

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Samling

af

Love og Anordninger m. v.

af mere almindelig Interesse,

udgiven efter Indenrigsministeriets Foranstaltning.

1881—1885.

10de Bind.

Pris 2 Kr. 50 Ore heftet.

Kjøbenhavn.

Trykt og forlagt af J. H. Schultz

1886.

Indhold.

		Side.
1881.		
14 Jan.	L. ang. Stempelafgiften af de af Næstved Kommune for et Laan paa 400,000 Kr. udstedte Partialobligationer.....	1.
29 —	L. om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet for Bortsalg af Hovedgaarden Faurholm	1.
2 Febr.	U., hvorved de i L. 2 Juli 1880 indeholdte Bestemmelser om Afgang til Beskyttelse for Varemærker gjøres anvendelige i Forhold til Nederlandene.....	2.
5 —	B. om Løsen og Løden udenfor Toldstederne i indrigst Fart mellem toldpligtige Steder.....	2.
18 —	L. om Anlæg af en Jernbane fra Skive Station til Glyngøre	10.
18 —	L. om Kjøb. af den østjydske Jernbane	12.
18 —	L. om Anlæg af en Jernbane fra Tommerup Station til Afsens	13.
18 Marts.	L. om en Jernbane fra Odense til Bogense	15.
18 —	L. ang. Stempelafgiften af de af Veile Kommune for et Laan paa 100,000 Kr. udstedte Partialobligationer	17.
18 —	L. ang. Stempelafgiften af de af Kolbing Kommune for et Laan paa 100,000 Kr. udstedte Partialobligationer.....	17.
12 April.	L. om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Brændevin	18.
23 —	L. om en Dampfærgeforbindelse over Store Bælt m. m.	19.
23 —	L. ang. en forhoiet Ligning til Skolefondene for Frederiksborg og Veile Amt	20.
23 —	L. om en Jernbane fra Masned Sund Station til Masnedø tilligemed en Havn sammesteds og en Dampfærgeforbindelse imellem denne Havn og Drejøved.....	21.
7 Mai.	Straffelov for Krigsmagten.....	22.
25 —	L. om en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund	81.
7 Juni.	U., hvorved de i Lov 2 Juli 1880 indeholdte Bestemmelser om Afgang til Beskyttelse for Varemærker gjøres anvendelige i Forhold til Brasilien.....	82.

1881.		Side.
14 Juni.	L. om Afgang til Livrente for Mænd, der i 25 Aar have udført Statsrevisforhøret	83.
20 —	L. om Oprettelse af et Lodseri i Aarhus	83.
20 —	N., hvorved Bygningslov 12 Jan. 1858 udvides til at gjælde for hele Frederiksberg Sogn	84.
20	N. om Anvendelse af Straf uden Dom ved Søkrigsmagten, forsaavidt angaar Landtjenesten	84.
20 —	N. om Anvendelse af Straf uden Dom i Krigsskibe paa Tøgt	93.
20 —	N. om Anvendelse af Straf uden Dom paa Kadetter	102.
20 —	N. om Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Søværnets Underofficersskole	103.
20 —	N. om Anvendelse af Straf uden Dom ved Landkrigsmagten	104.
20 —	N. om Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Hærens Eleveskole	115.
8 Aug.	N. om Tjenesteomgangen ved Fodfolket, Rytteriet, Artilleriet og Ingeniørkorpset for Mandskabet af Aargangen 1881 og senere Aargange	117.
30 —	N. ang. en Sammensmeltning af de tvende Udgangsexaminer for Realdisciple af lavere og høiere Grad samt de tvende almindelige Forberedelsesexaminer af lavere og høiere Grad ved Universitetet til en enkelt almindelig Forberedelsesexamen	138.
24 Sept.	B. ang. en mellem Danmark og det tydske Rige afsluttet Tillægs-Overenskomst om Behandlingen af Undersaatter, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse	146.
24 —	B. indeh. et Tillæg til L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 § 22	149.
30 —	B. ang. Tilbedelse for Nationalbanken til at oprette en Filial i Aalborg	149.
29 Nov.	N. ang. Lanterneføringen i Fiskerfartøier og aabne Baade	150.
14 Dec.	B. om Forandring i § 28. af L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 og § 23 i L. om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn af 21 Marts 1873	151.

1882.		Side.
3 Jan.	B. ang. Tilladelse for Nationalbanken til at oprette en Filial i Nykøbing paa Falster.....	151.
20 —	L. hvorved Finansministeren bemyndiges til at indrømme fritagelse fra Bestemmelserne i L. af 3 Mai 1873 om Beskatningen af indenlandsk Røesukker...	152.
16 Febr.	L. ang. Stempelafgiften af de af Horsens Kommune for et Laan paa 80,000 Kr. udstedte Obligationer.	152.
15 Marts.	B. ang. Fordeling paa Staden Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsrådskredsene af Heste og Vogne, som udskrives ifølge L. 16 Juni 1876 m. m.....	153.
17 —	L. indeh. Forandringer i og Tillæg til L. om Redningsvæsenet 26 Marts 1852 og 4 Marts 1857.....	157.
17 —	L. ang. Oprettelse af en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn.....	158.
20 —	Befordringsregulativ for Hæren.....	161.
23 —	B. om fritagelse for Seilskibe, der ere dansk Eendom, for at erlægge Havneafgift i Kjøbenhavns Havn...	173.
23 —	B. om fritagelse for Seilskibe, der ere dansk Eendom, for at erlægge Afgift for Passage igjennem Knippelsbro	173.
31 —	L. om Bemyndigelse til Udbetaling af en Godtgørelse ved Udsøfjelen af Spiritus, svarende til den ved Indsøfjelen af Spiritus fra Udlandet erlagte Told....	174.
12 Mai.	L. om Ophævelse af Helsingørs Færgelaug m. m.	174.
12 —	L. om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af 24 Mai 1879.....	175.
12 —	L. om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Horsens til Juelsminde.	176.
12 —	L. om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Hou Havn over Odder til et Punkt paa Statsbanen mellem Skanderborg og Aarhus.....	177.
12 —	L. ang. Forandring i L. 28 Mai 1880 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eendomme paa Landet.....	178.
22 —	B. ang. Indførsel fra Thyssland hertil Landet af levende Hornkvæg, Faar og Geder.....	178.
12 Juni.	B. ang. Benyttelsen af Stempelmærker til de i § 70 i L. af 19 Febr. 1861 ommeldte Testimonier eller Gramensvidnesbyrd.....	179.
14 —	B. om de efter B. 14 Sept. 1867 til danske Skibes Registrering anordnede Registreringsdistrikter og Registreringskontorer.....	180.
16 —	L. ang. Forandringer i og Tillæg til de i N. 5 Aug.	

IV

1882.		Side.
	1871 ang. Undervisningen i de lærde Skoler indeholdte Bestemmelser	182.
16 Juni.	N. om de Regler, der blive at iagttage ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandstabs Tjensthygighed og ved det udstrevede Mandstabs Fordeling	186.
16 —	Regul. for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Digtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet	204.
27 Juli.	B. ang. en forandret Udfattelse af § 17, andet Punktum, i L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868	227.
26 Sept.	B. ang. Indførelse af Heste fra Sverige	227.
1 Nov.	B. indeh. Tillæg til B. 10 Jan. 1874 for Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn ang. Tilsynet med Forhandlingen af Krudt samt ang. de Forsigtighedsregler, som ved Driften af visse brandsarlige Næringsveie skulle iagttages	228.
1 —	Raadstue-B. ang. Benyttelsen af Værksteder for Haandværkere, der arbejde i Træ	229.
17 —	N. om de farmaceutiske Examinere	231.
5 Dec.	Raadstue-B. indeh. Vedtægt i Genhold til L. 23 Mai 1873 § 9	442.
5 —	Vedtægt ang. Høskernes Næringsret i Kbhvn.	442.
11 —	B. ang. Forholdsregler ved Indførelse af levende Hornkvæg	236.
—————		
1883.		
8 Jan.	B. ang. Indretningen af snevre (russiske) Skorstene, der fremtidig opføres paa Landet	236.
9 —	B. ang. den indre Ordning af det kgl. Akademi for de Skønne Kunster og de aarlige Udstillinger ved samme	238.
7 Febr.	B. om Ophævelse af den allerh. Resol. af 28 Sept. 1814 om Optræningen af Bompeng for Passage for Kjørende og Ridende over Langebro	249
20 Marts.	N. hvorved de i L. 2 Juli 1880 indeholdte Bestemmelser om Afgang til Beskyttelse for Varemærker gjøres anvendelige i Forhold til den argentinske Republik	250.
30 —	L. ang. en forhøjet Ligning til nogle af Amternes Skolefond	250.
30 —	L. om Udredelse af Expropriationsudgifter ved Jernbanerne fra Odense til Børgense og fra Randers-Havn til Hadsund	251.

V

1883.		Side.
14 April.	L. om Forandring i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Der af 27 Nov. 1863	251.
14 —	L. om Overdragelse af et Areal af Silkeborg Bæsteskov til Oprettelse af en Vandkuranstalt og om Laan til samme.	252.
18 —	L. om Forhøielse af Invalideforsørgelser	253.
27 —	L. ang. Forholdsregler, sigtende til Ordning af Fiskeripolitiet i Nordsøen.	254.
27 —	L. om Ophævelse af F. 11 Nov. 1791 § 4 Litt. h.	255.
11 Mai.	B. om Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn af udenrigsra ankomne Varer, der omløses eller overløses til direkte videre Befordring til andet udenrigs Sted	256.
22 Juni.	Politivedtægt for Kjøbenhavn	256.
22 —	Anhang til Politivedtægten for Kjøbenhavn ang. den Orden, der vil være at iagttage paa den Kjøbenhavns Politi underlagte og ikke i Kjøbenhavns Kommunes Eie overgaaede Del af Kjøbenhavns Fæstningsterræn	288.
14 Juli.	B. om at den i L. indeh. Bestemmelser ang. Forvaltningen af Umyndiges Midler 26 Mai 1868 § 4 Nr. 1 nævnte Afgift fra 1 Oktober d. A. og indtil videre nedsettes til det Halve	293.
26 —	B. ang. Kassationen af Stempelmærker	293.
8 Oktb.	Rgl. Resol ang. Oprettelsen af et firkeligt Raad	444.
25 —	A. om Indførelse af Skoleembedsexaminer ved Kjøbenhavns Universitet.	294.

1884.		
17 Jan.	B. om Reglement for Ordens Overholdelse m. m. paa Kjøbenhavns Inderred og i Kjøbenhavns Havn	316.
1 Febr.	L. ang. Stempelafgiften af de af Nakkov og Aarhus Kommuner for Laan til Beløb paa henholdsvis 400,000 Kr. og 1,000,000 Kr. udstedte Obligationer	330.
29 Marts.	A. ang. Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritoriet	331.
31 —	Tillæg til Anhang af 22 Juni 1883 til Politivedtægten for Kjøbenhavn af samme Dato	341.
7 Mai.	L. om Udgifter ved Sindsfygevæsenet og om Oprettelsen af en Anstalt for Sindsfyge i Thyen	341.
10 —	Regl. for den polytekniske Lærestanstalt i Kjøbenhavn	345.
16 Juli.	B. ang. Forholdsregler mod Kolera	361.
24 —	B. om Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn og Forstæder af 22 Oktbr. 1860	363.

VI

1884.	Side.
31 Juli. Almindelig Veiledning til Desinfektion med særligt Hensyn til Kolerasmitte.....	368.
6 Sept. B. ang. nogle Lempelser i Forskrifterne om Indretningen af snevre (russiske) Skorstene i Kirkebygninger paa Landet.....	375.
12 — Foreløbig L. ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse ad Søveien.....	376.
12 — B. ang. forlænget Gyldighed af den mellem Danmark og det tydske Rige under 25 Aug. 1881 afsluttede Tillægs-Overenskomst om Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse af Trængende m. m.....	376.
3 Oktb. B. indeh. Regul. for Afslæggelsen af Svendeprover i Kjøbenhavn.....	376.
3 — B. indeh. Regul. for Afslæggelsen af Svendeprover i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn.....	386.
10 Nov. Raadstue-B. ang. Torvehandel og Torveorden i Kjøbenhavn.....	391.
12 — B. ang. Indlemmelse af en Del af Frederiksberg Kommunes Landdistrikt under bemeldte Kommunes Bydistrikt.....	394.
26 — B. om yderligere Fritagelse for Erlæggelse af Beskaffningsafgift ved Indgaaende af Skibe, der indkomme til Kbhvns. Havn formedelst Søstade.....	395.
—————	
1885.	
2 Febr. B. om Autorisering af en ny Række Prædiketexter..	395.
7 Marts. L. ang. en forhøjet Ligning til Hjørring Amts Skolefond.....	397.
30 — Midlertidig L. om Anvendelse af de for Gisteriet paa Søterritoriet gjældende Lovbestemmelser.....	397.
30 — L. om yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse.....	398.
30 — L. om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegrafledninger.....	403.
1 April. Foreløbig L. om Indtægts- og Udgiftsbevilling indtil Finansloven for Finansaaret fra 1 April 1885 til 31 Marts 1886 er givet.....	405.
1 — L. ang. Anvendelse af den afslagne Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerstev.....	405.
1 — L. ang. Fabrikation, Forhandling og Udsæls af Kunstsmør.....	406.
1 — B. ang. Formen for Beholdere for Kunstsmør.....	407.

VII

1885.		Side.
17 April.	L. om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af 12 Mai 1882.....	408.
17 —	A. ang. Bestyrelsen af Statsbanerne	408.
5 Mai.	Foreløbig L. ang. Forholdsregler for at hindre Misbrug af den uindskrænkede Udgang til at anskaffe Baaben og øve sig i disses Brug	409.
22 —	B. ang. borgerlig Bielse for Medlemmer af det katolske-apostoliske Trossamfund	410.
28 Aug.	B. ang. Stadsfæstelse paa en Vedtægt for Kjøbenhavns Brandforsikring	411.
21 Oktb.	B. om Forandring i Indenrigsministeriets B. af 26 Septbr. 1882 ang. Indførsel af Heste fra Sverig.,	437.
27 —	Foreløbig L. om Oprettelsen af et militært Gendarmerikorps.....	437.
27 —	Foreløbig L. om overordentlige Politiudgifter	439.
2 Nov.	Foreløbig L. ang. Tillæg til den almindelige borgerlige Straffelov.....	439.

Sagregister.

Aar og Datum. 1881.	Brand- og Bygningsvæsen.	Side.
20 Juni.	N., hvorved Bygningslov 12. Jan. 1858 for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne udvides til at gjælde for hele Frederiksberg Sogn.....	84.
24 Sept.	B. indeh. et Tillæg til L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 § 22.....	149.
14. Dec.	B. om Forandring i § 28 af L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 og § 23 i L. om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn af 21 Marts 1873.	151.
1882.		
27 Juli.	B. ang. en forandret Affattelse af § 17 andet Punktum i L. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn 15 Mai 1868.....	227.
1 Nov.	B. indeh. Tillæg til B. 10 Jan. 1874 for Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn ang. Tilsynet med Forhandlingen af Krudt samt ang. de Forsigtighedsregler, som ved Driften af visse brandfarlige Næringsveie skulle iagttages.....	228.
1 —	Raadstue. B. ang. Værksteder for Haandværkere, der arbeide i Træ.....	229.
1883.		
8. Jan.	B. ang. Indretningen af snevre (rusiske) Storstene, der fremtidig opføres paa Landet.....	236.
1884.		
6. Sept.	B. ang. Væmpelser i bemeldte B., forsaavidt angaar Kirkebygninger.....	375.

Aar og Datum.		Side.
Brandforsikring.		
1885.		
28 Aug.	B. ang. Stadsfæstelse paa en Vedtægt for Kjøbenhavns Brandforsikring	411.
Fattigvæsen.		
1881.		
24 Sept.	B. ang. en mellem Danmark og det tydske Rige affluttet Tillægs-Overenskomst om Behandlingen af Underaalter, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse m. m.	146.
1884.		
12 Sept.	B. ang. forlænget Gyldighed af bemeldte Tillægs-Overenskomst	376.
Fiskeri.		
1883.		
27 April.	L. ang. Forholdsregler sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsoen	254.
1885.		
30 Martz.	Midlertidig L. om Anvendelse af de for Fiskeriet paa Søterritoriet gjældende Lovbestemmelser	397.
Forbrydelser og Straffe.		
1881.		
7 Mai.	Straffelov for Krigsmagten	22.
1885.		
5 Mai.	Forel. L. ang. Forholdsregler for at hindre Misbrug af den uindskrænkede Udgang til at anskaffe Vaaben og øve sig i disses Brug	409.
2 Nov.	Forel. L. om Tillæg til den almindelige borger- lige Straffelov	439.
Færgevæsen.		
1882.		
12 Mai.	L. om Ophævelse af Helsingørs Færgelaug m. m.	174.

Aar og Datum.		Side.
Havnevæsen.		
1882.		
23 Martø.	B. om Fritagelse for Seilskibe, der ere dansk Eiemdom, for at erlægge Havneafgift i Kjøbenhavn's Havn	173.
23 —	B. om Fritagelse for Seilskibe, der ere dansk Eiemdom, for at erlægge Afgift for Pælsage gennem Knippelsbro	173.
1883.		
7 Febr.	B. om Ophævelse af allerh. Resol. 28 Septbr. 1814 om Opkrævning af Bompeng for Kjørende og Ribende over Langebro	249.
11 Mai.	B. om Havneafgiften til Kjøbenhavn's Havn af udenrigsfra ankomne Varer, der omlooses eller overlooses til direkte videre Befordring til andet udenrigs Sted	256.
1884.		
17 Jan.	B. om Regl. for Ordens Overholdelse m. m. paa Kbhvns. Jnderred og i Kbhvns. Havn ..	316.
26 Nov.	B. om yderligere Fritagelse for Beførningsafgift ved Indgaaende af Skibe, der indkomme til Kjøbenhavn's Havn formedelst Søskade	395.
Husdyr.		
1882.		
22 Mai.	B. ang. Indførsel fra Lybskand hertil Landet af levende Hornkvæg, Saar og Geder	178.
26 Sept.	B. ang. Indførsel af Heste fra Sverig	227.
11 Decd.	B. ang. Forholdsregler ved Indførsel af levende Hornkvæg	286.
1885.		
21 Oktb.	B. ang. Forandring i B. 26 Septbr. 1882 ang. Indførsel af Heste fra Sverig	437.

Aar og Datum,		Side.
Hæren og Søværnet.		
1881.		
7 Mai.	Straffelov for Krigsmagten	22.
20 Juni.	U. om Anvendelse af Straf uden Dom ved Søkrigsmagten, forsaavidt angaar Landtjenesten	84.
20 —	U. om Anvendelse af Straf uden Dom i Krigsskibe paa Tøgt	93.
20 —	U. om Anvendelse af Straf uden Dom paa Kabatter	102.
20 —	U. om Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Søværnets Underofficersskole	103.
20 —	U. om Anvendelse af Straf uden Dom ved Landkrigsmagten	104.
20 —	U. om Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Hærens Elevskole	115.
8 Aug.	U. om Tjenesteomgangen ved Fodfolket, Ryttieriet, Artilleriet og Ingeniørkorpset for Mandskabet af Aargangen 1881 og senere Aargange	117.
1882.		
15 Martz.	B. ang. Fordeling paa Staden Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsrådsstebene af Heste og Bogne, som udskrives ifølge L. 16 Juni 1876	153.
20 Martz. 1885.	Befordringsregulativ for Hæren	161.
27. Oktb.	Forel. L. om Drettelsen af et militært Gendarmerikorps	437.
Jagt.		
1882.		
12 Mai.	L. om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af 24 Mai 1879	175.

Aar og Datum.		Side.
1885.		
17 April.	L. om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af 12 Mai 1882	408.
Jernbanevæsen.		
1881.		
18 Febr.	L. om Anlæg af en Jernbane fra Skive Station til Glhngøre	10.
18 —	L. om Kjøb af den østjydske Jernbane	12.
18 —	L. om Anlæg af en Jernbane fra Tommerup Station til Åsens	13.
18 Marts.	L. om en Jernbane fra Odense til Bogenfse...	15.
23 April.	L. om en Dampfærgeforbindelse over Store Belt m. m.	19.
23 —	L. om en Jernbane fra Magsnedsund Station til Magsneds tilligemed en Havn sammesteds og en Dampfærgeforbindelse imellem denne Havn og Dreghoved	21.
25 Mai.	L. om en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund	81.
1882.		
12 Mai.	L. om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Horsens til Juelsminde	176.
12 —	L. om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Hou Havn over Odder til et Punkt paa Statsbanen mellem Skanderborg og Aarhus	177.
1883.		
30 Marts.	L. om Udredelse af Expropriationsudgifter ved Jernbanerne fra Odense til Bogenfse og fra Randers Havn til Hadsund.....	251.
1885.		
1 April.	L. om Anvendelsen af den aflagte Jernbane- strækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev ...	405.
17 April.	N. ang. Bestyrelsen af Statsbanerne	408.

XIII

Aar og Datum		Side.
Karantænevæsen.		
1884.		
12 Sept.	Foresl. L. ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Kolera's Indførelse af Soveien	376.
1885.		
30 Marts.	L. ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Kolera's Indførelse	398.
Kirken.		
1883.		
8. Oktb.	Rgl. Resol. ang. Oprettelsen af et kirkeligt Raad	444.
1884.		
6 Sept.	B. ang. Indretningen af snevre (russiske) Skolerne i Kirkebygninger paa Landet	375.
1885.		
2 Febr.	B. om Autorisering af en ny Række Prædike- texter	395.
22 Mai.	B. ang. borgerlig Vielse for Medlemmer af det katolsk-apostolske Trossamfund	410.
Kommunalvæsen.		
1883.		
27 April.	L. om Ophævelse af F. 11 Nov. 1791 § 4 ltr. h.	255.
1884.		
12 Nov.	B. ang. Indlemmelse af en Del af Frederiksberg Kommunes Landdistrikt under bemeldte Kommunes Bydistrikt	394.
Kreditforeninger.		
1882.		
7 Marts.	L. ang. Oprettelse af en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn	158.

År og Datum.		Side.
1882.		
12 Mai.	Æ. ang. Forandring i L. 28 Mai 1880 om Oprettelse af tvende Kreditsforeninger for Giere af mindre Eiendomme paa Landet	178.
	Kunstakademiet.	
1883.		
9 Jan.	B. ang. den indre Ordning af det Kgl. Akademi for de skønne Kunster og de aarlige Udfillinger ved samme	238.
	Lodsvæsen.	
1881.		
20 Juni.	Æ. om Oprettelsen af et Lodseri i Aarhus	83.
	Nationalbanken.	
1881.		
30 Sept.	B. ang. Tilladelse for Nationalbanken til at oprette en Filial i Aalborg	149.
1882.		
3 Jan.	B. ang. Tillad. for Nationalbanken til at oprette en Filial i Nykjøbing paa Falster	151.
	Næringsvæsen.	
5 Decb.	Raadstue. B. indeh. Vedtægt i Genhold til L. 27 Mai 1873 § 9	442.
5 —	Vedtægt ang. Høernes Næringsret i Kbhvn. ..	442.
1884.		
3 Oktb.	B. indeholdende Regul. for Afslæggelsen af Evendepøver i Kjøbenhavn	376.

År og Datum.		Side.
1884.		
3 Okt.	B. ang. det Samme i Kjøbstæberne udenfor Kjøbenhavn.....	386.
10 Nov. 1885.	Raadslue-Pl. ang. Torvehandel og Torveorden i Kjøbenhavn.....	391.
1 April.	L. om Fabrikation, Forhandling og Udsælf af Kunstsmer	406.
11 —	B. ang. Formen for Beholdere for Kunst- smer	407.
Overformynderi og Børgemaal.		
1883.		
14 Juli.	B. om at den i L. ang. Forvaltningen af Umynd- diges Midler 26 Mai 1868 § 4 Nr. 1. nævnte Afgift indtil videre nedsættes til det Halve	293.
Pensionsvæsen.		
1881.		
14 Juni.	L. om Udgang til Livrente for Mænd, der i 25 År have udført Statsreviforhøret	83.
1883.		
18 April.	L. om Forhøielse af Invalideforsørgelser	253.
Politiet.		
1883.		
27 April.	L. om Ophævelse af K. 11 Nov. 1791 § 4. ltr. h.	255.
22 Juni.	Politivedtægt for Kjøbenhavn	256.
22 —	Anhang til bemeldte Politivedtægt ang. Orden paa Kjøbenhavns Fæstningsterræn	288.

Navn og Datum.		Side.
1884.		
31 Marts.	Tillæg til bemeldte Anhang til Politived- tægt	341.
1885.		
27 Oktb.	Foresl. L. om Oprettelsen af et militært Gendar- merikorps	437.
27 —	Foresl. L. om overordentlige Politudgifter	439.
	Polyteknisk Værestiftelse.	
1884.		
10 Mai.	Regl. for den polytekniske Værestiftelse i Kjøben- havn	345.
	Revisionsvæsen.	
1882.		
17 Marts.	L. indeh. Forandringer i og Tillæg til L. om Revisionsvæsenet 26 Marts 1852 og 4 Marts 1857	157.
	Skatter og Afgifter.	
1881.		
12 April.	L. om Afgiftsgodtgørelse ved Udsørsel af Brændevin	18.
1882.		
20 Jan.	L. hvorved Finansministeren bemyndiges til at indrømme Fritagelse for Bestemmelserne i L. 3 Mai 1873 om Beskatningen af indenlandsk Køesukker	152.
31 Marts.	L. om Bemyndigelse til Udbetaling af en Godt- gjørelse ved Udsørselen af Spiritus, svarende til den ved Indsørselen af Spiritus fra Ud- landet erlagte Told	174.

Aar og Datum.		Side.
1881.		
23 April.	L. ang. en forhøiet Ligning til Skolefondene for Frederiksborg og Beile Amter	20.
30 Aug.	N. ang. en Sammensmeltning af de tvende Af- gangsexaminer for Realsdisciple af lavere og høiere Grad samt de tvende almindelige Forberedelsesexaminer af lavere og høiere Grad ved Universitetet til en enkelt almindelig Forberedelsexamen	138.
1882.		
16 Juni.	N. ang. Forandringer i og Tillæg til N. 5 Aug. 1871 ang. Undervisningen i de lærde Skoler	182.
1883.		
30 Martz.	L. ang. en forhøiet Ligning til nogle af Am- ternes Skolefond	250.
1885.		
7 Martz.	L. ang. en forhøiet Ligning til Hjørring Amtes Skolefond	397.
Statskassen.		
1881.		
29 Jan.	L. om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet for Bortsalg af Hovedgaarden Saurholm	1.

Aar og Datum. 1883.		Side.
14 April.	L. om Overdragelse af et Areal af Silkeborg Bøstærskov til Oprettelse af en Vandkuranstalt og om Laan til samme.....	252.
1885.		
1 April.	Forel. L. om Indlægs- og Udgiftsbevilling, indtil Finantsloven for 1885—86 er given ...	405.
Stempelvæsen.		
1881.		
14 Jan.	L. ang. Stempelafgiften af de af Næstved Kommune for et Laan paa 200,000 Kr. udstedte Partialobligationer.....	1.
18 Martz.	L. ang. Stempelafgiften af de af Veile Kommune for et Laan paa 100,000 Kr. udstedte Partialobligationer	17.
18 —	L. ang. Stempelafgiften af de af Kolding Kommune for et Laan paa 100,000 Kr. udstedte Partialobligationer	17.
1882.		
16 Febr.	L. ang. Stempelafgiften af de af Horsens Kommune for et Laan paa 80,000 Kr. udstedte Obligationer	152.
12 Juni.	B. ang Benyttelse af Stempelmærker til de i § 70 i L. af 19 Febr. 1861 ommeldte Testimonier eller Examensvidnesbyrd	179.
1883.		
26 Juli.	B. ang. Kassationen af Stempelmærker.....	293.
1884.		
1 Febr.	L. ang. Stempelafgiften af de af Næstved og Aarhus Kommuner for Laan til Beløb paa	

Aar og Datum.		Side.
	henholdsvis 400,000 Kr. og 1,000,000 Kr. udfædte Obligationer	330.
Sundhedsvæsen.		
1882.		
17 Nov.	A. om de pharmaceutiske Examinere	231.
1884.		
7 Mai.	L. om Udgiften ved Sindssygevæsenet og om Oprettelsen af en Anstalt for Sindssyge paa Fyen.....	341.
16 Juli.	B. ang. Forholdsregler mod Kolera.....	361.
24 —	B. om et Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn af 26 Oktbr. 1860	363.
31 —	Almindelig Veiledning til Desinfektion med særligt Hensyn til Kolerasmitte	368.
12 Sept.	Forel. L. ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse ad Søveien	376.
1885.		
30 Marts.	L. ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse	398.
Søfarten.		
1881.		
29 Nov.	A. ang. Lanterneføringen i Fiskerfartøier og aabne Baade	150.
1882.		
14 Juni.	B. om de efter B. 14 Septbr. 1867 til danske Skibes Registrering anordnede Registreringsdistrikter og Registreringskontorer	180.

År og Datum.		Side.
	Telegrafvæsen.	
1885.		
30 Marts.	L. ang. Forholdsregler til Beskyttelse af under- søiske Telegrafledninger.....	403.
	Toldvæsen.	
1881.		
5 Febr.	B. om Løsen og Laden udenfor Toldstederne i indenrigsk Fart mellem toldpligtige Steder ..	2.
	Universitetet.	
1883.		
25 Okt.	A. om Indførelse af Skoleembedsexaminer ved Kjøbenhavns Universitet.....	294.
	Varemærker.	
1881.		
2 Febr.	A. hvorved de i L. 2 Juli 1880 indeholdte Bestemmelser om Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelige i Forhold til Nederlan- dene.....	2.
7 Juni.	A. ang. det Samme i Forhold til Brasili- en	82.
1883.		
20 Marts.	A. ang. det Samme i Forhold til den argen- tinske Republik.....	250.
	Vestindien.	
1883.		
14 April.	L. om Forandring i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Der af 27 Nov. 1863.....	251.

Aar og Datum.	Værnepligt.	Side.
1882.	Værnepligt.	
16 Juni.	U. om de Regler, der blive at iagttage ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandſkabs Tjenestedygtighed og ved det udfærdigede Mand- ſkabs Fordeling	186.
16 —	Regul. for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet	204.

**Lov ang. Stempelafgiften af de af Næstved Kom= 14 Jan.
mune for et Laan paa 400,000 Kr. udstedte Par= Nr. 4.
tialobligationer. (Finantsministeriet).**

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Næstved Kommune, bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, lydende paa Ihændehaveren, for et Laan paa 400,000 Kr., som agtes optaget hos Forsørgelsesanstalten „Birkuben“ i Kjøbenhavn, til Bestridelse af Udgifterne ved forskjellige større kommunale Arbejder m. v., imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasse's Løst efter Lov af 19de Februar 1861, jft. Lov af 21de Marts 1874.

Transport af de senere paa Navn noterede Partialobligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Lov om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet for 29 Jan.
Vortsalg af Hovedgaarden Faurholm. (Finantsmini= Nr. 7.
steriet).**

Vi Christian den Niende, osv. G. v. Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

29 Jan. Bestemmelsen i § 8 i Lov af 1ste April 1871 om Om-
Nr. 7. ordning af Stamslutteriet paa Frederiksborg m. m. foran-
dres saaledes, at Tidspunktet for Bort salg af Hovedgaarden
Faurholm udsættes indtil Udløbet af en ny Forpagtnings-
termin, som dog ikke maa gaa udover 1ste April 1893.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

2 Febr. Anordning, hvorved de i Lov af 2den Juli 1880
Nr. 12. indeholdte Bestemmelser om Afgang til at opnaa
den ved bemeldte Lov hjemlede Beskyttelse for Vare-
mærker gjøres anvendelige til Fordel for Indlæn-
dinge og Udlændinge, der i Nederlandene frembringe
eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i al-
mindelig Omsætning. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At da der
ved en med den kongelige nederlandske Regjering under 14de
Januar d. A. afsluttet Overenskomst er fikket danske Under-
saatter samme Afgang til Beskyttelse i Nederlandene for
Varemærker som Landets egne Undersaatter, saa vilde Vi i Hen-
hold til § 19 i Lov af 2den Juli f. A. om Beskyttelse for
Varemærker herved have anordnet, at de i bemeldte Lov
indeholdte Bestemmelser om Afgang til at opnaa den ved
Loven hjemlede Beskyttelse for Varemærker skulle være an-
vendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i
Nederlandene frembringe eller forhandle Varer, bestemte til
at bringes i almindelig Omsætning.

Denne Anordning træder i Kraft den Dag, den bekjendt-
gjøres i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at
rette.

5 Febr. Bekjendtgørelse om Løssen og Laden udenfor Told-
Nr. 15. stederne i indenrigsk Fart mellem toldpligtige Steder.
(Generaldirektoratet for Skattevæsenet).

A. Klarering af Fartøier og Varer paa Kysterne i 5 Febr.
 Stedet for ved Toldstederne. Nr. 15.

Fartøier, der i Parten mellem indenrigske toldpligtige Steder føre indenlandske, fremmede og frigjorte eller fremmede toldfri berigtigede Varer, ere i Ballast eller ledige, gaa til eller fra Fiskeri, Sandgravning og deslige under Toldomraadets Kyster, kunne foruden ved de egentlige Toldsteder fra 1ste April næstkommende blive fuldstændig ind- og udklarerede ved Toldkontrolsteder og Kystposter paa efternævnte Steder, nemlig:

i Aalborg	Tolddistrikt ved Hals,
i Aarhus	— — Boulstrup, Kaløvig og Korsminde,
i Allinge	— — Bång,
i Esbøft	— — Rugaardsstrand og Strandø,
i Esbjerg	— — Hjerting og Koborghus,
i Faaborg	— — Bøiden og Strandhuse,
i Fano	— — Sønderho,
i Frederikshavn	— — Hirtsholmene,
i Grenaa	— — Gjerrild,
i Helsingør	— — Gilleleie, Hornbæk, Hellebæk og Snekkersten,
i Hjørring	— — Lønstrup, Tornby, Lilleheden og Vester-Tversted,
i Horsens	— — Snaptun,
i Kjøbenhavn	— med de tilhørende nordlige og sydlige Distrikter, ved Humlebæk, Rungsted, Vedbæk, Skovsborg, Skovshoved, Tuborg, Dragør og Rastrup,
i Korsør	Tolddistrikt ved Mullerup,
i Lemvig	— — Hjaltring og Harboøre,

5 Febr.	i Løffen	Tolddistrikt	ved	Blokkhus,
Nr. 15.	i Mariager	—	—	Als, Als Odde og Hadsund,
	i Marstal	—	—	Ommel,
	i Næstved	—	—	Taars,
	i Nykjøbing	paa Falster	Tolddistrikt	ved Guldborg,
	i Nykjøbing	paa Sjælland	—	— Starreklint,
	i Næstved	Tolddistrikt	(ved	Karrebaeksminde og Bisserup,
	i Præsto	—	—	Faxe,
	i Randers	—	—	Hveringholm og Udbyhøi,
	i Ringkjøbing	—	—	Bjerregaard, Sønder-Lyngs- vig og Husby,
	i Rudkjøbing	—	—	Bagenkop og Lohals,
	i Rødbby	—	—	Kræmniø,
	i Rørvig	—	—	Rørvig og Spodsbjerg,
	i Samsø	—	—	Ballen og Langere,
	i Skagen	—	—	Høien,
	i Stege	—	—	Klintholm,
	i Storehedinge	—	—	Bøgeskov og Rødvig,
	i Svendborg	—	—	Lundeborg,
	i Søby	—	—	Åsaa,
	i Taps	—	—	Heils,
	i Thisted	—	—	Ågger, Stenbjerg, Klitmøller, Hansted, Vild, Thorupstrand og Slettestrand,
	i Varde	—	—	Blaavand (Grærup), Lyfby og Nymindegab,
	i Veile	—	—	Daugaardsstrand,
	i Vordingborg	—	—	Kallehave,
	i Vråstjølving	—	—	Søby,

ved hvert Toldkontrolsted og hver Kystpost for dets Distrikts Vedkommende.

Det er en Selvfølge, at vedkommende Kysttoldopsyns be-
leilige Tid til at foretage de paagjældende Klareringer og
saavidt fornødent føre Opsyn med de derved foresaldende

Løsninger og Indladninger maa afventes i ethvert Tilfælde, 5 Febr. i hvilket andre Forretninger og særligt Distriktets tilbørlige Nr. 15. Bevogtning hindre Expedition uden Ophold.

B. Andre Lettelser for Fartøier af over 6 Tons Drægtighed.

1) Fartøier, som udelukkende føre indenlandske, fremmede og frigjorte eller toldfrie berigtigede Varer eller afgaa i Ballast eller ledige alene fra Sted til andet i samme Tolddistrikt, fritages for Klarering, imod at Fartøiets Fører forinden Indladningen eller Afseilingen uden Ladning erholder udsærdiget en de fornødne Oplysninger om Ladningen, Bestemmelsesstedet osv. indeholdende Folgeseddel, der i paakommende Tilfælde forevises for Kyst- og Krydstoldvæsenet, og som hurtigst muligt efter Løsningen af Fartøiets Fører eller af mulig tilstedeværende Toldbopshyn paa hans Bekostning skal tilbagesendes til det Toldsted eller den Kystpost, som har udsærdiget samme. Speciel Oplysningsførelse i denne Fart kan i Almindelighed indskrænkes til at paase Indladningen af fremmede og frigjorte Varer samt af indenlandske Varer af toldpligtigt Slags.

I Farten i Kjøbenhavns Tolddistrikt med tilhørende Kystdistrikter fordres dog Klarering og Oplysningsførelse i samme Tilfælde som hidtil. Farten imellem Varde, Esbjerg og Fano Toldsteder og Tolddistrikter betragtes med Hensyn til Klarering og Oplysningsførelse som Fart i et Tolddistrikt.

2) Fartøier som fra et Tolddistrikt til et andet udelukkende føre indenlandske Varer, som ved Indførsel fra Udlandet ere toldfrie, eller udenlandske tidligere paa et indenlandsk Sted berigtigede toldfrie Varer, kunne efter behørig Angivelse af ethvert Toldsted, Toldkontrolsted og enhver Kystpost med Klareringsret faa udsærdiget Toldseddel, hvorved Fartøiet berettiges til med Ladning af nævnte Varer eller i Ballast eller ledigt at afgaa til et bestemt betegnet Sted i et andet

5 Febr. Toldbistrikt, der at losse eller indlade eller efter Losning at Nr. 15. indlade samme Slags Varer, og derpaa med Ladning eller i Ballast eller ledigt at vende tilbage til Afgangsstedet eller at afgaa til et andet Toldsted eller Kystpost med Klareringsret; og er Fartøiet efter Udfærdigelse af en saadan Toldsejdel fritaget for Ind- og Udklarering under sin Henliggen ved det paagjældende Anløbssted, endog i det Tilfælde, at der sammesteds findes en Kystpost med Klareringsret. Indklarering sker derimod enten ved Tilbagekomsten til Afgangsstedet eller ved Ankomsten til det andet Toldsted eller den anden Klareringspost, hvortil det maatte være blevet tilladt Fartøiet at afgaa. 3 Angivelser og Toldsejler maa selvfølgelig af fornøden Oplysning om Reisen, Lade- og Lossesteder, Varernes Slags og Mængde osv. være anført.

Fartøier der paa denne Maade have faaet Udgang til lettet Klarering, eller som ellers efter almindelig Angivelse og Toldsejdel ubeløkkende føre nævnte Slags Varer mellem indenrigske Steder, tillades det ogsaa at indlade og losse disse Varer paa Kysterne uden speciel Opsynsførelse. Dog skulle Skibsførerne være forpligtede til, naar Kystopsyn findes, hvor de losse og lade, strax ved Ankomsten at melde sig for samme og ligeledes ved Indløbet til Fjorde at melde sig for det der ansatte Toldopsyn, for at Fartøi og Ladning kunne blive inkvirerede, og Fartøiet, om det skjønnes fornødent, forseglet for Indgaaende, hvilken Forsegling det da bliver Skibsførerens Sag senere at erholde aftagen ved andet Toldopsyn. Toldsejden paategnes stedse i saadanne Tilfælde, og naar Kysttoldopsyn eller Kysttoldvæsen ellers indfinder sig, og ere Fartøierne selvfølgelig ved saadanne Leiligheder i enhver Henseende Toldvæsenets Kontrol undergivne.

Ønsker Føreren af et Fartøi med Opsyn til Lossen og Laden paa et i Toldsejden anført Anløbssted at forholde anderledes end overensstemmende med hans tidligere Angi-

velse i Toldsejlen ansørt, er saadant ham tilladt, imod at 5 Febr. han anmelder Forandringen for nærmeste Toldopsyn og for Nr. 15. Afgangen fra Anløbsstedet erholder sammes Paategning paa Toldsejlen om det Passerede. Forandres derimod selve Reisen, maa han erhverve ny Toldklarering forud for denne.

Derimod bortfalde de hidtil af Overtoldinspektørerne udfærdigede Bevillinger for enkelte Skibsførere til lettet Klarering i Kystfart fremtidig og afleveres til Toldstederne.

3) Fartøier, som i Fart fra et Tolddistrikt til et andet føre indenlandske Varer af toldpligtig Slags eller fremmede og frigjorte Varer, maa som Regel erhverve sædvanlig Klarering, men for at lette Indladninger og Løsninger af hine Varer paa Steder, hvor Kystposter med Klareringsret ikke findes ansatte, tillades det, at Fartøier, som forsynede med en af et Toldsted eller Klareringspost udfærdiget Toldsejdel anløbe deslige i Toldsejlen nævnte Steder i Forbifælling eller paa Reise derhen og tilbage, dersteds at løse og indlade Varer af nævnte Slags uden at ind- og udklarere ved nærmeste Toldsted eller Klareringspost, imod at Fartøiets Fører strax efter Ankomsten melder sig for nærmeste Toldopsyn og afventer sammes Tilstedekomst, forinden Indladningen eller Løsningen paabegyndes, hvorefter Toldsejlen af Toldopsynet forsynes med Paategning om den foretagne Løsning eller Indladning. Endvidere ere Toldstederne og tildels ogsaa Klareringsposterne bemyndigede til i visse Tilfælde, i hvilke det findes ubetænkeligt, at indrømme Freitagelse for speciel Opsynsførelse ogsaa for Fartøier i Fart fra et Tolddistrikt til et andet med nævnte Slags Varer.

4) Udklarering samtidig med Indklareringen kan meddeles Fartøier, som skulle indklareres ved Ankomsten til en Kyst og afseile strax efter endt Løsning eller Indladning, efter derom fremsat Begjæring, og naar behørig ind- og ud-

5 Febr. gaaende Angivelser m. m. foreligge ved Klareringen, eller Nr. 15. Underskrifterne og eventuelt Aitesterne paa Angivelserne tilveiebringes forinden Fartøiets Afseiling ved paa Kysten tilstedeværende Toldposthjn.

5) Naar ved en forestaaende Indladning nøiagtig Angivelse af Ladningens Størrelse og Besskaffenhed ikke forud kan afgives, f. Ex. naar Ladningen opkjøbes efterhaanden og indlades med Mellemrum paa et eller flere Steder i samme Distrikt, kan Indladningen af de under Punkt 2 ovenfor omhandlede Varer ske efter Melding til nærmeste Toldposthjn, og Indladningen af andre Varer efter Melding til nærmeste Toldsted eller Klareringspost, der, saafremt speciel Oplysningssørelse skal finde Sted, anordner den fornødne hderligere Kontrol. Om fornødent udfærdiges en Følgeseddel til midlertidig Legitimation for Fartøiet. Efter Indladningen sker Udklarering selvsølgelig paa sædvanlig Maade ved Toldstedet eller Klareringsposten.

C. Bestemmelser angaaende Fartøier af 6 Løns Drægtighed og derunder.

Disse Fartøier fritages, naar de ikke føre uberigtigede Varer, for sædvanlig Klarering under Jagttagelse af efterfølgende Forskrifter:

1) Naar Fartøierne afgaa ledige eller ballastede, eller med Passagerer uden toldpligtigt Reisetøi, eller paa Fiskeri, eller fra Sted til andet i samme Tolddistrikt med indenlandske toldfrie eller fremmede toldfrie betigtigede Varer, er ingen Legitimation fornøden.

2) I al anden Fart kan benyttes Toldbog, en med Lidse gennemdragen Bog med hvidt Papir i stærkt Papbind, som anskaffes af Fartøiets Fører paa egen Besøfning og af det Toldsted eller den Klareringspost, i hvis Distrikt Fartøiet hører hjemme, autoriseres under hin Benævnelse, og hvilken Bog derefter bestandig maa ledsage Fartøiet, naar det er i Fart.

Ingen Tilførsel i Toldbogen skal behøves, naar der kun 5 Febr. føres indenlandske toldfrie eller fremmede toldfrie berigtigede Nr. 15. Varer, eller fra et Sted paa Kysten, hvor Toldopsyn ikke er ansat, toldpligtige Slags af de i Forordningen af 1ste Februar 1797 § 13 nævnte Land- og Søprodukter, f. Ex. Frugt, Ost osv., til hvilke Land- og Søprodukter af Fabrikvarer kun hentregnes toldfrie Teglværksfrembringelser. Føres derimod andre Varer, da bliver derom, under fortløbende Nr., af Afsenderen eller Hartøiets Fører at gjøre specificeret Ansørsel i Toldbogen, og Indladningen at anmelde for og attestere af Toldopsynet. Mangler Ansørsel i Bogen af Afsenderen, og har Hartøiets Fører ikke fornøden Skriveærdighed til at kunne specificere Varerne i Bogen, paaligger det vedkommende Toldofficiant at anføre Varekvantiteten, idet han attesterer for Indladningen.

Er Bestemmelsesstedet et Toldsted eller et Sted, hvor Kystopsyn er ansat, skal Hartøiets Fører melde sig for Toldopsynet, der, efterat Varerne ere ubløsfede, har at tilføie Bogen Attest herom og derefter strax at overstrege Vareansørselen; hvorimod, naar Bestemmelsesstedet er et Sted, hvor Opsyn ikke er ansat, Hartøiets Fører selv strax efter endt Udlosning skal overstrege Vareansørselen. Findes dette undladt, overstreger Toldopsynet Vareansørselen, og Hartøiets Fører isalder Bøde efter Forordningen af 1ste Februar 1797 § 15.

3) I Hart alene fra et Toldsted eller en Klareringspost til sammes eget Distrikt kan dog, naar Toldbog ikke havees, benyttes af Toldopsynet attesteret Følgeseddel for Varer, som ellers skulde have været anførte i Toldbogen, hvilke Følgesedler snarest muligt efter Afbenyttelsen tilbageleveres til Toldvæsenet.

4) Med Hensyn til Toldstederne paa Lolland og Falster, Langeland og Vro samt Toldstederne Middelfart, Alsens, Faaborg, Svendborg, Veile, Fredericia, Kolbing, Taps

5 Febr. (Heils), Ribe, Varde, Søbjerg og Farsø — jfr. imidlertid Nr. 15. Bemærkningen ovenfor om disse 3 sidste Toldsteder — modificeres Bestemmelserne under Punkt 2 derhen, at Ferere af Fartøier, som ville benytte de derved indrømmede Lettelser, i alle Tilfælde maa være forsynede med Toldbog, naar de gaa udenfor det Tolddistrikt, hvor de høre hjemme, og i denne gjøre speciel Ansøsel om de Varer, de indehave, samt anmelden Indladningen for Toldopsynet og erhverve sammes Attest. De enkelte af Generaldirektoratet indrømmede Undtagelser fra denne Bestemmelse forblive gjældende.

D. Særlige Bestemmelser om visse Slags Kystfart.

De om Fjordfarten, Dampskibsfarten, Post- og Færgesfarten, Letterfartøier, Bjergningsfartøier, Stensamlersfartøier, Lystfartøier m. m. ved tidligere Cirkulær-Samlinger og Resolutioner givne Bestemmelser forblive gjældende. Ligeledes vedblive de for Beboere paa Alsø, Fæmø, Skals, Feio, Seierø, Samsø og Årø fra ældre Tid tilstaaede specielle Begunstigelser.

E. Straffe for Misbrug af tilstaaede Kystfartslattelser.

Løsen og Laden udenfor Toldstederne paa anden Maade end efter ovenstaaende Bestemmelser samt de specielle Tilladelser, som i enkelte Tilfælde maatte blive givne af Toldstedernes Bestyrelse eller Generaldirektoratet for Skattevæsenet straffes efter Toldlovgivningen, navnlig Forordningen af 1ste Februar 1797 § 15, og vedkommende Skibsførere udsætte sig derhos i Gjentagelsestilfælde for fremtidig ikke at blive tilstaaede den paagjældende, efter Omstændighederne ei heller andre Begunstigelser i Kystfart.

18 Febr. **Lov om Anlæg af en Jernbane fra Skive Station Nr. 16. til Glyngøre.** (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til, overensstemmende med 18 Febr. de i nærværende Lov givne Bestemmelser, for Statskassens Nr. 16. Regning at anlægge en Jernbane fra Skive Station — eller fra et Punkt paa Statsbanen Vest for Skive — til Gylngøre.

§ 2. For at dette Baneanlæg skal komme til Udførelse, maa de Amts- og Kjøbstadkommuner, hvilke Anlægget særlig kommer tilgode, inden 1ste Januar 1882 til Indenrigsministeriet afgive Erklæring om, at de forpligte sig til at indbetale til Statskassen den nedenfor i § 5 nævnte Andel af Anlægsomkostningerne. Efter forudgaaet Forhandling med de vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner fastsætter Indenrigsministeren, i hvilket Forhold disse Kommuner, saafremt de ønske, at det paagældende Jernbaneanlæg kommer til Udførelse, have at deltage i det ny nævnte Bidrag til Anlægsomkostningerne.

§ 3. Indenrigsministeren foranstalter det Fornødne med Hensyn til Anlæggets Udførelse. Banen, der i alle Henseender bliver at betragte som Led af det jydsk-hyenske Jernbanenet, anlægges efter samme lette System som den i Lov af 16de Juni 1879 bestemte Bane fra Thisted til Ottesund.

§ 4. Til Banens Anlæg maa den samlede Udgift pr. Banemil ikke overstige 229,000 Kroner.

Under dette Beløb er dog hverken indbefattet Erstatning for den Grund og Eiendom, der for bestandig bliver at afgive til Banen, derunder blivende Tab og Skade ved Anlægget, Alt med paaløbende Omkostninger, eller Toldgodtgjørelse eller Udgifter ved Kontrolen med Banens Bygning og deslige eller Omkostninger ved det til Banens Drift fornødne Materiel m. M.

Til Banens Forsyning med Driftsmateriel, Inventar m. M. stilles der til Indenrigsministerens Raadighed en Sum, svarende til 35,000 Kr. pr. Mil af Banens Længde.

§ 5. Af de Udgifter, der medgaa til Anlægget, erstatte de

18 Febr. vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner Statskassen Nr. 16. 80,000 Kr. pr. Banemil, hvilket Beløb indbetales til Statskassen med en Femtendedel aarlig i 15 paa hinanden følgende Aar, saaledes at Afdraget første Gang erlægges i det efter Banens Aabning for Driften umiddelbart følgende Finantsaar og til saadanne Tider, som nærmere foreskrives af Indenrigsministeren ved Stadsæftelse af den i § 2 nævnte Overenskomst.

Det forøgede Bidrag til Amtskommunerne, der som Følge af denne Paragraf maatte blive paalignet bortkøbt eller bortforpagtet Hartkorn, bliver uden Hensyn til bestaaende Kontrakter at udrede halvt af Gieren, halvt af Fæsteren eller Forpagteren.

§ 6. Bestemmelserne i Lov af 10de Marts 1861 om Anlægget og Driften af Jernbaner § 5, 1ste Punktum, §§ 9, 10 — hvis Forskrift om Stempelfrihed udstrækkes til Overenskomster og Obligationer, som udstedes i Henhold til nærværende Lovs § 2 — og § 11 finde ogsaa Anvendelse paa dette Anlæg. Udgifterne til Expropriationen afholdes i Overensstemmelse med fornævnte Lovs § 5, 2det Stykke, og Lov af 26de Mai 1868, dog saaledes at samtlige Expropriationsudgifter udredes i Overensstemmelse med nyse nævnte Lov af 26de Mai 1868. De Fritagelser og Lempelser, som efter denne Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde forsaavidt og i Forhold, som den ifølge nærværende Lov anlagte Bane faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt_ester Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

18 Febr. Lov om Kjøb af den østjydske Jernbane. (Inden- Nr. 17. rigsmønstret).

Vi Christian den Niende osv.: G. v.: Rigsdagen

har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende 18 Febr.
Lov: Nr. 17.

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at købe og indlemme som Led i det jydsk-sjenske Statsbanenet den østjydske Jernbane, der bestaar af de i Henhold til de allerhøieste Koncessioner af 5te Juni 1874 og 12te November 1875 anlagte Jernbanestrækninger fra Randers til Grenaa og fra Aarhus til Rhomgaard, med Tilbehør for en Kjøbesum af indtil 3,418,000 Kr., som afgjøres ved, at Staten overtager den de paagjældende Aktieselskaber paahvilende Gjæld, derunder Forpligtelserne overfor den nuværende Driftsbestyrer, og udbetaler Halvdelen af de af Kommuner og Private tilskudte Aktiekapitaler. De for Statens Tilfærd til Banens Anlæg udfærdigede Aktier indløses ikke. Staten udreder alle ved Kjøbets Fuldbgyrdelse foranledigede Omkostninger.

§ 2. Til de Dokumenter, der udfærdiges i Anledning af den i § 1 omhandlede Jernbanes Overdragelse til Staten, bliver der ikke at benytte Stempelpapir. Der bliver derhos ikke at erlægge Halvprocentafgift i Anledning af Afhændelsen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Anlæg af en Jernbane fra Tommerup Station til Årsens. (Indenrigsministeriet). 18 Febr.
Nr. 18.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til, overensstemmende med de i nærværende Lov givne Bestemmelser, for Statskassens Regning at anlægge en Jernbane fra Tommerup Station eller et Punkt mellem denne og Odense til Årsens Havn.

§ 2. For at dette Baneanlæg skal kunne komme til Udførelse, maa de Amts- og Kjøbstadkommuner, hvilke Anlægget særlig kommer tilgode, inden 1ste Januar 1882 til Inden-

18 Febr. rigsmministeren afgive Erklæring om, at de forpligte sig til Nr. 18. at indbetale til Statskassen den nedenfor i § 5 nævnte Andel af Anlægsomkostningerne. Efter forudgaaet Forhandling med de vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner fastsætter Indenrigsministeren, i hvilket Forhold disse Kommuner, saafremt de ønske, at det paagjældende Jernbaneanlæg kommer til Udførelse, have at deltage i det nysnævnte Bidrag til Anlægsomkostningerne.

§ 3. Indenrigsministeren foranstalter det fornødne med Hensyn til Anlægets Udførelse. Banen, der i alle Henseender bliver at betragte som Led af det jydsk-synske Statsbanenet, anlægges som let, bredsporet Lokomotivbane i Lighed med den i Lov af 16de Juni 1879 bestemte Bane fra Faaborg til Ringø.

§ 4. Til Banens Anlæg maa den samlede Udgift pr. Banemil ikke overstige 345,000 Kr. Under dette Beløb er dog hverken indbefattet Erstatning for Grund og Eiendom, der for bestandig bliver at afgive til Banen, derunder blivende Tab og Skade ved Anlægget, Alt med paaløbende Omkostninger, eller Toldgodtgjørelser eller Udgifterne ved Kontrollen med Banens Bygning o. desl. eller Omkostningerne ved det til Banens Drift fornødne Materiel m. m.

Til Banens Forsyning med Driftmateriel, Inventar m. v. stilles der til Indenrigsministerens Raadighed en Sum, svarende til 50,000 Kr. pr. Mil af Banens Længde.

§ 5. Af de Udgifter der medgaa til Anlægget, erstatte de vedkommende Amts- og Kjøbstadkommuner Statskassen 90,000 Kr. pr. Banemil, hvilket Beløb indbetales til Statskassen med en Femtendedel aarlig i 15 paa hinanden følgende Aar, saaledes at Afdraget første Gang erlægges i de efter Banens Aabning for Driften umiddelbart følgende Finantsaar og til saadanne Tider, som nærmere foreskrives af Indenrigsministeren ved Stadsfæstelse af den i § 2 nævnte Overenskomst.

Det foresøgede Bidrag til Amtskommunerne, der som følge 18 Febr. af denne Paragraf maatte blive paalignet bortsfæstet eller Nr. 18. bortforpagtet Hartkorn, bliver uden Hensyn til bestaaende Kontrakter at udrede halvt af Tieren, halvt af Fæstieren eller Forpagteren.

§ 6. Bestemmelserne i Lov af 10de Marts 1861 om Anlægget og Driften af Jernbaner § 5, 1ste Punktum, §§ 9, 10 — hvis Forskrift om Stempelfrihed udstrækkes til Overenskomster og Obligationer, som udstedes i Henshold til nærværende Lovs § 2 — og § 11 finde ogsaa Anvendelse paa dette Anlæg. Udgifterne til Expropriationen til Anlægget afholdes i Overensstemmelse med fornævnte Lovs § 5, 2det Stykke, og Lov af 26de Mai 1868, dog saaledes, at samtlige Expropriationsudgifter udredes i Overensstemmelse med nyseævnte Lov af 26de Mai 1868. De Fritagelser og Lempelse, som efter denne Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde, forsaavidt og i Forhold som den ifølge nærværende Lov anlagte Bane faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Jernbane fra Odense til Bogense. 18 Marts.
(Indenrigsministeriet.)*) Nr. 36.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsbagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa

*) I Henshold til denne Lov er der under 11 April 1881 udsfærdiget Concession paa Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Odense til Bogense (se B. 12 April 1881 Lovtidende Nr. 52).

18 Marts. Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Odense over Slet-
Nr. 36. ten, Øst om Nislevgaard til Børgense eller dens Havn.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-synske Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse. Den bygges som Lokomotivbane efter et lettere System og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led over Beiovertjærster ligesom ogsaa Bevogning ved disse i Reglen bortfalder.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer Loven af 10de Marts 1861 § 5 1ste Led til Anvendelse, hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestandig afgives til Jernbaneanlægget, udredes af Statskassen, imod at den Sum, der saaledes maatte blive afholdt af Staten, lægges til de Beløb, som i Medfør af § 1 i Lov af 26de Mai 1868 om Erstatning af Expropriationsudgifter erstattes Statskassen, samt imod, at de Fritagelser og Lempelser, som efter nyseævnte Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde forsaavidt og i Forhold som Banen faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

§ 3. De i Lov Nr. 72 af 23de Mai 1873 § 2 1ste Stykke, §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forskrifter skulle ogsaa komme til Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg. Forsaavidt der for at tilveiebringe den fornødne Kapital til Baneanlægget optages Laan mod Prioritet i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Lov ang. Stempelafgiften af de af Veile Kom- 18 Marts.
mune for et Laan paa 100,000 Kr. udstedte Partial- Nr. 38.
obligationer. (Finanzministeriet).**

Vi Christian den Niende, osv, G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Veile Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, Ihdende paa Ihænde- eller paa Navn, for et Laan paa 100,000 Kr., som agtes optaget hos den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vexelbank i Kjøbenhavn, til Bestribelse af Udgifterne ved forskellige større kommunale Arbejder m. v., imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasse's Taxt efter Lov af 19de Februar 1861, ift. Lov af 21de Marts 1874.

Transport af de paa Navn Ihdende Partialobligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Lov ang. Stempelafgiften af de af Kolding Kom- 18 Marts.
mune for et Laan paa 100,000 Kr. udstedte Partial- Nr. 39.
obligationer. (Finanzministeriet).**

Vi Christian den Niende, osv, G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kolding Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udstede Partialobligationer, Ihdende paa Ihænde- eller paa Navn, for et Laan paa 100,000 Kr., som agtes optaget hos Forsørgelsesanstalten „Bikuben“ i Kjøbenhavn, til Bestribelse af Udgifterne ved forskellige større kommunale Arbejder m. v., imod at der for Laanet udstedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasse's Taxt

18 Marts. efter Lov af 19de Februar 1861, jfr. Lov af 21de Marts Nr. 39. 1874.

Transport af de paa Navn lydende Partialobligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

12 April. Lov om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Nr. 50. Brændevin. (Finanzministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ved Udførselen af indenlandsk tilvirket Brændevin, ogsaa som Skibsprovision, til fremmed eller toldfrit Sted godtgjøres fremtidig $2\frac{2}{3}$ Dre pr. Pot af 4 Graders Styrke med Tillæg af $\frac{1}{6}$ Dre pr. Pot for hver $\frac{1}{4}$ Grad høiere Styrke.

For Brændevin under 4 Graders Styrke gives ingen Godtgjørelse.

Er der tilfat Brændevinen Sukker, Krydderier eller bedlige, saa at den virkelige Gradestyrke ikke kan udfindes, saaledes som Albavit, Likør, Kirsebærbrændevin, Punschetrakt og lignende Blandinger, antages Blandingen stedse at være af 8 Graders Styrke, saa at der i alle Tilfælde godtgjøres $5\frac{1}{3}$ Dre pr. Pot.

Afgiftsgodtgjørelsen udbetales kun, forsaavidt Udførselen sker i saa store Partier, at Godtgjørelsens Beløb ikke er under 2 Kroner for hver Udførsel, og forsaavidt den kræves inden 4 Uger efter Udførselsdagen.

§ 2. Nærværende Lov bliver ogsaa at give Anvendelse paa den i Lov af 4de Juli 1863 § 29 fastsatte Godtgjørelse ved Udførselen til fremmed eller toldfrit Sted af fremmede fortoldede Spirituosa respektive uden eller med Tilfætning af Sukker eller bedlige.

§ 3. Saalænge Loven af 5te August 1864 angaaende

en Krigsskat paa Brænderidriften m. v. forbliver i Kraft, 12 April. bliver den i foranstaaende §§ 1 og 2 omhandlede Godt- Nr. 50. gjørelse, under de i formeldte Lov nærmere fastsatte Betingelser, at udbetale med 50 pCt. Forhøielse.

§ 4. § 7 i Lov af 7de Februar 1851 om den jydffe Loldgrændses Ophævelse m. m., § 1 andet Stykke og § 4 i Lov af 5te August 1864 om Krigsskat paa Brænderidriften m. m. og Lov af 24de Februar 1865 om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Brændevin ophæves.

Horefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Dampfærgeforbindelse over Store Belt 23 April.
m. m. (Indenrigsministeriet). Nr. 53.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. For Statskassens Regning tilveiebringes en Dampfærgeforbindelse over Store Belt. I dette Niemed indrettes ved Korsør og Nyborg de for Dampfærger nødvendige Anløbssteder, som ved Spor sættes i Forbindelse med de der-værende Jernbanestationer. Der anskaffes derhos 2 Dampfærger.

For Statskassens Regning anlægges derhos lette bredsporede Lokomotivbaner fra Korsør Station til Halskov samt fra Nyborg Station til Knudshoved og Slipshavn. Disse Baner bygges saaledes, at Indhegning og Anbringelse af Led ved Veioverfjorseler, ligesom ogsaa Bevogtning af disse i Reglen bortfalde.

Indenrigsministeren foranstalter det Fornødne med Hensyn til Anlæggenes Udførelse og Dampfærgernes Tilveiebringelse. Anlægene skulle være fuldførte senest inden Udgangen af Finantsaaret 1882—83.

Efter Fuldførelsen blive Dampfærgeforbindelsen og de

23 April. fornævnte nye Baner paa Sjælland og Fyn i enhver Hen-
Nr. 53. seende at betragte som Led af Statsbanenettet.

§ 2. Expropriationen af de til Anlægene fornødne Grunde og Eiendomme foretages i Henhold til Reglerne i Frdg. 5 Marts 1845.

§ 3. De i §§ 9, 10 og 11 i Lov af 10 Marts 1861 om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget Danmark indeholdte Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa de i nærværende Lov ommeldte Anlæg.

§ 4. For Benyttelsen af Anlægsstederne for Dampfærgerne ved Korsør og Nyborg erlægges ingen Skibs- og Bareafgifter.

Det forbeholdes nærmere Afgjørelse, hvilken Ordning der bliver at træffe overfor Havnene ved Korsør og Nyborg i Anledning af Anlægget af Dampfærgehavnene.

§ 5. Til Indretning af Dampfærgeforbindelsen kan anvendes et Beløb af indtil 1,650,000 Kr. og til Anlægget af Jernbanerne til Halskov samt til Knudshoved og Slipshavn et Beløb af indtil 398,000 Kr. Herunder er ikke indbefattet Indførselstold af de til Anlægget anvendte Materialier.

Af de ovennævnte Beløb kan i Finantsaaret 1881-82 anvendes indtil 1 Million Kroner.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

23 April. Lov ang. en forhoiet Ligning til Skolefondene for
Nr. 54. Frederiksborg og Veile Amter. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Beløb, som Skoleraadene ved Lov af 8de Marts 1856 § 7 og Lov af 2den Juli 1870 § 1 kfr. Lov af 12te April 1878 og Lov af 24de Mai 1879 ere bemyndigede til at ligne til Skolefondenes Udgifter, forhoies for Frederiks-

borg og Veile Amters Skoleraads Bedkommende til 1 Kr. 23 April. p. Tønde Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Nr. 54. Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i Lov af 2den Juli 1870 § 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Rigning.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Lov om en Jernbane fra Masnedfund Station til 23 April. Masnedø tilligemed en Havn sammesteds og en Damp- Nr. 58. færgeforsbindelse imellem denne Havn og Drejoved. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. For Statskassens Regning anlægges en Lokomotivbane fra Jernbanestationen ved Masnedfund til Masnedø Endspids samt en Havn med Dampfærgeleie ved dette Punkt af Den; Jernbaneforbindelsen over Masnedfund tilveiebringes ved en fast Bro.

Indenrigsministeren foranstalter det Fornødne med Hensyn til Anlæggenes Udførelse. De skulle være fuldførte senest inden Udgangen af Maret 1883. Efter Fuldførelsen blive Anlægene i enhver Henseende at betragte som Led af de sjællandske Statsbaner.

§ 2. Expropriationen af de til Anlægene fornødne Grunde og Eiendomme foretages i Henhold til Reglerne i Frdg. 5te Marts 1845.

§ 3. De i §§ 9, 10 og 11 i Lov af 10de Marts 1861 om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget Danmark indeholdte Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa de i nærværende Lov ommeldte Anlæg.

§ 4. Til de omhandlede Anlæg kan anvendes et Beløb af indtil 1,010,000 Kr. Herunder er ikke indbefattet Indførselstold af de til Anlægene anvendte Materialier.

23 April. Af det ovenævnte Beløb kan i Finantsaaret 1881—82 Nr. 58. anvendes indtil 400,000 Kr.

§ 5. Indenrigsministeriet bemyndiges til at træffe Overenskomst med det Iolland-falsterske Jernbaneselskab angaaende Anlægget af en Dampfærgehavn ved Dreghoved, enten saaledes at Staten garanterer 4 pCt. aarlig Rente af Anlægskapitalen, eller saaledes, at Staten overtager Anlægget mod Bederlag af Selskabet, men i begge Tilfælde med den Betingelse, at Havnen skal være fuldført senest inden Udløbet af Aaret 1883.

Saa snart Havnene paa begge Sider kunne benyttes dertil, bliver der at oprette Forbindelse ved Dampfærge. Om dennes Drift bemyndiges Indenrigsministeriet til at træffe Overenskomst med det Iolland-falsterske Jernbaneselskab.

Med Hensyn til de Aktier og Obligationer, der i Genhold til nærværende Lov udstedes af Jernbaneselskabet, komme Bestemmelserne i Kundgjørelse af 15de Marts 1845, § 4 og Lov af 6te November 1874 til Anvendelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

7 Mai. **Straffelov for Krigsmagten.** (Krigsministeriet og Nr. 68. Marineministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Iste Kapitel.

Om de Personer og strafbare Handlinger, som de militære Straffelove angaa.

§ 1. Alle til Rigets Krigsmagt hørende Personer, hvad enten de ere fast ansatte eller midlertidig tjenestegjørende ved samme, anses, forsaavidt ingen særlige Undtagelser gjøres, efter de militære Straffelove ei alene for alle egentlig militære, men ogsaa for de øvrige i disse Love omhandlede Forbrydelser, som de begaa, medens de ere under militær

Domsmagt. For andre strafbare Handlinger straffes de 7 Mai. efter Rigets borgerlige Straffelove; dog blive, forsaavidt Nr. 68. Straffen skal bestemmes af militær Myndighed, de Regler at iagttage, som nærværende Lov indeholder om Straffenes Forandring i visse Tilfælde.

§ 2. Krigsfangenskab eller Rømning eller Skibets Forlis medfører ikke, at Noget, som efter den foregaaende Bestemmelse er de militære Straffelove underkastet, ophører at staa under dem.

§ 3. Personer, som befinde sig i dansk Krigsfangenskab og forse sig, medens de ere under militær Bevogtning, anses efter de militære Straffelove, forsaavidt disse efter Forholdenes Beskaffenhed findes anvendelige. Ligeledes blive Krigsfanger, som ere frigitte paa Uresord og bryde dette, derfor at straffe efter de militære Love.

Andre Personer, som ikke høre til Rigets væbnede Magt, anses efter de militære Straffelove, naar de i Krigstid paa nogen af Krigsmagten besat eller behersket Strækning udenfor Rigets Grændser eller Soterritorium spionere for Fjenden, forføre Noget af Krigsmagten til Forræderi, Rømning, Oprør eller Ulydighed, eller paa anden Maade deltage i ommeldte Forbrydelser, foretage andre Handlinger til umiddelbar Skade for Krigsmagten eller overtræde de Bestemmelser, som vedkommende Befalingsmand til Krigsmagtens eller Krigsforetagenders Sikkerhed har fundet sig beføiet til at give.

§ 5. Skal Noget tiltales ved Krigsret for en strafbar Handling, som han har begaaet, førend han fik militært Værnething, bør den efter den borgerlige Straffelov forskyldte Straf forandres til en i Strengthed tilsvarende militær Straf, forsaavidt militære Personer efter nærværende Lov anses med andre Straffe end dem, som den borgerlige Straffelov bestemmer.

Skal Noget tiltales ved borgerlig Domstol for en i denne

7 Mai. Lov omhandlet Forbrydelse, som han har begaaet, medens Nr. 68. han var under militær Domsmagt, fastsættes Straffen efter nærværende Lov, dog at en særlig militær Straf forandres til en tilsvarende borgerlig.

§ 6. Naar nogen Del af Krigsmagten befinder sig udenfor Rigets Grændser, og de til den hørende Personer sammesteds foretage Handlinger, som efter deres Beskaffenhed ere strafbare efter Rigets borgerlige eller militære Straffelove, anvendes Bestemmelserne i disse Love paa samme Maade, som om Gjerningen var forøvet i selve Riget, forsaavidt ingen Undtagelse er gjort i nærværende Lov, og Handlingen ei heller har Hjemmel i Krigens Ret.

§ 7. Den Myndighed, der efter almindelig borgerlig Straffelov tilkommer Justitsministeriet til at lade en dansk Underaaet tiltale her i Landet for den af ham i fremmed Stat begaaede Forbrydelse, skal tilkomme vedkommende militære Ministerium med Hensyn til de til Krigsmagten hørende Personer, forsaavidt de blive at tiltale ved Krigsret.

2det Kapitel.

Om Straffene.

§ 8. Efter denne Lov anvendes — foruden de i § 199 nævnte Disciplinarmidler — følgende Straffe:

- Livsstraf,
- Strafarbejde,
- Fængselsstraffe,
- Embeds eller Bestillings Fortabelse og
- Trettesættelse.

Med Hensyn til dem af disse Straffe, der ogsaa omhandles i de borgerlige Straffelove, komme de i disse indeholdte almindelige Regler til Anvendelse, forsaavidt ikke andre Bestemmelser om dem findes i de militære Love.

§ 9. Livsstraf, som tilkjendes efter de militære Love,

fuldbyrdes offentlig ved Skydning. En ifølge de borgerlige 7 Mai. Love idømt Livsstraf kan ogsaa fuldbyrdes ved Skydning, Nr. 68. naar Omstændighederne ikke tilstede at faae den fuldbyrdet paa den Maade, som de borgerlige Love foreskrive.

§ 10. Strafarbejde er Tugthusarbejde eller Forbedringshusarbejde.

Naar Noget hensesættes til Strafarbejde, udelukkes han fra Tjeneste i Hæren eller paa Flaaden, og Straffen medfører Embeds eller Bestillings Fortabelse. Dog kan en Værnepligtig anvendes til Krigsmagtens Nytte overensstemmende med Værnepligtlovens Forskrifter.

§ 11. Som Fængselsstraffe anvendes:

Simpel Arrest (Kvartearrest eller Vagtarrest),
 ensom Arrest,
 Arrest i Boien (simpel eller streng),
 mørk Arrest,
 mørk Arrest paa indskrænket Kost,
 Fængsel paa Vand og Brød (simpelt eller strengt),
 Fæstningsarrest (simpel eller streng) og
 Statsfængsel.

§ 12. Simpel Arrest er enten Kvartearrest eller Vagt-arrest.

§ 13. Kvartearrest bestaar deri, at den Arresterede ikke maa forlade sin Bolig, være sig i Kaserne, Telt eller andensteds. I Krigstidene bestaar den i, at der ikke gives ham Landlov, og at han ikke beordres til Tjeneste i Land eller paa Fartoi, der sendes til Land (Arrest til Skibet). Paa Søbatterier kan ligeledes Regtelse af Landlov benyttes som Kvartearrest. Denne Straf kan anvendes paa alle Krigsmænd; dog anses ikke Menige med den unbtagen for Disciplinærforsæelser, naar Sagen afgjøres uden Dom.

§ 14. Vagtarrest udholdes i et Arrestværelse paa en Vagt, eller hvor det andetsteds er indrettet. I Krigstidene udstaaes den af Officerer og de Underofficerer, som have

7 Mai. Kammer, i deres Kammer (Kammerarrest), af de Underofficerer, der ikke have Kammer, og af Menige i et Lyft eller om Dagen opløst Arrestafslutte. Kan intet saadant Arrestafslutte have ombord, er Vagtarrest uanvendelig i Skibet for de sidstnævnte Personer. Varer Arresten ombord længere end 24 Timer, tilstaaes der den Arresterede 1 Time daglig eller efter Skibschefens Skjon 1 Time Morgen og 1 Time Aften til Bevægelse i fri Luft.

Den, som ubholder Vagtarrest, er vel ikke særlig indskrænket med Hensyn til sin Kost, men det maa dog paases, at Orden i Arresten ikke forstyrres. Han maa ikke modtage Besøg uden efter særlig Tilladelse med saadan Indskrænkning, at det kan bestaa med Straffens Hensigt og de givne Regler til Roligheds og Ordens Vedligeholdelse i Arresten.

Officerer sættes ikke i Arrest sammen med Underofficerer eller menige Krigsmænd, og Underofficerer maa heller ikke sættes i Arrest sammen med Menige.

Vagtarrest er ikke anvendelig paa Officerer, der staa høiere end Kapitainer.

§ 15. Underofficerer og menige Krigsmænd, hvem Kvarterarrest er paalagt, skulde i den Tid, Arresten varer, forrette deres militære Tjeneste ligesom i Almindelighed. Ellers skal den, som er i simpel Arrest, ikke beordres til at forrette Tjeneste uden under saadanne særegne Omstændigheder, at hans Tjeneste ikke kan undværes, i hvilket Tilfælde til Arresttiden medregnes ogsaa den Tid, hvori Arresten for Tjenestens Skyld afbrydes.

§ 16. Den korteste Tid for simpel Arrest er 6 Timer, den længste Tid for Officerer 2 Maanedes og for andre Krigsmænd 1 Maaned.

§ 17. Ensom Arrest er Vagtarrest, som udstaaes i Ensomhed. Arrestværelset bør være saaledes indrettet, at den Arresterede ikke kan se eller tale med Nogen og saavidt muligt heller ikke høre, hvad der foregaar udenfor Arresten. I

Krigsskibene udstaas Straffen i et Arrestrum, der gjøres saa 7 Mai.
ensomt, som Forholdene ombord tillade. Nr. 68.

Brugen af Røgtobak tilstedes ikke den Arresterede.

Ensom Arrest er anvendelig paa Underofficerer og menige Krigsmænd og kan paalægges i en Tid af indtil 60 Dage, ombord i Krigsskibe dog kun i indtil 35 Dage.

§ 18. Arrest i Boien er enten simpel eller streng. I første Tilfælde fængsles den Paagjældende om det ene Ben, og i andet om begge Ben til et fast Punkt i Gulvet (Dækket), men saaledes, at han ikke hindres i at staa, sidde eller ligge. Fængselingen skal ske paa et saavidt muligt affpærret Sted, der er beskyttet mod Veir og Vind; hvor Bagtarrest-lokale findes, anvendes dette; den anvendte Lænke maa være mindst 1 Alen lang. Den saaledes Fængslede erholder sædvanlig Kost og udløses 1 Time daglig for at tage Bevægelse; om Natten gives der ham paa Krigsskibene Røietoi og i Land de fornødne Tæpper til at holde Varmen. Brugen af Røgtobak tillades ham ikke. Simpel Arrest i Boien kan vare i indtil 10 Dage, streng Arrest i Boien i indtil 5 Dage.

§ 19. Mørk Arrest er ensom Arrest, der udholdes i et mørkt Fængsel eller Arrestafstue. Straffen kan tilkjendes for en Tid af indtil 30 Dage.

Den fuldbyrdes paa Personer, som ere over 18 Aar gamle, uden Afbrydelse, naar den ikke varer mere end 5 Dage; ellers afbrydes den efter hver femte Dag i 1 Dag, paa hvilken den Arresterede holdes i lys, ensom Arrest. Naar unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar sættes i mørk Arrest, gjøres Arresten lys hver tredje Dag, og for dem regnes de Dage, paa hvilke Arresten saaledes gjøres lys, til det Antal Dage, hvori mørk Arrest paalægges dem. I Krigsskibene skal den Paagjældende i Mellemfristerne sættes paa fri Job under Opsyn eller efter Omstændighederne holdes i Bevaring som Varetægtsarrestant.

7 Mai. Mørk Arrest kan anvendes paa Underofficerer og menige Nr. 68. Krigsmænd.

§ 20. Naar mørk Arrest er paa indskrænket Kost, gives der den Arresterede om Middagen et passende Maaltid varm Mad, hvilket ved Hæren er et saadant, som gives Soldaten hos Markteenderen eller i de militære Bespisningsanstalter, men forøvrigt maa han alene nyde Vand og Brød.

§ 21. I Krigsskibene gives der den, som udstaar mørk Arrest eller mørk Arrest paa indskrænket Kost, daglig 1 Time Morgen og 1 Time Aften til at bevæge sig i fri Luft under Opsyn, saavidt muligt affondret fra det øvrige Mandskab.

§ 22. Fængsel paa Vand og Brød er enten simpelt eller strengt Fængsel paa Vand og Brød. I begge Tilfælde gives der den Fængslede intet Andet at nyde end Vand og Brød og dertil Salt. Brugen af Røgtobak tilfødes ham ikke. I Krigsskibene gives der ham den samme Afgang til at bevæge sig i fri Luft, som er foreskrevet i § 21. Den korteste Tid for denne Straf er 2 Dage (48 Timer) og den længste Tid ombord i Skibe 20 Dage, men ellers 30 Dage.

§ 23. Simpelt Fængsel paa Vand og Brød fuldbyrdes med de Mellemfrister, som den borgerlige Straffelov foreskriver. I de Dage, Straffen afbrydes, sættes den Paa-gjældende ombord i Skibene paa fri Fod under Opsyn eller holdes efter Omstændighederne som Baretægtsarrestant; iland sættes han i Vagtarrest, forsaavidt den militære Dvrighed, der lader Straffen fuldbyrde, ikke finder, at han uden Betænkelighed kan være paa fri Fod. Straffen bør, medens den Fængslede henhidder paa Vand og Brød, saavidt muligt være forbunden med Ensomhed. I de Skibe, i hvilke lys (eller opløst) Arrest ikke kan indrettes, anvendes mørk Arrest paa indskrænket Kost istedetfor simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

§ 24. Straf af strengt Fængsel paa Vand og Brød,

udholdes i mørkt Fængsel eller Arrestslukke og er steds 7 Mai. forbunden med Ensomhed. Den Fængslede erholder ikke Nr. 68. Madrats eller Andet at ligge paa end den blotte Briz eller Lukafets Dæk, men der gives ham om Natten Tæpper til at brede over sig og Straapude eller Bolle til at lægge under Hovedet. Straffen fuldbyrdes uden Afbrudelse, naar den ikke varer mere end 5 Dage. For længere Tid tilkjendes den i 2 eller flere Gange 5 Dage, og der tilstaas da efter hver Gang, inden den igjen fortsættes, en Mellemfrist af 5 Dage, i hvilke den Paagjældende vel forbliver i ensomt Fængsel, men dette gjøres lyst og forsynes iland med det for militære Fængsler sædvanlige Leie, ombord med Koietoi. Dog kan Straffen ombord i Krigsskibe ogsaa anvendes i 6, 7 eller 8 Dage med en Mellemfrist af 2 Dage. Kan ombord ikke skaffes lyst eller oplyst Fængsel, holdes Vedkommende under Mellemfristen kun fængslet om Natten men sættes om Dagen under Opsyn udenfor Arresten, saa vidt muligt affondret fra det øvrige Mandskab, eller holdes efter Omstændighederne som Varetægtsarrestant.

§ 25. Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa unge Mennesker imellem 15 og 18 Aar. Hvor saadan Straf vilde være forskyldt, anvendes mørk Arrest paa indskrænket Kost eller de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Vand og Brød foreskrevne Straffe.

§ 26. Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa Officerer, medmindre de maatte have forskyldt denne Straf for nogen Forbrudelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende.

Underofficerer maa ikke straffes med strengt Fængsel paa Vand og Brød uden i Forbindelse med Bestillings Fortabelse.

Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbyrudelse begynder, ere over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa

7 Mai. Vand og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Nr. 68. Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

§ 27. Fæstningsarrest er enten simpel eller streng Fæstningsarrest. Den udstaaes i et Arrestværelse i en Fæstning. Hver Arrestant bør være indelukket i et særskilt Værelse.

§ 28. Den, som er dømt til simpel Fæstningsarrest i længere Tid end 1 Maaned, tillades det efter den første Maanedes Udløb at bevæge sig under behørigt Opsyn og uden Bærge i en Tid af indtil 2 Timer daglig paa et afsides Sted i Fæstningen. I den første Maaned af Fæstningsarrest havees ikke en lige Tilladelse til Bevægelse i fri Luft, men naar nogen saadan Bevægelse dog anses nødvendig for den Arresteredes Helbred, kan Fæstningens Høistbefalende tillade den, men ikke oftere eller i længere Tid end nødvendigt og ordentligvis ikke over 1 Time om Dagen. Det kan tillades den, som udholder simpel Fæstningsarrest, at modtage Besøg nogle faa Timer om Dagen, men ikke at holde noget Selskab.

§ 29. Den, som er dømt til streng Fæstningsarrest, tilstedes der ikke nogen anden Bevægelse i fri Luft end efter Reglerne i § 28 for den første Maaned af simpel Fæstningsarrest. Han maa ikke modtage Besøg, undtagen naar han under overordentlige Omstændigheder erholder særlig Tilladelse dertil af Fæstningens Høistbefalende.

§ 30. Fæstningsarrest er anvendelig paa Officerer, men ikke paa Underofficerer og menige Krigsmænd, streng Fæstningsarrest ogsaa paa Officerer, som straffes med Embeds eller Bestillings Fortabelse, naar den Lovbestemmelse, der anvendes, fordrer eller tilsteder Straffens Skærpelse. Straffen

idømmes paa 1 Maaned, paa 6 Uger eller paa 2 eller flere Maaneder og ikke over 1 Aar. 7 Mai.
Nr. 68.

§ 31. Den, som udholder nogen af de ovenomhandlede Fængselsstraffe, skal selv betale sit Underhold i Fængselstiden, eller Bekostningen indeholdes i hans Lønning. Har den, der henhidder i Arrest, ingen Lønning og ibrigt ikke Midler til at bekoste sit Underhold, gives der ham Underholdningspenge, hvis Størrelse bestemmes af vedkommende militære Ministerium.

§ 32. Har en menig Krigsmand under sin første samlede Tjenestetid været straffet mindst 5 Gange med Fængsel svarende til 60 Dages Bagtarrest, og deraf mindst 1 Gang ved Krigsretsdom paa Foranledning af vedkommende Jurisdiktionschef, kan Krigsretten, naar han atter tiltales for denne, efter noie Overveielse af hans Forseelsers Beskaffenhed og samtlige øvrige Omstændigheder, om fornødent, idømme ham som Tillægsstraf, at han fjernes fra sin Afdeling. Han bliver da i sin resterende Tjenestetid, denne beregnet saaledes, at han eventuelt betragtes som forloeds udtagen til fortsat Tjeneste, at anvende til Krigsmagtens Nytte efter Krigsbestyrelsens nærmere Bestemmelse, dog at saadanne Individier ikke samles i særlige Straffesafdelinger.

Viser den, hvem sliig Dom er overgaaet, under denne særlige Tjeneste Flid og god Opførsel, kan han efter 2 Maanedes straffri Tjeneste paa Jurisdiktionschefens Kjendelse atter sættes tilbage til den Afdeling, ved hvilken han har tjent, og bliver han der at behandle som henhørende til den Aldersklasse, med hvilken han første Gang er modt. Forser han sig derefter paany, bliver han paa Jurisdiktionschefens Kjendelse at afgive til den særlige Tjeneste, hvortil Krigsbestyrelsen maatte bestemme ham, og han er da udelukket fra i Fredstid at kunne vende tilbage til sin Afdeling.

§ 33. Naar i denne Lov nævnes Fængsel i første Grad,

7 Mai. indbefattes derunder al simpel Arrest, al ensom og mørk
 Nr. 68. Arrest, al Arrest i Boien, alt simpelt Fængsel paa Vand og
 Brød, strengt Fængsel paa Vand og Brød i ikke over 15
 Dage, simpel Fæstningsarrest i indtil 4 Maanedes og streng
 Fæstningsarrest i indtil 3 Maanedes.

Enhver større Fængselsstraf, dog med Udelukkelse af
 Statsfængsel, henhører til Fængsel i anden Grad.

Naar Fængsel eller Fængselsstraf nævnes uden nogen
 nærmere Betegnelse, indbefattes derunder baade første og
 anden Grad, men ikke Statsfængsel.

§ 34. Statsfængsel anvendes af Krigsretterne ikke i
 kortere Tid end 1 Aar og har for Officerer Embeds eller
 Bestillings Fortabelse til Følge. Er Statsfængsel forskyldt
 efter de borgerlige Love i kortere Tid, vælges en i Strengthed
 tilsvarende Straf, for Officerer Fæstningsarrest.

§ 35. Embeds eller Bestillings Fortabelse er anvendelig
 paa Befalingsmænd og de Personer, der efter § 41 anses
 med de for Officerer eller Underofficerer bestemte Straffe.

Den, der paadrager sig Embeds eller Bestillings Fortabelse,
 er, forsaavidt han ikke har fyldstgjort sin Børnepligt, for-
 pligtet til at afkjene den som Menig lige med sin Alders-
 klasse. Der er dog Intet til Hinder for, at vedkommende
 militære Ministerium kan hjemsende ham.

§ 36. Embeds eller Bestillings Fortabelse finder ei alene
 Sted i de Tilfælde, for hvilke denne Straf er foreskrevet,
 men ogsaa:

- 1) naar en Befalingsmand har forskyldt Fængselsstraf for
 en Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes
 som vanærende, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestil-
 lings Fortabelse er en Følge af Forbrydelsens Bessaffen-
 hed og ingen Formindskelse bevirker i Fængselsstraffen;
- 2) naar en Befalingsmand, uden at Betingelserne for at
 anvende Reglen i foranstaaende Nr. 1 ere tilstede, har

forshldt en større Fængselsstraf, end der er anvendelig 7 Mai. paa ham, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestillings Nr. 68. Fortabelse efter Krigsrettens Skjon enten ganske træder iftedetfor Fængselsstraffen eller bevirker et passende Afslag i denne, og

- 3) naar, uden at nogen af de tvende foranstaaende Regler kommer til Anvendelse, en Befalingsmand, som flere Gange forud i denne sin Stilling har været anset med Fængselsstraf, paany gjør sig skyldig til lige Straf, og Krigsretten da efter nøie Overveieelse af Tiltaltes hele Forhold, de begaaede Forseers Beskaffenhed og øvrige Omstændigheder anser ham ubuelig eller uærdig til længere at tjene som Befalingsmand, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestillings Fortabelse træder iftedetfor Fængselsstraffen.

§ 37. Embeds eller Bestillings Fortabelse skal ikke udelukke den Paagjældende fra atter at kunne ansættes i Embedet eller Bestillingen, naar han ikke har været dømt for en Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende, og han i Krig eller under farefulde Forhold har udmærket sig ved tapper eller modig Daad.

§ 38. Trettesættelse anvendes som Straf for mindre betydelige Tjenesteforseelser, der ellers kun vilde medføre en kort Tids simpel Arrest, naar Omstændighederne tale for en saadan Afgjørelse.

§ 39. Personer mellem 10 og 15 Aar kunne straffes med simpel Arrest i Krigsflibene i indtil 30 Dage og ellers i indtil 60 Dage og med Trettesættelse. Iøvrigt anses de med saadanne Straffe, som ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige Straffelove.

§ 40. Naar Straf for en Forbrydelse skal bestemmes efter de borgerlige Love, anvendes de i disse fastsatte Straffe, dog med de Forandringer, som de militære Love indeholde.

7 Mai. Foruden hvad i saa Henseende paa andre Steder i denne Nr. 68. Lov er bestemt, bliver at iagttage:

- 1) til simpelt Fængsel efter de borgerlige Love svarer Bagtarrest efter de militære Love; til hver Dags Fængsel paa sædvanlig Fangekost efter de borgerlige Love svarer 1½ Dags Bagtarrest, og til Fængsel paa Vand og Brød efter de borgerlige Love svare de militære Loves mørk Arrest paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Vand og Brød. Er Fængselsstraf efter de borgerlige Love forskyldt for en længere Tid, end den tilsvarende militære Straf kan anvendes, gaar Straffen over til en strengere Art af militært Fængsel eller anden militær Straf efter det i § 44 bestemte Forhold; dog maa, naar der efter den borgerlige Straffelov skal ved Dom bestemmes en Fængselsstraf, som skal træde istedetfor Bøder, hvis disse ikke betales, ei anvendes strengere Straf end mørk Arrest paa indskrænket Kost;
- 2) for Forbrydelse, for hvilke Straf bliver at fastsætte efter de borgerlige Love, dømmes de egentlige Krigsmænd ikke i Bøder, naar Forbrydelsen vedkommer den militære Tjeneste, men i Stedet herfor anvendes Fængselsstraf eller en anden Straf, hvis nogen saadan maatte være bestemt ved Siden af Bøderne. Blive ellers paalagte Bøder ikke betalte, og der i saa Tilfælde ikke er ved Dom bestemt nogen Fængselsstraf, som skal træde i Bødernes Sted, sker den i de borgerlige Love foreskrevne Afsoning med Fængsel i Lighed med, hvad der er fastsat i foranstaaende Nr. 1.

§ 41. Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, de Straffe, der ere givne for dem af de nævnte Militære, med hvilke de sættes i Klasse, jfr. § 48. Paa

Alle, som ere i høiere Stilling end en Underofficer, anvendes 7 Mai. Bestemmelserne om Officerer. Foraaavidt de omhandlede Nr. 68. Personer staa i Klasse med Underofficerer og vilde have forskyldt Bestillings Fortabelse, men denne Straf efter deres Stillings Bestaafenhed ikke kan anvendes paa dem, kunne de anses med alle paa menige Krigsmænd anvendelige Fængselsstraffe. Om Underkorporaler og dem, der staa lige med disse Befalingsmænd, gjælde Forfkrifterne angaaende Underofficerer.

Naar Spillemand dømmes til Bestillings Fortabelse, vedblive de at være Spillemand, men sættes i Klasse med Menige. De kunne igjen forfremmes overensstemmende med § 37.

§ 42. Krigsfanger belægges med de Straffe, der ere fastsatte for Personer af tilsvarende Grader i den danske Krigsmagt. Dog kunne krigsfangne Underofficerer, naar de vilde have forskyldt Bestillings Fortabelse, anses med de samme Straffe som Menige.

§ 43. Paa de Personer, der efter § 4 i visse Tilfælde undtagelsesvis anses efter de militære Love, kunne istedetfor de deri bestemte Straffe, naar disse Straffe ikke findes passende, anvendes de i den borgerlige Straffelov hjemlede Straffearter efter de deri givne Regler.

§ 44. Imellem nedenstaaende Straffe finder følgende Forhold Sted:

- 1) Kvarterarrest i 3 Dage for Menige, i 2 Dage for Underofficerer og i $1\frac{1}{2}$ Dag for de Officerer, som ogsaa kunne straffes med Vagtarrest, anses lige med 1 Dags Vagtarrest.
- 2) Kvarterarrest for de høiere Officerer, som ikke kunne straffes med Vagtarrest, anses lige med Vagtarrest for andre Officerer.
- 3) 1 Dags ensom Arrest anses lige med 2 Dages Vagtarrest.

- 7 Mai. 4) 1 Dags simpel Arrest i Boien anses lige med 3 Dages
Ar. 68. Bagtarrest, og 1 Dags streng Arrest i Boien lige med
6 Dages Bagtarrest.
- 5) 1 Dags mørk Arrest paa indskrænket Kost anses lige
med 6 Dages Bagtarrest og uden saadan Indskræn-
ning med 4 Dages Bagtarrest.
- 6) 1 Dags simpelt Fængsel paa Vand og Brød anses
lige med 6 Dages Bagtarrest.
- 7) Strengt Fængsel paa Vand og Brød betragtes som
en dobbelt saa streng Straf som simpelt Fængsel paa
Vand og Brød.
- 8) 1 Maanedes simpel Fæstningsarrest anses lige med 1½
Maanedes Bagtarrest.
- 9) 1 Maanedes streng Fæstningsarrest anses lige med 2
Maanedes Bagtarrest.
- 10) Embeds og Bestillings Fortabelse anses for en ringere
Straf end Strafarbejde.

Naar en Art af Fængselsstraf skal forandres til en anden, som tilkjendes dagvis, overgaar den til nærmeste hele Dage, nemlig saaledes, at det Dverfkydende, naar det udgjør Mere end en halv Dag, regnes for en hel Dag, men ellers bortfalder.

3die Kapitel.

Almindelige Bestemmelser for de militære Straffeloves Anvendelse.

§ 45. De i de borgerlige Love indeholdte almindelige Regler for Straffelovens Anvendelse, saasom angaaende Betingelserne for Strafbarhed, Straffenes Udmaalning eller i andre Henseender, blive ogsaa at følge ved de militære Straffeloves Anvendelse, dog med de nærmere Bestemmelser, som disse Love indeholde enten i Almindelighed, navnlig i dette Kapitel, eller for særlige Tilfælde.

§ 46. Tidspunktet, da de i denne Lov for Forbrydelse 7 Mai. under Krigsforhold givne Forskrifter (Krigslove) skulle kunne Nr. 68. bringes i Anvendelse, fastsættes i hvert Tilfælde af Krigsberedskab af vedkommende Minister.

§ 47. Naar en Førefat giver med Hensyn til militære Tjenesteforhold Befaling til en strafbar Handling, er den Undergivne, som udfører den, angerløs, saafremt han ikke har maattet kunne indse, og det heller ikke ibrigt har været ham bekjendt, at der ved Befalingen tilsigtedes en Forbrydelse.

§ 48. Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes med Hensyn til de øvrige Strafferetsbestemmelser den samme Regel, som i § 41, første Stykke, er givet om Straffene.

§ 49. For Overtrædelse af Tjenestpligter kunne Børn imellem 10 og 15 Aar straffes, selv om den i Loven fastsatte Straf ikke overstiger simpelt Fængsel.

§ 50. Ved Overtrædelse af Tjenestpligter kan selvforshyldt Drukkenskab ikke udelukke Anvendelsen af den loobestemte Straf.

§ 51. Begaas en Forbrydelse af flere Krigsmænd i Forening, og i saa Tilfælde en særlig Straf er bestemt for Hovedmanden, da betragtes som saadan Enhver, der har forledet nogen Anden til at deltage i Forbrydelsen, ledet den forbryderiske Forening eller paa anden Maade viist en særegen Virksomhed fremfor de øvrige Deltagere for at fremme Forbrydelsens Udførelse.

Kan i saadanne Tilfælde ingen Hovedmand udfindes, og Krigsmænd af forskellige Tjenestklasser eller Tjenestegrader have deltaget i Forbrydelsen, kan Straffen for den af Deltagerne, der har den høieste Klasse eller Grad, og, hvis denne er fælles for flere, da for den af dem, der som ældst af Tjenestalder er de Øvriges Overmand, efter Omstændig-

7 Mai. hederne stærkes udover den for Forbrydelsen fastsatte høieste Nr. 68. Straf, dog indenfor Grændserne af den for Hovedmændene bestemte.

§ 52. Som stærpende Omstændigheder ved Straffenes Ud-
maaling indenfor de for samme bestemte Grændser kommer,
foruden hvad de borgerlige Love i saa Henseende tilholte,
derhos efter Forbrydelsens Beskaffenhed i Betragtning:

- 1) at en Forbrydelse er begaaet under Krigsforhold og i Særdeleshed i Nærheden af Fjenden;
- 2) at den er begaaet i Tjenesten og i Særdeleshed under Vaaben;
- 3) at en Befalingsmand har deltaget i en Forbrydelse med sine Undergivne og i Særdeleshed har forledet dem til at begaa den;
- 4) at flere have forenet sig om at bevirke en Forbrydelse eller i Forening have begaaet en saadan;
- 5) at Nogen har misbrugt sine Vaaben eller sin tjenstlige Stilling til Forøvelse af en Forbrydelse.

Dog, forsaavidt Straffen for nogen enkelt Forbrydelse særligt er bestemt med Hensyn til nogen af de anførte Omstændigheder, kommer den ikke videre i Betragtning.

§ 53. Skal paa Grund af Sammenstød af Forbrydelser eller i andre Tilfælde en Straf forsøges med et Tillæg, bliver at iagttage:

- 1) de i denne Lov bestemte Grændser for visse Straffearter maa ikke overskrides;
- 2) af Fængselsstraffe kan, naar den høieste Grad af en vis Fængselsstraf ikke er tilstrækkelig, en ringere Art forandres til en strengere Art; vilde Fængselsstraffen overskride den høieste for samme fastsatte Begrændsning, kan der gaas over til en strengere Straffeart; dog kan Statsfængsel ikke anvendes, naar denne Straf ikke er fastsat for nogen af de begaaede Forbrydelser;
- 3) Embeds eller Bestillings Fortabelse for Officerer kan

forøges med streng Fæstningsarrest og Bestillings Fortabelse for Underofficerer med Fængsel. 7 Mai.
Nr. 68.

§ 54. Naar Fængselsstraf er forskyldt for Uordenet eller andre ringe Forseelser, som i og for sig ikke medføre nogen mærkelig Skade for Tjenesten, bør de første Gange anvendes de mildere Arreststraffe, forinden der gaas over til Fængsel paa Vand og Brød eller andre strenge Fængselsstraffe.

§ 55. Naar der i denne Lov er for en Forbrydelse bestemt en Straf, som ikke er anvendelig paa alle Klasser af Militære, forvandles den for dem, paa hvem den ei kan anvendes, til en anden i Strengthed tilsvarende Straf, hvormed de kunne anses. Istedetfor Embeds Fortabelse anvendes paa de Lieutenanter og med dem i Klasse staaende Bestillingsmænd, som ei have kongelig Udnævnelse, Bestillings Fortabelse, og paa Underofficerer enten Bestillings Fortabelse eller en anden Straf, der er mindre end Strafarbejde, dog ikke under 10 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en i Strengthed tilsvarende Straf, og paa menige Krigsmænd en Straf, der er mindre end Strafarbejde, dog mindst 5 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en i Strengthed tilsvarende Straf.

§ 56. Er der med Hensyn til nogen Forbrydelse givet Krigsretten Ret til at vælge imellem flere angivne Straffe, da kan den ogsaa anvende en i Strengthed mellemliggende Straf, dog ikke Statsfængsel, hvilken Straf efter denne Lov ikkun idømmes, naar den særlig er nævnt i den vedkommende Lovbestemmelse.

§ 57. Naar Forbrydelser, som ikke omtales i de militære Love, forøves under Udførelsen af militære Tjenesteforretninger eller ibrigt i militære Forhold, tages disse i Betragtning ved Straffens Udmaalning efter de borgerlige Love.

Paa de ved Krigsmagten ansatte Auditorer, Læger, Dyr-læger, Intendanten og andre Regnskabs- eller Forvaltningsbetjente anvendes i saadanne Tilfælde for Forbrydelser i

7 Mai. deres særlige Bestillinger de Love, som ere givne for civile
Nr. 68. Embedsmænd og Betsjente af samme eller lignende Slags.

§ 58. Den borgerlige Straffelovs Forskrifter om Forbrydelser af Embeds- og Bestillingsmænd i deres Embeder og Bestillinger ere ogsaa anvendelige paa menige Krigsmænd, naar de forbrøde sig i Tjenesten eller i Anledning af samme, saafremt Gjerningen ikke i nærværende Lov er belagt med særlig Straf.

§ 59. Er en Forbrydelse, hvorom Sag, hvis den skal paatales, vil høre til Krigsret, begaaet for over 10 Aar siden, uden at Straffskylden er forældet efter de almindelige Regler, skal vedkommende militære Ministerium beslutte, om Forfølgning bør frafalbes. Ligeledes bestemmer samme Ministerium, om en af en Krigsret affagt Straffedom, efter hvis Udfigelse 10 Aar ere forløbne, bør fuldbyrdes.

§ 60. Naar i Felten, i beleiret Fæstning eller paa Flaade eller Eskadre, der i Krigstid er paa Togt, Rømning, grov Uhygighed, Plyndring, ulovlig Dmgang med Fjenden eller andre grove, for Krigsforetagenderne farlige Forbrydelser, for hvilke dog ikke Livsstraf, i alt Fald ikke ubetinget, er bestemt, tage saaledes Overhaand, at farlige Følger for Hærens, Fæstningens, Flaadens eller Eskadrens Sikkerhed eller iøvrigt for Krigsforetagender siensynlig maa befrygtes af dem, hvis de ikke hurtig dæmpes, og de i Lovens foreskrevne Straffe befindes utilstrækkelige dertil, kan for dem paabydes Livsstraf af den højskommanderende General og Fæstningskommandanter, samt af Generaler, der føre Befalingen over selvstændig opererende Dele af Hæren saavel som af den Høistbefalende over Flaaden eller en Eskadre. Saa-dan Bestemmelse kan under lignende Omstændigheder ogsaa gives for at afholde Indbyggerne i et fjendtligt Land fra Handlinger, der ere til Fare for Krigsmagten. Befalingen skal, forinden den træder i Kraft, paa passende Maade kundgøres. Fordre Omstændighederne, at den vedbliver at gjælde

i længere Tid end 1 Maaned, skal den efter saadan Tids 7 Mai. Forløb fornyes ved gjentagen Kundgjørelse. Om saadan Nr. 68. Befaling bør snarest mulig ske Indberetning til vedkommende militære Ministerium.

§ 61. Gjøre Dele af den danske og en fremmed Krigsmagt Tjeneste i Forbindelse med hverandre, straffes de til den danske Krigsmagt hørende Personer, som begaa Forbrydelser imod saadanne Dele af den fremmede Krigsmagt, imod de til samme hørende Personer eller med Hensyn til sammes Krigsredskaber eller andre Ting, som om Forbrydelsen var foretaget imod den danske Krigsmagt, imod de til samme hørende Personer eller med Hensyn til dens Krigsredskaber eller andre Ting, medmindre særegne Bestemmelser maatte være givne for sige Tilfælde.

§ 62. Erstatning for den ved en Forbrydelse paaførte Skade idømmes efter den borgerlige Rets, Regler.

§ 63. De i denne Lov omhandlede Forbrydelser paatales af det Offentlige.

4de Kapitel.

Om Forræderi, Pligtovertrædelser af Feighed og andre Handlinger, hvorved Krigsmagten udsættes for Krigsfare.

§ 64. Den, som i den Hensigt at befordre Fjendens Foretagender eller paa anden Maade at begunstige Fjenden, giver denne Underretning om nogen Del af Krigsmagtens Styrke, Tilstand, Bevægelser eller Planer, eller om Befæstningers, Krigsfartøiers, Krigsforraads eller andre deslige Gjenstandes Beskaffenhed eller Forsatning, aabenbarer Fjenden Løsen (Parol, Feltraab, Fjendingstegn) eller Signaler, spionerer for Fjenden eller beforder saadan Spionering, undlader tilbørlig at udføre givne Befaling, giver falske Meldinger, eller unblader at give pligtsskyldige Meldinger, for-

7 Mai. nagler Skjts eller ødelægger andet Krigsredskab, eller fore-
 Nr. 68. tager nogen anden Handling til Begunstigelse for Fjenden,
 skal som en Forræder have sit Liv forbrudt.

Denne Straf bliver at idømme for de Handlinger, som omtales i det Følgende, naar de foretages med forræderisk Hensigt, om end ellers ringere Straf for dem er bestemt.

§ 65. Den Foresatte, som bliver bekjendt med et forræderisk Foretagende af sine Undergivne og ikke søger at hindre det, skal straffes ligesom Forræderen. Den, som ellers erholder Kundskab om noget forræderisk Foretagende eller Spionering for Fjenden og ikke snarest muligt gjør Anmeldelse derom, samt derhos, hvis dette ikke kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsen, straffes med Fængsel i anden Grad eller Strafsarbejde; imidlertid skal han, naar han forhindrer Forbrydelsen, forkaanes for Straf, skøndt han har forsømt Anmeldelsen. For den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Ægtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn kan Straffen for undladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, nedsættes til det Halve, medmindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

§ 66. For Hovedmanden i et tilsligtet Forræderi kan, naar han forhindrer Forbrydelsen, Straffen nedsættes efter Krigsrettens Skjøn, men ikke ganske bortfalde.

§ 67. Krigsfanger, som ere frigivne paa Uresord, skulle, naar de bryde dette ved at tjene i den fjendtlige Krigsmagt og de derefter paagribes, straffes paa Livet eller under formildende Omstændigheder med Strafsarbejde i mindst 3 Aar. Dersom de paa en mindre virksom Maade handle imod deres Uresord, anses de med Fængsel eller Strafsarbejde i indtil 3 Aar.

§ 68. Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, enten af Feighed først griber Flugten eller ved

Ord eller Tegn forleder Krigsfolk til Flugt eller iøvrigt til 7 Mai.
at unblade Forsvar, eller i Fjendens umiddelbare Nærhed Nr. 68.
søger at udbrede Skræk og Uorden, skal, naar han er Befalingsmand, have sit Liv forbrudt, og, hvis han er Menig, straffes med Fængsel af anden Grad eller Strafarbeide; under skærpene Omstændigheder kan Straffen ogsaa for Menige stige til Livsstraf.

§ 69. Den, som ellers af Feighed flygter for Fjenden eller under Fægtning eller, naar Fægtning forestaar, søger ved at skjule sig eller paa anden Maade at unddrage sig fra Deltagelse i Faren eller under Fægtning eller paa Tilbagetog af Frygt for Fare enten kaster Vaaben eller Ammunition fra sig, spænder Heste fra Kanoner eller Vogne eller gjør sig skyldig i lignende pligtstridig Udfærd, skal anses med Fængsel, Embeds eller Bestillings Fortabelse eller Strafarbeide. Er derved betydelig Skade sket eller stor Fare opstaet, kan Livsstraf anvendes.

§ 70. Den, som under Fægtning eller, naar Fægtning forestaar, uden Befaling af den tilstedeværende Foresatte giver Signal til Dvergivelse, saasom paa Krigsskib stryger Flaget uden Ordre fra den, der er Befalingsmand paa Skibet, skal have sit Liv forbrudt.

§ 71. Naar den Høistbefalende i en Fæstning, paa et Krigsfartøi eller for en anden Post uden høiere Foresattes Befaling eller uden yderste Nød overgiver Fæstningen, Fartøiet eller dets Besætning eller Posten til Fjenden, og ligesaa naar Anføreren for en Troppesafdeling i aaben Mark kapitulerer, medens han endnu kan forsvare sig eller har Udsigt til at kunne slaa sig igjennem, saavelsoom naar han, hvor Kapitulation for ham er uundgaaelig nødvendig, i denne indbefatter Tropper, der vel ere ham underlagte, men ere detacherede, skal han anses med Embeds Fortabelse, Statsfængsel, Strafarbeide eller Livsstraf. Paa samme Maade straffes den Anfører for en Troppesafdeling, der uden

7 Maj. yderste Nød fører denne over paa en neutral Magts Territorium. Nr. 68.

Den Høistbefalende eller Anføreren antages, indtil det Nodfatte oplyses, at være straffkyldig efter foranstaaende Bestemmelse, naar han ikke, inden han foretog Handlingen, har iagttaget, hvad der i saa Henseende ved Reglementer eller særlige Forholdsordrer er fastsat angaaende Afholdelse af Krigsraad eller i andre Maader.

§ 72. Med samme Straffe, som i § 71 bestemt, anses den Befalingsmand, der isøvrigt ved ikke under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, at rykke frem, saasnart Befaling dertil er givet, eller ved uden Ordre eller Nød at vige tilbage eller paa anden Maade tilfidesætter den Pligt, som paaligger en tapper Krigsmand i hans Stilling til at angribe; forfølge eller skade Fjenden eller forsvare sig mod samme; dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder gaa ned til Fængsel.

§ 73. Straffene for Pligtovertrædelse af Frygt for personlig Fare kunne efter Krigsrettens Skjøn nedsættes eller endog eftergives, naar den Skyldige, førend Dom affiges, giver Prøve paa udmærket Nød.

§ 74. Den, som ved bitterlig at give falske Meldinger om Fjenden, ved svigagtig at fortie Efterretninger om samme, ved troløst at udføre sit Hverv, naar han frivillig har paataget sig under Udførelsen af et Krigsforetagende at være Beviser for en Troppeafdeling eller fjendt Mand for et Krigsfartøi eller at være Speider eller Sendebud i et vigtigt Anliggende, ved forsælig i Fjendens Nærhed ganske at forsømme eller uforfvarlig at udføre Afsøgninger eller lignende ham overdragne Forretninger, ved uden Befaling eller Nød at trække sig bort fra en ham i Fjendens Nærhed betroet Skands, Bro eller anden Post eller ved andre flige grove Brud paa Pligt udsætter nogen Del af Krigsmagten for øiensynlig Fare, forspilder noget Krigsforetagende eller

foranlediger betydelig Skade, skal dommes til Embeds For- 7 Mai.
tabelse, Strafarbejde eller efter Omstændighederne til Livs- Nr. 68.
straf.

§ 75. Den som ellers ved urigtige Beretninger, ved Overtrædelse af særlige Bestemmelser, der af vedkommende Befalingsmand ere givne til de militære Foretagenders Sikkerhed, eller iøvrigt ved Forsømmelse af Forsigtighedsregler eller paa lignende Maade udsætter nogen Del af Krigsmagten for Krigsfare eller bliver Aarsag til Skad fra Fjendens Side, skal anses med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde indtil 6 Aar.

Med samme Straf anses den, der i beleiret Fæstning, paa Krigsskib, under Fægtning, eller naat Fægtning forestaar, enten tilskynder Befalingsmændene til Overgivelse, uden at han af den Høistbefalende er bleven opfordret til at udtale sin Mening, eller i en Forsamling af Krigsmænd fremstiller det som nødvendigt at overgive sig eller i Krigstid udspreder saadanne falske Efterretninger eller foretager andre saadanne Handlinger, som ere fittede til at gjøre Krigsfolket modløst.

§ 76. Med samme Straf, som er bestemt i § 75, anses den, som uden Tilladelse sender Breve eller Budskaber til fjendtlige Undersaatter eller har anden utilkadelig Omgang med dem.

Den, som modtager Breve eller Budskaber fra fjendtlige Undersaatter uden strax at anmelde det, straffes med Fængsel.

§ 77. Den Befalingsmand, som uden dertil at være berettiget lader alarmere ved Signal, og derved fremkalder saa alvorlig Uorden eller Forstyrrelse, at Opløsning kan befrygtes, straffes med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel.

§ 78. Den, som ulovlig løsgiver Krigsfanger, forsætlig lader en saadan eller en Spion undvige eller befordrer deres Flugt, skal straffes efter § 74.

7 Mai. § 79. Den som til Uvedkommende aabenbarer, hvad der Nr. 68. Krigsvæsenet vedkommende bør holdes hemmeligt, for at Skade eller Fare i Krig ikke skal opstaa for Krigsmagten, eller dennes Krigsforetagender ikke skulle udsættes for at mislykkes, skal anses med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Steer Meddelelsen paa en Tid, da Krig formodes at forestaa med en fremmed Magt, umiddelbart eller middelbart til denne eller til nogen af dens Undersaatter, eller den i Krigstid gjøres under saadanne Omstændigheder, at det maa kunne indses, at det Meddelte kan komme til Hjendens Kundskab, kan Straffetiden forlænges indtil 8 Aar. Er større Straf forskyldt efter den borgerlige Straffelov, bliver saadan at idømme.

§ 80. Naar de i § 4 nævnte Personer foretage Handlinger til umiddelbar Skade for Krigsmagten eller overtræde de Bestemmelser, som vedkommende Befalingsmand har fundet sig besøiet til at give til Krigsmagtens eller Krigsforetagenders Sikkerhed, anses de, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Bessaffenhed medfører større Straf, med Fængsel eller anden Straf indtil Strafarbejde i 6 Aar.

5te Kapitel.

Om Rømning og andre Handlinger, der gaa ud paa Unddragelse fra Krigstjenesten.

§ 81. Den, som i den Hensigt ganske at unddrage sig fra den ham paahvilende Militærtjeneste eller fra Tjeneste under et vist Toigt undviger, skjuler sig eller ibrigt udebliver, gjør sig skyldig i Rømning. Dog skal den, der unddrager sig fra Tjeneste paa et vist Toigt, men ikke fra anden ham paahvilende Tjeneste i den Tid, Toigtet varer, ikke behandles som Rømningsmand.

§ 82. Denne Forbrudelse begaas blandt Andet ogsaa, 7 Mai.
naar i den i forrige Paragraf angivne Hensigt: Nr. 68.

- 1) udftevne Værnepligtige, der ere hjemsendte eller have Orlov, undlade igjen at indfinde sig til den bestemte Tid;
- 2) Nogen, som er bleven befriet af Krigsfangenskab, uden at dog hans Tjenestepligt er ophørt, eller som ved Tilfælde er kommet bort fra den Afdeling, hvortil han hører, undlader at melde sig igjen til Tjeneste ved Krigsmagten;
- 3) Nogen undviger fra Arrest, hvori han holdes til Straf eller Baretægt, om Hensigten endog nærmest maatte være at unddrage sig Straf; dog anvendes ikke Rømningsstraf, hvis han allerede er dømt til en Straf, som medfører hans Afgang fra Krigsmagten, medmindre han løber over til Fjenden.

§ 83. Hensigt at unddrage sig Militærtjenesten formodes:

- 1) naar Nogen uden Tilladelse bortsjerner sig fra det til Ophold bestemte Sted og ikke igjen indfinder sig i Fredstid inden 3 Dage og i Krigstid inden 24 Timer;
- 2) naar Nogen efter meddelt Orlov udebliver over 8 Dage efter den til Møde bestemte Tid, uden at Underretning gives om Forsald;
- 3) naar Nogen, efter at være fra Krigsskib paa Togt sendt i Land, enten ifølge Befaling eller med Orlov, ikke igjen indfinder sig ombord til bestemt Tid, men bliver agterudseilet.

Med Hensyn til alle Personer, der henhøre til nogen Del af Krigsmagten, som er i Fjendens Nærhed, formodes Hensigt at rømme, naar de uden tjenstlig Foranledning befindes udenfor de yderste Posten imod Fjenden eller den af den Høistbefalende bestemte Grændselinie eller udenfor de yderste Værker af en beleiret Fæstning.

7 Mai. Saadan Formodning, som ovenfor er omtalt, gjælder som
 Nr. 68. fuldstændigt Bevis, saalænge den er ikke er svækket ved til-
 veiebragte Dphsninger.

§ 84. I Frestid skal Straffen for Rømning være første
 Gang Fængsel, dog ikke under simpelt Fængsel paa Vand
 og Brød i 2 Gange 5 Dage, anden Gang Fængsel i anden
 Grad og, naar Forbrydelsen atter gjentages, Strafarbeide
 i indtil 4 Aar.

§ 85. Den, som i Krigstid gjør sig skyldig i Rømning,
 straffes med Fængsel i anden Grad eller med Strafarbeide
 i høist 3 Aar. Gjentages Forbrydelsen, skal Straffen være
 Strafarbeide i indtil 4 Aar.

Rømmer Noget fra Krigsafdeling eller Krigsskib i Tjen-
 dens umiddelbare Nærhed eller fra beleiret Fæstning, anses
 han, hvis Gjærningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed med-
 fører større Straf, med Strafarbeide i mindst 3 Aar.

§ 86. Er den, som rømmer i Frestid, forhen dømt for
 Rømning i Krigstid, anvendes Gjentagelsesstraf efter § 84,
 og er den, der rømmer i Krigstid, tidligere dømt for Røm-
 ning i Frestid, anvendes ligeledes Gjentagelsesstraf efter
 § 84, forsaavidt dette leder til større Straf, end efter § 85
 vilde være forskyldt.

§ 87. For Rømning til Tjenden bliver Livsstraf at an-
 vende og det, hvad enten den Skyldige tager Tjeneste hos
 Tjenden eller ikke.

§ 88. Komme Flere efter foregaaende Uftale derom, an-
 ses i Frestid enhver af dem, forsaavidt han ikke som Hoved-
 mand har forskyldt større Straf, med Fængsel i anden Grad,
 naar han ikke tidligere er dømt for Rømning, og ellers med
 Strafarbeide i indtil 4 Aar. I Krigstid er Straffen Fængsel
 i anden Grad eller Strafarbeide i indtil 4 Aar og, naar
 Forbrydelsen begaas under de i sidste Del af § 85 nævnte
 Omstændigheder, Strafarbeide i mindst 4 Aar.

Hovedmændene anses i Frestid, med Fængsel i anden

Grad eller med Strafarbejde i indtil 4 Aar, i Krigstid med 7 Mai. Strafarbejde i indtil 8 Aar, og naar Forbrydelsen begaas Nr. 68. under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, med Strafarbejde i mindst 6 Aar eller med Livsstraf.

Ved den nærmere Bestemmelse af Straffen efter foranstaaende Forskrifter bliver at tage et væsentligt Hensyn til Antallet af Deltagerne i Forbrydelsen.

§ 89. En Officer straffes for Rømning med Embeds Fortabelse, forsaavidt han ikke efter de foregaaende Bestemmelser har forskyldt større Straf.

En Underofficer kan, naar en af ham for Rømning forskyldt Fængselsstraf ikke har Beslittings Fortabelse til Følge, anses med denne Straf istedetfor Fængselsstraffen.

§ 90. For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten, regnes den Tid, hvori han har været bortrømt, ikke som Tjenestetid, hvorfor han, forsaavidt den Straf, der paalægges ham, ikke medfører hans Afgang fra Krigsmagten, har at tjene saa meget længere. Der er dog Intet til Hinder for, at vedkommende Minister kan hjemsende ham.

§ 91. Skærpende Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartoi, som er paa Togt eller til Togt er udrustet.
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværlighed for Krigsfolkene, hvori han burde deltage, ham bitterlig finder Sted eller forestaar, eller
- 4) medtager noget af Skibets Fartøier, sin Tjenestehest eller de Vaaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, forsaavidt de ikke nødvendig behøves til hans Beklædning. Skaffer han derhos ikke disse Ting tilstede igjen, eller har han før Rømningen taget dem til sig i det særlige Siemed

7 Maj. at tilvende sig samme, anses han tillige som skyldig i
Nr. 68. at have afhændet dem (§ 195).

§ 92. Dersom den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter selv frivillig melder sig, fritages han, naar han ikke er Officer eller Underofficer, for at anses som Rømningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig Graværelse (§ 97), men denne Straf tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 93. At en Rømningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lovbestemte Straf for Rømning; dog kan denne under formildende Omstændigheder nedsættes indtil det Halve.

§ 94. Den som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder, samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officer, med Fængsel eller Embeds Fortabelse. Tilsigtes Rømningen udført under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, anvendes Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Imidlertid skal den Paagældende, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedliggende Linie, Søsfende, Ægtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn, medmindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

Den, som faar Kundskab om Rømning til Tjenden, behandles ikke efter foranstaaende Bestemmelser men efter § 65.

Hovedmanden i en aftalt Rømning i Krigstid kan, selv om han forhindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for

Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigs- 7 Mai.
rettens Skjøn. Nr. 68.

§ 95. Den, som i den Hensigt at unddrage sig den ham paahvilende Militærtjeneste paafører sig Sygdom eller Legemsfeil, der gjør ham udnygtig til saadan Tjeneste, straffes med Fængsel, dog mindst 15 Dages simpelt Fængsel paa Band og Brød eller en bertil i Strengthed svarende Straf, eller Strafarbeide i indtil 2 Aar.

§ 96. Den, som ved at foregive Sygdom eller ved andre ulovlige Midler, der ere beregnede paa at skuffe, søger at unddrage sig fra Tjeneste, straffes, forsaavidt han ikke har forskyldt hoiere Straf efter andre Bestemmelser, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 97. Den, som ulovlig bortffjerner sig fra den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller unblader igjen behørig at indfinde sig ved den, naar han lovlig har forladt den eller ved Tilfælde er kommen bort fra den, straffes, hvis Hensigten ikke har været at rømme, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Er det i Tjendens Nærhed, kan Straffen stige til Strafarbeide i 4 Aar. Straffen bør altid være mindre, end den vilde blive for Rømning.

§ 98. Den Børnepligtige, der er tilsagt til at møde paa et bestemt Sted for at indtræde i Krigsmagten, men uden lovlig Grund unblader at efterkomme saadan Befaling i rette Tid og for denne Forseelse bliver tiltalt ved militær Ret, straffes med Fængsel. Har han i Krigstid derved forsætlig unddraget sig fra Krigstjeneste, kan Straffen stige til Strafarbeide i 2 Aar.

6te Kapitel.

Om Krigsmænds Oprør mod Foresatte og
Mytteri.

§ 99. Naar flere Krigsmænd foretage Handlinger, som

7 Mai. gaa ud paa med forenet Magt at modsætte sig en Foresat, Nr. 68. modvirke nogen af ham given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling, tvinge ham til Noget, eller hevne sig paa ham, straffes Hovedmændene i saadant Oprør med Straf- arbejde i mindst 3 Aar, og de øvrige Deltagere i Umindelighed med Strafarbejde i indtil 6 Aar; dog kan Straffen for disse sidste under formildende Omstændigheder bestemmes til Fængsel i anden Grad, og, hvis de ere Officerer, til Embeds Fortabelse.

§ 100. Et Oprøret begaaet i Fjendens Nærhed, i Havsnød eller under andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydhighedens strengeste Haandhævelse, eller med væbnet Haand, eller har det været forbundet med Voldsomheder imod nogen Foresat, straffes Hovedmændene og Enhver, der har udøvet saadan Vold, med Livsstraf eller Strafarbejde i mindst 10 Aar og de øvrige Deltagere med Strafarbejde i mindst 6 Aar, eller efter Omstændighederne med Livsstraf.

§ 101. Spillemand og Andre, som ved at tromme, pibe eller blæse give Tegn til Befordring af Oprøret, blive efter Omstændighederne at henregne til Hovedmand.

§ 102. For de Deltagere i Oprøret, som, medens Hensigten med det endnu ikke er opnaaet, og ingen Vold er udøvet og heller ingen anden Skade er sket, paa den Foresattes Befaling strax vende tilbage til Orden og Lydighed, nedsættes Straffen, hvis de ere Hovedmænd, til Strafarbejde i indtil 4 Aar, og ellers til Fængsel eller til Embeds eller Besiddelses Fortabelse.

§ 103. Naar flere Krigsmænd i Forening vægre sig ved at efterkomme nogen dem af en Foresat given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling og, efter derpaa at være udtrykkelig opfordrede til Lydighed samt gjorde opmærksomme paa Følgerne, hvis de vedblive i Ulydighed, dog fortsætte deres Vægring, anses de skuldige i Oprør og

straffes efter § 99 eller § 100. For de Deltagere, som paa 7 Mai. ommeldte Opfordring strax vende tilbage til Lydighed, kan Nr. 68. den for Ulydigheden foreskrevne Straf nedsættes efter Krigsretten's Skøn.

§ 104. Have flere Krigsmænd forenet sig om at begaa Oprør imod en Foresat eller vise ham Ulydighed, er det Mytteri, og skulle Deltagerne, hvis den tilsigtede Forbrydelse ikke kommer til Udførelse, belægges med en Straf, der nærmer sig den, som vilde være foreskrevet for den fuldbyrdede Forbrydelse, og kun under formildende Omstændigheder maa gaa ned til det Halve af samme. Naar Straffen ifølge denne Regel kan blive under Strafarbejde, skal den dog idetmindste være for Officerer Embeds Fortabelse, for andre Krigsmænd, hvis de ere Hovedmænd, Fængsel i anden Grad og ellers simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Uge 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Har Mytteriet gaaet ud paa et særdeles farligt Oprør, som vilde have henhørt under § 100, kan Straffen for Hovedmanden stige til Livsstraf.

§ 105. Den, som i en Forsamling af Krigsmænd enten opfordrer disse til Oprør eller Ulydighed, eller i den Hensigt at forlede til nogen af disse Forbrydelser med hoi Røst eller Hestighed eller paa anden usømmelig Maade besværer sig over en Foresats Udfærd, i samme Hensigt fremsfører anden Klage eller nogen Begjæring, eller foretager anden Handling, straffes, saafremt Forbrydelsen ikke kommer til Udførelse, paa samme Maade som Hovedmændene i et Mytteri.

§ 106. Saadanne i en Forsamling af Krigsmænd foretagne Handlinger, som ere stikede til at opvække Oprør eller Ulydighed (§ 105), medføre, naar det efter Omstændighederne dog ikke kan antages at sllg Virkning er tilsigtet, Fængsel eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 4 Aar.

7 Mai. **§ 107.** Med samme Straf anses Enhver, som paa saadan Maade klager over Besværlighed eller Mangel, eller foretager anden Handling, at han har burdet kunne indse, at derved Misnoie kan udbredes i nogen Del af Krigsmagten, hvad enten saadant er tilfjgtet eller ei.

§ 108. Naar flere Krigsmænd i Forening anvende Magt imod Skildvagter, Beskjuftelsesvagter, Ronder, Patrouiller eller andre Poster, eller Vagter, som ere og kunne kjendes at være i Udovelse af Tjeneste, eller flere Krigsmænd forene sig om at anvende Magt imod dem, eller Nogen i en Forsamling af Krigsmænd opfordrer eller paa anden Maade søger at forlede til sliq Magts Anvendelse, straffes de Skyldige efter Bestemmelserne i §§ 99, 101, 102, 104 eller 105. Dves der under de i § 100 nævnte Omstændigheder Vold mod Befalingsmændene for nogen foran nævnt militær Afdeling, kan Straffen bestemmes efter § 100.

§ 109. Den, som kommer til Kundskab om et oprørsk Foretagende eller et Mytteri, og ikke anmelder det samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsens Udførelse, straffes i Frestid med Fængsel og i Krigstid med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Officerer kunne efter Omstændighederne ogsaa i Frestid anses med Embeds Fortabelse. Den, som forhindrer Forbrydelsen, forkaanes for Straf, sløndt han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, den Skyldiges Slagtninge eller Besvogrede, i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Ugtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn, med mindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

Hovedmanden i et oprørsk Foretagende eller Mytteri kan, selv om han hindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages

for Straf, men, ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter 7 Mai.
Krigsrettens Sjøn. Nr. 68.

§ 110. Træde Krigsfolk uden Befaling eller anden lovlig Grund egenmægtig sammen under Vaaben, eller samle de sig ombord paa lignende truende Maade, agtes de, naar intet andet Niemed kan oplyses, skyldige i Forsøg paa Oprør. Oplyses det, at denne Forbrydelse ikke har været tilfigtet, straffes de med Fængsel, forsaavidt de ikke paa Grund af det lovstridige Niemeds Beskaffenhed have forskyldt større Straf.

§ 111. Tage flere Krigsmænd i Forening med væbnet Haand Del i Modstand imod den borgerlige Øvrighed, kan den efter de borgerlige Love forskyldte Straf efter Omstændighederne skærpes indensfor Grændserne af de for Oprør imod militære Foresatte givne Straffebestemmelser.

7de Kapitel.

Om andre Forbrydelser med Hensyn til Foresatte, Overmænd og Bagthavende.

§ 112. Den, som tilfidesætter den skyldige Lydighed ved at handle imod, overskride eller undlade at opfylde nogen ham af sin Foresatte givne, den militære Tjeneste vedkommende Befaling, ikke udfører en saadan uden Indvendinger eller unødvendigt Ophold eller ubesøiet modvirker nogen Tjenestebefaling, straffes, hvis han har handlet forsættlig og ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt større Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Er Forseelsen stet af Uagtksomhed, anvendes § 158.

Derksom den Skyldige nægter at adlyde eller paa anden Maade tilkjendegiver, at han ikke vil adlyde, skal Straffen for saadan Ulydighed eller Opsætsighed være idetmindste simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

7 Mai. **Nr. 68.** Ere med Ulydigheden forbundne særdeles skærpende Omstændigheder, saasom naar Forbrydelsen begaas af flere, naar den Skyldige flere Gange forud er straffet for Ulydighed, naar han i vigtige Tilfælde haardnakket vedbliver at negte Ulydighed, eller naar Opsætighed udvises i flere Krigsmænds Nærværelse, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbejde t Fredstid i indtil 3 Aar og i Krigstid i indtil 6 Aar.

§ 113. Den, som vægrer sig ved at deltage i Angreb paa Fjenden eller Forsvar mod samme eller i Havsnød, i Fjendens Nærhed eller under andre Omstændigheder, som gjøre Krigsulydighedens strengeste Haandhævelse nødvendig, udviser nogen Ulydighed, der paa Grund af saadanne Omstændigheder medfører betydeligt Onde eller Fare for, at saadant kan opstaa, straffes med Embeds Fortabelse, Strafarbejde eller endog, fornemmelig naar betydeligt Onde virkelig foraarsages af Ulydigheden, med Livsstraf.

§ 114. Den, som i Tjeneste eller i Anledning af Tjeneste forsætlig dræber sin Foresatte, skal have sit Liv forbrudt.

§ 115. Den, som i Forbindelse med saadan Ulydighed, der er nævnt i § 113, overfalder sin Foresatte med Hug, Slag eller anden Vold, straffes med Strafarbejde ikke under 8 Aar eller Livsstraf.

§ 116. Den, som ellers i Tjeneste eller i Anledning af Tjeneste øver Vold mod sin Foresatte, skal, hvis saadan Vold har dennes Død til Følge, have sit Liv forbrudt eller efter Omstændighederne anses med Strafarbejde i mindst 6 Aar; hvis den udøvede Vold medfører Lemlæstelse eller nogen anden ikke mindre betydelig Skade (jfr. almindelig borgerlig Straffelov § 204), anses han med Strafarbejde i mindst 4 Aar eller med Livsstraf, og hvis ikke nogen saa betydelig Skade sker, med Strafarbejde i indtil 8 Aar eller under formildende Omstændigheder med ringere Straf, dog ikke under Fængsel i anden Grad.

Straf bortfalder ikke, om Gjerningen end udøves for at 7 Mai. afværge et uretmæssigt Angreb af den Foresatte, naar dette Nr. 68. Angreb ikke giver Grund til at befrygte, at det vil medføre Dod, Lemlæstelse eller anden uoprettelig Skade, jfr. § 123.

Over Nogen Vold imod sin Foresatte udenfor Tjenesten, og sliq Vold ikke sker i Anledning af Tjenesten, skal han, hvis Forbrydelsen medfører Lemlæstelse eller nogen anden ikke mindre betydelig Skade, belægges med Strafarbejde, og hvis ikke nogen saa betydelig Skade sker, med Fængsel i anden Grad eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 4 Aar.

§ 117. Den, som truer sin Foresatte med Vold, uden dog at forsøge paa at tilføie ham nogen saadan, straffes med Fængsel, og idetmindste med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Under skærpnde Omstændigheder, navnlig naar Truselen fremføres i Tjenesten, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 4 Aar.

§ 118. Begaas de i de to foregaaende Paragrafer omhandlede Forbrydelser mod en Overmand, der ikke er Foresat, anses den Skyldige med de sammesteds foreskrevne Straffe, dog at Straffen, hvis Forseelsen blot bestaar i Fremsettelse af Trusler, efter Omstændighederne kan nedsettes til de lavere Grader af Fængsel.

§ 119. Tager Nogen Anledning af sin Overmands Forhold i Tjenesten til at udfordre ham til Duel, skal han straffes med Fængsel i anden Grad eller Embeds Forbudsstraf.

§ 120. Den, som i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten udfælder sin Overmand eller paa anden ærefornærmende eller respektstridig Maade tiltaler eller omtaler ham, irettesætter eller dabler ham, knurrer mod ham eller paa anden Maade ytrer sin Misnoie mod ham, viser sig heftig eller trodsig mod ham, eller iøvrigt paa nogen

7 Mai. Naade tilfidesætter den Overmanden skyldige Agtelse, straffes Nr. 68. med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, hvilken Straf under særdeles skærpene Omstændigheder, saasom naar grove Ureformen i Tjenesten, ombord eller under Vaaben udvises mod en Foresat, kan stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 3 Aar.

Den, som iøvrigt, naar han kommer i Berøring med Overmænd, tilfidesætter den disse tilkommende Uerbødighed, eller som omtaler dem paa en ærefornærmende eller utilbørlig Naade, straffes med Fængsel.

§ 121. Den, som forsætlig eller af Mangel paa pligt-skyldig Agtpaagivenhed undlader at vise sin Overmand, som han er pligtig at kjende, eller som han iøvrigt kjender, de befalede Tegn paa Uerbødighed, straffes med Fængsel i første Grad; dog bør Straffen, naar Forseelsen ikke er forsætlig, den første Gang kun være Trettesættelse.

§ 122. Ved Udmaalning af Straffen efter foranstaaende §§ 116 til 120 bliver der at tage Hensyn til den større eller mindre Forskjel i Tjenestegrad mellem den Fornærmede og den Skyldige. Som en skærpene Omstændighed bliver det at anse, naar Forbrydelsen begaas af nogen Undergoven imod den Høisbefalende for nogen affondret Del af Krigsmagten. Ligeledes anses det som en skærpene Omstændighed, naar Overmanden i de under §§ 119 til 121 nævnte Tilfælde tillige er Bedkommendes Foresatte.

§ 123. Ved Bestemmelse af Straffen efter §§ 114 til 120 bliver det at betragte som en særdeles formildende Omstændighed, hvis den Foresatte eller Overmanden ved at overskride Grændserne for sin Myndighed eller ved utilbørlig Behandling af Undermanden eller hans Nærmeste har egget til Forbrydelsen, eller han har fremkaldt den ved at inklade sig i upassende Fortrolighed med Undermanden, og Krigsretterne bemyndiges endog, naar de dertil maatte finde tilstrækkelig Grund, til under anførte Omstændigheder

at forandre Livsstraf til Strafarbejde, dog i mindst 6 Aar, 7 Mai. og iøvrigt at gaa nedenfor de bestemte Grændser for Nr. 68. Straffen.

§ 124. Den, som for høiere Foresatte fremfører en ugrundet Klage over sin Foresatte, straffes med Fængsel i første Grad, saafremt han ikke har forskyldt større Straf paa Grund af Klagens Indhold.

§ 125. For Uhydighed, Vold, Trusel med Vold eller andre Fornærmelser mod Skilbvagter, Beskyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller, (udsendte Fartøier) eller andre Poster eller Vagter, der ere og kunne kjendes at være i Udøvelse af Tjeneste, saavelsom for Tilfidesættelse af den dem skyldige Ugtelse, anvendes Straffene i de foranstaaende §§ 112, 113, 116, 117 eller 120, jfr. 123; dog kan Straffen for mindre betydelig Vold under formildende Omstændigheder ned sættes indtil Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Naar mod en Skilbvagt eller anden Post, som i Tjendens Nærhed er udstillet for at sikte mod fjendtligt Oversald, eller mod Udkig eller Roergænger udøves saadan Vold, at Posten kommer til at staa ledig, eller at paa anden Maade Krigsmagten (Skibet) udsættes for øiensynlig Fare, kan anvendes Strafarbejde indtil paa Livstid eller endog Livsstraf.

§ 126. Krigsfanger blive for Uhydighed, Vold, Trusel med Vold og Tilfidesættelse af Ugtelse mod de Befalingsmænd, under hvis Tilsyn de ere stillede, og imod Vagter at straffe efter §§ 112, 116, 117 og 120, jfr. 123.

8de Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Undergivne og Undermænd.

§ 127. Naar nogen Foresat tillader Undergivne at begaa en Forbrydelse, anses han med den for samme bestemte

7 Mai. Straf, og han kan derhos efter Omstændighederne straffes Nr. 68. med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 128. Den Foresatte, som lader det mangle enten paa tilbørlig Opsigt med Undergivne for at forhindre Forbrydelser af dem, eller, naar saadanne ham bitterlig ere i Værk, paa hensigtsvarende Foranstaltninger eller behørig Kraft til at forebygge eller standse Udøvelsen af samme, straffes, forsaavidt ikke for enkelte Tilfælde en større Straf er bestemt, med Fængsel; dog kan en Officer, naar han i vigtige Tilfælde gjør sig skyldig i grov Tilfidesættelse af sin Pligt i ommeldte Henseende, straffes med Embeds Fortabelse.

§ 129. Den Foresatte, som ikke drager sine Undergivne tilbørlig til Ansvar for de af dem begaaede Forbrydelser ved enten at lade dem tiltale eller selv at paalægge dem den forskyldte Straf, forsaavidt han dertil er berettiget, eller ved at anmeldte Forbrydelsen til vedkommende høiere Foresatte, eller som ulovlig forskaaner Undergivne for ikjendt Straf, anses med Fængsel. En Officer kan i vigtigere Tilfælde, eller naar han oftere findes i samme Brøde, straffes med Embeds Fortabelse.

§ 130. Den, som belægger nogen Undermand med Straf, uagtet Myndighed dertil ikke tilkommer ham, eller overskrider Grændserne for sin Straffemyndighed, eller iøvrigt ulovligt lader nogen Straf fuldbyrde, eller paa anden Maade misbruger sin Myndighed til Undermænds Forurettelse ved Afstraffelse eller Fængsel, straffes, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 131. Den, som ulovlig slaar eller paa lignende Maade øver personlig Vold imod Undermænd, skal straffes med Fængsel, og Straffen skal, hvis Undermanden ikke ved sit opirrende Forhold har egget til Forbrydelsen, idetmindste

være Bagtarrest i 30 Dage eller anden Fængselsstraf af 7 Maalige Størrelse. Udarter saadan Vold til egentlig Mis. Nr. 68. handling, eller er der andre særdeles skærpene Omstændigheder tilføede, anses den Skyldige med Fængsel i anden Grad eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf.

Den høiere Foresatte, som er tilføede ved saadan ulovlig Medfart imod sine Undergivne og ikke strax skrider ind for at standse den, behandles efter Reglen i § 127.

Den, som ulovlig truer sin Undermand med Vold uden dog at forsøge paa at tilføie ham nogen saadan, straffes, forsaavidt han ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt høiere Straf, med Fængsel.

§ 132. Bestemmelserne i § 131 komme ikke til Anvendelse, naar det bliver nødvendigt at anvende legemlig Magt eller Trusel herom imod en Undermand for under Fægtning, i Havsnød, under Oprør eller andre Omstændigheder, som udkræve Krigsskyldighedens strengeste Haandhævelse, at tvinge en ulovlig Undergoven til uførtøvet at efterkomme Befalinger, som sigte til at forhindre eller standse Flugt, Oprør, Plyndring, Voldsomheder eller andre grove Forbrydelser, til at værne om Skib og Besætning eller iøvrigt i hderste Nød og paatrængende Fare gives for at afvende Ulykke eller fremme Krigens Diemed. Magt kan i disse Tilfælde lovlig anvendes, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller endog omkommer, tager Skade for Hjemgjæld eller ligger paa sine Gjerninger.

Heller ikke er det Myndigheds Misbrug, hvis en Overmand, naar flere menige Krigsmænd i Forening gjøre sig skyldige i Forhaanelser mod ham, truende Sammenslimlinger eller andre grove Forseelser, og ikke paa Befaling vende tilbage til Lydighed, søger at skaffe sine til øieblikkelig at

7 Mai. gjenoprette Lydighed og Orden sigtende Befalinger Virkning
 Nr. 68. ved paa Stedet at anvende Magt.

Den, der har været i noget af de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde, bør derom afgive Melding, for at Sagen kan undersøges, og viser det sig herved, at der af Overmanden er anvendt haardere Tvangsmidler, end til Næmedets Opnaaelse kunde anses nødvendigt, bliver det at undersøge, om dette efter Omstændighederne bør tilregnes som forsætligt eller uagtsomt. I sidste Tilfælde idømmes der ham en passende Fængselsstraf.

§ 133. Den, som krænker en Undermands Ære ved ubesøiet at tillægge ham Handlinger, der vilde gjøre ham uværdig til eller nedsette ham i Medborgerets Agtelse, straffes med Fængsel. Samme Straf er anvendelig paa den, som med Ukremsord, Skjældsord eller anden upassende Udfærd forhaaner en Undermand.

§ 134. Ved Bestemmelsen af Straffen efter § 133 eller § 131 bliver det en skærpene Omstændighed, naar den utilbørlige Udfærd er udvist mod Noget, som var i beruset Tilstand.

§ 135. Den, som unblader at uddele eller lade uddele til sine Undergivne i rette Tid, eller forsætlig fordeler paa urigtig Maade Lonning, Fødemidler, Klædningsstykker, Krigsbytte eller andre Gjenstande, som tilkomme dem, eller ulovlig aforter Noget deri, straffes med Fængsel. I Gjen tagelsestilfælde eller under andre skærpene Omstændigheder kan den Skyldige straffes med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

Efter det i egenlyttig Hensigt, skal den Skyldige dømmes idetmindste til Embeds eller Bestillings Fortabelse, og under skærpene Omstændigheder, saasom naar Forbrydelsen foregaar paa en saadan Maade, at det maa kunne indses, at den lettelig kan lede til Mytteri, kan Straffen stige til Strafarbejde i 6 Aar.

§ 136. Den, som paalægger sine Undergivne mere 7 Mai. Tjeneste, end tilladt er, ulovlig fritager nogen af dem for Nr. 68. Deltagelse i Tjeneste, ikke iagttager den Rækkefølge, hvori de Undergivne skulle beordres til Tjeneste, holder nogen af dem tilbage i Tjenesten, efter at han er berettiget til at afskediges eller hjemsendes, ulovlig begunstiger nogen af dem med Hensyn til Uffæd eller Hjemsendelse eller misbruger sin Stilling til at paalægge dem Arbejde til sin private Nytte, til at befale dem til Forretninger, som han ikke i Tjenestens Medfør kan paalægge, til at forbyde dem Handlinger, som han ikke tjenstmæssig er besejet til at forhindre dem fra, eller til at indskrænke deres lovlige Frihed med Hensyn til Uøvelsen af de almindelige borgerlige Pligter og Rettigheder, saasom til at forbyde dem at deltage i offentlige Valghandlinger, straffes med Fængsel. I Gjentagelsestilfælde eller under andre stærpende Omstændigheder kan en Officer dømmes til Embeds Fortabelse.

§ 137. Den, som af sine Undergivne fordrer eller paa anden Maade misbruger sin Myndighed til af dem at tilvende sig Stjænt eller Gave eller anden ulovlig Fordel, straffes med Embeds eller Bestillings Fortabelse, dog kan Straffen under særdels formildende Omstændigheder første Gang bestemmes til Fængsel. Har den Enehellige bejnt sig af nogen Slags Trusel for at tilvende sig en saadan ulovlig Fordel, kan, forsaavidt den borgerlige Straffelov ikke medfører større Straf, med Embeds eller Bestillings Tab forbindes for en Officer Fæstningsarrest og for en Underofficer Fængsel.

§ 138. Den, som forleber sine Undergivne til at gjøre Udgifter, der ikke paaligge dem, i Diemed, som staa i Forbindelse med Tjenesten, eller under Foregivende af saadant Diemed, straffes, hvis det sker i egennyttig Hensigt, efter § 137 og anses ellers med Fængsel i første Grad.

7 Mai. § 139. Den, som uden nærmeste Foresattes Tilladelse Nr. 68. enten modtager nogen Gave af sine Undergivne eller sine Undermænd af samme Afdeling, uden at dog Gjerningen indbefattes under § 137 eller kan anses som Bestikkelse, eller laaner Penge af dem, ligesom den, der benytter sin Stilling til at formaa dem til at indgaa for sig andre Forbindtligheder, som kunne være dem til Tab eller virke til Skade for det gjensidige Tjenesteforhold, eller indlader sig med dem i upassende, for Stillingens Anseelse skadelige Forbindelser, straffes med Fængsel i første Grad. Gjør en Officer sig skyldig i nogen af de nævnte Handlinger i Forhold til Underofficerer eller menige Krigsmænd, eller en Underofficer i Forhold til Menige, kan Straffen efter Omstændighederne og især i Gjentagelsestilfælde bestemmes for en Underofficer til Bestillings Fortabelse, hvormed kan forbindes Fængselsstraf, og for en Officer til Fængsel i anden Grad eller Embeds Fortabelse.

§ 140. Den Foresatte, der ved Trusel om skadelige Følger eller ved andre uberettigede Midler søger at afholde Undergivne fra at fremsætte eller forfølge Bøværinger, eller som undertrykker eller søger at undertrykke en til ham tjenstlig afgiven Bøværing, som han var forpligtet til at undersøge eller fremme, straffes med Fængsel eller i Gjentagelsestilfælde efter Omstændighederne med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

9de Kapitel.

Om saadanne Misbrug af den militære Magt eller Myndighed, som ikke angaa Forholdet mellem Overmænd og Undermænd.

§ 141. Den Befalingsmand, som ulovlig og navnlig med Tilslibefattelse af Grundlovens § 89 anvender den under ham staaende væbnede Magt imod en Forsamling af

Menneker, straffes med Fængsel eller med Embeds eller Be- 7 Mai.
 stillingens Fortabelse. Befaler han Angreb med Vaaben mod Nr. 68.
 Forsamlingen, kan Straffen slige til Statsfængsel eller
 Strafarbejde i 3 Aar.

Har det været aabenbart, at han har været ubeseiet til
 den væbnede Magts Anvendelse, og Noget kommer til
 Skade eller omkommer, bliver det at undersøge, om disse
 Følger efter Omstændighederne bør tilregnes Befalings-
 manden som forsættlige eller uagtsomme, og hvis i saa Til-
 fælde de borgerlige Love lede til større Straf for Følgerne,
 skal saadan Straf paalægges. Ogsaa bliver større Straf
 at idømme, naar samme er forskyldt paa Grund af det
 lovstridige Diemed.

§ 142. Den Befalingsmand, som ikke standser med
 Fjendtlighederne, efter at han er underrettet om, at Fred,
 Vaabenstilstand, Vaabenhvile eller Kapitulation er afsluttet,
 eller uden høiere Befaling angriber med den ham under-
 ordnede væbnede Magt nogen forbunden eller anden ven-
 skabelig Krigsmagt, eller med samme falder ind paa en ven-
 skabelig Magts Territorium og der udøver nogen Fjendtlig-
 hed, skal, naar det ikke sker til nødvendigt Forsvar, efter
 at han først selv er bleven angreben, anses med Embeds
 Fortabelse eller høiere Straf, der under særdeles skærpene
 Omstændigheder, og fornemmelig naar noget betydeligt
 Onde bliver Folge af Forbrydelsen, endog kan slige til
 Livsstraf.

§ 143. Benytter Noget et falsk Foregivende om mili-
 tær Myndighed til at begaa en Forbrydelse, for hvilken
 han bliver at straffe efter de borgerlige Love, kommer dette
 ei alene i Betragtning ved Bestemmelsen af den efter disse
 Love forskyldte Straf, men denne kan endog, saafremt dens
 Natur tilsteder det, under særdeles skærpene Omstændig-
 heder foreges med et Tillæg, som dog ikke maa overstige
 den halve Del af Straffens høieste Grad.

7 Mai. § 144. Naar Skilbvagter eller andre Poster, Kvartier-
 Nr. 68. mestre eller Bestemænd paa Fartøier, Vagter, Patrouiller
 eller udsendte Fartøier misbruge denne deres Stilling til at
 øve Vold mod Nogen eller iøvrigt fornærme eller ulovlig
 anholde Nogen, skal den Skyldige, saafremt Gjerningen ikke
 efter sin øvrige Bessaffenhed medfører høiere Straf, anses
 med Fængsel.

§ 145. Bestemmelserne i § 144 komme ikke til An-
 vendelse, naar Skilbvagter, andre Poster, de Befalende paa
 udsendte Fartøier, Vagter eller Patrouiller indskrænke sig til
 at anholde den, der med Skjældsord eller paa anden
 Maade fornærmer dem, eller naar de bruge deres Vaaben
 mod den, der voldelig overfalder dem eller gjør dem Mod-
 stand eller overtræder de af dem i Tjenestens Medfør givne
 Befalinger, og den Skyldige, som derved kommer til Skade
 eller omkommer, tager Skade for Hjemgjæld og ligger paa
 sin Gjerning.

§ 146. Den, som i Krigstid uden lovlig Grund øver
 Vold imod, mishandler eller dræber Krigsfanger eller andre
 fremmede Uundersaatter, belægges med de almindelige Straffe
 for personlig Vold eller Drab; som en skærpende Om-
 stændighed bliver det at anfse, naar Forbrydelsen er udøvet
 imod Syge, Saarede eller Personalet ved Krigshospitaler
 og Ambulancer.

§ 147. Den, som udenfor Reglerne om Krigsbytte be-
 mægtiger sig Ting, der tilhøre de af ham tagne Krigsfanger,
 eller som underslaar noget saadant af ham gjort Bytte, som
 tilfalder Staten eller bør komme til Deling, skal anses med
 Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 148. Naar Nogen i egenlyttig Hensigt paa Kamp-
 pladsen fratager en Falden Noget, berøver eller aflvinger en
 Sng eller Saaret Noget paa Kamppladsen, paa Marchen,
 under Transporten eller paa Lazarethet eller handler paa
 lignende Maade imed en Krigsfange, der er betroet til hans

Bevogtning, skal dette betragtes som en særdeles skærpende 7 Mai. Omstændighed ved Bestemmelsen af den Straf, der er for Nr. 68. skilt efter Gjerningens Beskaffenhed. Udøves Grusomheder imod den Saarede i det Niemed at udplyndre ham, kan bemeldte Straf forøges med et Tillæg af indtil det Halve af Straffens høieste Grad.

§ 149. Den, som i et fjendtligt Land uden udtrykkelig Tilladelse af vedkommende Befalingsmand eller endog mod givet Forbud med aabenbar Magt eller Trusel om Magt fratager eller aftvinger Besidderen og tilegner sig rørligt Gods, som tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indbyggere, straffes, naar Handlingen ikke gaar ind under Bestemmelserne i §§ 147, 148, 152 eller 153, for Plyndring med Fængsel i 2den Grad eller større Straf indtil Strafarbejde i 6 Aar. Efter Plyndringen af flere i Forening, kan Straffen for Hovedmændene stige til Strafarbejde i 10 Aar.

§ 150. Den, som under saadan Plyndring dræber Nogen eller tilføier ham en Legemsstade af den Art, som omhandles i borgerlig Straffelov § 204, straffes efter de borgerlige Love om Drab eller Røveri.

§ 151. Naar Nogen i fjendtligt Land stjæler eller raner Gods, der tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indbyggere, straffes han med Fængsel eller større Straf indtil Strafarbejde i 4 Aar. Skal Nogen dømmes efter denne Paragraf, eller bliver Nogen, som er dømt efter samme, senere tiltalt for Tyveri eller Ran, komme Reglerne om gjentaget Tyveri ikke til Anvendelse.

§ 152. Den, som i fjendtligt Land, uden at Handlingen retfærdiggjøres ved Nødvendighed, paa en aabenbar Maade egenmægtig tilvender sig fra Landets Indbyggere Godemidler til Brug for sig selv eller den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller for de til samme hørende Heste, eller andre Livsørnedenheder til Afhjælpning af Savn

7 Mai. paa saadanne, straffes, naar derved ingen personlig Vold er
 Nr. 68. udøvet, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings
 Fortabelse.

Udøves derved Vold imod nogen Person, kan Straffen
 stærkes indenfor Grændserne af Straffen for Myndring.

§ 153. Den, som ulovlig paalægger og inddriver
 Krigsbeskatninger eller inddriver Mere deraf, end han er be-
 foiet til, straffes, naar det ikke sker i egenlyttig Hensigt, med
 Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Ud-
 øves derved personlig Vold eller trues dermed, kan Straffen
 stærkes indenfor Grændserne af Straffen for Myndring.
 Sker Forbrydelsen i egenlyttig Hensigt, betragtes Gjerningen
 som Myndring.

§ 154. Den, som egenmægtig, og uden at Handlingen
 retfærdiggjøres ved Nødvendighed, affordrer et Lands Ind-
 byggers fri Befordring eller tager fremmede Befordringsmidler
 i Brug, straffes med Fængsel.

§ 155. Den, som misbruger den militære Magt til for-
 sætlig at ødelægge eller beskadige fremmed Eiendom, anses,
 om det end sker i fjendtligt Land, med den Straf, som de
 borgerlige Love fastsætte for slige Gjerninger, forsaavidt ikke
 for særlige Tilfælde en egen Straf er bestemt i de militære
 Love. Dog, dersom den, der ubefoiet foretager en saadan
 Handling, har havt rimelig Anledning til at anse sig beret-
 tiget til samme, skal Straffen kunne nedsættes eller endog
 aldeles bortfalde.

§ 156. Dets Voldsomheder mod Nogen, der er sat under
 militær Beskyttelse, eller røves, stjæles, ødelægges eller beska-
 diges Gods under lige Varetægt, og denne Beskyttelse har
 været Gjerningsmanden vitterlig, skal det betragtes som en
 særdeles stærkende Omstændighed, og Straffen maa i intet
 Tilfælde være under Fængsel i anden Grad.

§ 157. Svad Nogen ved Misbrug af den militære
 Magt eller Myndighed tilvender sig eller Værdien deraf,

skal, forsaavidt ingen dertil Berettiget udfindes, tilfalde 7 Mai. Nr. 68.
 Statskassen.

10de Kapitel.

Om Tilsidefættelse af militære Pligter i
 Almindelighed eller i visse Forhold.

§ 158. Den, som handler imod, forsømmer eller ialtsald ikke med den tilbørlige Nøiagtighed efterkommer de ham efter almindelige Reglementer eller Anordninger, Krigsvæsenet vedkommende, efter særlige Forskrifter eller ifølge Forholdets Natur paaliggende Pligter, straffes, forsaavidt ingen anden særskilt Straf er fastsat for den begaaede Brode, med Fængsel. Har en Officer derved viist stor Letfindighed eller Skjodesløshed med Hensyn til vigtige Pligter, Mangel paa Mod eller mandig Bestemthed, eller høi Grad af Mangel paa tilbørlig Indsigt til rigtig Bedømmelse af indtrædende Forhold, straffes han med Embeds Fortabelse.

Er ved den omhandlede Brode foraarsaget noget stort Onde, som har maattet kunne forubses, eller opstaaet øiensynlig Fare for saadant Onde, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbeide i 3 Aar.

§ 159. Den, som enten afgiver urigtige Meldinger, Attester eller Beretninger i Tjenestefager, beforder dem videre, uagtet det var hans Pligt at undersøge dem, eller fører urigtige Lister, Ruster, Ruller eller Bøger, straffes, forsaavidt andre Bestemmelser ikke medføre større Straf, hvis det sker af Skjodesløshed, med Fængsel, og hvis det sker forsællig, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Saafremt saadan forsællig Gjerning enten øves i bebragerisk Drame, eller den er forbunden med andre ikke mindre stærpende Omstændigheder, kan Straffen stige til Strafarbeide i 4 Aar.

§ 160. Den, som forglemmer, urigtig uddeler eller til

7 Mai. Uvedkommende aabenbarer Løsen (Parol, Feltraab) eller
 Nr. 68. Tegn, straffes ligesaavel som den, der iøvrigt til Uvedkom-
 mende aabenbarer, hvad der bør holdes hemmeligt, med
 Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, for-
 saavidt andre Bestemmelser ikke lede til høiere Straf, ifr.
 §§ 64 og 79.

§ 161. Den, som egenmægtig tiltager sig nogen Befalingsret, der ikke lovlig tilkommer ham, straffes, naar Gjærningen ikke ifølge andre Bestemmelser medfører anden Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 162. Naar Krigsmænd uden Foresattes Tilladelse enten indtræde i indbyrdes Foreninger, som angaa deres Tjenesteforhold eller politiske Sager, eller møde i Forsamlinger af Krigsmænd for at raadslaa om flige Unliggender, eller naar de, uagtet et af deres Foresatte udstedt særligt Forbud, deltage i en politisk Forening af civile Medborgere eller i en politisk Forsamling af disse, straffes de, forsaavidt de ikke paa Grund af et lovstridigt Diemed have forskyldt større Straf, med Fængsel, eller hvis de ere Officerer, efter Omstændighederne med Embeds Fortabelse.

§ 163. Den, som af Uforsigtighed tilføier Nogen Skade med Krigsvaaben, straffes med Fængsel i første Grad, saafremt han ikke efter de borgerlige Love har forskyldt større Straf.

§ 164. Den, som anvender Tvang eller andre ulovlige Midler for at formaa Nogen til at lade sig hverve eller paatage sig en Tjenestetid, straffes, saafremt Gjærningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører høiere Straf, med Fængsel, og idetmindste med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Uge 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

§ 165. Den, som ved nogen ulovlig Handling søger at virke til, at en Bærnepligtig kan befries for den ham paa hvilende Bærnepligt, skal, saafremt Gjærningen ikke ifølge

sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, anses, hvis 7 Mai. han er Officer, med Embeds Fortabelse og, hvis han er Nr. 68. Underofficer eller Menig, med Fængsel i anden Grad.

§ 166. Den Officer, som bryder Arrest, straffes med Fængsel og idetmindste med Bagtarrest i 1 Maaned eller anden Fængselsstraf af lige Storrelse eller med Embeds Fortabelse, hvilken sidstnævnte Straf altid anvendes, naar en Officer anden Gang bryder en Arrest, hvori han ikke har været under Bevogtning. Brydes Arrest af andre Militære, straffes de med Fængsel i første Grad.

§ 167. Naar en Officer, der er kommen i sjendtligt Krigsfangenskab, uden vedkommende Ministers Tilladelse modtager Frigivelse paa Uresord paa det Vilkaar ikke mere at tjene mod Sjenden, straffes han med Embeds Fortabelse. Med samme Straf og efter Omstændighederne tillige med Fæstningsarrest straffes den Officer, der bryder Uresord, paa hvilket han af Sjenden er sat paa fri Fod.

§ 168. Naar Skilbvagter eller andre Poster, Bagter, Patrouiller (udsendte Fartøier) eller Beskyttelsesafdelinger forsættelig tilstede Nogen at begaa en saadan Forbrydelse, som de i ommeldte deres Stilling have at forhindre, straffes den Skyldige, som om han selv havde begaaet Forbrydelsen.

§ 169. Den Skilbvagt eller anden Post, der stjæler Gods, som han er sat til at bevogte, straffes som for grovt Tyveri efter den borgerlige Lovgivning. Egner Forbrydelsen sig ikke til en høiere Straf end 1 Mars Strafarbejde, anvendes en militær Straf, som ikke maa være mildere end 4 Gange 5 Dages strengt Fængsel paa Band og Brod.

§ 170. Paa samme Maade, som i § 169 bestemt, straffes den, der stjæler af Gods, som han, medens det føres fra Sted til andet, er beordret til at ledsage og bevogte.

§ 171. Naar en Skilbvagt eller anden Post eller Patrouillerende, uden at forse sig imod § 169 eller § 170, begaar et Tyveri, medens han saaledes er i Udøvelse af

7 Mai. Tjeneste, skal dette betragtes som en skærpende Omstændighed, Nr. 68. og Straffen skal, forsaavidt den efter de øvrige Love om Tyveri kan gaa ned under Strafarbejde, dog idetmindste være Fængsel i anden Grad.

§ 172. Naar Nogen, uden at blive straffskyldig efter §§ 169, 170, 171, 190 eller 193, begaar Tyveri i den Raferne eller anden Bygning, hvori han af det Offentlige er bleven indkvarteret, paa det Skib eller andet Sted, hvor han udfører nogen Tjenesteforretning, eller benytter den Leilighed, som gives ved Forsamlinger af Krigsfolk i Tjeneste paa Marche eller under andre slige Omstændigheder, til at besjæle nogen til Krigsmagten henhørende eller i dens Følge værende Person, skal Saadant tages i Betragtning til Straffens Forhøielse indenfor de lovbestemte Grændser, og Straffen skal, forsaavidt den efter Gjerningens øvrige Beskaffenhed kan gaa ned under Strafarbejde, dog idetmindste være simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage.

Under §§ 171 og 172 høre ikke saadanne Tyverier, som paa Grund af deres ringe Strafverdighed ikke skulle paatales af det Offentlige uden efter den Forurettedes Begjæring.

§ 173. Den, som er Befalingsmand for en Vagt, en Forpost, et udsendt Fartoi eller anden til lignende Tjeneste beordret Del af Krigsmagten og egenmægtig forlader sin Post, er saa beskjænknet paa samme, at han ikke kan iagttage sine Pligter, eller forsømmer, hvad der særlig er ham paalagt at varetage, uden at dette dog sker ved en Gjerning, som efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, straffes med Fængsel, i de to forsnævnte Tilfælde mindst med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 10 Dage eller en i Strengthed tilsvarende Straf eller under skærpende Omstændigheder med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 174. Den Skildvagt, Udkig, Roergænger eller anden

Posthavende, som egenmægtig forlader sin Post, sover paa 7 Mai. den eller paa samme er saa beskjæftet, at han ikke kan iagt- Nr. 68. tage sine Pligter, straffes med Fængsel og i Reglen mindst med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

§ 175. Foregaa de i §§ 173 og 174 ommeldte Pligtovertrædelser under saadanne Omstændigheder, at noget særdeles Onde maatte kunne berygtes af dem eller endog virkelig er opstaaet, skal Straffen ikke være under Fængsel i anden Grad og kan stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 3 Aar, og, hvis det er i Sjendens Nærhed, kan der anvendes Strafarbejde indtil paa Livstid eller endog Livsstraf.

§ 176. Den Skildvagt, Udfig eller anden Post, som, hvor det Mødsatte ikke udtrykkelig er tilladt eller befalet, sætter eller lægger sig ned eller som sjierner sig fra Posten længere end tilladt, dog uden ganske at forlade den, ligesom Enhver, der paa Post eller Vagt overtræder andre Regler, som ere givne til at bevirke Orden og Paapassenhed under Post og Vagttjenesten, straffes med Fængsel i første Grad.

§ 177. Den, som uden Tilladelse forlader Vagt, Skib eller Fartoi, eller naar han har haft Tilladelse dertil, ikke igjen indfinder sig i rette Tid, straffes i Almindelighed, saafremt han ikke har forskyldt høiere Straf efter §§ 173, 174 eller 175, med Fængsel i første Grad, men under skærpene Omstændigheder kan der anvendes større Straf, dog under Strafarbejde. Er det i Sjendens Nærhed, kan Straffen stige til Strafarbejde i 4 Aar.

§ 178. Den, som beruser sig i Tjeneste, eller naar Tjeneste ham bitterlig forestaar, saa han derved enten sætter sig ud af Stand til at overtage samme eller kommer beruset i Tjeneste, straffes, forsaavidt han ikke har forskyldt større Straf efter § 175, med Fængsel eller under skærpene Omstændigheder med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 179. For Drukkenskab, som ikke henhører under Be-

7 Mai. **§ 68.** Bestemmelserne i §§ 173—175 eller 178, anvendes, naar samme enten giver Anledning til nogen Uorden eller Forargelse eller finder Sted inden Skibsborde, Fængsel i første Grad; dog skal Straffen med Hensyn til Underofficerer og menige Krigsmænd ikke gaa over simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Jfr. § 184.

§ 180. Korporaler, Underkorporaler eller Menige og med disse Klasser Ligestillede, som uden Tilladelse pantsætte eller afhænde eller forsætlig fordærve eller forkomme de dem selv tilhørende, men for Tjenesten bestemte Munderingsstykker eller andre lignende Gjenstande, der leveres eller godtgøres dem, eller som uden Anmeldelse pantsætte eller afhænde de øvrige dem tilhørende Gjenstande, hvormed de skulle være forsynede, straffes med Fængsel i første Grad, ligesom samme Straf efter Omstændighederne, og navnlig i Gjentagelsestilfælde, kan anvendes, naar de afhænde Brød eller andre leverede Fødemidler imod Forbud, der efter de tilstedeværende Forhold er anset nødvendigt; dog skal Straffen, naar ingen særdeles skærpende Omstændigheder ere tilstede, ikke være over simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

§ 181. Den, som lader sig finde i ureglementeret, uordentlig eller urenlig militær Paaklædning, med upudsede Vaaben eller utilstrækkelig rengjort Hest, naar der ikke har manglet Tid til at iagttage tilbørlig Orden, eller gør sig skyldig i andre lignende Uordener, straffes med Fængsel i første Grad; dog bør Straffen, naar ingen særdeles skærpende Omstændigheder ere tilstede, og han ikke ellers har været straffet i sin Militærtjeneste, ikke overgaa Bagtarrest, første Gang i 1 Dag, anden Gang i 2 Dage, tredje Gang i 4 Dage eller andre Fængselsstraffe af lige Størrelse.

§ 182. Den, som overtræder de givne Bestemmelser om

Tilstedeværelse i Kvarteret om Natten, straffes med Fængsel 7 Mai. i første Grad; dog bør Straffen, naar ingen særdeles sær- Nr. 68. pende Omstændigheder ere tilstede, og han ikke ellers har været straffet i sin Militærtjeneste, ikke overgaa Bagtarrest første Gang i 2 Dage, anden Gang i 4 Dage og tredje Gang i 8 Dage eller andre Fængselsstraffe af lige Størrelse.

§ 183. Den, som isøvrigt forser sig imod den militære Disciplin og Orden, saasom forstyrrer ved Slagsmaal, Fornærmelser eller andre Handlinger det fredelige og kammeratlige Forhold, som bør finde Sted imellem Krigsmænd, eller gjør sig skyldig i Trusler eller anden upassende Udsærd imod Vært eller Husfolk i det Kvarter, hvori han er indlagt, i forbudt Spil, i nogen offentlig Uorden eller Forargelse eller i nogen anden for en Krigsmand usømmelig Opførsel eller ikke iagttager den fornødne Forsigtighed for at undgaa Fornærmelser, straffes med Fængsel, forsaavidt Gjerningen ikke paa Grund af sin øvrige Beskaffenhed medfører højere Straf.

§ 184. Hvis en Officer ved at give Anledning til grove Uordener eller Forargelse, ved at udsætte sig for en Behandling, som er uforenlig med hans Stands Ære, ved at behandle paa en saadan Maade en anden Officer, ved Drilfældighed eller andre Udsvævelser eller paa anden Maade gjør sig uværdig til den Afgørelse, hvoraf han efter sin Stilling bør være i Besiddelse, dømmes han til Embeds Fortabelse.

§ 185. Krigsfanger, som overtræde de særlige reglementariske Regler, der maatte foreskrives dem, straffes med Fængsel.

11te Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Penge og Gods.

§ 186. Den, som udenfor de Tilfælde, hvor Pligt der-

7 Mai. til maatte opfordre, forsætlig enten sætter Ild paa bemanded
 Nr. 68. Krigsfartøi eller ved at forarsage dets Strandning, ved Paa-
 seiling eller paa anden sliq Maade forvolder dets Under-
 gang eller stor Fare derfor, straffes med Strafarbejde i mindst
 8 Aar eller Livsstraf.

Efter Saadant af Stjødelsløshed, Ukyndighed eller aaben-
 bart urigtigt Skjøn over Forholdene, straffes han med
 Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 187. Den, som ellers forsætlig, uden at Pligt dertil
 opfordrer, ved Anvendelsen af en Mine eller andre Kraft-
 udviklingsmidler ødelægger Krigsmagten tilhørende Ting,
 straffes, ligesom naar han sætter Ild paa dem, efter de bor-
 gerlige Love om Brandstiftelse, og Straffen skal ingeninde
 være mindre, end nedenfor bestemmes for den, som paa
 anden Maade ødelægger Krigsmagtens Ting. Under sær-
 pende Omstændigheder, navnlig naar Befæstningsværker,
 Leihuse, Krudttaarne eller Depoter for større Beholdninger
 af Udrustningsgjenstande eller Magasiner for Livsforsøden-
 heder ødelægges, kan Straffen, især om Noget derved om-
 kommer, stige til Livsstraf.

Den, som paa anden Maade end foran nævnt forsætlig
 imod Pligt ødelægger eller fordærver Krigsmagten tilhørende
 Ting, straffes, naar Tilfældet ikke henhører under § 193
 eller § 195, med Fængsel eller høiere Straf indtil Straf-
 arbejde i 3 Aar.

§ 188. Den, som af Stjødelsløshed, Ukyndighed eller
 aabenbart urigtigt Skjøn over Forholdene ødelægger eller
 fordærver Krigsmagten tilhørende Ting, straffes, saafremt
 han ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt større Straf,
 og Tilfældet heller ikke henhører under § 196, med Fængsel.

§ 189. Den, som forfalder Ammunition eller Krigs-
 redskab paa saadan Maade, at Vaabnets Brug bliver farlig,
 eller dets Virkning forringes, straffes med Fængsel i anden
 Grad eller større Straf indtil Strafarbejde i 4 Aar. 3

Krigstid kan Straffen, naar Forsælfningen i væsentlig Grad 7 Mai. vil forringe Krigsmagtens Kampdygtighed, slige til Straf- Nr. 68. arbejde paa Livstid eller endog Livsstraf. Hvis som Følge af den omhandlede Forbrydelse Menneskers Liv eller Helbred udsættes for Fare, straffes han med Strafarbejde i mindst 4 Aar eller endog, hvis Noget omtkommer, med Livsstraf.

§ 190. Den, som stjæler Krigsmagten tilhørende Ting, der findes paa dens Værster, Værkstæder, Skibe, Fæstningsværker, Løihuse, Munberingskamre, paa Transportvogne eller andre sædvanlige eller midlertidige Opbevaringsstæder, straffes, naar Forbrydelsen ikke henhører under § 193, med Fængsel, dog ikke under simpelt Fængsel paa Bånd og Brød i 4 Gange 5 Dage eller med større Straf indtil Strafarbejde i 3 Aar, forsaavidt han ikke maatte have forskyldt højere Straf efter de øvrige Love om Tyveri, i hvilket sidste Tilfælde han anses med saadan højere Straf, og Tyveriets Gjenskand tages i Betragtning som en skærpende Omstændighed.

§ 191. Den, som forbruger, forsættelig forkommer, pantsætter, afhænder eller paa anden Maade underlætar Krigsmagten tilhørende Penge eller Gods, som han i Tjenestens Medfør har modtaget under Opsyn, Forvaring, Forvaltning, til Bearbejdelse eller i andet Viemed, dog ikke til egen Benyttelse (iftr. § 195), straffes efter den borgerlige Straffelovs Bestemmelse om saadant Forhold, dog en Officer mindst med Embeds Fortabelse og en Underofficer eller menig Krigsmand mindst med simpelt Fængsel paa Bånd og Brød i 4 Gange 5 Dage.

§ 192. Paa samme Maade, som i § 191 bestemt, straffes ogsaa den, der forsælger det modtagne Gods. Hvis den Skyldige har burdet kunne indse, at som Følge af saadan Forbrydelse Menneskers Liv eller Helbred udsættes for

7 Mai. Fare, anses han med Strafarbeide i mindst 4 Aar eller Nr. 68. endog, hvis Rogen omkommer, med Livsstraf.

§ 193. Naar Rogen røver, stjæler, forfalster, forvansker, forsættlig, uden at Pligt dertil opfordrer, ødelægger eller fordærver eller paa nogen Maade underslaar Krigsmagten tilhørende Ting under saadanne Omstændigheder, at han har burdet kunne indse, at derved kunde opstaa et Savn, som bevirker, at noget Krigsforetagende udsættes for Fare eller hindres, eller i Krigstid foraarsages Mangel blandt Krigsfolket eller noget andet betydeligt Onde, anvendes, hvis Saadant indtræder, Strafarbeide i mindst 4 Aar. Ved en nærmere Bestemmelse af Straffen bliver at tage Hensyn til de Lovforskrifter, hvorunder den begaaede Forbrydelse efter sin øvrige Bessaffenhed henhører, og i intet Tilfælde bliver at paalægge mindre Straf, end disse Lovforskrifter medføre.

§ 194. For Skjodesløshed i Bevaring af eller Ophyn med de Gjenstande, som nævnes i § 191, eller Forsømmelse med Hensyn til deres Frelse, naar de ere i Fare for at gaa tabte, anvendes Fængselsstraf eller under skærpene Omstændigheder paa en Officer Embeds Fortabelse.

§ 195. Den, som pantsætter, sælger, paa anden Maade afhænder eller underslaar Krigsmagten tilhørende, ham til Brug leverede Vaaben, Klædningsstykker, Hest eller andre Gjenstande, straffes med Fængsel. I Tilfælde af Gjentagelse eller under andre skærpene Omstændigheder, hvortil navnlig hører, at Tjenestehest afhændes, kan større Straf anvendes indtil Strafarbeide i 3 Aar.

Den, som fordærver eller forkommer Krigsmagten tilhørende Ting, der ere ham overleverede til Brug, eller mishandler Tjenestehest, straffes med Fængsel.

§ 196. Den, som af Skjodesløshed fordærver eller forkommer de i § 195 nævnte Gjenstande, straffes med Fængsel i første Grad.

§ 197. Den, som uden Bemyndigelse benytter eller til-

Inder Andre at benytte de Krigsvæsenet tilhørende Vg- 7 Mai.
ninger, Kartøier, Heste eller andre Gjenstande, straffes med Nr. 68.
Fængsel. Dog kan en Officer, naar saadan Brøde begaas
i egennyttig Hensigt eller iøvrigt under skærpene Omstæn-
digheder, dømmes til Embeds Fortabelse.

§ 198. Den, som ryger Tobak eller iøvrigt uden Nød-
vendighed kommer med Ild paa Steder, hvor Krudt eller
deslige ildfængende Gjenstande opbevares, eller ulovlig eller
uforsigtig omgaas med Ild eller med Ting, der lettelig
frembringe Ild, paa Krigsfartøi, Værst, i Løi- eller For-
raadshuse eller paa andre Steder, hvor stor Ulykke eller be-
tydelig Skade for Krigsvæsenet kan forvoldes af Ild, straffes
med Fængsel.

12te Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 199. De brugelige Disciplinarmidler maa af de ber-
til Berettigede ifand kun benyttes som Udbannelsesmidler for
Krigsmændene, saasom Dmpudsning for den, der har pudset
flet eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden
Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa
Flid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin,
forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den, der har
gjort sig Skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne Til-
fælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde ifstedetfor en
ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for at
lade Sagen være afgjort dermed. I Krigsskibe paa Togt
kan af Skibschefen uden Dom anvendes de i Flaaden bruge-
lige Disciplinarstraffe, nemlig Indskrænkning i Fritid og
Forøgelse af Arbeide, Extratur til Kors, paa Post, ved
Exercits eller ved Logning, Skibmanding, Pudsning, Ren-
gjøring, Bakstørn og andre lignende Smaaarbeider, som
Enhver efter sin tjenstlige Stilling ombord benyttes til, end-

7 Mai. videre Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brænde-
Nr. 68. vinstration.

Uden Dom kan af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i denne Lov omhandlede Straffe: Trettesættelse, simpel Arrest, ensom Arrest, Arrest i Boien, mørk Arrest, mørk Arrest paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Band og Brød. Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, ifr. § 40, 2, og som kunne afgjøres uden Dom.

Simpelt Fængsel paa Band og Brød maa kun paalægges i indtil 10 Dage, og de andre Arreststraffe skulle holdes indenfor en Grændse af tilsvarende Strengthed, ifr. § 44. Ombord i Krigsskibe paa Togt kan der dog anvendes Straffe, der ikke overstige simpelt Fængsel paa Band og Brød i 20 Dage. Tøvrigt blive de Regler, som i denne Lov ere givne om ovennævnte Straffe, ogsaa at følge, naar de anvendes uden Dom, og ved Straffenes Udmaaling de i denne Lov indeholdte Forskrifter at iagttage.

Fængsel paa Band og Brød maa kun itjendes af Jurisdiktionschefer og de Befalingsmænd, der have samme arbitrære Straffemyndighed som disse, samt af Skibschefer; og uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

Er Straf uden Dom tilkjenbt i Felten eller ombord i Krigsskibe paa Togt, kan den Paaagældende ikke fordre Sagen henvist til Retten og derved hindre Straffens Fuldblydelse. Heller ikke kan han fordre Sagen henvist til Retten, naar Straffen uden Dom overhovedet kun er et af de foromtalte blotte Disciplinarmidler eller Trettesættelse. I andre Tilfælde kan han derimod undslaa sig for at modtage Straffen ved at henseskyde sig under Rettergang.

De nærmere Regler om Straf uden Dom fastsættes ved kongelig Anordning. 7 Mai.
Nr. 68.

§ 200. Kadetter og andre saadanne unge Elever i en militær Skole ere for Forsælfser imod Forskrifterne om Drøden, Lydighed, Agtelse imod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til deres Uddannelse, undergivne de Straffebestemmelser, som Kongen giver for Undervisningsanstalterne, og disse Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Flaadens Officers- og Underofficers-skoler gjøre Tjeneste tilføs.

§ 201. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1881, og fra samme Tid ophæves saavel alle i Krigsartikelsbrevene indeholdte som ellers for Krigsmagten givne Straffebestemmelser.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund. (Indenrigsministeriet). 25 Mai.
Nr. 84.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa Aulæg og Benyttelse af en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-sjyenske Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse. Den bygges som Lokomotivbane efter et lettere System og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led over Veioverkørsler ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i Reglen bortfalder.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer L. 10 Marts 1861 § 5 1ste Led til Anvendelse, hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestan-

25 Mai. dig afgives til Jernbaneanlægget, udredes af Statskassen, Nr. 84. imod at den Sum, der saaledes maatte blive afholdt af Staten, lægges til de Beløb, som i Medfør af § 2 i Lov af 26de Mai 1868 om Erstatning af Expropriationsudgifter erstattes Statskassen, samt imod, at de Fritagelser og Lempelse, som efter nyhævnte Lov have været indrømmede visse Kjøbstæder og Sognekommuner, bortfalde forsaavidt og i Forhold som Banen faar Betydning for bemeldte Kommuner, Alt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

§ 3. De i Lov Nr. 72 af 23de Mai 1873 § 2 1ste Stykke, §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forfrister skulde ogsaa komme til Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg. Forsaavidt der for at tilvejebringe den fornødne Kapital til Baneanlægget optages Laan mod Prioritet i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

7 Juni. Anordning, hvorved de i Lov af 2den Juli 1880 Nr. 89. indeholdte Bestemmelser om Udgang til at opnaa den ved bemeldte Lov hjemlede Beskyttelse for Varemærker gjøres anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Brasilien frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At da der ved en med den keiserlig brasilianske Regjering under 25de April d. A. affattet Overenskomst er sikket danske Undersaatter samme Udgang til Beskyttelse i Brasilien for Varemærker som Landets egne Undersaatter, saa ville Vi i Genhold til § 19 i Lov af 2den Juli f. A. om Beskyttelse for

Varemærker herved have anordnet, at de i bemeldte Lov 7 Juni. indeholdte Bestemmelser om Afgang til at opnaa den ved Nr. 89. Lovens hjemlede Beskyttelse for Varemærker skulle være anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i Brasilien frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsætning.

Denne Anordning træder i Kraft den Dag, den bekendtgøres i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Lov om Afgang til Livrente for Mænd, der i 25 ^{14 Juni.}
Åar have udført Statsrevisorfhvervet. (Finants- ^{Nr. 90.}
ministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Til Mænd, der i 25 Åar (med eller uden Afbrudelse) have udført Statsrevisorfhvervet, kan der paa Finantsloven bevilges en Livrente, der behandles efter Analogien af de for Pensioner i Pensionsloven af 5te Januar 1851, §§ 7 og 14 indeholdte Regler.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Oprettelsen af et Lodseri i Aarhus. ^{20 Juni.}
(Marineministeriet). ^{Nr. 93.}

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Henhold til Lov om Lodsvæsenet af 13de Juni 1879 § 1 bemyndiges Marineministeren til at oprette et Lodseri i Aarhus under det vestlige Overlodsbistrikt.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

- 20 Juni. **Anordning om en Udvidelse til hele Frederiksberg**
 Nr. 94. **Sogn af Lov af 12te Januar 1858, hvorved Bygnings-**
loven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaar
Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer ud-
vides til ogsaa at gjælde for en Del af Frederiks-
berg og Hvidovre Sogne. (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: At Vi, i
 Henshold til Lov, hvorved Bygningsloven af 17de Marts
 1856, forsaavidt den angaar Kjøbenhavns Forstæder, med
 nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en
 Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, af 12te Januar
 1858 § 1 in fine, allernaadigst ville have fastsat, at de
 Forskrifter, som ved bemeldte Lov ere givne for en Del af
 Frederiksberg og Hvidovre Sogne, fra 1ste Juli d. A. at
 regne udvides til at gjælde for hele Frederiksberg Sogn,
 dog saaledes, at Lovens Bestemmelser ikke bringes til An-
 vendelse paa Byggeforetager, der ere paabegyndte inden
 den 1ste Juli d. A., saafremt de fuldføres inden indeværende
 Mars Udgang.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

- 20 Juni. **Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom**
 Nr. 95. **ved Søkrigsmagten, forsaavidt angaar Landtjenersten.**
(Marineministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: I Henshold
 til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 199
 ville Vi herved efter Bort Marineministeriums allerunder-
 danigste Førestilling have fastsat følgende Regler for Anven-
 delse af Straf uden Dom ved Søkrigsmagten, forsaavidt
 angaar Landtjenersten:

§ 1. Straffen for Forseelser, som begaas af de til Sø-
 krigsmagten hørende Personer eller af Krigsfanger, skal,
 forsaavidt Sagen vedkommer den militære Jurisdiktion,

under de i denne Anordning indeholdte nærmere Betingelser 20 Juni. kunne bestemmes af de foresatte militære Befalingsmænd, Nr. 95. uden at Krigsbretsdom affiges.

§ 2. Uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

§ 3. Iøvrigt skal denne Straffemyndighed fornemmelig finde Anvendelse paa alle egentlige Disciplinarforseelser. Hertil skulle henregnes Urenlighed, Skjodesløshed med Hensyn til Mundering, Vaaben eller andre til Brug leverede Gjenstande, Dvtrædelse af Reglementer for Kaserne- og Skibs-Orden, usædeligt eller andet uanstændigt Forhold, Drukkenskab, Slagsmaal eller Skjenderier mellem Militære indbyrdes, Udeblivelse eller Bortgang fra Stib eller Fartoi uden Tilladelse eller fra Kvarteret udenfor de tilladte Tider, Udeblivelse fra eller for fildigt Møde ved Arbejde eller andre Tjenesteforretninger, Uopmærksomhed eller Dovenskab ved Undervisning, Arbejde eller Dvvelser, Forsømmelse med Hensyn til Tjenesteforretningers Udførelse, Dvtrædelse af Bestemmelser angaaende paalagt Straf, Forbigaaelse af vedkommende Foresatte ved Indgivelse af Klager eller Andragender, ringere Respekts- eller Subordinations-Forseelser, Skjeldsord eller anden upassende eller utilbørlig Medfart mod Undergivne, forsømt Paatale af Undergivnes Feil eller Forseelser og alle øvrige Forseelser mod militær Tugt og Orden eller Dvtrædelse af andre militære Pligter, Alt under den Betingelse, at den forskyldte Straf ikke er større, end at den ligger indenfor Grændserne af de vedkommende militære Befalingsmænds Straffemyndighed.

§ 4. Under de i § 2 og de med Hensyn til den forskyldte Strafs Størrelse i § 3 fastsatte Betingelser kan Straf uden Dom ogsaa bestemmes:

- 20 Juni. 1) for Politioordener, der ere Gjenstand for offentlig Paa-
 Nr. 95. tale,
 2) for andre offentlige Forbrydelser, forsaavidt Straf for
 dem, naar den Skyldige ikke er Militær, kan uden Dom
 bestemmes af den civile Myndighed, og
 3) for private Forbrydelser, naar Parterne ere enige i at
 underkaste Sagen vedkommende Befalingsmands Afgjø-
 relse, og han ikke har kunnet opnaa Forlig imellem dem.
 For andre Overtrædelser af de borgerlige Straffelove kan
 Straf uden Dom ikke anvendes.

§ 5. De brugelige Disciplinarmidler maa af de dertil
 Berettigede kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigs-
 mændene, saasom Dmpudsning for den, der har pudset slet
 eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden
 Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa
 Fliid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brænde-
 vin, forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den der
 har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne
 Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde i Stedet
 for en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale
 for at lade Sagen være afgjort dermed.

§ 6. Uden Dom kan af de dertil Berettigede anvendes
 følgende af de i Straffeloven for Krigsmagten omhand-
 lede Straffe:

Trettesættelse,
 simpel Arrest,
 ensom Arrest,
 Arrest i Boien,
 mørk Arrest,
 mørk Arrest paa indskrænket Kost og
 simpelt Fængsel paa Band og Brød.

Paa samme Raade kan der anvendes Bøder af indtil 40
 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for

hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, ift. Straffelov 20 Juni.
for Krigsmagten § 40, 2. Nr. 95.

§ 7. Arrest i Bøien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød maa uden Dom ikke anvendes paa Nogen, som er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn eller har Ret til bære noget andet Hæderstegn.

Drenge mellem 10 og 15 Aar kunne uden Dom straffes med simpel Arrest i indtil 30 Dage og med Trettesættelse. Skal Straffen være haardere end Trettesættelse, bestemmes den af vedkommende Jurisdiktionschef. Strengere Fængselsstraf indtil 60 Dages Arrest saavel som de Straffe, der forøvrigt ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige Straffelove, maa alene anvendes efter Dom.

Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa unge Mennesker imellem 15 og 18. Hvor saadan Straf vilde være forfaldt, straffes de med mørk Arrest paa indskrænket Kost eller efter Krigsretsdom med de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Vand og Brød foreskrevne Straffe.

Endvidere skulle Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbbrudelse begynder, ere over 60 Aar, istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forfaldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

Jøbrigt blive de Regler, som i Straffelov for Krigsmagten ere givne om de i § 6 nævnte Straffe, at følge, naar de anvendes uden Dom.

§ 8. Enhver militær Foresat kan, uden Hensyn til sin Tjenestegrad, under fire Dine eller i Overværelse af andre Militære tilbele sine Undergivne fortjente Trettesættelser, men

20 Juni. disse maa aldrig udarte til Skjeldsord eller andre upassende Nr. 95. Udtalelser. Dog have alene de i §§ 9, 11 og 12 nævnte Joresatte Ret til at give Trettesættelser, som optages i Straffeprotokollen eller Indberetningerne.

§ 9. Cheferne for Artillerikorpsket, Matroskorpsket, Søminekorpsket, Maskinkorpsket, Løihus- og Ekvipageafdelingerne, Søminekorpskets Depot og Haandværkerkorpsket, Cheferne for Logis- og Exercerskibene og Kommandanten for Søetatens Kaserne kunne hver for sit Tjenesteomraade mod de dem undergivne Menige og Underofficerer benytte Disciplinarmidlerne efter § 5 eller anvende Straf af simpel Arrest i indtil 14 Dage, ensom Arrest og mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage.

§ 10. Kommandanten i Nyboder kan for saadanne Forfeelser, begaaede i Nyboder, hvorved den offentlige Ro forstyrres eller Orden tilfidesættes, anse de skyldige Underofficerer eller Menige med Bagtarrest i indtil 12 Timer, paa saadanne Tider, at den Arresterede ikke hindres i at møde til den ham paahvilende Tjeneste.

§ 11. Jurisdiktionscheferne, nemlig Chefen for Søofficerskorpsket, Chefen for Orlogsværftet og Kommandanten i Nyboder kunne paa de deres Jurisdiktionsmyndighed undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidlerne efter § 5 samt endvidere anse de deres Jurisdiktionsmyndigheder undergivne:

Menige med simpel Arrest i indtil 1 Maaned,
 ensom Arrest i indtil 20 Dage,
 mørk Arrest uden eller med Indskrænkning i Kosten,
 henholdsvis i indtil 15 og 10 Dage,
 simpelt Fængsel paa Vand og Brød i indtil 10 Dage,
 Arrest i Bøien, simpel eller streng, henholdsvis i indtil
 10 og 5 Dage,
 Underofficerer med de samme Arreststraffe af lige
 Varighed, dog ikke med Arrest i Bøien,

Lieutenanter med simpel Arrest i indtil 1 Maaned, 20 Juni.
 Kapitainer med simpel Arrest i indtil 14 Dage. Nr. 95.

Derhos kunne Jurisdiktionscheferne paalægge deres Undergivne Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 12. Den i § 11 bestemte Straffemyndighed har ogsaa Marineministeren med Hensyn til alle til Søkrigsmagten hørende Personer, der ikke staa høiere end Kapitainer.

Marineministeren kan derhos anse høierestaaende Officerer end de forannævnte med Kvarterarrest i indtil 8 Dage.

§ 13. Med Hensyn til de til Søkrigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, gjælder, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, hvad der i det Foregaaende er bestemt angaaende dem af de nævnte Militære, med hvilke de staa i Klasse. Paa Alle, som ere i en høiere Stilling end Underofficerer, anvendes Bestemmelserne om Officerer. Om Orlogsværftets faste Haandværkere og Bestillingsmænd, som ikke staa høiere end Underofficerer, gjælde Forskrifterne angaaende Underofficerer.

§ 14. Marineministeren bestemmer, hvilke Befalingsmænd der over Krigsfanger skulle have den de forskjellige Tjenestegrader tillagte Straffemyndighed. Iøvrigt iagttages med Hensyn til dem Straffelov for Krigsmagten § 42.

§ 15. Den overordnede Befalingsmand, som kommer til Kundskab om en af en Undergiven, der staar under hans Straffemyndighed, begaaet Forseelse, for hvilken, med Hensyn til sammes Art og Størrelse, Straffen ogsaa ligger indenfor Grændserne af den en underordnet Befalingsmand tillagte Straffemyndighed, kan enten selv fastsætte Straffen for Forseelsen eller overlade Straffens Bestemmelse til den underordnede Befalingsmand.

Marineministeren og Jurisdiktionscheferne kunne ogsaa,

20 Juni. Skjendt en Sag efter sin Beskaffenhed kan afgjøres uden Nr. 95. Dom, henvide den til Paaskjendelse af en Krigsret, naar de efter Omstændighederne anse det for rigtigere, at der gaar Dom i Sagen.

Finder en underordnet Befalingsmand af en eller anden Grund Betænelighed ved selv at bestemme Straffen for en af en Undergiben begaaet Forseelse, hvis Afstraffelse iøvrigt ligger indenfor Grændserne af den ham tilkommende Straffemyndighed, kan han anmeldte Forseelsen til vedkommende overordnede Befalingsmand, som da tager Beslutning i Sagen.

§ 16. Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme straffe den Undergivne. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand straffe nogen Undergiben i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

§ 17. Enhver Befalingsmand har, forinden han bestemmer Straf, at forskaffe sig fornøden Oplysning om den begaaede Brode paa den Maade, som han efter Omstændighederne finder mest hensigtsvarende. Anser han det for rigtigst, at en retlig Undersøgelse anstilles i Sagen, vil en saadan være at foranledige, men Straf kan derefter ikke fastsættes af de den vedkommende Jurisdiktionschef underordnede Befalingsmænd.

§ 18. Straffen bør efter den Foresattes pligtmæssige Skjøn sættes i et passende Forhold til den begaaede Forseelses Størrelse under tilbørligt Hensyn til den Skyldiges foregaaende Opførsel og øvrige Omstændigheder, som have Indflydelse paa Strafverdigheden. For ringere Forseelser bør først anvendes Disciplinarmidlerne, Trettesættelse eller de mildere Arreststraffe. Arrest i Boien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød, bør først anvendes, naar den begaaede Forseelse er grovere, eller den Paagjældende, navnlig ved oftere at gjøre sig skyldig i For-

feelser, har udvist et saadant Forhold, at det maa antages, 20 Juni. at han ikke ved de andre i denne Anordning nævnte Straffe Nr. 95. lader sig holde i Ærdighed og Orden. Straffen bør fastsættes i Overensstemmelse med Straffelovenes Forskrifter og faaledes, at de i § 5 nævnte Disciplinarmidler eller Trettesættelse kunne anvendes for Overtrædelse af militære Pligter istedetfor en ringe Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for sliq Afgjørelse af Sagen.

§ 19. For ingen Forseelse maa anvendes mere end een Straf; dog kan med enhver Straf forbindes passende Advarøler.

§ 20. Naar Straf uden Dom er et af de i § 5 nævnte Disciplinarmidler eller Trettesættelse, kan den Paagjældende ikke fordre Sagen henvist til Rettergang og derved hindre Straffens Fuldbhørdelse, hvorimod det efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte staar ham frit for at føre Klage, hvis han anser sig for forurettet ved Straffen. Fremføres saadan Klage over tilkjendt Straf, kunne saavel den Foresatte, der har bestemt Straffen, som den høiere Befalingsmand, til hvem Klagen indkommer, standse Straffens Fuldbhørdelse, naar dertil findes tilstrækkelig Aulebning.

I andre Tilfælde kan den, hvem Straf uden Dom er paalagt, undslaa sig for at modtage Straffen ved at henvende sig under Rettergang.

§ 21. Marineministeren og vedkommende Jurisdiktionschef have at føre nøiagtigt Tilsyn med den rigtige Anvendelse af den de underordnede Befalingsmænd tillagte Straffemyndighed. Naar de komme til Kundskab om en af en saadan Befalingsmand paalagt Straf og efter indhentet Erklæring fra ham finde, at den er ufortjent, for streng eller isøvrigt ulovligt paalagt, skulde de ophæve eller nedsette samme, hvor saadant lader sig gjøre; finde de den for mild, skal det dog have sit Forblivende ved Straffen, naar Sagen ikke efter §§ 22 bliver at paatale ved Retten.

20 Juni. Den Befalingsmand, som har forset sig ved Straffemyndigheden Nr. 95. dighedens Anvendelse, bliver efter Omstændighederne enten at anse med en Straf uden Dom eller at tiltale ved Retten.

§ 22. Paalægges Straf uden Dom for en Forbrydelse af den Art, at Straffen for samme ikke paa saadan Maade lovlig kan bestemmes, udelukkes ikke ved den paalagte Straf Paatale ved Retten til Erhvervelse af Dom.

§ 23. Enhver militær Foresat kan uden Hensyn til sin Tjenestegrad arrestere sine Undergivne:

1) Naar den Undergivne gjør sig skyldig i Overhørighed eller grov Tilfidsættelse af Respekten mod en foresat Befalingsmand, og det anses nødvendigt for Subordinationens Opretholdelse, at den Skyldige strax belægges med Arrest.

2) Naar den Undergivne forset sig i Drukkenstab eller anden ophidsset Tilstand, saa at han ikke er modtagelig for Foreskiftninger eller Straf (hvilken i saa Fald ikke paa ham maa anvendes, saalænge han befinder sig i saadan Tilstand) og Omstændighederne give Anledning til at befrygte, at han, naar han forbliver paa fri Fod, kan forledes til Forgribelse mod Foresatte eller andre Forbrydere,

3) Naar det iøvrigt i Tilfælde af en begaaet Forbrydelse findes nødvendigt at fiske sig den Bagjældendes Person.

Under en Tjenesteforretning's Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme arrestere den Undergivne. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand arrestere nogen Undergivent i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

Inden Skibsborde kan Arresten kun foranstattes efter Ordre af Skibschefen eller i hans Fraværelse af den Høistbefalende paa Skibet.

Arrest i de anførte Tilfælde kan ikke betragtes som nogen Del af den forskyldte Straf, men er alene en foreløbig Foranstaltning, der, naar den ikke er anordnet af vedkommende Jurisdiktionschef, indberettes til ham, som uden Op-

hold har at beslutte, hvad der videre bør foretages i 20 Juni.
Sagen. Nr. 95.

Den, som i Overensstemmelse med Foranførte belægges med foreløbig Arrest, kan ikke hindre Arrestens Fuldbgyrdelse ved at forbre Sagen henvisi til Rettergang, hvorimod det efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte staar ham frit for at fore Klage, hvis han anser sig forurettet ved Arresten.

§ 24. Naar Underofficerer, Menige eller dermed Ligestillede uden Dom anses med Fængselsstraf eller Boder, skal derom ske Tilførsel i en Straffeprotokol, der føres paa Dr. logsværftet. Tildeles der den Paagjældende en Frettesættelse, skal herom kun ske Tilførsel i Straffeprotokollen, naar saadant ved Straffens Paalæggelse udtrykkelig er bestemt. I Protokollen bemærkes, naar Forseelsen er begaaet, af hvilken Beskaffenhed den har været, hvilken Straf der er anvendt, naar denne er paalagt og udstaaet, og af hvem Straffen er paalagt.

Om de Officerer og Ligestillede paalagte Straffe uden Dom skal der ske Indberetning til Marineministeriet.

§ 25. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorestør alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom i 20 Juni.
Krigsskibe paa Togt. (Marineministeriet). Nr. 96.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: I Genhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 199 ville vi herved efter Bort Marineministeriums allerunderdanigste Foreskilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom i Krigsskibe paa Togt:

§ 1. Straffen for Forseelser, som begaas af de i Krigsskibe paa Togt værende Personer, skal, forsaavidt Sagen vedkommer den militære Jurisdiktion, under de i denne

20 Juni. Anordning indeholdte nærmere Betingelser kunne bestemmes
 Nr. 96. af de foresatte militære Befalingsmænd, uden at Krigsrets-
 dom affiges.

§ 2. Uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Stærkelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

§ 3. Iøvrigt skal denne Straffemyndighed fornemmelig finde Anvendelse paa alle egentlige Disciplinarforseelser. Hertil skulle henregnes Urenlighed, Skjodesløshed med Hensyn til Mundering, Vaaben eller andre til Brug leverede Gjenstande, Overtrædelse af Reglementer for Skibsorden, usædeligt eller andet uanstændigt Forhold, Drukkenskab, Slagsmaal eller Skjenderier mellem Militære indbyrdes, Udeblivelse eller Bortgang fra Skib eller Fartoi uden Tilbudelse, Udeblivelse fra eller for sildigt Møde ved Arbejde eller andre Tjenesteforretninger, Uopmærksomhed eller Doven-
 skab ved Undervisning, Arbejde eller Øvelser, Forsømmelse med Hensyn til Tjenesteforretningens Udførelse, Overtrædelse af Bestemmelser angaaende paalagt Straf, Forbigaaelse af vedkommende Foresatte ved Indgivelse af Klager eller Andragen der, ringere Respekts- eller Subordinations-Forseelser, Skjeldsord eller anden upassende eller utilbørlig Medfart mod Undergivne, forsømt Paatale af Undergivnes Feil eller Forseelser og alle øvrige Forseelser mod militær Tugt og Orden eller Overtrædelse af andre militære Pligter, Alt under den Betingelse, at den foreskildte Straf ikke er større, end at den ligger indenfor Grændserne af de vedkommende militære Befalingsmænds Straffemyndighed.

§ 4. Under de i § 2 og de med Hensyn til den foreskildte Strafs Størrelse i § 3 fastsatte Betingelser kan Straf uden Dom ogsaa bestemmes:

- 1) for Politiuordener, der ere Gjenstand for offentlig Paatale,

2) for andre offentlige Forbrydelser, forsaavidt Straf for 20 Juni. dem, naar den Skyldige ikke er Militær, kan uden Nr. 96. Dom bestemmes af den civile Myndighed,

3) for private Forbrydelser, naar Parterne ere enige i at underkaste Sagen vedkommende Befalingsmands Afgjørelse, og han ikke har kunnet opnaa Forlig imellem dem.

For andre Overtrædelser af de borgerlige Straffelove kan Straf uden Dom ikke anvendes.

§ 5. Som ringere Disciplinarstraffe anvendes: Indskrænkning i Fritid og Forøgelse af Arbeide, Extratur til Kors, paa Post, ved Exercits eller ved Logning, Skibmanding, Pudsning, Reengjøring, Bakstørn og andre lignende Smaaarbeider, som enhver efter sin tjenstlige Stilling ombord benyttes til, endvidere Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevinsration for en Tid af indtil 1 Maaned.

§ 6 Endvidere kan af de dertil Berettigede uden Dom anvendes følgende af de i Straffeloven for Krigsmagten omhandlede Straffe:

Jrettesættelse,

simpel Arrest,

ensom Arrest,

Arrest i Boien,

mørk Arrest,

mørk Arrest paa indskrænket Kost

simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Rt. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 7. Arrest i Boien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød maa uden Dom ikke anvendes paa Nogen, som er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn eller har Ret til at bære noget andet Hæderstegn.

20 Juni. Drengene mellem 10 og 15 Aar kunne uden Dom straffes Nr. 96. med simpel Arrest i indtil 30 Dage og med Frettesættelse. Skal Straffen være haardere end Frettesættelse, bestemmes den af Skibschefen. Straffe, der forøvrigt ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige Straffelove, maa alene anvendes efter Dom.

Fængsel paa Bånd og Brød anvendes ikke paa unge Mennesker imellem 15 og 18 Aar. Hvor saadan Straf vilde være forskyldt, straffes de med mørk Arrest paa indskrænket Kost eller efter Krigsretsdom med de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Bånd og Brød foreskrevne Straffe.

Endvidere skulle Personer, der paa den Tid, Straffens Guldbyrdselse begynder, ere over 60 Aar, istedetfor i Fængsel paa Bånd og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Bånd og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

Jøvrigt blive de Regler, som i Straffelov for Krigsmagten ere givne om de i § 6 nævnte Straffe, at følge, naar de anvendes uden Dom.

§ 8. Enhver militær Foresat kan, uden Hensyn til sin Tjenestegrad, under 4 Dine eller i Overværelse af andre Militære tildele sine Undergivne fortjente Frettesættelser, men disse maa aldrig udarte til Skjeldsord eller andre upassende Udtalelser. Dog have alene de i §§ 9 og 11 nævnte Foresatte Ret til at give Frettesættelser, som optages i Straffeprotokollen eller Straffelisterne.

§ 9. En Skibschef kan paa sine undergivne Menige og Underofficerer i Skibet anvende Disciplinærstraffene efter § 5 og endvidere anse sine undergivne: Menige med simpel Arrest i indtil 1 Maaned,

ensom Arrest, mørk Arrest uden eller med Ind- Nr. 96.
 fkrænking i Kosten, simpelt Fængsel paa Vand og 20 Juni.
 Brød i indtil 20 Dage,

Arrest i Bøien, simpel eller streng, henholdsvis i
 indtil 10 og 5 Dage,

Underofficerer med de samme Arreststraffe af lige Varig-
 hed, dog ikke med Arrest i Bøien,

Lieutenanter og Kapitainer med Arrest til Skibet i
 indtil 1 Maaned og med Kammerarrest i indtil
 14 Dage.

Derhos kan Skibschefen paalægge sine Undergivne Boder
 af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige
 Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Boder,
 ift. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 10. Tre Landtropper ombord, som ikke hore til
 Skibets Besætning, kan Skibschefen anse Underofficerer og
 Menige af disse Tropper for Forseelser mod Skibdisciplinen
 med de i § 9 anførte Straffe. Vegaa Personer af be-
 meldte Landtropper iøvrigt Forseelser, som kunne affnes
 med de Disciplinarstraffe, som den høistbefalende Landofficer
 kan anvende ifølge de for Landkrigsmagten gjældende
 Regler, skal han vel have Myndighed til at bestemme
 Straffen, men han skal dog til Iværksættelse af Arrest be-
 gjære Skibschefens Samtykke, hvilket denne imidlertid ikke
 uden tilstrækkelig Grund maa vægre sig ved at meddele.

§ 11. Eskadre- og Flaadechefer have den i § 9 bestemte
 Straffemyndighed med Hensyn til alle dem undergivne til
 Eskadren eller Flaaden hørende Personer, forsaavidt disse
 ikke staa høiere end Kapitainer og ikke ere Skibschefer.
 Flaadechefer kunne derhos anse de dem undergivne Officerer,
 der staa høiere end Kapitainer eller som ere Skibschefer,
 med Arrest til Skibet i indtil 8 Dage.

20 Juni. Marineministeren har samme Straffemyndighed som en Nr. 96. Flaadechef med Hensyn til alle til Søkrigsmagten hørende Personer.

§ 12. Med Hensyn til de til Søkrigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, gjælder, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, hvad der i det Foregaaende er bestemt angaaende dem af de nævnte Militære, med hvilke de staa i Klasse. Paa alle, som ere i en høiere Stilling end Underofficerer, anvendes Bestemmelserne om Officerer. Paa Elever af Flaadens Officers- og Underofficersskoler anvendes de for bemeldte Skoler givne Straffebestemmelser.

Privat antagne Betjente, saasom Hovmestere og døslige kunne af Skibschefen anses med simpel Arrest i indtil 1 Maaned.

§ 13. Krigsfanger ombord ere underkastede Skibschefens Disciplinarmyndighed. Iøvrigt iagttages med Hensyn til dem Straffelov for Krigsmagten § 42.

§ 14. Den overordnede Befalingsmand, som kommer til Kundskab om en af en Undergiven, der staaer under hans Straffemyndighed, begaaet Forseelse, for hvilken, med Hensyn til sammes Art og Størrelse, Straffen ogsaa ligger indenfor Grændserne af den en underordnet Befalingsmand tillagte Straffemyndighed, kan enten selv fastsætte Straffen for Forseelsen eller overlade Straffens Bestemmelse til den underordnede Befalingsmand.

Marineministeren og Jurisdiktionscheferne kunne ogsaa, skjønt en Sag efter sin Besskaffenhed kan afgjøres uden Dom, henvise den til Paakjendelse af en Krigsret, naar de efter Omstændighederne anse det for rigtigere, at der gaar Dom i Sagen.

Finder en underordnet Befalingsmand af en eller anden Grund Betænkelighed ved selv at bestemme Straffen for en af en Undergiven begaaet Forseelse, hvis Afstraffelse iøvrigt

ligger indenfor Grændserne af den ham tilkommende Straffe- 20 Juni.
myndighed, kan han anmeldte Forseelsen til den ved- Nr. 96.
kommende overordnede Befalingsmand, som da tager Be-
lutning i Sagen.

§ 15. Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene
den Høistbefalende for samme straffe den Undergivne. Heller
ikke kan iøvrigt en Befalingsmand straffe nogen Undergoven
i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Sam-
tykke.

§ 16. Enhver Befalingsmand har, forinden han be-
stemmer Straf, at forskaffe sig fornøden Oplysning om den
begaaede Brøde paa den Maade, som han efter Omstændig-
hederne finder mest hensigtsvarende. Uanset han det for
rigtigst, at en retlig Undersøgelse anstilles i Sagen, vil en
saadan være at foranledige, men Straffen maa da be-
stemmes af den, efter hvis Befaling Undersøgelsen er fore-
tagen.

§ 17. Straffen bør efter den Foresattes pligtmæssige
Skøn sættes i et passende Forhold til den begaaede For-
seelses Størrelse under tilbørligt Hensyn til den Skyldiges
foregaaende Opførelse og øvrige Omstændigheder, som have
Indflydelse paa Strafværdigheden. For ringere Forseelser
bør først anvendes de ringere Disciplinarstraffe, Trette-
sættelse eller de mildere Arreststraffe, og de strengere Straffe
kun benyttes, naar hine have vist sig frugtesløse. Straffen
bør fastsættes i Overensstemmelse med Straffelovenes For-
skrifter og saaledes, at de i § 5 nævnte Disciplinarstraffe
eller Trettesættelse kunne anvendes for Overtrædelse af
militære Pligter istedetfor en ringe Grad af Arrest, naar
Omstændighederne tale for sliq Afgjørelse af Sagen.

§ 18. Af de i § 5 nævnte Disciplinarstraffe kunne flere
benyttes i Forening, og med enhver Straf kan forbindes
passende Advarsel. Iøvrigt maa for ingen Forseelse an-
vendes mere end een Straf.

20 Juni. § 19. Den, som paalægges Straf uden Dom, kan ikke Nr. 96. fordre Sagen henbift til Rettergang og derved hindre Straffens Fuldbgyrdelse, hvorimod det efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte staar ham frit at fore Klage, hvis han anser sig forurettet ved Straffen. Fremfores saadan Klage over tilkjendt Straf, kunne saavel den Foresatte, der har bestemt Straffen, som den hoiere Befalingsmand, til hvem Klagen indkommer, standse Straffens Fuldbgyrdelse, naar dertil findes tilstrækkelig Anledning.

§ 20. Marineministeren og vedkommende Jurisdiktionschef have at fore noigtigt Tilsyn med den rigtige Anvendelse af den de underordnede Befalingsmænd tillagte Straffemyndighed. Naar de komme til Kundskab om en af en saadan Befalingsmand paalagt Straf og efter indhentet Erklæring fra ham finde, at den er usorjent, for streng eller iøvrigt ulovlig paalagt, skulle de ophæve eller ned sætte samme, hvor saadant lader sig gjore; fiinde de den for mild, skal det dog have sit Forblivende ved Straffen, naar Sagen ikke efter § 21 bliver at paatale ved Retten.

Den Befalingsmand, der har forseet sig ved Straffemyndighedens Anvendelse, bliver efter Omstændighederne enten at anse med en Straf uden Dom eller at tiltale ved Retten.

§ 21. Paalægges Straf uden Dom for en Forbrydelse af den Art, at Straffen for samme ikke paa saadan Maade lovlig kan bestemmes, udelukkes ikke ved den paalagte Straf Paatale ved Retten til Erhvervelse af Dom.

§ 22. Enhver militær Foresat kan uden Hensyn til sin Tjenestegrad arrestere sine Undergivne:

- 1) Naar den Undergivne gjor sig skyldig i Overhørighed eller grov Tilsidefattelse af Respekten mod en foresat Befalingsmand, og det ansees nødvendigt for Subordinationens Opretholdelse, at den Skyldige strax belægges med Arrest,

- 2) Naar den Undergivne forser sig i Drukkenskab eller 20 Juni. anden ophidset Tilstand, saa at han ikke er modtagelig Nr. 96. for Forestillinger eller Straf (hvilken i saa Fald ikke paa ham maa anvendes, saalænge han befinder sig i saadan Tilstand), og Omstændighederne give Anledning til at befrygte, at han, naar han forbliver paa fri Fod, kan forledes til Forgribelse mod Foresatte eller andre Forbrydere,
- 3) Naar det iøvrigt i Tilfælde af en begaaet Forbrydelse findes nødvendigt at fikre sig den Paagjældendes Person.

Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme arrestere den Undergivne. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand arrestere nogen Undergiven i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

Inden Skibsborde kan Arresten kun foranstattes efter Ordre af Skibschefen eller i hans Graværelse af den Høistbefalende paa Skibet.

Saafernt Landtropper ombord, som ikke hore til Skibets Besætning, begaa større Forseelser, for hvilke ikke efter § 10 Disciplinarstraf kan bestemmes, kan den Skyldige holdes i Varetægtsarrest, hvis en saadan er fornøden, indtil han kan afgives i Land, for at Sagen mod ham kan blive videre forfulgt. Varetægtsarresten anordnes for Forseelser mod Skibsdisciplinen af Skibschefen, naar den Skyldige er ham underordnet i Tjenestegrad, og i andre Tilfælde af den høistbefalende Landofficer, som henvender sig til Skibschefen for at faa Arresten iværksat.

Arrest i de anførte Tilfælde kan ikke betragtes som nogen Del af den forskyldte Straf, men er alene en foreløbig Foranstaltning, der, naar den ikke er anordnet af vedkommende Jurisdiktionschef, indberettes til ham, som uden

20 Juni. Dphold har at beslutte, hvad der videre bør foretages i Nr. 96. Sagen.

Den, som i Overensstemmelse med Foransførte belægges med foreløbig Arrest, kan ikke hindre Arrestens Fuldbgyrdelse ved at fordrø Sagen henvist til Rettergang, hvorefter det efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte staar ham frit for at føre Klage, hvis han anser sig forurettet ved Arresten.

§ 23. Alle Disciplinarstraffe, som ombord blive Underofficerer, Menige og Ligestillede paalagte, skulde strax, naar Straffen er paalagt, indføres i Skibets Straffe-protokol, saaledes at den begaaede Forseelse indføres med Angivelse af saavel Omstændighederne ved den, som hvorvidt Advarsel har været prøvet eller Straf tidligere har været anvendt, hvorefter den, der paalægger Straffen, tilføjer Straffen og underskriver Tilførselen.

Over de Officerer og Ligestillede samt Kadetter paalagte Disciplinarstraffe føres særlige Lister.

§ 24. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Juni. Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom Nr. 97. paa Kadetter. (Marineministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: I Genhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 200 ville Vi herved efter Bort Marineministeriums allerunderdanigste Foreskilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom paa Kadetter:

For Forseelser mod Forskrifterne om Orden, Lydighed, Agtelse imod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til Udbannelsen, kunne Kadetter anses med de hidtil brugte Disciplinarstraffe, saasom Paraderen, Dvæse og Tjeneste udenfor de sædvanlige Regler, Indskrænkning

af Fritid, Fratagelse af Kvarter og desl. De kunne end- 20 Juni. videre anses med Trettesættelse under fire Dine eller i deres Nr. 97. Kammeraters Paahør, Kvarterarrest i indtil 1 Maaned, Bagtarrest i indtil 14 Dage og, forsaavidt de ere over 15 Aar, med ensom Arrest og mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage.

Myndighed til at paalægge de nævnte Straffe tilkommer Chefen for Skolen iland og Chefene for de Skibe, paa hvilke Kadetterne gjøre Tjeneste tilfods.

Den, hvem saadan Straf er paalagt, kan ikke ved at henvende sig under Rettergang forhindre Straffens Fuldbyrdselse.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom 20 Juni. paa Eleverne i Søværnets Underofficersskole. (Ma- Nr. 98. rineministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: I Genhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 200 ville Vi herved efter Bort Marineministeriums allerunderdanigste Forestilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom paa Eleverne i Søværnets Underofficersskole:

For Forseelser imod Forskrifterne om Orden, Lydighed, Agtelse mod Forsatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til Uddannelsen, kunne Eleverne anses med de hidtil brugte Disciplinarstraffe, saasom Indskrænkning af Fritid, Dvæle og Tjeneste udenfor de sædvanlige Regler, Skafning alene paa et fra de øvrige Elever affondret Sted og desl. De kunne endvidere anses med Trettesættelse under fire Dine eller i de øvrige Elevers Paahør — i sidstnævnte Tilfælde kan Straffen stærkes derved, at den Trettesattes Navn paategnes en i Klasseværelset eller

20 Juni. ombord ophængt Tavle — Kvartearrest i indtil 1 Maaned, Nr. 98. Bagtarrest i indtil 14 Dage og, forsaavidt de ere over 15 Aar, med ensom Arrest og mørk Arrest uden Indfrænkning i Kosten i indtil 5 Dage.

Myndighed til at paalægge de nævnte Straffe tilkommer Chefen for Skolen og Chefene for de Stibe, paa hvilke Eleverne gjøre Tjeneste tilsøs.

Den, hvem saadan Straf er paalagt, kan ikke ved at henseskyde sig under Rettergang forhindre Straffens Fuldblyrdelse.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

20 Juni. Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom Nr. 100. ved Landkrigsmagten. (Krigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Genhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Maj 1881 § 199 ville Vi herved efter Bort Krigsministeriums allerunderdanigste Foreskilling have fastsat følgende Regler for Anvendelse af Straf uden Dom ved Landkrigsmagten.

§ 1. Straffen for Forseelser, som begaaes af de til Landkrigsmagten hørende Personer eller af Krigsfanger, skal, forsaavidt Sagen vedkommer den militære Jurisdiktion, under de i denne Anordning indeholdte nærmere Betingelser kunne bestemmes af de foresatte militære Befalingsmænd, uden at Krigsretsdom affiges.

§ 2. Uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpselse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

§ 3. Iøvrigt skal denne Straffemyndighed fornemmelig finde Anvendelse paa alle egentlige Disciplinarforseelser. Hertil skulle henregnes Urenlighed, Stjodelsløshed med Hensyn til Mundering, Vaaben eller andre til Brug leverede

Gjenstande, uordentlig Pasning af Tjenestehest, Overtrædelse 20 Juni. af Reglementer for Kaserner, Leir eller andre Opholdssteder, Nr. 100. usædeligt eller andet uanstændigt Forhold, Drukkenskab, Slagsmaal eller Skjænderier mellem Militære Indbyrdes, Udeblivelse eller Bortgang fra Kvarteret udenfor de tilladte Tider, Udeblivelse fra eller for tilbødigt Møde ved Samlinger, Øvelser eller andre Tjenesteforretninger, Uopmærksomhed eller Dovenkab ved Undervisning, Arbejde eller Øvelser, Forsømmelse med Hensyn til Tjenesteforretningers Udførelse, Overtrædelse af Bestemmelser angaaende paalagt Straf, Forbigaaelse af vedkommende Foresatte ved Indgivelse af Klager eller Andragender, ringere Respekts- eller Subordinationsforseelser, Skjældsord eller anden upassende eller utilbørlig Medfart mod Undergivne, forsømt Paatale af Undergivnes Feil eller Forseelser, og alle øvrige Forseelser mod militær Tugt og Orden eller Overtrædelser af andre militære Pligter, Alt under den Betingelse, at den forskyldte Straf ikke er større, end at den ligger indenfor Grændserne af de vedkommende militære Befalingsmands Straffemyndighed.

§ 4. Under de i § 2 og med Hensyn til den forskyldte Strafs Størrelse i § 3 fastsatte Betingelser kan Straf uden Dom ogsaa bestemmes:

- 1) for Politioordener, der ere Gjenstand for offentlig Paatale,
 - 2) for andre offentlige Forbrydelser, forsaavidt Straf for dem, naar den Skyldige ikke er Militær, kan uden Dom bestemmes af den civile Myndighed, og
 - 3) for private Forbrydelser, naar Parterne ere enige i at underkaste Sagen vedkommende Befalingsmands Afgjørelse, og han ikke har kunnet opnaa Forlig imellem dem.
- For andre Overtrædelser af de borgerlige Straffelove kan Straf uden Dom ikke anvendes.

§ 5. De brugelige Disciplinarmidler maa af den dertil Berettigede kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigs-

20 Juni. mændene, saasom Ompudsning for den, der har pudset flet Nr. 100. eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa Flid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin, forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den, der har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde i Stedet for en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for at lade Sagen være afgjort dermed.

§ 6. Uden Dom kunne af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i Straffelov for Krigsmagten omhandlede Straffe:

Frettesættelse,
simpel Arrest,
ensom Arrest,
Arrest i Boien,
mørk Arrest,
mørk Arrest paa indskrænket Kost og
simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

Paa samme Maade kan der anvendes Boder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Boder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

§ 7. Arrest i Boien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød maa uden Dom ikke anvendes paa Nogen, som er benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn eller har Ret til at bære noget andet Hæderstegn.

Personer mellem 10 og 15 Aar kunne uden Dom straffes med simpel Arrest i indtil 30 Dage og med Frettesættelse. Skal Straffen være haardere end Frettesættelse, bestemmes den af vedkommende Jurisdiktionschef eller en anden af de i §§ 15 og 16 nævnte Befalingsmænd. Strengere Fængselsstraf indtil 60 Dages Arrest saavel som de Straffe, der

forøvrigt ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige 20 Juni.
Straffelove, maa alene anvendes efter Dom. Nr. 100.

Fængsel paa Band og Brød anvendes ikke paa unge Menneker imellem 15 og 18 Aar. Hvor saadan Straf vilde være forskjldt, straffes de med mørk Arrest paa indskrænket Koft eller efter Krigsretsdom med de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Band og Brød foreskrevne Straffe.

Endvidere skulle Personer, der paa den Tid, Straffens Guldbyrdselse begynder, ere over 60 Aar, istedetfor i Fængsel paa Band og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Koft. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Hælbred kunne udholde en forskjldt Straf af Fængsel paa Band og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Koft.

Løvrigt blive de Regler, som i Straffelov for Krigsmagten ere givne om de i § 6 nævnte Straffe, at følge, naar de anvendes uden Dom.

§ 8. Enhver militær Foresat kan, uden Hensyn til sin Tjenestegrad, under fire Dine eller i Overværelse af andre Militære tildele sine Undergivne fortjente Trettesættelser, men disse maa aldrig udarte til Skjældsord eller andre upasfende Ubladelser. Kun de i §§ 15 og 16 nævnte Befalingsmænd kunne give Trettesættelser, som bekjendtgjøres i Dagsbefaling.

§ 9. En Underofficer, der med sine Undergivne har et fca Hovedafdelingen affondret Standkvarter, kan paa dem anvende de i § 5 nævnte Disciplinarmidler, dog ikke Indeholdelse af Vin eller Brændevin.

§ 10. Chefene for et Batteri, en Eskadron, et Kompagni eller anden Afdeling, hvis Chef efter Hærloven er Kaptain eller Ritmester, kunne, under Sagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinar-

20 Juni. midlerne efter § 9 og Kaserne eller anden Kvarterarrest i Nr. 100. indtil 8 Dage.

De her nævnte Befalingsmænd kunne endvidere under eget Ansvar overdrage Anvendelsen af Disciplinarmidlerne efter § 9 i en bestemt Tjenestegren til den Officer, der forestaar samme.

§ 11. Den i § 10 bestemte Straffemyndighed have ogsaa:

1. Loitnanter, naar de under de i § 10 nævnte Befalingsmænds Fraværelse, Sygdom eller andet Forfald, eller medens disses Post er ledig, forestaa Befalingen over nogen af de sammesteds ommeldte Afdelinger, og
2. Forstanderen for en Rekrut-, Befalingsmandslev- eller Sergentskole med Hensyn til de i Skolen begaaede Forseelser.

§ 12. Loitnanter, som ere Befalingsmænd for selvstændige Afdelinger og Institutioner eller med deres Undergivne have et fra Hovedafdelingen affondret Standkvarter, kunne, under Jagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidler og Straffe efter § 10 og desuden anse dem med

Vagtarrest i indtil 4 Dage,
ensom Arrest i indtil 2 Dage og
mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 24
Timer.

§ 13. Kaptainer og Ritmestre, som ere Befalingsmænd for selvstændige Afdelinger og Institutioner eller med deres Undergivne have et fra Hovedafdelingen affondret Standkvarter kunne, under Jagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidler og Straffe efter § 10 og desuden anse

Menige og Underofficerer med
Vagtarrest i indtil 8 Dage,
ensom Arrest i indtil 4 Dage og

mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 2 20 Juni.
Dage, Nr. 100.

Menige tillige med

simpel Arrest i Bøien i indtil 3 Dage og

Løitnanter med

Kvarterarrest i indtil 4 Dage.

§ 14. Officerer af Oberstklassen, naar de ere Befalingsmænd for selvstændige Afdelinger og Institutioner, som ikke nævnes i § 15, eller naar de med deres Undergivne have et fra Hovedafdelingen affondret Standkvarter, kunne, under Jagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende Disciplinarmidlerne efter § 9 og desuden anse

Menige med

Kaserne- eller anden Kvarterarrest i indtil 14 Dage,

Bagtarrest i indtil 14 Dage,

ensom Arrest i indtil 10 Dage,

simpel Arrest i Bøien i indtil 5 Dage og

mørk Arrest uden Indskrænkning i Kosten i indtil 5 Dage,

Underofficerer med

de samme Arreststraffe af lige Varighed, dog ikke med Arrest i Bøien,

Løitnanter med

Kvarter- eller Bagtarrest i indtil 4 Dage og

Kaptainer og Ritmestre med

Kvarterarrest i indtil 2 Dage.

§ 15. Cheferne for et Regiment, en Bataillon, en Artilleriafdeling, Trænafdelingen, Artilleriets tekniske Afdelinger, Generalstaben og Officereskolen, der alle, forsaavidt de ikke ere Jurisdiktionschefer, skulle have samme Straffemyndighed som Jurisdiktionschefer, kunne, under Jagttagelse af § 7, paa deres undergivne Menige og Underofficerer anvende samtlige Disciplinarmidler efter § 5 og desuden anse

- 20 Juni. Menige med
 Nr. 100. Kaserne- eller anden Kvarterarrest i indtil 1 Maaned,
 Bagtarrest i indtil 1 Maaned,
 ensom Arrest i indtil 20 Dage,
 Arrest i Boien, simpel eller streng, henholdsvis i indtil
 10 og 5 Dage,
 mørk Arrest, uden eller med Indskrænkning i Kosten,
 henholdsvis i indtil 15 og 10 Dage samt
 simpelt Fængsel paa Band og Brød i indtil 10 Dage,
 Underofficerer med
 de samme Arreststraffe af lige Varighed, dog ikke med
 Arrest i Boien,
 Løitnanter med
 Kvarter- eller Bagtarrest i indtil 1 Maaned,
 Kaptainer og Ritmestre med
 Kvarter- eller Bagtarrest i indtil 14 Dage og
 Officerer af Oberstklassen med
 Kvarterarrest i indtil 8 Dage.

Derhos kunne disse Chefer paalægge deres Undergivne Boder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Boder, jfr. Straffelov for Krigsmagten § 40, 2.

Dog har Chefen for et Fodfolks- eller Artilleriregiment kun denne Myndighed over de ved Regimentsstaben ansatte Personer saavelsom over dem, der ere beordrede til Tjeneste umiddelbart under ham eller ved en ham som Regimentschef underlagt Institution. Over Personer, der ere ansatte ved en Fodfolksbataillon eller Artilleriafdeling, tilkommer denne Myndighed ellers Chefen for Bataillon eller Afdelingen, dog at i alle Tilfælde, i hvilke krigsretlig Undersøgelse har fundet Sted, men det ikke agtes nødvendigt at lade Sagen paadømme, Straf uden Dom ikjendes af Jurisdiktionschefen, der har befalet Undersøgelsen.

§ 16. Samme Straffemyndighed tilkommer endvidere:

1. De Befalingsmænd, som under de i § 15 nævnte Chefers Fraværelse, Sygdom eller andet Forfald, eller Nr. 100. medens disses Post er ledig, forestaa Befalingen over nogen af de sammesteds ommeldte Afdelinger eller Institutioner;
2. enhver Befalingsmand, hvem der er tillagt Jurisdiktion, om han end ikke er Chef for nogen af de i § 15 ommeldte Afdelinger;
3. Hærens Generaler og Kommandanter i Garnisonsbyer udenfor Fæstninger over Personer, der ere beordrede til Tjeneste umiddelbart under dem, og som forse sig i saadan Tjeneste;
4. den Høistbefalende for et Armeekorps, som staar i Felten eller befinder sig i Udlandet med Hensyn til alle ham undergivne til Armeekorpsen hørende Personer, og
5. Krigsministeren med Hensyn til alle til Hæren hørende Personer.

§ 17. Med Hensyn til de til Hæren hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller Menige, gjælder, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, hvad der i det Foregaaende er bestemt angaaende dem af de nævnte Militære, med hvilke de staa i Klasse. Paa Alle, som ere i høiere Stilling end Underofficerer, anvendes Bestemmelserne om Officerer. Om Underkorporaler og dem, der staa lige med disse Befalingsmænd, gjælde Forskrifterne angaaende Underofficerer.

§ 18. Fremmede Krigsfanger, som ere under Landkrigs-
magtens Bevogtning, ere undergivne Straffemyndighed efter Bestemmelserne om Tropper i Felten. Krigsministeren kan nærmere bestemme, hvilke Befalingsmænd der over Krigsfanger skulle have den de forskjellige Tjenestegrader tillagte Straffemyndighed. Iøvrigt iagttages med Hensyn til dem Straffelov for Krigsmagten § 42.

§ 19. Den overordnede Befalingsmand, som kommer

20 Juni. til Kundskab om en af en UndergIVEN, der staar under hans Nr. 100. Straffemyndighed, begaaet Forseelse, for hvilken med Hensyn til sammes Art og Størrelse Straffen ogsaa ligger indenfor Grændserne af den en underordnet Befalingsmand tillagte Straffemyndighed, kan efter sit Skjøn enten selv fastsætte Straffen for Forseelsen eller overlade Straffens Bestemmelse til den underordnede Befalingsmand, jfr. dog § 15, sidste Stykke.

Jurisdiktionscheferne og de andre Befalingsmænd, som kunne beordre Tiltale ved Retten, kunne ogsaa, skjøndt en Sag efter sin Bessaffenhed kan afgjøres uden Dom, henvise den til Paakjendelse af en Krigsret, naar de efter Omstændighederne anse det for rigtigere, at der gaar Dom i Sagen.

Finder en underordnet Befalingsmand af en eller anden Grund Betænkelse ved selv at bestemme Straffen for en af en UndergIVEN begaaet Forseelse, hvis Afstraffelse iøvrigt ligger indenfor Grændserne af den ham tilkommende Straffemyndighed, kan han anmelde Forseelsen til vedkommende overordnede Befalingsmand, som da tager Beslutning i Sagen.

§ 20. Under en Tjenesteforretnings Udførelse kan alene den Høistbefalende for samme straffe den UndergIVNE. Heller ikke kan iøvrigt en Befalingsmand straffe nogen UndergIVEN i sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Samtykke.

§ 21. Enhver Befalingsmand har, forinden han bestemmer Straf, at forskaffe sig fornøden Oplysning om den begaaede Brøde paa den Maade, som han efter Omstændighederne finder mest hensigtsvarende. Anser han det for rigtigst, at en retlig Undersøgelse anstilles i Sagen, vil en saadan være at foranledige.

§ 22. Straffen bør efter den Foresattes pligtmæssige Skjøn sættes i et passende Forhold til den begaaede Forseelses Størrelse under tilbørligt Hensyn til den Skyldiges

foregaaende Dpførel og øvrige Omstændigheder, som have 20 Juni. Indfyldelse paa Strafværdigheden. For ringere Forseelser Nr. 100. bør først anvendes Disciplinarmidlerne, Trettesættelse eller de mildere Arreststraffe. Arrest i Boien, mørk Arrest paa indskrænket Kost og Fængsel paa Vand og Brød, bør i Reglen først anvendes, naar den begaaede Forseelse er grovere, eller den Paagjældende, navnlig ved oftere at gjøre sig skyldig i Forseelser, har udbiist et saadant Forhold, at det maa antages, at han ikke ved de andre i denne Anordning nævnte Straffe lader sig holde i Lydighed og Orden. Straffen bør fastsættes i Overensstemmelse med Straffelovens Forskrifter og saaledes, at de i § 5 nævnte Disciplinarmidler eller Trettesættelse kunne anvendes for Overtrædelse af militære Pligter iføedelse for en ringe Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for sliq Afgjørelse af Sagen.

§ 23. For ingen Forseelse maa anvendes mere end en Straf; dog kan med enhver Straf forbindes passende Advarslar.

§ 24. Er Straf uden Dom tilkjendt i Felten, kan den Paagjældende ikke fordrø Sagen henviist til Retten, og derved hindre Straffens Fuldbyrðelse. Heller ikke kan han fordrø Sagen henviist til Retten, naar Straffen overhovedet kun er et af de i § 5 omtalte blotte Disciplinarmidler eller Trettesættelse. Dog staar det ham, skjøndt han maa undertaste sig Straffen og modtage Trettesættelsen, frit for efter de almindelige Regler om Klage over Foresatte at føre saadan Klage. Fremføres sliq Klage over tilkjendt Straf, kunne saavel den Foresatte, der har bestemt Straffen, som den høiere Befalingsmand, til hvem Klagen indkommer, standse Straffens Fuldbyrðelse, naar dertil findes tilstrækkelig Anledning.

I andre Tilfælde kan den, hvem Straf uden Dom er paalagt, undslaa sig for at modtage Straffen ved at henvi sig under Rettergang.

§ 25. Cheferne for Fodfolksbataillonerne og Artilleri-

20 Juni. afdelingerne, Jurisdiktionscheferne og de Befalingsmænd, Nr. 100. som nævnes i § 16, 4 og 5, have at føre nøiagtigt Indseende med den rigtige Anvendelse af den de underordnede Befalingsmænd tillagte Straffemyndighed. Naar de komme til Kundskab om en af en saadan Befalingsmand paalagt Straf og efter indhentet Erklæring fra ham finde, at den er ufortjent, for streng eller iøvrigt ulovligt paalagt, skule de ophæve eller nedsætte samme, hvor Saadant lader sig gjøre. Finde de den for mild, skal det dog have sit Forblivende ved Straffen, naar Sagen ikke efter § 26 bliver at paatale ved Retten.

Den Befalingsmand, som har forseet sig ved Straffemyndighedens Anvendelse, bliver efter Omstændighederne enten at anse med en Straf uden Dom eller at tillale ved Retten.

§ 26. Paalægges Straf uden Dom for en Forbrydelse af den Art, at Straffen for samme ikke paa saadan Maade lovlig kunde bestemmes, udelukkes ikke ved den paalagte Straf Paatale ved Retten til Erhvervelse af Dom.

§ 27. Enhver militær Foresat kan uden Hensyn til sin Tjenestegrad arrestere sin Undergivne:

1. naar den Undergivne gjør sig skyldig i Overhørighed eller grov Tilfidsbefættelse af Respekten mod en foresat Befalingsmand, og det anses nødvendigt for Subordinationens Opretholdelse, at den Skyldige strax belægges med Arrest;
2. naar den Undergivne forser sig i Drukenskab eller anden ophidsset Tilstand, saa at han ikke er modtagelig for Foreskillinger eller Straf (hvilken i saa Fald ikke paa ham maa anvendes, saalænge han befinder sig i saadan Tilstand), og Omstændighederne give Anledning til at bemyndige, at han, naar han bliver paa fri Fod, kan forledes til Forgribelse mod Foresatte eller andre Forbrydere, og
3. naar det iøvrigt i Tilfælde af en begaaet Forbrydelse

findes nødvendigt at fikke sig den Paagældendes 20 Juni.
 Person. Nr. 100.

Under en Ejenesforretnings Udførelse kan alene den Høist-
 befalende for samme arrestere den Undergivne. Heller ikke
 kan iøvrigt en Befalingsmand arrestere nogen Undergiben i
 sin egen Foresattes Overværelse uden med dennes Sam-
 tykke.

Arrest i de anførte Tilfælde kan ikke betragtes som nogen
 Del af den forskyldte Straf, men er alene en foreløbig For-
 anstaltning, der, naar den ikke er anordnet af vedkommende
 Jurisdiktionschef, indberettes til ham, som uden Ophold har
 at beslutte, hvad der videre bør foretages i Sagen. Er
 denne Foresatte ikke paa Stedet, kan den Høistbefalende for
 den Afdeling, ved hvilken Arresten er iværksat, foreløbig be-
 stemme, om Arresten bør vedvare eller igjen kan ophæves.

Den, som i Overensstemmelse med Foranførte belægges
 med foreløbig Arrest, kan ikke hindre Arrestens Fuldbyrkelse
 ved at fordre Sagen henvist til Retten, hvorimod det efter
 de almindelige Regler om Klage over Foresatte staar ham
 frit for at føre Klage, hvis han anser sig forurettet ved
 Arresten.

Den her omhandlede Arrest fuldbyrdes paa Officerer lige-
 som simpel Arrest, paa ringere Militære altid som Bagtarrest.
 Naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt, bliver Arre-
 stanten foreløbig at affondre fra Samkvem med andre.

§ 28. Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli
 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Anordning om Anvendelse af Straf uden Dom 20 Juni.
 paa Eleverne i Hærens Elevskole. (Krigsministeriet). Nr. 101.**

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Genhold
 til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881 § 200
 ville Vi herved efter Vort Krigsministeriums allerunder-

20 Juni. danigste Forestilling have fastsat følgende Regler for Anven-
 Nr. 101. delse af Straf uden Dom paa Eleverne i Hærens Elevskole.

For Forseelser imod Forskrifterne om Orden, Hygighed, Ugtelse mod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til Udbannelsen, kunne Eleverne anses med de hidtil brugte Disciplinarmidler, saasom Dmpudsning for den, der har pudset slet eller forsømt at pudse, Indskrænking af Fritid, Paraderen, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har vist Mangel paa Plid. De kunne endvidere anses med Trettesættelse under fire Dine eller i de øvrige Elevers Paahør — i sidstnævnte Tilfælde kan Straffen stærkes derved, at den Trettesattes Navn paategnes en i Klasseværelset ophængt Tavle — simpel Arrest i indtil 14 Dage og, forsaavidt de ere over 15 Aar, med ensom Arrest og mørk Arrest uden Indskrænking i Kosten i indtil 5 Dage.

Myndighed til at paalægge de nævnte Straffe tilkommer Chefen for Skolen eller den Officer, som under Chefens Fraværelse, Sygdom eller andet Forfald forestaar Befalingen over Skolen.

Den, hvem saadan Straf er paalagt, kan ikke ved at henslyde sig under Kettergang forhindre Straffens Fuldbyrrelse.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1881.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning om Tjenesteomgangen ved Fodfolket, 8 Aug.
 Rytteriet, Artilleriet og Ingeniørkorpset for Mand- Nr. 126.
 skabet af Aargangen 1881 og senere Aargange.
 (Krigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Ifølge derom af Vor Krigsminister nedlagt allerunderdanigst Foreskilling samt i Henhold til Hærløven af 6te Juli 1867 og Tillægsloven af 25de Juli f. A. ville vi herved allernaadigst have Tjenesteomgangen ved Fodfolket, Rytteriet, Artilleriet og Ingeniørkorpset for Mandskabet af Aargangen 1881 og senere Aargange fastsat saaledes:

A. Fodfolket.

1. Ved Regimenterne.

a. Det til et Regiment aarlig udfkrevne Mandskab møder ved den af Regimentets Batailloner, hvorved det skal udbannes, i 2 Hold, et større Hold (alt det Regimentet tilbelte Mandskab ÷ 100 Mand) den 31te Marts og et mindre Hold (100 Mand) den 1ste November.

b. Udbannelses: sker skiftevis ved Regimentets 3 Linie-batailloner, saaledes at Udbannelsen, der i 1881 foregaar ved Regimentets 3die Bataillon, i 1882 finder Sted ved

8 Aug. Regimentets 2den Bataillon, i 1883 ved dets 1ste Bataillon, Nr. 126. i 1884 atter ved dets 3die Bataillon og saa fremdeles.

De til en Aargang hørende 2 Hold uddannes begge ved samme Bataillon.

Der gives det større Hold (Aprilholdet) en Uddannelse som Rekruter indtil den 2den Oktober, det mindre Hold (Novemberholdet) indtil den 30te April n. U.

c. Den 3die Oktober udtages af Aprilholdet ved hver Rekrutbataillon 50 Befalingsmandselever til Uddannelse dels som Sekondlöitnantselever, dels som Korporalselever, dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt de opfylde de nedenfor stillede Betingelser.

Som almindelig Betingelse for at kunne blive Befalingsmandselev fordres, at den Paagjældende under sin Tjenestetid har udvist god Opførsel i Forbindelse med Anlæg for Tjenesten, og at han derhos skjønes at være i Besiddelse af saadanne Gvner og Forkundskaber, at han i Løbet af den fastsatte Uddannelsesetid vil kunne bringes saa vidt, at han vil kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stilles henholdsvis til en Sekondlöitnant, en Korporal og en Underkorporal.

For at kunne bedømme, hvorvidt de Rekruter, der ønske at antages som Sekondlöitnantselever, eller som Korporalselever, eller som anses skikede til at udtages som saadanne, ere i Besiddelse af de fornødne Forkundskaber, underkastes de Paagjældende efter Regimentets Foranstaltning i den sidste Halvdel af August Maaned en Prøve ved Bataillon.

Britagne for at underkastes denne Prøve ere saadanne, som have bestaaet en af efternævnte Examinet: Udgangsexamen til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen af høiere eller lavere Grad, Skolelærereexamen eller en med disse ligestillet eller vanskeligere Examen, samt for Korporals-

elevernes Vedkommende tillige de, som have bestaaet Afgangs- 8 Aug.
 prøven for Elevskolen. Nr. 126.

For at kunne bestaa Prøven udfordres

for Korporalselever: at de ere i Besiddelse af almindelige Skolekundskaber og særlig af en antagelig Færdighed i at udtørste sig mundtlig og skriftlig i Modersmaalet og i Regning;

for Sekondløjtnantselever: at de skjønes at være i Besiddelse af et saa stort Maal af Kundskaber, som kan antages opnaaet ved at have gennemgaaet en god Realskole.

Efter Afholdelsen af Prøven indsender Regimentet den 25de August til Krigsministeriet Indberetning om, hvilke Rekruter der frivillig have meldt sig til Sekondløjtnantselever, og hvilke Rekruter der anses for egnede til at antages eller udtages hertil, med Oplysning om de af de Paagjældende aflagte Prøver samt om den Rækkefølge hvori de anses egnede til at komme i Betragtning. Endvidere indberettes, saafremt nogen af de Rekruter, der frivillig have meldt sig, ikke anses egnet, Grunden hertil.

Krigsministeriet bestemmer derefter, hvilke Rekruter der ved hvert Regiment skulle optages som Elever i Sekondløjtnantsskolen.

Af de øvrige Befalingsmandselever kunue indtil 24 ved hvert Regiment optages i Korporalsskolen, Resten indtræder i Underkorporalsskolen.

Befalingsmandseleverne forblive til Udbannelse indtil den 3die Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes, saavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befalingsmænd.

Paa denne Dag udnævner Bataillonschefen de Underkorporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for Underkorporalsskolen, til Underkorporalet.

8 Aug. De ikke bestaaede Underkorporals elever hjemsendes som
 Nr. 126. Menige.

De Korporals elever, som have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, og som ønske frivillig at forblive til Tjeneste som Korporaler og kunne antages som saadanne ved en af Regimentets Batailloner, udnævnes af vedkommende Bataillonschef til Korporaler og antages af ham til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede Korporals elever udnævnes af Bataillonschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Korporals elever senere gjenindkaldes til Tjeneste, kunne de, forsaavidt de ønske det, af Bataillonschefen udnævnes til Korporaler.

De Korporals elever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Bataillonschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

For Sekondløjtnants elevernes Vedkommende indsender Regimentet den 20de September til Krigsministeriet Indberetning om, hvorvidt de have fyldestgjort Betingelserne for at bestaa Afgangsprøven for Sekondløjtnantskolen samt om, hvorvidt de ønske efter eventuel Udnævnelse til Sekondløjtnanter at antages til Tjeneste som saadanne. Indberetningen, der skal bilægges Karakterliste for Afgangsprøven i Sekondløjtnantskolen med vedføjet Oplysning om Elevernes indbyrdes Rangering, skal være i Krigsministeriet senest den 26de September.

De Sekondløjtnants elever, som ville kunne antages til Tjeneste som Sekondløjtnanter, udnævner Krigsministeren derefter fra den 3die Oktober at regne til Sekondløjtnanter og antager dem til Tjeneste som saadanne. De øvrige

bestaaede Sekondlöitnants elever udnævnes af Bataillons- 8 Aug. chefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Nr. 126. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Sekondlöitnants elever senere gjenindkaldes til Tjeneste, gjør vedkommende Regiment, saavidt muligt 1 Maaned før deres Mødedag, Indberetning til Krigsministeriet om, at de ere indkaldte og til hvilken Dag, samt om, hvorvidt de ønske at udnævnes til Sekondlöitnanter. Krigsministeren udnævner derefter de Paagjældende til Sekondlöitnanter fra Mødedagen at regne.

De Sekondlöitnants elever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Sekondlöitnantskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Bataillonschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for at have fyldtgjort de Forbringere, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

d. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmands elever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 og Tillægslovens § 2 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktober, Styrken af Menige til 100 Mand ved hver Rekrutbataillon, hvilke forblive til Tjeneste indtil den 17de December, paa hvilken Dag de hjemsendes. De øvrige Menige af Aprilholdet hjemsendes den 3die Oktober.

e. Mandskabet af Novemberholdet forbliver efter Afslutningen af Udbannelsen som Rekruter til Tjeneste indtil den 3die Oktober, paa hvilken Dag det hjemsendes.

f. Til fortsat Øvelse indkaldes aarlig ved 5 Regimenter til Møde den 2den September de 2 yngste Aargange (2den og 5te, 3die og 6te) til de Liniebatailloner, der ikke uddanne Mærets Rekruttillgang; de Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste som saadanne efter Udbannelsen som Rekruter i fulde 5 Maaneder, indkaldes dog kun 1 Gang til disse Øvelser. De ulige Aar indkalde 1ste, 2det, 3die, 5te

8 Aug. og 6te Regiment, de lige Aar 4de, 7de 8de, 9de og Nr. 126. 10de Regiment.

Det indkaldte Mandskab hjemsendes atter den 3die Oktob.

2. Ved Livgarden.

a. Det til Livgarden aarlig udskrævede Mandskab møder ved Livgardens Liniebataillon den 5te Mai og gives en Uddannelse som Rekruter ved denne indtil den 2den Oktob.

b. Den 3die Oktob. udtages ved Livgardens Liniebataillon af Aarets Rekruthold 40 Befalingsmandselever til Uddannelse dels som Sekondløjtnantselever, dels som Korporalselever, dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinnsvis, forsaavidt de opfyldte de for Antagelsen stillede Betingelser.

Med Hensyn til Befalingsmandselevernes Antagelse eller Udtagelse, de Prøver, der i den Anledning ville være at afholde, og de Indberetninger, som derom ville være at indsende, samt med Hensyn til Befalingsmandselevernes senere Udnævnelse til Underkorporaler, Korporaler eller Sekondløjtnanter samt til deres Hjemsendelse gjælde de ovenfor for Regimenterne givne Bestemmelser ligeledes for Livgarden.

Antallet af Befalingsmandselever, der kunne optages i Korporalskolen, kan være indtil 15.

c. Efter Udtagelsen af Befalingsmandseleverne nedbringes paa den i Hærlovens § 16 og Tillægslovens § 2 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktob., Styrken af Menige til 160 Mand, som forblive til Tjeneste indtil den 3die Oktob. n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes. De øvrige Menige af Aarets Rekruthold hjemsendes den 3die Oktob.

d. Til fortsat Øvelse indkaldes aarlig ved Livgardens Liniebataillon til Møde den 2den September de hjemsendte

Menige af sidste (2den) og Mandskabet af næstsidste (3die) 8 Aug. Afgang; ved Indkaldelsen af 3die Afgang forbigaas dog Nr. 126. de Menige, der have ligget til fortsat Tjeneste som saadanne efter Udbannelsen som Rekruter i mindst 6 Maanedes.

Det indkaldte Mandskab hjemsendes atter den 3die Oktober.

B. Rytteriet.

a. De til et Regiment aarlig udskræbne Mandskab møder ved Regimentet den 30te Januar og gives en Udbannelse som Rekruter indtil den 27de Oktober.

b. Den 28de Oktober udtages ved hvert Regiment af Aarets Rekruthold 14 Befalingsmandselever til Udbannelse dels som Sekondløjtnantselever, dels som Korporalselever, dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt de opfylde de nedenfor stillede Betingelser.

Som almindelig Betingelse for at kunne blive Befalingsmandselev fordres, at den Paagjældende under sin Tjenestetid har udvist god Opførsel i Forbindelse med Anlæg for Tjenesten, og at han derhos skjønnes at være i Besiddelse af saadanne Gvner og Forkundskaber, at han i Løbet af den fastsatte Udbannelsesetid vil kunne bringes saa vidt, at han vil kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stilles henholdsvis til en Sekondløjtnant, en Korporal og en Underkorporal.

For at kunne bedømme, hvorvidt de Rekruter, der ønske at antages som Sekondløjtnantselever eller som Korporalselever, eller som anses skikede til at udtages som saadanne, ere i Besiddelse af de fornødne Forkundskaber, undertages de Paagjældende ved Regimentets Foranstaltning i Begyndelsen af Oktober Maaned en Prøve.

8 Aug. Fritagne for at underkastes denne Prøve ere saadanne, Nr. 126. som have bestaaet en af efternævnte Examinere: Afgangsexamen til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen af høiere eller lavere Grad, Skolelærereexamen eller en med disse ligestillet eller vanskeligere Examen, samt for Korporals- elevernes Vedkommende tillige de, som have bestaaet Afgangsprøven for Elefskolen.

For at kunne bestaa Prøven udfordres

for Korporals-elever: at de ere i Besiddelse af almindelige Skolekundskaber og særlig af en antagelig Færdighed i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Moderemaal og i Regning;

for Sekondlöitnants-elever: at de skjønnes at være i Besiddelse af et saa stort Maal af Kundskaber, som kan antages opnaaet ved at have gennemgaaet en god Realskole.

Efter Afholdelsen af Prøven indsender Regimentet den 10de Oktober til Krigsministeriet Indberetning om, hvilke Rekruter der frivillig have meldt sig til Sekondlöitnants-elever, og hvilke Rekruter der anses for egnede til at antages eller udtages hertil, med Oplysning om de af de Paagældende aflagte Prøver samt om den Rækkefølge, hvori de anses egnede til at komme i Betragtning. Endvidere indberettes, saafremt nogen af de Rekruter, der frivillig have meldt sig, ikke anses egnet, Grunden hertil.

Krigsministeriet bestemmer derefter, hvilke Rekruter der ved hvert Regiment skulle optages som Elever i Sekondlöitnantskolen.

Af de øvrige Befalingsmands-elever kunne indtil 6 ved hvert Regiment optages i Korporalskolen, Resten indtræder i Underkorporalskolen.

Befalingsmands-eleverne forblive til Uddannelse indtil den 3die Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes, for-

saavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befalings- 8 Aug.
mænd. Nr. 126.

Paa denne Dag udnævner Regimentschefen de Under-
korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for
Underkorporalskolen, til Underkorporaler.

De ikke bestaaede Underkorporalselever hjemsendes som
Menige.

De Korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven
for Korporalskolen, og som ønske frivillig at forblive til
Tjeneste som Korporaler og kunne antages som saadanne,
udnævner Regimentschefen til Korporaler. De øvrige be-
staaede Korporalselever udnævnes af Regimentschefen til
Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de som
Underkorporaler hjemsendte bestaaede Korporalselever senere
gjenindkaldes til Tjeneste, kunne de, forsaavidt de ønske det,
af Regimentschefen udnævnes til Korporaler.

De Korporalselever, som ikke have bestaaet Afgangs-
prøven for Korporalskolen, hjemsendes som Menige, med-
mindre Regimentschefen efter Udfaldet af Prøven og den
over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for
at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa
Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde
han udnævner dem til Underkorporaler.

For Sekondløjtnantselevernes Vedkommende indsender
Regimentet den 20de September til Krigsministeriet Ind-
beretning om, hvorvidt de have fyldestgjort Betingelserne
for at bestaa Afgangsprøven for Sekondløjtnantskolen, samt
om, hvorvidt de ønske efter eventuel Udnævnelse til Sekond-
løjtnanter at antages til Tjeneste som saadanne. Indberet-
ningen, der skal bilægges Karakterliste for Afgangsprøven i
Sekondløjtnantskolen med vedføiet Dplysning om Elevernes
indbyrdes Rangering, skal være i Krigsministeriet senest den
26de September

8 Aug. De Sekondlöitnants elever, som ville kunne antages til Nr. 126. Tjeneste som Sekondlöitnanter, udnævner Krigsministeren derefter fra den 3die Oktober at regne til Sekondlöitnanter og antager dem til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede Sekondlöitnants elever udnævnes af Regimentschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Sekondlöitnants elever senere gjenindkaldes til Tjeneste, gjør vedkommende Regiment, saavidt muligt i Maaned før deres Mødedag, Indberetning til Krigsministeriet om, at de ere indkaldte og til hvilken Dag, samt om, hvorvidt de ønske at udnævnes til Sekondlöitnanter. Krigsministeren udnævner derefter de Paagjældende til Sekondlöitnanter fra Mødedagen at regne.

De Sekondlöitnants elever, som ikke have bestaaet Ufgangsproven for Sekondlöitnantskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Regimentschefen efter Udfaldet af Proven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for have fyldstgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Ufgangsproven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmands elever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade samme Dag, den 28de Oktober, Styrken af Menige til 25 Mand for hver Eskadron.

De øvrige Menige hjemsendes.

d. Til fortsat Øvelse indkalde Regimenterne aarlig til Møde den 5te Mai alle hjemsendte Menige af sidste (2den) Aargang og endvidere til Møde den 2den September Mandstabet af 3die og 4de Aargang.

Den 3die Oktober hjemsendes alt Mandstabs, der ikke hører til Aarets Rekruthold.

C. Artilleriet.

8 Aug.
Nr. 126.

1. Ved Feltartilleriet.

a. Det til en Artilleriafdeling aarlig udfærvne Mand-
skab møder ved Afdelingen den 10de Mai og gives en Ud-
dannelse som Rekruter indtil den 2den Oktober.

b. Den 3die Oktober udtages af Aarets Rekruthold ved
hvert Regiment 48 Befalingsmandselever (deraf indtil
16 Trænkonstabler) til Uddannelse dels som Sekond-
løjtnantselever, dels som Korporalselever, dels som Under-
korporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt
de opfylde de nedenfor stillede Betingelser.

Som almindelig Betingelse for at kunne blive Befalings-
mandselev fordres, at den Paagjældende under sin Tjeneste-
tid har udvist god Opførsel i Forbindelse med Ansæg for
Tjenesten, og at han derhos skjøntes at være i Besiddelse
af saadanne Evner og Forkundskaber, at han i Løbet af
den fastsatte Uddannelsesetid vil kunne bringes saa vidt, at
han vil kunne fyldestgjøre de Fordringer, der maa stilles
henholdsvis til en Sekondløjtnant, en Korporal og en
Underkorporal.

For at kunne bedømme, hvorvidt de Rekruter, der ønske
at antages som Sekondløjtnantselever eller som Korporals-
elever, eller som anses skikede til at udtages som saadanne,
ere i Besiddelse af de fornødne Forkundskaber, underkastes
de Paagjældende i den sidste Halvdel af August Maaned
en Prøve ved Afdelingen af en af Regimentet nedsat Kom-
mission.

Frilagne for at underkastes denne Prøve ere saadanne,
som have bestaaet en af efternævnte Examen: Udgangs-
examen til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen
af høiere eller lavere Grad, Skolelærereexamen eller en med
disse ligeslillet eller vanskeligere Examen, samt for Korporals-

8 Aug. elevernes Vedkommende tillige de, som have bestaaet Af-
Nr. 126. gangsprøven for Glevskolen.

For at kunne bestaa Prøven udfordres
for Korporalselever: at de ere i Besiddelse af al-
mindelige Skolekundskaber og særlig af en antagelig Færdig-
hed i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Moderemaal
og i Regning;

for Sekondløjtnantselever: at de skjønes at være
i Besiddelse af et saa stort Maal af Kundskaber, som kan
antages opnaaet ved at have gennemgaaet en god Realskole.

Efter Afholdelsen af Prøven indsender Regimentet inden
Udgangen af August Maaned til Krigsministeriet Ind-
beretning om, hvilke Rekruter der frivillig have meldt sig til
Sekondløjtnantselever, og hvilke Rekruter der anses for
egne til at antages eller udtages hertil, med Oplysning
om de af de Paagjældende aflagte Prøver samt om den
Rækkefølge, hvori de anses egnede til at komme i Betragt-
ning. Endvidere indberettes, saafremt nogen af de Rekruter, der
frivillig have meldt sig, ikke anses egnet, Grunden hertil.

Krigsministeriet bestemmer derefter, hvilke Rekruter der
ved hvert Regiment skulle optages som Elever i Sekond-
løjtnantskolen.

Af de øvrige Befalingsmandselever kunne indtil 15 ved
hvert Regiment optages i Korporalskolen, Resten indtræder
i Underkorporalskolen.

Befalingsmandseleverne forblive til Uddannelse indtil den
3die Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes, for-
saavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befalings-
mænd.

Paa denne Dag udnævner Afdelingschefen de Under-
korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for Under-
korporalskolen, til Underkorporaler.

De ikke bestaaede Underkorporalselever hjemsendes som
Menige.

De Korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven 8 Aug. for Korporalskolen, og som ønske frivillig at forblive til Nr. 126. Tjeneste som Korporaler og kunne antages som saadanne ved en af Regimentets Afdelinger, udnævnes af vedkom- mende Afdelingschef til Korporaler og antages af ham til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede Korporalselever udnævnes af Afdelingschefen til Underkorporaler og hjem- sendes som saadanne. Naar de som Underkorporaler hjem- sendte bestaaede Korporalselever senere gjenindkalbes til Tjeneste, kunne de, forsaavidt de ønske det, af Afdelings- chefen udnævnes til Korporaler.

De Korporalselever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Afdelingschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for at have fyldestgjort de Forbringer, der stilles for at bestaa Af- gangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

For Sekondløjtnantselevernes Vedkommende indsender Re- gimentet den 20de September til Krigsministeriet Indberet- ning om, hvorvidt de have fyldestgjort Betingelserne for at bestaa Afgangsprøven for Sekondløjtnantsskolen, samt om hvorvidt de ønske efter eventuel Udnævnelse til Sekond- løjtnanter at antages til Tjeneste som saadanne. Ind- beretningen, der skal bilægges Karakterliste for Afgangs- prøven i Sekondløjtnantsskolen med vedføjet Dplysning om Elevernes indbyrdes Rangering, skal være i Krigsministeriet senest den 26de September.

De Sekondløjtnantselever, som ville kunne antages til Tjeneste som Sekondløjtnanter, udnævner Krigsministeren derefter fra den 3die Oktober at regne til Sekondløjtnanter og antager dem til Tjeneste som saadanne. De øvrige be- staaede Sekondløjtnantselever udnævnes af Afdelingschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de

8 Aug. som Underkorporaler hjemsendte bestaaende Sekondlöitnants-
Nr. 126. elever senere gjenindkaldes til Tjeneste, gjør vedkommende Regiment, saavidt muligt en Maaned før deres Mødedag, Indberetning til Krigsministeriet om, at de ere indkaldte og til hvilken Dag, samt om, hvorvidt de ønske at udnævnes til Sekondlöitnanter. Krigsministeren udnævner derefter de Paagjældende til Sekondlöitnanter fra Mødedagen at regne.

De Sekondlöitnants elever, som ikke have bestaaet Afgangsproven for Sekondlöitnantskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Afdelingschefen efter Udsaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for at have fyldgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsproven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmandselever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktober, Styrken af Menige til 12 Konstabler og 13 Trænkonstabler for hvert Liniebatteri. De øvrige Menige af Hærens Rekruthold hjemsendes.

Det Mandskab, der forbliver til fortsat Tjeneste, hjemsendes den 3die Oktober n. A.

d. Til fortsat Øvelse indkaldes aarlig til Møde den 2den September det hjemsendte Mandskab af sidste (2den) Aargang samt Mandskabet af 3die Aargang.

Det indkaldte Mandskab hjemsendes atter den 3die Oktober.

e. Den 11te Mai forsættes der 1 Korporalselev og 3 Menige (fortrinsvis Trænkonstabler) af 2den Aargang og den 1ste Juli 2 Underkorporalselever (fortrinsvis tidligere Trænkonstabler) fra hver Artilleriafdeling til Trænaafdelingen.

2. Ved Trænaafdelingen.

a. Det til Trænaafdelingen aarlig udfærevne Mandskab møder ved denne i 4 lige store Hold, henholdsvis den 30te Januar, den 30te April, den 29de Juli og den 1ste

November og uddannes ved Afdelingen henholdsvis til den 8 Aug. 30te Mai, den 28de August, den 26de November og den Nr. 126. 1ste Marts.

Rekruttskolen for de forskjellige Høld afflutes henholdsvis den 1ste Marts, den 30te Mai, den 28de August og den 26de November.

Efter endt Udbannelse hjemsendes Mandskabet henholdsvis den 31te Mai, den 29de August, den 27de November og den 2den Marts.

b. De Befalingsmandselever og Menige, der i Henshold til foranstaaende Bestemmelse i Tjenesteomgangen for Feltartilleriet, Punkt c., forsettes til Trænaafdelingen fra Artilleriafdelingerne, hjemsendes den 3die Oktober, forsaavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Korporaler. Med Hensyn til Befalingsmandselevernes Udnævnelse til Underkorporaler og Korporaler samt til deres Hjemsendelse gjælde de ovenfor for Artilleriregimenterne givne Bestemmelser ligeledes for Trænaafdelingen.

Forsaavidt de fra Artilleriafdelingerne til Trænaafdelingen forsatte Menige efter endt Udbannelse ikke skjønes egnede til Anvendelse som Befalingsmænd ved Trænet, forsettes de ved Hjemsendelsen tilbage til vedkommende Artilleriafdeling.

3. Ved Fæstningsartilleriet.

a. Det til en Artilleribataillon aarlig udskrevne Mandskab møder ved Bataillon den 4de Juni og gives en Udbannelse som Rekruter ved denne indtil den 2den Oktober.

b. Den 3die Oktober udtages af Aarets Rekruthold ved 1ste Artilleribataillon 53 Befalingsmandselever, ved 2den Artilleribataillon 27 Befalingsmandselever til Udbannelse dels som Sekondlöitnantselever, dels som Korporalselever, dels som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt de opfylde de for Antagelsen stillede Betingelser.

8 Aug. Med Hensyn til Befalingsmandselevernes Udtagelse eller Nr. 126. Udtagelse, de Prøver, der i den Anledning ville være at afholde, og de Indberetninger, som derom ville være at indsende, samt med Hensyn til Befalingsmandselevernes senere Udnævnelse til Underkorporaler, Korporaler eller Sekondlöitnanter samt til deres Hjemsendelse gjælde de ovenfor for Artilleriregimenterne givne Bestemmelser ligeledes for Artilleribataillonerne, dog med de Modifikationer, at den Prøve, som de Rekruter, der ønske eller anses for skikkede til at indtræde i Sekondlöitnant- eller Korporalskolen, skulle underkaste sig, afholdes i den første Halvdel af September Maaned, at den Indberetning, der efter Prøvens Afholdelse skal indsendes til Krigsministeriet, skal indsendes den 15de September, at der af Befalingsmandseleverne kan optages i Korporalskolen ved 1ste Artilleribataillon indtil 16, ved 2den Artilleribataillon indtil 8, at Befalingsmandseleverne forblive til Uddannelse indtil den 30te Juli, paa hvilken Dag de hjemsendes, forsaavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befalingsmænd, at Indberetningen angaaende Sekondlöitnantselevernes eventuelle Udnævnelse og Udtagelse skal indsendes den 15de Juli og være i Krigsministeriet senest den 20de Juli, og at Udnævnelsen til Sekondlöitnanter skal ske fra den 30te Juli at regne.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmandselever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktober, Styrken af Menige til 167 Konstabler ved 1ste Artilleribataillon og 83 ved 2den Artilleribataillon. De øvrige Menige af Aarets Rekruthold hjemsendes den 3die Oktober.

Det Mandskab, der forbliver til fortsat Tjeneste, hjemsendes den 30te Juli n. A.

d. Til fortsat Øvelse indkaldes aarlig til Møde den 12te September Mandskabet af 3die Aargang. Dette Mandskab hjemsendes atter den 3die Oktober.

4. Ved de tekniske Afdelinger.

8 Aug.

a. Af det til de tekniske Afdelinger aarlig udskrevne Mand-
 skab møder den 4de Juni 79 Mand ved Tøihusafdelingen
 og 78 Mand ved Laboratorieafdelingen. Der gives dette
 Mandskab en Uddannelse som Rekruter indtil den 2den Ok-
 tober.

b. Den 3die Oktober udtages af Aarets Rekruthold ved
 hver Afdeling 8 Befalingsmandselever til Uddannelse dels
 som Sekondlöitnantselever, dels som Korporalselever, dels
 som Underkorporalselever.

De, der frivillig melde sig, udtages fortrinsvis, forsaavidt
 de opfylde de for Antagelsen stillede Betingelser.

Med Hensyn til Befalingsmandselevernes Antagelse eller
 Udtagelse, de Prøver, der i den Anledning ville være at
 afholde, og de Indberetninger, som derom ville være at
 indsende, samt med Hensyn til Befalingsmandselevernes
 senere Udnævnelse til Underkorporaler, Korporaler eller Se-
 kondlöitnanter samt til deres Hjemsendelse gjælde de ovenfor
 for Artilleriregimenterne givne Bestemmelser ligeledes for
 Artilleriets tekniske Afdelinger, dog med de Modifikationer,
 at den Prøve, som de Rekruter, der ønske eller anses for
 skikkede til at indtræde i Sekondlöitnant- eller Korporal-
 skolen, skulle underkaste sig, afholdes i den første Halvdel
 af September Maaned, at den Indberetning, der efter
 Prøvens Afholdelse skal indsendes til Krigsministeriet, skal
 indsendes den 15de September, og at der af Befalingsmands-
 eleverne kan optages i Korporalskolen ved Tøihusafdelingen
 indtil 4, ved Laboratorieafdelingen ligeledes indtil 4.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmandselever
 nedbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade
 samme Dag, den 3die Oktober, ved hver Afdeling Styrken
 af Menige til 40 Konstabler. De øvrige Menige af Aarets
 Rekruthold hjemsendes den 3die Oktober.

8 Aug. Det Mandſkab, der forbliver til forſat Tjeneste, hjemſendes Nr. 126. den 3die Oktober n. A.

D. Ingeniørkorpsſet.

a. Det til Ingeniørkorpsſet aarlig udſkrevne Mandſkab møder ved Ingeniørregimentet den 10de Mai og gives en Uddannelse ſom Rekruter ved dette indtil den 2den Oktober.

Mandſkabet fordeles med 58 Mand til 4de Kompagni og 53 Mand til hvert af de 4 andre Liniekompagnier.

b. Den 3die Oktober udtages ved Ingeniørregimentet af Krets Rekruthold 36 Befalingsmandſelever til Uddannelse dels ſom Sekondløjtnantſelever, dels ſom Korporalſelever, dels ſom Underkorporalſelever. Af Befalingsmandſeleverne anſættes 8 ved 4de Kompagni og 7 ved hvert af de 4 andre Liniekompagnier.

De, der frivillig melde ſig, udtages fortrinsviſ, forſaa vidt de opfylde de nedenfor ſtillede Betingelser.

Som almindelig Betingelse for at kunne blive Befalingsmandſelev fordres, at den Paagjældende under ſin Tjeneste, tid har udviſt god Opførelſe i Forbindelse med Anlæg for Tjenesten, og at han derhos ſkjønnes at være i Befiddelse af ſaadanne Ejner og Fortundſkaber, at han i Løbet af den faſtſatte Uddannelses tid vil kunne bringes ſaa vidt, at han vil kunne fyldeſtgjøre de Fordringer, der maa ſtilles henholdsviſ til en Sekondløjtnant, en Korporal og en Underkorporal.

For at kunne bedømme, hvorvidt de Rekruter, der ønske at antages ſom Sekondløjtnantſelever eller Korporalſelever, eller ſom anſes ſtillede til at udtages ſom ſaadanne, ere i Befiddelse af de fornødne Fortundſkaber, underkaſtes de

Paagjældende ved Regimentets Foranstaltning i den første 8 Aug.
 Halvdel af September Maaned en Prøve. Nr. 126.

Fritagne for at underkastes denne Prøve ere saadanne, som have bestaaet en af efternævnte Examiners: Afgangsexamen til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen af høiere eller lavere Grad, Skolelærereexamen eller en med disse ligestillet eller vanskeligere Examen, samt for Korporalsevernes Vedkommende tillige de, som have bestaaet Afgangsprøven for Elefskolen.

For at kunne bestaa Prøven udfordres

for Korporalselever: at de ere i Besiddelse af almindelige Skolekundskaber og særlig af en antagelig Færdighed i at udtrykke sig mundtlig og skriftlig i Modersmaalet og i Regning;

for Sekondløjtnants elever: at de skønnes at være i Besiddelse af et saa stort Maal af Kundskaber, som kan antages opnaaet ved at have gennemgaaet en god Realskole.

Efter Afholdelsen af Prøven indsender Regimentet den 15de September til Krigsministeriet Indberetning om, hvilke Rekruter der frivillig have meldt sig til Sekondløjtnants elever, og hvilke Rekruter der anses for egnede til at antages eller udtages hertil, med Oplysning om de af de Paagjældende aflagte Prøver samt om den Rækkefølge, hvori de anses egnede til at komme i Betragtning. Endvidere indberettes, saafremt nogen af de Rekruter, der frivillig have meldt sig, ikke anses egnet, Grunden hertil.

Krigsministeriet bestemmer derefter, hvilke Rekruter der skulle optages som Elever i Regimentets Sekondløjtnantskole.

Af de øvrige Befalingsmands elever kunne indtil 18 optages i Korporalskolen; Resten indtræder i Underkorporalskolen.

8 Aug. Befalingsmandseleverne forblive til Udbannelse indtil den Nr. 126. 3die Oktober n. A., paa hvilken Dag de hjemsendes, forsaavidt de ikke frivillig forblive til Tjeneste som Befalingsmænd.

Paa denne Dag udnævner Regimentschefen de Underkorporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for Underkorporalskolen, til Underkorporaler.

De ikke bestaaede Underkorporalselever hjemsendes som Menige.

De Korporalselever, som have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, og som ønske frivillig at forblive til Tjeneste som Korporaler og kunne antages som saadanne, udnævner Regimentschefen til Korporaler. De øvrige bestaaede Korporalselever udnævnes af Regimentschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Korporalselever senere gjenindkaldes til Tjeneste, kunne de, forsaavidt de ønske det, af Regimentschefen udnævnes til Korporaler.

De Korporalselever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Korporalskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Regimentschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

For Sekondleitnantselevernes Vedkommende indsender Regimentet den 20de September til Krigsministeriet Indberetning om, hvorvidt de have fyldestgjort Betingelserne for at bestaa Afgangsprøven for Sekondleitnantkolen, samt om hvorvidt de ønske efter eventuel Udnævnelse til Sekondleitnanter at antages til Tjeneste som saadanne. Indberetningen, der skal bilægges Karakterliste for Afgangsprøven i Sekondleitnantkolen med vedføjet Dplysning om Elevernes

indbyrdes Rangering, skal være i Krigsministeriet senest den 8 Aug. 26de September. Nr. 126.

De Sekondlöitnants elever, som ville kunne antages til Tjeneste som Sekondlöitnanter, udnævner Krigsministeren derefter fra den 3die Oktober at regne til Sekondlöitnanter og antager dem til Tjeneste som saadanne. De øvrige bestaaede Sekondlöitnants elever udnævnes af Regimentschefen til Underkorporaler og hjemsendes som saadanne. Naar de som Underkorporaler hjemsendte bestaaede Sekondlöitnants elever senere gjenindkaldes til Tjeneste, gjør Regimentet, saavidt muligt i Maaned før deres Mødedag, Indberetning til Krigsministeriet om, at de ere indkaldte og til hvilken Dag, samt om, hvorvidt de ønske at udnævnes til Sekondlöitnanter. Krigsministeren udnævner derefter de Paa-gjældende til Sekondlöitnanter fra Mødedagen at regne.

De Sekondlöitnants elever, som ikke have bestaaet Afgangsprøven for Sekondlöitnantskolen, hjemsendes som Menige, medmindre Regimentschefen efter Udfaldet af Prøven og den over dem afgivne Bedømmelse mener, at de maa kunne anses for at have fyldestgjort de Fordringer, der stilles for at bestaa Afgangsprøven for Underkorporalskolen, i hvilket Tilfælde han udnævner dem til Underkorporaler.

c. Efter ovenstaaende Udtagelse af Befalingsmands elever nedbringes paa den i Hærlovens § 16 foreskrevne Maade samme Dag, den 3die Oktober, Styrken af Menige til 120 Mand, af hvilke 28 ansættes ved 4de Kompagni og 23 ved hvert af de 4 andre Liniekompagnier. Dette Mandskab forbliver til Tjeneste indtil den 3die Oktober n. A., paa hvilken Dag det hjemsendes.

De øvrige Menige af Mares Rekruthold hjemsendes den 3die Oktober, og der overføres af dem indtil 72 til Ingeniørregimentets Reserverkompagnier.

d. Til fortsat Øvelse indkaldes ved Ingeniørregimentet aarlig til Møde den 4de Juni Mandskabet af Linie-

8 Aug. Kompagniernes sidst hjemsendte (3die) Aargang. Dette Mand-
Nr. 142. skal hjemsendes atter den 3die Oktober.

De hjemsendte værnepligtige Befalingsmænd indkaldes til og hjemsendes efter fortsat Øvelse samtidig med deres Aargange; for Fodfolkets Vedkommende, selv om den Paa-gjældende er forsat fra den Bataillon, ved hvilken han er uddannet, til en anden Bataillon indenfor Regimentets Omraade.

Dagen efter de i det Foranstaaende nævnte Mødedage er første Forpleiningsdag; Dagen førend de der nævnte Hjemsendelsesdage sidste Forpleiningsdag.

For Aargangen 1881's Vedkommende skal Udtagelsen af Befalingsmandselever og Hjemsendelsen af det Mandskab, der ikke skal forblive til fortsat Tjeneste som saadanne eller som Menige, ved Livgarden, Feltartilleriet, Fæstningsartilleriet, Artilleriets tekniske Afdelinger samt Ingeniørkorpslet finde Sted den 28de September d. A. istedetfor, i Overensstemmelse med foranstaaende Bestemmelser, den 3die Oktober d. A.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

30 Aug. Anordning angaaende en Sammensmeltning af de
Nr. 134. tvende Afgangsexaminer for Realdisciple af lavere og høiere Grad samt de tvende almindelige Forberedelsesexaminer af lavere og høiere Grad ved Universitetet til en enkelt almindelig Forberedelsesexamen. (Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.)

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Vi ville aller-naadigst have anordnet følgende Bestemmelser angaaende en Sammensmeltning af de tvende Afgangsexaminer for Real-

disciple af lavere og høiere Grad samt de tvende almindelige 30 Aug. Forberedelsesexaminer af lavere og høiere Grad ved Uni. Nr. 134. versitetet til en enkelt almindelig Forberedelsesexamen:

1. Ved almindelig Forberedelsesexamen kan aflægges Prøve i følgende Fag:

1. Moderemaal, skriftlig og mundtlig Prøve, 2 Karakterer, som regnes dobbelt.
2. Engelsk, skriftlig og mundtlig Prøve, 1 Karakter, som regnes dobbelt.
3. Tysk, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
4. Fransk, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
5. Historie, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
6. Geografi, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
7. Mathematik, 3 skriftlige, 2 mundtlige Prøver med ialt 3 Karakterer.
8. Naturhistorie, mundtlig Prøve, 1 Karakter.
9. Naturlære, mundtlig Prøve, 1 Karakter.

Desuden gives 1 Karakter for Orden med de skriftlige Arbejder ved Examen i det hele. Altsaa ialt 16 Karakterer.

2. De, der agte at indstille sig til Afgangsexamen i Mathematik ved den polytekniske Lærestanstalt eller til den ved Landbohøjskolen foreskrevne Prøve for Skovbrugselever, maa forinden være prøvede ved den almindelige Forberedelsesexamen i alle 9 ovennævnte Fag og „bestaaede“ med mindst 48 Points, hvoraf 12 for Moderemaal. Til „bestaaet med Udmærkelse“ kræves 120 Points. Have de kun taget Forberedelsesexamen med 2 Sprog, maa de underkaste sig en særlig Prøve i det tredie af det Omfang, som nedenfor er foreskrevet, og heri opnaa Karakteren „bestaaet“.
3. De, der ville indstille sig til de ved den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole foreskrevne Prøver for Landinspektørelver, Dyrlæger, Landbrugselever og

30 Aug.
Nr. 134.

Høvebrugselever, skulle, forsaavidt ikke anden Afgangsberettigelse have (jfr. Underviisningsplanen for den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole), ligesom ogsaa de, der ville indstille sig til farmaceutisk Examen, Landlægeexamen og juridisk Examen for Ustuderede, forinden have taget almindelig Forberedelsexamen, dog med Forbigaaelse af et af de tvende levende Sprog, Fransk eller Tysk, efter frit Valg. Altsaa ialt 15 Karakterer. Til „bestaaet“ kræves 45 Points, hvoraf 12 for Modersmaalet, til „bestaaet med Udmærkelse“ 112½ Points. En særskilt Prøve i Latin maa Farmaceuterne underkaste sig og deri opnaa Karakteren „bestaaet“; see nedenfor Nr. 7.

4. Fordringerne i de enkelte Fag fastsættes saaledes:

a. Modersmaalet. Der opgives som læst to Komedier af Holberg, en Tragedie eller et større Digt af Dylenschläger, flere Digte og prosaiske Stykker af bekendte danske Forfattere (Wesfel, Ewald, Baggesen, Grundtvig, Heiberg, Herbj. Paludan-Müller, Winther osv.).

Skriftlig Prøve: Gjengivelse af et bekendt Stof; 1 Karakter, som regnes dobbelt.

Mundtlig Prøve: Ren og forstandig Op-læsning af et Digt og et prosaisk Stykke, Prøve i Sprogets Grammatik, saavel Form-lære som Sætningslære, Samtale om Indholdet af det, der opgives læst; 1 Karakter, som regnes dobbelt.

b. Engelsk. Der opgives læst saa meget, som svarer til mindst 300 Sider af Tauchnitz'er Udgaven af sunbeam stories, hvoraf omtrent ¼ Poesi.

Skriftlig Prøve: Oversættelse fra Engelsk til Dansk; der tillægges Bedømmelsen a

det danske Sprogs Renhed i denne Version 30 Aug.
 Indflydelse paa Karakteren for den kristelige Nr. 134.
 Prøve i Møbersmaalet.

Mundtlig Prøve: Ved Prøven i det læste lægges særlig Vægt paa Oversættelsen paa korrekt Dansk og høres i Sprogets Grammatik; desuden oversættes et ikke læst prosaisk Stykke.

1 Karakter, som regnes dobbelt.

- c. Tysk. Der opgives af to eller flere Forfattere saa meget, som svarer til mindst 250 Oktavsider, hvoraf omtrent $\frac{1}{6}$ Poesi.

Mundtlig Prøve som i Engelsk. 1 Karakter.

- d. Fransk. Der opgives som læst saa meget, som svarer til 250 Sider i Michel Levy Frères Udgave af bibliothèque contemporaine.

Mundtlig Prøve som i Engelsk. 1 Karakter.

- e. Historie. Der kræves Kjenndskab til Fædrelands-historiens og den almindelige Verdenshistories Grundtræk og Hovedbegivenheder omtrent i det Omfang, som er givet ved B. A. Blochs Lærebog for Realskoler. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.

- f. Geografi. Der prøves i fysisk og politisk Jordbeskrivelse tilligemed de uundværligste Sætninger af den mathematiske Geografi. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.

- g. Mathematik og Regning.

Skriftlig forelægges to eller flere Opgaver i praktisk Regning af en saadan almindelig Natur, at der ikke fordres Kjenndskab til bestemte Handelsforhold eller til Udtryk, der ere eiendommelige for enkelte Virkefredse. 1 Karakter.

3 Arithmetik fordres Kjenndskab til Læren om

30 Aug.
Nr. 134.

Addition og Subtraktion, Multiplikation og Division, Potensopløftning og Roduddragning med de derunder forekommende Udviklinger af positive og negative, hele og brudne, rationale og irrationale, reelle og imaginære Størrelser, Hovedsætningerne om Tallenes Egenskaber, Decimalbrøker, Proportioner og Progressioner, Logarithmer med deres praktiske Anvendelser, hvorunder sammensat Renteregning, Ligninger af første og anden Grad, de første saavel med en som med flere Ubekjendte.

Til skriftlig Behandling forelægges en eller flere Opgaver, som kræve lette Anvendelser af hvad der er læst, og mundtlig prøves i Theorien og dens Anvendelse. Iblandt Opgaverne i Regning og Arithmetik bør altid een give Leilighed til at vise praktisk Anvendelse af Logarithmer. 1 Karakter.

3 Blangeometri fordres læst det for danske Lærebøger sædvanlige sælles Stof. Prøven er dels skriftlig, Løsning af Opgaver ved Konstruktion og Beregning eller lette Beviser, som slutte sig nær til det bekjendte, dels mundtlig i Theorien og dens Anvendelse. 1 Karakter.

- h. Naturhistorie. Der prøves i Zoologi og Botanik, dog ikke i videre Omfang end der kan læres ved Hjælp af Lütken's Lærebog i Zoologi Nr. 2 med nogle Forbigaaelser og af Strøms Begyndelsesgrunde i Plantelæren. Der lægges særlig Vægt paa, at Examinanden paa Naturgjenstandene selv kan paavise de Forhold, hvortom der handles. Mundtlig Prøve. 1 Karakter.
- i. Naturlære. Der fordres Kjendskab til Lege-

mernes almindelige Egenskaber, til Ligevægt. 30 Aug. Lovene for Kræfter virkende paa de enkelte Ma. Nr. 134. skiner, til Trykforhold i Vædsker og Luftarter, Vægtfyldebestemmelser, Tyngden, Faldet og Cirkelbevægelse, til Varmens Udvikling, Maaling og Forplantning, dens Virkning paa Legemernes Tilstand, til Magnetismens Hovedfænomener og Jordmagnetismen, til Gnidnings- og Berørings-elektricitet; til alt dette saaledes, at fremtrædende Natursyn i det daglige og praktiske Liv blive forstaaede som nødvendig Folge af gjældende Love. Mundtlig Prøve. i Karakter.

5. Opgaverne til den skriftlige Del af almindelig Forberedelsexamen gives fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.
6. Specialkaraktererne ere: ug, mg, g, tg, mdg og slet, der betragtes som staaende lige langt fra hinanden, svarende til Talværdierne: 6, 5, 4, 3, 2, 1. Til disse Karakterer kan der søies + eller ÷, der forhoier eller nedsetter Karakteren med $\frac{1}{3}$: altsaa $ug \div = 5\frac{2}{3}$, $mg + = 5\frac{1}{3}$, $mg \div = 4\frac{2}{3}$, $g + = 4\frac{1}{3}$ osv.; dog maa der ikke gives nogen Karakter over ug eller under slet.

Naar der ved Sammenlægning af de enkelte Genforers Karakterer fremkommer andre Broker end Trediedele, reduceres de til den nærmest liggende Trediedel, saaledes at, hvad der er $\frac{1}{6}$ eller derover, gjøres til $\frac{1}{3}$ og, hvad der er under $\frac{1}{6}$, bortkastes.

Ved Sammentællingen af Specialkaraktererne i de enkelte Fag benyttes en anden Stala, hvori ug har Værdien 8, mg 7, g 5, tg 1, mdg ÷ 7 og slet ÷ 23 og, naar Mellemkaraktererne medtages, $ug \div$ regnes = $7\frac{2}{3}$, $mg + = 7\frac{1}{3}$, $mg \div = 6\frac{1}{3}$, $g + = 5\frac{2}{3}$, $g \div = 3\frac{2}{3}$, $tg + = 2\frac{1}{3}$, $tg \div$

30 Aug.
Nr. 134.

$= \div 1^{2/3}$, mdlg $+ = \div 4^{1/3}$, mdlg $\div = \div 12^{1/3}$
og flst $+ = \div 17^{2/3}$.

I Examenvidnesbrydet indføres samtlige Specialkarakterer med deres nøiagtige Talværdi og til Slutning den samlede Talværdi af disse.

7. Ved Proven i Latin for Farmaceuter forlanges, at Examinanden har ordentlig læst en lille Læsebog for Begyndere, til Indøvelse af Grammatikens Hovedregler, særlig for den almindelige regelmæssige Bøjning, og til Erhvervelse af det almindeligste Ordforraad, samt saameget, som svarer til 16 Sider i en Teubners Stereotypudgave af en let latinff Forfatter, saasom Cornelius Nepos, Justinus, Eutropius. Ved Proven overhøres saavel i Læsebogen som i den læste Del af en Forfatter. Disciple, der have bestaaet 4de Klases Hovedexamen med Godt i Latin, ere fritagne for denne Prøve.
8. Den ved Udgangen af den lærde Skoles 4de Klasse afholdte Aars- eller Hovedexamen giver, naar den er bestaaet med mindst 33 Points, den samme Udgang til høiere Undervisningsanstalter og Fagexamina som den almindelige Forberedelsesexamen.
9. Den, der bestaar Skolelærereexamen med Hovedkarakteren „Meget duelig“, kan derefter ved at bestaa en Tillægsprøve i Engelsk og et af de to Sprog, Fransk eller Tysk, efter eget Valg, med saadanne Karakterer, hvis Talværdi svarer til Værdien af et „Meget Godt“ og et „Temmelig Godt“ erhverve sig de Rettigheder, som almindelig Forberedelsesexamen giver; og kan denne Tillægsprøve aflægges enten for Examenkommissionen for Privatister eller ved en af de Skoler, der have faaet Ret til at afholde almindelig Forberedelsesexamen.
10. Den, der har bestaaet almindelig Forberedelsesexamen,

bliver, naar han inden 5 Uar derefter indstiller sig 30 Aug. til Skolelærerexamen, at fritage for Prøve i Historie, Nr. 134. Geografi, Mathematik, Naturlære og Naturhistorie, forsaavidt han ønsker Saadant, og ville i saa Fald de ham ved forstnævnte Examen meddelte Karakterer i nævnte Lærefag være at optage i hans Examen-vidnesbyrd for Skolelærerexamen og med Hensyn til Beregningen af Hovedkarakteren ved denne at tage i Betragtning efter deres Værdi ifølge Reglerne for samme.

11. Den, der har bestaaet almindelig Forberedelsesexamen, kan indstille sig til Afgangsexamen for Studerende i mathematisk-naturvidenskabelig Retning, naar han, forudsat at han i to fremmede Sprog, Geografi og Naturhistorie har opnaaet Karakterer til en samlet Talværdi af mindst 15 Points, supplerer den med en Prøve i Latin (mundtlig og skriftlig) og derved opnaar Karakterer til en samlet Talværdi af mindst 6 Points, og i sproglig-historisk Retning, naar han, forudsat at han i to fremmede Sprog, Geografi, Naturhistorie, Geometri og Arithmetik har opnaaet 21 Points, supplerer den med en Prøve i latinisk Stil og derved opnaar mindst „Temmelig Godt“.
12. Skoler, som med Tilladelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kunne holde almindelig Forberedelsesexamen, lade de Lærere, som have undervist Disciplene, examinere hver i sit Fag under den Kontrol, som Ministeriet anordner. Disse Skoler kunne ogsaa modtage Privatister til Proven.
13. Til Examenkommission for Privatister sammenkalder Ministeriet et passende Antal Mænd, som foruden Fagkundskaben besidde Erfaring i Skoleundervisning. Kommissionen vælger selv de Kræfter, den behøver

30 Aug.
Nr. 134.

til Examen's Ordning og Tilsyn ved de skriftlige Prøver.

14. Almindelig Forberedelsesexamen afholdes ved Skolerne een Gang aarlig, enten til Paaske eller i Tiden mellem den 15 Juni og 15 Juli, for Examen'skommissionen to Gange aarlig, i Januar og Juni Maaned. Skjøndt de i det foregaaende angivne Fordringer ere beregnede paa Disciple, der have fyldt 16 Aar, skal det dog ikke være forment yngre Personer at indstille sig til Examen, dog ingen sænd han har fyldt sit 15 Aar.
15. Den almindelige Forberedelsesexamen afholdes første Gang i Juni 1883; den nuværende Realafgangs-examen af høiere Grad afholdes sidste Gang i Sommeren 1882, de nuværende tvende Forberedelsesexaminer ved Universitetet sidste Gang i Januar 1883 og den nuværende Realafgangs-examen af lavere Grad sidste Gang ved Paaske 1883.

Svorefter alle Vedkommende sig have at rette.

24 Sept.
Nr. 142.

Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og det tydske Rige afsluttet Tillægs-Overenskomst om Behandlingen af Uundersaatte af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Uunderstøttelse, saavel som om Modtagelsen af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens. (Indenrigsministeriet.)

Til Ordning af Udførelsen af den dansk-tydske Overenskomst af 11 December 1873, angaaende Modtagelsen af Personer, der som trængende eller af andre Grunde blive at udvise af Landet (jfr. Indenrigsministeriets B. Nr. 159 af 19 December 1873), er der mellem Kongeriget Danmark og det tydske Rige under 25de August d. A. afsluttet følgende Tillægs-Overenskomst:

I. I alle de Tilfælde, i hvilke det gjælder om Mod. 24 Sept. tagelse af Trængende, skal Pligten til Modtagelsen forud Nr. 142. ved Brevverling være godtgjort og anerkjendt. Forhandlingerne derom blive i Regelen at fore direkte mellem den Dyrighed, der anordner Hjemsendelsen, og den Hjemstedsovrighed, der er kompetent til at tage Bestemmelse om Anerkjendelsen af Transportandens Undersaatsforhold. En diplomatisk Mellemkomst skal kun finde Sted i Tilfælde af, at enten særlige Grunde umuliggjøre den direkte Korrespondance — f. Ex. naar der hersker Uvisshed angaaende Hjemstedsovrigheden, eller naar den gjensidige Forstaaelse støder paa Hindringer i sproglig Henseende, — eller endelig naar Anerkjendelse af Modtagelsespligten ikke er opnaaet ved den direkte Korrespondance og den udvisende Part ikke vil afviescere derved.

Ved Transportens Iværksættelse bliver den vedkommende Modtagelses-Erklæring i Original eller i bekræftet Afskrift at vedføie Transportsebbelen og at overgive til Grændse-Modtagelses-Ovrigheden. Til denne sidste skal der i rette Tid forud ske behørig Meddelelse om den trængende Person's foreslaaende Transport, og skal denne Meddelelse være ledsaget af en Lægeattest af det Indhold, at Transportandens Tilbagekomst til Hjemmet kan ske uden Skade for hans eller Andres Sundhed.

2. Med Hensyn til Personer, der ikke paa Grund af Trang, men af andre rent politimæssige Grunde (sfr. Art. 3 in fine, af Deklarationen af 11 December 1873) udvises over Landsgrændsen, bliver der at stælnes paa følgende Maade:

A. Enten er der Spørgsmaal om Personer, hvis Stats- henholdsvis Rigsundersaatsforhold ikke er utvivlsomt ifølge umistænkelige, i deres Besiddelse foresundne Legitimationsdokumenter, hvis Gyldighed endnu ikke er udløbet. I dette Tilfælde bliver den samme Fremgangsmaade

24 Sept. at iagttage, der sub. 1 er bestemt med Hensyn til trængende Nr. 142. Personer. Dgsaa ved Iværksættelsen af saadanne ikke trængende Personers Transport er den Erklæring af den paagjældende Hjemstedsøvrighed, hvorved Modtagelsespligten anerkjendes, i Original eller i bekræftet Afskrift at overgive til Grændse-Modtagelses-Øvrigheden. Ved Udvisningen pr. Evangspas er den paagjældende Modtagelses-Erklæring at tilsende den Grændse-Øvrighed, til hvem Transportanden dirigeres.

B. Eller Udvisningen gjælder Personer, hvis Under-
saatsforhold til det andet Land er utvivlsomt ifølge umis-
tænelige, i deres Besiddelse foresundne Legitimationsdoku-
menter, hvis Gyldighed endnu ikke er udløbet. I dette
Tilfælde behøves der ikke til Udvisningens Iværksættelse
Iagttagelsen af de Formaliteter, der ere foreskrevne sub. 1
og sub. 2 A.

3. Begge Parter have gjensidig meddeelt hinanden For-
tegnelser*) over de Øvrigheder, der i Kongeriget Danmark
paa den ene og i de tydske Forbunds-Stater paa den anden
Side ere kompetente til at træffe Afgjørelse af Spørgsmaal
om Undersaatsforholdet samt til derom at afgive Erklæring
overfor fremmede Øvrigheder.

4. For de fra Danmark hjemsendte tydske Rigsunder-
saatter er Haderslev og, ifald Transporten over Grændsen
sker ved Faldingbro, Nodding bestemt som Modtagelsessteder.

For de fra Tydskland hjemsendte danske Undersaatter er
Kolding, Hølsted eller Ribe bestemt som Modtagelsessteder.

I alle dertil egnede Tilfælde er det imidlertid tilladt at
iværksætte Tilbagesendelsen af Personer, der skulle befordres
hjem, ad Soveien.

5. Denne Overenskomst afflattes foreløbig for et Tids-

*) De paa den for Danmarks Vedkommende afgivne
Fortegnelse opførte Øvrigheder ere: Kjøbenhavns
Magistrat og Amtmændene.

rum af 2 Mar, forsaavidt ikke Overenskomsten af 11 Dec. 24 Sept. cember 1873 træder ud af Kraft før dette Tidstrums Udløb. Nr. 142. Sker dette, gjælde Bestemmelserne om bemeldte Overenskomsts Udførelse kun saalænge, som samme forbliver i Virksomhed.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføiende, at den hidtil gjældende Overenskomst angaaende Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse tillands af trængende Personer fra Danmark til Hertugdømmerne Slesvig og Holsten og omvendt (jvfr. Indenrigsministeriets Bekjendtgørelse Nr. 90 af 13 August 1875) er traadt ud af Kraft.

Bekjendtgørelse indeholdende et Tillæg til Lov 24 Sept. om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 Nr. 143. § 22.

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 tillagte Bemyndigelse fastsættes herved, at Kornmøller, der drives ved Damp, for Fremtiden skulde henregnes til de i Lovens § 22 omhandlede særdeles brandfarlige Næringsveie og sættes i Klasse med de i Paragrafens 3die Post ommeldte Fabrikker.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgørelse angaaende Tilladelse for Nationalbanken til at oprette en Filial i Aalborg. (Justitsministeriet). 30 Sept. Nr. 146.

Paa den af den kongelige Bankkommisær derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har det behaget Hs. Majestæt Kongen under 29 d. M. i Henhold til den Nationalbanken under 1de Juli 1818 forundte Dekret § 57 at meddele Nationalbanken Tilladelse til at oprette en Filial i Aalborg, bestemt til at træde i Virksomhed den 1 November d. A. under Navn af „Nationalbankens Filial i Aalborg“, for sammesteds at udføre de sædvanlige Bankforretninger, indtil

30 Sept. videre dog med Undtagelse af Modtagelsen af Deposita, Nr. 146. hvorhos det overlades Direktionen for Nationalbanken, naar Omstændighederne maatte tillade det, at bestemme, at ogsaa Modtagelsen af Deposita skal kunne finde Sted i Filialen. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

29 Nov. **Arordning angaaende Lanterneføringen i Fisser-**
 Nr. 160. **fartøier og aabne Baade.** (Sudenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Genhold til Lov angaaende Forholdsregler for at undgaa Paaseiling og Ansvar for deres Tilfidesættelse af 21 Juni 1867 ville Vi, i Lighed med den af England og andre Stater truffne Bestemmelse, herved have anordnet, at de i Vor Anordning af 28 April 1880 § 10 indeholdte Bestemmelser angaaende Lanterneføringen i Fisserfartøier og aabne Baade træde ud af Kraft, samt at der indtil Videre tillægges de tilsvarende, i den ophævede Anordning af 9 August 1867 § 9 indeholdte Bestemmelser fornyet Gyldighed.

Disse Bestemmelser ere saalydende:

„Aabne Fisserfartøier og andre aabne Baade behøve ikke at føre de for andre Skibe foreskrevne Sidelanterner; men føre de ikke disse Lanterne, skulle de have een Lanterne, der paa den ene Side er forsynet med en grøn og paa den anden Side med en rød Skjeder, og komme de et andet Skib eller Fartoi nær, skulle de vise denne Lanterne saa betimeligt, at Sammenstød kan undgaaes, og paa en saadan Maade, at det grønne Lys ikke kan ses om Bagbord eller det røde om Styrbord.

Fisserfartøier og aabne Baade skulle, naar de ligge til Ankers eller ligge stille med Garn ude, føre en klar hvid Lanterne.

Dog skal det ikke være Fisserfartøier og aabne Baade forment desuden at bruge Blus, naar det maatte anses for nødvendigt“.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have 29 Nov.
at rette. Nr. 160.

Bekjendtgjørelse om Forandring i § 28 af Lov 14 Dec.
om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 Nr. 168.
og § 23 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med
Undtagelse af Kjøbenhavn af 21 Marts 1873. (Su-
stitsministeriet.)*

I Medfør af § 42, sidste Stykke, i Lov om Brandvæsenet
i Kjøbenhavn af 15 Mai 1868 og af § 37, sidste Stykke,
i Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af
Kjøbenhavn af 21 Marts 1873, fastsættes herved følgende:

Theatre og lignende offentlige Forlystelseslokaler, saavel
de nuværende som de, der herefter indrettes, skulde, foruden
som hidtil at være undergivne Brandvæsenets særegne Til-
syn, endvidere med Hensyn til deres Indretning og Benyt-
telse være underkastede de Forskrifter, som Brandvæsenet
finder det fornødent at foreskrive for at forhindre Udbrud
af Ild, for at sikre en hurtig Slukning af udbrudende Ild
og, i Tilfælde af Ildsvaade, for at sikre og lette Redning
af de i Bygningen værende Personer.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

1882.

Bekjendtgjørelse angaaende Tilladelse for National- 3 Jan.
banken til at oprette en Filial i Nykjøbing paa Nr. 1.
Falster. (Justitsministeriet.)

Paa den af den kongelige Bankkommissær derom aller-

*) Lignende B. er under 7 Marts 1882 (Løvtidende
Nr. 27) udgaaet for Frederiksberg Sogn.

3 Jan. underdanigst nedlagte Førestilling har det behaget Hans
 Nr. 1. Majestæt Kongen under 2 d. M. i Genhold til den Na-
 tionalbanken under 4 Juli 1818 allernaadigst forundte Dek-
 rets § 57 at meddele Nationalbanken Tilladelse til at op-
 rette en Filial i Nykjøbing paa Falster, bestemt til at træde
 i Virksomhed tidligst den 1 Februar 1882 under Navn af
 „Nationalbankens Filial i Nykjøbing paa Falster“, for
 sammesteds at udføre de sædvanlige Bankforretninger.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

20 Jan. Lov hvorved Finantsministeren bemyndiges til at
 Nr. 8. indrømme Fritagelse fra Bestemmelserne i Lov af
 3 Mai 1873 om Beskatningen af indenlandsk Roes-
 sukker.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen
 har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet føl-
 gende Lov:

Finantsministeren bemyndiges til paa saadanne Vilkaar,
 som for Kontrollens Skyld maatte findes hensigtsmæssige,
 at tillade Udvinning af Roesaft til Sukkerfabrikation paa
 andre Steder end i selve Roesukkerfabriken og i dette Nie-
 med at indrømme Fritagelse fra de herimod stridende Be-
 stemmelser i Lov af 3 Mai 1873 om Beskatningen af inden-
 landsk Roesukker.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 Febr. Lov angaaende Stempelafgiften af de af Horsens
 Nr. 18. Kommune for et Laan paa 80,000 Kr. udstedte
 Obligationer. (Finantsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen
 har vedtaget og Vi ved vort Samtykke stadfæstet føl-
 gende Lov:

Horsens Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir
 at udstede Obligationer lydende paa Ihændehaveren, for et

Laan paa 80,000 Kr., som agtes optaget til Bestridelse af 16 Febr. Udgifterne ved forskjellige større kommunale Arbejder m. m., Nr. 18. imod at der af de Obligationer, som i Henhold hertil udsædes, under Et indbetales til Statskassen den lovbefalede Stempelafgift med $\frac{1}{6}$ pCt.

Transport af de senere paa Kavn noterede Obligationer kan ske ved Paategning uden Brug af Stempel.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgørelse angaaende Fordeling paa Staden 15 Marts.
Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsråds- Nr. 29.
kredsene af Heste og Vogne, som udskrives ifølge
Lov af 16 Juni 1876 m. m. (Indenrigsministeriet.)

§ 1. Ifølge modtagen Meddelelse fra Krigsministeriet vil det være nødvendigt, at det Antal af Heste og Vogne, som i Tilfælde af Krigsberedskab paaregnes tilveiebragt for Hæren, og som nu udgjør 4,000 Heste og 800 Vogne (iftr. Indenrigsministeriets B. Nr. 26 af 20 Marts 1877), forøges til 6,000 Heste og 1,000 Vogne.

I Henhold til §§ 2 og 10 i Lov af 16 Juni 1876 om Hærens Forsyning med de i Tilfælde af Krigsberedskab manglende Heste og Vogne fastsættes derfor herved følgende Fordeling paa Staden Kjøbenhavn, de øvrige Kjøbstæder og Amtsråds-kredsene af det ovennævnte Antal af 6,000 Heste og 1,000 Vogne.

Af Staden Kjøbenhavn afgives 88 Heste og 15 Vogne.

Af de øvrige Kjøbstæder afgives 232 Heste og 39 Vogne, nemlig:

Roskilde	Kjøbstad	7 Heste og 1 Vogn
Kjøge	—	3 — — 1 —
Helsingør	—	7 — — 1 —
Hillerød	—	5 — — 1 —
Frederiksfund	—	2 — — „ —
Holbæk	—	4 — — 1 —

15 Marts.	Nyftjøbing p. Sjæll.	Rjøbstad	2	Heste og „	Vogn
Nr. 29.	Kallundborg	—	3	— — 1	—
	Ringsted	—	3	— — 1	—
	Sorø	—	1	— — „	—
	Slagelse	—	6	— — 1	—
	Korsør	—	3	— — 1	—
	Skjelsfør	—	2	— — „	—
	Storehøbinge	—	4	— — 1	—
	Næstved	—	9	— — 2	—
	Præstø	—	1	— — „	—
	Vordingborg	—	3	— — 1	—
	Stege	—	3	— — 1	—
	Køne	—	5	— — 1	—
	Halsø	—	1	— — „	—
	Alinge-Sandvig	—	2	— — „	—
	Svanese	—	1	— — „	—
	Nexø	—	1	— — „	—
	Natirkeby	—	2	— — „	—
	Stubbekjøbing	—	2	— — „	—
	Nyftjøbing p. F.	—	3	— — 1	—
	Nyted	—	2	— — „	—
	Sartjøbing	—	1	— — „	—
	Maribo	—	2	— — 1	—
	Rødby	—	5	— — 1	—
	Rakstov	—	4	— — 1	—
	Odense	—	18	— — 3	—
	Kjerteminde	—	2	— — „	—
	Rogense	—	2	— — „	—
	Middelfart	—	2	— — „	—
	Næsens	—	3	— — 1	—
	Nyborg	—	3	— — 1	—
	Svendborg	—	4	— — 1	—
	Faaborg	—	3	— — 1	—
	Rudkjøbing	—	2	— — „	—

	Kjøbstad	Heste	Vogne	15 Marts.
Træskjæbing	1	—	Nr. 29.
Stagen	—	1	—	—
Frederikshavn	—	1	—	—
Hjørring	—	4	—	1
Sæby	—	1	—	—
Lihøfteb	—	2	—	—
Nykjøbing p. M.	—	2	—	—
Ålborg	—	7	—	1
Nibe	—	2	—	—
Viborg	—	7	—	1
Skive	—	2	—	—
Hobro	—	3	—	1
Mariager	—	1	—	—
Randers	—	8	—	—
Grenaa	—	2	—	—
Gbeltoft	—	2	—	—
Marhus	—	13	—	2
Skanderborg	—	1	—	—
Horsens	—	7	—	1
Veile	—	6	—	1
Fredericia	—	5	—	1
Kolbing	—	4	—	1
Lemvig	—	2	—	—
Holstebro	—	2	—	—
Ringkjøbing	—	1	—	—
Varde	—	4	—	1
Nibe	—	3	—	1

Uf Amtsraadsfredsene afgives 5,680 Heste og 946 Vogne, nemlig:

Kjøbenhavns Amtsraadsf.	193	Heste og	32	Vogne
Roskilde	—	165	—	28	—
Frederiksborg	—	296	—	49	—
Holbæk	—	373	—	62	—
Soro	—	327	—	55	—

15 Marts. Præstø	Amtsraadsf.	387	Heste og	65	Vogne
Nr. 29. Bornholms	—	122	— —	20	—
Maribo	—	393	— —	66	—
Odense	—	272	— —	45	—
Næstved	—	159	— —	27	—
Esbjerg	—	372	— —	62	—
Hjørring	—	343	— —	57	—
Lillevang	—	178	— —	30	—
Næstved	—	310	— —	52	—
Ribe	—	284	— —	47	—
Søndersø	—	375	— —	62	—
Århus	—	170	— —	28	—
Skanderborg	—	206	— —	34	—
Veile	—	312	— —	52	—
Vingsted	—	242	— —	40	—
Ribe	—	201	— —	33	—

§ 2. Forsaavidt den i Lov af 16 Juni 1876 § 3, ift. § 10, indeholdte Regel, hvorefter der af hver Kommune bliver at fremstille et Antal af Heste og af Vogne, som er $1\frac{1}{2}$ Gang det Antal, Kommunen skal afgive, maatte have i Medfør, at der fremkommer et bruddent Tal, vil Antallet være at forhøje til det nærmest liggende hele Tal.

§ 3. Det vedkommende Ciere i Henhold til fornævnte Lovs § 7, ift. § 10, tilkommende Bederlag for Hestenes og Vognenes Transport til og fra Mønstringsstedet samt for Hestenes Fodring m. m. fastsættes saaledes:

for hver fremstillet Hest:

Transportpenge pr. Mil	„	Kr. 50	Ø.
Foderpenge m. m. pr. Dag	1	—	25 —

for hver fremstillet Vogn:

Transportpenge pr. Mil	1	—	„ —
Foderpenge m. m. for hver til Vogntransporten benyttet Hest, forsaavidt den ikke hører til de Heste, der fremstilles, pr. Dag	1	—	25 —

Forsaavidt Transporten foregaar tilføs, erstattes den der- 15 Marts.
med forbundne Udgift efter Regning. Nr. 29.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab, med Til-
føiende, at de i Indenrigsministeriets B. Nr. 26 af 20 Marts
1877 indeholdte tilsvarende Bestemmelser som Følge af Foran-
staaende ere traadte ud af Kraft.

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til 17 Marts.
Lovene om Redningsvæsenet af 26 Marts 1852 og Nr. 30.
4 Marts 1857. (Indenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen
har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Paa hvert af efternævnte Steder bliver der at op-
rette en med Raketfasteapparat forsynet Redningsstation,
nemlig ved:

- Bixø i Thisted Amt,
- Lynghøj i Hvidbjerg Sogn, samme Amt,
- Thorsholm i Ringkjøbing Amt,
- Veits i Ribe Amt,
- Hasle paa Bornholm og
paa Møen i Omegnen af Lisehø.

§ 2. Den Berettigelse til Understøttelse af Statskassen,
som ved Lov af 26 Marts 1852 § 6 samt Lov af 4 Marts
1857 § 1 er tillagt det ved Redningsbaadene ansatte Mand-
skab, skal ogsaa tilkomme Mandskabet ved Raketstationerne.
Den nævnte Understøttelse bliver at beregne efter Grund-
sætningerne i de til enhver Tid gjældende Invalidforsør-
gelseslove.

Naar en saaledes understøttet Person døer og efterlader
sig en Enke, med hvem han har været i Ægteskab, førend
han paadrog sig den paagjældende Legemsbeskædigelse, saa-
velsom naar Noget af det ved Redningsstationerne ansatte
Mandskab under Redningsforsøg eller Øvelser tilføjer Livet,
tilsaas der Enken en aarlig Understøttelse af Statskassen

17 Marts. af fra 200 til 300 Kr. Ligeledes tilføies der hvert af Nr. 30. Børnene efter de saaledes Udbøde indtil deres fyldte 15 Aar en aarlig Forsørgelse af 50—80 Kr., saafremt Moderen lever, og 70—90 Kr., naar ogsaa hun er død. — Forsørgelsen til Børnene maa dog i Forbindelse med den Moderen tillagte Understøttelse ikke i noget Tilfælde overstige det Beløb, der kunde have været tillagt Faderen i Understøttelse.

De paagældende Understøttelser og Forsørgelser behandles iøvrigt efter Reglerne i de til enhver Tid gjældende Invalideforsørgelseslove.

§ 3. Paa samme Maade og under samme Betingelser som foranført vil der, naar Noget, der ikke horer til Redningsmandskabet, under Forsøg paa at redde Skibbrudne ved Lemlæstelse mister sin Arbejdsfærdighed eller tilføier Livet, være at tilføie ham, hans Enke og Børn Understøttelse af Statskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17 Marts. **Lov angaaende Oprettelse af en Kreditforening af Nr. 31. Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn*).**

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele Stadfæstelse paa Statuter for en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn og at tilføie Foreningen de i Lov af 20 Juni 1850 § 2 a., b., og d. anførte Begyndelser, paa følgende Betingelser, nemlig:

a) at der i Foreningen er anmeldt Interessenter til et Beløb af mindst 1 Million Kroner, hvis Eiendomme ere beliggende paa Staden Kjøbenhavns Grund, i Frederiksberg

*) Statuter for en saadan Forening ere af Indenrigsministeriet blevne stadfæstede under 19 Mai 1882 (sfr. Lovtidende Nr. 73).

Bydistrikt eller i de Dele af Brøndshøj, Taarnby og Hvidovre Sogne, for hvilke der henholdsvis under 27 September 1876, 28 Februar 1877 og 14 Oktober 1878 af Justitsministeriet er stadfæstet Bygningsreglementer; b) at Ingen antages som Interessent for en større Sum, end at Beheftelsen derved i intet Tilfælde kommer til at overstige $\frac{3}{5}$ af den til Pant tilbudne Eiendoms Værdi, bestemt ved Taxation efter saadanne Regler, som ikke yde mindre Sikkerhed for rigtig Vurdering end de i Lov af 19 Marts 1869 indeholdte Bestemmelser, og som nærmere blive at angive i Statutterne; c) at der til ingen Tid maa cirkulere et større Beløb af Gjældsforfkrivninger mod Foreningen end det Beløb af Interessenternes Panteobligationer, som denne eier; d) at alle de i Foreningen indtraadte Interessenter skulle være solidarisk ansvarlige for de af Foreningen udstedte Gjældsforfkrivninger med Eiendommens fulde Taxationsværdi, saafremt de have erholdt $\frac{3}{5}$ af denne tillaans, og i samme Forhold til det laante Beløb, naar dette har udgjort en mindre Del af Taxationsværdien, dog at, forsaavidt det maatte vedtages, at Indtrædelse af Interessenter og den tilsvarende Udstedelse af Kreditforeningsobligationer sker i Afdelinger eller Serier, saaledes at der ikke skal finde solidarisk Ansvarlighed Sted mellem de forskjellige Afdelinger, dette kan tillades paa de i Lov af 19 Februar 1861 § 1 ommeldte Betingelser; e) at de af Foreningen udstedte Gjældsforfkrivninger, lydende enten paa Navn eller Ihændehaveren, skulle være rentebærende og ikke maa udfærdiges for en ringere Sum end 100 Kr.; f) at Foreningens Interessenter foruden den betingede Rente 1. hvert Halvaar betale et stigende Afdrag paa deres Laan, hvorved dette amortiseres i et Tidsrum af ikke over 63 Aar, eller hvert Halvaar betale et fast Afdrag af mindst 0,65 pCt. af Laanets oprindelige Beløb; 2. til Foreningens Administrations- og Reservecfond erlægge, først ved Optagelsen i Foreningen mindst 2 pCt.

17 Marts, og siden hvert Halvaar mindst $\frac{1}{10}$ pCt. af det tilstaaede

Nr. 31. Laan, samt at de, forsaavidt Laanet overstiger det givne Pantes halve Burderingssum, endvidere til samme Fond betale halvaarlig mindst $\frac{1}{2}$ pCt. af, hvad Gjælden til enhver Tid overstiger denne halve Burderingssum. Skulde Fonden nogenfinde synke under 1 pCt. af Foreningens Gjæld, blive desuden overordentlige Bidrag at opkræve. Saafernt Foreningen inddeles i Serier, holdes Reserve- og Administrationsfond særskilt for hver Serie, saaledes at Fonden følger Serien og opløses med denne. Fornævnte Regler finde da Anvendelse for hver enkelt Series Reserve- og Administrationsfond; g) at der, naar et Pant maa overtages af Foreningen, skal i den første halvaarlige Termin, der indtræffer efter 12 Ugers Forløb efter Overtagelsen, saafremt Pantet ikke i Mellemtiden er solgt, indbrages og annulleres et Beløb af de af Foreningen udstedte Gjældsforfkrivninger, der svarer til $\frac{1}{3}$ af den paa Pantet hvilende Gjæld til Foreningen, og i enhver af de 2 første derpaa følgende halvaarlige Terminer et lignende Beløb, hvorhos Pantet skal stilles til offentlig Auktion inden Udløbet af et Aar efter Overtagelsen og, forsaavidt det ikke sælges, efter de nævnte 3 Terminer kun maa opføres i Foreningens Bøger som et Aktiv for Reserve- og Administrationsfonden med et Beløb, der ikke overstiger det høieste ved Auktionen gjorte Bud; h) at der ved Foreningen ansættes 2 Revisorer, af hvilke Indenrigsministeren udnævner den ene og stadfæster Valget af den anden, at Reglementet for Revisionen fastsættes af Indenrigsministeren, og at Bestyrelsen er pligtig til aarlig at offentliggjøre et fuldstændigt Regnskab for Foreningen og hvert Fjerdingaar at indsende Regnskabsextract til Indenrigsministeren; i) at Bestyrelsen er pligtig til at meddele Indenrigsministeren alle de Oplysninger angaaende Foreningens Forhold, der af ham maatte blive forlangte, samt at den nævnte Minister til enhver Tid paa Foreningens Be-

koftning kan lade foretage Underfølgelse af samtlige de den 17 Marts. vedrørende Forhold; k) at ingen Forandring kan vedtages Nr. 31. i Statutterne uden paa den i disse foreskrevne Maade og med Indenrigsministerens Samtykke.

§ 2. Skulde Kreditforeningens Bestyrelse efter Indenrigsministerens Stjøn væsentlig forringe den Kreditorerne tilkommende Sikkerhed, og har den ikke inden Udløbet af en den forelagt Frist foranstaltet det fornødne til Manglernes Afhjælpning, skal Indenrigsministeren være berettiget til at standse Foreningens Virksomhed eller efter Omstændighederne foranledige dens Bo taget under Skiftebehandling.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Befordringsregulativ for Hæren. (Krigsmini- 20 Marts. steriet).

A. Bestemmelser for Enkeltreisende.

1. Naar enkeltreisende Militærpersoner skulle have fri Befordring, skulle de i det følgende indeholdte Regler følges ved Reiser indenfor Landets Grændser, saafremt Krigsministeriet ikke træffer anden Bestemmelse.

2. Hvor Reisen kan tilbagelægges paa Jernbane eller med Dampskib, tilkommer der de Reisende følgende Pladser:

Officerer af Generalsklassen eller Oberstklassen og Lige- stillede:

1ste Klasse paa Jernbane eller

1ste Kbhvtsplads paa Dampskib.

Officerer af Kapitainsklassen eller Lieutenantsklassen og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestillede:

2den Klasse paa Jernbane eller

1ste Kbhvtsplads paa Dampskib.

Oversergenter, Sergenter, Korporaler og Ligestillede:

3die Klasse paa Jernbane eller

2den Kbhvtsplads paa Dampskib.

20 Marts. Underkorporaler, Menige og Ligestillede:

3die Klasse paa Jernbane eller

Dæksplads paa Dampskib.

Dog skulle Beredne af Underklasserne — ogsaa beredne Stabssergenter og Ligestillede — naar de medføre deres Tjenestehest, tilbagelægge Reisen tilhest, selv hvor Jernbanebefordring vilde kunne benyttes, medmindre den vedkommende Generalkommando paa Grund af særlige Omstændigheder tillader, at Mand og Hest befordres paa Jernbane.

Officerer af Generalklassen have Ret til ved Reiser paa Dampskibe at benytte Separatkahyt.

Paa Dampskibe, hvor der kun havees 1 Kahytspads, skulle Oversergenter, Sergenter, Korporaler og Ligestillede i Maanederne Oktober til og med Marts have Ret til at benytte denne; paa Dampskibe, der have mere end 1 Kahytspads, skulle i samme Tidrum alle de, der ellers kun ere berettigede til Dæksplads, kunne benytte den laveste Kahytspads.

3. Paa de Strækninger af Reisen tillands, hvor Jernbanebefordring ikke kan benyttes, tilstaas der Officerer og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestillede tospændig Extravogn eller anden Leievogn til den Vedkommendes egen og hans Bagages Befordring; dog skulle Officerer af Kapitainklassen eller Lieutenantklassen og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestillede benytte Plads paa Diligence, paa Dagvogn eller paa anden Post- eller Lokalbogn med Enkeltpladser. Kun i saadanne Undtagelsestilfælde, hvor det maa antages, at den Reisende ikke overalt paa den forestaaende Reise vil kunne enten benytte offentlige Befordringsmidler eller for rimelig Betaling faa Vognbefordring ved Leie, skal der kunne udstedes et Befordringspas, der giver ham Afgang til, hvor det er nødvendigt, at erholde Vognbefordring i Genhold til de gjæl-

denne Forordninger ved Henvendelse til de civile Myndig. 20 Marts. heder.

Oversergenter, Sergenter, Korporaler og Ligestillede, ligesom Underkorporaler, Menige og Ligestillede ere derimod paa fornævnte Strækninger henviste til at marchere, og gjælder dette ligeledes beredne Stabssergenter og Ligestillede, naar de paa Reisen medføre deres Tjenesteheft. Dog skulle vedkommende Afdelinger, Stabe m. Fl. være berettigede til, naar Omstændighederne tale derfor, at lade Oversergenter, Sergenter, Korporaler og Ligestillede benytte Diligence eller lignende Befordring, naar de uden Kommando befales fra et Sted til et andet, mellem hvilke der ikke er Jernbanes eller Dampskibsforbindelse.

4. Naar der benyttes almindelig Bognbefordring — Extravogn eller anden leiet eller rekvireret Bogn —, betragtes kun aaben Bogn som tilstaaet. Dog skulle Officerer af Generalsklassen eller Oberstklassen og Ligestillede kunne leie lukket Bogn i Stedet for aaben, og denne Ret skulle ogsaa andre Officerer og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestillede have i Maanederne Oktober til og med Marts.

5. Med Ret til fri Befordring følger Retten til at faa det Rejsegods, som medføres, befordret for Statskassens Regning, dog som Maximum (naar det Gods medregnes, som paa de offentlige Befordringsmidler modtages til Befordring uden Betaling for Overvægt) følgende:

For Officerer af Generalsklassen eller Oberstklassen og Ligestillede 200 Pbd., for Officerer af Kapitainklassen og Ligestillede 100 Pbd., for Officerer af Lieutenantklassen og Ligestillede 75 Pbd., for Underofficerer af Sergentklassen og Ligestillede 50 Pbd., for Korporaler, Underkorporaler, Menige og Ligestillede kun reglementeret Oppakning.

Naar Officerer og Ligestillede eller Underofficerer af Sergentklassen og Ligestillede enten flytte til en anden

20 Marts. Garnison, eller afgaa til midlertidig Tjeneste i en anden Garnison for længere Tid end 30 Døgn, eller vende tilbage fra saadan længere Bortkommando, skulle de desuden kunne forsenbe for Statskassens Regning som Fragtgods paa Jernbane og Dampskib Gods indtil følgende Bægt:

Officerer af Generalklassen eller Oberstklassen og Ligestillede: 900 Pund.

Officerer af Kapitainklassen eller Lieutenantklassen og Ligestillede: 600 Pund.

Underofficerer af Sergentsklassen og Ligestillede: 400 Pund.

6. Transport ved Endestationerne, eller undervejs mellem de forskjellige Befordringsmidler, eller mellem disse og Hotel eller Bolig, af det Reisegods, der i Genhold til Punkt 5 kan medføres frit og ikke henhører til, hvad den Bedkommende selv skal bære paa Marche, skal ligeledes kunne ske for Statskassens Regning.

Officerer og Ligestillede samt Stabssergenter og Ligestillede skulle til Reisegodsjets Transport, og da tillige til egen Befordring, kunne benytte Droffe, Omnibus eller lignende offentlig Vogn.

7. Medfører en Officer eller Ligestillet sin militære eller civile Oppasser, skal han kunne medtage ham paa den Vogn eller det andet Befordringsmiddel, han selv benytter, selv om dette ikke henhører til dem, der efter de foranstaaende Regler ere normerede for Menige.

8. Naar en Officer eller Ligestillet skal medføre Hest (eller flere Heste, dersom han dermed er reglementeret), skal der til sammes Befordring til Bestemmelsesstedet, ligesom ogsaa til Befordring af medfølgende Hestepasser, Rideekvipage m. v., kunne for Statskassens Regning benyttes Jernbane (Godstog, saafremt ikke Forholdene føre det med sig, at de skulle fremføres hurtigst muligt) og Dampskib.

Officerer af Generalklassen eller Oberstklassen og Ligestillede skulle, naar de medføre egen Vogn, have Ret til at

lade den transportere for Statskassens Regning paa Jernbane (Godstog, saafremt ikke Forholdene føre det med sig, at de skulle fremføres hurtigst muligt) og Dampskib og skulle kunne leie Forspandsheste (Tospand) i Stedet for at benytte anden bespændt Vogn. 20 Marts.

9. Bro- og Bompenge saavel som Havne- og Dragerpenge afholdes, hvor de skulle erlægges, for Statskassens Regning, ligesom ogsaa Indskrivningspenge paa Dampskib og de i Taxten for Extrapost indbefattede Tilfigelses- og Drikkepenge til Postillonerne. Andre Drikkepenge og Smaa-udgifter afholdes ikke af Statskassen.

Færgepenge erlægges ikke paa Tjenestereiser. Forlanges der paa Færgestederne Kvittering for Overfarten, skal saadan gives.

10. Hvor der, under Jagttagelse af Forskrifterne i de foregaaende Punkter, er Valg mellem forskellige Befordringsmidler, skal Valget træffes saaledes, at derved foranlediges den mindste Udgift for Hæren, og bliver der ved saadan Leilighed ogsaa at tage Hensyn til direkte Indskrivning for gennemgaaende Befordring med Jernbanetog og Dampskibe samt til Moderation i Betalingen for Returbefordring. Det samme gjælder Valget mellem forskellige Reiseruter, og skulle ved Beregningen alle Udgifter tages med i Betragtning, altsaa ogsaa hvad der bliver at udrede i Dagpenge; dog skal den Vedkommende kunne unblade at tage Hensyn til den Rabat i Betalingen, som maatte være indrommet Krigsbestyrelsen ved Militærpersoners Benyttelse af visse offentlige Befordringsmidler.

Endvidere skal den nævnte almindelige Regel lide følgende Indskrænkninger.

- a. Af Hensyn til Befostringen alene skal ingen Rute vælges, der medfører Benyttelsen af Nattog paa Jernbane eller nødvendiggjør anden Reise tillands om Natten eller natlig Marche.

20 Marts. b. Officeret af Generalstklassen eller Oberststklassen og Ligestillede skulle, forsaavidt ikke tjenstlige Hensyn bestemme eller begrænse Valget mellem Jernbane- og Dampskibsruiter, for dem selv og det dem ledsagende Personale, kunne vælge frit mellem Ruterne og, for at afvente Afgangstiderne, kunne gjøre Ophold, endog overnatte, undervejs.

11. Ansvarer for Valget af Reiserute og Befordringsmidler bærer den Reisende selv, naar han er Officer eller Ligestillet, forsaavidt ikke bestemt Forskrift er ham meddelt.

Personer af Underklasserne modtage Bestemmelser for Reisen — i Reglen skriftlig — af deres Førefatte.

12. Naar det kan forenes med modtagne Ordre og tjenstlige Hensyn, deriblandt med Hensynet til den medgaaende Tid, skal det ikke være Nogen, der selv har Valget af Reiserute, forment at vælge en bekosteligere Rute end hjemlet ved de foregaaende Bestemmelser, og ligeledes skal den Reisende kunne benytte bekosteligere Befordringsmidler end de normerede; men han afholder da selv de derved foranledigede Merudgifter.

B. Bestemmelser for Kommandoer.

13. Naar en Troppesafdeling eller en Del af en saadan skifter Sted, er den, naar ikke anden Bestemmelse er given, henvist til at marchere, dog at der, naar Krigsministeriet ikke har bestemt anderledes for det givne Tilfælde, tilstaas samme de fornødne Befordringsmidler for følgende Personer, forsaavidt de medfølge og ikke paa Marchen ere beredne, og for følgende Bagage:

Afdelingsintendanten, hans Skrivere, Pengekasse og Arkiv.

Afdelingens Læger og Dyrlæger samt Underlæger, Underdyrlæger og Kantinesoldater, med Medicinkasser.

Skriveren ved Afdelingsstaben, Hestepasserne ved Staben 20 Marts. og dennes Arkiv.

Afdelingens Haandværkere og disses Medhjælpere, med Værktøjskasser.

De fornævnte Personers Bagage og Oppakning samt desuden Officerernes og Stabssergenternes Personbagage.

Hvad der skal medføres af Forpleiningsredskaber, Musikinstrumenter eller andre Depot- og Tjenestefager samt Forpleiningsgjenstande, forsaavidt de paagældende Sager ikke efter almindelige Regler skulle bæres af Manden eller medføres paa Hesten.

Ved de beredne Afdelinger endvidere andre Personer, som ikke ere beredne, saasom Ambulancesoldater, med deres Bagage.

14. Naar en Regimentsstab eller anden overordnet Stab skifter Sted, tilstaas der samme de fornødne Befordringsmidler for samtlige de Personer, som ikke skulle tilbagelægge Veien tilhest, samt for Stabens Arkiv og øvrige Bagage.

15. Hvor der til Personbagagen er reglementeret visse Kufferter eller desl., kan der medføres, hvad der i samme finder Plads.

I andet Tilfælde følges Bestemmelserne i Trainreglementet.

16. Foruden hvad der er normeret ved Punkt 13 tilstaas der en Afdeling de fornødne Befordringsmidler for den Kvartergjørende, hver Gang en saadan sendes forud, og for hans Ledsgere.

Ogsaa mindre Kommandoer kan der tilstaas Befordring for den Kvartergjørende med Ledsgelse, naar Kommandoet udgjør en taktisk Underafdeling eller bestaar af mindst 200 Mand.

Beredne Kommandoer tilstaas der ikke almindelig Bognbefordring for Kvartergjørende med Ledsgelse.

20 Maats. **17.** Dersom Afdelingen, naar den modtager Marcheordren, ikke tillige modtager Generalkommandoens Bestemmelse for, hvilke Transportmidler der skulle benyttes paa Marchen, indsender den betimeligt til samme en Rekvifition paa manglende Befordringsmidler, ved hvilken Leilighed alle de Oplysninger skulle meddeles, som ere nødvendige til Bedømmelse af, hvad der vil behøves stillet til Raadighed.

18. Generalkommandoen træffer derefter Bestemmelse om, hvorvidt Rekvifitionen helt eller delvis skal opfyldes ved Transportmidler, som staa til sammes Raadighed, og udsteder i saa Henseende de fornødne Ordre.

Hvorvidt de endnu fornødne Befordringsmidler skulle tilveiebringes i Genhold til Forordningen af 26de Juni 1844 eller paa anden Maade, afgjør Generalkommando-intendanturen, under Jagttagelse af de gjældende Bestemmelser eller modtagne Instruktioner, naar den har modtaget Generalkommandoens Befaling til at foranstalte det fornødne. Intendanturen tilfjeller dernæst Afdelingen de fornødne Bestemmelser for det marcherende Kommando om Befordringsmidlernes Tilveiebringelse.

19. I følgende Tilfælde skal der kunne tilstaaes det hele Kommando — endog en hel Afdeling — Dampskibs- og Jernbanebefordring (eventuelt Extratog).

- a. Naar derved under Hensyn til alle Forhold vil faaes den mindste Udgift for Hæren.
- b. Naar Generalkommandoen, selv om Befølningen derved forøges, anser saadan Befordring for nødvendig.
- c. Naar for mindre Kommandoers Vedkommende Generalkommandoens Stabschef efter Raadslagning med Generalkommandointendanten finder det hensigtsmæssigt, at saadan Befordring benyttes.

20. Kommandoer fritages for Erlæggelse af Færge=20 Marts. Bro- og Bompenge. Forlanges der paa Færgestederne Kvittering for Overfarten, skal saadan gives.

21. Indtræffer der under Marchen Nødvendighed for Transport af Sngge, og denne ikke kan bestrides ved de Transportmidler, Kommandoet medfører, kan Føreren leie eller om fornødent rekvirere de nødvendige Vogne.

22. Hvor Forholdene tillade at indskrænke Antallet af Vogne til mindre, end hvad der er tilstaaet, skal dette ske.

23. Ved Benyttelse af Extratog paa Jernbane blive Bestemmelserne for Troppers og Materiels Befordring paa Jernbaner at følge, og disse Bestemmelser skulle ogsaa tjene til Veiledning ved Benyttelsen af almindelige Jernbanetog, forsaavidt det lader sig forene med Jernbanernes Regulativer for disse Togs Benyttelse.

For Vognklasse paa Jernbane og Dampskibsplads gjælde for Kommandoer de samme Regler som for Enkeltreisende (ifr. Punkt 2); dog skal Førselsofficeren kunne træffe Bestemmelser om saadanne Afvigelser, som nødvendigt Hensyn til Ordens Overholdelse og til Pladsen kræver.

24. Skal en Afdeling skifte Garnison, træffes Bestemmelsen om de Transportmidler, der ved denne Leilighed skulle benyttes, altid af Krigsministeriet.

C. Forskjellige Bestemmelser.

25. Naar flere Personer skulle reise sammen uden at danne et Kommando, finde Bestemmelserne i Afsnit A. Anvendelse paa enhver af de Samreisende.

Skal en Officer eller Liegtillet reise sammen med Personer af Underklasserne, benytte disse de samme Slags Befordringsmidler om hine, dog at Bestemmelserne for Vognklasser og Dampskibspladser samt for Leie af luftet Vogn overholdes.

20 Marts. Benyttes almindelig Vognbefordring af Samreisende, maa Statskassens Udgift dog saavidt muligt søges nedbragt ved fælles Benyttelse af Vognene. Den Ældste i Grad og Albersorden blandt de Samreisende træffer i saa Henseende Bestemmelse, ligesom han træffer Valg af Reiserute og Befordringsmiddel, hvor saadant Valg skal træffes, og bærer Ansvaret derfor.

Er det tvivlsomt, om de Samreisende skulle betragtes som udgjørende et Kommando, afgjøres Tvivlen af Generalkommandoen.

26. En Officer af Generalklassen eller Oberstklassen eller Ligestillet, der reiser paa Jernbane sammen med Officeret eller Ligestillede af vedkommende Stab, skal være berettiget til at medtage de Paagjældende, alle eller nogle af dem, i 1ste Vognklasse, selv om de ellers ikke ere berettigede til at benytte denne Vognklasse.

27. Tillade tjenstlige Hensyn eller andre Omstændigheder ikke at oppebie Tilstebringelse af normeret Befordringsmiddel, maa den Vedkommende noies med et ringere.

28. Syge, der samlede afgaa til et Sygehus, og deres Ledsagere skulle, naar Generalkommandoen ikke bestemmer anderledes, altid med Hensyn til Befordring betragtes som Samreisende, der ikke udgjøre noget Kommando; og det samme skal gjælde de af et Sygehus Udskrevne, medens de samlede begive sig til deres Afdeling eller til det Sted, hvor de skulle forblive eller hvorfra de skulle ditigeres videre efter almindelige Regler.

29. Ved Sygetransporter skal der, forsaavidt Hensyn til de Syges Tilstand kræver det, af den Myndighed, der ordner Transporten, kunne træffes Bestemmelser, der for de Syge og deres Ledsagere afvige fra Regulativet med Hensyn til Reiserute, Transportmidler, Vognklasse og Dampskibsplads. Det Samme gjælder for enkeltreisende Syge, naar

den vedkommende Læge erklærer Afvigelserne for nødvendige 20 Marts. for hele Reisen eller for nogen Del af samme.

Ligeledes skal der ved Transport af Arresteranter kunne for dem og deres ledsagere ske saadanne Afvigelser, som Omstændighederne paahyde.

30. Angaaende den Befordring m. v., der tilkommer Værnepligtige ved deres Hjemsendelse, og for hvilken Udgiften forskudsvis kan blive at afholde ved Afdelingen, for siden at refunderes fra Udskrivningsbøvesenet, henvises til Loven af 7de Mai 1870, i Forbindelse med Justitsministeriets Cirkulære af 1ste Juni s. A.

Hjemsendes en kaseret Værnepligtig som Syg eller Konvalescent, kan der, naar Lægen erklærer det nødvendigt, tilstaaes ham Befordring efter dette Regulativs Bestemmelser for enkeltreisende Syge, ogsaa hvor saadan Befordring ikke tilkommer ham efter fornævnte Lov og Cirkulære. Den derved foranledigede Merudgift udredes af Hæren.

31. Naar Befordring skal tilveiebringes ved Genvendelse til de civile Myndigheder, skal paa Befordringspasset altid anføres, i Genhold til hvilken Forordning Rekvitionen skal ske. Anvises der Befordring i Genhold til Forordningen af 26 Juni 1844, skal paa Passet tilføies, at saadan Befordring kun maa rekvireres, naar Befordring ikke paa Stedet kan leies indenfor en vis Betaling pr. Mil, hvilken Betaling Generalkommandointendanturen anfører efter de derom fra Forpleiningskorpsen modtagne Instruktioner.

32. Hvor offentlige Befordringsmidler benyttes, eller hvor Befordringsmidler leies (ved Extrapoststation eller hos Private), erlægges, naar ikke anden Bestemmelse er modtagen for det paagjældende Tilfælde, Betalingen kontant, i hvilken Anledning den vedkommende Afdeling kan udbetale passende Forskud til den Reisende eller til Føreren for det afgaaende Kommando.

20 Marts. **33.** Hvor Befordring af Aanter og Sogne rekvireres og benyttes i Henhold til Forordningen af 26de Juni 1844, iagttages de i denne Forordning indeholdte Forskrifter. For Befordringen erlægges altsaa ikke kontant Betaling, men udstedes Kvittering.

34. Befordring maa kun anvises i Henhold til Forordningen af 9de Mai 1806 § 7, naar denne Forordning ved særlig Anordning er sat i Kraft med Hensyn til Kjørsler. Saalænge dette ikke er sket, vil derfor ei heller Befordring kunne rekvireres ydet af Kjøbstæderne.

35. Ved Vaabenstabe eller andre Stabe, som ikke høre under nogen Generalkommando, er den vedkommende Chef berettiget til at træffe de Bestemmelser for Stabens Personale, som ellers efter Regulativet træffes af Generalkommandoen. Samme Myndighed tilkommer Artilleriet for Enkeltreisende, eller Kommandoer af Artilleriets tekniske Afdelinger. Om Udstedelse af Befordringspas sker Henvendelse til Generalkommandointendanturen.

36. Naar Bestemmelserne i Trainreglementet komme til Anvendelse, ville nærværende Regulativs Bestemmelser kun være at følge, forsaavidt de ikke komme i Modstrid med bemeldte Reglement.

Under Felt- eller Kantonnementsforhold undergaa dette Regulativs Bestemmelser saadanne Ændringer, som begrundes ved Oprettelsen af særlige Myndigheder, Tilstedeværelsen af Vognparker eller ved andre særlige Forhold og ved Nødvendigheden af at indskrænke Kjørslerne efter Omstændighederne. Den, der udsteder Reise- eller Marcheordren, afgjør, forsaavidt ikke Bestemmelse er modtagen fra eller skal indhentes hos en høiere Myndighed, om Befordring er nødvendig, og kan, naar tjenstlige Hensyn begrunde det, paahyde Ændringer som foransøgt, endog paalægge de Vedkommende at tilbagelægge Veien tilfods eller tilhest, hvor dette Regulativ ellers hjemler Vognbefordring.

37. Naar en Rejse foretages for et andet Ministerium^s 20 Marts. Regning end Krigsministeriets, saasom i Anledning af Sessioners Afholdelse, følges de i dette Regulativ givne Bestemmelser kun, forsaavidt de ikke komme i Strid med det vedkommende Ministerium^s Anordninger, idet disse blive at efterkomme.

38. De særlige Bestemmelser og Regler, som gjælde for Befordring af det Personale, der af Generalstaben udsendes til topografiske Opmaalingsarbejder, forblive fremdeles i Kraft.

39. Dette Regulativ træder i Kraft fra den 1 April d. A., idet samtidigt Regulativet af 29 Juni 1863 for Fribefordringer hæves.

Bekjendtgjørelse om Fritagelse for Seilskibe, der 23 Marts. ere dansk Ciendom, for at erlægge Havneafgift i Nr. 36. Kjøbenhavns Havn.

Indenrigsministeriet har under Dags Dato fastsat:

Den Seilskibe, der ere dansk Ciendom og gaa i Fart imellem Kjøbenhavn og Steber i Toldterritoriet — deri ikke indbefattet Færøerne, Island, Grønland og de danske vestindiske Der —, ved Indenrigsministeriets Resolution af 29 Marts 1879 for Tidrummet fra 1 April 1879 til 31 Marts 1882 indrømmede Fritagelse for at erlægge den ved Lov af 31 Marts 1864 paabudne Havneafgift i Kjøbenhavns Havn vedbliver at være gjældende indtil videre.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse om Fritagelse for Seilskibe, der 23 Marts. ere dansk Ciendom, for at erlægge Afgift for Passage igjennem Knippelsbro. Nr. 37.

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at bifalde, at

23 Marts. den Seilskibe, der ere dansk Eendom, og gaa i Fart Nr. 37. mellem Kjøbenhavn og Steber i Loldterritoriet — Færøerne, Island, Grønland og de dansk-vestindiske Der ikke deri indbefatte —, ved allerhøieste Resolution af 29 Marts 1879 for Tidrummet fra 1 April 1879 til 31 Marts 1882 indrømmede Fritagelse for at erlægge den ved allerhøieste Resolution af 30 Oktober 1816 paabudne Afgift for Skibes Passage gennem Knippelsbro vedbliver at være gjældende indtil videre.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

31 Marts. Lov om Bemyndigelse til Udbetaling af en Godtgjorelse ved Udførselen af Spiritus, svarende til den ved Indførselen af Spiritus fra Udlandet erlagte Lold. (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ved Udførselen af rensset Spiritus til Udlandet i Partier af og over en af Loldbestyrelsen fastsat Størrelse, bemyndiges denne til at udbetale Spiritusrensningsanstalter som Udførselsgodtgjorelse den af dem ved Indførselen af raa Spiritus til Rensning fra Udlandet erlagte Lold, naar Udførselen af den rensede Spiritus sker inden Forløbet af 1 Aar fra Indførselen, dog saaledes, at der kun kan gives Godtgjorelse ved Udførselen for indtil $\frac{49}{50}$ af det Indførte.

Denne Bemyndigelse gjælder for et Tidrum af 5 Aar fra 1ste April 1882 at regne.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

12 Mai. Lov om Ophævelse af Helsingørs Færgelag m. m. Nr. 56. Vi Christian den Niende, osv., G. v.; Rigsdagen har vedtaget og Vi ved vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Helsingørs Færgelaug ophæves fra den 1 Juli 12 Mai.
1882 at regne. Nr. 56.

§ 2. Hvert Medlem af Lauget, være sig Mand eller Kvinde, tilstaaes der fra det fornævnte Tidspunkt at regne for Livstid under de for Pensioners Vedbliven i Almindelighed gjældende Regler en Understøttelse af Statskassen af 500 Kr. aarligt. Enker efter de til Lauget hørende Mænd tilstaaes der, saalænge de forblive i Enkestand, og iøvrigt under de sædvanlige Betingelser for almindelige Enkepensioners Vedvaren, hver 300 Kr. aarligt, forsaavidt Manden paa den Tid, Egtteskabet blev indgaaet, ikke var 50 Aar gammel. En Understøttelse af 100 Kr. aarligt tilstaaes hver af de Færgekarle, som have tjent i Færgelaug i 20 Aar, saalænge de dertil ere trængende.

§ 3. Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe Bestemmelse om de Betingelser, som de, der ville besatte sig med Færgesarten paa de Steder, paa hvilke det helsingørskke Færgelaug ifølge Anordningen for samme af 10 Mai 1836 hidtil har havt Eneret til Udøvelse af Færgesart, skulle underkaste sig, og i det Hele at ordne de herhen hørende Forhold.

§ 4. Overtrædelser af de Bestemmelser, som Indenrigsministeren træffer i Medhold af fornævnte § 3, straffes med Bøder indtil 100 Kr. Sager om deslige Overtrædelser blive at behandle som offentlige Politisager, og de ikjendte Bøder tilfalde Helsingørs Havnkasse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forlængelse af den midlertidige Sagtlov 12 Mai.
af 24 Mai 1879. (Indenrigsministeriet.) Nr. 57.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lov af 24 Mai 1879 om midlertidige Forandringer i Lov

12 Mai. af 1 April 1871, indeholdende nogle Bestemmelser angaaende
 Nr. 57. Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr, §§ 11 og 12,
 forlænges i 3 Aar indtil 12 September 1885.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

12 Mai. Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og
 Nr. 58. Benyttelse af en Jernbane fra Horsens til Juelsminde.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen
 har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa
 Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Horsens til Juels-
 minde.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-sjydske
 Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse.
 Den bygges som Lokomotivbane efter et lettere System og
 saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led
 over Veiovertjersler ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i
 Reglen bortfalder.

Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe Overenskomst
 med Koncessionshaveren paa Banen om Vilkaarene for
 dennes Tilslutning til Statsbanen og Medafbenyttelse af
 denne.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer
 Loven af 10 Marts 1861 § 5, 1ste Led, til Anvendelse,
 hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil
 Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme,
 som for bestandig afgives til Jernbaneanlægget, udredes af
 Statskassen, uden at Lov af 26 Mai 1868 § 2 derved
 kommer til Anvendelse.

§ 3. De i Lov Nr. 72 af 23 Mai 1873 § 2, 1ste
 Stykke, §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forskrifter skulle ogsaa
 komme til Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede
 Baneanlæg. Forsaavidt der, for at tilvejebringe den for-

nodne Kapital til Baneanlæget, optages Laan mod Prioritet 12 Mai.
i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes Nr. 58.
for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og trans-
porteres uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og 12 Mai.
Benyttelse af en Jernbane fra Hou Havn over Odder Nr. 59.
til et Punkt paa Statsbanen mellem Skanderborg
og Aarhus.**

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen
har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet føl-
gende Lov:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa
Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Hou Havn over
Odder til et Punkt paa Statsbanen mellem Skanderborg
og Aarhus.

Banen skal have samme Sporvidde som de jydsk-sjyenske
Statsbaner, med hvilke den vil være at sætte i Forbindelse.
Den bygges som Locomotivbane efter et lettere System og
saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led
over Veiovertjersler ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i
Reglen bortfalder.

Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe Overenskomst
med Koncessionshaveren paa Banen om Vilkaarene for
dennes Tilslutning til Statsbanen og Medafbenyttelse af
denne.

§ 2. Med Hensyn til Expropriationen til Banen kommer
Loven af 10 Marts 1861 § 5, 1ste Led, til Anvendelse,
hvorhos Regjeringen bemyndiges til at beslutte, at indtil
Halvdelen af Erstatningen for de Grunde og Eiendomme,
som for bestandig afgives til Jernbaneanlæget, udredes af
Statskassen, uden at Lov af 26 Mai 1868 § 2 derved
kommer til Anvendelse.

12 Mai. § 3. De i Lov Nr. 72 af 23 Mai 1873 § 2, 1ste Stykke, Nr. 59. §§ 4, 5 og 6 indeholdte Forskrifter skulde ogsaa komme til Anvendelse paa det i nærværende Lov omhandlede Baneanlæg. Forsaavidt der, for at tilvejebringe den fornødne Kapital til Baneanlægget optages Laan mod Prioritet i dette, kunne de Hoved- og Partialobligationer, der udstedes for deslige Laan, udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteret uden Brug af stemplet Papir.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

12 Mai. Lov angaaende Forandring i Lov af 28 Mai 1880 Nr. 63. om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet. (Indenrigsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den i Lov om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet af 28 Mai 1880, § 4 b., fastsatte høieste Grændse af 4,000 Kr. for Taxationsværdien af de Eiendomme, i hvilke Foreningerne kunne yde Laan, forhøies til 6,000 Kr.

§ 2. Ogsaa Ciere af Kjøbstadpønder og af Huse, opførte paa saadanne, kunne optages i de nævnte Foreninger, naar de paagældende Eiendommens Taxationsværdi ikke overstiger 6,000 Kr., og isvrigt under de i ovennævnte Lov nærmere fastsatte Betingelser.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

22 Mai. Bekjendtgørelse angaaende Indførsel fra Lydsland Nr. 72. hertil Landet af levende Hornkvæg, Faar og Geder. (Indenrigsministeriet.)

Indenrigsministeriets B. af 30 Juni f. A. angaaende Ophevelse af den hidtil bestaaende Udgang til undtagelsesvis

at erholde Dispensation fra det bestaaende Forbud mod 22 Mai. Indførsel fra Lybskland hertil Landet af levende Hornkvæg, Nr. 72. Saar og Geder bliver herved tilbagekaldt, og saadan Dispensation vil derfor for Fremtiden, ligesom tidligere, kunne forventes, naar særlige derfor talende Omstændigheder i det enkelte Tilfælde oplyses at være tilstede. Dispensationen, om hvilken der i hvert enkelt Tilfælde hertil maa indgives et af de fornødne Oplysninger om Kreaturerens Antal, Afsendelses- samt Bestemmelsessted ledsaget Andragende, vil dog kun kunne ventes med Hensyn til Indførsel af Kreaturer fra Hertugdømmerne Slesvig og Holsten og kun paa følgende Betingelser:

at Indførselen sker i Lobet af 3 Uger fra Tilslæbelsens Meddelelse,

at det godtgjøres, at Dyrene i de sidste 3 Uger før Indførselen have opholdt sig i bemeldte Hertugdømmer,

at Dyrene ved en umiddelbart efter deres Ankomst hertil Landet foretagen Dyrlægeundersøgelse befindes sunde,

at de derefter strax under Politiets Ledsgelse og uden at komme i Berøring med andre klovbærende Husdyr føres til Bestemmelsesstedet, hvor de i 3 Uger under Veterinærpolitiet's Tilsyn blive at holde affondrede fra andre saadanne Husdyr og ikke maa frigives, forinden de ved en efter dette Tidrum foretagen ny Dyrlægeundersøgelse ere besundne sunde, samt

at Dyrenes Eier udreder Omkostningerne saavel ved Politiet's Tilsyn og Dyrlægeundersøgelserne m. v. som ved den Desinfektion, der skal finde Sted af de Jernbanevogne, der maatte være blevne benyttede til Dyrenes Transport.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Benyttelsen af Stempel- 12 Juni. mærker til de i § 70 i Lov af 19 Februar 1861 Nr. 80. om Brugen af stemplet Papir ommeldte Testimonier

12 Juni. eller Examensvidnesbyrd. (Generaldirektoratet for Nr. 80. Skattevæsenet.)

Det bringes herved til offentlig Kundskab, at Stemplingen af de i § 70 i Lov af 19 Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir ommeldte Testimonier eller Examensvidnesbyrd kan foretages af Udstederne af disse Vidnesbyrd ved Paaklæbning af Stempelmærker, selv om de ikke høre til de i den nævnte Lovs § 12, 1ste Stykke, ommeldte Embedsmænd, imod at det iagttages, at Kassationen af Stempelmærkerne foretages inden 3 Uger efter Dokumentets Udstedelse derved, at Udstederen under Angivelse af Kassationens Dato skriver sit Navn tværs over hvert Stempelmærke for sig og tildeels ud paa selve Dokumentet.

14 Juni. Bekjendtgjørelse om de efter Bekjendtgjørelse af Nr. 83. 14 September 1867 til danske Skibes Registrering anordnede Registreringsdistrikter og Registreringskontorer. (Generaldirectoratet for Skattevæsenet.)

I Fortsættelse af Generaldirectoratets B. 14 September 1867 bringes herved til almindelig Kundskab, at der til forskjellige Tider siden bemeldte Bekjendtgjørelse ere oprettede følgende Registreringsdistrikter.

Færoerne.

Skibsregistreringsdistrikt

Nr. 43: omfattende samtlige Der.

Registreringskontor: Landfogedkontoret i Thors-havn.

Island

i Henhold til Forordningen af 25 Juni 1869.

Skibsregi-
strerings-
distrikt

14 Juni.
Nr. 83.

- Nr. 44: Reykjavik med Gullbringu, Njós, Borgarfjords, Urnes, Rangarvalla og Vester Skaptafells Søsfelel.
Registreringskontor: Byfogedkontoret i Reykjavik.
- „ 45: Vestmanno.
Registreringskontor: Vestmanno Søsfelemandskontor.
- „ 46: Stykkisholm med Myra, Snæfellsnæs og Dala Søsfelel samt af Bardastrands Søsfelel Geiradals, Reykhola, Gufudals, Mula og Flateyhjúr Keppe.
Registreringskontor: Snæfellsnæs Søsfelemandskontor.
- „ 47: Ifassjorð med Ifassjorð og Stranda Søsfelel samt af Bardastrands Søsfelel Bardastrandar, Raubasands, Lalknassjardar, Dala og Sudur-fjardar Keppe.
Registreringskontor: Ifassjorð Søsfelemandskontor.
- „ 48: Kureyri med Hunavatns, Skagafjorðs, Þjorðs og Þingø Søsfelel.
Registreringskontor: Þjorð Søsfelemandskontor.
- „ 49: Gsteffjorð med begge Mula Søsfelel samt Þster Skaptafells Søsfelel.
Registreringskontor: Söndur Mula Søsfelemandskontor.

De dansk-vestindiske Der

i Genhold til Anordning af 8 September 1871.

Skibsregi-
strerings-
distrikt

- Nr. 50: Christianssted Løbdistrikt.
„ 51: Frederikssted Løbdistrikt.
„ 52: St. Thomas og St. Jan.

14 Juni.
Nr. 83.

Paa de dansk-vestindiske Der udføres Registreringen paa St. Croix af Toldkamrene i Christianssted og Frederikssted, ethvert for det samme underlagte Distrikts Vedkommende (de foretage ogsaa Maalingerne), samt paa St. Thomas og St. Jan af Toldkamret paa St. Thomas (Maalingerne der foretages af Havnemeesteren).

Fra den 1 Oktober d. A. at regne oprettes der endvidere efternævnte ny Registreringsdistrikter i Kongeriget:

Stibsregi-
strerings-
distrikt

Nr. 53: omfattende Nexo Tolddistrikt.

Registreringskontor: Toldkamret i Nexo.

„ 54: omfattende Kjerteminde Tolddistrikt.

Registreringskontor: Toldkamret i Kjerteminde.

„ 55: omfattende Esbjerg Tolddistrikt.

Registreringskontor: Toldkamret i Esbjerg.

Fra nævnte Tidspunkt udgaar saaledes: Nexo, Kjerteminde og Esbjerg (Hjerting) Tolddistrikter henholdsvis af Stibs-Registreringsdistrikterne Nr. 12, Nr. 21 og Nr. 36.

Hvilket herved bekendtgjøres.

16 Juni.
Nr. 86. **Anordning angaaende Forandringer i og Tillæg til de i Anordningen af 5 August 1871 angaaende Undervisningen i de lærde Skoler indeholdte Bestemmelser. (Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.)**

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Vi ville aller-naadigst have anordnet følgende Forandringer i og Tillæg til de i A. 5 August 1871 angaaende Undervisningen i de lærde Skoler indeholdte Bestemmelser:

I. Ved Optagelsesprøven til nederste Klasse fordres i Modersmaalet (§ 1 Nr. 1): dels Dplæsning af et Stykke

af en dansk Læsebog eller Forfatter i Forbindelse med Ana- 16 Juni.
lyse, ved hvilken kræves sikkert Kjendskab til det vigtigste af Nr. 86.
Grammatiken, især til Ordklasserne, Ordenes Bøining og
den enkelte Sætnings Dele, dels saavel en skriftlig, med
antagelig Sikkerhed i Hætskrivning og Skilletegneses Brug
nedskreven, Gjengivelse af et to Gange forelæst Stykke, som
en ikke for let Diktatstil, hvilke to skriftlige Arbejder tillige
bedømmes som Prøveforkrift.

2. Ved samme Prøve begrænses Fordringerne i Historie
(§ 1 Nr. 5) til Danmarks Historie, men i samme Udstrækning
som opgives til 4de Klases Hovedexamen.

3. Den Forberedelses-skole, der underkaster sig Tilsyn af
Rektor for den lærde Skole, overholder Bestemmelsen i L.
1 April 1871 § 4 om den ugentlige Skoletid af 30 Timer
til samtlige Fag og Øvelser, Sang og Gymnastik alene und-
tagne, og giver sine Disciple mindst 4 Timers ugentlig
Gymnastikundervisning, kan Ministeriet for Kirke- og Under-
visningsvæsenet give den Ret, at dens Disciple fortrinsvis
have Udgang til den lærde Skoles nederste Klasse.

4. Ved 4de Klases Hovedexamen indskrænkes den mundt-
lige Prøve i Latin for Skoledisciplenes Vedkommende (§ 3
Nr. 4 og § 2 Nr. 3) til at omfatte et Udvalg af det i det
sidste Aar læste Pensum, svarende mindst til en Bog af
Cæsar eller en halv Bog af Livius, 30 Kapitler af Ciceros
Taler og 500 Vers af Dvid.

5. I § 2 Nr. 5 udgaa Ordene: „hvor Undervisningen
ophører ved Udgangen af 3die Klasse“.

6. I Arithmetik til 4de Klases Hovedexamen (§ 3 Nr. 8
og § 2 Nr. 8) forbigaa følgende Ufsnit: Forkortning af
algebraiske rationale Brøker med Polynomier i Tæller og
Nævner, Regning med komplekse Størrelser ($a + b\sqrt{-1}$),
Kubikrodsuddragning og Kvadratrod af Polynomier, Ændring
af dobbelt irrationale Størrelser, Annuiteter og Egenstaber
ved hele Tal.

16 Juni. 7. Naturhistorie (§ 2 Nr. 10) begrænses til det ved Nr. 86. Anordning af 30 August 1881 for den almindelige Forberedelsexamen foreskrevne Omfang.

8. Naturlære ved 4de Klasse's Hovedexamen for den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling (§ 2 Nr. 9) begrænses til det ved sidstnævnte Anordning foreskrevne Omfang.

9. Til Afgangsexamen i Modersmaalet (§ 5 a 1) opgives som læst 2 Komedier af Holberg, en Tragedie eller et større Digt af Dehenschläger, flere Digte og prosaiske Stykker af bekendte danske Forfattere (Weßel, Ewald, Baggesen, Grundtvig, Heiberg, Hertz, Paludan-Müller, Winther osv.). Litteraturhistorien skal være gennemgaaet i al Korthed med udførligere Behandling af et enkelt (ældre) Udsnit. Foruden den skriftlige Prøve i Modersmaalet afholdes en mundtlig Prøve i Litteraturhistorie.

10. I Oldnordisk (§ 5 a 1) omfatter Prøven for Skole-disciplinens Vedkommende kun det sidste Aars Pensum, ikke under 50 Sider, medens Privatisterne blive at prøve i alt det Læste (mindst 100 Sider). Prøven i Oldnordisk bedømmes sammen med Prøven i mundtlig Dansk ved een Karakter.

11. Ved Udarbejdelsen af den franske Stil ved Afgangsexamen for den sproglig-historiske Afdeling (§ 5 b 3) kan benyttes en dansk-fransk Ordbog.

12. I 5te og 6te Klasse gennemgaaes i Historie (§ 4 a 5) kun Oldtidens og Danmarks (samt Norges og Sverrigs) Historie udførligere; Middelalderens og den nyere Tids Historie repeteres i det Omfang, hvori den læses til 4de Klasse's Hovedexamen.

13. Det i Anordningens § 4 b 1 nævnte Pensum „70 Kapitler af Ciceros filosofiske eller retoriske Skrifter, 50 Kapitler af hans Taler“ forandres til „af ikke historisk Læsning faa meget som 120 Kapitler af Cicero, dog af forskellige Stilarter“. Efter Ordene: „1 Bog af Livius og 1 Bog af

Tacitus" tilføies „(i alt mindst saameget som 90 Sider i 16 Juni. Madvig's og Ulfings Udgave af Livius)". Nr. 86.

14. Anordningens § 5 b 1 forandres saaledes: „I Latin er Prøven dels skriftlig ved en Oversættelse fra Latin til Dansk, dels mundtlig saavel, for Skoledisciplenes Bedkommende, i et Udvalg af det i de to sidste Skoleaar statariff læste, der maa omfatte mindst saa meget som 60 Kapitler af Cicero (af forskjellige Stilarter), 1 Bog af Livius eller Tacitus, (i alt mindst svarende til 45 Sider af den nævnte Udgave af Livius), 1 Bog af Virgil, 1 Bog af Horats' Breve samt 2 Bøger af hans Dder, som ved en Oversættelse af ikke læst Prosa. De, som ere forberedte ved Privatundervisning, have at opgive det hele statariff læste Pensum til Prøve, saaledes som det er angivet i § 4 b 1, foruden at opgive et Pensum, som svarer til Minimum af det indtil Udgangen af 4de Klasse læste (§ 2 Nr. 3).

15. I Naturlære ved Ufgangsexamen for den sproglig-historiske Afdeling (§ 4 b 3) kræves det ved N. 30 August 1881 for den almindelige Forberedelsesexamen foreskrevne Pensum foruden Astronomi med en kort mathematisk Indledning.

16. I Anordningens § 5 c 1, 3die Punktum, tilføies: „eller i let Brug af Koordinater". I 4de Punktum udgaa Ordene: „i hvilket sidste Fag et Spørgsmaal altid skal angaa analytisk Geometri".

17. I § 4 c 3 udgaa Ordene: „i Mineralogi i 5te Klasse".

18. I Gymnastik bliver der at give mindst 4 Timers ugentlig Undervisning.

19. For at en privat Skole kan erholde Dimissionstret fordres, foruden de i L. 1 April 1871 § 9 ommeldte Bestingelser, yderligere: a) at Bestemmelsen i bemeldte Lovs § 4 om den ugentlige Skoletid af 30 Timer til samtlige Fag og Dvelfer, Sang og Gymnastik alene undtagne, overholdes; b) at der gives mindst 4 Timers ugentlig Undervisning i

16 Juni. Gymnastik, og c) at Undervisningen i Gymnastik og Sang Nr. 86. underkastes den samme Kontrol som Skolens øvrige Undervisning.

20. Ved de lærde Privat-skoler bliver af Ministeriet fremtidig ligesom ved de offentlige lærde Skoler kun beskikket en Censor i hvert Fag (§ 6, 1ste Stykke); Valget af den anden Censor indstilles til Ministeriets Godkendelse.

21. Bestemmelserne i § 9 og § 10 Slutningen træde i Kraft ved Afgangsexamen om Sommeren 1884; Bestemmelserne i §§ 2, 4, 10 første Punktum, 14, 15 og 20 ved Afgangsexamen om Sommeren 1883; de øvrige Bestemmelser træde strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

16 Juni. Anordning om de Regler, der blive at iagttage Nr. 87. ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed og ved det udfrevne Mandskabs Fordeling. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Efter de Os af Vor Justitsminister derom allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi herved i Genhold til Lov om Værnepligt af 6 Marts 1869 §§ 20 og 25 allernaadigst have fastsat følgende Regler, der blive at iagttage ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed og ved det udfrevne Mandskabs Fordeling, hvilke Regler træde iftedel for de i N. 16 August 1876 med dertil sig sluttende senere Bestemmelser indeholdte.

Iste Kapitel.

De Regler, der af Sessjonerne skulle iagttages ved Bedømmelsen af det værnepligtige Mandskabs Tjenstdygtighed.

§ 1. Enhver Værnepligtig, der fremstiller sig for Sessjonen til Bedømmelse og Behandling, er forpligtet til, om

forlanges, i Sessionens Overværelse at underkaste sig Under- 16. Juni.
 søgelse af Sessionslægerne. Ved denne Undersøgelse maa Nr. 87.
 den Værnepligtige være afført sine Klædningsstykker, med-
 mindre Sessionen, navnlig naar den Paagjældendes Legems-
 feil ere saa siensynlige, at fuldstændig Afklædning findes
 ufornøden, tillader det Mødsatte.

Ingen Lægeundersøgelse kan fordres foretagen ved kunstig
 Belysning.

§ 2. Angives Noget at være tijsensdygtig formedelst
 Legemsfeil eller Svaghed, om hvis Tilstedeværelse Sessions-
 lægerne ikke kunne have nogen begrundet Mening, og til
 hvis Bedømmelse en længere Tid udfordres end den, Ses-
 sionsforretningerne kunne tilstede, saasom: Sindssygdomme,
 Mangel paa Fattæevne, Tab af Hukommelse, Sigfald, Krampe-
 slag, habituel krampagtig Kysten, Mangel af Sandsers Brug,
 Stammen, habituel svingende Svøb, bør saadan Angivelse,
 saavidt muligt, godtgjøres efter Omstændighederne ved Things-
 vidner, Lægeattester, Skolelærer- og Præsteattester i Forening,
 forsaavidt Svagheden har yttret sig under den Paagjældendes
 Skolegang eller Forberedelse til Konfirmation, Erklæringer
 fra militære Myndigheder, Attester fra Overlægen ved en
 Anstalt for Sindssyge eller fra Forstanderen for et Døv-
 stumme- eller Blindeinstitut o. desl., idet Sessionen i ethvert
 enkelt Tilfælde har at afgjøre, hvilken Beviskraft der kan
 tillægges de fremkomne Vidnesbyrd.

Ogsaa udenfor disse Tilfælde skal Sessionen være be-
 rettiget til at paalægge den Paagjældende ved Thingsvidne
 eller paa anden hensigtsmæssig Maade at bevise visse an-
 givne Sygdomstilfælde, hvis Tilstedeværelse eller Grad ikke
 kan skjønnes af Sessionslægerne.

Sessionen skal derhos være bemyndiget til at beslutte, at
 en Værnepligtig skal sættes under Distriktlægens Tilsyn og
 i fornødent Fald indlægges paa et Sygehus for at erfare,
 om et angivet, men ei tilstrækkelig opløst Sygdomstilfælde

16 Juni. virkelig er tilfælde og da i hvilken Grad. Ogsaa kan Sess. Nr. 87. sionen, hvor Omstændighederne give Anledning dertil, adspørge det øvrige tilfældeværende Mandskab, Lægsmanden eller andre paalidelige Mænd om, hvad det maatte være dem bekendt om den Paagjældendes Helbredstilstand. Forøvrigt kunne Lægeattester eller andre Bevisligheder ogsaa udenfor de ovennævnte Tilfælde fremlægges for Sessjonen for mulig at tjene til Veiledning for Sessjonslægerne ved deres Bedømmelse, og for at det i alt Fald kan tilkjendegives den Paagjældende, hvilke yderligere Beviser han har at tilveiebringe.

§ 3. I Visitations- og i Expeditionsprotokollen (jfr. § 14, 2det Stykke) indføres i Korthed, om den Undersøgte er funden behestet med Feil og Svagheder og da hvilke. Forfaavidt Feilene eller Svaghederne ere til Hindrer for den Paagjældendes Udskrivning enten for stedse eller for Tiden, bør, saavidt muligt, Regulativets Ord og Udtryk maade følges; men hvor dette ikke lader sig gjøre, henvises altid ved Bogstav og Nummer til den Bestemmelse i Regulativet, hvorunder Feilen eller Svagheden er at hense.

§ 4. Naar den Værnepligtige er undersøgt af Sessjonslægerne, bedømmes hans Tjenstdygtighed af Sessjonens samtlige Medlemmer, til hvilken Ende Sessjonen i fornødent Fald kan forlange yderligere Oplysning af Sessjonslægerne.

Viser der sig ved Bedømmelsen af en Værnepligtig en bestemt Meningsforskjel mellem Sessjonslægerne og Fleertallet af Sessjonens Medlemmer om, hvorvidt Paagjældende er at ansee tjenstdygtig til den egentlige Krigstjeneste eller ikke, vil han være at udskrive som tjenstdygtig; dog bør den, som ved hver af 3 Sessjoner har faaet Bedtegning om, at han efter Sessjonslægernes eller en af disses Skjøn sandsynlig lider af en Sygdom, navnlig Brynst- eller Hjertesygdom, bedømmes, som om Sygdommens Tilstedeværelse var utvivlsom.

Sygdomme, der ſandſynlig kunne helbredes inden Møde= 16 Juni. tiden, ere ikke til Hinder for, at Mandſkabet paa Sæſſionen Nr. 87. anſes tjenſtdygtigt.

Den, ſom udebliver fra Sæſſionen med lovligt Forfald, og for hvem der efter Sæſſionens Beſlutning i Henhold til Værnepligtslovens § 21 trækkes Lod af Lægdsmanden eller et af Sæſſionens Medlemmer, antages at være tjenlig til den egentlige Krigstjenefte, forſaavidt der ikke foreligger Beviſ for det Modſatte.

§ 5. I Henhold til Bedømmelſens Udſald bliver den paagjældende Værnepligtige af Lægdsrullen:

enten efter Værnepligtslovens § 18 at udfætte af Rullen, eller efter ſamme Lovs § 15, 1ſte Stykke at afviſe, eller efter ſamme Lovs § 16 at forbigaa med Paalæg om at møde for næſte Mars Sæſſion, eller hans endelige Behandling efter ſamme Lovs § 17 at udfætte til Sæſſionen for det paafølgende Mar, eller efter ſamme Lovs § 15, 2det Stykke foreløbig at behandle af Sæſſionen uden at udſkrives, eller endelig efter ſamme Lovs § 19 at udſkrive til den egentlige Krigstjenefte eller ſom Militærarbejder.

Med Henſyn til de Værnepligtige af Sørullen, der i Henhold til Værnepligtslovens § 12 Poſt 4 fremſtille ſig for Sæſſionen til Bedømmelſe, gaar denne kun ud paa, hvorvidt de ſom uſkikkede til Krigstjeneften kunne udfættes af Rullen eller ikke.

§ 6. Den Værnepligtige, der ſkal udſkrives til den egentlige Krigstjenefte, maa beſidde tilſtrækkelige aandelige Evner ſamt legemlig Kraft og Sundhed til at udholde de med ſaadan Tjenefte forbundne Anſtrengelſer, Beſværligheder og Savn.

Sæſſionen giver Enhver, der findes tjenſtdygtig til den egentlige Krigstjenefte, Bedtegning om den eller de Arter af

16 Juni. Krigstjeneste, hvortil han efter samtlige forhaandenbærende Nr. 87. Forhold skjønes skikket (jvfr. Værnepligtslovens § 19).

Naar en Værnepligtig ønsker sig udskreven til den egentlige Krigstjeneste trods en foresunden Legemsfeil, der efter Sessjonens Skjøn vilde gjøre ham uskikket dertil, skal der tages Hensyn til en saadan Begjæring, naar ikke den foresundne Feil er en afgjort Hindring for at udskrive ham.

Det Mandskab, der udskrives til den egentlige Krigstjeneste, skal have en Høide af 60 Tommer eller derover.

Det bliver at betegne som hørende til følgende Klasser:
1ste Klasse (E. K. 1). Mandskab til Søværnet.

Som skikket til Tjeneste ved Søværnet betegnes stærkt bygget Mandskab, der uden at være befarent beskæftiger sig med Søfart eller Fiskeri eller er vant til at færdes paa Søen, eller som paa Grund af sin Livsstilling og tidligere Beskæftigelse maa anses særlig skikket til Tjeneste paa Flaaden og ved Orlogsværftet, navnlig saadanne, der passe Maskiner, Gjrbødere, Kullempere og de Haandværkere, der befatte sig med Skibsbygning og Udværing (Skibstømmermænd, Seilmagere m. fl.).

2den Klasse (E. K. 2). Mandskab til Livgarden.

Som skikkede til Tjeneste ved Livgarden betegnes de smukkeste og anseeligste Folk med en Høide af 67 Tommer og derover, forsaavidt de tillige ere stærkt byggede og kraftige.

3die Klasse (E. K. 3). Trænkonstabler og Ryttere.

Som skikket til saadan Tjeneste udvælges Mandskab, der er vant til at omgaas med Heste eller færdes til Hest, og om hvilket det med Sikkerhed kan skjønes, at det har den fornødne Legemsstyrke:

- a) Trænkonstabler, med en Høide af mindst 65, men ikke 67 Tommer;
- b) Ryttere, med en Høide af mindst 63, men ikke 65 Tommer.

4de Klasse (E. K. 4). Konstabler og Ingeniører. 16 Juni.

- a) Feltartilleriets Konstabler (Høide mindst 63, men ikke Nr. 87. 67 Tommer);
- b) Fæstningsartilleriets Konstabler (Høide mindst 63 Tommer);
- c) De tekniske Afdelingers Konstabler, og
- d) Ingeniører.

Som skikede til disse Vaaben betegnes stærkt bygget og kraftigt Mandsskab.

5te Klasse (E. K. 5). Fodfolk.

Som tjenligt til Fodfolket maa ikke betegnes Mandsskab, der ved Brystet eller Benene har Feil, som ere til Hindet for Løb og Marscher.

De som tjenlige til den egentlige Krigstjeneste befundne Værnepligtige med en Høide af mindst 62 Tommer, der ere vante til at omgaaes med Heste, men dog ikke betegnes med E. K. 3, gives der Tillægsvedtegning om Tjenstdygtighed til Træn- og Hestepasfærtjenesten (H).

De som tjenlige til egentlig Krigstjeneste befundne Værnepligtige, der enten paa Grund af deres aandelige Udvikling eller Livsstilling (Barberer, Kontoirister, Handelskommisjer, Farmaceuter eller Folk i lignende Stillinger), eller paa Grund af deres Haandværk (nemlig Snektere, Tomrere, Sabelmagere og dermed nær beslægtede Haandværk) maae anses fortrinnsvis egnede til Tjeneste ved Sundhedstropperne, gives der Tillægsvedtegning om Dygtighed til denne Tjeneste (S).

Saafernt Noget ikke er tjenlig til Fodfolket, men vel til en af de andre Arter af Krigstjeneste, bemærkes dette udtrykkeligt i Vedtegningen ved Tillægget „ikke E. K. 5“ (f. Gr. E. K. 1, E. K. 4 b, ikke E. K. 5; E. K. 4 c, H, ikke E. K. 5). Denne Tillægsvedtegning kan ikke gives i Forbindelse med Vedtegningen E. K. 2, E. K. 4 a og d.

§ 7. Den Værnepligtige med en Høide af mindst 59 Tommer, som ikke anses anvendelig til egentlig Krigstjeneste,

16 Juni, men dog ikke skjøntes at have saadanne Legemsfeil eller Nr. 87. Svagheder, der gjøre ham for stedse usikkert til al Krigstjeneste, bliver at udskrive som Militærarbeider.

Militærarbeiderne henføres til 2 Klasser, af hvilke Bedtegningen M. 1 gives Værnepligtige, der ikke have Legemsfeil eller Svagheder, der hindre dem i at kunne følge Afdelingen paa Marschen eller bære Oppakning, medens Bedtegningen M. 2 gives de øvrige Værnepligtige, der anses tjenstdygtige som Militærarbeidere.

§ 8. De Værnepligtige, der enten have bestaaet Lægeexamen ved Kjøbenhavns Universitet eller som Lægestuderende i mindst 2 Aar have gjort Tjeneste ved et af de større Hospitaller i Kjøbenhavn, og de Værnepligtige, der have bestaaet Dyrslægeexamen ved den kongelige Veterinær- og Landbohøiskole, gives der, foruden Bedtegning om Tjenstdygtighed enten til den egentlige Krigstjeneste eller som Militærarbeidere, tillige Bedtegning om Tjenstdygtighed henholdsvis som Underlæger (L) og som Underdyrlæger (D. L.).

§ 9. De som Militærarbeidere med Bedtegning M. 1 udskrevne Værnepligtige, som have godtgjort at være i Besiddelse af almindelige Kundskaber — særlig i Regning og Retskrivning — ved at have bestaaet en offentlig Prøve enten ved en offentlig Undervisningsanstalt (f. Ex. Udgangsprøven til Universitetet, den almindelige Forberedelsesexamen, Udgangsexamen ved en Realskole, Skolelærerexamen) eller ved en privat Undervisningsanstalt, hvor Prøverne antages at give lignende Sikkerhed som de fornævnte Prøver for, at Bedkommende har erhvervet sig saadanne Kundskaber, eller som i mindst 3 Aar have haft Ansættelse paa et større Handelskontor som Kontorist eller i en høiere Stilling, gives der tillige Bedtegning om Tjenstdygtighed til Forpleiningskorpset (F).

§ 10. Med Hensyn til de Værnepligtige, der ikke af Sedfionen kunne endelig behandles (udskrives eller som

uſkikkebe til al Krigstjeneste udſettes af Ruſten), her Be- 16 Juni.
 dømmelfen, forſaavidt den Paagjældende ikke hører til dem, Nr. 87.
 der ere hjemſendte ſom for Tiden utjenſtydgtige, udtrykkelig
 gaa ud paa, om den Værnepligtige er egnet til, ſaaſtremt
 han derom fremsætter Begjæring i Henhold til Værnepligtſ-
 lovens § 15, 2det Stykke, at blive foreløbigt behandlet uden
 at udſkrives. Saadan foreløbig Behandling bør dog Ingen
 undergives, ſom ikke er ſaaledes udviklet, at han kan ſkjønnes
 uden Skade for ſin Helbred at kunne deeltage i det udſkrevne
 Mandſkabs Øvelſer.

Der vil være at give dem, der af Sæſtionen ſkjønnes
 egnebe til foreløbig Behandling og ſom begjære ſaadan Be-
 handling, Vedtegning om den eller de Arter af Krigstjeneste,
 hvortil de efter ſamtlige forhaandenværende Forhold antages
 at ville blive ſkikkebe, naar de opnaa fuldkommen Tjenſty-
 dgtighed.

De Værnepligtige, ſom have deltaget i den i Henhold til
 den omhandlede Lovbeſtemmelse oprettede ſærſkillede Lodtræk-
 ning, opføres paa en ſærſkilt Lodtrækningsliſte.

§ 11. Ved enhver Værnepligtig, der udſkrives eller be-
 handles foreløbig efter Værnepligtſlovens § 15, bliver der
 til Veiledning ved Mandſkabets Fordeling til de forſkjellige
 Værn, Waaben eller Korps i Lægdſtullen og i Lodtræknings-
 liſterne at anføre ſaa betegnende ſom muligt Oplysning om
 hans Livſkilling eller hidtil havde Beſkjæftigelfe.

§ 12. Sæſtionen er (jvfr. § 2, 3die Poſt) berettiget til
 at beſlutte, at en Værnepligtig, der ſkal udſkrives eller ſom
 er udſkrevet, ſkal tages under Kur for Udſkrivningsvæſenets
 Regning og i fornødent Fald indlægges paa et Sygehuſ;
 men en ſaadan Foranſtaltning bliver dog forſt at træffe,
 naar den Paagjældende har opnaaet den ſædvanlige Ud-
 ſkrivningsalder, og der er Anledning til at antage, at han
 ſelv enten ikke kan eller ikke vil ſørge for ſin Helbredelfe.

I Reglen bliver Værnepligtiges Kur for Udſkrivnings-

16 Juni. væsenets Regning saaledes kun at anvende, hvor der er Nr. 87. Grund til at antage, at Sygdommen er forstilt eller forsælig paadragen eller næret, eller den Paagjældendes Stilling og huslige Forhold ere af den Beskaffenhed, at han ikke selv kan sørge for sin Helbredelse, navnlig naar Sygdommen er anset uhinderlig for Udskrivningen eller først paadragen, efterat denne har fundet Sted.

Er der Anledning til at antage, at den Paagjældende selv kan og vil sørge for sin Helbredelse, bør der af Sessionen herom gives ham et udtrykkeligt Paalæg, saa at han først, naar han ikke efterkommer dette, tages under Kur for Udskrivningsvæsenets Regning.

Naar Sessionen ikke strax kan tage Bestemmelse, om en Værnepligtig skal tages under Kur for Udskrivningsvæsenets Regning, kan Udskrivningschefen tage Beslutning herom efter indhenteede nærmere Oplysninger.

2det Kapitel.

De Regler, der af de militære Myndigheder skulle iagttages ved Bedømmelsen af Mandstabs Tjenstdygtighed.

§ 13. Bedømmelsen foretages af anordnede Kassationskommissioner.

Efter de stedlige Forhold blive følgende særlige Regler at iagttage:

A. For Hærens Vedkommende.

I Kjøbenhavn bestaar Kassationskommissionen af Souskommandanten som Formand, det lægekundige Medlem af Bestyrelsen for Garnisonsfyggehuset, Garnisonsfyggehuset's Overlæger og den fungerende Læge ved den Troppeafdeling, hvortil den til Bedømmelse Fremstillede henhører. Er den Paagjældende som syg be-

handlet i Garniſonſygehuſet, refererer den Læge, ſom 16 Juni. har behandlet ham; har han ikke været indlagt i Syge- Nr. 87. huſet, refererer den paagjældende Troppaafdelings Læge. I første Tilfælde underſkrives Kaſſationsatteſten af Sygehuſelægen, i ſidſte Tilfælde af Troppaafdelingens Læge. Den paategnes dernæſt af Souskommandanten med den Bemærkning, at Kaſſationen er foretagen paa Iobbefalet Maade, og meddeles derpaa den paagjældende Troppaafdeling.

I Garniſonſtæder udenfor Kjøbenhavn beſtaaer Kaſſationskommiſſionen af Kommandanten ſom Formand, Lægen ved Garniſonſygehuſet og ſaavidt muligt 2 andre militære Læger. Findes der ikke ſaamange militære Læger i Garniſonen, erſattes de af civile Læger, der tilforordnes Kommiſſionen ved Amtmandens Foranſtaltning paa derom ſket Henvendelse til denne fra Formandens Side. Med Henſyn til Fremſtilling af den paagjældende Værnepligtige, Reſerwatet om hans Tilſtand, Kaſſationsatteſternes Underſkrift og Paategning ſamt deres Fremſendelse til den vedkommende Troppaafdeling iagttages de ſamme Regler ſom ovenfor ere angivne for Kjøbenhavnſ Garniſon.

Naar en Værnepligtig fremſtilles til Kaſſation blot paa Grund af, at han mangler det for vedkommende Tjenſtegren foreſkrevne Høidemaal, bliver Kaſſationskommiſſionen at ſammensætte af Forſtanderen for Rekrutſkolen i Forbindelse med tvende andre dertil kommanderede Officerer. Kaſſationsatteſten udfærdiges med ſamtliche Medlemmers Underſkrift.

B. For Søværnets Vedkommende.

I Kjøbenhavn beſtaaer Kaſſationskommiſſionen af Kommandanten i Nyboder ſom Formand, Søværnets 2 Overlæger og Afdelingſlægen i Nyboder, naar den fremſtillede forterer under den nævnte Læge, eller Logiſ-

16 Juni.
Nr. 87.

skibets Læge, naar Vedkommende fremstilles fra Logiskibet, eller Lægen ved Søværnets Kaserne, naar Paagjældende hører til Kasernens Mandskab, eller vedkommende Læge ved Garnisonsfygehuset i Kjøbenhavn, naar den Paagjældende fremstilles detsfra eller i længere Tid har henligget der. Er den Paagjældende som syg behandlet i Sygehuset eller paa Logiskibet, refererer henholdsvis Sygehuslægen eller Logiskibets Læge, i modsat Fald Afdelingens Læge. Den Læge, der refererer, underskriver Kasationsattesten, hvilken, efter at være paategnet af Kommandanten i Nyboder, tilstilles Orlogsværftet.

Med Hensyn til de besarne Værnepligtige, der udenfor den Tid, de ere til Tjeneste, begjære sig fremstillede for Kasationskommissionen for at blive udslettede af Rullen, jvfr. § 5 sidste Stykke, forholdes paa samme Maade som med Hensyn til det i Sygehuset indlagte Mandskab. Kasationsattesten bliver, naar den er udfærdiget og paategnet, af Kommandanten i Nyboder umiddelbart at tilstille Justitsministeriet (Udskrivningsvæsenets Revision), forsaavidt Paagjældende henhører under Indkaldelse for vedkommende Aar, og altsaa er i Besiddelse af Skyldbog og ikke af Søfartsbog, hvorimod Attesten, naar Paagjældende ikke er under Indkaldelse, tilstilles vedkommende Udskrivningschef.

Værnepligtige af Flaaden, der fra Orlogsskib ere indlagte paa et af Landets Garnisonsfygehuse udenfor Kjøbenhavn, behandles med Hensyn til Kasation paa samme Maade og efter samme Regler som Værnepligtige af Hæren, dog saaledes, at Lægen paa vedkommende Skib, hvis dette endnu maatte være tilstede, tilkaldes som Medlem af Kasationskommissionen. Værnepligtige af Flaaden, der fra et Orlogsskib indlægges paa andre

Sygehuse, henvises med Hensyn til Kassation til Kassationskommissionen i Kjøbenhavn. 16 Juni.
Nr. 87.

Samtlige Kassationskommissioners Medlemmer have overensstemmende med de almindelige Regler for Stemmegivningen at bedømme den Paagjældendes Tilstand. Kassationsprotokollen skal efter endt Forretning underskrives af hele Kassationskommissionen.

Naar i Krigstid eller under andre overordentlige Omstændigheder det Tilfælde skulde indtræffe, at Kassationskommissionerne ikke kunne sammensættes efter de ovenbestemte Regler, har vedkommende militære Ministerium at anordne, hvorledes i saa Fald skal forholdes; og bliver denne Ministeriets Bestemmelse udtrykkeligt at paaberaabe i enhver Kassationsattest, som udsærdiges af en saadan extraordinært sammensat Kommission.

§ 14. Som Hovedregel iagttages, at ingen Værnepligtig maa fremstilles til Kassation forinden han har været til Tjeneste i 3 Uger. Undtagelse herfra kan dog finde Sted, naar den Paagjældendes Helbredstilstand ikke er undersøgt ved Sessjonen, naar Feilen er paadraget efter Undersøgelsen ved Sessjonen, naar det ved Thingsvidne eller andet tilstrækkeligt Vidnesbyrd, som ikke har været fremlagt paa Sessjonen, godtgjøres, at han lider af en af de i § 2 omhandlede Feil eller Svagheder i saadan Grad, at hans Kassation deraf maa være en Følge, naar han ved sit Møde ved Afdelingen lider af Syfilis, saavel som naar han er beheftet med en Svaghed eller Legemsfeil, hvis Tilstedeværelse aabenbart gjør ham egnet til at fremstilles til Kassation.

Til fornøden Vejledning have Udskrivningscheferne selv paa de Lister over Udskrevne, der tilstilles vedkommende militære Myndighed, nøiagtig ved Enhver især at anføre alle de uhindelige Feil og Svagheder, hvormed den Paagjældende ved Sessjonen er funden beheftet. Fremdeles anføres, naar Lægeundersøgelse ikke er foretagen ved

16 Juni. Sessjonen, ligesom der tilføies Oplysning, forsaavidt den Nr. 87. Paagjældende er udfkrevet i Henshold til § 4, 2det Stykke. Disse Lister blive til fornøden Efterretning at fremlægge i Kasationskommissionen.

§ 15. Kasationskommissionerne skulle følge de i Regulativet givne Bestemmelser.

Formedelt Mangel paa Gatteevne eller Tab af Hukommelse bør i Almindelighed ingen Værnepligtig kasseres, førend alle Prover med ham have været anstillede i 3 à 6 Uger.

Naar en Værnepligtig ikke findes skikket til den Tjeneste, hvortil han er bleven indkaldt, men derimod findes egnet til anden Tjeneste ved samme Værn eller til Militærarbejder, kan Kasationskommissionen give ham Bedtegning i Overensstemmelse hermed, hvorefter det indstilles til vedkommende militære Ministeriums Afgjørelse, til hvilken Tjeneste han fremtidig skal anvendes. Tjenesteforholdet med Hensyn til Mandskab, som saaledes anvendes til anden Tjeneste end den, hvortil det ifølge Betegnelsen paa Sessjonen er anset skikket, bliver at bestemme, som om det paa Sessjonen havde erholdt Bedtegning om Brugbarhed til den Tjenestegren, hvortil det efter den senere Bestemmelse anvendes.

§ 16. Kasationskommissionerne kunne efter Omstændighederne erklære en udfkrevet Værnepligtig enten for stedse eller for Tiden utjenstydgtig eller forandre den ham paa Sessjonen givne Tjenstydgtighedsvedtegning.

En efter Værnepligtslovens § 15, 2det Stykke behandlet Værnepligtig kan Kasationskommissionen erklære for tjenstydgtig eller for stedse udygtig til al Krigstjeneste eller afvise.

Naar en i Sorullen optaget Værnepligtig bliver erklæret for Tiden utjenstydgtig, bør han tillige underrettes om, at de i Værnepligtslovens § 33 ommeldte Kundgjørelser angaaende Indkaldelse af befarent Mandskab fra næste Kallenderaar af ogsaa ville angaa ham, uden at den ham overgaaende Kassation medfører nogen Forandring i saa Henseende.

§ 17. I følgende Tilfælde maa en Mand ikke af Kassationskommissionen erklæres for stedsvis utjenstdygtig, uden først at have været indlagt paa et militært Sygehus til Jagttagelse, for at Overbevisning om Besskaffenheden af hans Tilstand kan erholdes:

1. naar den samme Legemsfeil eller Svaghed, for hvilken han fremstilles til Kassation, har været iagttagen paa 2 eller 3 Sessjoner efter hinanden, og han først ved sit sidste Møde er erklæret for tjenstdygtig;
2. naar Feilen er af den Besskaffenhed, at den, isald den var bleven iagttaget ved hans Møde paa Sessjonen, vilde have bevirket, at hans endelige Behandling var bleven udfat, og
3. naar nogen Værnepligtig mistænkes for Forstillelse i Henseende til Feil og Svagheder eller sammes Grad.

§ 18. I følgende Tilfælde kan en Mand af Kassationskommissionen erklæres for Tiden utjenstdygtig:

1. Reconvalescenter, til hvis fuldkomne Helbredelse efter Sandsynlighed vil udfordres en længere Tid end 6 Uger, samt saadanne Værnepligtige, som ved deres Møde befindes at lide af Syfilis, der ikke kan betragtes som umiddelbart smittende, men hvis fuldkomne Helbredelse antages at ville medtage længere Tid end 6 Uger. Naar en Værnepligtig hjemsendes som for Tiden utjenstdygtig, fordi han befindes at lide af Syfilis, gives der Hjemsendelsespasset Paategning herom.
2. Saadanne, med Hensyn til hvilke den anstillede Prøve og Lægeundersøgelse ikke har sat det udenfor al Tvivl, at de ere for stedsvis udygtige til den Tjeneste, hvortil de ere anvendte.

Endvidere kunne Saadanne, der enten paa Grund af Sygdom, eller egen Forseelse (saasom Rømning) eller fordi de have paandraget sig langvarig Fængsling, i mindst to

16 Juni. Maanedet ikke have kunnet deeltage i Mandstabsets Svælses, Nr. 87. af Afdelingen hjemsendes som for Tiden utjenstdygtige.

§ 19. Naar en Værnepligtig erklæres for steds utjenstdygtig, skal det altid i Kasfationsattesten anføres, efter hvilken Bestemmelse i Regulativet den Paagjældende er bleven kasteret.

Naar Kasfationskommissionen ved Forandringen af den en Mand paa Sessjonen givne Tjenstdygtighedsvedtegning betegner ham som tjenlig til Militærarbejder, udtrykkes dette i Attesten ved „for steds utjenstdygtig til den egentlige Krigstjeneste, men tjenlig til Militærarbejder (M. 1, M. 2)“; i alle øvrige Tilfælde, i hvilke han anses for steds utjenstdygtig, betegnes dette i Attesten ved „for steds utjenstdygtig til al Krigstjeneste.“

Attesterne skulle indeholde en Beretning om, hvorledes de Legemsfeil og Svagheder, hvormed den Paagjældende er beheftet, ere ved Undersøgelsen besundne, ligesom og om de Omstændigheder, der have foranlediget, at han er anset utjenstdygtig; naar Sygdommen er paadragen (for Sessjonen, imellem denne og Mødetiden eller i Tjenestetiden), samt saavidt muligt Oplysning om, hvorvidt den militære Tjeneste kan antages at have bevirket den Tilstand, der begrundes Kasfationen. Ved Betegnelsen af Sygdomstilstanden bør Regulativets Ord og Udtryksmaade saavidt muligt følges.

§ 20. Om enhver Kasfation har den paagjældende militære Myndighed strax at gøre Anmeldelse til vedkommende Udskrivningschef ved at fremsende den originale Kasfationsattest, hvilken derefter, forsaavidt den Paagjældende paany skal underkastes Bedømmelse af Sessjonen, fremlægges for denne til Veiledning ved hans Behandling.

Gaar Kasfationen ud paa, at den Paagjældende erklæres for steds udgygtig til egentlig Krigstjeneste, men tjenlig til Militærarbejder (M. 1, M. 2), bliver Attesten umiddelbart at tilstille Justitsministeriet (Udskrivningsvæsenets Revision).

3die Kapitel.

16 Juni.

Nr. 87.

De Regler, ſom ſkulle iagttages ved Fordelingen af det udfkrevne Mandſkab.

§ 21. Værnepligtige, der ere betegnede tjenlige til to eller flere Tjeneftegrene, tildeles fortrinſvis den, der er nævnt forſt.

§ 22. De Værnepligtige, der have Tillægsvedtegning „ikke E. K. 5“, blive forlods at tildele de Arter af Krigs-tjeneste, til hvilke de iſølge deres Vedtegninger ere ſtillede.

§ 23. Med Henſyn til Fordelingen forholbes iøvrigt ſom følger:

1. Det Mandſkab, der har erholdt Vedtegning E. K. 1, bliver fortrinſvis at tildele Søværnet, de lavere Nummere fremfor de høiere. Er der ikke udfkrevet et tilſtrækkeligt Antal af diſſe Værnepligtige til at ſyldeſtgjøre Søværnets Krav, udtages det fornødne Mandſkab af dem, der have Vedtegning E. K. 4 b eller c, dog at Artilleriets Krav forinden er ſyldeſtgjort, de lavere Nummere fremfor de høiere. Forſaavidt Søværnet herefter endnu ſkulde mangle Mandſkab, udtages det endvidere fornødne af de laveste Nummere blandt dem, der have erholdt Vedtegning E. K. 5.
2. Det Mandſkab, der har erholdt Vedtegning E. K. 2, bliver fortrinſvis at tildele Livgarden, de lavere Nummere fremfor de høiere.

Er der ikke udfkrevet et tilſtrækkeligt Antal til at ſyldeſtgjøre Livgardens Krav, udtages det endvidere fornødne Mandſkab af de laveste Nummere blandt dem, der have erholdt Vedtegning E. K. 4 b, c eller d og have den fornødne Høide, dog at Artilleriets og Ingeniørcorpsets Krav forinden ere ſyldeſtgjorte. Forſaavidt Livgarden herefter endnu ſkulde mangle Mandſkab, udtages det endvidere fornødne af de laveste Nummere

16 Juni. blandt dem, der have erhøldt Vedtegning E. K. 5 og
 Nr. 87. have den fornødne Høide.

3. Af det Mandſkab, der har erhøldt Vedtegning E. K. 3 a, udtages Trænkonſtabler, de lavere Nummere fremfor de høiere; og af det Mandſkab, der har erhøldt Vedtegning E. K. 3 b, udtages Ryttere, de lavere Nummere fremfor de høiere. Forſaavidt der maatte mangle tilſtrækkeligt Mandſkab i nogen af denne Klaſſes Afdelinger til at tilfredsſtille det paagjældende Vaabens Krav, kunne de gjensidigt ſuppleres af hinanden.

4. Det Mandſkab, der har erhøldt Vedtegning E. K. 4 a, tildeles Feltartilleriet, de lavere Nummere fremfor de høiere; det Mandſkab, der har erhøldt Vedtegning E. K. 4 b, tildeles Fæſtningsartilleriet, de lavere Nummere fremfor de høiere; det Mandſkab, der har erhøldt Vedtegning E. K. 4 c, tildeles Artilleriets techniſke Afdelinger, og det Mandſkab, der har erhøldt Vedtegning E. K. 4 d, Ingeniørcorpset, ligeledes de lavere Nummere fremfor de høiere. Til hvert af diſſe Vaaben udtages forløbs de, der efter den dem iøvrigt givne Vedtegning om Livsſtiling og tidligere Beſkjæftigelse maa anſes fortrinſvis ſiktede til Tjenefte i det paagjældende Vaaben.

Forſaavidt der ſkulde mangle Mandſkab i nogen af denne Klaſſes Underafdelinger til at tilfredsſtille det paagjældende Vaabens Krav, kunne de med tilbørligt Henſyn til de dem iøvrigt givne Vedtegninger gjensidigt ſupplere hinanden. Skulde der herefter endnu mangle Mandſkab, udtages det endvidere fornødne af de laveste Nummere blandt dem, der have erhøldt Vedtegning E. K. 5, dog førſt efterat Søværnets og Livgardens mulige Krav paa førøget Tilgang er fyldeſgjort.

5. Af de Værnepligtige, der have erhøldt Tillægsvedtegning H eller S, udtages henholdsvis Mandſkabet til Træn- og Heftepaſfertjenefteu, de høiere Nummere fremfor de

lavere, og Mandstabet til Sundhedstropperne, ligeledes 16 Juni.
de høiere Nummere fremfor de lavere. Nr. 87.

6. Af de Værnepligtige, som have Vedtegning M. 1 og M. 2, udtages Militærarbejdere til Søværnet og Hæren, de lavere Nummere fremfor de høiere, dog at Militærarbejdere til Generalstabens topografiske Tjeneste udelukkende tages af Klassen M 1.

§ 24. Naar der ved et Værn, Vaaben eller Korps maatte have Brug for Værnepligtige, der ere i Besiddelse af visse Færdigheder, navnlig som Haandværkere, eller Mænd i særlige Livsstillinger, og der ikke blandt dem, der have Vedtegning om Tjenstdygtighed til det paagjældende Værn, Vaaben eller Korps, findes det tilstrækkelige Antal af saadanne Værnepligtige, udtages det manglende Tal af de Værnepligtige med andre Tjenstdygtighedsvedtegninger, der have udtruffet de laveste Nummere.

§ 25. Naar der ved Søværnet eller Hærens særlige Vaaben indtræder Afgang, efterat Fordelingen til disse Vaaben har fundet Steb, men førend Fordelingen til Godfolket er tilfældet Udskrivningscheferne, erstattes Afgangen med den til den egentlige Krigstjeneste udskrevne Værnepligtige, der har den fornødne Vedtegning og det laveste endnu ikke indkaldte Lodtrækningsnummer.

§ 26. Værnepligtige, der ere sundne tjenlige til egentlig Krigstjeneste og ønske at uddannes til Officerer ved et Vaaben eller Korps, kunne efter Krigsministeriets Bestemmelse tildeles dette uden Hensyn til deres Sessionsvedtegning, dog at Begjæring om Uddannelse til Officeer ved Livgarde ikke tages til Følge.

§ 27. Saafernt ikke alle de, der have Vedtegning om Tjenstdygtighed som Underlæger (L), skulle tildeles Lægekorpset, udtages til dette, efter de laveste Lodtrækningsnummere, fortrinsvis Lægekandidater med bedste Karakter, dernæst de med næstbedste og saa fremdeles, hvorimod Stu-

16 Juni. denter, der paa Indkaldelsestiden ikke have godtgjort at have Nr. 87. bestaaet Embedsexamen, kun indkalbes til Korpset, naar der ikke findes det tilstrækkelige Antal af Kandidater.

Med Hensyn til dem, der have Vedtegning om Tjensthygighed som Underdyrlæger (D. L.), bliver ved deres Indkaldelse til Dyrlægekorpset at tage et lignende Hensyn til Hovedkarakteren ved den Examen, de have bestaaet som Dyrlæger, samt til deres Lodtrækningsnummer.

§ 28. Af Militærarbeidere, der have erholdt Tillægsvedtegningen F, udtages det til Tjeneste i Forspæringskorpset fornødne Antal, de lavere Nummere fremfor de høiere.

§ 29. De Værnepligtige af Lægdsrullen, der af en Kassationskommission ere blevne erklærede for stedsf ubdygtige til egentlig Krigstjeneste, men tjenlige til Militærarbeidere, indkalbes ikke til Uddannelse som saadanne, naar de tidligere i mindst 1 Aar have deeltaget i Øvelserne ved paa-gjældende Afdeling.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

16 Juni. Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Nr. 88. Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet. (Justitsministeriet.)

Krigstjenesten gjør til den Tjenstpligtige Fordringer, der forudsætte, at han er i Besiddelse ikke blot af Sundhed og almindelige aandelige Gøner og legemlig Arbejdsdygtighed men ogsaa af et kraftigt og vel udviklet Legeme og et nogenlunde feilfrit og velskabt Øvre.

Opfyldelsen af disse Tjenestens Fordringer bliver selvfølgelig umulig:

- 1) ved enhver sygelig Tilstand, Legemsfeil eller Svaghed, der til en vis Grad virker forstyrrende paa det almindelige Sundhedsbefindende eller henseatter den Paa-

gjældende i en vedvarende lidende Tilstand eller berøver 16 Juni. ham den fulde Brug af Forstands- eller Opsattelses- Nr. 88. evnerne eller Legemskræfterne, navnlig hindrer Sandseorganernes eller Bevægelsesorganernes frie og fuldstændige Virken, og gør ham uskiftet til at udholde de betydelige Anstrængelser, Besværligheder og Savn, som de Værnepligtige, navnlig under Krig, stadig ere udsatte for, og

- 2) ved Sygdomme, Legemsfeil eller Svagheder, der væsentlig hindre den militære Anstand og Holdning, ere vansirende, hindre i at kunne bruge den militære Klæde- dragt eller i andre Henseender at kunne overholde den Orden og Levemaade, der fordres under Tjenesten i Hæren eller ved Søværnet.

Til Veiledning saavel for Sessjonerne som for Kassationskommissionerne ved Bedømmelsen af de Værnepligtiges Tjenst- dygtighed tjener nedenstaaende Regulativ, i hvis Følge de under

- I. anførte Legemsfeil og Svagheder skulle, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede, betragtes som hinderlige for Anvendelse til al Krigs- tjeneste, saa at de dermed beheftede Værnepligtige blive at udflette af Rullen med Udygtighedsstæs, hvorefter de under
- II. anførte Legemsfeil og Svagheder, der, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede, ere hinderlige for den egentlige Land- og Søkrigs- tjeneste, skulle anses uhinderlige for Anvendelse til Tjeneste som Militærarbejder og, naar de ere tilstede i ringere Grad end den her betegnede, uhinderlige for den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, hvorefter de under
- III. anførte Legemsfeil og Svagheder skulle, saaledes som de med Hensyn til Grad og Beskaffenhed ere betegnede,

16 Juni. betragtes som uhinderlige for Anvendelse enten til en-
 Nr. 88. hver Krigstjeneste eller, hvor saadant ved enkelte Legems-
 feil findes angivet, til visse Arter af Krigstjeneste.

Ligesom Sessjonen bør hense på de Værnepligtige, hos hvem Legemsfeil eller Svagheder ere tilstede i en ringere Grad end den, som findes angiven under Nr. I, men dog i en Grad, der maa anses hinderlig for den egentlige Krigstjeneste, til Militærarbejdernes Klasse, og paa den anden Side bør erklære de Værnepligtige, hos hvem Feil eller Svagheder ere tilstede i høiere Grad end den, som angives under Nr. II, for udhygtige til al Krigstjeneste, saaledes har Kassationskommissionen efter de samme Regler at kassere de tjenstgjørende Værnepligtige, naar disse befindes at lide af saadanne Legemsfeil eller Svagheder, som efter nærværende Regulativ gjøre dem udhygtige enten til den egentlige Krigstjeneste eller til Tjeneste som Militærarbejdere.

Det bliver derhos som almindelig Regel at iagttage, at, medens alle Legemsfeil og Svagheder, der i Regulativet hverken ere nævnte eller derunder lade sig hense, bør anses uhinderlige for Mandskabets Anvendelse til Krigstjeneste, forsaavidt de kun forekomme enkeltviis, kunne dog flere saadanne hver for sig for uhinderlige anses Feil, naar de ere forenede hos en Person, gjøre den Paagjældende uskikket eller mindre dygtig til Tjenesten.

Udmærkning 1. I Regulativet er det steds forudsat, at Sessjonen har sin Opmærksomhed henvendt paa Reglen i Værnepligtlovens § 16, hvorefter de, der ved deres første Møde for Sessjonen, efter at have opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder, ei endnu findes at have den fornødne Legemsdygtighed, eller som lide af nogen Svaghed eller Legemsfeil, der antages at kunne hæves, kunne af Sessjonen forbigaaes med Paalæg om at møde for næste Aars Sessjon, og, saafremt de da endnu findes at være i lige Tilfælde, kunne de atter forbigaaes til den følgende Sessjon.

Dette gjælder ogsaa om de Værnepligtige, der ikke have 16 Juni. en Legemsføide af 59, men dog mindst 58 Tommer, hvor= Nr. 88. imod de, der, efter at have opnaaet den sædvanlige Udskrivningsalder, ikke have 58 Tommer i Føide, ved deres første Møde for Sessionen ere at anse for udhygtige til al Krigstjeneste.

Anmærkning 2. Ved enhver Værnepligtig, der forbigaas paa Grund af spinkel og svag Legemsbygning, skal Brystmaalet anføres baade i Visitations- og i Expeditionsprotokollen.

Anmærkning 3. Vedtegning om, at Udbannelse til Officeer attraas, kan kun gives Værnepligtige, som befindes tjenlige til egentlig Krigstjeneste eller som foreløbig bedømmes uden at udskrives.

I.

Legemsfeil og Svagheder, der be-
grunde fuldkommen Udygtighed til
al Krigstjeneste.

II.

Legemsfeil og Svagheder, der be-
grunde Udygtighed til den egentlige
Land- og Søkrigstjeneste, men som
efter den her antydede Grad og
Beskaffenhed ere uhindrlige for An-
vendelse i Militærarbejderklassen.

III.

Legemsfeil og Svagheder, der ere
uhindrlige for Anvendelse til Krigs-
tjeneste.

A. Legemsfeil og Svagheder, hvis Sæde ikke er bundet til noget bestemt Organ.

1. Sindssyghdom, hvorved For-
stands- eller Opsattelseevnerne ere
uinteresserede, forstyrrede eller betyde-
lig svæbde; Mangel paa Hætteevne;
Tab af Hukommelse.

2. Misbannelsse af hele Legemet
eller betydeligere Dele af samme
(Krøbling); Lamhed i et større eller
vigtigere Lem; betydelig Lemcæstelse.

3. Sigfald, Krampestag (Epilep-
sia), naar efter 18 Aars Alder et
vel konstateret Anfald har været
tilstede.

4. Habituel krampagtig Kysten af hele Legemet eller en vigtigere Legemsdel, naar den paavisselig medfører væsentlig Funktionsforstyrrelse.

5. Høide under 59 Tommer (jvfr. Anmærkning 1 ovenfor).

6. Spinkel eller svag Legemsbygning (jvfr. Anmærkning 1 ovenfor).

Anm. Et Omfang af Brystkasen under 30 Tommer maa vel i mange Tilfælde anses for at begrunde Udygtighed til al Krigstjeneste; dog kan ved en ringe Legemshøide et mindre Brystomfang betragtes som uhinderligt for Anvendelse til Krigstjeneste, naar Legemsbygningen iøvrigt er god og kraftig. Brystmaalingen foretages under Ubaandingen ved i den Paa-gjældendes rettede Stilling at lægge Maalebaandet over begge Bryst-vorter igjennem Axelhulerne og tæt

Mr. f. Vedemmi, af Børnepflichtens Dagtidh. t. Strigstienestien, 209 1882.

16 Juni.

Mr. 88.

I A.

nebenfor Epibsen af begge Skulderblade. Baandet bør paalægges saaledes, at det uden at strammes slutter tæt til Kroppen.

7. Almindelig Svækkelse efter foregaaende Sygdom eller af anden Aarsag (jvfr. Anmærkning 1, 1ste Stykke, ovenfor).

8. Tydelig udtalt Dystrofi, som og enhver anden chronisk Sygdom, der virker forstyrrende paa det almindelige Sundhedsbefindende.

9. Gjentagne Anfald af rheumatisk Feber.

10. Hjertesygdom, som er tilfede i høi Grad eller yttres sig ved Hjertekvulster, Saar eller Ur, der paa Grund af deres Omfang, Størrelse, Stæde eller af andre Aarsager paaviselig medføre væsentlig Funktionsforstyrrelse eller i væsentlig

II A.

1882. 210 R. f. Bøværn. af Mærkepligtiges Dørløb. 4. Skridtjernetten.

16 Juni.

Rr. 88.

III A.

Grad vansire den Paagjældende eller hindre ham i at kunne benytte den militære Klædebragt.

11. Chronisk Gudsngdom, som har en stor Udstrækning eller er smitsom.

12. Gistelsaar, naar de maa antages for uhelbredelige.

Andre chroniske Naadsaar (Ulcer) af stor Udstrækning eller forbundne med Blodaareknuder, naar de maa antages at være uhelbredelige eller efter Helingen let at ville bryde op.

13. At paa Huden, som ere store eller sammenvoxede med de dybere liggende Dele, naar de enten ifølge deres Bessaffenhed ere let tilbøielige til at bryde op, eller de have deres Sæde paa saadanne Steder, at de udsættes for stadigt Tryk og Slod eller forarsage hindret Bevægelighed.

N. f. Besonnit, af Gærenhedigtiges Dydigt. t. Rigtigtelneten. 211 1882.

16 Juni.

Nr. 88.

16 Juni.

Nr. 88.

III A og B.

II A og B.

I A og B.

14. Høi Grad af Fedme, der hindrer almindelig Arbeidsdygtighed.

15. Svulst, uldvært, Fremstaaenhed af eller paa hvilken som helst Legemsdel, naar den i væsentlig Grad vanslirer den Paagjældende eller hindrer ham i at kunne benytte den militære Klædebragt eller paa anden paarviselig Maade gjer ham uskikket til den militære Tjeneste.

16. Habituel stinkende Svøb hvor som helst paa Legemet, saa at den maa opvække Modbydelighed hos den Paagjældendes Omgivelser (see I E 7).

B. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde paa Hovedet.

1. Vedvarende Skaldethed, som indtager mindst tre Fjerdedele af Haarbunden, navnlig dennes forreste Deel.

2. Sturv.

3*). Blindhed paa et eller begge Dine.

Mhopi i høi Grad paa begge Dine.

Hypermetropi i høi Grad paa begge Dine.

Anden Svaghed af Synet paa begge Dine paa Grund af Hornhindepletter eller af anden Aarsag, naar Synsskarpheeden er mindre end $\frac{1}{5}$.

3*). Mhopi i middel Grad paa begge Dine, og i høi eller middel Grad paa høire Die alene.

Hypermetropi i høi Grad paa høire Die alene.

Anden Svaghed af Synet paa begge Dine, naar Synsskarpheeden er mindre end $\frac{2}{5}$, men dog mindst $\frac{1}{5}$, samt Svaghed af Synet paa høire Die alene, naar dette dog er istand til at erkjende større Gjenstande i omtrent 20 Alens Afstand.

Dog udelukke de her nævnte Svagheder ikke fra visse Arter af den egentlige Krigstjeneste (se III B 3).

3*). Mhopi paa begge Dine i ringe Grad og Hypermetropi paa begge Dine i ringe Grad, samt anden Svaghed af Synet paa begge Dine, naar Synsskarpheeden er $\frac{2}{5}$ eller derover.

Mhopi, Hypermetropi samt anden Svaghed af Synet paa venstre Die alene, naar dette dog er istand til at erkjende større Gjenstande i omtrent 20 Alens Afstand.

Desuden er Mhopi, naar den findes i høi eller middel Grad paa høire Die alene, saavel som Hypermetropi i høi Grad paa høire Die alene, samt anden Svaghed af Synet paa høire Die alene, naar dette dog er i Stand til at erkjende større Gjenstande i omtrent 20 Alens Afstand, at anse for uhinderlig for Anvendelse til Tjeneste ved Artilleriets tekniske Udbelinger, til Træn- og

*) See Andisning til Undersøgelse af Børnepligtiges Syn (S. 225).

16 Juni.
Nr. 88.

I B.

4. Skelen eller kronisk Krampe af Diet (Nystagmus) i høi Grad.
5. Fuldstændig Lamhed af de øverste Dienlaag; Ind- eller Udad.

II B.

4. Skelen eller kronisk Krampe af Diet (Nystagmus) i ringere Grad.

III B.

Hestepasfærtjenesten og til Tjeneste ved Sundhedstropperne; og Myopi i middel Grad paa begge Øine samt anden Svaghed af Synet paa begge Øine, naar Synsskarpheben dog er mindst $\frac{1}{3}$, er at ansee for uhindertilig for Anvendelse til Tjeneste ved Artilleriets tekniske Afdelinger og ved Sundhedstropperne.

Endvidere ere selv høiere Grader af Myopi end $\frac{1}{3}$ eller af Hypermetropi end $\frac{1}{3}$ paa begge Øine, naar ved Correction med sphæriske Glas (Briller) Synsskarpheben paa det ene Øie er mindst $\frac{2}{3}$, at ansee for uhindertilige til Tjeneste som Underlæge, Underdyrlæge og ved Sundhedstropperne.

4. Skelen i ringe Grad.

frængning af Dienlaagene i høi Grad (Entropium eller Ectropium), Sammenbygning af Dienlaagene (Anehyloblepharon).

6. Chronisk habituel Dienbetændelse.

7. Habituel Taareflod.

8. Døvhed og høiere Grad af Tunghørighed paa begge Ører.

9. Chronisk Øreflod. Varig Perforation af Trommehinden.

10. Chronisk og stinkende Udflod af Næsen.

11. Saadan chronisk Sygdom af Næsen, dens Knokler eller Slimhinde, at Stemmen eller Vandbrættet i væsentlig Grad hindres.

8. Tunghørighed i høiere Grad paa et Øre eller i ringere Grad paa begge Ører.

9. Betændelse og Øreflod indskrænket til den ydre Øregang (uden Perforation eller Caries) samt med Bibehold af god Hørelse.

I B og C.

II B og C.

12. Chronisk Sygdom eller organisk Feil i Munden eller Svælget, som enten gjør Tugningen eller Synkningen meget vanskelig eller Talen uforstaaelig; Mangel af et saa stort Antal Tænder, at Tugning af fast Føde er i væsentlig Grad besværlig.

13. Hareffaar gjennem hele eller en større Deel af Læben.

14. Stumhed samt stammende og uhydelig Udtale i væsentlig Grad.

15. Unaturligt Indtryk eller Substantmangel af Hjernefællen, saa at Hjernen mangler den tilstrækkelige naturlige Beskyttelse og let udsættes for Tryk.

16. Mangel eller Deformitet af nogen af Ansigtets Dele, hvorved det væsentlig vanskes.

1882. 216 Nr. f. Medlemm. af Bærenpligtiges Dagslag. I. Strigstjerneressen.

16 Juni.

Nr. 88.

III B og C.

13. Indsæntning i Læben, der ikke overskrider Proslabiet.

17. Bantsirende Modermærke i Ansigtet.

18. Chronisk Sygdom af Hjer-
nen eller dens Hinder.

17. Mindre Modermærke i An-
sigtet.

C. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde paa Hals, Krop eller i Brystets og Underlivets Organer.

1. Chronisk Sygdom i Luft-
røret, Lungen og Lungesækken, naar
den enten i væsentlig Grad hindrer
Stemmen eller Vandedrættet, eller
udøver en skadelig Indflydelse paa
Almenbefindendet, saasom Brystsyge
(Lungesvindst, chronisk Lungebe-
tændelse), tydelig Udvidelse af Bron-
chialgrenene, Emphysem, chronisk
II
* Betændelse i Lungesækken med be-
tydelig Vædskeansamling i samme.

2. Chronisk organisk Sygdom
i Hjertet eller i Pulsåarerne.

Anm. til 1 og 2. I Tilfælde af Me-
ningsforskjel mellem Lægerne vil den Paa-
gjældende som Regel være at forbigaae til

I C.

næste Session eller Kassere for Tiden (jvfr. Anmærkning I, 1ste Stykke, ovenfor).

3. Betydelig Deformitet, Skjævhed eller Krumning af Rygraden.

4. Betydelig Deformitet, Skjævhed eller Sæverhed af Brystkasen samt Fremstaaenhed af Skuldrene, som hindrer Armens frie Bevægelse eller paa anden Maade bliver hinderlig.

5. Betydelig Skjævhed eller anden Deformitet af Bækket, der medfører Hindring for Gangen.

6. Chronisk Sygdom af Rygmærven eller dens Hinder.

II C.

3. Skjævhalsen, naar Zeilen alene beror paa en Muskelsammentrækning, eller den af anden Aarsag er tilføede i saa ringe Grad, at Halsens Bevægelighed ikke derved væsentlig indskrænkes.

Ringere Skjævhed eller anden Deformitet af Rygraden.

4. Ringere Skjævhed eller anden Deformitet af Brystkasen.

5. Ringere Skjævhed eller anden Deformitet af Bækket, der ikke medfører Hindring for Gangen.

III C.

3. Ubetydelig Skjævhed eller anden ubetydelig Deformitet af Rygraden, naar den ikke kan ses under den militære Klædebragt og ikke medfører Hindring for Gangen.

4. Ubetydelig Skjævhed eller anden ubetydelig Deformitet af Brystkasen, naar den ikke kan ses under den militære Klædebragt.

5. Ubetydelig Skjævhed eller anden ubetydelig Deformitet af Bækket, naar den ikke medfører Hindring for Gangen.

7. Underlivsbrok (Hernia).

8. Testiklen i selve Bugtingen eller i Hystekanalen, naar den ikke ved Tryk kan skydes ned i Pungen.

9. Blæresten.

10. Chronisk Sygdom eller organisk Feil i Urinveiene, der medfører enten Uformuenhed til at holde Vandet eller betydelig Hindring for eller Besværighed ved Vandladningen eller anden paavifelig betydelig Ulempe og Abnormitet ved samme.

11. Fremfald af Endetarmen eller anden chronisk Sygdom i samme, naar den paavifelig medfører væsentlig Ulempe.

12. Mangel eller betydelig Misbannelse af de udvendige Kjønnsdele.

13. Chronisk Sygdom af Testiklen, Sædstrengen eller dens Om-

fang eller med Svinde i selve

12. Hypospadi i ringe Grad uden Ulemper.

13. Mindre Blodaarebrok, der ikke kunne antages besværende.

16 Juni. Fr. 88.

I C og D.

givelser, som frembringer skadelig Virkning paa Armbefindendet eller hindrer almindelig Arbejdsdygtighed.

14. Stort eller medfødt Vand= brok.

15. Chronisk Sygdom i Under= livsorganerne, som udøver en skade= lig svækkende Indflydelse paa Armbefindendet eller paaviselig med= fører væsentlig Funktionsforstyrrelse.

II C og D.

Testiklen uden at medføre svækket Arbejdsdygtighed.

III C og D.

(Saadanne maa dog betragtes som hinderlige for Anvendelse til Træ= konstabel, Rytter, Trænsoldat og Hestepasser).

D. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde i de øverste Oberlemmer.

1. Enhver chronisk sygelig Til= stand i Armen af hvilken som helst Aarsag eller Beskaffenhed, naar den i væsentlig Grad indskrænker Ar= mens Brugbarhed og Styrke.

2. Betydelig Svinde i Arm eller Haand med svækket Kraft, isinesaldende abnormt Længdefor= hold af Armene til Kroppen eller

isinesaldende Forskjel paa Armenes Længde.

3. Chronisk Sygdom i eller omkring Skulder-, Albue- eller Haandleddet, der medfører enten Stivhed og Ubevægelighed i Leddet eller Slaphed og Svaghed i Leddeforbindelsen, hvorved Armens eller Haandens Brugbarhed væsentlig indskrænkes.

4. Deformitet eller anden chronisk sygelig Tilstand af Haanden, hvorved dennes Brugbarhed væsentlig indskrænkes.

5. Mangel af Tømmelfingeren eller høire Pegefinger eller et Led af en af disse Fingre.

Mangel af 2 andre Fingre.

Slaphed eller Stivhed eller Krumboining eller Deformitet eller andre Feil af en eller flere Fingre, hvor-

3. Stivhed eller Slaphed i mindre Grad af Skulder-, Albue- eller Haandleddet, naar den ikke i væsentlig Grad hindrer Armens eller Haandens almindelige Brugbarhed.

4. Deformitet eller anden chronisk sygelig Tilstand af Haanden i ringere Grad, Seneknude paa Haandleddet eller Fingrene af større Omfang, naar derved ikke frembringes væsentlig Funktionsforstyrrelse.

5. Mangel af en Finger, naar det ikke er Tømmelfingeren eller høire Pegefinger; Mangel af et Led af 2 eller flere af de andre Fingre; Slaphed eller Stivhed eller Krumboining eller Deformitet eller andre Feil af en eller flere Fingre

5. Ubetydelige Mangler eller Feil ved Fingrene, naar de maa antages ikke at hindre Haandens Brug.

III D og E.

1. Blodaareknuder af ringe Omfang eller Udbredning, naar de ved deres Sæde eller Bessaffenhed ikke skjønnes at medføre Hindring for Lemmets Brugbarhed. Blodaareknuder af ringere Omfang og Udbredning maa dog betragtes som hinderlige for Anvendelse til Trænkostabel, Rytter, Trænsoldat og Hestepasjer, naar de have deres Plads paa den indvendige Side af Laaret, Knæet eller Skinnebent.

II D og E.

— Alt forsaavidt Haandens Brug ikke berøber i væsentlig Grad indskrænkes.

2. Stivhed eller Slaphed i mindre Grad i Høfte-, Knæ- eller Fodleddet, uden dog at medføre Hindring for Gangen.

I D og E.

ved Haandens Brug i væsentlig Grad hindres.

E. Legemsfeil og Svagheder, som have deres Sæde i de nederste Yderlemmer.

1. Enhver chronisk sygelig Tilstand af Laar eller Skinnebent af hvilken som helst Aarsag eller Bessaffenhed, naar den indskrænker Lemmets Brugbarhed og Styrke. Blodaareknuder af større Omfang eller Udbredning, naar de indskrænke Lemmets Brugbarhed og Styrke.

2. Chronisk Sygdom i eller omkring Høfte-, Knæ- eller Fodleddet, der medfører enten Stivhed og Ubevægelighed i Leddet eller Slaphed og Svaghed i Leddefor-

hindelsen, hvorved hele Lemmets eller Fodens Brugbarhed indskrænkes.

3. Betydelig Svinde i Laar, Skinneben eller Fod, med svækket Kraft.

4. Skjæbnet, kalveknaet, hjulbenet i saadan Grad, at Feilen medfører væsentlig Hindring for Gangen.

5. Halten af hvilken som helst Aarsag, naar denne i væsentlig Grad hindrer Gangen.

6. Platfod i høi Grad α : naar Forlængelsen af Skinnebenets Længdeaxe falder indenfor Fodens Midtlinie og den indre Fodrand væsentlig tjener til Støtte under Gangen.

4. Skjæbnet, kalveknaet, hjulbenet, saa at Feilen bliver isinefaldende, uden dog at medføre væsentlig Hindring for Gangen.

5. Mindre betydelig Halten, naar den ikke i væsentlig Grad hindrer Gangen.

6. Platfod i mindre Grad. Kroget eller overliggende Laa og Seneknude, naar Feilen ikke medfører væsentlig Hindring for Gangen.

4. Kalveknaet eller hjulbenet i ringe Grad udelukker ikke Tjenstdygtighed til Søværnet eller som Rytter, Trækonstabel, Konstabel ved Fæstningsartilleriet og Artilleriets tekniske Afdelinger, Trænsoldat, Hestepasser eller ved Sundheds-tropperne.

6. Platfod i ringe Grad udelukker ikke Tjenstdygtighed til Krigs-tjenesten, hvorved yderligere bemærkes, at til Anvendelse som Trækonstabel, Rytter, Konstabel ved Fæstningsartilleriet og Artilleriet

16 Juni.
Nr. 88.

I E.

Andre Deformiteter af Foden, saasom Hestefod, Hælfod, Klumpfod. Kroget eller overliggende Taa og Seneknude, naar Feilen medfører væsentlig Hindring for Gangen.

7. Fodsved, naar den er habituel samt enten er stinkende eller frembringer betydeligere Hudløshed af Fodsaalerne og Tærne, og den maa antages at være uhelebredelig.

8. Mangel eller Ubevægelighed af den store Taa eller af flere Tær paa samme Fod, naar Feilen medfører væsentlig Hindring for Gangen.

II E.

8. Mangel eller Ubevægelighed af en eller flere af de 4 smaa Tær paa samme Fod, naar Feilen ikke medfører væsentlig Hindring for Gangen.

III E.

riets tekniske Afdelinger, som Trænsoldat, Hestepasser, ved Sundhedstropperne, som Underlæge eller Underbyrlæge er en noget høiere Grad af Blatfod tilstedelig end ved de andre Arter af Krigstjeneste.

Kroget eller overliggende eller overtallig Taa, eller Seneknude, naar Feilen ikke medfører Hindring for Gangen.

7. Forbigaaende Fodsved og Hudløshed af Fodderne.

8. Mangel af en af de 4 smaa Tær, naar Feilen ikke medfører Hindring for Gangen.

Til Undersøgelse af Børnepligtiges Syn be- 16 Juni.
nytttes Snellens Tavle med alle dens 7 Rækker. Hvert Die Nr. 88.
prøves særskilt.

Den, som i 20 Fods Afstand læser den vel oplyste
Tavles nederste Række, har en normal ($1/1$) Synskarphed.
Naar han kun til en af de ovenfor staaende Rækker, da er
hans Synskarphed, idet Rækkerne tages nedensfra og opad,
henholdsvis kun $2/3$, $1/2$, $2/5$, $2/7$, $1/5$, $1/10$ af den normale,
medmindre der er Refraktionsfeil (Myopi, Hypermetropi)
tilstede. For at overtjyde sig herom, prøver man ham
først paa

Myopi. Til Undersøgelsen heraf benyttes Konkavglas,
og Myopiens Grad bestemmes ved det svageste Glas,
hvormed Tavlens Rækker i 20 Fods Afstand læses tydeligt.

Den, som for at læse Tavlens 7de, 6te eller 5te Række i
20 Fods Afstand behøver Glasene Nr. 48—18, lider af
Myopi i ringe Grad.

Den, som hertil behøver Glasene Nr. 16—8, lider af
Myopi i middel Grad.

Den, som hertil behøver endnu stærkere Glas, lider af
Myopi i høi Grad.

Som Kontra prøver kunne de samme Glas, med hvilke
han læser Tavlens Rækker i 20 Fods Afstand, benyttes til
Læsning af meget fin Skrift, hvilken Myopikere af ringe og
af middel Grad i Reglen ville kunne læse i 4 Tommers
Afstand med et Die ad Gangen eller med begge Dine paa
en Gang.

Seer den Paagjældende i den nævnte Afstand af 20 Fod
ringere med konkave Glas end med blotte Dine, da prøves
han med svage Konkavglas (Nr. 48—36).

Seer han med disse tydeligere end med blotte Dine, da
undersøges han paa

16 Juni. Hypermetropi. Graden af denne bestemmes ved det Nr. 88. stærkeste Konverglas, hvormed han i 20 Fods Afstand tydeligt læser Tablens Rækker.

Den, som i den nævnte Afstand læser 7de, 6te eller 5te Række med Konverglas Nr. 48—9, lider af Hypermetropi i ringe Grad.

Den, som hertil behøver stærkere Glas, lider af Hypermetropi i høi Grad.

Seer den Paagjældende i den nævnte Afstand af 20 Fod ogsaa med Konverglas ringere end med blotte Øine, da kan man formode en tilstedeværende Amblyopi eller Synssvagthed af anden Art. Tvivlsomme Tilfælde af denne Art bør henvises til næiere Undersøgelse.

Apparatet, som udfordres til Undersøgelse af Værnepligtiges Syn, bestaaer af:

Konkavglas Nr. 48, 36, 24, 18, 16, 14, 12, 10, 8, 7, 6, 5, 4.

Konverglas Nr. 48, 36, 24, 18, 16, 14, 12, 10, 9, 8, 7, 6.

En Loupe af 2 Tommers Brændvidde.

Snellens Table med kvadratiske Figurer.

Snellens Test-Typer, Proverne $1\frac{1}{2}$, 2, $2\frac{1}{2}$.

Liebreichs Dienspeil.

2 Glasprismer.

Ved allerhøieste Resolution af Dags Dato er det bifaldet, at det under 25 August 1879 udfærdigede Regulativ for Bedømmelsen af de Værnepligtiges Dygtighed til Krigstjenesten enten i Hæren eller ved Søværnet ophæves, og at foranstaaende Regulativ angaaende samme Gjenstand indtil Videre bringes til Anvendelse ved Bedømmelsen af værnepligtigt Mandstabs Tjenstedygtighed.

Bekjendtgjørelse angaaende en forandret Affattelse 27 Juli.
 af § 17 andet Punktum i Lov om Brandvæsenet i Nr. 106.
 Kjøbenhavn af 15de Mai 1868. (Justitsministeriet.)

I Henhold til den Justitsministeriet ved § 42 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 15de Mai 1868 tillagte Bemyndigelse fastsættes herved følgende forandrede Affattelse af Lovens § 17 andet Punktum:

Større Dplag af Træ, forarbejdet eller usforarbejdet, saasom Tømmer, Brædder, Tønder og Lignende maa ei heller haveS udenfor Hus uden Brandvæsenets Tilladelse, og kun paa saadanne Steder, som dertil anses passende, og under saadanne Betingelser, som Brandvæsenet finder det fornødent at foreskrive.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Indførsel af Heste fra 26 Sept.
 Sverig. (Indenrigsministeriet.) Nr. 123.

Ministeriet har havt Leilighed til at erfare, at der i flere Henseender hersker Uklarhed om den rette Forstaaelse af de ved § 1 i Bekjendtgjørelse af 14de August 1875 angaaende Indførsel af Heste fra Sverig givne Forrifter om Tilveiebringelse og Bekræftelse af de Attester, der skulle give Forvisning om Dyrenes Sundhedstilstand. I Betragtning

26 Sept. heraf har man anset det for rettest, herved at ophæve Be-
 Nr. 123. stemmelserne i fornævnte Bekjendtgjørelse af 14 August
 1875 § 1 og ifødet derfor at foreskrive Følgende:

Enhver Hest, der agtes indført hertil Landet fra Sverig,
 maa være ledsaget dels af en af en autoriseret Dyrlæge
 paa Udførselsstedet udfødt Attest om, at Hesten ved dens
 Afsendelse fra Sverig var fuldkommen sund, hvilken Attest
 maa være forsynet med den derværende danske Konsuls paa-
 tegnede Bekræftelse af Udførselsstedets Kompetence, medmindre
 denne maatte være Politiovrigheden paa Indførselsstedet be-
 kjendt, dels af et af vedkommende Sælger eller af en anden
 med Forholdene bekjendt Mand udfødt og af en dertil kom-
 petent Ovrighed eller en dansk Konsul bekræftet Bevis for,
 at Hesten i de sidste 4 Maanedes har opholdt sig paa
 Sælgerens Hjemsted, og at der ikke i dette Tidrum har
 vist sig Snive eller Springorm paa bemeldte Sted eller i
 en Afstand af to svenske Mile deraf. I Mangel af saadanne
 Bevisligheder bliver Hestens Indførsel at forbyde.

Foruden de her givne Forskrifter blive de ved Indenrigs-
 ministeriets Bekjendtgjørelse af 8de Mai 1876 trufne almin-
 delige Bestemmelser angaaende Indførsel af Heste fra Ud-
 landet ogsaa at iagttage med Hensyn til saadan Indførsel
 fra Sverig.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Iagt-
 tagelse for alle Vedkommende.

1 Nov. Bekjendtgjørelse, indeholdende Tillæg til Bekjendtgjørelse af 10de Januar 1874 for Kjøbstæderne med
 Nr. 135. Undtagelse af Kjøbenhavn angaaende Tilsynet med
 Forhandlingen af Krudt samt angaaende de Forsigtighedsregler, som ved Driften af visse brandfarlige
 Næringsveie skulle iagttages. (Justitsministeriet.)

I de i § 21 i Lov om Brandvæsenet i Kjøbstæderne med
 Undtagelse af Kjøbenhavn af 21de Marts 1873 ommeldte

Fabrikker og Næringsbrug er Vedkommende forpligtet til at 1 Nov. drage Omsorg for, at Fyrstebærene indrettes og passes saa= Nr. 135. ledes eller saadan anden Foranstaltning træffes, at Skorstene ikke udkaſte Gnister i større Mængde eller af saadan Art, at de kunne antages at medføre Brandfare for Omgivelsesne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Raadstue-Plakat.

1 Nov.

Magistraten i Kjøbenhavn g. B.: I Genhold til § 25 i Loven af 15de Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn fastsættes herved følgende Forskrifter for Benyttelsen af Værksteder til idetmindste 2 Arbejdere for Snektere, Stolemagere, Fortepianofabrikanter, Forgylbere og andre Haandværkere, der arbeide i Træ.

§ 1. Det forbydes at bruge Ild udenfor Ovnen eller Kaffelovnen, at røge Tobak, at tilvirke Politur, Beitsler eller lignende Præparater, hvortil anvendes Spiritus, Terpentiner eller andre flygtige og letantændelige Stoffer, samt at benytte eller hensejtte saadanne Stoffer eller Præparater tæt ved Ovne eller Flammer.

§ 2. Naar Limpotte bruges, skal denne sættes paa en Metalplade, der idetmindste rager 3 Tommer udenfor den til alle Sider.

§ 3. Lys maa kun benyttes, naar det er anbragt i en forsvarlig Lyseplade af Metal eller andet usforbrændeligt Materiale med tilhørende velsluttende Lysefæx; at pudse eller slukke Lællelys med Fingrene forbydes, det maa kun ske med Lysefæx. Belysningsvædsker, der i Genhold til Lov af 26de Novbr. 1870 skulle mærkes „Farlig“, maa ikke benyttes.

§ 4. Af Friktionsfyrstikker maa ikke benyttes andre Sorter end de, som kun tænde ved at stryges mod en særlig dertil præpareret Plade. De maa ikke henligge løse, men

1 Nov. skulle være indsluttede i lukkede Kasser af Metal eller andet uforbrændeligt Materiale. Naar saadanne Fyrstikker ere brugte, maa de ikke kastes paa Gulvet, men skulle enten kastes i Dvnen eller, efter at være fuldstændig slukkede, lægges paa Nysepladen eller andre ligesaa firkte Steder.

§ 5. Træ maa ikke henstilles til Tørring, henlægges eller ophænges nærmere ved Dvnen end 3 Fod, indenfor hvilken Afstand Pladsen om Dvnen desuden altid skal holdes fri for Spaaner og andet Affald. Spaaner maa ikke blive liggende paa Værkstedsgulvet fra den ene Dag til den anden, men skulle hver Aften, strax efter at Arbejdet er endt, enten fjernes fra Værkstedet eller nedpakkes i Trækasser med tætfluttende Laag, indvendig beklædte med Blik, der kunne henstaa paa Værkstedet. Hvor Plads til saadanne Kasser mangler, skulle Spaanerne, saa vidt de ikke fjernes fra Værkstedet, hver Aften samles i Sække, der den følgende Dag, inden Arbejdet atter begynder, maa bringes bort.

Større Dplag af Spaaner skulle altid være fast sammenpakkede og maa kun findes paa Steder, der ere fuldstændig afsluttede for Uvedkommende, og hvor de ikke kunne medføre nogen særlig Brandfare.

§ 6. Dplag af Træmateriale maa ikke finde Sted paa Trapper og Gange, og i Porte kun med Brandvæsenets særlige Tilladelse.

Haandværkere, der arbejde baade i Træ og i Jern, maa ikke have Træmaterialier eller Træarbejde staaende i Smedien længere Tid eller i større Mængde end fornødent til Arbejdets Udførelse.

§ 7. Forinden Folkene, efter at Arbejdet om Aftenen er endt, forlade Værkstedet, skal Ild og Lys fuldstændig slukkes, hvorefter Værkstedet afslukkes for Uvedkommende.

§ 8. Paa ethvert af de omhandlede Værksteder skal et

Aftryk af disse Bestemmelser findes opslaaet paa et læjns- 1 Nov.
 falvende Sted, og Husbonden skal paase, at det ikke ned-
 tages eller tilintetgjøres, og at de her givne Forskrifter over-
 holdes, ligesom at der overhovedet paa Værkstedet iagttages
 den størst mulige Forsigtighed ved Benyttelsen af Ild og
 Lys.

Anordning om de farmaceutiske Examinier. (Justits- 17 Nov.
 ministeriet.) Nr. 138.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: At Vi,
 efter de Os af Vor Justitsminister derom allerunderdanigst
 foredragne Omstændigheder allernaadigst ville have an-
 ordnet følgende Bestemmelser angaaende de farmaceutiske
 Examinier.

I. Bestemmelser om den farmaceutiske Medhjælperexamen.

1. Den, der agter at indstille sig til denne Prøve, skal
 1 Maaned forinden Examenens Afholdelse indgive sit Andra-
 gende derom til den farmaceutiske Examenkommission,
 hvilket maa være ledsaget af Bevis for, at han har bestaaet
 den almindelige Forberedelsesexamen eller en dermed ligestillet
 Examen, og at han har bestaaet en Prøve i Latin, samt af
 et Lærebrev, udstedt af den Apotheker, hos hvem han har
 gennemgaaet sin Læretid.

2. Examen afholdes i Kjøbenhavn to Gange aarlig efter
 forudgaaet Bekjendtgjørelse i Berlingske Tidende.

3. Den deles i en praktisk og theoretisk Prøve.

4. Til den praktiske Prøve foredrø: 1) Tilberedning og
 Taxation af idetmindste 2 Receptformler, 2) Fremstilling af
 2 sammensatte Lægemidler eller af lettere Præparater efter den
 gjældende danske Farmacopoe, 3) Anvendelse af de kemiske
 Prøver, som denne Farmacopoe angiver for Bestemmelsen
 af visse Lægemidlers Renhed.

17 Nov. 5. Til den theoretiske Prøve, der foretages offentlig, Nr. 138. fordres: 1) Oversættelse af den gjældende danske Farmakopoe og Læsning af Recepter, 2) Kendskab om de stærkt virkende Lægemidler, den Dosis, hvori de kunne gives, om de gjældende Apothekerlove, Anordninger og Bestemmelser angaaende Tilberedning og Ublevering af Medikamenter fra Apotheket, 3) Kendskab ifølge Autopsi til de officinelle Lægemidler især med Hensyn til deres ydre Egenskaber, hvorledes de afskilles fra andre, med hvilke de kunne forveksles eller forsaltes, 4) Kendskab til de almindelige indenlandske officinelle Planter, saavel vildtvogende som dyrkede, 5) Kendskab til de kemiske Grundstoffer og deres vigtigste Forbindelsers almindelige og særlige Egenskaber; paa Kulstofforbindelsernes Omraade fordres dog kun Kendskab til de i Naturen forekommende Grupper af Forbindelser og til de for Farmacien vigtigste Præparater, 6) Kendskab til de for Farmacien vigtige Redskabers og Instrumenters Indretning og Anvendelse samt til de vigtigste kemiske og mekaniske Operationers Theori.

6. Examinationen foretages af to af den pharmaceutiske Examinationskommission valgte Mænd, af hvilke den ene skal være Apotheker. Apothekeren examinerer i Præparationslære saavel som ved den praktiske Prøve; Examinationen i de øvrige Fag deles imellem de to Examinatorer efter fælles Overenskomst.

7. Examinanden erlægger ved Indmeldelsen en Betaling af 26 Kroner, der anvendes til Bestridelse af Examinationsudgifter og Lønning af Examinatorer.

8. Der gives 3 Karakterer for praktisk, 6 for den mundtlige Prøve; Karakterernes Benævnelser, deres Værdi og Beregningen af Hovedkarakteren ere de samme som ved den pharmaceutiske Examen.

9. Examinationsbevis udstedes af den pharmaceutiske Examinationskommissions Formand og de fungerende Examinatorer.

10. Denne Examen affholdes første Gang i Januar 17 Nov.
Maaned 1886. Nr. 138.

II. Bestemmelser om den pharmaceutiske Examen.

1. Den, som vil indstille sig til den pharmaceutiske Examen, maa til den pharmaceutiske Examenkommission indsende Brev for at have bestaaet den anordnede Medhjælperexamen.

2. Examen affholdes i Kjøbenhavn to Gange aarlig og bestaar i en praktisk, en skriftlig og en mundtlig Prøve.

3. Ved den skriftlige Prøve gives en Opgave fra Kemiens Omraade. Opgaven skal være fælles for Alle, som samtidig underkaste sig Examen, og Betsvarelsen afflutes i Løbet af 3 Timer uden Anvendelse af Bøger eller andre Hjælpebidler. Betsvarelsen bedømmes af 3 af Examenkommissionens Medlemmer.

4. Ved den praktiske Prøve forlanges:

- a. Tilvirkning af et kemisk Præparat,
- b. en kvalitativ kemisk Analyse af et Emne af uorganisk Natur,
- c. en kvalitativ kemisk Analyse af et Emne af organisk eller blandet Natur.

Hver Prøve tilendebringes i 12 Timer; over Arbejdet gives der fornøden skriftlig Oplysning med Hensyn til den benyttede Fremgangsmaade. Det er tilladt ved de praktiske Prøver at benytte visse Haandbøger eller anden Veiledning, som Examenkommissionen maatte tilstede.

Udfaldet af Prøverne bedømmes af 3 af Examenkommissionens Medlemmer.

5. Ved den mundtlige Prøve examineres i Kemi, Farmakognosi, Botanik, Fysik og pharmaceutiske Operationer og Medskabelære. Der stilles følgende Fordringer:

- 17 Nov. a. **I Kemi:** Grundigt Kendskab til de vigtigste uorganiske og organiske Stoffers almindelige og særlige Egenskaber og til de vigtigste kemiske Processers Theori.
- Nr. 138 b. **I Farmakognosi:** Kendskab til de fremlagte Droguer, deres Bygning, saaledes som den viser sig saavel uden som ved Forstørelse, Bestemmelse af deres Kvalitet, Afstamning og Hjem, deres Udvinning og Behandling for Handelen, deres væsentlige Bestanddele, almindelige Forfalskninger og deres Benyttelse til officinelle Præparaters Tilberedning. Lislige fordres Kendskab til Gifte og Modgifte.
- c. **I Botanik:** Et saadant Kendskab til den botaniske Terminologi, at en forelagt Plantedel kan beskrives, endvidere Kendskab til Planternes ydre Formlære og til Livslovene, samt et saadant Kendskab til deres indre Bygning, at planteanatomiske Præparater kunne forstaaes og beskrives. Enhver hos os officinel, teknisk eller økonomisk vigtig Planteart og de vigtigste her i Landet forekommende giftige og vildtvoksende Urter bør kunne benævnes med deres latinske Navn og henføres til deres naturlige Familie, der maa kunne beskrives i de mere fremragende Træk.
- d. **I Fysik:** Kendskab til de almindelige Ligevægtsbetingelser med Anvendelse paa de 6 simple Maskiner og Veiningsapparater, Vædskers og Luftarters Ligevægt, særlig Vægtfylde og Lufttryk, Luftpumpen; til Maa-ling af Varmegrad og Varmemængde, Tilstandsforandringer, Udvidelse, Varmens Ledning og Straa-ling samt Varmekvivalent; til Grundbegreber om Magnetisme og Gnidningselektricitet, den elektriske Strøms kemiske og magnetiske Virkninger, Varme og Lysudvikling samt galvaniske Apparater og galvanisk Induktion; til Lysets Tilbagekastning og Brydning,

Farveadspredelse, Mikroskopets og Riffertens Indretning samt Spektralanalyse. 17 Nov.
Nr. 138.

e. I pharmaceutiske Operationer og Redskabslære: Kjenndskab til de i Officinet benyttede Operationer og Redskaber.

6. Den mundtlige Prøve foretages offentlig. I Bedømmelsen deltager for hvert Fag, foruden Examinator, 2 Censorer, som vælges af Examenkommissionen.

7. Der gives en Karakter for den skriftlige, en for hver af de praktiske Prøver og en for hvert af Fagene ved den mundtlige Prøve, ialt 9 Karakterer. Specialkaraktererne ere:

Udmærket godt.....	8	Points.
Meget godt.....	7	—
Godt	5	—
Temmelig godt	3	—
Maadelig	1	—
Slet	7	—
Nul	23	—

Som Hovedkarakter gives Udmærket godt, Meget godt, Godt og Maadelig, idet den, som i de 9 Specialkarakterer har opnaaet et Pointsantal

af 68	eller derover,	faar Hovedkarakter	Udmærket godt,
af 57—67	—	—	Meget godt,
af 45—56	—	—	Godt,
af 33—44	—	—	Maadelig.

Den, som ikke har opnaaet 33 Points, har ikke bestaaet Examen. Til Opnaaelse af Afgang til Apothekerprivilegium i Kjøbenhavn udfordres idetmindste Meget godt, og for de øvrige Dele af Riget idetmindste Godt som Hovedkarakter.

I Examensgebyr erlægges 53 Kroner, som benyttes til Bestridelse af Examens Afholdelse og Censorens Lønning.

17 Nov. 8. Denne Examen afholdes første Gang i Juni Maaned
Nr. 138. 1886.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

11 Dec. **Bekjendtgørelse angaaende Forholdsregler ved**
Nr. 142. **Indførsel af levende Hornkvæg.** (Indenrigsmini-
steriet.)

Ved Indførsel her til Landet af levende Hornkvæg fra
Lande, mod hvilke der ikke er udstedt Indførselsforbud eller
anordnet 3 Ugers Afspærring paa Ankomststedet, bliver her-
efter at iagttage, at Dyrene umiddelbart efter Ankomsten
skulle ved Veterinærpolitiets Foranstaltning opstaldes i et
dertil bestemt Lokale, og inden 24 Timer underkastes et
Estersyn af denne Autoritet, hvorefter de med dens Tilladelse
og, om fornødent, under Tilsyn kunne bringes til deres
Bestemmelsessted.

Samtlige i Genhold til Foranstaaende ved Indførslen
foranledigede Udgifter blive det Offentlige uvedkommende.

Denne Bekjendtgørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgøres til Efterretning og Iagtta-
gelse for alle Vedkommende.

1883.

8 Jan. **Bekjendtgørelse angaaende Indretningen af snevre**
Nr. 2. **(russiske) Skorstene, der fremtidig opføres paa Landet.**
(Justitsministeriet.)

I Genhold til § 10 i Lov af 2den Marts 1861 om
Brandpolitiet paa Landet m. m. fastsættes herved ifødsel-
for de i Justitsministeriets Cirkulære af 24 Januar 1862 inde-
holdte Bestemmelser følgende nærmere Forskrifter angaaende
Indretningen af snevre (russiske) Skorstene, der fremtidig

opføres paa Landet, og som tjene til Afledning af Røgen 8 Jan.
fra Kjøkkenildsteder, Kaffelovne og Kaminer. Nr. 2.

1. Enhver saadan Skorsten skal opføres som Grundmur af brændte Sten med en Murtykkelse af mindst $4\frac{1}{4}$ Tom.; den skal opmures i stærk Kalk med tætte, overalt helt med Kalk udfyldte Fuger og skal være berappet baade indvendigt og udvendigt.

2. Skorstenens indvendige Gjennemsnit, der ikke maa være mindre end 9" i den kvadratiske Side eller i Diameter, skal helt igjennem være det samme. Tæt ved Bunden skal Skorstenen være forsynet med forsvarlig Rensedør af Jern, anbragt i Jernramme med Fals, hvorhos lignende Rensedøre, hvis Skorstenens forsvarlige Rensning gjør det nødvendigt, skulle anbringes paa passende Steder. I Bygninger med Tag af Rør, Straa og Lyng eller af lignende Bessaffenhed maa Rensedøre ikke anbringes paa Loftet under Taget.

3. Skorstenens indvendige Side skal holdes $8\frac{1}{2}$ Tomme fjernet fra alt Træværk i Bjælkelag, Stillevægge og Tagværk samt fra ildfængende Tag og, naar Skorstenen har en mindre Murtykkelse, skal den, hvor den gaar igjennem Bjælkelag eller gjennem Tag af Spaan, Tagpap eller Tagfilt, Rør, Straa eller Lyng eller lignende udtrages til denne Murtykkelse. Skorstenen maa ikke paneles, forskalles eller beklædes med Betræk paa Blindlister; dog kan den forsynes med en Fodliste, naar samme ikke besæstes med Træpropper.

4. Skorstenen skal enten være opført fra Grunden af paa tilstrækkeligt Fundament eller hvile paa en Hvælving mellem to Grundmure eller paa et andet brandfrit Underlag og maa i intet Tilfælde komme til at hvile paa Bjælkerne. Det skal ogsaa være tilladt at udtrage Skorstenen fra en Grundmur.

Hvor en Skorsten trækkes i skraa Retning, skal den enten

8 Jan. hvile paa en Mur eller paa dens lodrette Sider være under:
 Nr. 2. støttet af en Stol, forsynet med en tør Mursten paa Gladen mellem Stolen og Skorstenen; dog maa den skraa Retning ikke danne en større Vinkel end 45 Grader med den lodrette Linie, hvorhos Skorstenen indvendig i Bøiningen skal afrundes i en Bue med mindst 3 Fods Radius.

5. Skorstenspibens Høide over Tagrygningen skal være mindst 2 Alen, naar Bygningen eller Nabobygninger indenfor en Afstand af 20 Alen ere forsynede med Tag af Rør, Straa eller Lyng eller lignende; i andet Fald mindst $1\frac{1}{4}$ Alen, dog at Skorstenen altid skal rage mindst 1 Alen over Rygningen af en med Rør, Straa eller Lyng eller lignende tækket Bygning, hvis Afstand fra Skorstenen er under 10 Alen.

6. For ethvert Kaffelovnsrør, der indledes i Skorstenen, skal der i denne indmures en Jernbøsning med en indvendig fremspringende Rand, saaledes at Randen forhindrer Enden af Kaffelovnsrøret fra at trænge ind i Skorstenen.

9 Jan. Bekjendtgjørelse angaaende den indre Ordning af
 Nr. 5. det kongelige Akademi for de skønne Kunster og de aarlige Udstillinger ved samme. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forsøg har det behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøieste Resolution af 31te December 1882 allernaadigst at bifalde følgende nye Bestemmelser om den indre Ordning af det kongelige Akademi for de skønne Kunster og de aarlige Udstillinger ved samme.

I. Om Akademiet og dets Medlemmer.

§ 1. Akademiets Formaal er dels som Kunstskole at virke gennem Undervisning for vordende Malere, Billedhuggere, Arkitekter, Kobberstikkere, Medailører og andre med

disse beslægtede Kunstfag, dels som Kunstnerraad at virke til 9 Jan. Haandhævelse og Udbredelse af Kunstfands og god Nr. 5. Smag.

§ 2. Medlemmer af Akademiet ere:

a. Professorene i Kunsten og Sekretæren;

b. 23 Kunstnere, valgte paa Livstid, af hvilke mindst 4 skulle være Billedhuggere og 4 Arkitekter;

c. 9 Kunstnere, valgte paa 9 Aar, saaledes at Trebiedelen udtræder hvert 3die Aar; af disse Medlemmer skal mindst 2 være Billedhuggere og 1 Arkitekt;

d. Overordentlige Medlemmer. Foruden Medlemmer af det kongelige Hus kan Akademiet optage indtil 3 Mænd udenfor Kunstneres Tal, der udmærke sig ved fortrinlig Interesse for og Kjendskab til Kunst, som overordentlige Medlemmer;

e. Æresmedlemmer. Alle livsvarige Medlemmer, der have naaet det 70de Aar, dog ikke de under a. opførte, blive Æresmedlemmer. Disse deltage ikke i Afstemningerne, men beholde de dem som Medlemmer i Genhold til Reglement af 19de September 1866 tilstaaede Rettigheder;

f. Udenlandske Medlemmer. Akademiet kan optage udenlandske Medlemmer. Disse have ingen Stemme i Akademiet.

De under a, b, d og f nævnte Medlemmer vælges af Akademiet.

De under c nævnte vælges paa Akademiet's Foranstaltning af alle danske Kunstnere, der ere eller have været Medlemmer af Akademiet eller ere agréerede af Akademiet eller have bets Guldbmedailler eller Udstillingsmedaillen eller den Hansenske Medaille eller have opnaaet et af de større Reisesstipendier eller i alt Fald ere over 30 Aar og have haft Arbejder optagne paa den aarlige Foraarsudstilling 6 Gange, hvoraf mindst 1 Gang i de sidste 5 Aar, og enten have foretaget en eller flere Studierejser i Udlandet eller

9 Jan. have Akademiets Afgangsbevis eller den store Sølvmedaille eller en Neuhausenske Præmie eller den Sødringske Opmuntringspræmie eller det Giebelske Legat eller andre Præmier, der maatte blive satte lige med disse.

Valgbare til de under c nævnte Medlemmer ere alle valgberettigede Kunstnere, der ere over 30 Aar og have foretaget en eller flere Studierejser i Udlandet (tilsammen mindst 1 Aar), samt Akademiets Uæresmedlemmer. Spørgsmaal om Valgret og Valgbarhed afgjøres af Akademiet dog med Refus til Ministeriet. Valg foretages i Slutningen af Januar Maaned, første Gang i Januar 1883.

§ 3. Om Valg af Medlemmer har Akademiet at gjøre Indberetning til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som foredrager samme for Kongen. Naar Nogen er optaget som Medlem (§ 2 a—d), aflægges han den sædvanlige Ed, forsaavidt han ikke alt tidligere har aflagt den, hvorefter der af Akademiet meddeles ham Diplom som Medlem.

§ 4. Naar et Medlem (§ 2 a—b) forlader Landet paa længere Tid, uden at dette sker efter Overenskomst med Akademiet, træder han derved over i de udenlandske Medlemmers Række. Herom indberetter Akademiet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Har der om denne Bestemmelses Forstaaelse været delte Meninger i Akademiet, kan Mindretallet fordre, at Sagen indstilles til Ministeriet. Vender et i Henhold til § 2 b valgt Medlem tilbage, kan han ved Vakance atter indtræde, men indtager da Sæde og har Adkomster efter det sidst valgte Medlem. Har et i Henhold til § 2 c valgt Medlem forladt Landet uden Overenskomst med Akademiet, foretages Suppleringsvalg.

Udenbys Medlemmer, der ikke kunne tilfiges til Plenar-moderne, regnes ikke til de 41 faste Medlemmer.

II. Om Akademiet's Bestyrelse, dets Embedsmand og Betjente.

9 Jan.

Nr. 5.

§ 5. Akademiet er underlagt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, til hvis Afgjørelse eller videre Foranstaltning alle Sager blive at indstille, i hvilke Akademiet ikke er bemyndiget til at tage Bestemmelse.

§ 6. Akademiet skal have en Direktør, som skal varetage den umiddelbare og daglige Bestyrelse af Akademiet, og som underskriver i Akademiet's Navn de Expeditioner, der udfærdiges fra dette. Han har at vaage over, at Akademiet's Møder, dets Sekretariat og andre dets indvortes Indretninger holdes i behørig Orden og Gang, og i det Hele at paaase det Fornødne i Overensstemmelse med de gjældende Bestemmelser. Direktøren vælges for 3 Aar blandt Akademiet's Medlemmer (§ 2 a—c).

§ 7. Foruden Direktøren skal udnævnes en Vices-Direktør, der fungerer som Direktør under dennes Forsald, eller naar Direktørposten er ledig. Han vælges ligesom Direktøren for 3 Aar blandt Akademiet's Medlemmer (§ 2 a—c).

§ 8. Akademiet skal have 8 Professorer i Kunsten, nemlig 5 Figurmalere, Billedhuggere eller andre Kunstnere, der kunne stille og tegne efter den levende Model, 2 Arkitekter og en Bestyrer af Dekorationsklassen (denne ledes indtil videre af en Lærer). De vælges af Akademiet's samtlige Medlemmer blandt de Kunstnere, der ere eller have været Medlemmer (§ 2 b—c) af Akademiet. Naar de afgaa paa Grund af Alder eller Svagelighed, gaa de over til at blive Æresmedlemmer.

Fremdeles skal Akademiet have 1 Docent i Anatomi, 1 i Kunsthistorie og Mythologi og 1 i Perspektiv.

§ 9. Akademiet skal have en Sekretær, der som saadan bliver Medlem af Akademiet, saalænge han fungerer, dog

9 Jan. uden at tage Del i Afstemningerne angaaende Bedømmelsen
Nr. 5. af Konkursarbejder og Tildelingen af Stipendier.

§ 10. Akademiet skal have en Kasserer. Han vælges for 3 Aar blandt de livsvarige Medlemmer.

§ 11. Det i Akademiet stedsfundne Valg af Direktør, Vice-Direktør og Kasserer indstilles af Akademiet til Kirke- og Undervisningsministeriet, for af dette at forelægges Hans Majestæt Kongen til endelig Afgjørelse. Professorene og Sekretæren vælges af Akademiet og udnævnes af Kongen paa Indstilling af Kirke- og Undervisningsministeriet. De 3 Docenter udnævnes af Kirke- og Undervisningsministeriet paa Skoleraadets Indstilling.

En Forvalter vælges af Akademiet, og Valget indstilles til Kirke- og Undervisningsministeriets Approbation.

De øvrige ved Akademiet ansatte Bestillingsmænd antages af dette paa Dpfølge.

§ 12. Akademiets Anliggender udenfor de løbende Sager forhandles i Plenarforsamlinger, der sammenkaldes af Direktøren, forsaavidt de ikke efter deres Beskaffenhed strax eller forinden Plenarmødet blive at afgjøre af Udvalg, der ere nedsatte i Plenarmøderne, enten som staaende Udvalg eller de gjældende Regulativer, eller til Undersøgelse eller foreløbig Behandling af enkelte forekommende Sager.

Alle Sager — undtagen Valg af Akademiets Embedsmænd og Medlemmer, Bedømmelsen af Guldmædaillekonkurserne, Neuhausenske og Gibeschüske Konkurser og den Hansenske Medaille, Tildelingen af Stipendier og saadanne større Sager, som utvivlsomt høre under Plenarmøderne, samt alle Komitevalg — behandles og afgjøres saavidt muligt af et staaende Forretningsudvalg paa 10 Medlemmer, hvoriblandt Direktøren, Vice-Direktøren og Sekretæren, samt mindst 2 af de stiftende Medlemmer. I Udvalget bør mindst være 2 Arkitekter og 2 Billedhuggere. I givne Tilfælde, hvor Udvalget maatte finde det nødvendigt, kan det yderli-

gere tilkaldte andre af Akademiets Medlemmer. Ligesom i 9 Jan. dette Udvalg skulle de skiftende Medlemmer repræsenteres i Nr. 5. alle øvrige Udvalg i Akademiet med mindst $\frac{1}{5}$ af Udvalgets Medlemsantal.

Plenarforsamlingen sammenkaldes en Gang i hvert Kvartal, og forøvrigt naar 10 Medlemmer andrage derpaa. I det første Plenarmøde, som afholdes efter den 31te Mars, vælges blandt Medlemmerne en Dirigent til at lede Forhandlingerne i Plenarmøderne; Valget er gjældende for 1 Aar. I samme Møde vælges Forretningsudvalget ligeledes for 1 Aar.

§ 13. Til at tage Beslutning skal en Plenarforsamling ikke anses fuldstændig, naar ikke i det Mindste 20 Medlemmer ere tilstede. Beslutningen i Mødet tages efter de fleste Stemmer, saaledes at, i Tilfælde af Stemmelighed, Direktørens Stemme er den afgjørende. Naar der handles om at optage et Medlem eller tilkjende Præmie for Konkursarbejder, udtræves der, at den Paagjældende skal have $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer for sig. Skulde det træffe, at et eller flere tilvarslede Møder ikke ere fuldtallige til at tage Beslutning, og en Sags Behandling ikke maatte kunne taale yderligere Udsættelse, kan Direktøren med sit Forslag indstille den til Kirke- og Undervisningsministeriets Afgjørelse.

§ 14. Naar Medlemmerne af en eller anden Grund ikke kunne give Møde i Akademiets Forsamlinger, bør de, om muligt forud, anmeldte saadant deres Forsald. Naar et Medlem i Løbet af et Aar ikke giver Møde og ikke melder lovligt Forsald, tilsiges han ikke mere, og det bliver da at tage under Forhandling, hvorvidt hans Rettigheder dermed bør bortfalde, hvilket i fornødent Fald afgjøres ved kongelig Resolution.

§ 15. Skolens Budget udarbejdes af Skoleraadet og optages i de Forslag til Budgetter for Akademiet og de

9 Jan. Samme underlagte Fonds, som Akademiet har at udarbejde
 Nr. 5. og indsende betimelig til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, for at det Fornødne kan blive optaget paa Forslaget til Finantsloven.

§ 16. Samtlige Akademiets Indtægter oppebæres og dets Udgifter affholdes efter de Indtægts- og Udgiftsordrer, som, i fornødent Fald med høiere Autorisation, efter Akademiets Beslutning meddeles af Direktøren. Til de Skolen vedrørende Indtægter og Udgifter giver Skoleraadets Formand Indtægts- og Udgiftsordrer.

§ 17. De aarlige Regnskaber revideres af tvende af Akademiet dertil udnævnte Medlemmer og decideres samt kvitteres af Akademiet inden den almindelige for de offentlige Regnskabers Revision og Decision fastsatte Tid, saa at Resultatet kan blive optaget i det almindelige Statsregnskab.

§ 18. Paa Akademiets Stifters Fødselsdag, den 31te Marts, skal Akademiet hvert Aar holde et høitideligt Møde, i hvilket Præmiemedailjerne uddeles, og en Beretning om det Vigtigste, som i det forløbne Aar er foregaaet og virket ved Akademiet, oplæses.

III. Om Akademiets Skoler.

§ 19. Akademiets Skoler ere: Den almindelige Forberedelsesklasse, Modelskolen og Bygningskolen med deres Forberedelsesklasser, en Perspektivklasse og en Dekorationsklasse.

§ 20. Den hele Undervisning ved Kunstakademiet bestyres af et Skoleraad, bestaaende af samtlige Professorer, Docenterne og den Delegerede i det tekniske Selskabs Skole samt 6 Medlemmer (2 Malere, 2 Billedhuggere, 2 Arkitekter) valgte paa 3 Aar, hvoraf 2 af de skiftende Medlemmer. Disse vælges saa betimelig af Akademiet, at de kunne deltage i Skoleraadets Valg af en Formand af sin Midte.

Formanden har at lede det Heles Gang, saavel hvad 9 Jan. Undervisningen som hvad Økonomien angaar, samt at ud= Nr. 5. færdige alle Skrivelser, disse Sager vedkommende. Formanden antager selv en Sekretær til Skoleraadet.

§ 21. Akademiet vil have at udarbejde og til Kirke- og Undervisningsministeriets Approbation at indsende Forslag til et Reglement for Undervisningen i Skolerne, samt Forslag angaaende unge Kunstneres videre Uddannelse i Atelieret under Professorernes eller andre dygtige Kunstneres Ledelse.

§ 22. Til Skolerne slutte sig Forelæsninger i Perspektiv, Kunsthistorie, Mythologi og Anatomi.

§ 23. For Afgang til Undervisning i Akademiet etlægges en passende Betaling, der efter Forslag af Akademiet er fastsat af Kirke- og Undervisningsministeriet ved Undervisnings-Reglementet af 7de September 1863 § 14. Tri Undervisning kan af Skoleraadet undtagelsesvis tilstaaes dem, hos hvem særdeles Anlæg findes forbundne med bevislig Trang.

§ 24. For de bedste Arbejder i disse fornævnte Skoler kan der tilkjendes Præmier.

IV. Om Præmier og Konkurs.

§ 25. Med Hensyn til Konkurser for Akademiets Guldmedailler, den Hansenske Medaille, de Neuhausenske Pengepræmier og det Gieschüßske Legat samt den Sødringske Opmuntringspræmie, forholdes overensstemmende med de gjældende Reglementer for disse.

§ 26. Alkun indfødte Kunstnere kunne konkurrere til Medailler eller Præmier. Konkursarbejderne blive offentlig at udstille, hvorefter Konkursens Bedømmelse finder Sted.

9 Jan.

V. Om Stipendier.

Nr. 5. § 27. Til Stipendier have indfødte Kunstnere, der ikke ere akademiske Medlemmer, og som med Talent forene en alvorlig Stræben, Afgang uden Udelukkelse af noget enkelt Fag (se Reglement for Stipendier og Reiseunderstøttelser).

§ 28. Stipendier kunne tilstaaes i større og mindre Beløb for en Gang eller for flere Aar, dog ikke for et længere Tidrum end 3 Aar. Ved Bestemmelsen af deres Størrelse og Varighed bliver at tage Hensyn til de af Kunstneren opgivne Formaal for Stipendiets Benyttelse.

§ 29. Akademiet har aarlig ved Bekjendtgjørelse at fastsætte en vis Frist, inden hvilken Ansøgninger om Stipendier bør indgives, ligesom Akademiet blandt sine Medlemmer aarlig udnævner en Komite, der har at indhente hos Ansøgerne, eller paa anden Maade, alle de Oplysninger, som den skønner fornødne, og derefter gjøre Indstilling til Plenarforsamlingen om, hvorledes den finder, at Stipendierne rettest bør fordeles. Akademiets Forslag desangaaende, med Forklaring om Grundene for samme, bliver at indstille til Kirke- og Undervisningsministeriet, som foredrager Sagen for Hans Majestæt Kongen til Bedømmelse og allerhøieste Afgjørelse.

§ 30. Det bliver af Akademiet at bestemme, hvorvidt der efter de forhaandenværende Omstændigheder findes Høie til at give den vedkommende Stipendiarius nogen særlig Instrux for Stipendiets Afbenyttelse, hvilken da af ham bør følges. Det er Pligt for Enhver, der har nydt Stipendium som Reisehjælp, efter tilendebragt Reise at afgive Beretning til Akademiet om, hvor længe han har opholdt sig paa de forskellige Steder, samt hvorledes han formener at have fremmet Reisens Formaal, eller, ved at fremlægge Arbejder for Akademiet, for dette godtgjøre, hvorvidt han ved Reisen har fremmet sin kunstneriske Udvikling.

VI. Om de aarlige Udstillinger ved Akademiet.

9 Jan.

Nr. 5.

§ 31. Ved Akademiet bliver aarlig at afholde en almindelig Udstilling. Til at bestemme, hvorvidt de dertil indsendte Arbejder, som ikke ere udforte af Akademiets Medlemmer eller ere belønnede Konkursarbejder, kunne antages til denne Udstilling, anordnes en Komite, bestaaende af 7 paa 3 Aar valgte Medlemmer, nemlig 1 af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet valgt Medlem, der er Komiteens Formand og leder dens Virksomhed, 3 af Akademiets Plenarforsamling efter Forholdstal valgte Medlemmer, og 3 Medlemmer, valgte ligeledes efter Forholdstal af de danske Kunstnere, som i Løbet af de sidste 3 Aar før Valget have havt Arbejder antagne til den aarlige Udstilling, men ikke ere Medlemmer af Akademiet, samt 4 hvert Aar paany ligeledes efter Forholdstal valgte Medlemmer af de Kunstnere, der ifølge § 2 c have Valgret til Akademiet, og blandt dem, der ifølge samme Paragraf ere valgbare. De nye Valg til denne Komite foretages i Slutningen af Januar Maaned, første Gang i Januar 1883.

§ 32. For Udgangen til Udstillingen erlægges en, af Komiteen med Kirke- og Undervisningsministeriets Approbation bestemt, Betaling. Netto-Provenuet af denne Indtægt tilflyder Udstillingsfondet, der bestyres af den ovennævnte Komite, overensstemmende med det specielle Regulator for dette Fond, som Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fastsætter. De 4 hvert Aar paany valgte Medlemmer deltage ikke i de ifølge denne Paragraf Komiteen paahvilende Forretninger.

§ 33. Efterat Stiftelsesdagen er høitideligholdt den 31te Marts, samles Akademiet den 4de Tirsdag og Onsdag i April i Udstillingslokalet for af de Arbejder, som der have været udstillede, at tage Bestemmelse om de forskjellige Præmier's Tilkjendelse, som ogsaa for i Forbindelse med ved-

9 Jan. kommende Komites Betænkning at tage de indkomne Ansøgninger om Rejsestipendier under Forhandling.

Nr. 5.

§ 34. Ved de aarlige Udstillinger kan i Henhold til Reglement for den Thorvaldsenske Udstillingsmedaille af 20de April 1866 denne Medaille tilkjendes. Tilkjendelsen sker ved en af Udstillingskomiteen aarlig blandt Akademiets Medlemmer og dem, der tidligere have vundet Medailen, valgt Komite præ 12 Medlemmer. Der udfordres mindst 8 Stemmer for Medailens Tilkjendelse. Bedømmelsen sker først i Mai.

VII. Om Akademiets Bibliothek og Kunstsamlinger.

§ 35. Bestyrelsen af og Overtilsynet med Bibliotheket paahviler en i Henhold til Skole-Reglementet af 7de September 1863 § 4 valgt Komite, som under Akademiets Direktørs Kontrol besørger Indkjøb af Bøger m. m. for de til Bibliotheket aarlig bestemte Summer, medens Bibliothekaren fører det daglige Tilsyn med Bibliotheket, forestaar Udlaan og deslige.

§ 36. En Komite, valgt i Overensstemmelse med Skole-Reglementets § 4, bestyrer og fører Overtilsynet med Kunstsamlingerne, ligesom den under Akademiets Direktørs Kontrol raader over Anvendelsen af de til Samlingerne aarlig bestemte Summer.

§ 37. De nærmere Forskrifter for Benyttelsen af Bibliotheket og af Kunstsamlingerne meddeles i et af Akademiet forfattet og i disse Lokaler ophængt Reglement.

§ 38. De specielle Reglementer, som ville behøves for nærmere at ordne de forskellige Grene af Akademiets Virksomhed, blive af dette at udarbejde og indstille til Ministeriet til nærmere Foranstaltning.

§ 39. Foranførte Bestemmelser træde i Stedet for Bez 9 Jan. kjendtgjørelsen af 28de Juli 1857 og Forfristerne i den Nr. 5. fornnyede Kundts af 28 Juli 1814 Ufb. I-VI og VIII.

VIII. Midlertidige Bestemmelser.

§ 40. Alle Akademiets nuværende Medlemmer have, som hidtil, Sæde og Stemme i Akademiet, indtil de i Henhold til § 2 e gaa over til at blive Væresmedlemmer.

Den Aldersgrænse, som i § 2 e fastsættes, indtræder dog først 3 Aar efter denne Ordning's Kundtgjørelse. Saalænge de nuværende Medlemmers Antal, ikke medregnet Professorerne, ikke er gaaet ned under 23, vælges ikke nye livsvarige Medlemmer.

§ 41. Det afgjøres ved Lodtrækning, hvilke af de ifølge § 2 c valgte Kunstnere, der afgaa første og anden Gang.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Bekjendtgjørelse om Ophævelse af den allerhøieste Resolution af 28de September 1814 om Opkrævingen af Bompengge for Passage for Kjørende og Ridende over Langebro. (Indenrigsministeriet). 7 Febr. Nr. 14.

Paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerunderdånigste Forestilling har det under 27de f. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at den ved allerhøieste Resolution af 28de September 1814 paabudne Afgift for Kjørende og Ridende for Passage over Langebro hæves fra den 1ste April d. A. at regne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

20 Marts **Anordning, hvorved de i Lov af 2den Juli 1880 inde-**
 Nr. 55. **holdte Bestemmelser om Afgang til at opnaa den ved be-**
meldte Lov hjemlede Beskyttelse for Varemærker gjo-
res anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlæn-
dinge, der i den argentinske Republik frembringe eller
forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig
Omsetning. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: At da der ved en med den argentinske Republiks Regjering under 9de Januar d. A. afflutet Overenskomst er fikket danske Undersaatter samme Afgang til Beskyttelse i bemeldte Republik for Varemærker som Landets egne Undersaatter, saa ville Vi i Genhold til § 19 i Lov af 2den Juli 1880 om Beskyttelse for Varemærker herved have anordnet, at de i bemeldte Lov indeholdte Bestemmelser om Afgang til at opnaa den ved Loven hjemlede Beskyttelse for Varemærker skulle være anvendelige til Fordel for Indlændinge og Udlændinge, der i den argentinske Republik frembringe eller forhandle Varer, bestemte til at bringes i almindelig Omsetning.

Denne Anordning træder i Kraft den Dag, den bekendtgøres i Lovtidenden.*)

Svorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

30 Marts. **Lov angaaende en forhøiet Ligning til nogle af**
 Nr. 61. **Amternes Skolefonds. (Ministeriet for Kirke- og**
Undervisningsvæsenet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

*) Bekendtgørelse i Lovtidenden fandt Sted under 31te Marts 1883.

Det Beløb, som Skoleraadene ifølge Lovgivningen ere 30 Marts. bemyndigede til at ligne til Skolefondens Udgifter, forhøies Nr. 61. for Ribe Amts Skoleraads Vedkommende til 1 Kr. 50 D., for gl. Kjøbenhavns, Frederiksborg og Viborg Amters Skoleraad til 1 Kr. 25 D., for Præsto, Maribo og Ringkjøbing Amters Skoleraad til 1 Kr., samt for Bornholms Amts Skoleraad til 70 D. pr. Tde. Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæberne, saaledes at Bestemmelserne i Lov 2den Juli 1870 §§ 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Udredelse af Expropriationsudgiften ved 30 Marts. Jernbanerne fra Odense til Bogenfse og fra Randers Nr. 62. Havn til Hadsund. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§§ 2 i Lovene Nr. 36 og 84 af 18 Marts og 25 Mai 1881 om en Jernbane fra Odense til Bogenfse og fra Randers Havn til Hadsund forandres derhen, at Halvdelen af Udgiften til Erstatningen for de Grunde og Eiendomme, som for bestandig afgives til Anlægget af disse Jernbaner, udredes af Statskassen uden Tilbagebetaling efter Lov af 26de Mai 1868 §§ 1 og 2.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forandring i Kolonialloven for de dansk- 14 April. vestindiske Der af 27de November 1863. (Finants- Nr. 101. ministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Der af 27de

14 April. November 1863 § 10 hjemlede Præsidentembede kan ind=

Nr. 101. drages, saaledes at Overøvrighedsmyndigheden i begge de i Kolonialloven fastsatte, ogsaa fremtidig bestaaende, særskilte Overøvrigheds Kredse udøves af Gouverneuren, dog at denne kan paa sit Ansvar overdrage Udførelsen af de daglige løbende Overøvrighedsforretninger i den Kreds, hvor han til en given Tid ikke selv opholder sig, til den vedkommende Gouvernementssekretær.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

14 April. Lov om Overdragelse af et Areal af Silkeborg

Nr. 102. Besterflov til Oprettelse af en Vandkuranstalt og om Laan til samme. (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Under Forudsætning af, at der dannes et Aktieselskab til Antæg og Drift af en Vandkuranstalt ved Silkeborg, og at det for Finantsministeriet godtgjøres, at de til Antæget — hvortil Planen bliver at forelægge bemeldte Ministerium til Godkjendelse — og Driften iøvrigt fornødne Midler ere tilstede, bemyndiges Finantsministeriet til at overdrage dette Selskab i Arvesæfte et Areal af Silkeborg Besterflov af indtil 20 Tdr. Land paa Vilkaar, som af Finantsministeriet vilde være at fastsætte, derunder i ethvert Fald, at Areallet, saafremt Etablisementet efter Regjeringens Skjøn ikke vedblivende maatte blive drevet som Kuranstalt, eller Driften af samme ikke længer væsentlig maatte være anlagt derpaa, atter falder tilbage til Statskassen frit for alle Behæftelser og, om forlanges, i ryddeliggjort Stand.

§ 2. Under de i § 1 nævnte Betingelser kan der i Antæget anbringes af Statskassens Midler et Beløb af indtil 40,000 Kr. som Laan til 4 pCt. Rente og efter 5 Aars

Forløb med 2 pCt. Afdrag mod saadan Sikkerhed, som af 14 April. Finantsministeriet bestemmes. Nr. 102.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forhøielse af Invalideforsørgelser. (St. 18 April. Nr. 106. nantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Samtlige Invalideforsørgelser, der oppebæres eller fremdeles maatte blive tilstaaede i Henhold til Lov af 9de April 1851 § 12 og §§ 16—18, forhøies fra 1ste April 1883 at regne med 25 pCt. af det Beløb, enhver saadan Forsørgelse udgjør i Overensstemmelse med Lovene af 9de April 1851, 24de Februar 1858 og 20de November 1876 § 27, dog ikke medregnet den Del af samme, der er beregnet alene efter Tjenestegrad og Tjenestetid.

De i Henhold til Lov af 9de April 1851 (jfr. Lov af 26de August 1864) fastsatte Forsørgelser for Enker efter Underbefalingsmænd og Menige eller Ugeskillede, som ere dræbte eller dødelig faarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, blive fra 1ste April 1882 at regne at omregulere overensstemmende med Bestemmelserne i Invalideloven af 20de November 1876, 2det Kapitel.

§ 2. Fremdeles blive, ligeledes fra 1ste April 1882 at regne, de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser, der oprindeligt af Fonden af 1801 til Understøttelse for Kvæstede og Efterladte, Krigshospitalskassen, Landmilicesfonden eller Søkvæsthusfonden ere tilstaaede Invalider, at forhøie med 25 pCt. af deres nuværende Beløb, deri indbefattede de i Henhold til Lovene af 24de Februar 1858 §§ 2 og 3 samt af 20de November 1876 § 28 bevilgede Forhøielser.

§ 3. Forhøielse af Forsørgelse eller Pension (Understøttelse)

18 April. overensstemmende med de i foranstaaende §§ 1 og 2 givne Nr. 106. Regler kan Finansministeren tilstaa, selv om selve Forsørgelsen eller Pensionen (Understøttelsen) i Medfør af Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 ikke længer udredes af den almindelige Invalidesfond.

§ 4. Ved Fastsættelsen af alle ovennævnte Forhøielsesbeløb bliver at iagttage, at den hele Forsørgelse (Pension eller Understøttelse), som enhver Paagjældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med ligestore maanedlige Beløb. Marsbeløbet forhøiet derfor i modende Tilfælde saameget, som dertil udfordres.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

27 April. Lov angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ved Kongelig Anordning kan der for det Tidrum, i hvilket denne Lov er gjældende, foreskrives Regler angaaende en særlig Registrering af og Meddelelse af Fiskericertifikat til alle i Kongeriget hjemmehørende Baade og Fartøier, der anvendes til Fiskeri i Nordsøen udenfor Søterritoriet, og som efter § 1 i Loven om danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 have Ret til at føre danske Flag, samt angaaende Numerering og Mærkning af disse Fartøier med tilhørende Fiskeriredskaber m. v. Paa lignende Maade kan der for samme Tidrum fastsættes nærmere Regler til god Ordens Overholdelse under Fiskeriet i det nævnte Hav og til Forebyggelse af Beskadigelse eller Odelæggelse af Fiskernes Garn og øvrige Redskaber, ligesom der kan træffes de fornødne Bestemmelser angaaende Tilshynet med de i Henhold til det Foranstaaende givne Forfiskters Overholdelse.

§ 2. Indregistreringen og den Maaling af Fartøiet, der, for 27 April. saavidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Nr. 114. Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøiet sker ved Toldvæsenets Foranstaltning uden Erlægelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det Hele uden Udgift for Eieren, idet de dermed forbundne Omkostninger afholdes af Statskassen. Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler dog Fartøiets Eier.

§ 3. Foruden det Erstatningsansvar, som de Paagjældende i Medfør af almindelige Retsregler ville kunne paadrage sig ved Tilfidsættelse af de Forskrifter, der gives i Henhold til § 1, kan der herfor idømmes Straf af Bøder indtil 200 Rr.

Sager angaaende Idømmelse af deslige Bøder saavel som angaaende Erstatningsansvar, hvor Bøder idømmes, behandles som offentlige Politisager, i Kjøbenhavn for Sø- og Handelsretten.

§ 4. Denne Lov forbliver ikkun gjældende i 6 Aar fra den Dag at regne, fra hvilken de Kontraherende Regjeringer maatte komme overens om, at den i Haag den 6te Mai 1882 undertegnede Overenskomst, angaaende Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsoen udenfor Søterritorierne, skal bringes til Udførelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Ophævelse af Forordning af 11te Novem- 27 April.
ber 1791 § 4 Litr. h. (Justitsministeriet). Nr. 113.

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort-Samthkke stadfæstet følgende Lov:

Bestemmelsen i Forordningen af 11te November 1791 § 4 Litr. h. om Brevsendelse ved Bud hæves, og Postforsendelse

27 April. bliver at benytte overalt, hvor dette kan ske uden Skade
 Nr. 114. for Tjenestens Løb, saaledes at Postvæsenet drager Omsorg
 for, hvor almindelig Brevombæring ikke finder Sted, at de
 til Brevsamlingsstedet ankommende Tjenestebreve til Sogne-
 fogden, som bære Paategning om, at deres Besørgelse haster,
 ved særlig Budsendelse tilsendes denne. Kan i andre Til-
 fælde Forsendelse ved Bud ikke undgaas, bliver denne at
 udføre ved direkte af vedkommende Retsheljent leiet Bud
 og den derfor udlagte Betaling, forsaavidt den ikke i Medfør
 af gjældende Regler paahviler nogen anden Kasse, at refun-
 dere af Statskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette

11 Mai. **Bekjendtgjørelse om Havneafgiften til Kjøbenhavns**
 Nr. 117. **Havn af udenrigsfra ankomne Varer, der omløses**
eller overløses til direkte videre Befordring til andet
udenrigs Sted. (Indenrigsministeriet).

Den i Lov af 31te Marts 1864 om Havneafgiften i
 Kjøbenhavns Havn fastsatte Afgift for Skibe i udenrigs
 Fart ved Indgaaende af 40 p pr. udløst Løst nedsættes
 til 10 p pr. udløst Løst af saadanne udenrigs fra ankomne
 Varer, der i Havnen omløses eller overløses fra Skib til
 Skib til direkte videre Befordring til andet udenrigs Sted,
 paa Betingelse af, at de enten i Konnossementet eller i en
 Specialangivelse ere opførte som bestemte direkte til udenrigs
 Sted.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

22 Juni. **Politivedtægt for Kjøbenhavn. (Justitsministeriet).**
 Nr. 125. Den under 18de Januar 1869 udgaaede Politivedtægt
 for Kjøbenhavn, saaledes som samme under 27 April 1870,
 11te November 1871, 26de October 1875 og 20de November

1877 er forandret, saavel som det under 14de December 1876 22 Juni. udgaaede Tillæg til bemeldte Vedtægt angaaende Arbeids-Nr. 125. Kjørsel samt Driven med Kreaturer paa Folketirkens Helligbage ophæves fra 1ste September d. A. at regne, til hvilket Tidspunkt i Stedet derfor træder følgende i Medfør af § 8 i Lov angaaende Omordning af Kjøbenhavns Politii m. v. af 11te Februar 1863 affattede Politivedtægt.

Iste Afsnit.

Om den offentlige Orden.

Iste Kapitel.

Om Jagttagelse af Orden og Belansthændighed paa Gaden.

§ 1. Paa offentlig Gade, Bei eller Plads maa intet Opløb eller Sammenstimlen af Folk finde Steb, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hæmmes.

§ 2. Naar mange Mennesker paa offentlig Gade, Bei eller Plads samles ved Indgangen til Billetheadsalg, Forslystelsesheder eller ved andre saadanne Leiligheder, skulde de opstille sig i Række efter den Orden, i hvilken de ere ankomne, og derved rette sig efter Politiets Anvisning.

§ 3. Enhver er paa offentligt Torgov pligtig at vige af Veien for de Modende, der have Kjørebansen paa deres høire Haand, samt for Skildebægter.

§ 4. Skorstensfeiere og Møllere i deres Arbejdsklæder og Andre, der ere iførte Klæder, som besudle ved Berøring, maa ikke gaa eller opholde sig paa offentligt Torgov eller Gangsti.

§ 5. Paa offentlig Gade, Bei eller Plads maa der ikke foregaa Slagsmaal, Strigen, Raaben, høirostet Synngen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller de Forbigaaende eller Omboende forulempes.

22 Juni. Raaben med Varer maa ikke finde Sted før Kl. 6 om Nr. 125. Morgenen eller efter Gaslygternes Tænding og ingenfinde-udover Kl. 8 om Aftenen. Børn under 16 Aar maa ikke benyttes til nogenformig Handel paa offentlig Gade, Bei eller Plads i den Tid, i hvilken Raaben med Varer er forbudt. Udraaben og Syngen med Viser, Bøger, Almanakker og Fortællinger eller deslige er forbudt. Forhandling paa offentlig Gade, Bei eller Plads af Aviser, Stillingsblade og andre lignende trykte Meddelelser er Politiet berettiget til at forbyde, naar saadant Salg kan befrygtes at ville give Anledning til Uordener. Saadan Forhandling maa ikke finde Sted ved Børn under 16 Aar.

§ 6. Ingen maa uden fyldestgjørende Grund banke paa Port, Dør eller Vindue, ringe paa Port- eller Dørklokke eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres. Det er ikke uden Beboernes udtrykkelige Begjæring tilladt at foretage Saadant for at salghde Varer eller i lignende Siemed. Børn under 16 Aar maa ikke ombære Gjenstande til Galghjælp i Husene.

§ 7. Der maa ikke paa offentlig Gade, Bei eller Plads spilles Boldt, Pind, Klink, gjøres Glidebaner eller foretages anden Leg eller Spil til Hindrer for Færdselen.

Det er forbudt at krybe op paa eller klynge sig til Vogne eller andre Kjøretøier under Kjørselen eller til saadanne at fastgjøre Haandvogne eller Slæder.

§ 8. Ingen maa paa offentlig Gade, Bei eller Plads eller udover disse skyde med Bøsse, Pistol, Nøglebøsse, Bue, Pustevær eller andet Saadant, afbrænde Krudt, Fyrværkerisager eller exploderende Gjenstande af hvilkenformig Slags, ei heller kaste med eller fra Huse udkaste Stene, Sneboldte, Snavs, Vand eller Andet, hvorved Skade kan bevirkes, eller de, som færdes paa disse Steder, fortrædages.

§ 9. Ingen maa færdes paa offentlig Gade, Bei eller Plads i en saadan Tilstand af Beruselse, at den kan give

Anledning til Ulempe for Andre. Enhver maa Nogen paa 22 Juni offentlig Gade, Wei eller Plads vise sig maskeret eller i en Nr. 125. Dragt, der er stridende imod Belansthændighed eller egnet til at fremkalde Forskrytelse af den offentlige Ordre. Ligeledes er det forbudt at vise nogen uanstændig Opførsel, saasom ved uanstændige Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse af Legemet, ved at lade Bandet paa upassende Steder eller paa anden Maade.

§ 10. Ingen maa udenfor de tilladte Badepladse bade sig eller svømme i Byens Kanaler, Stadsgraven, Søerne omkring Staden, i Nyhavn, Tommergraven eller i aabent Vand i umiddelbar Nærhed af Toldboden, Knippelsbro, Langebro, af Landingsbroer for Passagerskibe, eller overhovedet af offentlig Gade, Wei, Spadseregang eller Plads.

Ved Badeanstalter, der ere saaledes beliggende, at de kunne overses fra offentlig Gade, Wei, Plads eller Bro, kan Politiet fordrø truffet saadanne Foranstaltninger, at Vadmningen ikke foregaar paa en saadan Maade, at den giver offentlig Forargelse.

2det Kapitel.

Om Forbud mod Hindringer for Færdselen.

§ 11. Ingen maa uden Poliets Tilladelse tage Stade paa offentlig Gade, Wei eller Plads for at udsælge Varer eller drive anden Forretning og, hvor saadan Tilladelse er given, ikke udenfor det anviste Sted.

Frugt, Kartofler og andre Grønsager er det ikke tilladt at kjøre omkring med til Faldbydelse paa Vogne paa offentlig Gade, Wei eller Plads; dog er Omførsel paa Haandvogne ikke indbefattet under dette Forbud.

Politiet kan meddele Tilladelse til, at der paa Fortove foran Beværtningssteder maa hensesættes Borde og Bænke for de Beværtningsføgende; dette maa dog kun indrømmes, hvor Hensynet til den øvrige Færdsel tillader det, og Tilla-

22 Juni. delfen maa itkun gives efter forud indhentet Samtykke fra Nr. 125. Magistraten og mod Udlæggelsen af den aarlige Afgift, som af Magistraten for hvert enkelt Tilfælde fastsættes.

Gadeudsælgere, Byhude, Sjouere eller Andre, der paa saadanne Steder tilhøde Publikum deres Varer eller Tjeneste, maa ikke opstille sig i Klynge eller paa anden Maade hindre Færdselen, ei heller vise Paatrængenhed.

Uden Vedkommendes Samtykke maa Ingen tage Plads paa Trapper, i Porte eller andre Ind- eller Udgange til Huse.

§ 12. Ingen maa paa offentlig Fortov eller Gangsti bære, trække eller paa anden Maade føre med sig Gjenstande, der ere til Hinder for Færdselen, eller som udsætte de Forbigaaende for Skade eller Ulempe.

Det er saaledes forbudt der at bære Byrder, Torve- eller andre store Kurve, Trug og deslige eller at trække Haandvogne eller Slæder.

Dog maa Haandvogne med Børn trækkes paa Fortov og Gangstier, naar det skeer saaledes, at Færdselen derved besværes saa lidt som muligt, i hvilken Henseende de fornødne Bestemmelser gives af Politiet.

Leer, Høforke, Skydevaaben eller andre saadanne Gjenstande, der let kunne forvolde Skade, maa itkun bæres paa Kjørebanelen og saaledes, at Skade ikke kan berygtes.

Paa stærkt befærdede Steder og navnlig paa Broer kan Politiet paahøve Fodgængere kun at benytte det Fortov, hvor de have Kjørebanelen paa den høire Haand. Saadant Paabud skal meddeles ved isinesaldende Opflag paa Stedet.

§ 13. Intet, som kan være til Hinder for Færdselen, maa hensættes eller henlægges paa Fortov eller andetsteds paa offentlig Gade, Wei eller Plads. Dog skal det, naar ingen Gaardsplads have til Af- eller Paalæsning af Varer, Brændsel eller Andet, være tilladt, at denne skeer paa de

nævnte Stæder, naar den foretages med saa liden Ulempe 22 Juni. for Færdselen som muligt, og Intet maa blive liggende i Nr. 125. længere Tid end høist formodent.

Fraspændte Vogne saavel som Trillevogne maa ikke uden særlig Tilladelse af Politiet henflaa paa offentlig Gade, Bei eller Plads i længere Tid, end der behøves til deres Af- eller Paalæsning.

§ 14. Det er forbudt paa offentlig Gade, Bei eller Plads at foretage noget Slags Arbeide, hvorved Færdselen hæmmes eller de Forbigaaende udsættes for Fare eller Ulempe, saasom at save eller hugge Brænde eller Tommer, knuse Skofes, hugge Sten, beslaa Heste og andet deslige.

Ei heller maa Tæpper, Duge og deslige udbankes eller udrylles, Sengekæder henlægges til Udluftning eller Løi ophænges til Lørring paa eller udover offentlig Gade, Bei eller Plads.

§ 15. Varer, Skilte, Udhængsskabe, Binduesmarkiser eller andre Gjenstande, der anbringes ud over offentlig Gade, Bei eller Plads, skulle være forsvarligen befæstede og, naar de have et Fremspring af mere end 4 Tommer, anbragte i en saadan Høide, at deres Underkant er mindst 3½ Alen over Jorden.

Hvor Fortovet har en Brede af over 3 Alen og Omstændighederne isørgt tale derfor, kan Politiet tillade, at de nævnte Gjenstande erholde et større Fremspring eller anbringes i en ringere Høide end anført.

§ 16. Fragt- og Arbeidsvogne maa ikke kjøre paa Østergade, Amagertorv, Bimmelskæftet, Ringgade eller Fredriksberggade, medmindre de komme fra eller skulle til en i den vedkommende Gade beliggende Eiendom eller afhente Gadenes Renovation.

Kjørsel og Riden langs Christiansborg Slots Forside mellem Kavalerlængangsporten og Slotskirken er kun tilladt dem, der have Vrinde i Slottet. Kjørsel med Fragt- og

22 Juni. Arbeidsvogne gennem Kolonaden ved Amalienborg eller over Nr. 125. Amalienborg Plads er ikke tilladt.

Med Magistratens Samtykke kan Politidirektøren helt eller tildeels forbyde Kjørsel paa andre Steder for Andre end de der Boende, eller foreskrive visse Arter af Færdsel at følge bestemt betegnede Retninger.

§ 17. Forspændte Vogne maa paa offentlig Gade, Wei eller Plads ikke holde paa Steder, hvor de standse Færdselen, og overhovedet ikke holde stille i længere Tid, end der behøves til Aflæsning eller Paalæsning, medmindre de dertil have erholdt særlig Tilladelse af Politiet, og i saa Fald ikkun paa de dertil anviste Steder. De skulle paa offentlig Gade eller Wei selv holde saa langt til Siden af Kjørebanelen som muligt.

Vogne maa ikke holde, hvor 2 Færdselslinier skære hinanden, og paa de brolagte Overgange over Jordveie kun medens Vognen benyttes til Ind- eller Udgiften.

§ 18. Naar Vogne ved Bryllupper, Begravelser, Theatreforestillinger, Koncerter, Baller eller andre Leiligheder samles i større Mængde paa offentlig Gade, Wei eller Plads, skulle de holde i enkelt Række efter Politiets nærmere Anvisning og ved Til- eller Frakjørsel følge den af dette betegne Wei.

Er vedkommende Gade eller Wei saa snever, at to Vogne ikke med Lethed kunne komme forbi hinanden, maa Vognrækken dannes i de nærmeste Gader eller Veie der have den fornødne Brede.

Vognene skulle kjøre frem efter Tur, og ikkun, naar den, hvem en Vogn skal optage, forlanger det, maa Vognen kjøre ud af Rækken og hen til Indgangen, men skal da, naar den Paagjældende ikke er eller strax kommer tilstede ved Indgangen, indtage den sidste Plads i Vognrækken.

3die Kapitel.

22 Juni.

Om Foranstaltninger til Usværgelsen af Fare Nr. 125.
 under den offentlige Færdsel m. m.

§ 19. Forældre eller andre Vedkommende ere pligtige at sørge for, at smaa Børn, der ere under deres Varetægt, paa offentlig Gade, Wei eller Plads ere undergivne tilbørligt Tilsyn.

§ 20. Ved Færdselen over de offentlige Broer og Dæmninger ere saavel Kjørende og Ridende som Fodgængere pligtige at følge de Forskrifter, som meddeles ved isinesaldende Opflag paa Stedet eller særlig gives af Brobetjentene. Ved Aabning og Lukning af Broerne maa Ingen træde indenfor den stedfindende Afspærring.

Paa stærkt befærdede Steder kan Politiet med Magistratens Samtykke paahyde, at al Kjørsel og Riden skal foregaa i Skridt. Saadant Paabud skal meddeles ved isinesaldende Opflag paa Stedet.

§ 21. Naar offentlig Gade, Wei eller Plads anlægges eller istandsættes, samt naar der ellers ved samme foretages Arbejder, der i nogen væsentlig Grad ere til Hindrer for Færdselen eller gjøre den usikker, skal den paagjældende Strækning, saalænge Arbeidet varer, i en saadan Afstand, som Politiet bestemmer, holdes forsvarligt affæret.

Fra Mørket falder paa, indtil det bliver lyst om Morgen, skal der være anbragt fornødne tændte Lygter ved Afspærringen.

§ 22. Ved Opførelse af nye eller Redbrydelse eller Hovedreparation af ældre Bygninger, som ere beliggende ved offentlig Gade, Wei eller Plads, skal Gieren, førend Arbeidet paabegyndes, derom gjøre skriftlig Anmeldelse til Politiet, for at dette kan paasee, at der anbringes Plankværk eller anden Indhegning og iøvrigt træffes de Foranstaltninger, som findes nødvendige til Forebyggelse af Ulempe for de

22 Juni. Forbipasserende Saasnart Arbeidet er saa vidt fremfæredet, Nr. 125. at Indhegningen ikke længer er nødvendig, skal Gieren gjøre Anmeldelse derom til Politiet og, naar Politiet finder, at dette bør skee, strax borttage Indhegningen og ryddeliggjøre den indhegnede Plads.

Gieren er ansvarlig for, at Indhegningens Vedbliven ikke nødvendiggjøres ved utilbørlig Forhaling af Byggearbeidet.

§ 23. Stilladser og Løbebroer, som anvendes ved Bygningsarbejder, skulle være af forsvarlig Styrke og omhyggeligt anbragte, hvorhos de paa den udvendige Side skulle være forsynede med Lægter som Brystværn og med mindst 15 Tommer høie Banger.

Løse Stiger, der benyttes til Arbeide paa en Bygnings udvendige Side, skulle være af forsvarlig Styrke og, naar de ere over 6 Alen lange, forsynede forneden med saadanne Indretninger, at Udskridning forhindres, hvorhos en Arbejder, saalænge Stigen benyttes, skal have Plads ved dens Fod for at paase, at den staar fast.

For Overtrædelse af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser straffes den Haandværksmester eller Andre, der forestaa det paagældende Arbeides Udførelse, eller, saafremt han ikke opgives af Gieren, denne selv.

§ 24. Befindes en Bygning eller en Del af samme i saa brøstfældig Tilstand, at der er Fare for Nedstyrtning, kan Politiet forbyde Benyttelsen af Bygningen helt eller tiidels og paalægge Gieren inden en af det fastsat Frist at foretage saadanne Arbejder, at den tiidseværrende Fare fjernes, hvorhos Politiet paa Gierens Bekostning kan træffe de hderligere Foranstaltninger, der maatte anses fornødne for at forebygge Fare for Forbigaaende eller Andre.

Paa lignende Maade forholder, naar Mur, Plankeværk eller andet saadant Hegn findes i faldefærdig Stand.

§ 25. Urtepotter, Fuglebure eller Andet, der ved at falde ned kan bevirke Skade, maa ikke opstilles eller ophænges

paa Tage, Tagrender, aabne Altaner, Bygningers Ydersider, 22 Juni. Mur, Planteværk eller Stakit eller i aabne Vinduer eller Luger, Nr. 125. medmindre de ere forsvarligen fastgjorte eller paa anden Maade sikrede mod Nedfald.

§ 26. Vinder eller andre Indretninger, ved hvilke Varer eller Andet heises op fra eller ned til offentlig Gade, Wei eller Plads, skulde saavel som deres Tilbehør have fornøden Styrke og maa ikkun benyttes af øvede og paalidelige Folk.

§ 27. Kjælbernedgange, som fra Bygningslinien springe frem imod offentlig Gade, Wei eller Plads, skulde paa Siderne være hegnede med forsvarligt Rækværk eller være dækkede lige med Fortovets Overflade med Lemme, som ikkun maa aabnes, naar Brugten af Kjælderen gjør det nødvendigt, og da kun under Udstilling af Afvisere som i § 32 foreskrevet.

§ 28. Udløbsrender fra Huse og Grunde til offentlig Gade, Wei eller Plads skulde være forsvarligt dækkede lige med Fortovets Overflade.

§ 29. Ud for offentlige Badehuse og Badesteder og ud for Strandbredden i en Afstand af indtil 100 Alen til begge Sider af saadanne maa Sandgravning eller anden Gravning der foraarsager Huller i Strandbunden, ikke foretages paa ringere Dybde end 4 Alen.

Politiet kan give Bestemmelser om det Tilsyn, der skal finde Sted, og de Redningsredskaber, der skulde forefindes ved saadanne Badehuse.

§ 30. Ingen maa færdes paa Isen paa Byens Kanaler, de omliggende Søer eller andre dybere offentlige Vandsteder, naar Isen ikke er fuldkommen sikker. Isen paa Vandværkets Beholdere i Sct. Jørgens Sø maa Ingen betræde uden Vandværkets Ordre eller Tilladelse.

Ingen maa hugge Huller eller Waager i Isen paa de fornævnte Steder uden dertil at have henholdsvis Politiets

22 Juni. eller Vandværnets Tilladelse, og i saa Fald ikke paa andre Nr. 125. Steder end tilladt.

Saadanne Huller eller Waager skal Vedkommende forsyne med forsvarelig Indhegning.

Magistraten er bemyndiget til i Anledning af stedfindende Jøning paa Vandværnets Søer at forbyde al Færdsel af Uvedkommende paa disse Søer eller paa større eller mindre Strækninger af dem imod, at de under Forbudet indbefattede Strækninger behørigen indhegnes, og at der om Forbudet udstedes en Bekjendtgørelse fra Politiet, der opslaaes paa passende Steder ved Søerne.

Naar denne Foranstaltning ved Jøningens Ophør kan bortfalde, bliver ny Bekjendtgørelse derom at udstede.

§ 31. Rensning af Tagrender og Redkasting af Sne fra Tage ud til offentlig Gade, Vej eller Plads maa ikke uden Politiets Tilladelse finde Sted efter Kl. 10 Formiddag.

§ 32. Naar Op- eller Redheisning af Barer eller Andet, Rensning af Tagrender, Redkasting af Sne fra Tage, Istandsættelse af saadanne eller andre mindre betydelige Bygningsarbejder foretages udover eller ud til offentlig Fortov, skal der til Advarsel for de Forbigaaende udsættes Afvisere af en saadan Beskaffenhed, at de tilstrækkelig tydeligt angive, at Færdselen sammesteds er forbunden med Fare eller Ulempe. Afvisere maa ikke henstaa længere end nødvendigt, men skulle borttages, saasnart de paagjældende Arbejder standse.

Under Redbrydning af Bygninger og under Bygningsforetagender maa tørt Murgrus og lignende ikke udkastes fra Bygningen paa en saadan Maade, at Støvet af Vinden kan føres udover offentlig Gade, Vej eller Plads.

4de Kapitel.

Om Kjørsel og Riden.

§ 33. Kjørende og Ridende ere pligtige at iagttage

behørig Forsigtighed, hvilket især gjælder, naar der kjøres 22 Juni. omkring Gadehjørner og ud af Porte eller andre Udkørseler Nr. 125. fra Gaarde eller tværs over Færdselsveie. Dette gjælder ogsaa om Kjørsel med Træk- eller med Haandvogne. Al Kapkørsel eller Kapridning er forbudt. Paa Gader eller Plads se maa ikke rides eller kjøres hurtigere end i jævn Trav, og andetsteds ikke hurtigere end i stærkt Trav.

Kjørende og Ridende skulle itide varsko Personer, der ere foran dem paa deres Veie. Utilbørlig Smelden med Piff ved Kanekørsel eller ved andre Leiligheder paa offentlig Gade, Veie eller Plads er forbudt.

§ 34. Kjørende og Ridende skulle holde sig paa de til saadan Færdsel bestemte Gader og Veie.

Ingen maa kjøre eller ride paa Fortov eller Gangsti.

Kørsel med Velocipeder og lignende Befordringsmidler er kun tilladt paa Kjørebane og Ridesti, derimod ikke paa Fortov eller Gangsti. Saadan Kørsel skal foregaa med fornøden Forsigtighed og er forbudt i de i § 16 Punkt 1 nævnte Gader.

§ 35. Kjørende og Ridende skulle holde sig til den Side af offentlig Gade eller Veie, der er paa deres høire Haand, og naar de møde hinanden, skal hver især vige af til høire.

§ 36. Ingen maa kjøre eller ride imod eller ind i Troppesafdelinger, Ligtog eller andre Processioner, men Enhver har at vige af Veien for samme.

§ 37. Ingen Vogn eller andet Kjøretøi maa paa offentlig Gade eller Plads være forspændt med flere end to Heste ved Siden af hverandre; ei heller er det tilladt der at kjøre med flere Vogne eller andre Kjøretøier, der ere fastgjorte til hverandre.

§ 38. Vogne med Læs skulle være forsvarligen læsede, saa at de ikke ere udsatte for Væltning eller for, at det Paalæsede falder af, eller at Vognene gaa i Stykker under

22 Juni. Kjørsefen, eller at der iøvrigt ved Kjørsefen bevirkes Skade Nr. 125. eller Ulempe for Færdselen.

§ 39. Ingen, der er under 16 Aar, eller som er drucken eller af anden Aarsag upaalibelig, maa kjøre en forspændt Vogn. Er Vognen betroet den Paagjældende af nogen Anden, er denne tillige undergIVEN Strafsansvar.

§ 40. Paa offentlig Gade, Bei eller Plads eller i Porte, Gaarde eller deslige Steder, der have aaben Udkjørsef til offentlig Gade, Bei eller Plads, maa ingen Vogn holde forspændt, medmindre Kudskføren eller en anden voksen Person holder Tommerne, eller disse ere forsvarligt fastbundne til Vognen og en Skagle ved hver Hest er fraspændt.

Det er forbudt paa de fornævnte Steder at tage Hovedtøiet af Heste eller at tage Bidselet af forspændt Hest i længere Tid, end medens den fødes.

Heste, der tidligere have løbet løbsk, flaaet eller bidt, skulle paa de nævnte Steder altid være undergivne tilbørligt Tilsyn. De sidste skulle tillige betegnes med en fra begge Sider synlig Halmvisk paa Hovedet, eller der skal træffes anden efter Politiets Skjøn paalibelig Sikkerhedsforanstaltning med Hensyn til dem.

§ 41. Naar Heste paa offentlig Gade, Bei eller Plads benyttes for Kane, Stæde, Sporvogn eller Vogne, hvis Hjulføglere ere belagte med et Stof, der dæmper Lyden, skulle de være forsynede med forsvarlige Bjælder eller Klokker, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

Det samme gjælder Velocipeder og lignende Befordringsmidler.

§ 42. Alle med to eller flere Heste forspændte Arbeids- og Fragtvogne, der tilhøre Beboere i Kjøbenhavn og dens Forstæder og benyttes paa Stadens Grund, alle Omnibusser og andre lukkede Vogne, som ere indrettebde til at kunne fremføre mindst 10 Personer — Sporvogne undtagne —

skulle være forsynede med Hjul, hvis Kælger ere i det mindste 22 Juni.
4 Tommer brede. Nr. 125.

§ 43. Intet Godskaes, som kjører over Stadens Broer, maa uden særlig Tilladelse fra Politiet have større Vægt end 5000 Pund.

5te Kapitel.

Om Førsel af Heste og andre Kreaturer.

§ 44. Heste maa ikke gaa løse paa offentlig Gade, Wei eller Plads. Ei heller maa Rogen paa offentlig Gade eller Plads føre en eller flere Heste ved Siden af eller efter Vogn eller andet Kjøretøi, ei heller trække eller drive flere ikke sammenkoblede Heste eller flere end 4 Heste i et Kobbet. Dog maa tvende fraspændte Heste føres under een Tomme, naar de ikke slæbe Skagler eller deslige efter sig. Ingen maa ride med Haandhest i stærkt besædede Gader. Enhver Hest, der rides, trækkes eller drives paa offentlig Gade, Wei eller Plads, skal være forsynet enten med Hovedtøi eller med Bidsel. Naar Hesten trækkes eller drives, maa den ikke føres hurtigere end i Skridt, og Føreren skal, naar den trækkes, gaa paa dens venstre Side.

§ 45. Om Førsel af andre store og smaa Kreaturer paa offentlig Gade, Wei eller Plads gjælde følgende Bestemmelser:

Thre skulle altid trækkes enkeltvis og være forsvareligt nittede eller paa anden af Politiet bijaldet Raade gjort uskabelige.

Andet stort Hornkvæg maa ikke drives, men kun trækkes enkeltvis eller i Koblet.

Svin og Kalve maa ikke drives eller trækkes, men skulle altid føres paa Vogn eller Trillebør. Det samme skal gjælde om Gaar og Lam, der ankomme hertil tilføs eller paa Jernbane, medmindre de trækkes enkeltvis.

Til den Førsel af Kreaturer, der ikke sker ved Kjørsel paa Vogn eller Trillebør, maa ikkun benyttes Personer, som dertil

22 Juni. have erhvervet Politiets Tilladelse, hvilken til enhver Tid kan Nr. 125. tilbagetages. Dette skal dog ikke udelukke Nogen fra enten selv at føre eller ved en i hans faste Tjeneste staaende Mand at lade føre ham tilhørende Kreaturer og ei heller være til Hindrer for, at Personer der drive eller trække Kreaturer ad Landeveien hertil Staden, føre dem lige til deres første Bestemmelsessted paa Stadens Grund.

Politiet bestemmer og bekjendtgjør, ad hvilke Veie Tyre maa trækkes, store Kreaturer føres i Kobbøl, samt Faar og Lam, der ankomme fra Landet, drives løse i Flokke; ligeledes bestemmer og bekjendtgjør Politiet, hvormange Stykker der maa føres i et Kobbøl, samt hvormange Førere der udfordres, naar Faar og Lam fra Landet drives i Flokke.

6te Kapitel.

Om Hunde.

§ 46. Naar Hunde vise sig bidiske eller glubiske eller have Bane at forulempe Folk ved at gje ad dem eller fare imod dem, kan Politiet paalægge Eieren under Strafansvar at holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv.

Ingen maa hidske en Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar han bemærker, at den anfalder Nogen.

Den der hidske en Hund paa Nogen eller undlader at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen, er straffskyldig, selv naar der ikke derved sker Skade.

Ingen Hund maa vise sig offentlig uden at bære Polititegn for Aaret. Hunde, der ikke bære Polititegn for Aaret, kan Politiet foranstalte optagne og fremlyste samt, hvis ingen Eier indløser dem inden 3 Gange 24 Timer, lade dræbe. Det Samme gjælder om Hunde, der ved at gje eller tude

paa offentlig Gade, Wei eller Plads om Natten forstyrre de 22 Juni.
Omboendes No. Nr. 125.

Tiere af Hunde, der efter det Foranstaaende kunne optages, ere tillige undergivne Strafansvar efter denne Vedtægt.

Tøvrigt skal det have sit Forblivende ved de i Plakat af 4de Oktober 1815 Lit. B, Lov af 28de Januar 1856, Lov om smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 29de December 1857 § 11 og Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Udbredelse af Hundegalskab af 30te November 1876 givne Forrifter.

§ 47. Naar Noget vil benytte løsgaaende glubste Hunde til Pladsers Bevogtning, skal han derom gjøre Anmeldelse til Politiet, for hvem han med Hensyn til hver enkelt Hund, som agtes saaledes benyttet, skal forevise den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskoles Attest om, at der efter Hundens Beskaffenhed Intet derfor er til Hinder. Vedkommende Plads skal derhos holdes saaledes indhegnet og lukket, at Hundene ikke kunne slippe ud, og det skal ved tydelige Opflag, udenfor Pladsen paa de Steber, Politiet bestemmer, altid findes bekjendtgjort, at der holdes løse Hunde paa Pladsen, og til hvilke Løber de ere løsgaaende. Endelig skulle saadanne Hunde stedsse være fornævnte Skoles Tilsyn og Bestemmelser underkastede.

7de Kapitel.

Om Beskadigelse og Besudling af Bygninger
Monumenter m. v.

§ 48. Det er forbudt at skrive, trædse, male eller tegne paa eller paa anden Maade at beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Gjenstande, saasom Statuer, Springvand, Vandposte eller Opstandere, Brandhaner, Gabelygter, Bænke, Indhegninger og deslige, saavel som den til offentlig Gade, Wei eller Plads stødende Del af Hus, Mur, Plankeværk, Port eller andet Saadant.

22 Juni. § 49. Ingen maa uden Magistratens Samtykke opbryde Nr. 125. Stenbroen eller foretage nogen Gravning i eller anden Forandring ved offentlig Gade, Wei eller Plads.

§ 50. Ingen Uvedkommende maa tænde eller slukke de paa offentlig Gade, Wei eller Plads anbragte Lygter.

§ 51. Ingen maa beskadige de paa offentlig Gade, Wei eller Plads eller i offentlige Anlæg staaende Træer ved at afbrække Grene eller Kviste, afsive eller skjære i Barken eller deslige, ei heller aftage eller beskadige de omkring Træerne til deres Beskyttelse anbragte Indretninger. Det er ogsaa forbudt at afplukke, borttage eller beskadige de i offentligt Anlæg værende Frugter, Blomster eller Planter, at henkaste eller henlægge Urenlighed, Paptic eller andet Saadant i deslige Anlæg eller paa anden Maade beskadige eller besudle dem.

De Besøgende ere pligtige at overholde de af Anlæggenes Bestyrelse til Fremme af Orden og Fred trufne reglementariske Bestemmelser, naar disse ere bekendtgjorte paa behørig Maade navnlig ved Opflag ved Indgangene og paa andre passende Steder.

§ 52. Ingen maa bestige, overstige eller beskadige de ved offentlig Gade, Wei eller Plads eller om offentligt Anlæg anbragte Afslutter, Bryllværn, Diger eller anden Indhegning, ei heller stige ned i eller beskadige de ved dem værende Grøfter.

§ 53. Paa Kirkegaard maa ingen Legen eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opførsel finde Sted.

Ingen maa paa Kirkegaard gaa udenfor de afslutne Gange, stige over Grøfter, Diger eller andre Indhegninger, beskadige Træer, Blomster eller andre Værter eller paa nogen Maade beskadige eller besudle Gravsteder eller andre paa Kirkegaarden værende Anlæg, ei heller paa anden Maade overtræde de af Kirkegaardenes Bestyrelse til Fremme af Orden og Fred paa Kirkegaardene trufne reglementariske Bestemmelser,

naar disse ere bekendtgjorte paa behørig Maade, navnlig 22 Juni. ved Opflag ved Indgangene og paa andre passende Steder. Nr. 125. Børn maa ikke komme paa Kirkegaard undtagen i Følge med og under Opfigt af andre Personer.

Det er forbudt der at medtage Hunde.

8de Kapitel.

Om Gadenavne, Husnummere og Skilte.

§ 54. Paa Hus, Plankeværk eller Andet, der danner Hjørne af eller Indgang til offentlig Gade, Wei eller Plads, skal Eieren foranstalte Gadens, Weiens eller Pladsens Navn tydeligen malet paa eller nærved Hjørnet eller Indgangen paa den Maade som Magistraten bestemmer.

§ 55. Enhver Huseier skal sørge for, at Husets Gade=nummer, der bestemmes af Magistraten, er ud til offentlig Gade, Wei eller Plads anbragt paa en isinesfaldende Maade over Hovedindgangen, og at Matrikulsnummeret er anbragt paa et passende Sted i Indgangen til Porten eller Forstuen.

§ 56. Skilte maa herefter ikke anbringes anderledes end fladt imod Bygningsfacaden. Skilte, der allerede findes anderledes anbragte, kan Politiet befale nedtagne, naar de enten bort= tage Udfigt for Raboer eller Lys fra Gadelygter eller ere til Hindrer for Færdselen.

9de Kapitel.

Om Opflag.

§ 57. Det bestemmes af Magistraten, paa hvilke Steder Opflag af Bekendtgjørelser fra Dyrigheden eller andre offentlige Myndigheder maa finde Sted, og for Kommunens Regning bekostes de dertil fornødne Tavler anskaffede, ved= ligholdte og renholdte, naar ikke vedkommende Eiere fore= trække selv at foranstalte dette.

Bekendtgjørelser angaaende Theaterforestillinger, Koncerter,

22 Juni. Forevisninger og offentlige Forkyftelser, til hvilke Politiets Nr. 125. eller andre Vedkommendes Tilladelse haves, kunne ligeledes finde Sted ved Opflag, naar Gieren af det Sted, hvorpaa Opflaget fter, dertil giver sit Minde.

Andre Bekjendtgjørelser er det ikke tilladt at lade offentlig opflaa uden Samtykke baade af vedkommende Huseier og Politiet; dog undtages herfra Opflag paa en Eiendom om, hvad der vedkommer de deri boende Personers Næringsvei, Bopælsforandringer og andre Henvisninger, som knytte sig til Opflagsteden.

§ 58. Opflag, som ikke udgaa fra en offentlig Myndighed og ikke vedrøre den Eiendom, hvor Opflaget findes, eller dens Beboere, maa kun besørges udførte ved dertil af Politiet autoriserede Personer, der erholde Bevis for Autorisationen til Forevisning for det patrouillerende Politi.

§ 59. Offentlige Opflag skulle borttages, naar det Diemed, hvori de ere opflaaede, er fyldestgjort, og Politiet kan, hvis Vedkommende ikke efter Paalæg foranstalte dette, foranledige det udført for disses Regning.

§ 60. De efter det Foranstaaende lovlig gjorte Opflag er det forbudt at afsrive, besudle eller paa anden Maade at beskadige eller gjøre ulæselige.

10de Kapitel.

Om Torvehandel.

§ 61. Det bestemmes af Magistraten, hvilke af Stadens offentlige Torve der kunne benyttes til Torvehandel, hvilken Handel der paa hvert enkelt Sted maa drives, og til hvilken Tid den maa finde Sted.

Ingen maa overtræde den saaledes trufne Ordning ved at drive Torvehandel med andre Varer, til andre Tider eller paa andre Steder end tilladt.

§ 62. De, der indfinde sig paa Torvene for at falskbyde Varer, skulle ordne deres Udsalg paa den Maade, der a

Politiet eller andre Ophynshavende anvises dem, og i det 22 Juni. Hele iagttage de af Politiet til Ordens Overholdelse givne Nr. 125. Forskrifter.

Den der, skjøndt paamindet, ikke efterkommer de givne Forskrifter, kan af Politiet bortvises fra Torvet.

§ 63. Torvehandlere maa ikke paa Torvet henkaste for-dærvede Varer eller andet Uffald.

§ 64. Ingen maa lægge Hindring i Veien for den fri Udgang til Udsalgsstederne eller paa anden Maade forstyrre Handelen.

Personer, der indfinde sig paa Torvet for at søge Arbeide ved at bortbringe kjøbte Vare, maa ikke opstille sig ved Udsalgsstederne, men skulle holde sig i en saadan Afstand, at de ikke hindre Færdselen.

§ 65. Ingen Sælger maa med sine Varer tage Ophold paa Torvet tidligere end $\frac{1}{2}$ Time før den til Handelen bestemte Tid. Ved Torvetidens Udløb skulle alle Varer saavel som Bogne, Borde, Kurve eller deslige, der ere benyttede ved Handelen, være fjernede fra Torvet.

11te Kapitel.

Om offentlige Beværtningssteder.

§ 66. Paa offentligt Beværtningssted maa ikke udskjænkes berusende Drikke til Personer under 16 Aar eller til kjendelig Berusede.

All Udskjænkning er forbudt til Personer, der ved deres Paaflædning betegnes som indlagte i Fattigvæsenets Arbeidsanstalter og Stiftelser, eller med Hensyn til hvilke vedkommende Bært paa anden Maade har faaet Kundskab om, at de i denne eller en Nabo-kommune forserges paa den anførte Maade.

Naar Rogen paa et Beværtningssted er bleven beruset, er Bærten ansvarlig for, at han under tilstrækkelig Ledsaagelse

22 Jun. hjembringes eller henbringes til den den nærmeste Politistation. Nr. 125

Bærten maa ikke tilstede eller taale, at Arbeidsløn eller Hyre udbetales i hans Lokaler.

§ 67. Bærten maa ikke imod Politiets Forbud foranstalte eller taale nogen Afbenyttelse af Lokalet, der medfører forstyrrende Støi for andre af Husets Beboere eller for Omboende.

Politiet kan forbyde enhver Beværtningsdrivende til Hjælp i de Lokaler, hvor Gjæster opholde sig, at benytte anden kvindelig Medhjælp end sin Hustru og egne voksne Børn.

§ 68. I Beværtningsstedet maa Intet foretages, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

Ingen maa paa Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Ufærd, hvorved andre Gjæster, Bærten eller dennes Folk fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres.

Har Slagsmaal eller anden betydeligere Uorden fundet Sted, er Bærten, naar det forlanges af Politiet, pligtig til strax at lukke Beværtningen for den Dag.

§ 69. Offentlige Beværtningssteder, hvor Vine og de= stillerede stærke Drikkevarer eller nogen dermed tilberedt Drik udsælges eller udskjænkes, skulde holdes lukkede fra Kl. 12 Aften til 4 Morgen, og maa i bemeldte Del af Døgnet ingen Beværtning eller Udskjænkning finde Sted, og ingen Gjæst indlades eller opholde sig paa slige Beværtningssteder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller og Gjæstgivergaarde eller for Afholdelsen af sluttede Selskaber, Baller og deslige i offentlige Beværteres til saadant Brug særlig bestemte Værelser.

§ 70. Naar Konditori, Restauration eller anden offentlig Beværtning findes i en Bygning der er forsynet med Port, skal Tieren i Porten eller i Gaarden nærved Porten anbringe et lukket Bisfoir efter Politiets nærmere Bestemmelse, og skal

Udgang til samme, saalænge Porten er uafslaaet, tilføedes 22 Juni. Enhver. Eieren er pligtig at besørge Pissoiret forsvarligen Nr. 125. renholdt.

12te Kapitel.

Om offentlige Forestillinger og andre Præstationer.

§ 71. Med Undtagelse af det Kongelige Theater maa Ingen uden Justitsministeriets Tilladelse offentlig opføre eller lade opføre dramatiske Forestillinger, Operaer, Balletter eller bestlige; dog kan Politidirektøren give Tilladelse til Opførelsen af en enkelt Forestilling af den nævnte Art, ligesom han ogsaa kan meddele Tilladelse til Opførelsen af dramatiske Forestillinger af Dilettanter i velbædig Tiemed.

§ 72. Ingen maa uden Politiets Tilladelse offentlig give Koncerter eller musikalske Præstationer, afholde Dands eller Maskerade, afbrænde Fyrværkerier, foranstalte Bauxhall, give mimiske, ekvilibristiske, magiske eller bestlige Forestillinger, forevise Seværdigheder, saasom Menageri, sjeldne Dyr, Berdens theatre, Panoramaaer, Perspektivklasser, Stereoskopsamlinger eller bestlige, lade afbenyttede Karusseller, Hjederbøsser, Skjæbtorde eller lignende, afholde Gevinstskydning eller bestlige. Til Afholdelse af Tombola eller andet saadant Lykkespil udtræves Justitsministeriets Tilladelse.

Tilladelse til Kirkekoncerters Afholdelse maa ikke meddeles, førend Biskoppens og vedkommende Kirkebestyrelses Samtykke er erhvervet.

Politiet kan meddele offentlige Beværtere en almindelig Tilladelse til under de fornødne Indskrænkninger i deres Lokaler at lade opføre musikalske Præstationer, dog itkun ved saadanne Personer, som forud ere opgivne for Politiet, uden at samme har havt Noget imod dem at erindre.

I Lokaler, hvor Sangerinder optræde, skal der være en

22 Juni. fuldstændig Adskillelse mellem det Sted, hvor Præstationerne Nr. 125 udføres, og det øvrige Lokale, i hvilket Sangerinderne ikke maa færdes enten for at indsamle Betaling eller i andet Niemed.

Offentlige Dandselokaler maa ikke holdes aabne efter Kl. 1 Nat. Ved saadanne Lokaler maa der ikke findes særskilte, ved Dør, Forhæng eller paa anden Maade lukkede Rum til Beværtning af eller Ophold for de Besøgende.

§ 73. Naar Tilladelse efter forrige Paragraf er givet Nogen til at gaa omkring og opføre Musik, forevise Kunster og Seværdigheder eller Andet, maa Saadant dog ikke ske paa offentlig Gade, Wei eller Plads. Ligesom det er en Selvfølge, at enhver Eier eller Leier af en Eiendom kan forbyde deslige Personer sammesteds at udføre de nævnte Præstationer m. v., saaledes skal ogsaa i Tilfælde af Eghed eller af anden gyldig Grund enhver Beboer være berettiget til at forlange, at den, der udfører Musik eller sløende Præstationer af den nævnte Art, fjerner sig i tilbørlig Afstand fra det paagjældende Sted.

§ 74. Enhver, hvem Tilladelse efter §§ 71—73 er meddeelt, skal efterkomme de Regler, som Politiet maatte foreskrive til Ordens Overholdelse. Han er ansvarlig for, at de opførte Forestillinger eller foreviste Præstationer m. v. ikke ere af uanstændigt eller iøvrigt af strafbart Indhold.

§ 75. Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skulle de Besøgende iagttage Sømmelighed og Orden og maa ikke ved Støien, Raaben, vedholdende Bifaldsyttringer eller Mishagshyttringer eller paa anden Maade hindre eller afbryde Forestillingen eller Forlystelsen eller forstyrre andre Deltagere i Nydelsen deraf. Uhydelige Meningsyttringer efter Slutningen af en offentlig Forestilling maa ikke vedvare, efterat der ved 3 Slag paa en Gongong er givet Signal til deres Ophør.

13de Kapitel.

22 Juni.

Nr. 125

Om Arbeidskjørsel samt Driven med Kreaturer
paa Folketirkens Helligdage.

§ 76. I Henhold til Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage § 12 tillædes det:

at fersk Kjød, Fisk og andre Levnetsmidler, der ere udsatte for at fordærves ved længere Opbevaring, og som ankomme hertil paa Jernbane eller med Dampskib om Morgenens paa Helligdage eller Aftenen forud, omsendes til Adressaterne i lette lukkede Bogne indtil Kl. 10 Formiddag og mellem Kl. 12 og 2 Eftermiddag paa Søn- og Helligdage,

at Kjørsel med lette Brødvogne til Forsyning af Bagernes Udsalgssteder og af deres Kunder efter forudgaaet Bestilling maa finde Sted paa Søn- og Helligdage indtil Kl. 10 Formiddag og mellem Kl. 12 og 2 Eftermiddag,

at Kjørsel med Is til Forsyning af Forbrugere maa finde Sted paa bemeldte Dage indtil Kl. 10 Formiddag,

at Kjørsel med lette M- og Mælkevogne samt med lette Bogne med fersk Kjød og Fisk, Sobavand og lignende affjælende Drikke til Forsyning af Kunder ogsaa paa de i Lovens § 8 ommeldte store Helligdage maa finde Sted indtil Kl. 9 Formiddag,

at Kjørsel med Foar, Lam, Svin og Kalve, som ilandsættes fra Dampskibe, der ankomme paa Søn- og Helligdage, og Driven med store Kreaturer, der paa Søn- og Helligdage ankomme hertil paa Jernbane eller med Skib, maa, naar fornødent gjøres, ske ad de i Politiets Beskjendtgjørelse angaaende Kjørsel af Kreaturer af 27de December 1877 § 2 foreskrevne Veie paa Liber, da den nævnte Kjørsel eller Driven med Kreaturer ifølge Loven ellers ikke kan finde Sted.

22 Juni.
Nr. 125.

2det Afsnit.

Om den offentlige Renlighed.

1ste Kapitel.

Om Gadefejningen.

§ 77. Enhver, der eier Grund eller Bygning, som støder til offentlig Gade, Bei eller Plads, er pligtig at besørge Gadefejningen med hvad dertil hører ud for sin Eiendom, i Gaderne indtil Midten af Kjørebanelen (er denne over 20 Alen fra Grunden, dog kun til 15 Alens Afstand fra Grunden), og paa Torv eller Plads ligeledes indtil 15 Alens Afstand fra sin Grund. Chausserede Kjørebaner fees ikke. Under Gadefejningen er indbefattet Renholdelse af Gangstier, Grøfter og Rendestene med de deri anbragte Rister og Nedløbsbrønde til de underjordiske Spildevandsledninger, samt af Udløbsrenderne fra og Nedløbsrenderne ved Husene.

Renholdelse af Slams og Tværkister samt Gadefejning, overalt hvor den ikke efter det Foregaaende paahviler Eierne af de tilslødende Grunde, foranstaltes og bekostes af det Offentlige.

Renholdelse af private Gader paahviler Eierne af de tilslødende Grunde.

§ 78. Gadefejningen med hvad dertil hører efter § 77 skal, hvad offentlige Pladser, Gader og Bei angaar, til hvilke Dagrenovationsvogne for Kommunens Regning udsendes, naar Gader eller Fortov ere brolagte, foregaa hver Søndag. Klokketiet for Gadefejningens Begyndelse og Slutførelse bestemmes af Politidirektøren efter Forhandling med Magistraten og bringes ved Bekjendtgjørelse i de offentlige Blade til almindelig Kundskab.

Den, hvem Gadefejningen paahviler, er desuden pligtig paa Helligdage, da Gadefejning ikke finder Sted, om Morgen inden Udløbet af den for Gadefejningen paa Hverdage

faffatte Frist at bortfaffe Galm, Papirflumper og deslige, 22 Juni. der maatte findes henliggende paa den Gade- eller Fortovs- Nr. 125. strækning, fom det paahviler ham at renholde.

Han er desuden pligtig til enhver Tid at bortfaffe Galm, Tørvesmuld og andet Affald, der maatte blive henliggende paa Gaden efter Vogne, fom bringe Læs til eller fra hans Hus eller Grund, eller fom i Anledning af hans eller nogen af hans Leieres Næring eller Bedrift holde udenfor samme.

I tørt Veir uden Frost skal Gade og Fortov vandes med friskt Vand, førend de feies. Det opseiede Skarn skal hentægges i Dynger paa Kjørebanelen tæt ved Kende- stenen.

Slam, Mudder eller faste Urenligheder maa ikke hverken fra Gaardsplads eller Gade feies eller skylles ned i de underjordiske Spildevandsledninger. Hvor flige Urenligheder forekomme, bør de sammenfeies i Bunker, der lægges saa langt fra Kendeftenene og Nedløbene til bemeldte Spildevandsledning, at de ikke kunne løbe ned eller ved paakom- mende Regn føres ned i samme.

Under særegne for den offentlige Sundhedstilstand farlige Omstændigheder kan Sundhedskommissionen midlertidigen befale hyppigere Gadeseining og Rensning af Udløbsrender, Kendeftene og Grøfter.

§ 79. De ikke brolagte Gangflier eller Fortov langs med offentlige Gader og Veie samt brolagte Fortov paa Steder, hvor Renovationsvogne ikke udsendes, saavel fom offentlige Vandløb, Kendeftene og Veigrøfter, brolagte eller ubrolagte, der ikke renholdes paa den i § 78 foreskrevne Maade, skulle Eierne af de tilstødende Grunde renholde og oprense, saa ofte de derom tilfiges af Politiet.

Private Gader og Veie med tilhørende Fortov, Kende- ftene eller Grøfter skulle Eierne af de tilstødende Grunde

22 Juni. ligeledes renholde og oprensning, saa ofte de fra Politiet berom Nr. 125. erholde Tilføjelse.

§ 80. Den, hvem Renholdelse af Slamkister, Udlobsrender, Rendeftene, Grøfter eller andre Vandløb paa offentlig Gade, Plads eller Bei paahviler, skal sørge for Vedligeholdelsen af de over dem anbragte Dæksler eller Brædder, dog at de af Kommunen anbragte Brædder over de saakaldte lukkede Rendeftene vedligeholdes af Kommunen.

Bedkommende skal derhos paase, at deslige Dæksler og Brædder slutte nøje og ligge fast, og derfor de i Tilfælde af Bladskregn, Tøbrud eller af anden Marsag ere til Hindrer for Vandets frie Løb, skal han foranstalte Brædderne at tage og igjen paalagte, saasnart det kan ske uden at hindre Vandets Løb.

§ 81. Naar Sne er falden, skal den, hvem Gadesveiningen paahviler, strax ryddeliggjøre Fortov og Rendeftene for Sne og derefter snarest muligt Kjørebanel ved at samle Sneen i Dynger paa Gaden nærmest Rendeftenen. Dog skal der drages Omsorg for, at indtraadt Slædeføre bevares, saalænge Politiet finder det hensigtsmæssigt. Brandhandedækslerne bør holdes ryddelige og tilgængelige.

I Frostveir skal Bedkommende holde Rendeftene og deslige Afløb ophuggede og, naar glat Føre indtræffer, foranstalte Fortovet bestrøet med Sand, Aske, Savspaaner eller deslige.

Ophugning af Sne og Is paa Gader og Pladser skal enhver Friepligtig foretage, naar det af Politiet paahydes og i den af samme foreskrevne Orden.

Det ophuggede skal henlægges i Dynger paa Kjørebanel langs Rendeftenen.

2det Kapitel.

22 Juni.

Om Bortkjørsel af Gaderenovation og Affald fra Nr. 125.

Husene m. v.

§ 82. Kommunen foranstalter og bekoster Bortførelsen af alt i Staden og dens Forstæder ved Rengjøringen af offentlige Gader og Pladse opseiet Skarn, der bliver at bortkjøre inden den Tid, der bestemmes af Politidirektøren efter Forhandling med Magistraten, samt af den paa de nævnte Steder sammenkastede Sne og Is.

De Vogne, der benyttes til Gaderenovationens Bortkjørsel (med Undtagelse af dem, som benyttes til Bortkjørsel af Is og Sne), skulle være forsynede med tydelige Nummere foran paa begge Sider samt være tætte og saaledes lukkede, at Intet spildes ved Paalæsningen og under Kjørselen.

§ 83. Ligeledes foranstalter og bekoster Kommunen Feieskarn og andet saadant Affald fra Husene ved offentlige Gader og Pladse og fra de i Kanalerne liggende Skibe, Ballastklevninger dog undtagne, afhentet og bortkjørt ved dertil bestemte Vogne, indrettede som i forrige Paragraf anført, der hver Søndag til de Tider, som fastsættes af Magistraten efter Forhandling med Politidirektøren, skulle kjøre igjennem alle bebyggede offentlige Gader og Pladser og ligesom hidtil tilkjendegive deres Nærværelse ved Hjælp af en Skralde.

§ 84. Feieskarnet skal af Beboerne udbæres i tætte Beholdere. Beholderne maa ikke hensesættes og deres Indhold ikke henlægges paa Gade eller Plads. Kjøretøjerne skulle selv udføre Paalæsningen og paase, at Intet spildes.

Til Affald fra Husene kan ogsaa henregnes Grus, Jord, Farvekjæblers Bundfald, Smedegrus og deslige, dog ikke over $\frac{1}{4}$ Tonde fra hver Eiendom.

§ 85. Politiet kan i Sygdomstilfælde meddele Tilladelse

22 Juni. til midlertidig at belægge med Straa eller Garberbart en
 Nr. 125. saa stor Strækning af offentlig Gade, Wei eller Plads,
 som efter Omstændighederne anses fornødent. Belægningen
 skal fornyes eller borttages, saasnart det af Politiet for=
 langes.

§ 86. Det skal paa de tvende aarlige Flyttedage være
 tilladt at henlægge Sengehalm og anden ved Leilighedernes
 Rengjøring faldende Urenlighed paa Gaden, hvorfra den da
 ved offentlig Foranstaltning vil være at bortføre inden 24
 Timer efter Flyttedagen.

§ 87. Sne fra Tøge og Tagrender, der nedkastes paa
 Gaden, bliver at bortføre ligesom den paa Gaden faldende
 Sne ved offentlig Foranstaltning.

§ 88. Ingen maa paa offentlig Gade, Wei eller Plads
 kaste Aabster, Feieskarn, Affald fra Huse eller anden Uren=
 lighed, ei heller Glas eller Potteskaar, Stene, Søm eller
 Andet, der kan medføre Fare eller Ulemper for Færdselen.
 Dørlige Ting maa heller ikke kastes i Havnen eller Kanalerne,
 Søerne omkring Staden eller andre dørlige Steder eller i
 Basserender, Røndestene eller andetsteds, hvorfra de kunne
 flyde ud i Gaderendestenen eller i andet offentligt Afløb.

§ 89. Sne og Is maa ikke fra Gaardsplads eller Have
 kastes ud paa offentlig Gade eller Plads eller i Havnen
 eller Kanalerne uden Politiets Tilladelse, men kan henføres
 til de af Kommunen dertil anviste Pladser.

§ 90. Vand maa ikke udledes og udfyldes over offent=
 lig Gade, Plads eller Wei, men kun igjennem de dertil
 bestemte private og offentlige Afløb. Udpumpning af
 Kjældersumpe maa i Tiden fra 1ste Mai til 30te September
 kun finde Sted mellem Kl. 11 Aften og Kl. 6 Formiddag, og
 i Tiden fra 1ste Oktober til 30te April kun fra Kl. 11 Aften
 til Kl. 8 Formiddag; dog skal det være Vandværkets
 Folk tilladt ogsaa til andre Tider at udpumpe Kjældersumpe,
 naar dette er nødvendigt for at opdage Feil paa Vandrens=

derne. Affkyllning af Kjældervinduer ud til offentlig Fortov 22 Juni. er kun tilladt i den til Gadesreining bestemte Tid. Vinduer Nr. 125. i høiere Etager maa aldeles ikke affyldes eller afvaskes udover Fortov. Ved Afvaskning af Bygningsfacader ud til Gader skulle de om Bygningsarbejder givne Forskrifter iagttages.

§ 91. Udførsel af Gjødning, Ratterenovation eller anden Urenlighed skal ske i tætte Bogne og paa saadan Maade, at Intet spildes. Tønderne eller Beholderne, som benyttes til Ombytning med dem, som udføres, skulle være tilbørlig rensede. Saadan Udførsel saavel som de i Sundhedsvedtægten ommeldte ildelugtende Afløb til Gade eller Kendersten maa ikkun finde Sted til den i Sundhedsvedtægten i saa Henseende bestemte Tid, samt isvrigt i Overensstemmelse med Sundhedsvedtægten og de andre derom gjældende Bestemmelser. Forfaavidt en Udførsel som den ommeldte fordrer en Udbæring paa Gaden, skal den ske til samme Tid som Ratterenovationen; dog at saadan Udbæring af Røggjødning fra de den 27de April 1870 bestaaende Kostalde skal være Gierne og Brugerne, forfaavidt disse ere de samme, som den Gang eiede eller brugte Staldene, tilladt om Sommeren til Kl. 8 og om Vinteren til Kl. 9 Formiddag.

3die Afsnit.

Om Paatale, Straf og Erstatning m. v.

§ 92. Forseelser imod nærværende Vedtægt og de i Forbindelse dermed gjældende særlige Reglementer forfølges som offentlige Politisager og straffes med Bøder indtil 100 Kr. Børn over 10 og under 15 Aar, som tidligere, efter at have fyldt det 10de Aar, inden Retten ere fundne skyldige i en saadan Forseelse eller have udvist en særdeles vanartig Udfærd, straffes med Ris, dog ikke over 25 Slag og isvrigt under Iagttagelse af almindelig borgerlig Straffelovs § 29, eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage.

22 Juni. Naar Dommeren finder, at Omstændighederne tale for Nr. 125. saadan Afgjorelse, kunne Sager mod Børn mellem 10 og 15 Aar sluttes med, at Forældre eller de, som træde Barnet i Forældres Sted, til Retsprotokollen erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i Hjemmet, hvortil efter Omstændighederne kan søies den Betingelse, at Revselsen bliver at tildele under Tilsyn af en ved Politiet Ansat.

Enhører Forseelsen under den almindelige Straffelovs Bestemmelser, komme disse til Anvendelse.

Bøder efter denne Vedtægt tilfalde Kommunens Kasse.

§ 93. Grundeierne ere personlig ansvarlige for Opfyldelsen af alle dem som saadanne ifølge denne Vedtægt paahvilkende Pligter og skulle ikke kunne undskyldes sig med Forsømmelse fra deres Folks eller Leieres Side.

Saafernt imidlertid vedkommende Grundeier har besikket og for Politiet opgivet en i vedkommende Eiendom eller dog i samme Politikreds, hvori den er beliggende, boende Mand, der i alle Eiendommen vedkommende, af denne Vedtægts Bestemmelser opstaaende Forhold kan træde i Eie-rens Sted overfor Politiet og det Offentlige, og som dertil har erklæret sig villig, gaar Ansaret over paa denne.

§ 94. Dersom den af et Barn begaaede Forseelse er sket efter Befaling, Opfordring eller Tilskyndelse af Forældre eller Andre, der have Myndighed over Barnet, ville disse, og ikke Barnet, være at straffe for Forseelsen, hvilket ogsaa skal være Tilfældet, naar Forseelsen maa tilskrives de nævnte Personers Mangel paa pligtskyldigt Tilsyn med Barnet.

§ 95. Naar Rogen undlader, hvad der ifølge denne Vedtægt paahviler ham, kan Politiet foranstalte det udført eller træffe fornøden Foranstaltning til at forhindre at Forsømmelsen afstedkommer Skade.

Omkostningerne hermed blive ligesom de Omkostninger, der foranlediges ved Foranstaltninger, som af Politiet træffes

for at forhindre forestaaende eller standse endnu ikke fuldførte 22 Juni. Handlinger, der ved Vedtægten ere forbudne, at udrede af Nr. 125. den Skjldige.

4de Afsnit.

Om Vedtægtens Omraade og de til samme knyttede særlige Reglementer.

§ 96. Denne Vedtægt gjælder, forsaavidt enkelte Bestemmelser ikke efter deres Indhold have et andet Omraade, for Staden Kjøbenhavn og dens Grund samt for de Kjøbenhavns Politis Myndighed underlagte Dele af Kjøbenhavns Amts Grund og af Kjøbenhavns Fæstningsværker, men ikke for Nyholm.

Med Hensyn til den Del af Fæstningsværkerne, der i Henhold til Kongelig Resolution af 1ste August 1864 ved Bekjendtgørelse af 9de s. M. er inddraget under Kjøbenhavns Politi, og som ikke er overgaaet til at være Kjøbenhavns Kommunes Eiendom, gjælder det samtidigt med nærværende Vedtægt udfærdigede Anhang til denne angaaende den Orden, der vil være at iagttage paa den Kjøbenhavns Politi underlagte og ikke i Kjøbenhavns Kommunes Eie overgaaede Del af Kjøbenhavns Fæstningsterræn, med de Forandringer der af rette Bedkommende maatte blive bestemte.

§ 97. Med Hensyn til Alt, hvad der vedkommer Person- eller Arbeidskjørsel fra offentlige Holdepladser i Staden eller paa dens Grund, forholdes i Overensstemmelse med de særegne Reglementer, som derom ere eller maatte blive givne, og blive disse Reglementer at betragte som Dele af denne Vedtægt. Det Samme gjælder om de saakaldte Bybude-Indretninger og andre deslige Indretninger og Foreninger, der gaa ud paa at søge Erhverv ved i en eller anden Henseende at hve Publikum sin Tjeneste paa offentlig Gade, Wei eller Plads.

§ 98. Ved offentlig Gade, Wei eller Plads forstaaes

22 Juni. i denne Vedtægt saadanne, som fra tidligere Tid ere over-
 Nr. 125. tagne til Vedligeholdelse m. v. af Kommunen eller i Henhold
 til Loven af 14de December 1857 om Gader, Veie og
 Vandløb i Kjøbenhavn ere eller blive erklærede for offentlige.
 Dog skulde Vedtægtens Bestemmelser ogsaa komme til
 Anvendelse paa saadanne private Gader, Veie eller Pladser,
 som med Vedkommendes Minde ere aabnede til almindelig
 Færdsel, alene med Undtagelse af de Bestemmelser, som gaa
 ud paa at paalægge Kommunen eller de tilslødende Grundes
 Eiere Forpligtelse til at foranstaae Noget udført; jvfr. dog
 §§ 77 og 79.

Tøvrigt betages ikke ved denne Vedtægt Gieren eller Gierne
 af saadanne private Gader, Veie eller Pladser den dem lov-
 lig tilkommende Raadighed over den dertil udlagte Grund
 og de tilslødende Bygninger eller Grunde, naar Færdselen
 ikke derved udsættes for Fare. Politidirektøren kan ogsaa
 give Gieren Paalæg om enten at iagttage de i denne
 Vedtægt givne Forskrifter i større eller mindre Omfang eller
 at afstikke deres Gader, Veie eller Pladser for almindelig
 Færdsel.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

22 Juni. Anhang til Politivedtægten for Kjøbenhavn an-
 Nr. 126. gaaende den Orden, der vil være at iagttage paa
 den Kjøbenhavns Politi underlagte og ikke i Kjøben-
 havns Kommunes Eie overgaaede Del af Kjøbenhavns
 Fæstningsterræn.

§ 1. Efternævnte Dele af det nuværende Fæstnings-
 terræn ere i Henhold til Lov om Kjøbenhavns Politis Om-
 ordning af 11te Februar 1863 § 1 og allerhøieste Resolution
 af 1ste August 1864 underlagte Kjøbenhavns Politis Tilsyn,
 nemlig:

Christianshavns Vold fra Langebro til Ufspærringen ved 22 Juni.
den nye Artillerikaserne; Nr. 126.

Christianshavns Enveloppe fra Langebro til Amagerbro samt
Amagerbroes Ravelin;

Citadellens Glacis, Udenværker, Esplanade, Toldbodpladsen
og Langelinie (men ikke Smedelinien).

§ 2. Det er enhver anstændig klædt Person tilladt til
enhver Tid tilfods at passere det ovennævnte Fæstningsterræn,
dog kun ad de til Færdsel bestemte Veie og Stier og navn-
lig under Jagttagelse af, at Opstigning til og Nedstigning
fra Hovedvolden, Bystværn og andre Voldstraaninger kun
maa finde Sted ad de dertil bestemte Trapper og Appa-
reiller.

§ 3. Det er forbudt at kjøre paa Volden undtagen til
og fra de der liggende Møller og andre Bygninger ad de
nærmeste Appareiller.

Kjørsel gennem Esplanaden (Grønningen) ved Citadellet
er kun tilladt ad Kjøreveiene fra Toldbodveien, ud for Bred-
gade, til Citadellet og, ud for Amaliegade, til den nye
Toldbodport og Langelinie. Til Kjørsel paa andre Steder
i Esplanaden saavel som paa Langelinie udfordres Kjøretegn
fra Kommandantskabet eller anden særlig Udkomst.

Ingen maa kjøre gennem Christianshavns Enveloppe
mellem Langebro og Amagerbro, medmindre han dertil
har Kommandantskabets Tilladelse eller anden særlig Ud-
komst.

Kjørsel med Sporvogne er tilladt, hvor Sporveien passerer
Fæstningsterrænet, under Jagttagelse af de om Sporvogns-
kjørselen gjældende Politibestemmelser.

§ 4. Ingen, hvis Stilling ikke giver ham særlig Udkomst
dertil, maa ride paa Fæstningsterrænet uden at være for-
synet med Ridetegn fra Kommandantskabet, og kun paa
efternævnte Steder:

22 Juni. i Gøtplanadens Ridealleer;

Nr. 126. paa Langelinie, samt

i Christianshavns Enveloppe fra Kallebod Skikkurv til
Barrieren ved Amagerbro;

dog har enhver til Riden paa disse Steder berettiget Person
Tilladelse til at medtage en Dame eller et Barn, og kan
lade sig ledsage af en Rideknægt.

§ 5. Riden paa de nævnte Steder er kun tilladt imellem
nedenangførte Klokkeslet:

i Januar	fra Kl. 7	fm.	} til Kl. 9	Eftm.		
i Februar	- - 6	-				
i Marts	- - 6	-				
i April	- - 5	-				
i Mai	- - 4	-	- - 10	-		
i Juni	} - - 4	-	-	-		
i Juli					- - 11	-
i August	- - 5	-	- - 10	-		
i September	} - - 6	-	-	-		
i Oktober					- - 9	-
i November					- - 7	-
i December	- - 7	-	-	-		

Det er forbudt at ride med Haandhefte paa de nævnte
Steder.

§ 6. Al Kjørsel med Haandslæder, Haandvogne — Bør-
nevogne undtagne — og Velocipeder paa Volden, Gøtplanaden
og paa Langelinie samt paa den Del af Strandpromenaden,
der hører til Fæstningsterrænet, er forbudt.

§ 7. Ingen maa sidde eller ligge i Græsset.

Beskændede og uanstændigt klædte Personer maa ikke op-
holde sig paa Fæstningsterrænet, og Ingen maa tage Natte-
ophold sammesteds.

§ 8. Ingen Uvedkommende maa sprede eller borttage
de af Fortifikationen oplagte Materialier. Heller ikke maa

nogen Leg finde Sted (se Politivedtægtens § 7), hvorved 22 Juni. Fæstningsværkerne beskadiges eller Spadseregængere eller Ri- Nr. 126. dende forulempes.

§ 9. Kreaturer maa ikke græsse eller drives paa Bolden eller i Udenværkerne uden Kommandantstabsets skriftlige Tilladelse.

§ 10. Ingen maa henlægge Løi paa Bleg, udbanke Tæpper eller Sengklæder, anbringe Snore mellem Træerne eller tørre Løi andetsteds, end hvor Tørrepæle med Militæretatens Samtykke ere anbragte.

§ 11. Uden Kommandantstabsets Tilladelse maa Ingen paa Fæstningsterrænet hensejtte Arbeids- eller Haandvogne eller henlægge Lømmen, Sten og andre Materialier, Jø, Sne, Murgræs, Feieskarn eller deslige.

§ 12. Uden Kommandantstabsets skriftlige Tilladelse maa Ingen paa Fæstningsterrænet:

grave, samle Ben, Urter, Rødder og deslige eller plukke Violer;

finde eller passere Bolden, Fæstnings- og Udenværkerne med Jagtgevær;

udsælge Frugt, Kager, Cigaretter eller nogelsomhelst Andet;

indrette Klæderammer paa Bolden eller Rebslagerstade ved Foden af samme;

tage Jø fra Fæstningsgravene.

§ 13. Ingen maa fiske i Fæstningsgraven uden at være forsynet med et af Kommandantstabet dertil udstedt Tegn.

Fiskeri i Citadelsgraven paa den Side, der vender mod Gøplanaden og Langelinie, er aldeles ikke tilladt hverken fra Gravranden eller fra Fæstningsbroerne. Gi heller maa Nogen fiske i de paa Citadelslets Glacis værende tre mindre Grave.

22 Juni. Ved Tifferiet skulle de paa Tegnet trykte Forskrifter nøie Nr. 126. følges.

Ingen Uvedkommende maa færdes paa Isen paa Christianshavns Stadsgrav øst for Amagerbro.

§ 14. Brugerne af Møllerne paa Bolden og Andre, som ifølge Kontrakter med Militæretaten have særlig Benyttelsestret af og Udgang til Dele af Fæstningsterrænet, have med Hensyn dertil at holde sig de i deres Kontrakter indeholdte Forskrifter efterrettelige.

§ 15. Dette Anhang træder i Kraft samtidigen med den under Dags Dato udgaaede Politivedtægt for Kjøbenhavn, og ophæves fra samme Tidspunkt de under 7de Juni og 15de December 1869 udgaaede Tillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af 18de Januar 1869 angaaende den Orden, der vil være at iagttage paa Kjøbenhavns Fæstningsterræn.

Bekjendtgjørelse om at den i Lov indeholdende 14 Juli.
Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Nr. 138.
Midler af 26de Mai 1868 § 4 Nr. 1 nævnte Af-
gift fra 1ste Oktober d. N. og indtil videre ned-
sættes til det Halve. (Justitsministeriet.)

Efterat Reservecifonden for Overformynderiets udenbys Af-
 deling har naaet den i Lov indeholdende Bestemmelser an-
 gaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler af 26de Mai
 1868 § 4, 4de Led omhandlede Størrelse, nedsettes den
 Afgift, der ifølge Bestemmelsen i samme § Nr. 1 i hver
 Rentetermin indeholdes af hver Rigsdaler, der i Rente ud-
 betales eller oplægges, herved fra og med 1ste Oktober d.
 N. og indtil videre til det Halve saaledes, at bemeldte Af-
 gift kun bliver at beregne med Halvdelen, forsaavidt angaar
 de til Udbetaling den nævnte Dag eller senere forfaldne
 Renter eller Udbytte af Kapitaler, der tilhøre Personer under
 Overformynderiets udenbys Afdeling.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse angaaende Kassationen af Stem- 26 Juli.
pelmærker. (Generaldirektoratet for Skattevæsenet). Nr. 139.

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at Kassatio-
 nen af Stempelmærker for Fremtiden kan udføres ved Paa-

26 Juli. trykning af den til Kassation Berettigedes Navn eller Firma Nr. 139. ad mekanisk Vej istedetfor som hidtil i Henhold til Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse af 24de Marts 1862 forefrevet alene ved Skrift, hvorved selvsølgelig i Overensstemmelse med bemeldte Bekjendtgjørelse, hvis Regler i det Hele fremdeles blive at følge, maa iagttages, at Navnet, der maa angives helt — og ikke blot ved Begynderbogsbogstaver eller i Forkortelse — maa anbringes tværs over Stempelmærket og tildels paa vedkommende Dokument. Ligeledes skal den Embedsmand, der er berettiget til at kassere Stempelmærker, istedetfor ved Kassationen at skrive sit Navn, kunne benytte et Stempel, der indeholder Embedets Navn.

25 Oktbr. Anordning om Indførelse af Skoleembedsexaminer ved Kjøbenhavns Universitet. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet). Nr. 162.

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Vi ville alernaadigst have anordnet følgende Bestemmelser angaaende Indførelse af nye Skoleembedsexaminer ved Kjøbenhavns Universitet:

A. Om Examensfagene og de Rettigheder. Examinerne give.

§ 1. Der oprettes Skoleembedsexaminer, som omfatte Grupper af følgende Fag: Dansk, Latin, Græsk, Fransk, Tysk, Engelsk, Historie, Mathematik, Fysik, Kemi, Astronomi, Naturhistorie og Geografi.

§ 2. Hver Skoleembedsexamen sammensættes af et Hovedfag og flere Bifag. Hvis et af Sprogene, Historie eller Naturhistorie og Geografi er Hovedfag, blive Bifagene 2 i Tallet; saakfremt derimod Mathematik eller Fysik er Hovedfaget, bliver der 3 Bifag.

§ 3. Ethvert af de i § 1 nævnte Fag kan gøres til Hovedfag eller til Bifag, dog med Undtagelse af Natur-

historie og Geografi, som kun kan være Hovedfag, og med 25 Oktbr. Undtagelse af Kemi og Astronomi, der kun kunne være Bifag. Nr. 162.

§ 4. Sammensætningen af Fagene ved en Skoleembedsexamen er dels bunden, dels beror den paa frit Valg.

Naar et af de under det filosofiske Fakultet hørende Fag er Hovedfag, skulle de dertil knyttede Bifag alle henhøre under samme Fakultet. Er Latin eller Græsk Hovedfag, skal det andet af de gamle klassiske Sprog være et af de dertil knyttede Bifag; er Fransk eller Historie Hovedfag, skal Latin, er Dansk, Tysk eller Engelsk Hovedfag, skal Latin eller Græsk slutte sig dertil som det ene Bifag. Til Mathematik som Hovedfag skulle Fysik, Kemi og Astronomi slutte sig som Bifag, og paa lignende Maade blive Mathematik, Kemi og Astronomi at seie som de nødvendige Bifag til Fysik. Ved Naturhistorie og Geografi som Hovedfag tages Fysik og Kemi som Bifag.

§ 5. Ved enhver Skoleembedsexamen skal Examinanden tillige ved de skriftlige Prøver godtgjøre, at han kan skrive Modersmaalet paa en tilfredsstillende Maade, og der gives ham derfor en Karakter for Behandlingen af dette.

§ 6. De, der have bestaaet en Skoleembedsexamen, kaldes Candidati magisterii og skulle tillige med dem, der have taget eller tage den filologisk-historiske Skoleembedsexamen, hvilken Examen sidste Gang afholdes i Sommeren 1887, og dem, der have taget eller tage en Magisterkonferens med Mathematik og Fysik som Hovedfag, have den samme Ret til Rektor- og Overlærerembeder ved de lærde Skoler, som nu tilkommer dem, der have taget den filologisk-historiske Skoleembedsexamen.

Enhver, der har opnaaet første Karakter til en Skoleembedsexamen, har Ret til at disputere for den filosofiske Doktorgrad.

§ 7. Theologiske Kandidater, som have taget Embedsexamen med Hovedkarakteren laudabilis eller haud illauda-

25 Oktbr. bilis primi gradus, ligesom ogsaa de, der have underkafstet Nr. 162. sig en Magisterkonferens i et af de under det filosofiske Fakultet hørende Skolefag, kunne lade deres Embedsexamen eller Magisterkonferens træde istedetfor Prøven i et af Hovedfagene ved Skoleembedsexaminerne. Naar de da underkaste sig en Prøve i 2 af de i §§ 1 og 4 nævnte Fag i det Omfang, der er fastsat for dem som Bisag, og saaledes, at der ved Valget af disse Fag følges de i § 4 fastsatte Regler, og naar de bestaa derne Prøve med Karakteren „admissus“, vinde de samme Ret til at opnaa Skoleembeder som de, der have taget Skoleembedsexamen. Denne Ret tilkommer ogsaa dem, der have underkafstet sig en Magisterkonferens i Astro-nomi eller Kemi, samt polytekniske Kandidater, naar de lade sig prøve ved en af Fakultetet ordnet Tillægsexamen i et af de i det foregaaende nævnte Hovedfag og ved denne opnaa Karakteren „admissus“. Den samme Ret tilkommer endvidere dem, der have underkafstet sig en Magisterkonferens i Naturhistorie eller Geografi, naar de lade sig prøve ved en af Fakultetet nærmere ordnet Tillægsexamen, der sammen med Magisterkonferensen udviser de samme Kundskaber som Skoleembedsexamen med Naturhistorie og Geografi som Hovedfag, og ved denne Prøve opnaaet Karakteren „admissus“.

§ 8. Skoleembedsexamen efter denne Anordning afholdes første Gang i Sommeren 1884.

B. Examensfordringer.

1. Dansk.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Examinanden maa have grundigt Kjenndskab til det danske Sprog i dets nuværende Skikkelse og til dets Udviklingshistorie (herunder indbefattet dets Dialekter), forbundet med Indsigt i den nordiske Sproghistorie i det hele og Kjenndskab til Grundtrækkene af de indoeuropæiske (afetiske)

Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende 25 Oktbr. Sprogvidenskabets Methode; endvidere maa han have nøje Nr. 162. Kjendskab til den danske Litteraturs Historie i dens hele Udstrækning med de nødvendige Hovedtræk af Folkets og Kulturens Historie.

For Oldsprogets Bedkommende kræves der en saadan Indsigt i dets Grammatik og Ordforraad, at Examinanden er i Stand til med Lethed at oversætte et ikke for vanskeligt Stykke af en ikke læst Saga. Han maa tillige have en klar og sikker Overblik over den islandiske og den gammelnorske Litteraturs og Kulturs Historie.

Endelig maa han have saa meget Kjendskab til Svensk, at han med Lethed kan læse en Forfatter fra det 19de Aarhundrede, og at han er fortrolig med Hovedpunkterne af Sprogets og Litteraturens Historie.

§ 2. a) Af ældre Dansk opgives som læst: Halvdelen af Eriks sjællandske Lov, mindst 25 Sider af skaanske Lov i Thorsens Udgave, 1 Bog af nyeste Lov, Brandts gammel-danske Læsebog.

b) Examinanden maa have gjort en enkelt betydeligere Forfatter fra Tiden efter 1700 og hans Stilling i Litteraturen til Gjenstand for særligt Studium. At han med Lethed maa kunne bevæge sig i Litteraturen efter 1500, følger af de i § 1 opstillede Fordringer.

c) I Oldsproget opgives som læst: 1) et Udvalg af den ældre Edda, svarende til Halvdelen af de mythiske og Halvdelen af de heroiske Kvad, Gylfaginning, et Udvalg af Skjaldebildningen af Omfang som Wisens „Carmina Norrœna“. 2) Af den prosaiske Litteratur Heimstringla til Udgangen af Olav den helliges Saga eller et dertil svarende Udvalg af de historiske Sagaer, Njals Saga eller et dertil svarende Udvalg af de islandiske Vettesagaer (Versene, der findes i de her nævnte Prosaskrifter, kræves ikke læste), et Udsnit af Grågåsen, svarende til omtrent 50 Sider i Wisens

25 Oktbr. Udgave af Konungsþólf, samt mindst 20 Kapitler af Konungsþólf. Nr. 162. spejlet.

II. Som Bifag.

§ 1. Der kræves grundigt Kjendskab til dansk Sprog og Litteratur fra 1500 til Nutiden. Af ældre dansk opgives et Pensum, der svarer til de første 85 Sider i Brandts gammel-danske Læsebog og til Halvdelen af Litteraturprøverne fra 15de Aarhundrede i denne Bog.

§ 2. Examinanden maa have saa meget Kjendskab til Oldsproget i grammatikalsk og lexikalisk Henseende, som kan vindes ved en Grammatik af Omfang som Wimmers old-nordiske Formlære til Skolebrug og ved Læsning af et Pensum Prosa og Poesi, der svarer til sammes oldnordiske Læsebog. Desuden maa han have saa megen Indsigt i nyere svensk Sprog og Litteratur, at han med Lethed kan læse en Forfatter fra det 19de Aarhundrede.

2. Latin.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Examinanden skal godtgjøre, at han har en grundig og omfattende grammatikalsk og lexikalisk Kundskab til det latinske Sprog i dets 2 vigtigste Litteraturperioder samt Kundskab til Sprogets Historie, støttet til Kjendskab til Grundtrækkene af de indoeuropæiske (jafetiske) Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. Han maa vise, at han har Indsigt i Grund-sætningerne for Oldtidsskrifternes Kritik og Fortolkning, og til-lige skal han have vundet en sammenhængende, videnskabelig Oversigt dels over Oldtidens Historie i Almindelighed, dels over Aandsudviklingens Hovedsider hos Romerne, navnlig den borgerlige Forfatning og Gudelæren samt Litteraturens og Kunstens Historie.

§ 2. Der skal ved Examen opgives et vist Antal Skrifter af den latinske Litteratur, som Examinanden med Omhygge-

lighed har gennemgaaet under Afbenyttelse af gode Hjælpe- 25 Oktbr. midler. Det mindste Pensum, der kan opgives som læst paa Nr. 162. denne Maade, er

a. Et Udvalg af Ciceros Skrifter, der omfatter c. 600 Kapitler af de didaktiske (filosofiske eller retoriske) Skrifter, omtrent 500 Kapitler af Talerne, 5 Bøger af Brevene eller et i Omfang dertil svarende Udvalg.

b. Af Solvalderens ikke-historiske Prosa i alt 100 Sider af en Teubner'sk Udgave.

c. Af historiske Forfattere (fra Cæsar og Sallust indtil Tacitus og Suetonius), saa meget som 15 Bøger af Livius, saaledes at der i det mindste skal læses 5 Bøger af denne Forfatter og 5 fuldstændige Bøger af Tacitus.

d. Vergils Æneide, Horats's Oder, Epoder og Breve og saa meget som den ene Bog af Satirerne, en Komedie af Plautus og en af Terentius samt et Udvalg af andre Digterværker, svarende til omtrent 4 Bøger af Æneiden.

e. Et enkelt prosaisk og et poetisk Skrift skal Examinanden opgive som dem, i hvilke han i større Detail har dvælet ved den kritisk-hermeneutiske Behandlings Methode.

II. Som Bifag.

§ 1. Examinanden maa have erhvervet sig en sikker Kundskab i det latinske Sprogs Grammatik efter et Omfang som Madvig's større Lærebog, og han maa have en Oversigt over den latinske Litteraturhistorie og de romerske Antikviteter i det mindste efter en Maalestok som den, der er givet ved Tregders og Bojesens Lærebøger heri, samt endelig kjende Oldtidens Historie i et Omfang, der svarer til Thyriges større Lærebog.

§ 2. Examinanden skal opgive som læst:

a. Af Ciceros Taler et Udvalg, der i Omfang svarer til de af Madvig udgivne 10 Taler, og af didaktisk Prosa saa meget som samme Forfatters Skrift de officiis og et Par

25 Oktbr. Bøger af hans Breve samt ca. 50 Sider (i en Teubnersk Nr. 162. Udgave) af Seneca, Quintilian eller Plinius den yngre.

b. Af historisk Prosa Cæsars Gallerkrig, Sallusts Catilina og Jugurtha samt 2 større Bøger af Livius og 2 af Tacitus.

c. 4 Bøger af Vergils Æneide, 4 Bøger af Ovid, Horats's Breve og 2 Bøger af Oberne, en Komedie af Plautus eller Terentius og c. 1000 Vers af Madvigs Anthologi.

3. Græsk.

I. Som Hovedfag.

§ 1 mutatis mutandis som § 1 ved Latin som Hovedfag.

§ 2. Der skal ved Examen opgives et vist Antal Skrifter af den græske Litteratur, som Examinanden med Omhyggelighed har gennemgaaet under Ufbenyttelse af gode Hjælpe-midler, nemlig mindst:

a. Af den joniske Litteratur i alt 36 Sange af Homers Iliade og Odyssee samt 4 Bøger af Herobot.

b. Af attisk Prosa 2 Bøger af Thukydidens, 200 Texts- sider i Teubners Udgave af Plato, 1 af Xenophons 3 større Skrifter og af Talerne saa meget som Æschines's og Demosthenes's Taler om Kranzen.

c. Af Poesi udenfor Homer 2 Tragedier og 1 Komedie samt 1000 Vers af et anthologisk Udvalg af Lyrikere, iblandt hvilke Pindar og Theokrit ikke maa savnes.

d. Af den græske Litteratur efter Alexander den store et Pensum, der kan gjælde for at svare til et af de større Xenophontiske Værker.

e. Et enkelt prosaisk og et poetisk Skrift skal Examinanden opgive som dem, i hvilke han i større Detail har dvælet ved den kritisk-hermeneutiske Behandlings Methode.

II. Som Bisag.

§ 1. Examinanden maa have vundet Sikkerhed ikke blot i det græske Sprogs Formlære, men ogsaa i Kjendskab til alle vigtigere Sætninger af Syntaxen, og han maa have

tilegnet sig en Oversigt over græsk Litteraturhistorie og Gude= 25 Oktbr. lære i et Omfang som det, der er givet ved Tregders Lære= Nr. 162. bøger, samt over de græske Antikviteter i den Maalestok, som Bojesens Lærebog viser, og han maa kjende Oldtidens Historie i et Omfang, der svarer til Thriges større Lærebog.

§ 2. Som læst af græske Forfatteres Skrifter opgives:

a. Af jonisk Litteratur 12 Bøger af Homer samt 2 større Bøger af Herodot.

b. Af attisk Litteratur 4 Bøger af Xenophons Anabasis, 2 Bøger af samme Forfatters Mindeskrist om Sokrates, Platons Apologi og Kriton samt 1 af dennes større Dialoger, endelig 1 Tragedie af Sophokles eller Euripides.

4. Fransk.

I. Som Hovedsag.

§ 1. Examinanden skal godtgjøre Indsigt i Hovedstrækkene af Sprogets Udviklingshistorie fra de ældste Tider i Forbindelse med Kjendskab til Grundstrækkene af de indoeuropæiske (jasetiske) Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. Han skal fremdeles vise grundig og omfattende Kundskab i Sprogets Grammatik tillige med praktisk Færdighed i at bruge det baade skriftlig og mundtlig. Ligeledes maa Examinanden lægge Evne for Dagen til at forstaa en ikke læst Text af en Forfatter fra Tiden efter det 17de Aarhundredes Begyndelse, og foruden at han maa have en Oversigt over den franske Nationallitteraturens Historie, fordres der Kjendskab hos ham til de Kulturestilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen.

§ 2 a. Som Grundlag for Studiet af Oldfransk og det franske Sprogs Forhold til Latin skal opgives som læst: „Les plus anciens monuments de la langue française“ samt anden Text af Omfang som Aucassin et Nicolette eller et tilsvarende Kvantum af en Rhetorathi,

25 Oktbr. f. Ex. den af Karl Bartsch udgivne. Hvad der opgives, Nr. 162. maa ikke være yngre end Joinvilles Tid.

b. Af Fransk fra det 16de Aarhundrede skal opgives 100 Sider af en Krestomathi f. Ex. Darmesteter & Hahfeld: *Le seizième siècle en France* eller et i Kvantum tilsvarende Uffnit af en Forfatter fra dette Aarhundrede.

c. Af den franske Litteratur fra Begyndelsen af 17de Aarhundrede indtil vore Dage kræves nøje Kjendskab til de fremragende Forfattere, saaledes at Examinanden maa have læst i det mindste Skrifter af 10 Forfattere fra forskjellige Tider og af forskellige Stilarter, dels i Prosa dels i Poesi.

Desuden skal han af det 17de eller 18de Aarhundredes Litteratur særlig have studeret en enkelt Forfatter eller et passende Udvalg af flere i et Omfang af omtrent 400 store Oktavsider, og han skal endvidere opgive et enkelt prosaisk Skrift af en Forfatter i det 19de Aarhundrede med indgaaende Kjendskab til denne Forfatters Stilling i Litteraturen.

d. Den franske Nationallitteraturs Historie skal læses efter et Omfang som det, der er givet ved Demogeots Litteraturhistorie.

II. Som Bifag.

§ 1. Der kræves Sikkerhed i Sprogets Grammatik i Forbindelse med praktisk Færdighed i at udtrykke sig skriftlig og mundtlig samt Evne til at forstaa en ikke læst prosaisk Text af en Forfatter fra Tiden efter det 17de Aarhundredes Begyndelse. Ogsaa skal Examinanden godtgjøre Kundskab til den franske Litteraturhistorie i det 16de og følgende Aarhundreder med kortere Overblik over den ældre Tids Litteraturhistorie.

§ 2 a. Examinanden skal med Hensyn til Litteraturen fra 16de Aarhundrede opgive det samme, som kræves, naar Fransk er Hovedfag.

b. Af Litteraturen fra 17de Aarhundredes Begyndelse til vore Dage kræves det samme Kjendskab til de fremragende

Forfattere, som hvis Faget er Hovedfag, og der skal opgives 25 Okthr. som særlig læst et enkelt prosaisk Skrift fra det 19de Aar. Nr. 162. hundrede med indgaaende Kjendskab til vedkommende Forfatteres Stilling i Litteraturen.

c. Litteraturhistorien fra det 16de Aarhundrede af opgives læst i et Omfang som efter Demogeots Haandbog.

5. Tysk.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Der kræves af Examinanden Indsigt i Hovedtrækkene af Sprogets Udviklingshistorie fra de ældste Tider i Forbindelse med Kjendskab til Grundtrækkene af de indo-europæiske (jasetiske) Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. Han skal have grundig og omfattende Kundskab i Sprogets Grammatik tillige med praktisk Færdighed i at bruge det baade skriftlig og mundtlig, saaledes at han skarpt har klarat sig Forskjellen mellem tysk og dansk Sprogbrug. Ikke mindre maa han vise Evne til at forstaa en ikke læst Text af en Forfatter fra Tiden efter Luther (denne inkl.), og der fordres Kjendskab til de Kulturtilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen i denne Tid. Hertil maa søjes Kundskab til den tyske Litteraturs Historie og et vist Kjendskab til de vigtigste tyske Dialekter.

§ 2 a. Som Grundlag for Studiet af ældre Tysk og dette Udviklingshistorie skal af Gotisk læses saa meget som Fragmenterne af Lukas's Evangelium, og af W. v. Wackernagel's Deutsches Lesebuch Afsnittet „Althochdeutsch“ (til 1100) samt en Trebiedel af Afsnittet „Mittelhochdeutsch“.

b. Som Støtte for den Færdighed og Indsigt, der kræves i det tyske Sprog fra dets Udviklingstid efter Luther (inkl.) skal der med Hensyn til Tiden indtil Midten af 18de Aarhundrede læses saa meget som de herhen hørende Afsnit af Wackernagel: Deutsches Lesebuch.

25 Oktbr. c. Af Litteraturen fra Midten af 18de Aarhundrede indtil Nr. 162. Nutiden maa Examinanden have læst i det mindste Skrifter af 10 af Hovedforfatterne fra forskjellige Tider og af forskjellige Stilarter, dels i Prosa dels i Poesi. Desuden skal han særlig have studeret et enkelt større Skrift af en Forfatter fra dette Tidrum med indgaaende Kjendskab til denne Forfatters Stilling i Litteraturen.

d. Læsning i de vigtigste Dialekter skal godtgjøres, ved at Examinanden opgiver som læst: Hebel: *Alle männische Lieder* og Groths *Quickborn* eller et tilsvarende Kvantum af andre Forfattere i de Hoveddialekter, som repræsenteres ved de her nævnte tvende Skrifter.

e. Litteraturhistorie skal læses i et Omfang som H. F. G. Wilmar: *Geschichte der deutschen Nationallitteratur*.

II. Som Bifag.

§ 1. Der kræves Sikkerhed i Kundskab til Sprogets Grammatik i Forbindelse med praktisk Færdighed i at bruge Sproget i Skrift og Tale og Evne til at forstaa en ikke læst profaisk Text af en Forfatter fra Tiden efter Luther (inkl.), desuden Kjendskab til Plattysk og, at Examinanden kjender Hovedtrækkene af den tyske Litteraturhistorie.

§ 2 a. Examinanden skal opgive som læst fra Tiden efter Luther (inkl.) det samme, som læses, naar Tysk er Hovedfag.

b. Af Plattysk opgives af Poesi og Prosa saa meget som Groths *Quickborn*.

c. Litteraturhistorie skal være læst i et Omfang som det, der er givet ved Abrahams's Lærebog heri.

6. Engelsk.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Examinanden skal godtgjøre Indsigt i Sprogets Udviklingshistorie fra de ældste Tider (saaledes som f. Ex.

fremstillet i N. Morris Historical outlines of Eng. 25 Oktbr. lish accidence) samt Kjendskab til Grundtrækkene i de Nr. 162. indoeuropæiske (jafetiske) Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. Fremdeles kræves der, at han har grundig og omfattende Kundskab i Sprogets Grammatik tilligemed praktisk Færdighed i at bruge det baade skriftlig og mundtlig. Ligeledes maa han vise Evne til at forstaa en ikke læst Text af en Forfatter fra Tiden efter Shakespeare (denne inkl.), og han maa have Kjendskab til de Kulturtilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen i denne Tid. Hertil maa foies Kundskab til den engelske Litteraturhistorie og et vist Kjendskab til de Dialektformer af forskjellig Art, der fremtræde i Litteraturen ved Siden af Normal-sproget (Skotsk og amerikansk).

§ 2 a. Som Grundlag for det historiske Studium af Sproget skal af Angelsaksisk læses saa meget som L. G. Müllers „Collectanea anglo-saxonica“, baade Prosa og Poesi, og af Engelsk fra Tiden mellem 1150 og Midten af det 16de Aarhundrede saa meget som 100 Sider af Morris' og Skeats' „Specimens of Early English“ eller et tilsvarende Uffnit af en enkelt Forfatter.

b. Af den engelske Litteratur fra Slutningen af det 16de Aarhundrede indtil vore Dage kræves nøiere Kjendskab til de fremragende Forfattere, saaledes at Examinanden maa have læst i det mindste Skrifter af 10 Forfattere af forskjellige Stilarter, dels i Prosa dels i Poesi.

Desuden skal han særlig have studeret mindst eet Drama af Shakespeare og af det 17de og 18de Aarhundredes Litteratur en enkelt Forfatter eller et passende Udvalg af flere i et Omfang af omtrent 400 større Oktavsider; han skal endvidere opgive et større Skrift af en Forfatter i det 19de Aarhundrede med indgaaende Kjendskab til denne Forfatteres Stilling i Litteraturen.

25 Oktbr. c. Den engelske Litteraturs Historie læses i et Omfang Nr. 162. som f. Ex. W. Spalding „The History of English Literature“.

II. Som Bifag.

§ 1. Der kræves Sikkerhed i Sprogets Grammatik i Forbindelse med praktisk Færdighed i at udtrykke sig skriftlig og mundtlig og Evne til at forstaa en ikke læst prosaisk Text af en Forfatter fra Tiden efter Shakespeare. Ogsaa skal Examinanden godtgjøre Kundskab til den engelske Litteraturhistorie fra Midten af det 16de Aarhundrede af, med kortere Overblik over de to foregaaende Aarhundreders Litteraturhistorie.

§ 2 a. Af den engelske Litteratur fra Slutningen af det 16de Aarhundrede indtil vore Dage kræves næriere Kjendskab til de fremragende Forfattere, saaledes at Examinanden maa have læst i det mindste Skrifter af 10 Forfattere af forskellige Stilarter, dels i Prosa dels i Poesi. Derhos skal der opgives som særlig læst et Drama af Shakespeare og et enkelt større Skrift fra det 19de Aarhundrede med indgaaende Kjendskab til vedkommende Forfatters Stilling i Litteraturen.

b. Litteraturhistorien fra Midten af det 16de Aarhundrede læses i et Omfang som f. Ex. W. Spalding „The History of English Literature“.

7. Historie.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Der kræves af Examinanden, at han har en klar og paalidelig Overblik over den almindelige Historie, hvorunder indbefattes Kjendskab til Hovedtrækkene af den almindelige Litteratur- og Kulturhistorie. Som nødvendige Led i Kulturhistorien fremhæves Grundtrækkene af den almindelige Statsrets og af de vigtigere nationaløkonomiske Systemers Udvikling i den nyere Tid.

§ 2. Mere indgaaende Kundskab skal Examinanden godtgjøre 25 Oktbr. i Nordens Historie, der maa læres i et Omfang, som Nr. 162. samlet omtrent svarer til Allens Haandbog i Fædrelandets Historie og saaledes, at der lægges særlig Vægt paa, hvad der vedrører Danmarks indre Udvikling, fremdeles i Oldtidens eller et af de store moderne Landes Historie (Frankrigs, Englands og Tysklands), som maa læres i et lignende Omfang.

§ 3. Desuden skal der til Prøven opgives en enkelt Periode som særlig lært, saaledes at Examinanden kan vise, at han dels i Almindelighed har Kundskab om de Rilder, paa hvilke Kjendskabet til dette Tidrum hviler, dels ikke blot har gjort sig bekendt med de nyere videnskabelige Behandlinger af Perioden, men ogsaa har sat sig ind i de vigtigste Rilder. Som Exempler paa Omfanget af saadanne Perioder kan nævnes Grækenlands Historie fra 479—404 og fra 404—338, Roms Historie fra Forbundsføllestrikken til 44 f. Chr., de juliske Kejseres Historie eller Tiden fra Diocletian til Julians Død, Baldemarernes Tid fra 1157—1241, Danmark-Norges Historie fra 1660—1699, Sveriges fra 1632—1697, Frankrigs Historie under Ludvig XIII, England fra 1629—1660 eller fra 1760—1801, Keiser Frederik II. af Tyskland, Nederlandene under deres Kamp imod Filipp II., Frederik II. af Preussen.

§ 4. Endelig skal Examinanden godtgjøre, at han har Kundskab om den historiske Gransknings Væsen, den historiske Fremstillings forskjellige Arter samt passende Kjendskab til de historiske Hjælpevidenskaber og deres Anvendelse. Det opfattes som en Selvfølge, at enhver, der studerer Historie, søger at uddanne sit historiske Syn og sin Sans for historisk Fremstilling ved Læsning af fremragende historiske Skribenters Arbejder i forskjellige Retninger.

25 Oktbr.

II. Som Bifag.

Nr. 162.

Fordringerne ere her de samme, som ere angivne under §§ 1 og 2, naar Taget er Hovedfag.

8. Mathematisk.

I. Som Hovedfag.

Examinanden skal godtgjøre grundig Kjendskab til:

§ 1 a. Arithmetik, Algebra og ren Analyse, indeholdende høiere Algebra og Funktionslære, Differentiation og Integration med uendelige smaa og med endelige Differenser.

b. Geometri, nemlig foruden Plangeometri, Stereometri og Trigonometri, analytisk Geometri, saavel med Parallelkoordinater, og polære Koordinater, som med de to Trekantkoordinatsystemer og ren Geometri, indeholdende Læren om projektive Egenflader og om grafisk Fremstilling af Former i Rummet ved Projektion.

c. Rational Mekanik.

d. Et kort Omrids af Matematikens Historie, i Forbindelse med hvilket Examinanden maa have gjort sig direkte bekendt med Euklids Elementer og Descartes' Geometri.

Særligt Studium af elementære Lærebøger, saavel danske som fremmede, forudsættes.

§ 2. Fremdeles maa han specielt have studeret et selv valgt Afsnit indenfor de ovennævnte matematiske Hoveddiscipliner eller angaaende andre dertil knyttede videre Udviklinger i særlige Retninger, hvorved navnlig fordres indgaaende Studium af en eller flere fremragende Forsfatteres Arbejder vedrørende saadanne Afsnit.

II. Som Bifag.

Der kræves Kundskab til:

a. Arithmetik, Algebra og ren Analyse, indeholdende Hovedsætninger af den høiere Algebra og Funktionslære, Differential- og Integralregning.

b. Plangeometri, Stereometri og Trigonometri, analytisk 25 Oktbr. Geometri med retvinklede og polære Koordinater, saavel i Nr. 162. Planen som i Rummet, og Elementer af den descriptive Geometri.

c. Rational Mekanik.

Særligt Studium af de elementære Lærebøger, navnlig de danske, forudsættes.

9. Fysik.

I. Som Hovedfag.

§ 1. Der fordrer af Examinanden en mathematisk Begrundelse af de fysiske Love. Omfanget er det, der gives i enhver større Lærebog, nemlig:

a. Mechanisk Fysik. Legemernes almindelige Egenskaber, Kræfternes Sammensætning og Opløsning; faste Legemers, Vædskers og Luftarters Ligevægt, derunder indbefattet Haarrørsbivirkning og Diffusion; faste Legemers, Vædskers og Luftarters Bevægelse samt Bølgebevægelse og Akustik.

b. Optik. Lysets Tilbagekastning, Brydning, Farveudspredelse (Spektralanalyse), Interferens, Plansætning og kemiske Virkninger. Meteorologisk Optik. Lysets Theori.

c. Varmelære. Legemernes Udvidelse, Smeltning og Fordampning. Dampenes Tryk og Tæthed. Straalevarme og ledet Varme. Varmefylde. Varmens mekaniske Æquivalent.

d. Magnetisme. Grundfænomener, Måaling af de magnetiske Kræfter, Jordens magnetiske Forhold.

e. Elektricitet ved Fordeling og Meddeling. Berøringselektricitet. Den elektrolytiske Lov. Den elektriske Strøms magnetiske Virkninger og deres Love. Induktion.

f. Oversigt over Fysikens Historie.

g. Der fordrer af Examinanden, at han har skaffet sig Færdighed i at foretage de vigtigste fysiske Forsøg, og at han kan gjøre Rede for de væsentlige fysiske Instrumenters Indretning i det enkelte.

25 Oktbr. Behandlingen af Fysiken bør være omtrent som i Holstens Nr. 162. autograferede Forelæsninger over mekanisk og kemisk Fysik samt hans Optik, eller ogsaa som i Wüllners Fysik.

§ 2. Examinanden maa særlig have sat sig ind i et selvvalgt Udsnit indenfor de i § 1 nævnte Grænser, som f. Ex. Virksomhedernes Omsætning, Bølgebevægelse, fysisk Optik, Måaling af Varmemængder, Elektrostatik eller Elektrodynamik.

II. Som Bifag.

Kjendskab til de i det foregaaende under a—o anførte Udsnit, men i mindre Omfang, omtrent som i Christies Lærebog i Fysik, og der fordres kun saa megen mathematisk Begrundelse, som kan gives ved den i Skolernes mathematisk-naturvidenskabelige Afdeling meddelte elementære Mathematik.

Ogsaa i det Tilfælde, at Fysiken er Bifag, bør Examinanden kunne godtgjøre, at han har Kjendskab til de fysiske Apparaters Indretning i det enkelte og Dvæle i at kunne anstille saadanne Forsøg, som bør kunne fordres af Læreren i Fysik i en lærd Skole.

10. Keml.

Examinanden bør have Kjendskab til de oftest forekommende Grundstoffer og Forbindelser, som have Betydning for en fylldigere Opfattelse af de vigtigste kemiske Fænomener, samt de vigtigste naturligt forekommende organiske Forbindelser. Endvidere fordres der ogsaa saa meget Kjendskab til den kemiske Analyse, at han kan foretage en kvalitativ Undersøgelse af et ikke meget sammensat uorganisk Stof (ligesom ved den medicinske Forberedelsesexamen).

11. Astronomi.

Examinanden skal prøves i udvalgte Hovedsætninger af: a) særisk Astronomi, b) theoretisk Astronomi, c) Astrofysik, d) Interpolationsregning og e) Sandsynlighedsregning, hver

Post i saa stort et Omfang, som kan foredrages i et Se- 25 Oktbr.
mester med høist 2 Timer ugentlig. Nr. 162.

12. Naturhistorie og Geografi.

§ 1. Der skal godtgjøres:

a) i Zoologi en paa sammenlignende Anatomi, Udviklingshistorie og Fysiologi grundet Dverfsigt over Dyrriget, forbundet med et større Kjendskab til den nordiske Fauna, navnlig de høiere Dyr, og til de vigtigste Træk af Dyrenes geografiske Udbredelse;

b) i Botanik en paa Morfologi, sammenlignende Anatomi og Fysiologi grundet Udsigt over Planteriget, forbundet med et speciellere Kjendskab til Landets Flora, navnlig de høiere Planter, samt til de større Træk af Plantegeografien;

c) i Mineralogi en paa Krystallografi, Fysik og Kemi grundet Udsigt over Mineralriget, almindelige Kundskaber i Jordklodens Udviklingshistorie, samt nøiere Kjendskab til de skandinaviske Landes Geognosi;

d) i Geografi: Mathematisk og fysisk Geografi, derunder indbefattet Klimatologi og Meteorologi, samt politisk (og historisk) Geografi, derunder indbefattet ethnografisk og statistisk Geografi.

§ 2. Examinanden maa godtgjøre, at han særlig har studeret et selvvalgt Udsnit indenfor de i § 1 nævnte Grænser, som f. Ex. en større Dyr- eller Plantegrupes Bygning, biologiske og geografiske Forhold eller et af de vigtigere Udsnit af de nordiske Landes Geognosi eller et større Landomraades geografiske, fysiske og kulturhistoriske Forhold, samt gjort sig bekendt med Hovedtrækkene i sin Videnskabs Historie og Udvikling.

C. Bestemmelser om Examenens Afholdelse.

§ 1. Examen holdes ligesom alle andre Embedsexaminer ved Universitetet 2 Gange om Aaret. Examinationen fore-

25 Oktbr. tages af Universitetslærerne i vedkommende Fag under Til-
Nr. 162. stedeværrelse af to undervisningskyndige Censorer.

§ 2. De Hovedkarakterer, der gives, ere laudabilis, hvor-
til kan føies Tillæget et quidem egregie, samt haud illauda-
bilis. Ved fastsættelse af Karakterernes Værdi følges Point-
beregning.

§ 3. Examen er i alle Fag dels skriftlig, dels mundtlig.
Den mundtlige Prøve finder Sted ved Examination, den
skriftlige ved Udarbejdelse af Afhandlinger under Opsyn, hver
med 4 Timer til at besvare den stillede Opgave. I Kemi
træder en praktisk Prøve isteden for den skriftlige Besvarelse.

§ 4. De skriftlige og praktiske Prøver fastsættes saaledes:

a. I Dansk.

I. Som Hovedfag.

To exegetiske Opgaver, den ene af den ældre danske Litteratur (før 1500), den anden af den islandsk-norsk Oldlitteratur, fremdeles 2 Afhandlinger over Emner af Sprog-, Litteratur- eller Kulturhistorie.

II. Som Bifag.

En exegetisk Opgave (i et læst Stykke af den islandske eller gammeldanske Litteratur) og en Opgave i dansk Litteraturhistorie efter 1500.

b. I Latin.

I. Som Hovedfag.

En latinsk Stil, 2 exegetiske Opgaver (en i et læst, en i et ikke læst Forfattersted), 1 Opgave i en af Vidisciplinerne (Antikviteter, Litteraturhistorie, Grammatik osv.)

II. Som Bifag.

Stil og Version efter et ikke læst Forfattersted.

c. I Græsk.

I. Som Hovedfag.

En let græsk Stil, 2 exegetiske Opgaver (en i et læst, en

i et ikke læst Forfattersted), 1 Opgave i en af Vidisciplinerne (Antikviteter, Litteraturhistorie, Grammatik osv.)

25 Oktbr.
Nr. 162.

II. Som Bifag.

To Versioner, den ene efter et læst Forfattersted med de nødvendige Forklaringer, den anden efter et ikke læst Forfattersted.

d. I de nyere fremmede Sprog.

I. Som Hovedfag.

To Versioner med nødvendige Forklaringer (efter et læst og et ikke læst Forfattersted), samt to Afhandlinger over Emner af Sprog-, Litteratur- eller Kulturhistorie, den ene affattet i selve det vedkommende Sprog.

II. Som Bifag.

En Stil og en Version (efter et ikke læst Forfattersted).

e. I Historie.

I. Som Hovedfag.

Fire Opgaver, hvoraf mindst en tages af den særlig studerede Periode.

II. Som Bifag.

En Opgave i almindelig Historie og en i de Partier af Historien, hvortil der kræves mere indgaaende Kundskab.

f. I Mathematik.

I. Som Hovedfag.

Fire Opgaver tagne af forskellige under dette Fag hørende Discipliner.

II. Som Bifag.

To Opgaver.

g. I Fysik.

I. Som Hovedfag.

Fire Opgaver, tagne af forskellige under dette Fag hørende Discipliner.

25 Oktbr.

II. Som Bifag.

Nr. 162. To Opgaver.

h. 3 Kemi.

En kvalitativ Analyse af et uorganisk Stof. Til Udførelsen deraf kan bruges 8 Timer, og Besvarelsen ledsages af en kort Beretning om Fremgangsmaaden.

i. 3 Astronomi.

En skriftlig Opgave.

k. 3 Naturhistorie og Geografi.

Sem skriftlige Opgaver, hvoraf 1 i hver af de fire under dette Fag hørende Discipliner og 1 i det af Examinanden særlig opgivne Affnit.

§ 5. Der gives en Karakter for hver skriftlig Opgave og praktisk Prøve, saaledes at disses samlede Tal bliver 8. Men dertil søies endnu en niende Karakter for Behandlingen af Modersmaalet.

§ 6. Karaktererne for den mundtlige Prøve beregnes saaledes, at den mundtlige og den skriftlige Del af Examen faa lige Vægt.

D. Uddannelse til praktisk Lærergjerning og Prober heri.

§ 1. Enhver, der har taget en af ovennævnte Skoleembedsexaminer, skal før sin Ansættelse i et Skoleembede have gennemgaaet et Prøvekursus for theoretisk og praktisk at modtage den endelige Uddannelse til Lærergjerningen.

§ 2. Den theoretiske Veiledning gives ved et Kursus i Pædagogik, som tilendebringes i høist 4 Timer ugentlig i et Semester, Examinatorier og Skriveøvelser deri indbefattede. Dette Kursus kan gennemgaaes saavel forinden som samtidig med det praktiske.

Den, som søger en Lærerstilling, maa vedlægge ved sin Ansøgning Bevis for flittig at have fulgt Foredragene og

ved Examinatorier og Svælsker lagt gode Kundskaber for 25 Oktbr.
Dagen. Nr. 162.

§ 3. Den praktiske Veiledning modtager Kandidaten i Løbet af et halvt Aar ved en større offentlig Skole efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa den af Rektor og vedkommende Faglærere fastsatte Maade. Kandidaten er pligtig til at være tilstede ved Undervisningen i de Fag og de Klasser, som saaledes bestemmes for ham, og til at deltage i Forhandlinger angaaende Undervisningen i de af ham valgte Fag.

Han skal have Leilighed til selv i Faglærernes Nærværelse at undervise i sine Fag i saadant Omfang, at han i Løbet af et halvt Aar faar undervist i alt 4 Uger i hvert Fag, dog aldrig mere end 6 Timer om Ugen. Faglæreren skal meddele ham enhver Bemærkning om hans Undervisning, der maatte være Anledning til at gjøre, baade anerkjendende og udsættende.

§ 4. Efter tilendebragt Prøvetid kan Kandidaten forlange at aflægge Prøve for tre Censorer, Skolens Rektor, vedkommende Faglærer og en af Ministeriet beskikket undervisningskyndig Mand.

Kandidaten skal da i Løbet af 14 Dage undervise en Klasse i de af ham valgte Fag, hvorpaa Censorerne, efter at have overværet Undervisningen to Timer i hvert Fag, afgive en Kjendelse om hans praktiske Lærerdugtighed efter en bestemt Formular.

§ 5. Det ovennævnte Prøvekursus kan med Hensyn til den praktiske Uddannelse bortfalde, saafremt en Kandidat har virket mindst 2 Aar ved en Skole og lader sin Færdighed i Undervisning undersøge af en Examenskommission paa den i § 4 nævnte Maade. Denne Examenskommission sammensættes af 3 dertil af Ministeriet beskiktede undervisningskyndige Mænd.

Hvorefter alle Vedkommende have sig at rette.

17 Jan. **Bekjendtgjørelse om Reglement for Ordens Over-**
 Nr. 7. **holdelse m. m. paa Kjøbenhavns Inderred og i Kjø-**
benhavns Havn. (Indenrigsministeriet.)

Under 10de f. M. har Indenrigsministeriet udfærdiget følgende Reglement for Ordens Overholdelse m. m. paa Kjøbenhavns Inderred og i Kjøbenhavns Havn:

I.

Om Inderredens og Havnens Grændser.

§ 1. Kjøbenhavns Inderred begrændses mod Nord ved en Linie, dragen fra det Punkt paa Kysten, hvor Staden Kjøbenhavns Grund nordefter ophører, til Lønden paa den sydfestlige Side af „Stubben“, mod Øst ved en Linie fra denne Vager til Østfiden af Batteriet „Trekroner“; mod Syd dannes Inderredens Grændse af Toldbodbommen.

Kjøbenhavns Havn omfatter hele Vandarealet fra Toldbodbommen Syd efter — Orlogshavnen ikke medregnet — saa langt Staden Kjøbenhavns Grund strækker sig, det vil sige paa Sjællandsfiden til den sydlige Grændse af Vesterfælled og paa Amagerfiden til Christianshavns Enveloppe.

II.

Om Afgangene til Havnen.

§ 2. Igjennem Inderreden fører:

a. Kroneløbet, der paa Nordfiden er afmærket med 3 Vagere med rødmalede Stager, der regnebe udefra ind- efter ere forsynede med henholdsvis 1, 2 og 3 opadbundne Koste. Paa Sydfiden er Kroneløbet afmærket regnet udefra indester med en sort- og hvidmalet Spidstønde og med 2 Vagere med hvidmalede Stager og med henholdsvis 1 og 2 nedadbundne Koste.

b. 24 Gods Løbet, for hvis Østside Mærket er om Dagen: Spiret paa „Vor Frelsers Kirke“ overet med en Baake paa Brohovedet ved Kommensvagt og om Nat-

ten: 2 paa det nævnte Brohoved anbragte grønne Lanterner 17 Jan.
overet, — og for hvis Bestside Mærket er om Dagen: Nr. 7.
Krefters Kirkes Spir tæt til Østfiden af Huset paa Lodbod-
bommen og om Natten: 2 paa Lodbodbommen anbragte
røde Lanterner overet.

Fra Kjøgebugt fører et bugtet Løb med mindst 6 Fod
Bund ved daglig Bundstand, afmærket med Prikker, ind til
Gæsværksløbet.

III.

Om Dybden paa Zunderreden og i Havnen.

§ 3. Gjennem Zunderreden og ind til Kvæsthusbroen er
der uddybet et Løb til 24 Fod; fra Nordenden af Kvæst-
husbroen indtil og i Gæsværksløbet er der uddybet til 20
Fod. Disse Dybder ere dog paa Grund af Afleiring af
Mudder ikke altid og overalt fuldt ud til Stede.

IV.

Om Ankring m. m. paa Zunderreden og i Havnen.

§ 4. I Kroneløbet og i det 24 Fods Løb paa
Zunderreden maa intet Skib ankre. Skibe, der ankre
paa Østfiden eller paa Bestfiden af Løbene, skulle
noie paase, at de ikke komme til at ligge til Hinder for
Pafsagen gennem nogen Del af disse.

I Bomløbet og i Havnen maa udenfor Rødtilsælde
intet Skib sætte Anker. Intet Skib maa ligge med Varp
ude uden særlig Tillæbelse af Havnepolitiet, ei heller maa
Farvandet spærres af Trosser.

§ 5. Skibe, der anløbe Zunderreden for Ordre,
skulle ankre paa dennes Bestside nordensfor den nordligste
Varpetønde.

Dampskibe, der paa Zunderreden skulle indtage Kul eller
løse og lade, saavelsom dnygaaende Seilskibe, der ankre op
for at tolbbehandles, forinden de gaa ind i Havnen, skulle

17 Jan. ankre op paa Zunderredens Østside; mindre dybgaaende Seil-
Nr. 7. skibe skulle i lignende Tilfælde ankre paa Zunderredens Vestside.

Fiskekvaser, der vente paa Anlægsplads i Havnen, skulle ankre imellem Lynetten og Trekroner.

Hyttefade maa saavel paa Zunderreden som i Havnen kun henlægges paa de dertil af Havnepolitiet særlig anvisne Steder. Paa Zunderreden maa ikke flere end 3 Hyttefade fortaies efter hverandre; paa ethvert dersteds henliggende Hyttefad skal der være anbragt en Kof.

Tømmerflaader og lignende maa paa Zunderreden ikke henligge for Anker eller fortaiede agten for Skib.

§ 6. Intet Skib maa henligge paa Zunderreden eller ved due d'Albe'rne i Havnen, uden at der er et til Skibets Størrelse efter Havnepolitiets Stjon passende Mandskab ombord.

V.

Om Seilads gennem Zunderreden og Havnen m. v.

§ 7. For al Seilads gennem Zunderreden og Havnen saavel som for Lanterneføring sammesteds gjælde de almindelige internationale Regler (Kgl. Anordning af 28de April 1880).

§ 8. Forinden et Skib indgaar i Havnen gennem Toldboddommen, skal Skjverbommen være indtagen, Under- og Merferæerne være kiede, Sidesartøierne være indsatte paa Dækket eller nedfiredede i Vandet og Tollebommene dreiede langskibs. Ankrene skulle enten være indlagte eller affiredede for Skjdsfet med Ankerstokken i Vandet.

Skibe, der skulle passere Broerne over Havnen, maa dog ikke have Ankrene indlagte, men disse skulle være klare til at falde, hvis Omstændighederne skulle kræve dette.

§ 9. Om Dagen vil der til Veiledning ved Seiladsen gennem Bomløbet, Knippelsbro, Langebro, Borskanalbroen og Frederiksholmskanal-

broen fra de dersteds anbragte Signalfænger blive vist 17 Jan.
følgende Signaler: Nr. 7.

1) en sort Kugle angiver: at Passagen ikke er fri eller ikke kan finde Sted;

2) 2 sorte Kugler angive: at et nordfra kommende Skib kan passere, medens sydfra kommende Skibe maa stoppe;

3) 3 sorte Kugler angive: at et sydfra kommende Skib kan passere, medens nordfra kommende Skibe maa stoppe.

Om Natten vil der paa Toldbodbroen over de der-
værende røde Ledestyr blive heist en Lanterne med hvidt Lys
til Angivelse af, at Bombroen er lukket, eller at Farvandet
paa anden Maade er spærret.

Enhvert Skib, der, for at efterkomme de ovenangførte Sig-
naler, bliver nødsaget til at stoppe, skal gjøre dette i saa
lang Afstand fra det Sted, hvorfra Signalet er givet, at det
ikke ligger de passerende Skibe i Veien.

Naar der fra den paa Nyhavns Hoved (Charlottenborg
Siden) anbragte Signalfænger heises en sort Kugle, maa Ind-
og Udpassage af Nyhavns Kanal ikke finde Sted. Gjennem
Børskanalbroen og Frederiksholmskanalbroen maa intet Skib
eller Fartoi lade sig bugseri fra Strømmen indester.

§ 10. Fra Kastelspynten indester gennem Inderreden
og Havnen saavel som fra Havnen udester indtil Kastels-
pynten, skulle alle Dampskibe gaa med ikke over 7 Miles
Fart, saaledes at Distancen:

mellem Kastelspynten og Bommen ikke passeres i kortere
Tid end $2\frac{1}{2}$ Minut,

mellem Kastelspynten og Kvæsthusbroens Nordende ikke i
kortere Tid end 6 Minuter,

mellem Kastelspynten og Havnegade ikke i kortere Tid end
8 Minuter,

og andre Distancer i Forhold hertil. Det maa dog paases,
at Skibe, selv naar de ikke passere med større Fart end
ovenangførte, ikke sætte Pramme, Baade eller andre Skibe i

17 Jan. Fare eller udsætte dem og deres Fortøininger for Be-
Nr. 7. skadigelse.

Havnevarfenets Udbygnings Maskiner skulle altid passeres med sagte Fart — paa den vestlige Side, naar der vises hvidt Flag fra Maskinen, og paa den østlige Side, naar der fra Maskinen vises rødt Flag. Naar der paa Maskinen er heist Nationalsflag, er det Signal for, at der er Dykker ude, og Maskinen skal i saa Fald passeres med særlig Agtpaaagivenhed.

Seilbaade og Kobaade skulle holde sig til Siderne af Løbene og ere pligtige til at vige af for passerende Skibe.

§ 11. Bombroen er som Regel aaben hele Døgnet dog med Undtagelse af følgende Tider:

fra 1ste til 15de Januar	Fm.	fra Kl. 5. 50'	til Kl. 6. 5'
	—	8. 15'	— 8. 35'
	Em.	— 3. 25'	— 3. 45'
— 16de — 31te	Fm.	— 5. 50'	— 6. 5'
	—	7. 45'	— 8. 5'
	Em.	— 3. 55'	— 4. 15'
— 1ste — 15de Februar	Fm.	— 5. 50'	— 6. 5'
	—	7. 15'	— 7. 35'
	Em.	— 3. 55'	— 4. 15'
— 16de — 28de eller			
29de Februar	Fm.	— 5. 50'	— 6. 5'
	—	6. 45'	— 7. 5'
	Em.	— 3. 55'	— 4. 15'
— 1ste — 15de Marts	Fm.	— 5. 50'	— 6. 5'
	—	6. 15'	— 6. 35'
	Em.	— 3. 55'	— 4. 15'
— 16de — 31te	Fm.	— 5. 45'	— 6. 5'
	Em.	— 3. 55'	— 4. 15'
— 1ste — 15de April	Fm.	— 5. 15'	— 5. 35'
	Em.	— 3. 55'	— 4. 15'

fra 16de April til 31te Au-						17 Jan.
gust	Fm.	—	4. 45'	—	5. 5'	Nr. 7.
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'	
— 1ste til 15de September	Fm.	—	5. 15'	—	5. 35'	
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'	
— 16de — 30te —	Fm.	—	5. 45'	—	6. 5'	
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'	
— 1ste — 15de Oktober	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'	
	—	—	6. 15'	—	6. 35'	
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'	
— 16de — 31te —	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'	
	—	—	6. 45'	—	7. 5'	
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'	
— 1ste — 15de Novbr.	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'	
	—	—	7. 15'	—	7. 35'	
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'	
— 16de — 30te —	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'	
	—	—	7. 45'	—	8. 5'	
	Em.	—	3. 55'	—	4. 15'	
— 1ste — 31te Decbr.	Fm.	—	5. 50'	—	6. 5'	
	—	—	8. 15'	—	8. 35'	
	Em.	—	3. 25'	—	3. 45'	

§ 12. Knippelsbro, Langebro, Værstkanalbroen, Frederiksholmskanalbroen og Nyhavnsbro blive om Søgnedage aabne for Passage i Tiden:

1ste Januar—28de Februar fra $\frac{1}{2}$ Time efter Solopgang
til $\frac{1}{2}$ Time efter Solnedgang

1ste Marts—31te Marts fra $6\frac{1}{2}$ Fmd.
til $\frac{1}{2}$ Time efter Solnedgang

1ste April—31te August fra 6 Fmd. til 7 Eftmd.

1ste Septb.—16de Septb. fra 6 Fmd.
til $\frac{1}{2}$ Time efter Solnedgang

17de Septb.—16de Oktbr fra $6\frac{1}{2}$ Fmd.
til $\frac{1}{2}$ Time efter Solnedgang

- 17 Jan. 17de Oktbr.—31te Decbr. fra $\frac{1}{2}$ Time efter Solopgang
Nr. 7. til $\frac{1}{2}$ Time efter Solnedgang
- Dplukning af Broerne finder dog aldrig Sted til følgende Tider af Dagen:
- for Knippelsbro, Langebro og Frederiksholmskanalbroen:
- fra 12—2, 5 Min. Eftmd. og i Tiden 1ste Febr.—31te Oktbr. tillige fra $2\frac{1}{2}$ —3 Eftmd.
- for Nyhavnbroen og Børskanalbroen: 12—2, 5 Min. Eftmd. og 3— $3\frac{3}{4}$ Eftmd.

Paa Søn- og Helligdagene aabnes Broerne kun paa skriftlig Rekvifition og mod Extra-Betaling. Paa Flyttedagene aabnes Knippelsbro og Langebro først efter Kl. 4. Eftmd.

Skibe, som ønske at passere en eller flere af de ovennævnte Broer, skulle tilkjendegive dette, ved at føre Nationalitetsflag paa Fortoppen, samt Dampskibe tillige ved at give 3 lange Dampfløit.

VI. Om Anlæg ved Holværker og duc d'Albe'r, om Skibes Forhaling m. m.

§ 13. Intet Skib, ingen Baad eller Pram maa lægge til Holværk, forinden vedkommende Havnebetjent har anvist den Plads, hvor Anlægget skal finde Sted.

Skibe, Baade og Pramme maa ikke ligge andre Skibe til Hinder for Løsen og Laben. Udblojede Fartøier, som ei strax skulle lade igjen, kan Havneforvaltningen beordre til at lægge fra Holværk, naar dette skal benyttes af andre Skibe til Løsning og Labning.

§ 14. Ved Orlogsværftets duc d'Albe'r og ved Skafaderne og Flydebroerne etc. om Flaadens Leie maa Skibe, Baade og Pramme og lignende ikke gjøre fast, forhale eller beslige.

Ved de i Havnen værende Broer eller deres Fundamen-

ter og i Bolværterne maa Skibe, Baade og Pramme eller 17 Jan
 lignende ikke gjøre fast eller forhale uden Havnepolitiets sær- Nr. 7.
 lige Tilladelse, hvorimod de i Havnen opsatte due d'Albe'r
 med hvide Hoveder, Fortspæle og Fortøiringe skulle
 anvendes til Fortøining og Forhaling.

Mellem 2 due d'Albe'r med røde Hoveder maa ei
 fortøies.

Baade og Hyttefæde maa ei henlægges under Bro-
 erne eiheller ved de udenfor disse anbragte Bøier uden sær-
 lig Tilladelse.

3 Broer, Bolværker og due d'Albe'r maa ikke
 sættes med Baadshager.

Dampskibe, der ligge ved Bolværk, maa ikke røre
 deres Maskiner med saadan Kraft, at andre Skibes For-
 tøininger derved kunne sprænges, eller at forbigaaende
 mindre Fartøier udsættes for ved Hjul- eller Skruvandet
 at miste Styret.

§ 15. Baadehavnen ved Toldboden maa ikke
 uden Havnepolitiets særlige Tilladelse benyttes til Anlæg af
 Fartøier, Baade etc.

Fartøier fra Skibe skulle anlægge ved den nordre
 Stentrappe paa Toldboden.

VII. Om Ild og Lys ombord i Skibe.

§ 16. Naar et Skibs Ladning ikke bestaar af let brænd-
 bare Stoffer, og naar Skibets Kabys, Duv og Lanterner
 af Havnepolitiet ere befundne i god og forsvarlig Stand,
 tillades det at have Ild og Lys ombord i Skibet, naar et
 tilbørligt Tilsyn stedse er tilstede. Tilladelsev udsærdiges af
 Havnepolitiet paa særlige dertil bestemte trykte Blanketter af
 nedenstaaende Form:

Nr.

Attest.

Skibet

fort af

17 Jan. der har forsvaerlig Kabys, Dvn, Lanterne og Afkespand, Nr. 7. tillades det herved at have Fyr paa Kabysen og i Dvnen, samt Lys i Lanterne og i Folskelukafet.

Kjøbenhavn, den

Strømbetjent.

Tilladelsen skal ethvert Skib erhverve strax ved sin Ankomst paa Jnderreden eller i Havnen; den skal stedsse være tilstede i Skibet og paa Forlangende forevises for Havnepolitiet.

Den heromhandlede Tilladelse gjælder dog kun for alle offentlige Vandarealer; ligger et Skib ved privat Skibsværft eller i private Vasfiner, ville foruden foranstaaende Regler endvidere de af vedkommende private Eier givne yderligere Regler for Fld og Lys i Et og Alt være at følge.

§ 17. Fld paa Smede=Ovse eller anbragt paa anden Maade i fri Luft maa ikke have ombord i Skibe, paa Pramme, Flaader eller lignende, medmindre Havnepolitiets særlige Tilladelse først er indhentet.

Beg, Ljære, Olie eller deslige maa udenfor de tilstedeværende Skibsværfter ikke koges eller varmes ombord i Skib eller Fartoi, hverken paa Jnderreden eller i Havnen, ei heller maa gammel Maling indvendig eller udvendig paa Skibe afbrændes, affvides eller lignende.

VIII. Om Krudt og lignende exploderende Stoffer samt om Stenolie og andre brandfarlige Bædster.

§ 18. Skibe, hvis Ladning indeholder Krudt eller andre exploderende Stoffer af hvilkensomhelst Art, skulle ankre paa Jnderreden og derfra gjøre skriftlig Anmeldelse til Havneforvaltningen om Ladningens Indhold, Stofferne's Art, Beskaffenhed og Mængde samt Maaden, hvorpaa de ere emballerede. Havneforvaltningen vil da for hvert enkelt Tilfælde tage Bestemmelse om, hvorvidt Losning kan tillades paa Jnderreden, samt i bekræftende Fald, hvor den skal foregaa.

Løsningen skal ske under Havnepolitiets stadige Tilsyn, hvor- 17 Jan.
for der for Skibets Regning strax vil blive etableret et Nr. 7.
Vagthold i Skibet, hvilken Vagt forbliver ombord saa-
længe, indtil Løsningen er tilendebragt.

Saalænge der ombord i et Skib findes Krudt eller explo-
derende Stoffer, skal det paa Fortoppen føre et rødt
Flag og al Ild og Lys være slukket ombord.

Skibet skal paa Forslangende af Havnepolitiet forlade
Znderreden ved Aftenens Begyndelse, hvis Løsningen ikke
er tilendebragt inden den Tid, og atter gaa til Ankens paa
Yderreden.

§ 19. Skibe, som have Provisionskrudt, Fyrværkerisager
eller lignende ombord, som ikke er indtaget i Havnen for at
benyttes af Skibet selv, skulle aflevere saadant til Batteriet
„Trekroner“, og maa ikke indtage det igjen, før Skibet er
kommet ud paa Znderreden. Krudt, som føres i Baad
eller Pram gennem Znderreden og Havnen, skal være til-
børlig tilbakket med Presenninger.

§ 20. Intet Skib, ingen Baad eller Pram, der har
mere end 16 Tdr. Stenolie eller lignende brandfarlige
Vædske ombord, maa gaa indenfor Tolboddommen, men
skal ankre paa Znderreden, vise rødt Flag paa Fortoppen
og snarest mulig gjøre Melding til Havnepolitiet, der der-
efter bestemmer, om Brandvagt skal anbringes ombord i
Skibet.

Skibe, Baade og Pramme med under 16 Tdr. Sten-
olie eller lignende brandfarlige Vædske ombord kunne ind-
gaa i Havnen, men skulle strax losse de brandfarlige Væds-
sker, der ikke maa forblive henliggende i Fartøiet Natten
over. (Sfr. iøvrigt Indenrigsministeriets Reglement af 16de
Juni 1877).

IX. Om Drag, syntefærdige Skibe m. m.

§ 21. Drag maa ikke indbringes i Havnen og paa

17 Jan. Inderreden kun efter særlig for hvert enkelt Tilfælde af Hav-
Nr. 7. nepolitiet givne Tilladelse.

Skulde et Skib, Pram, Vægter, Baad eller lignende synke i Havnen eller paa Inderreden, skal vedkommende Skibs etc.'s Eier eller den, der i hvert enkelt Tilfælde maatte være berettiget til at handle paa hans Vegne, uopholdelig foranstalte det sunkne fjærnet.

Hjøres der ikke af vedkommende Eier eller hans Befuldmægtigede Anstalter til det sunknes Fjærnelse, vil Havneforvaltningen foranstalte Braget optaget paa Eierens Bekostning, og dette er da forfaldent til Havnevæsenet i Genhold til Frd. 18de April 1744 § 9, ifr. Pl. 2den Mai 1788 § 8.

X. Almindelige Bestemmelser.

§ 22. Ethvert Skib, der ankommer paa Inderreden, skal tone Nationalitets-Flag.

Ethvert Skib, der passerer Bomløbet, skal til den der posterede Havnebetjent opgive Navn, hvorfra det kommer, eller hvortil det gaar.

§ 23. Intet gammelt eller til Pram fløiset Skib ei heller nogen Pram maa henligge i Havnen og Kanalerne til Brug som Bathus (ifr. fgl. Reskript af 18de Juni 1778).

§ 24. Skibe, som indtage eller løse Baglast, Sand, Kalk eller deslige, der kunde foraarsage Dpfsyldning eller Urenlighed i Havnen og paa Inderreden, skulle benytte forsvarlige Portseil, saa at Intet spildes.

Alse og anden Urenlighed maa ikke kastes overbord hverken i Havnen eller paa Inderreden, men skal enten beholdes ombord, indtil Skibet er kommet udenfor Inderredens Grændser, eller henseses til de af Havnepolitiet opgivne Steder.

§ 25. Fra Skibe i Havnen og paa Inderreden maa

ingen Badning eller mod Belansthændigheden stridende 17 Jan. Blottelse af Legemet finde Sted, (iffr. Vedtægten for Nr. 7. Kjøbenhavns Politi af 22de Juni 1883 §§ 9 og 10).

Fagt og anden Skjdbning fra Skib og Baad i Havnen og paa Jnderreden er forbudt. Fra Baade maa der ikke uden særlig af Havnepolitiet given Tilladelse fiskes i Havnen og paa Jnderreden efter Solnedgang.

§ 26. Alt, hvad der bjerget i Havnen eller paa Jnderreden, skal uden Ophold anmeldes for Kjøbenhavns Politi, for af dette at fremlyses.

§ 27. Dnskes et Skib oplagt her i Havnen eller paa Jnderreden, vil dette skriftlig være at anmelde for Havnesforvaltningen.

Forinden Skibets Fører i saa Fald forlader Skibet, skal han for Havneforvaltningen opgive en i Byen bosiddende Mand, hvem Tilsyn med Skibet er overdraget og hvem Ordre kan gives med Hensyn til Flytning af Skibet, dettes Forhaling m. m., og som maa have Bemyndigelse til at udrede de til nødvendige Foranstaltninger med Hensyn til Skibet medgaaende Udgifter.

I Skibe, oplagte i Winterleie, skal der paa Dækket findes 4 forsvarlige Pøse.

§ 28. Ved ethvert i Havnen henliggende Skib, der er indesluttet af fast Is, skal der holdes en aaben Waage.

§ 29. Ligger et for Anker paa Jnderreden værende Skib til Hinder for Passagen, eller er det ankret op paa en saadan Maade, at en hensigtsvarende Benyttelse af Pladsen paa Jnderreden derved forhindres, kan Havnepolitiet beordre Skibet til at flytte. Vægrer Skibet sig herved, eller udføres Flytningen ikke af Skibet inden den for samme af Havnepolitiet fastsatte Frist, er dette berettiget til selv at foranstalte Skibet flyttet; enhver herved foraar-

17 Jan. saget Udgift til Lods, Bugserbaad eller huadsomhelst bæres Nr. 7. af Skibet.

Samme Regel gjælder med Hensyn til Forhaling af Skibe i Havnen, hvad enten disse ligge ved Bolværk eller fortsæede ved auc d'Alber.

§ 30. De i dette Reglement trufne Bestemmelser forandre eller modificere i ingen Henseende de Forpligtelser, der paahvile Skibene lige overfor Lodsvesenet, Lodbvesenet og Karantænevæsenet.

§ 31. Havnevæsenets Funktionærer ere pligtige til paa Forlangende at legitimere sig ved Fremvisning af et Politiskilt, der har nedenstaaende Form og Indskrift:

Enhver af Havnepolitiet givne Ordre vil uopholdelig og uvægerlig være at efterkomme.

Formener Nogen sig forurettet ved en af Havnevæsenets Funktionærer givne Ordre, vil skriftlig Klage være at indgive til Havnekapitainen; et Vedkommende ikke tilfreds med Havnekapitainens Afgjørelse, maa Sagen forebringes for Indenrigsministeriet.

§ 32. Føreren af ethvert Skib eller Fartoi er ansvarlig for al den Skade af hvad Navn nævnes kan, som han, hans Mandskab eller Fartoi maatte anrette i Havnen paa Broer, Bolværker eller andre Havne-Indretninger eller paa Havnevæsenets Udbygnings-Maskiner, Materiel etc., hvad

enten denne Skade tilføies som Følge af Overtrædelse af 17 Jan. nærværende Reglement eller paa Grund af Mangel paa almindelig Ugtpaagivenhed, og Erstatning for saadan Skade kan, om fornødent, søges i selve Skibet med Tilbehør.

§ 33. Overtrædelse af de i dette Reglement givne Bestemmelser straffes med Bøder indtil 400 Kroner, forsaavidt Lovgivningens almindelige Bestemmelser ikke maatte medføre høiere Straf.

Betales de skyldige Bøder ikke, ville de være at affone efter Lovgivningens almindelige Regler.

Alle Bøder for Overtrædelse af dette Reglement tilfalde Kjøbenhavns Havnekasse; de Beløb, som maatte indkomme i Erstatning i Henhold til § 32 for Bestadigelse af Havnevæsenets Værker, Materiel etc. tilkomme ligeledes bemeldte Kasse.

§ 34. I alle Tilfælde, hvor der for Overtrædelse af dette Reglement ikke er Tale om høiere Straf end Bøder, eller hvor der handles om Stadeserstatning, kan Størrelsen af Bøden eller af Stadeserstatningen, forsaavidt Vedkommende er enig deri, fastsættes af Havnekapitainen ved Kjøbenhavns Havn og Red; er Vedkommende ikke tilfreds med Havnekapitainens Afgjørelse, henvises Sagen til Retsgang.

Alle Sager angaaende Overtrædelse af dette Reglement blive, forsaavidt der ikke er Tale om høiere Straf end Bøder, at behandle som offentlige Politisager.

Det tilståedes Ingen, som ifølge dette Reglement har paadraget sig Straf eller Erstatning, at forlade Havnen eller Underreden, forinden han har rettet for sig eller stillet saadan Sikkerhed, som af Havnekapitainen anses for tilstrækkelig.

§ 35. Et Exemplar af dette Reglement, der udsædigges paa Engelsk, Tysk, Fransk og Hollandsk foruden paa Dansk,

17 Jan. skal findes ombord i ethvert paa Jnderreden eller i Havnen Nr. 7. liggende Skib eller Fartoi.

Reglementet faas hos Havnepolitiet uden Vederlag.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføiende, at Reglementet træder i Kraft fra den 1ste Februar d. A. at regne.

1 Febr. Lov angaaende Stempelafgiften af de af Nakkov
Nr. 13. og Aarhus Kommuner for Laan til Beløb paa henholdsvis 400,000 Kr. og 1,000,000 Kr. udfedte Obligationer. (Finantsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Nakkov Kommune bemyndiges til paa ustemplet Papir at udfede Partialobligationer, lydende paa Zhændehaveren eller paa Navn, for et Laan paa 400,000 Kr., som agtes optaget til Bestridelse af Udgifterne ved forskellige større kommunale Arbejder m. m., imod at der for Laanet udfedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2den Klasse's Tært efter Lov af 19de Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir § 3, jfr. Lov af 21de Marts 1874.

§ 2. Ligeledes bemyndiges Aarhus Kommune til for et Laan paa 1,000,000 Kr., der agtes optaget til Bestridelse af Udgifter ved forskellige større kommunale Arbejder m. v. at udfede Obligationer paa ustemplet Papir, lydende paa Zhændehaveren eller paa Navn, imod at der af de Obligationer, som i Genhold hertil udfedes, under Et indbetales i Statskassen den lovbefalede Stempelafgift med $\frac{1}{6}$ pCt. eller imod, at der for Laanet udfedes en Hovedobligation, forsynet med Stempel som i § 1 ommeldt.

§ 3. Transport af de i Genhold til §§ 1 og 2 paa

Ravn udsleedte Obligationer kan ske ved Paategning uden 1 Febr. Brug af stemplet Papir.

Nr. 13.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Anordning angaaende Forholdsregler, sigtende til 29 Marts
Ordnningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Sø- **Nr. 26.**
territoriet. (Sudenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: I Henhold til Lov af 27de April f. A. angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordnningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritoriet og i Overensstemmelse med den mellem Danmark, Tyskland, Belgien, Frankrig, Storbritannien og Nederlandene afsluttede og under 22de Mai næstefter ratificerede Konvention angaaende Ordnningen af dette Forhold, ville Vi herved have anordnet følgende:

Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Med Hensyn til Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende Anordning ere Nordsøens Grændser bestemte som følger:

I. Mod Nord: ved den 61 Bredegrad.

II. Mod Ost og Syd:

1. ved Norges Kyster imellem den 61de Bredegrad og Lindesnæs Fyr (Norge);
2. ved en ret Linie, som drages fra Lindesnæs Fyr (Norge) til Hantholm Fyr (Danmark);
3. ved Danmarks, Tysklands, Nederlandenes, Belgiens og Frankrigs Kyster indtil Gris Nez Fyr.

III. Mod Vest:

1. ved en ret Linie, dragen fra Gris Nez Fyr (Frankrig) til det østligste af South Forelands Fyr (England);
2. ved Englands og Skotlands Østkyst;
3. ved en ret Linie fra Duncansby Head (Skot-

29 Marts
Nr. 26.

land) til Sydspidsen af South Ronaldsøha (Orkney-
øerne);

4. ved Østkysten af Orkneyøerne;
5. ved en ret Linie fra North Ronaldsøha Fyr (Orkneyøerne) til Sumburgh Head Fyr (Shetlandsøerne);
6. ved Shetlandsøernes Østkyst;
7. ved North Uist Fyrets Meridian (Shetlandsøerne) indtil den 61de Bredegrad.

Registrering samt Mærkning og Nummerering m. v. af Fartøier og Redskaber.

§ 2. Alle i Kongeriget hjemmehørende Baade og Fartøier, der anvendes til Fiskeri i Nordsøen udenfor Søterritoriet, og som efter § 1 i Loven om danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 have Ret til at føre dansk Flag, skulde, hvad enten de i Genhold til bemeldte Lov ere registrerede eller ikke, optages i et særligt Register over Fiskerifartøier. Registreringen sker ved Toldvæsenets, paa Færøerne Landsfogdens, Foranstaltning og efter sammes nærmere Bestemmelse distriktvis, saaledes at der for hvert Distrikt habes en fortløbende Række af Tal med et eller flere af Distriktets Begyndelsesbogstaver foran, og at ethvert Fartøi erholder det eller de Bogstaver, der betegne det Distrikt, hvor det er hjemmehørende, og et Indregistreringsnummer indenfor den Rækkefølge af Numre, der høre til Distriktet.

§ 3. Det paahviler Enhver, der som Fører eller Røber vil fiske eller lade drive Fiskeri i Nordsøen udenfor dansk Søterritorium, at afgive skriftlig Begjæring om den ovenfor nævnte Registrering af det Fartøi, der agtes anvendt i denne Fart, til nærmeste Toldsted eller Strandkontrollør, paa Færøerne Landsfogden, ligesom det ogsaa paahviler Eieren efter de almindelige for Skibsregistrering gjældende Regler at an-

melde ethvert Eier skifte, Overførelse til et andet Registre= 29 Marts ringsdistrikt, Ombygning, Forlis eller Salg til Ud= Nr. 26. landet, som er foregaaet med det ham tilhørende Fisker= fartøi.

Endvidere skal Eieren eller Føreren en Gang i Løbet af hvert Aar forevise sit Fiskericertifikat for et Registrerings= kontor, hvorefter der paa Bagsiden af Certifikatet af Kon= toret vil være at meddele en Attestation om, at saadan Forevisning har fundet Sted.

§ 4. Angaaende Optagelsen i Registret udsærdiges der et Dokument, Fiskericertifikatet, der angiver Fartøiets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer samt indeholder en Beskrivelse af det tilligemed dets Eiers Navn eller Navne eller Navnet paa det Selskab, der eier det. Fiskericertifikatet udsærdiges overensstemmende med den nærværende Anordning vedføjede Formular.

§ 5. Ethvert Fiskerfartøis Navn samt Navnet paa det Sted, hvor det er hjemmehørende, males med Oliefarve paa Agterstavnen med hvide, mindst 2,⁵ Dec. Tommer (8 Centim.) høie og 0,⁵ Dec. Tomme (12 Millim.) brede Strift= træf paa sort Grund.

§ 6. Det eller de Bogstaver og det Tal, der ved Ind= registreringen er tildelt Fartøiet, anbringes isinesfaldende og tydeligt paa hver Side af dets Forstavn, saavildt Pladsen tillader det, 2,⁵ à 3 Dec. Tommer (8 à 10 Centimeter) under Rælingen, med hvid Oliefarve paa sort Grund. Bogstavernes og Tallenes Høide skal paa Fartøier paa 15 Tons (Brutto) og derover være 14 Dec. Tommer (45 Centim.) og Bredden 1,⁸ Dec. Tommer (6 Centim.). For Fartøier under 15 Tons (Brutto) skal Høiden saavildi muligt være 8 Dec. Tommer (25 Centim.) og Bredden 1,³ Dec. Tommer (4 Centim.). Ligeledes anbringes det samme Bogstav eller de samme Bogstaver og Tal paa begge Sider af Fartøiets Storseil umiddelbart over det sidste Reb, med

29 Marts sort Bliefarve paa hvide eller barkede Seil og med hvid Nr. 26. Bliefarve paa sorte Seil. Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Seilene skulle i alle Retninger være en Treiedel større end de, der ere anbragte paa Fartøiets Forflavn.

§ 7. Fartøierne maa hverken paa Oberfladerne eller paa Seilene have andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der omhandles i nærværende Anordnings §§ 2, 5 og 6.

§ 8. Det er forbudt at udplette, forandre, uafjendeliggjøre, tilbække eller ved hvilket som helst Middel skjule de paa Fartøierne og paa Seilene anbragte Navne, Bogstaver og Tal.

§ 9. Hvert Fartøis Bogstav eller Bogstaver og Tal anbringes paa de Joller, Boier, vigtigste Flaad, Slæbevaad, Dræg, Ankere og i det Hele paa alle de Fiskeredsfaber, der høre til Fartøiet. Disse Bogstaver og Tal behøve ikke at være større, end at de med Lethed kunne skjæles. Gierne af Garnene eller andre Fiskeredsfaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kjendetegn, som de maatte finde hensigtsmæssigt.

§ 10. Indregistreringen og den Maaling af Fartøiet, der, forsaavidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøiet sker ved Toldvæsenets, paa Færøerne Landfogdens, Foranstaltning uden Erlæggelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det Hele uden Udgift for Gieren, idet de dermed forbundne Omkostninger afholdes af Statskassen; Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler dog Fartøiets Gier.

§ 11. Føreren af Fartøiet skal altid under Seiladsen være forsynet med Fiskericertifikatet, der sætter ham istand til

at godtgjøre Fartøiets Nationalitet, hvilken det er forbudt 29 Marts
ved noget som helst Middel at forfølge. Nr. 26.

Overholdelse af Orden under Fiskeriet.

§ 12. Det er forbudt ethvert Fiskerifartøi fra Solens
Nedgang til dens Opgang at ankre op i Farvande, hvor
Drivnetfiskere ligge med Garn ude.

Dog finder dette Forbud ikke Anvendelse for Dpankninger,
der ere foranledigede ved indtrufne Uheld eller Nødstil-
fælde.

§ 13. Det er forbudt Fartøier, der ankomme til Fiske-
pladserne, at udsætte eller udkaste deres Garn saaledes, at
de tilføie hverandre Skade eller fortrædige Fiskere, som alt
have begyndt deres Gjerning.

§ 14. Naar ved Drivnetfiskeri Dæksfartøier og aabne
Baade samtidigt begynde at sætte Garnene ud, skulle de
sidstnævnte udsætte Garnene til Luvart for de andre. Dæks-
fartøierne skulle derimod sætte deres Garn i Læ af aabne
Baade.

Som Hovedregel gjælder, at, naar Dæksfartøier sætte
deres Garn til Luvart for aabne Baade, der allerede ligge
og fiske, og naar aabne Baade sætte deres Garn i Læ af
Dæksfartøier, der ere ifærd med at fiske, vil Ansvaret for
Havarier paa Garnene paahvile dem, som sidst have begyndt
at fiske, medmindre de godtgjøre, at der foreligger Nødstil-
fælde, eller at de ere uden Skyld i Beskadigelsen.

§ 15. Det er forbudt at fastgjøre eller ankre Garn eller
andet Fiskeredskab i Farvande, hvor Drivnetfiskere allerede
ere i Virksomhed.

§ 16. Det er forbudt enhver Fisker at forløie sit
Fartøi eller holde sig fast ved Garn, Bøier, Flaad eller
andre Fiskeredskaber, tilhørende en anden Fisker.

§ 17. Naar Slæbevaadsfiskere befinde sig i Sigte af
Drivnets- eller Linesfiskere, skulle de tage de nødvendige For-

29 Marts holdes regler for at undgaa at forulempe disse sidste; i Beskr. Nr. 26. Skadigelsestilfælde paahviler Ansvarret Slæbevaadsfiskerne, medmindre de godtgjøre, at det er sket som Rødstilfælde, eller at de ere uden Skyld i det lidte Tab.

§ 18. Naar Garn, der tilhøre forskjellige Fiskere, indvikles i hverandre, er det forbudt at kappe dem, medmindre begge Parter samtykke deri.

Enhvert Ansvar ophører, saasnart det er godtgjort, at det er umuligt paa anden Maade af faa Garnene skilt fra hverandre.

§ 19. Naar et Fartoi, der fisker med Line, faar sine Liner krydsede med et andet Fartois, er det forbudt den, som trækker dem op, at kappe dem undtagen i Rødstilfælde, og i saa Fald skal den kappede Line strax igjen knyttes sammen.

§ 20. Udenfor Bjergningstilfælde og de i de to foregaaende §§ ommeldte Tilfælde er det enhver Fisker forbudt under et hvilket som helst Paaskud at kappe, hage sig fast i eller hive op Garn, Liner og andre Redskaber, som ikke tilhøre ham.

Forbud mod Redskaber til at ødelægge Garn.

§ 21. Det er forbudt at anvende hvilket som helst Redskab, der ubelukkende tjener til at kappe eller ødelægge Garn, eller at have slige Redskaber ombord.

Politiet og Toldvæsenet have saavidt muligt at paase, at saadanne Redskaber ikke bringes ombord i Fiskerfartøierne, og, forsaavidt de antræffes, at anholde dem.

Lanterneføring.

§ 22. Fiskerfartøierne have at iagttage de almindelige Regler om Lanterneføring, som for at forebygge Sammenstød ere eller maatte blive foreskrevne.

Bjergning af Fiskeredskaber.

29 Marts

Nr. 26.

§ 23. Fiskerfartøier, Joller, Gjenstande, henhørende til Udrustning eller Taffelads for et Fiskerfartøi, Garn, Liner, Bøier, Flaad eller hvilket som helst andre Fiskeredskaber, hvad enten de ere forsynede med Mærke eller ei, som af danske Fiskere maatte blive fundne eller optagne i Søen, skulle snarest muligt overleveres til vedkommende Dyrighed i den første Havn, hvortil det Fartøi, der har bjerget dem, vender tilbage eller søger ind.

Dyrigheden i den Havn heri Landet, hvortil bjergede Fiskeredskaber indbringes, hvad enten af danske eller fremmede Fiskere, har, saafremt enten det bjergende Fartøi eller de fundne eller optagne, behørigt mærkede Gjenstande ikke ere dansk Eiendom, at meddele Underretning om det Passerede til vedkommende Konsul eller Konsularagent for den Nation, hvortil Fartøiets eller Gjenstandenes Eiere høre, samt at tilbagelevere Gjenstandene til Eierne eller deres Stedfortrædere, saasnart de tilbagefordres, og Bjergernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikrede. Et hvilket som helst Fiskeredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at behandle efter de almindelige Regler om bjerget Gods.

Tilsyn med Fiskeriet.

§ 24. Tilsynet med Fiskeriet udføres af Skibe henhørende til de i Konventionen deltagende Magters Orlogsflaader; for Belgiens Vedkommende er det vedtaget, at dertil ogsaa kan anvendes Staten tilhørende Skibe, førte af Kaptainer, der ere forsynede med særlig Udnævnelse.

§ 25. Overholdelsen af Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartøiernes og Fiskeredskabernes Mærkning, Nummerering osv., samt Tilstedeværelsen ombord af forbudt Redskab (§§ 2—9, 11 og 21) henhører ubelukkende under Tilsyn af den Nations Krydsere, hvortil Fiskerfartøiet hører.

29 Marts Dog ville Cheferne for Krydsferne blive instruerede om Nr. 26. gjensidig at underrette hverandre om de af en anden Nations Fiskere begaaede Brud paa de nævnte Regler.

§ 26. Enhver af de i Konventionen deltagende Magters Krydsfere er berettiget til at forviise sig om, hvorvidt der er begaaet Brud paa nogen anden af de i nærværende Anordning indeholdte Regler end de i § 25 nævnte, eller foreligger andre Forseelser, der have Hensyn til Fiskeriet, uden Hensyn til de Fiskeres Nationalitet, som maatte have gjort sig skyldige i Overtrædelsen.

§ 27. Naar Krydsfernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet et Brud paa de i nærværende Anordning foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Baadfører, der anses skyldig i Overtrædelsen, foreviser sit officielle Nationalitetsbevis (Fiskericertifikatet). Om denne Forevisning gjøres der en kort Bemærkning paa det fremlagte Dokument.

Krydsfernes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersøgelser eller Mansgning ombord paa et ikke til deres Nationalitet hørende Fiskerifartoi, medmindre Saadant skulde være nødvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vedrørende Fiskeripolitiet.

§ 28. Cheferne for de i Konventionen deltagende Magters Krydsfere have at skønne om Betydningen af de Fakta, der falde ind under deres Omraade, og som ere komne til deres Kundskab, og konstatere den Skade, som Fiskerifartoiene maatte have lidt. Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parters Erklæringer som af de Tilstedeværendes Vidnesbyrd.

Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggjøre en saadan Forholdsregel, har Krydsferens Chef Ret til at føre det skyldige Fartoi til en Havn, der tilhører

Fiskerens Nation. Han kan ogsaa tage en Del af Besæt. 29 Marts ningen ombord til sig for at aflevere den til vedkommende Nr. 26. Nations Myndigheder.

§ 29. Den i forrige § omhandlede Protokol affattes i det Sprog, der tales af Krydserens Chef, og under de i hans Land brugelige Former.

Parterne og Vidnerne have Ret til at tilføie eller lade tilføie i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidnesforklaring, som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulle forsynes med behørig Underkrift.

§ 30. Modstand mod Befalinger af de til Fiskeripolititjeneste beordrede Krydseres Chefer eller mod dem, der handle efter deres Ordre, vil, uden Hensyn til Krydserens Nationalitet, være at betragte som Modstand mod Fiskerariets eget Lands Dyrighed.

§ 31. Naar den Handling, der paatales, ikke er af Betydning, men den ikke desto mindre har foraarsaget en eller anden Fisker Skade, kunne Krydsernes Chefer tilføie bringe et Forlig istand mellem de Paagjældende og bestemme, hvormeget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom.

I saa Fald lade Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er istand til strax at betale, de Paagjældende undertegne i to Exemplarer et Dokument, der bestemmer, hvormeget der skal erlægges i Erstatning.

Det ene Exemplar af dette Aktstykke forbliver ombord paa Krydseren, medens det andet leveres til den Baadsfører, der har Besøbet tilgode, for at han i fornødent Fald kan betjene sig deraf ved de Domstole, hvorunder Skibdueren henhører.

Kan Enighed derimod ikke opnaas mellem Parterne, ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne i § 28.

29 Marts

Straffebestemmelser.

Nr. 26. § 32. Overtrædelse af denne Anordnings Bestemmelser straffes med Bøder indtil 200 Kr.

Anordningens Ikrafttræden m. v.

§ 33. Bestemmelserne i denne Anordnings §§ 2-10, jvf. § 32, træde i Kraft strax, de øvrige Bestemmelser først den 15de Mai d. A. Anordningen er gjældende i 6 Aar fra bemeldte Dato.

Svorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Formular, henhørende til foranstaaende Anordning af
29de Marts 1884.

Dansk Fiskeri-Certifikat
for

af.....
med Kjendings-Bogstavet..... og Distrikts-Nummer.....
maalt til..... Register Tons Brutto.
Klasse.....
ført af.....

I Overensstemmelse med de i saa Henseende gjældende Bestemmelser er det ovennævnte Fiskerifartøi registreret som hjemmehørende i:.....
og tilhørende:.....

Hovedmaalene { Længde mellem Stævnene.....
Brede paa halv Længde mellem Ind-
tømmerne.....
Dybde paa halv Længde fra..... til
Øvertædningen i Bunden.....

Baaden er bygget paa..... af.....

Til Bekræftelse heraf, samt af Fartøiets Berettigelse til at nyde de Rettigheder og Fordele, som tilkomme Danske Fiskerifartøier, er dette Certifikat udstedt.

Tillæg til Anhang af 22de Juni 1883 til Politivedtægten for Kjøbenhavn af samme Dato. (Justitsministeriet). 31 Marts Nr. 29.

Stedsefor § 6 i Anhang af 22de Juni 1883 til Politivedtægten for Kjøbenhavn af samme Dato træder følgende nye Paragraf:

Al Kjørsel med Haandslæder og Haandvogne — Børnevogne undtagne — paa Bolden, i Esplanaden og paa Langelinie saavel som ad Stierne over Citadellens Glacis og paa den Del af Strandpromenaden, der hører til Fæstningsterrænet, er forbudt.

Det samme gjælder om Kjørsel med Velocipeder, dog skal Kjørsel med saadanne være tilladt ad Kjøreveiene i den Del af Esplanaden, der strækker sig langs Husarkaserne.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Lov om Udgifter ved Sindsfygevæsenet og om Oprettelsen af en Anstalt for Sindsfyge i Fyen. 7 Mai Nr. 46.
(Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. § 1. De i Henhold til Plakat af 3die Oktober 1847 samt Lovene af 20de August 1853, 16de Februar 1856, 3die April 1868, og 4de Mai 1875 indrettede Sindsfygeanstalter ved Aarhus og Bordingborg samt i Viborg overtages fra 1ste April 1884 af Staten, og afholdes som Følge deraf fra samme Tidspunkt det Understuds, der fremkommer ved disse Anstalters Drift, af Statskassen.

Samtidigt estergives den ikke tilbagebetalte Del af det i Henhold til fornævnte Lov af 4de Mai 1875 til Indretningen af en Anstalt for uhelbredelige Sindsfyge i Viborg

7 Mai ydede Raan, der den 31te Marts 1884 vil udgjøre 248,218 Nr. 46. Nr. 31 D.

De Udgifter, som medgaae til mulige Udvidelser af de nævnte Anstalter, samt Opførelse, Indretning og Udvidelse af nye Anstalter, der have samme Bestemmelse som disse, og til Driften af saadanne nye Anstalter, afholdes fremtidigt af Statskassen.

§ 2. I de i § 1 omhandlede Anstalter modtages fortrinsvis Sindsfyge, hjemmehørende i Østifterne med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn og i Norrejylland.

Foruden de i de nævnte Landsdele hjemmehørende Syge kan der ogsaa i Anstalterne modtages Sindsfyge, der ere hjemmehørende paa de dansk-vestindiske Øer, i Grønland eller paa Island, dog, indtil anderledes maatte bestemmes ved Finantsloven eller ved særlig Lov, kun mod den ved Bekjendtgjørelse af 17de September 1874 fastsatte høiere Betaling.

Endelig kan der, forsaavidt Plads haves, paa 1ste og 2den Klasse Pleie modtages Sindsfyge, der ere hjemmehørende i Staden Kjøbenhavn eller Udlandet, dog kun mod en Betaling, der indeholder fuldt Vederlag for Opholdet og Behandlingen.

§ 3. Fra den Tid, da Statskassen overtager de i § 1 nævnte Udgifter, ydes der af Statskassen Staden Kjøbenhavn en aarlig Godtgjørelse, svarende til den paa Staden Kjøbenhavn efter dens Folkemængde ifølge den hver Gang sidst afholdte Folketælling faldende Andel af de Beløb, der af Statskassen anvendes til de i § 1 ommeldte Niemed, dog saaledes, at der for de Beløbs Vedkommende, som medgaa til større Udvidelser af de bestaaende Sindsfygeanstalter eller Opførelse af nye, kun tages Hensyn til det til 4 pCt. af Kapitalen beregnede Rentetab, der for Stats-

kassen flyder af disse Summers Anvendelse til de nævnte 7 Mai
Diemed. Nr. 46.

Opgjørelsen af, hvad der i Henhold hertil tilkomme Staden Kjøbenhavn, foretages efter Udløbet af hvert Finantsaar af Finantsministeriet paa Grundlag af de i Henhold til Statsregnskabet medgaaede Beløb. Opgjørelsen kan ikke gøres til Gjenstand for Prøvelse ved Rettergang.

§ 4. Naar Staden Kjøbenhavn inden 10 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden til Staten overdrager sin Sindsfygeanstalt St. Hans Hospital med Tilbehør og det til Anstaltens Drift hørende Tiliggende, komme Reglerne i § 1 1ste og 3die Stykke ogsaa til Anvendelse for Kjøbenhavns Vedkommende, og den i § 3 ommeldte Godtgjørelse ophører da. Naar denne Overdragelse har fundet Sted, modtages Sindsfyge fra samtlige Landsdele paa lige Vilkaar i alle de i denne Lov omhandlede Sindsfygeanstalter under Bibeholdelse af Reglen; i denne Lovs § 2 2det Stykke.

II. § 5. For Sindsfyge, saavel helbredelige som uhelbredelige, skal der oprettes en Anstalt, beliggende i Omegnen af Middelfart.

Anstalten, der er beregnet til et Antal af 400 Syge, men iøvrigt skal indrettes og opføres saaledes, at den senere kan udvides til at optage ialt 700 Syge, er bestemt til Modtagelse af Syge i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Forrifter.

§ 6. Det Beløb, som medgaar til Bygningernes Opførelse og Indretning, maa ikke overstige 1,731,000 Kr.

Justitsministeren bemyndiges til udenfor det nævnte Beløb at erhverve de fornødne Arealer til Byggegrund, Gaards- og Havepladser og det Jordtiliggende, som findes hensigtsmæssigt, derunder et Areal af 50—60 Tdr. Land til de Sindsfyges Anbringelse ved Markarbejde.

7 Mai Forsaavidt der ikke ved mindelig Overenskomst paa Vil-
 Nr. 46. kaar, som Justitsministeren finder antagelige, kan tilveiebrin-
 ges den fornødne Grund til Anstalten med Tiliggende, saa-
 ledes som dette er angivet ovenfor, bemyndiges Justitsmini-
 sterens til at tilveiebringe dette Areal ved Expropriation mod
 fuld Erstatning til Vedkommende efter de for Afstaaelse
 af Eiendom til det Offentlige almindeligt gjældende
 Regler.

De Beløb, som udkræves til Anstaltens Forsyning med
 Inventarium, og hvad der ellers maatte behøves for at
 sætte den i tilbørlig Stand, fastsættes ved Finants-
 loven.

Forsaavidt der ved Love om Tillægsbevilling for Finants-
 aaret 1881—82 og 1882—83 samt for indeværende Fi-
 nantsaar er eller bliver bevilget Beløb til Forberedelsen af
 Arbejderne ved denne Anstalt, afholdes de endelig af Stats-
 kassen.

§ 7. Til de i § 5 nævnte Udgifter kan der i Finants-
 aaret 1884—85 anvendes et Beløb af indtil 654,000 Kr.

Hvorefter alle Vedkommende have sig at rette.

Reglement for den polytekniske Lærestift i 10 Mai.
 Kjøbenhavn. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

Paa Ministeriets allerunderdanigste Foreskilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 2die d. M. aller-naadigst at approbere følgende Reglement for den polytekniske Lærestift i Kjøbenhavn:

I. Almindelige Bestemmelser angaaende Undervisningen og Examinationsvæsenet.

§ 1. Den polytekniske Lærestift meddeeler en højere teknisk Undervisning paa videnskabeligt Grundlag og saaledes, som den passer til Landets industrielle Udvikling og Statens Behov.

§ 2. Undervisningen ved Lærestiften er tilgængelig for Enhver, saavidt Pladsen tillader det, uafhængigt af, om Vedkommende tilsigter at underkaste sig nogen Examen eller ikke; dog have de polytekniske Examinander (cfr. § 5) fortrinnsvis Ret til Benyttelsen af Undervisningen.

§ 3. Den, som vil underkaste sig nogen af Lærestiftens fuldstændige Examinatorer, maa, foruden at være bestaaet i en af de efterfølgende Prøver:

a) den ved fgl. Resol. af 30. Aug. 1881 anordnede Forberedelsesexamen,

10 Mai. b) en af de Examinere, der give Afgang til at indskrives ved Universitetet, tillige underkaste sig den ved Igl. Resol. af 17. Juli 1857 (Bekjendtg. af 1. Aug. f. U.) anordnede Udgangsexamen i Mathematik ved den polytekniske Lærestalt, medmindre han ifølge Lov af 1. April 1871 § 7 er bestaaet i Udgangsexamen til Universitetet i mathematisk-naturvidenskabelig Retning.

§ 4. Udgangsexamen i Mathematik holdes kort før Begyndelsen af ethvert af Lærestaltens Kursus; ved denne Examen aflægges Prøve i:

a) elementær Algebra, indbefattende Kvadrater, bestemte Ligninger af første og anden Grad, ubestemte Ligninger af første Grad med to Ubekjendte, de almindelige Sætninger om Potenser og Logarithmer, Logarithmernes Brug, exponentielle Ligninger, arithmetiske og geometriske Rækker, Rentesregning og Annuitetsregning, Permutationer og Kombinationer, Binomialformlen med positiv hel Exponent;

b) Plantrigonometri;

c) elementær Stereometri, indeholdende Sætningerne om rette Linier og Planer, Kugler, Cylinderen, Keglen og Kuglen;

d) Elementerne af den analytiske Plangeometri, dog blot med Anvendelse af retvinklede Koordinater.

Examen bestaar af en skriftlig og en mundtlig Del. Ved den første frelægges fire Opgaver, af hvilke idetmindste en udelukkende skal give Leilighed til at vise Færdighed i praktiske Beregninger.

Examens Udsald bestemmes af to Censorer, valgte blandt Lærerne ved den polytekniske Lærestalt, og af Examinator, som er en af Lærestaltens Lærere i Mathematik.

Udsaldet af Examen tilkjendegives ved Udtrykket: „Antaget“ eller „Ikke antaget“, hvilken sidste Dom ogsaa skal kunne afgives alene efter den skriftlige Prøve, naar den i og for

sig godtgjør, at den Paagjældende er umoden til Studiet i 10 Mai. Lærestiften.

§ 5. Den, som er bestaaet i Lærestiftens Afgangsexamen eller den ovennævnte Afgangsexamen til Universitetet i matematisk-naturvidenskabelig Retning, kan lade sig indskrive som polyteknisk Examinand og er derpaa berettiget til at nyde Undervisning imod den i § 9 fastsatte modererede Betaling, til at blive delagtig i Lærestiftens Stipendier og Fripladser efter de gjældende Regler og til at indstille sig til en af dens fuldstændige Examinere.

§ 6. Undervisningen omfatter følgende Fag: Matematik, deskriptiv Geometri, Fysik, Kemi, Mineralogi, Geognosi, Jordbundslære, Botanik, Zoologi, Projektionstegning og Tegning efter Opmaaling, teknisk Kemi, teknisk Mechanik, Maskinlære, mekanisk Teknologi, Vand- og Veibygning, Landmaaling, Nivellering, Husbbygningelære; til Undervisningen slutte sig Dvælsere i Udførelsen af kemiske og fysiske Arbejder, i Udøst til Fabrik anlæg, Maskin anlæg, Vand- og Veibygning anlæg, samt i Bygningstegning, Landmaaling, Nivellering og Korttegning. Forelæsningerne holdes saavidt muligt efter trykte eller autograferede Lærebøger.

Programmer for Undervisningen i de forskjellige Fag udarbejdes af Faglærerne, drøftes og vedtages i Lærerraadet (cfr. II § 3).

Naar Midlerne dertil ere tilstede, kan Lærestiften tilbyde de Studerende Veiledning i andre for deres Uddannelse vigtige Retninger, uden at der dog kan kræves nogen Prøve aflagt deri.

Til Brug ved Undervisningen har Lærestiften, foruden de fornødne Forelæsnings- og Tegnesale, et kemisk Laboratorium med tilhørende Samlinger af Instrumenter og Præparater, en Samling af fysiske Instrumenter, endvidere Samlinger af Modeller, Værktøi, Landmaaling sinstrumenter, tekniske og mekaniske Produkter, Tegninger m. m.

10 Mai. § 7. Undervisningen er ordnet i tre Kursus, nemlig:

- a) et Kursus for Kemikere, som fuldendes i $3\frac{1}{2}$ Aar,
- b) et Kursus for Metanikere, som fuldendes i $3\frac{1}{2}$, henholdsvis $4\frac{1}{2}$ Aar,
- c) et Kursus for Ingeniører, som fuldendes i $4\frac{1}{2}$ Aar,

Hver 1ste September begynder et nyt Kursus for hver af de tre Hovedretninger af Undervisningen.

§ 8. Undervisningen fordeles for hvert Kursus paa henholdsvis 7 og 9 paa hinanden følgende Halvaar, af hvilke Foraarshalvaaret begynder den 1. Februar og ender den 9. Juli, medens Efteraarshalvaaret begynder den 1. September og ender den 22. December.

Planen for Undervisningens Fordeling over det Læseaar, Kursus omfatter, saavel som Timetabellen over Forelæsninger og Øvelser i det løbende Halvaar leveres de Studerende paa Forlangende uden Betaling.

§ 9. Udgang til fuldstændig Benyttelse af Lærestiftens Undervisning betales af Examinanderne med 50 Kr. for hvert Halvaar; for de Examinander, som have erlagt denne Betaling i 5 paa hinanden følgende Halvaar, ned sættes Betalingen for hvert af de efterfølgende Halvaar til 20 Kr.

Benyttelse af enkelte Forelæsninger og Øvelser kan finde Sted mod en Betaling for hvert Halvaars Deltagelse i

en Forelæsning, for hver ugentlige Time.....	3 Kr.
kemiske Øvelser, for hver ugentlige Time.....	2 —
fysiske Øvelser, ialt.....	10 —
Tegneøvelser, ialt.....	15 —

For Deltagelse i Øvelserne i Landmaaling og Rivelling, (omtrent 1 Maaned) betales 20 Kr.

Udgangskort til Deltagelse i Forelæsninger, Examinatorier og Øvelser løses i Universitetsbibliothekets, men ere først gyldige efter Paategning af Lærestiftens Inspektør.

§ 10. Fritagelse for at yde den fastsatte Betaling for

Forelæsninger eller Dvælses, ligesom ogsaa Nydelse af 10 Mai. Stipendier kan tilstaaes et begrænset Antal af Lærestiftens Examinander, hvorom der vil ske fornøden Bekjendtgørelse (cfr. II § 3).

§ 11. Enhver, som benytter Lærestiftens Undervisning, er forpligtet til at efterkomme de Bestemmelser, som af Direktøren, Inspektøren eller Lærerne udstedes med Hensyn til Ro, god Orden og sømmelig Opførsel indenfor Lærestiftens Omraade. Forsømmelse herimod kan paa drage Vedkommende en Advarsel af Direktøren, der om fornødent for en Tid kan negte ham Afgang til Lærestiftens; bestandig Udelukkelse kan ske med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

§ 12. Undervisningen afsluttes for hver af dens Hovedretninger med en Examen, til hvilken kun polytekniske Examinander kunne indstille sig. De, som ere bestaaede i disse Examen, kaldes „Polytekniske Kandidater“ henholdsvis i Kemi, i Mekanik og Ingeniørvæsen.

Desuden kan Lærestiftens holde partielle Examen i et eller flere Fag, hvori Undervisning gives ved Lærestiftens; den som vil underkaste sig en saadan Examen, behøver ikke at være polyteknisk Examinand.

§ 13. Ved enhver af de tre polytekniske Examen underkastes Examinanden mundtlige, skriftlige og praktiske Prøver, hvis Omfang følger af det detaljerede Undervisningsprogram; tilligemed de praktiske Prøver bedømmes de i det detaljerede Examensprogram nævnte Arbejder, som skulle være udførte i Kursus. Examen holdes en Gang aarlig i Tidrummet fra Midten af December til Slutningen af Januar Maaned. Den mundtlige Del af Examen er offentlig. Hver af disse Examen er delt i 2 Dele, af hvilke den første Del væsentlig omfatter Grundvidenskaberne, den anden Del derimod de tekniske og praktiske Fag. Ved den første Del gives kun Specialkarakterer, men af disse i

10 Mai. Forening med Karaktererne ved Examen's anden Del udbrages Hovedkarakteren; dog kan Ingen, hvis Karakterer ved den første Del af en Examen have en ringere Middelværdi end $3\frac{1}{2}$ (se § 15), stedes til Examen's anden Del.

§ 14. Opgaverne til de skriftlige og praktiske Prøver ved Examen gives af Lærerne i Forbindelse med to Censorer, der ordentligvis vælges udenfor Læreanstaltens Lærerpersonale. Ved den mundtlige Prøve examinerer hver Lærer i sit Fag. Ved alle Prøverne bestemmes Karakteren af Lærer og Censorer i Forening. Til Bedømmelse af Tegneprøverne kan der tilkaldes flere Censorer.

§ 15. Ved de polytekniske Examinere gives følgende Karakterer med de vedførte Talværdier:

Udmærket godt	Talværdi 8
Meget godt	7
Godt	5
Fæmelig godt	1
Maadelig	÷ 7
Slet	÷ 23

Spezialkarakteren gives med anførte Talværdier uden indstudte Mellemkarakterer.

Hovedkarakteren afhænger af Karakterernes Middelværdi. En Middelværdi, som ikke er under $7\frac{1}{2}$, giver Første Karakter med Udmærkelse;

er den ringere, men dog ikke under $6\frac{1}{2}$, giver den Første Karakter;

er den endnu ringere, men dog ikke under 5, giver den Anden Karakter;

er den 4 eller derover indtil 5, giver den Tredie Karakter.

Naar Middelværdien er under 4, eller naar Middelværdien af Karaktererne ved Examen's anden Del er under $3\frac{1}{2}$, er Examinanden ikke bestaaet i Prøven.

Ved de partielle Examiner gives ingen Hovedkarakter, 10 Mai.
medmindre den Examinerede maatte ønske det.

§ 16. Den, som har underkafstet sig en af de tre polytekniske Examiner eller Del af samme og dernæst indstiller sig til en af de andre, behøver ikke at prøves paany i de Fag, hvori han allerede tidligere har bestaaet en ligesaa streng Prøve. Karaktererne overføres da fra en Examen til en anden med deres Middelværdis, dog saaledes, at de afrundes til de i § 15 fastsatte Talværdier. Vil han derimod prøves paany i et af disse Fag, saa skal han underkaste sig den hele Examen.

§ 17. Udgangen til Læreanstaltens Examiner betales forud med følgende Beløb:

For Udgangsexamen.....	10 Kr.
For Udgang til første Del af en fuldstændig Examen	16 —
For Udgang til anden Del af samme	16 —
For Udgang til en partiel Examen.....	20 —
Desuden betales for Prøvelse af Dypmaaling og Nivelllements ved Examen	40 —

Derfom den partielle Examen ikke falder sammen med Læreanstaltens Examen, vil der desuden være at erlægge Betalingen for Inspektionen ved de praktiske og skriftlige Prøver.

Ved Prøven i Landmaaling og Nivellering vil Læreanstalten yde Instrumenter, saavidt Forraadet strækker til, samt Udvisning og Tilsyn; alle andre Udgifter har Examinanden selv at bære.

II. Bestemmelser, vedrørende Administrationen, Lærerne og det øvrige Personale.

§ 1. Den polytekniske Læreanstalt staaer under Overbestyrrelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Den indre Bestyrrelse føres af en Direktør, som tillige er Lærer, i Forbindelse med et Lærerraad.

10 Mai. § 2. Direktøren udnævnes af Kongen; han er Læreanstaltens nærmeste Foresatte og afgjør som saadan alle Sager, der ikke fordrer Beslutning af høiere Autoriteter eller ere forbeholdte Lærerraadets Afgjørelse; dog kan han alene fatte Beslutning i Sager, som ikke taale Opsættelse, hvorom der da snarest gjøres en Meddelelse henholdsvis til Ministeriet eller til Lærerraadet. Alle Expeditioner underskrives af Direktøren og paraferes af Inspektøren, som fører en Protokol over samtlige Expeditioner og Beslutninger.

Direktøren har det almindelige Tilspn med Undervisningen og det dertil bestemte Materiel og kan i saa Henseende forlange de fornødne Oplysninger af Lærerne. Han kan overdrage til enkelte Lærere foreløbig at drøfte de til Læreanstaltens Betænkning indkomne Sager eller andre Læreanstalten vedrørende Spørgsmaal. Han sammenkalder og leder Lærerraadets Møder, udsteder Indtægtsordrer, Undvisninger og Examenbeviser.

Han kan fritage studiosi magisterii samt Læreanstaltens og Universitetets Assistenten for Betaling af de for dem nødvendige Forelæsninger ved Læreanstalten.

Efter Udløbet af hvert Undervisningsaar afgiver Direktøren til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Beretning om Læreanstaltens Virksomhed i det forløbne Aar og om Samlingernes Tilstand og Forsøgelse.

§ 3. Lærerraadet bestaaer af Direktøren og Lærerne i de Fag, som ere Gjenstand for Examen ved Læreanstalten. Direktøren sammenkalder og leder som Formand Lærerraadets Møder, der holdes mindst to Gange aarlig, og iøvrigt saa ofte Direktøren finder Anledning dertil, eller naar en Fjerdedel af Lærerraadets Medlemmer skriftligt forlanger et nærmere angivet Æmne drøftet. Paa hvert Møde forhandles kun de Sager, som findes opførte paa Mødets Dagsorden.

Lærerraadet er beslutningsdygtigt, naar tre Femtedele af dets Medlemmer ere tilstede. Til en gyldig Beslutning

kræves over Halvdelen af de afgivne Stemmer; ere disse 10 Mai. lige, regnes Direktørens dobbelt; dog kunne Valg af Medlemmer til Udvalg ske med simpel Stemmeslæthed. Inspektøren fører Lærerraadets Forhandlingsprotokol.

Alle Sager vedrørende Lærestaltens Undervisning og Examinationsvæsen forhandles i Lærerraadet, som kan nedsætte Udvalg til en Sags Drøftelse i det enkelte. Det har Ret til at udtale sig om Besættelsen af de normerede Lærerplasser og at gjøre Indstilling om Valget af Lærere i de ikke normerede Plasser.

Udbringinger i Undervisningsprogrammet kunne, efter at være behandlede af Faglærerne, vedtages af Lærerraadet, hvorefter der til Udbringinger i Examinationsprogrammet udfordres Indstilling til Ministeriet. Forslag til Udbringinger i Undervisnings- eller i Examinationsprogrammet skulle underkastes Behandling i to Møder, forinden Beslutning tages.

Lærerraadet kan til fem flittige Studerende af udmærkede Anlæg give fri Udgang til alle Forelæsnings- og Dvælses- ved Lærestalten; endvidere afgjøre det alle Ansøgninger om fri Undervisning og Stipendier.

§ 4. Inspektøren fører det daglige Tilsyn med Lærestaltens Bygninger og vaager over Orden og No. Han paategner de Studerendes Udgangskort og har Indseende med, at ingen uberettiget benytter Forelæsnings- eller Dvælses- . Han har Ret til at fordrø efterkommet de Bestemmelser, som i saa Henseende foreskrives. Alle Tvivlstilfælde afgjøres af vedkommende Lærer, eventuelt af Direktøren. Han er tillige Lærestaltens Sekretær, Bogholder og Regnskabsfører.

§ 5. Lærerne i de normerede Lærerplasser udnævnes af Kongen, efterat der har været givet Lærerraadet Lejlighed til at udtale sig; de øvrige Lærere ansættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Lærerraadets Indstilling; de for Undervisningen nødvendige Assistentter og

10 Mai. Bestillingsmænd antages af Direktøren efter Indstilling af vedkommende Lærer. Læreanstaltens Portner og andre Betjente ansættes af Direktøren, eventuelt efter Samraad med de Lærere, til hvis Medhjælp de maatte være bestemte. Inspektøren ansættes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet efter Indstilling af Direktøren. Udfædigelser af Personalet sker efter de samme Regler.

§ 6. Lærerne ere pligtige til at lede Undervisningen i Overensstemmelse med Programmerne og skulle, saavidt muligt, navnlig igjennem Examinatorier og Øvelser, forvisse sig om de enkelte Studerendes Fremgang. Det paahviler dem at give de Oplysninger angaaende Undervisningen, som Direktøren eller Lærerraadet maatte forlange.

Forelæsningerne begynde 10 Minuter efter den paa Time-tabellen fastsatte Tid. Enhver Lærer optegner i en Protokol Forelæsningsens Gjenstand og Tid samt, saavidt muligt, Tilhørernes Antal. Ved enhver Undervisning eller Øvelse vaager Læreren selv eller hans Assistent over god Orden. Den Lærer, som er forhindret i at læse enkelte Timer, bør saa betimelig som muligt betjendtgjøre det for Tilhørerne, men skal dog tillige give Direktøren Underretning derom.

Lærerraadets Medlemmer ere pligtige til at deltage i dets Møder, naar de ikke have lovligt Forfald, som da betids maa anmeldes for Direktøren.

§ 7. Alle Læreanstaltens Indtægter oppebæres i Universitets-kvæsturen; for Indtægter, som hidrøre fra Benyttelsen af Læreanstaltens Undervisning eller dens Lokaler, udstedes de fornødne Indtægtsordrer af Direktøren. Enhver, som i Genhold til Læreanstaltens Plan og i Overensstemmelse med Finantsloven skal raade over Pengemidler, hæver disse i Kvæsturen efter Anvisning af Direktøren og aflægger derefter et Regnskab, der skal være indleveret til Direktøren senest 3 Uger efter Finantsaarets Udløb.

III. Program for de polytekniske Examinier.

10 Mai.

Forinden en Examinand kan indstille sig til nogen Del af Examen, maa han have underkastet sig forskellige, nedenfor angivne Prøver i Tegning, Konstruktion, Opmaaling, Udkast osv. Opgaverne til disse Kursusarbejder stilles i en bestemt Orden af vedkommende Lærere, og Beparelsen maa for den Del af Arbejdet, som bestaaer i Tegning og Konstruktion, foregaa i Lærestiftens Tegnelokaler. Samtlige Opgaver maa være beparede, og Beparelsenerne afgivne til vedkommende Lærere senest en Maaned forinden vedkommende Examen's Begyndelse. Ingen kan indstille sig til nogen Examen's 2den Del, som ved 1ste Del af Examen har opnaaet Karakterer, hvis Middelværdi er under $3\frac{1}{2}$.

A. Polyteknisk Examen for Kemikere. 1. Første Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Del af Examen, maa han have udført følgende Kursusarbejder:

- a) en geometrisk Tegning,
- b) en Tegning af et Instrument eller Apparat efter Examinandens egen Opmaaling,
- c) en Croquis.

Antallet af Prøver og Karakterer ved Examen er følgende:

Praktisk Prøve.	} Kursusarbejderne a, b og c.	1 Karakter.	
		} Tegning af et Instrument eller Apparat udført med Hidsesjeder ..	1 —
			1 —
Skriftlig Prøve.	} Almindelig kemi	1 —	
		} Mechanisk Fysik og Optik.	1 —
			} Barmelære, Magnetisme og Elek- tricitet
		} Mathematisk	
} Orden med skriftlige Arbejder	1 —		

10 Mai.

Mundtlig Prøve.	Uorganisk Kemi	1	Karakter.
	Organisk Kemi	1	—
	Mekanisk Fysik og Optik	1	—
	Varmlære, Magnetisme og Elek- tricitet	1	—
	Mathematik	1	—
	Mineralogi og Geognosi	1	—
	Botanik	1	—
Zoologi	1	—	

Ialt... 15 Karakterer.

Til Udførelsen af Tegneprøven tilføies 12 Timer, til Besvarelsen af hver af de skriftlige Prøver 4 Timer.

2. Anden Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Del af Examen, maa han som Kursusarbejde have udført et Udkast til et kemisk Fabrik anlæg. Antallet af Prøver og Karakterer ved Examen er følgende:

Praktisk Prøve.	Kursusarbejdet (Fabrikudkast)	1	Karakter.
	Tilvirkning af et uorganisk Stof ..	1	—
	Tilvirkning af et organisk Stof ...	1	—
	Kvalitativ kemisk Undersøgelse af et uorg. Kemne	1	—
	Kvalitativ kemisk Undersøgelse af et org. Kemne	1	—
	Kvantitativ kemisk Undersøgelse af et uorg. Kemne	1	—
	Fysiske Arbejder	1	—
Skriftlig Prøve.	Uorganisk teknisk Kemi	1	—
	Organisk teknisk Kemi	1	—
	Teknologi	1	—
	Orden med skriftlige Arbejder	1	—

Overføres... 11 Karakterer.

Overført... 11 Karakterer. 10 Mai.

Mundtlig Prøve.	{	Analytisk Kemi	1	—
		Uorganisk teknisk Kemi	1	—
		Organisk teknisk Kemi.....	1	—
		Teknologi.....	1	—
		Maskeinslære.....	1	—

Ialt... 16 Karakterer.

Den kemisk-praktiske Prøve holdes i 6 Dage, hver Dag med 12 Timer; til hver af de 4 første Prøver kan anvendes 1 Dag, til den sidste Prøve 2 Dage. Over hvert af disse Arbejder gives en kort skriftlig Beretning om den benyttede Fremgangsmaade. Til Vejledning ved den kvantitative Analyse er det tilladt at benytte Bøger, ved de øvrige af disse Prøver derimod kun saadanne Haandbøger og andre Hjælpemidler, som bestemmes af Laboratoriebestyreren.

Til Prøven i fysiske Arbejder kan anvendes 8 Timer; over Arbejdet gives en skriftlig Beretning; det tillades ved Arbejdet at benytte saadanne Hjælpemidler, som bestemmes af Læreren. — Til hver af de skriftlige Prøvers Besvarelser tilstaaes 4 Timer.

B. Polyteknisk Examen for Mechanikere. 1. Første Del. Forinden Examinanden indskiller sig til denne Examen, maa han have udført følgende Kursusarbejder:

- a) En geometrisk Tegning,
- b) en Tegning efter Examinandens egen Opmaaling,
- c) en Croquis.

Desuden maa han fremlægge Attest fra Laboratoriebestyreren for, at han med Glid har deltaget i kemiske Øvelser i et Halvaar.

Antallet af Prøver og Karakterer ved Examen er følgende:

10 Mai.	Praktisk	} Kursusarbejderne a og b	1	Karakter.								
	Prøve.		} Kursusarbejdet c	1	—							
Skriftlig	Prøve.	} Rækker, Ligningernes Theori, Differential- og Integralregning. . .		1	—							
			} Analytisk Geometri	1	—							
				} Rationel Mechanik	1	—						
					} Deskriptiv Geometri	1	—					
						} Mechanisk Fysik og Optik	1	—				
							} Farmaceuter, Magnetisme og Elektricitet.	1	—			
								} Uorganisk kemi	1	—		
									} Orden med skriftlige Arbejder.	1	—	
										} Rækker, Ligningernes Theori, Differential- og Integralregning. . .	1	—
											} Analytisk Geometri og rationel Mechanik	1
Mundtlig	} Deskriptiv Geometri	1										—
		} Mechanisk Fysik og Optik	1									—
			} Farmaceuter, Magnetisme og Elektricitet.	1								—
				} Uorganisk kemi	1							—
} Forbundslære.	1				—							

Ialt . . . 17 Karakterer.

Til Besvarelse af den skriftlige Opgave i deskriptiv Geometri tilføies 6 Timer, til hver af de øvrige skriftlige Opgavers Besvarelse 4 Timer.

2. Anden Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Examen, maa han have udført følgende Kursusarbejder:

- a) en Tegning af en større Maskine efter egen Opmaaling,
- b) et Udkast til et Maskinanlæg.

Antallet af Prøver og Karakterer er følgende:

	Praktisk Prøve.	Kursusarbejdet b (Maskinanlægget). Tegningen af begge Kursusarbej-	1	Karakter.	10 Mai.	
			der	1	—	
	Skriftlig Prøve.	Udkast til et ikke meget sammensat Maskinanlæg	1	—		
			Tegningen af dette Arbejde	1	—	
			Maskinlære	1	—	
	Mundtlig Prøve.	Teknisk Mekanisik	1	—		
			Teknologi	1	—	
			Orden med skriftlige Arbejder	1	—	
			Læren om Kraft- og Arbeidsmaski-	1	—	
	Mundtlig Prøve.	ner	1	—		
			Læren om Maskindelse	1	—	
			Teknisk Mekanisik	1	—	
			Teknologi	1	—	
	Mundtlig Prøve.	Uorganisk teknisk kemi med organisk kemi	1	—		
				1	—	

Ialt... 13 Karakterer.

Til Udarbejdelsen af et foreløbigt Udkast til det som Examinationsopgave givne Maskinanlæg med de til Forstaaelsen nødvendige Tegninger kan anvendes 12 Timer; til den fuldstændige Udarbejdelse, ved hvilken det er tilladt at benytte Bøger, kan anvendes 4 Dage med 12 Timer hver Dag. Til hver af de skriftlige Prøvers Besvarelse tilstaaes 4 Timer.

C. Polyteknisk Examen for Ingeniører. 1. Første Del. Ved den første Del af Examen for Ingeniører stilles de samme Fordringer som ved den første Del af Examen for Mekanisikere.

10 Mai. 2. Anden Del. Forinden Examinanden indstiller sig til denne Del af Examen, maa han have udført følgende Kursusarbejder:

a) Opmaaling af et Areal paa omtrent 200 Tdr. Land samt Udførelse af et Kort med afslagne Horisontalkurver paa 50 Tdr. Land,

b) Nivellement af en Linie paa 4,000 Alens Længde,

c) Et Wei- eller Jernbaneprojekt,

d) Et Broprojekt,

e) Et Vandbygningsprojekt,

f) Udkast til et Maskinanslæg, anvendeligt i Bygningsfaget,

g) Et Projekt til en mindre borgerlig Bygning.

Antallet af Prøver og Karakterer er følgende:

	Praktisk Prøve.	} For hvert af de 7 Kursusarbejder gives en Karakter, ialt 7 Karakterer.	
			Tegning til de ovennævnte Op-
			gaver 1 —
			Projekt til et Ingeniørarbejde . . . 1 —
			Tegning til denne Opgave 1 —
	Skriftlig Prøve.	} Gundering af Bygningsværker, Jordarbejde, Wei- og Jernbanebygning samt Brobygning . . . 1 —	
			Vandløbsregulering og Kanalbyg-
			ning, Vanding og Udtørring af
			Landdistrikter, Dige- og Havne-
			bygning 1 —
			Maskinlære 1 —
			Teknisk Mechanik 1 —
			Orden med skriftlige Arbejder . . . 1 —

Oversøes . . . 15 Karakterer.

Oversført... 15 Karakterer. 10 Mai.

Mundtlig Prøve.	}	Fundering af Bygningsværker, Jordarbejde, Veje og Jernbane- bygning samt Brobygning	1	—
		Vandløbsregulering og Kanalbyg- ning, Vanding og Udtørring af Landdistrikter, Dige- og Havne- bygning	1	—
		Opmaaling og Nivelering	1	—
		Maskeklæde	1	—
		Teknisk Mechanik	1	—
		Teknologi	1	—
		Uorganisk teknisk Kemi med organisk Kemi	1	—

Talt... 22 Karakterer.

Til Udarbejdelsen af et foreløbigt Udkast til ovennævnte Ingeniørarbejde kan anvendes 1 Dag, til den fuldstændigere Udarbejdelse gives 4 Dage, 12 Timer hver Dag; det er tilladt at benytte Bøger undtagen den første Dag. Til hver af de skriftlige Prøvers Besvarelse tilføies 4 Timer.

Ovenstaaende Bestemmelser træde i Kraft fra den 1ste August 1884 at regne.

Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Bekendtgjørelse angaaende Forholdsregler mod Ko- 16 Juli.
lera*). (Det kongelige Sundhedskollegium).

Da den for Tiden i det sydlige Frankrig herskende Kolera-epidemi truer med at sprede sig fra sit oprindelige Arnested, og det ikke kan forudses, hvor hurtig den vil gaa frem,

*) Jvfr. Veiledning til Desinfektion af 31te Juli 1884.

16 Juli. eller hvor langt den vil naa, finder Sundhedskollegiet sig foranlediget til at gjøre opmærksom paa, at alle de Forholdsregler imod Smittens Indførelse, som allerede ere trufne eller endnu kunne træffes, kun have en begrænset Værd, hvorimod Hovedvægten maa lægges paa, at man i Tide træffer alle saadanne Foranstaltninger, som kunne bidrage til at forhindre Sygdommen fra at fæste Rod i Landet, hvis den imod Forventning skulde naa indenfor vore Grænser. Vilde man vente hermed, indtil de første Tilfælde havde vist sig hos os, da vilde ogsaa disse Foranstaltninger være illusoriske, hvorimod megen Nytte kan ventes af dem, naar de allerede forud ere gennemførte, og Sundhedskollegiet skal derfor for det første rette en indtrængende Opfordring til alle vedkommende lokale Autoriteter om ufortøvet at drage Omsorg for alle de sanitære Forbedringer, som under saadanne Forhold ere uafviselig nødvendige. Øverst iblandt disse staar den offentlige og private Renlighed, som saavel i som udenfor Hovedstaden og saavel i Bjerne som paa Landet lader meget tilbage at ønske. Det er en Kjendsgierning, at Kolera optræder heftigst paa Steder, hvis Jordbund er forurenset ved Affald fra den menneskelige Husholdning og har et mangelfuldt Afløb, og det er derfor af den yderste Bigtighed at sørge for en hurtig bortjernelse af alt snavset Vand og andet Smuds fra Boligernes Nærhed. Omhyggelig Reining af Gader og Gaarde, daglig og grundig Udskyllning af Kloaker og Rensdestene, Fjernelse af Møddinger fra Husenes og især fra Brøndenes Nærhed, Omsorg for Drifkevandets Renhed, daglig Desinfektion af Latriner (ved Dækning af Indholdet med Klorkalk) og Udskyllning af Pissoirer høre til de Forholdsregler, der allerede nu bør anvendes efter en udstrakt Maalestok. Erfaringen viser, at Steder, hvor alle disse Hensyn ere iagttagne, have tabt deres Modtagelighed for Smitte.

Fremdeles maa det indtrængende anbefales de lokale

16 Juli.
 Autoriteter i Tide at være betænkte paa Lokaler til Isolering af de første Syge samt til hurtig Udflytning af de endnu sunde Beboere fra slet beliggende eller særlig urenlige Boliger, i hvilke Sygdommen maatte have vist sig. Ogsaa i denne Henseende gjælder det at handle i Tide, da det kun er ved de første Tilfælde og paa de første saaa Brændpunkter for Sygdommen, at disse Midler i Forbindelse med en grundig Desinfektion give Haab om et heldigt Resultat, medens de derimod blive saa meget desto usikrere i deres Virkning, jo mere Sygdommen har grebet om sig.

Endelig maa alle og enhver opfordres til, naar eller hvor som helst et Koleralignende Sygdomstilfælde maatte vise sig, da strax at gjøre Anmeldelse derom til den nærmeste Læge, og særlig gjælder dette da alle Værter i Hoster og Gjæstgivergaarde.

Det bemærkes, at Ovenstaaende er det, som for Djebliffet kan siges i al Almindelighed; mere i det enkelte gaaende Forskrifter maa forbeholdes, til det mulig senere skulde blive Nødvendighed for dem.

Bekjendtgørelse om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn og Forstæder af 26de Oktober 1860. 24 Juli. Nr. 69.

§ Genhold til Lov af 28de Marts 1868 angaaende Forandringer i Loven af 12te Janur 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter stadfæstes herved følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Tillæg til Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn og Forstæder af 26de Oktober 1860.

Om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme.

§ 1. Enhver Læge, der praktiserer her i Staden, skal ugentlig til Stadslægen indsende Beretning om de i hans

24 Juli. Praxis forekomne Tilfælde af smitsomme og epidemiske
 Nr. 69. Sygdomme i en af Sundhedskommissionen vedtagen skematisk
 Form.

Enhver Læge skal dernæst, naar han faar en Syg under Behandling, som lider af nogen af de Sygdomme, der i Henhold til § 2 stedsse ere, eller i Medfør af § 3 kunne erklæres for at være Gjenstand for offentlig Behandling, strax anmeldte det til Stadslægen, selv om Tilfældet har en mild eller abortiv Form. Anmeldelsen skal indeholde saa nøiagtige Oplysninger om de foresundne Sygdomstegn, at en Anskuelse om Sygdommens Natur derpaa kan begrundes; fremdeles Meddelelse om Sygdommens formentlige Oprindelse samt om Patientens Navn, Alder, Stilling, Bopæl, og om de Forhold, hvorunder han for Dieblirket befinder sig. For de Sygdommes Bedkommende, der stedsse ere Gjenstand for offentlig Behandling, skal Anmeldelsen gjentages ved hvert nyt forekommende Tilfælde, og dette skal ogsaa ske ved andre Sygdomme, saafremt de ere blevene erklærede for at være Gjenstand for offentlig Behandling.

Det paahviler fremdeles den Læge, der faar en af de heromhandlede Sygdomme under Behandling, uopholdeligt at anordne og saavidt muligt foranledige udført saadanne til Forebyggelse af Sygdommens Overførelse til Andre egne Forholdsregler, som efter Omstændighederne strax lade sig iværksætte.

§ 2. Efternævnte Sygdomme ere stedsse Gjenstand for offentlig Behandling: asiatisk Kolera, gul Fieber, smitsom Dysenteri, exantematisk Tyfus, Børnekopper og Pest, samt Sygdomme, der optræde paa en saadan Maade, at Bestemmelserne om det i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2den Juli 1880 2det Afsnit omhandlede almindelige. Eftersehn ved kongelig

Anordning ere satte i Kraft i Henhold til den nævnte Lovs 24 Juli.
§ 13, 2det Stykke. Nr. 69.

§ 3. Skarlagensfeber, Difteri og tyfoid Feber kunne af Kommunalbestyrelsen paa Indstilling af Sundhedskommis- sionen erklæres for at være Gjenstand for offentlig Behand- ling. Det Samme kan undtagelsesvis ogsaa ske med andre epidemiske Sygdomme, hvis de skulde optræde paa en her ellers ukjendt ondartet Maade.

§ 4. Paa de Sygdomme, der i Medfør af § 2 steds- ere, og paa de i § 3 nævnte Sygdomme, naar de ere er- klærede for at være Gjenstand for offentlig Behandling, komme de i nedenstaaende §§ 5—15 indeholdte Bestemmelser til Anvendelse.

§ 5. Enhver, der veed eller har Grund til at formode, at et i hans Husstand forekommende Sygdomstilfælde hører til en Sygdom, der er Gjenstand for offentlig Behandling, skal uopholdeligt anmeldte det paa nærmeste Politistation med Oplysning, om Læge er tilkaldt, og i saa Fald, hvilken Læge. Til Husstanden henregnes ogsaa Tilreisende, Voge- rende og Pensionærer. For saadanne Beboeres Bedkom- mende, som ikke høre til nogen Husstand, paahviler An- meldelsespligten Husværten. For saadanne Personers Bedkommende, hvem der er anvist tvungent Ophold noget Sted, paahviler Anmeldelsespligten Bestyreren af den paa- gjældende Anstalt.

Bestyreren af et Værksted, en Fabrik o. lign., blandt hvis Personale et Tilfælde af en af de paagjældende Syg- domme bemærkes, ligesom overhovedet Enhver, der veed, at et bestemt Tilfælde af Sygdommen ikke er anmeldt til Po- litiet, paahviler det uopholdeligt at gjøre Anmeldelse derom til samme.

§ 6. Naar Politiet har modtaget nogen af de i § 5 omhandlede Anmeldelser, skal det uopholdeligt bringe de

24 Juli. modtagne Dplysninger til Sundhedskommissionens Rund-
Nr. 69. ffab.

§ 7. Sundhedskommissionen skal, saasnart den har modtaget Anmeldelse i Henshold til § 1 eller § 6, undersøge, om Tilfældet er under behørigt Lægetilsyn, og om der er truffet hensigtsmæssige Foranstaltninger mod Smittens Udbredelse, og i modsat Fald selv anordne det Fornødne.

§ 8. Sundhedskommissionen kan paahvde, at Enhver, som lider af en af de paagjældende Sygdomme, og som ikke kan isoleres saaledes i sin Bolig, at Husbeboerne ere sikrede mod Smitte, skal indlægges i Epidemihospitalet eller et andet passende isoleret Lokale, hvor han faar behørigt Lægetilsyn og Forpleining, med Forpligtelse til at blive der, indtil han uden Fare for Smittens Udbredelse kan udskrives. Saadant Paabud kan ogsaa gives til Observation af tvivlsomme Tilfælde.

§ 9. Dersom Flytning af Patienten ikke kan ske, paahviler det Sundhedskommissionen at paase, at det Fornødne i Henseende til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittens Udbredelse iagttages, og den kan, hvor den finder Anledning dertil, selv overtage Anordningen af de fornødne Foranstaltninger; saavel Patienten som alle Husbeboerne ere pligtige at efterkomme de Anvisninger, der i saa Henseende gives af den behandlende Læge eller af Sundhedskommissionen. Patienten maa i saa Fald ikke flyttes fra den Bolig, hvor han er tagen under Behandling, førend det af den behandlende Læge erklæres at kunne ske uden Fare for Smittens Udbredelse, medmindre Stadslægen skriftligt giver sit Samtykke dertil.

§ 10. Det paahviler saavel den, der er eller antages at være angrebet af Sygdommen, som Enhver, der er kommet i saadan Berøring med Sygdomstilfældet, at han bestræbtes at være smitteførende, og hvem det derfor af den behandlende Læge eller af Sundhedskommissionen paahvdes

at underkaste sig Rensnings- eller Desinfektionsforanstaltning 24 Juli.
ger for Person eller Gjenstande, nøie at efterkomme de saas= Nr. 69.
ledes givne Paabud.

§ 11. Sundhedskommissionen kan paalægge Beboerne af Beboelsesleiligheder eller Huse, i hvilke Sygdommen er optraadt, at udflytte imod Godtgjørelse af de derved foranledigede Udgifter. Sundhedskommissionen kan derefter kræve de frastjttede Leiligheder og Huse rensede og lade dem desinficere samt paabyde, at de skulle staa ledige, indtil de atter kunne benyttes uden Fare for Beboerne.

§ 12. Lokaler, i hvilke Personer, som lide af Sygdommen, have havt Ophold, samt Dro'chker og andre Besordringsmidler, hvori saadanne Patienter ere blevne transporterede, maa ikke benyttes for Personer, der ikke ere angrebne af Sygdommen, forinden de ere tilstræffelig rensede og desinficerede.

§ 13. Under Epidemier af en af de paagjældende Sygdomme maa i overbefolkede Boliger (Tillæg til Sundhedsvedtægt af 19de Marts 1870) Sig ikke henstaa længer end 24 Timer, før de lægges i Kisten og henbringes i vedkommende Lighus. Derhos kan Sundhedskommissionen paabyde, at Eigene af de ved Epidemien afdøde skulle jordfæstes inden 3 × 24 Timer efter Døden.

§ 14. Sundhedskommissionen kan, naar Sygdommen optraeder her i Staden eller i en Nabokommune, paabyde, at offentlige og private Skoler skulle lukkes, og forbyde Afholdelsen af offentlige Forhystelser, ved hvilke mange Personer samles i samme Rum.

§ 15. Alle Omkostninger ved de i Medfør af dette Af-snit stedfindende Desinfektioner, der altid skulle foretages af dertil af Sundhedskommissionen antagne Personer, skulle bæres af Kommunen, og denne afholder fremdeles, uden at saadant kan betragtes som Gattighjælp, alle de Udgifter, som Sygepleie, Desinfektion, Transport samt Isolation

24 Juli. fører med sig, forsaavidt det Offentlige i Henhold til § 8 Nr. 69. har paabudt disse Foranstaltninger, ligesom ogsaa alle de Omkostninger, som en i Henhold til § 11 paabudt Udslytning medfører for de udslyttede Personer.

§ 16. Lukning af offentlige og private Skoler kan af Sundhedskommissionen paabehdes under Epidemier af de i § 3 nævnte Sygdomme, selv om Sygdommen ikke er erklæret for at være Gjenstand for offentlig Behandling.

§ 17. §§ 4 og 5 i Tillæg til Sundhedsvedtægt af 19de Marts 1870 ophæves.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

31 Juli. **Almindelig Veiledning til Desinfektion med særligt Hensyn til Kolerasmitte.** (Det kongelige Sundhedskollegium).

Nærværende Veiledning, der udstedes i Tilslutning til Kollegiets Bekjendtgørelse af 16de d. M., indeholder i sit Afsnit A Behandlingen af de forskellige Gjenstande, om hvis Desinfektion der i Almindelighed kan blive Tale. Vel kjender man endnu ikke afgjørende Kolerasmittens Overførelsesmaader, men da det tør anses for sikkert, at den for en væsentlig Del er bunden til de Syges Udtømmelser, maa selvfølgelig disse selv, ligesom alle af dem mulig befængte Gjenstande, gøres til Gjenstand for særlig Omhu ved Desinfektionen. I Afsnit B omtales nærmere de forskellige Desinfektionsmetoder samt Forholdsreglerne ved Vask af smittet Løi.

A. Behandlingen af Desinfektionsgjenstandene.

I. De Syges Udtømmelser. § 1. De Kar, som benyttes til de Syges Udtømmelser, maa indeholde Karbolshyre eller Sublimatopløsning (se ndfr. B II Nr. 1 og 2).

§ 2. Karrenes Indhold omhældes hurtigst muligt i en

dertil alene bestemt, paa et affides Sted staaende, tæt 31 Juli og velbæftet Beholder, hvori det strax dækkes med Klorfalk.

§ 3. Disse Beholdere tømmes 2 Gange i Døgnet, dog ikke i Retirader, der benyttes af Sunde.

II. Smittede Gang- og Sengklæder, Møbler og andre Effekter af Værdi. § 4. Intet snavset Løi maa opbevares tørt; al tør Afrykning, Afstøvning, Afbørstning og Afbankning af det ved Gangklæder, Sengklæder, polstrede Møbler, Gardiner, Tæpper el. lign., saavel som ved Møbler, paa Gulve o. s. v. hæftende Stov er forbudt.

§ 5. Alt, hvad der taaler Vask, neblægges strax i en af Desinfektions-Opløsningerne Nr. 1, 2 eller i Rødsfald 4 (se B II.), hvori det forbliver 24 Timer (ved Brug af Nr. 1) eller 48 Timer (ved Brug af Nr. 2 og 4); derpaa omflyttes det til et Kar med Vand, hvori det forbliver, indtil det kan vaskes.

§ 6. Gang- og Sengklæder, Tæpper, Gardiner, Møbelbetræk o. s. v., der ikke taale Vask, indpækkes omhyggeligt i Lagener eller Sække, der ere dyppede i Sublimatopløsning (Nr. 1, se B II.) og sendes saaledes til Desinfektionsovnen for at desinficeres ved Damp.

§ 7. Polstrede Møbler, Madraiser, Dyner, Vognsæder o. s. v., der ere for store til Desinfektionsovnen, maa (for saa vidt ikke Betrækket kan aftages og desinficeres særskilt efter §§ 5 og 6, og Fylden enten kan brændes som værdiløs eller desinficeres ved Udfogning eller Damp) desinficeres ved Gjennemrøgning med Klor efter B III.

§ 8. Alle Møblerne i Sygebærelset ligesom andre antageligt smittede Møbler og Effekter, og fremdeles alle af Syge brugte Hæde, Tallerkener, Knive, Gaffler, Skeer, Instrumenter, Vandager og andre Redskaber f. Ex. Borster, Kamme osv., maa efter deres Beskaffenhed enten desinficeres ved Red-

31 Juli. Lægning i en Desinfektionsopløsning (Nr. 1 eller 2, se B. II) i flere eller færre Timer, om muligt med paafølgende Udfogning i Vand, eller desinficeres ved Damp efter B. I., eller ved omhyggelig Afvaskning med en desinficerende Opløsning (Nr. 1 eller 2, se B. II.), eller endelig, hvor ingen af disse Metoder kunne bruges, ved Gjennemrøgning med Klor efter B. III.

III. Værelser og Rum i Boliger, Skibe eller Bogne. § 9. Alle Væg-, Gulv- og Loft-Flader, som taale det, vaskes omhyggeligt med en af Desinfektionsopløsningerne Nr. 1, 2 eller i Nødsfald 4 (se B. II.), hvorved især paases, at Opløsningen trænger godt ind i alle Sprækker eller Huller, hvis Indhold af Støv og Smuds om fornødent først udskræbes; det saaledes Udskræbete opsamles da i Klude, der ere vædede med den brugte Desinfektionsopløsning. Til selve Afvaskningen bruges ligeledes Klude. Derpaa lader man Rummene henstaa 12 Timer, hvorpaa samme desinficerende Afvaskning gjentages; efter nye 12 Timers Forløb endelig afvaskes alle de saaledes desinficerede Flader med rigeligt Vand.

§ 10. For saa vidt Rummene foruden de Flader, der taale den i § 9 angivne desinficerende Vaskning, tillige indeholde Flader, der ikke taale den, f. Ex. visse Tapeter, Betræk eller faste Hynder i Bogne eller Kabystrum, o. lign., maa man efter Vaskningen af de dertil egnede Flader anvende Sklorøgningen efter B. III.

§ 11. En særlig Omhu fordrer Desinfektionen af Kjølvandsrummet i Skibe med dets Indhold. Denne foretages altid med Sublimat, hvoraf der bruges 2 Pbd. for hvert 1000 Potter Kjølvandsvand. Disse 2 Pbd. Sublimat opløses i 20 Potter Vand i et Trækar under stadig Omrøren i 2 Timer. Naar dette er sket, paases først, at de Skodder, der mulig dele Kjølvandsrummet i flere Rum, aabnes, saa

at alle disse Rum communicere indbyrdes; derpaa pumpes 31 Juli. Kjølrums vandet ved Hjælp af en Pumpe og en over Dækket anbragt Slange op fra Skibets Agterende og føres fra Dækket atter ned i Kjølvandsrummets forreste Del. Naar der derved er fremkaldt en livlig Circulation i hele Kjølrums vandet, hældes Sublimatopløsningen langsomt ned i den forreste Del af Kjølrummet, og nu forfættes Pumpningen mindst 1 Time for at faa de to Væsker fuldstændigt blandede.

For derpaa at undersøge om Desinfektionen er fuldstændig, udtages fra forskjellige Steder af Kjølvandsrummet Prøve af det desinficerede Kjølrums vand, der saa prøves med en Strimmel Kobberblis (se B. II. Nr. 1). Viser denne Prøve, at Desinfektionen er usfuldstændig, hældes der en ny Portion Sublimatvand (i samme Mængde som første Gang) ned i Kjølrummet og blandes som før ved Pumpning med dets Indhold. Skulde derefter en fornøjet Prøvelse vise en usfuldstændig Desinfektion, kan det i sjældne Tilfælde være nødvendigt at tilføie en 3die Portion Sublimatvand.

Efter Desinfektionen lader man Blandingen forblive 24 Timer i Kjølrummet, hvorefter den pumpes op og erstattes med Søvand. Dette fornyes daglig i de nærmest følgende 3 Dage for sikkert at faae alt Sublimat fjernet.

IV. Patrunkuler, Patrintønder, Retirader, Klosetter o. s. v. § 12. De i Beholderne indeholdte Excrementmasser dækkes 2 Gange daglig med et Lag Kloralkali af et Par Tommers Tykkelse. Sædebrætterne afvaskes 2 Gange daglig med Opløsning Nr. 1 eller 2 (se B. II.)

Hjæppig Udtømmelse og Rensning af Excrementbeholderen er ligeledes nødvendig.

V. Lig af smittede Personer. § 13. Eigene ind-

31 Juli. hylles i Lagener, der ere dyppede i Oplosning Nr. 1 eller 2, og flyttes hurtigst muligt til et Lighus.

VI. Værdiløse Gffekter. § 14. Alle saadanne, f. Ex. Sengehalm, værdiløst Fyld eller Stoppematerialier, brugte Væskelude og Forbindingsstykker osv., brændes.

VII. Personer, ved hvilke Smitten hæfter. § 15. Personer, der have havt Samkvem med Syge, skulle omhyggeligt vasse Hænder, Arme og Ansigt med Oplosning Nr. 1 eller 3 (se B. II.) og lade deres Klæder og Haar børste med en i Oplosning Nr. 3 dyppet Børste.

Personer, der vedholdende offre sig til de Syges Pleie og berhos have stadigt Ophold i Sygestuerne, bør, naar de afløses fra deres Sygepleie, ikke gaa til sunde Personer eller Boliger uden først at have iført sig en smittefri Dragt efter forudgaaende omhyggelig desinficerende Væskning med Oplosning Nr. 1 eller 3 (se B. II.).

§ 16. Helbredede Syge faae et Bad i Oplosning Nr. 1 (se B. II.) og en smittefri Dragt, før der tillades dem Samkvem med Andre.

B. Desinfektionsmetoder.

I. Ophedede strømmende Vanddamppe. Hovedbetingelsen for Brugbarheden af ethvert til denne Desinfektionsmetode konstrueret Apparat er, at Desinfektionsrummet uafbrudt gennemstrømmes af Vanddamppe, der ere ophedede til mindst 100° C. Denne Betingelse er kun opfyldt, hvor et i den Abning, hvorigennem den forbrugte Damp forlader Rummet, anbragt Thermometer konstant viser mindst 100° C.

Vanddampen udvikles bedst i en Dampkjedel og ledes herfra gennem et Rør ind i Bunden af Desinfektionsrummet; fra dette strømmer det atter ud gennem en Ab-

ning i dets øverste Deel, hvilken Åbning ikke maa være 31 Juli. større end Tilledningsrørets Lysning.

Hvor en saadan vel konstrueret Desinfektionsovn mangler, kan man til Nød hjælpe sig med i Stedet for Dampkjedlen at bruge en stor Vasketjedel, over hvilken et meget stort Trækør anbringes med Bunden i Veiret; i dets Bund gjøres en lille rund Åbning til Dampens Udstrømning, hvori et Thermometer indsættes. Trækørret, der skal tjene som Desinfektionsrum, maa selvfølgelig slutte nøie til Vasketjedlens øverste Åbning, og i dets Indre maa anbringes Snore eller Kroge, hvorpaa de Gjenstande, der skulle desinficeres, kunne ophænges.

Let gjennemtrængelige Gjenstande, f. Ex. løse Klæder, Tæpper osv. skulle hænge mindst 1 Time i den mindst 100° C. hede, strømmende Damp, medens Gjenstande, der ere sværere at gjennemtrænge, f. Ex. Madratser, Dyner, Løiruller osv., kræve mindst 2 Timers Paavirkning. Herved medregnes ikke den Tid, der gaaer, inden den udstrømmende Damp naaer 100° C.

II. Desinficerende Opløsninger. Nr. 1. Sublimat, opløst i Vand, i Forhold af 1 Del til 1000 Dele. Da Sublimat er en stærk Gift, maa der tilsættes lidt Karbolsyre eller Kreosot og lidt Zuchsin for at give Opøsningen Lugt og Farve, men særlig Farvetilfætningen kan (selvfølgelig) ikke bruges, hvor den kan skade de Gjenstande, der skulle paavirktes. Sublimatopløsningen maa aldrig bruges til Metalgjenstande eller syldes i Metalbeholdere. For at prøve om denne Opløsning har desinficeret en smittet Bædske, f. Ex. Kjøstrumsvandet i et Stib, eller andre stagnerende Ansamlinger tilstrækkeligt, dryppes en Strimmel blankt Kobberblik i den indtil Midten af Strimmens Længde; viser der sig saa i Løbet af 2 Minuter en graalig Belægning, der let kan affræses, paa den neddryppede Halvdel, saa er Desinfektionen fuldstændig.

30 Juli. Nr. 2. Karbolsyre, opløst i Vand, 5 pCt.

Nr. 3. Karbolsyre, opløst i Vand, 2 pCt.

Nr. 4. Grøn Sæbe, opløst i Vand i et Forhold af 3 Kvint Sæbe til 10 Potter Vand. Denne Opløsning maa dog kun bruges, hvor det ikke er muligt at skaffe Sublimat eller Karbolsyre.

III. Klorrøgninger. Disse bruges under de ovenfor angivne Omstændigheder til Desinfektion af Værelser og andre lukkede Rum. Skulle polstrede Møbler eller andre Effekter desinficeres efter denne Methode, kan det kun ske ved, at de henstilles eller ophænges i et dertil egnet lukket Rum.

Først hensættes i Rummet efter dets Størrelse en eller flere Skjeder eller andre Beholdere med kogende Vand for at fylde det med fugtige Vanddampe; naar dette er naaet, udvikles Klorluften, idet der i en, helst høit over Gulvet anbragt Skaal med Kloralk holdes reen Saltsyre eller i Mangel deraf raa Eddike, og derpaa Værelset strax lukkes omhyggeligt. Man kan herved gaa ud fra, at der til Desinfektion af Rum paa en Kubikmeter (der er omtrent 32 Kubikfod) kræves 7 Kvint Saltsyre og 5 Kvint Kloralk. Rummet maa før Klorudviklingen tættes saavidt muligt for at hindre Klorluftens Undvigelse; man kan saaledes overklifre alle Sprækker mellem Vinduer, Døre og de tilhørende Rarme med Papir eller tætte dem paa anden passende Maade. †

Rummet skal derefter henstaa mindst 8 Timer, hvorpaa en Dør og et Vindue, der helst maa være hinanden diametralt modsatte, aabnes udenfra, for at frisk Luft kan trænge ind, inden man atter begiver sig derind.

IV. Om Vask af smittet Løi. Da især Linned og Lagener fra Kolerapatienter erfaringsmæssigt ere Smittebærere, bør intet Løi udleveres til Vask fra smittede Steder,

før det er omhyggeligt desinficeret efter § 5. Selv Løi, 31 Juli. som saaledes er desinficeret, bør koges $\frac{1}{2}$ Time i en Op-
 løsning af grøn Sæbe, før det vaskes. Hvor det er
 gjort, maa der ved Vasken saa meget som muligt anvendes
 Vasse- og Bridemaskiner, for at undgaa den personlige
 Berøring med Tøjet. Efter endt Arbejde bør de med
 Vaskningen sysselsatte Personer desinficere sig saaledes, som
 det i § 15 er foreskrevet for Sygepleiere.

Bekjendtgørelse angaaende nogle Lempelser i For- 6 Septbr.
skrifterne i Justitsministeriets Bekjendtgørelse af Nr. 83.
8de Januar 1883 angaaende Indretningen af snevre
(rusfiste) Skorstene, der fremtidig opføres paa
Landet, forsaavidt angaaer Kirkebygninger. (Justits-
ministeriet).

Istedetfor Post I i Bekjendtgørelse af 8de Januar 1883
 angaaende Indretningen af snevre (rusfiste) Skorstene, der
 fremtidig opføres paa Landet, træder for Kirkebygningers
 Vedkommende følgende Bestemmelser:

Enhver saadan Skorsten skal opføres som Grundmur af
 brændte Sten med en Murtykkelse af mindst $4\frac{1}{4}$ Tomme.
 I Kirkebygninger, der ere tækkede med Metal, Skifer eller
 Tegl, skal det dog ikke være nødvendigt, at Skorstenen op-
 mures som anført længere end til Undersiden af Tagbedæk-
 ningen, hvorimod den herfra kan udføres af brændte Ver-
 rer (glacerede eller uglacerede) eller af Rør af Kobberplader,
 dog at det herved iagttages:

- a) at der til Skorstenen kun afledes Røg fra almindelige
 Ovne, men ikke fra saakaldte Barmeapparater med store
 Ildsteder,
- b) at der gives den murede Skorsten foroven en Tykkelse
 af $8\frac{1}{2}$ Tomme, muret i Cement, og

- 6 Septbr. c) at alt Træværk behørig fjernes fra Skorstensrøret og
Nr. 83. Piben.

Skorstenen skal opmures i stærk Kalk med tætte, overalt helt med Kalk udfyldte Fuger og skal være enten berappet eller udfuget baade indvendig og udbvendig.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

- 12 Sept. Foreløbig Lov*) angaaende hyderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse ad Søveien.
Nr. 85. (Justitsministeriet).

- 12 Sept. Bekjendtgjørelse angaaende forlænget Guldighed af
Nr. 87. den mellem Danmark og det tydske Rige under 25de August 1881 afsluttede Tillægsoverenskomst om Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse af Trængende m. v. (Indenrigsministeriet).

Med en mellem den danske og den tydske Regjering stedfunden Forhandling er det vedtaget, at den dansk-tydske Tillægs-Overenskomst af 25de August 1881 (jfr. Bekjendtgjørelse Nr. 142 af 24de September s. U.) om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse, saavel som om Modtagelsen af Personer, der blive at udvise fra den ene Parts Territorium til den andens, fremdeles skal være gjældende, saalænge Overenskomsten af 11te December 1873 (jfr. Bekjendtgjørelse Nr. 159 af 19de December s. U.) forbliver i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

- 3 Oktbr. Bekjendtgjørelse indeholdende Regulativ for Af-
Nr. 98. læggelsen af Svendeprover i Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet).

Under 30te s. M. har det behaget Hans Majestæt Kongen

*) Se nu Lov Nr. 40 af 30. Marts 1885.

allernaadigst at approbere følgende Regulativ for Aflæg- 3 Oktbr.
gelsen af Svendepøver i Kjøbenhavn. Nr. 98.

§ 1. De i Næringsloven af 29de December 1857 § 27 ommeldte Svendepøver aflægges i Kjøbenhavn for en Kommission, bestaaende af:

- a) et af Kjøbenhavns Magistrat af dennes egen Midte udnævnt Medlem som Formand;
- b) to af Bestyrelsen for Haandværkerforeningen i Kjøbenhavn for et Tidstrum af 3 Aar udnævnte Medlemmer, af hvilke den ene skal være en theoretisk dannet Mand med Indsigt i Haandværksarbejde, den anden en i Tegning kyndig Mand;
- c) to praktiske Haandværkere, som for de enkelte Haandværksfag eller efter Magistratens nærmere Bestemmelse for forskjellige Grupper af beslægtede Fag vælges af de paagjældende Fags Mester- eller Laugsforeninger, eller forsaavidt der ikke findes saadanne Foreninger, hvilke det omhandlede Valg kan overlades, af Magistraten. Valget gjælder for 1 Aar; enhver i Kjøbenhavn bosat Næringsdrivende, der har Borgerskab eller anden Næringsadkomst, er pligtig at modtage Valg; dog er den, der har forestaaet det omhandlede Hverv i mindst 3 Aar, ikke pligtig at modtage Gjenvalg før efter Forløbet af andre 3 Aar.

§ 2. Formanden leder Kommissionens Forretninger og underskriver i dens Navn alle dens Udfærdigelser. Han modtager Anmeldelser fra dem, der attraa at aflægge Prøve, afgjør, om de Anmeldte efter de tilveiebragte Bevisligheder (ifr. § 3) kunne stedes til Prøve, og modtager den Betaling, som skal erlægges af Aspiranterne. Han berammer og tilfiger til Kommissionens Møder og sørger i det Hele for dens Forretningers usforstyrrede og regelmæssige Gang. Hvor Afstemning af Kommissionen finder Sted, gjør hans Stemme i Tilfælde af Stemmelighed Udslaget.

3 Oktbr. Om hvad der passerer i Kommissionens Møder, føres en Nr. 98. fortattet Protokol, som ved Mødernes Slutning underskrives af Kommissionens tilstedeværende Medlemmer.

§ 3. Proverne skulle regelmæssig afholdes 2 Gange aarlig, nemlig:

i April Maaned og i Oktober Maaned,
og ellers saa ofte, som det af Kommissionen findes for-
nødent.

Prøvens Afholdelse bekendtgøres mindst 4 Uger forud i Berlingske Tidende og angives det da derved tillige, hvor og naar Aspiranterne skulle indgive deres Anmeldelse.

Ved Anmeldelsen har den Paagjældende at aflevere Vidnesbyrd om sin Alder og foregaaende Uddannelse samt en Erklæring fra den Mester, hos hvem han for Tiden arbejder, om at det er denne bekjendt, at Aspiranten ikke tidligere — ialtsald ikke i det sidste Halvaar — har forsøgt at aflægge Svendeproeve. Kan saadan Erklæring ikke tilveiebringes, maa Paagjældende aflevere en af ham selv underskreven Erklæring om, hvorvidt og i bekræftende Fald hvor og naar han tidligere forgjæves har forsøgt at aflægge Prøve.

Samtidig med Anmeldelsen erlægges en Kjendelse af 3 Kroner.

§ 4. Prøven aflægges i nogle Fag saavel i Tegning som i praktisk Færdighed, i nogle Fag kun i praktisk Færdighed.

Hvilke disse Fag ere, samt hvori Prøven i hvert enkelt Fag kan bestaa, findes angivet i den nærværende Regulativ vedseiede Fortegnelse, men Kommissionen kan som gyldig Svendeproeve bestemme andre Arbejder, naar der ved samme ikke stilles ringere Fordringer til Aspirantens Dygtighed end ved de i Fortegnelsen nævnte. Tøvrigt blive Prøverne i samme Fag, saavidt muligt, at bestemme forskjelligt for hver enkelt Aspirant, og skal det ialtsald iagttages, at Opgaverne

fra det ene Halvaar til det andet variere i Størrelse og 3 Oktbr.
Maalestoksforhold. Nr. 98.

Naar Nogen ønsker at gjøre Svendeproeve i et Fag, som ikke findes nævnt i Fortegnelsen, fastsætter Kommissionen, hvori Proven skal bestaa.

§ 5. Forsaavidt Proven bestaar baade i en Tegneprøve og en praktisk Prøve, aflægges Tegneprøven først. Kommissionen anviser Aspiranterne passende Lokale til denne Prøves Udførelse og drager Omsorg for, at alle Aspiranterne snarest kunne faa Udgang til dens Afslæggelse. Kommissionens Formand samler derefter Prøverne og forelægger dem for de øvrige Medlemmer af Kommissionen, der derefter afgjør, om Aspiranterne kunne stedes til den praktiske Prøve.

De fornødne Redskaber til Tegningernes Udførelse, saasom Papir, Blesif, Blyanter osv., medbringe Aspiranterne selv.

§ 6. Den praktiske Prøve udføres saavel af den Aspirant, hvis Tegneprøve antages, som af den, af hvem ingen Tegneprøve fordres, hos en eller anden Haandværker af Faget. Ved Ordningen heraf giver Kommissionen den fornødne Veiledning og kan, saafremt den dertil er istand, anvise Aspiranten Værkstedspads, Redskaber og Materialier. Har den ingen Plads at anvise, maa Aspiranten selv sørge for Tilvelebringelsen saavel heraf som af de fornødne Materialier og Redskaber. Er han ude af Stand hertil, skal Kommissionen foranstalte det Fornødne paa hans Bekostning. Kommissionen afgjør, hvorvidt det Værksted, som en Aspirant selv har forskaffet sig, er passende, og kan fordrø, at Mesteren paa dette efter Prøvens Fuldførelse afgiver en Erklæring, hvori han paa Ære og Sambittighed bevidner, at der under Udførelsen ikke er tilflydt Aspiranten nogen som helst Hjælp; dette skal altid ske, naar den vedkommende Mester er Aspirantens Læremester.

3 Oktbr. I de Tilfælde, i hvilke Kommissionen, uden derfor at Nr. 98. fordrer Erstatning, anviser en Haandværker, hos hvem Prøven kan udføres, har Aspiranten ikke noget Krav paa det færdige Arbejde; naar denne derimod selv sørger for Værkstedsplads m. v., eller naar han betaler de dermed forbundne Omkostninger, beholder han overfor Kommissionen fri Dispositionsret over Arbejdet.

§ 7. Prøverne saavel i Tegning som i praktisk Færdighed foregaa under Tilsyn af de i § 1 c. nævnte Kommissionsmedlemmer, der navnlig bør paase, at Prøverne udføres af Aspiranterne uden fremmed Hjælp. For begge Prøvers Udførelse bestemmer Kommissionen en passende Tid, inden hvilken de skulde være færdige. Den, der ikke bliver færdig til den fastsatte Tid, anses som den, der ei har bestaaet Prøven.

§ 8. Naar Tiden for den praktiske Prøves Afslæggelse er udløben, afholder Kommissionen et Møde, hvori Svendestykkerne (med tilhørende Tegninger) forevises. Forevisningen foregaa, saavidt muligt, i et Lokale paa Raadhuset; Gjenstande, som ei let kunne flyttes, besigtiges paa Arbejdsstederne. Kommissionen afgjør da, om Prøven kan antages eller ei.

§ 9. De, hvis Prøver antages, modtage et af Kommissionens Formand underskrevet Svendebrev, der udsædigges paa dertil ved Indenrigsministeriets Foranstaltning tilveiebragte Blanketter og i Genhold til Lov af 19de Februar 1861 § 70 stemples til Tæxt 1 Kr.

Svendebrevet skal indeholde en Angivelse af, hvori Prøven har bestaaet; er der ved Prøvens Udførelse lagt en ualminnelig Dngtighed for Dagen, vil dette være at fremhæve.

Forkastes en Prøve, bliver Grunden dertil at meddele Bedkommende.

§ 10. De Aspiranter, som begynde Prøven uden at føre den til Ende, eller som — fordi deres Arbejder enten i

Tegning eller i praktisk Færdighed ei antages — ikke bestaa 3 Oktbr. Prøven, kunne ikke paany indstille sig til Prøve før efter et Nr. 98. halvt Aars Forløb. Enhver, der har Krav paa at erholde den for Udgang til Prøven erlagte Kjendelse tilbage, hvorefter imod de, der træde tilbage før Prøvens Begyndelse og have anmeldt det, af bemeldte Kjendelse erholde tilbagebetalt 2 Kr. — Den, om hvem det oplyses (jfr. § 3), at han tidligere forgjæves har forsøgt at aflægge Svendepróve udenfor Kjøbenhavn, maa ikke heri Staden antages til Prøve, forinden et halvt Aar er forløbet fra den Tid, da den forgjæves Prøve fandt Sted.

§ 11. Den Betaling, Aspiranterne erlægge, tilfalder Stadens Kasse, imod at denne afholder Udgifterne ved Tilvebringelsen af de fornødne Tegne- og Forevisningslokaler samt ved Tilsynet med Arbeidernes Udførelse og andre ved Prøvens Afleggelse foranledigede Foranstaltninger, forsaavidt disse ikke ifølge § 6 skulle betages af Aspiranterne selv.

§ 12. Det paaligger Kommissionen inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned til Indenrigsministeriet at indsende en statistisk Beretning om de i det foregaaende Aar aflagte Prøver, affattet efter et af bemeldte Ministerium foreskrevet Skema.

§ 13. Nærværende Regulativ træder i Kraft den 1ste Januar 1885.

Fortegnelse over de i § 4 ommeldte Prøver:

I.

For efternævnte Haandværkere, der have at aflægge Prøve saavel i Tegning som i praktisk Færdighed, kan Prøven bestemmes saaledes:

a. Blikkenslagere:

efter forud antagen Tegning at forfærdige en Themastifte

3 Oktbr. eller en Kaffeande af Messing eller en Blomster-
Nr. 98. vase.

b. Bogbindere:

at indbinde en Bog i Oktav eller større Format med forgyldt glat Snit samt Dekoration af Bindet efter forud antagen Tegning.

c. Bødkere:

at tegne og beregne et Kar eller en Tønde af opgiven Form og Rumfang og derefter at forfærdige en Tønde eller andet almindeligt brugeligt Kar.

d. Bøsfemagere:

efter forud antagen Tegning at forfærdige en Gøværlaas.

e. Dreiere:

efter forud antagen Tegning at forfærdige og polere en hul Vase eller Balustre eller dobbelt Skibsblot af Træ eller en mindre Gjenstand af Ben, Horn, Metal eller lignende Materiale, som Kommissionen finder fyldestgjørende.

f. Forgyldere:

efter forud antagen Tegning at forfærdige en uægte forgyldt Maleritamme.

g. Gjørtlere:

efter forud antagen Tegning at forme, støbe og færdiggøre et Par Lysfænger eller en Vandhane.

h. Guldsmede:

efter forud antagen Tegning at forfærdige en Brosche eller et Armbaand i Guld eller en Sukkerkaal, Kalotse, Kagekse eller Fiskekse i Sølv.

i. Hjul- og Karethmagere:

efter forud antagen Tegning at forfærdige et Forunderstøi eller et Hjul til en Kareth eller en lignende Vogn.

k. Randsløbere:

efter forud antagen Tegning at forfærdige en Kaffeande, Thepotte eller Alterkande.

- l. Kleinsmede: 3 Oktbr.
efter forud antagen Tegning at forfærdige en indstuffed
Laas med smedet Nøgle eller en Klub med Bakker eller
en Korfæarer. Nr. 98.
- m. Kobbersmede:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Themaskive
eller Kaffe-kande af Messing eller en rød eller poleret
Thekjedel af Kobber.
- n. Malere:
at tegne og male i Olie eller Limfarve et Ornament
samt aflægge Prøve i Marmorering og Varing.
- o. Murere:
efter forud antagen Tegning at opmure en $1\frac{1}{2}$ Stens
Mur med 1 Stens Blænding, 3 Alen lang og 2 Alen
høi. Blændingen med dens fire Hjørner pudses.
- p. Maalemagere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige et Fuglebur
eller et Blomsterspalier.
- q. Seilmagere:
efter en Seiltegning til et Skib at udtegne et opgivet
Seil med sine Duge og Reb og beregne Mængden af
det dertil medgaaende Materiale, samt derefter at sætte
Sig om et Mersseil, Jagtseil eller andet Hovedseil.
- r. Snebtere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Kommode,
et Skrivebord, en Sekretær, en Vinduesramme eller en
Fyltingsdør.
- s. Stenhuggere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige et Stykke
Gefims, en Konsol eller en Solbænk eller et Grav-
monument.
- t. Stolemagere:
efter forud antagen Tegning at forfærdige en Taffelstol
eller en Lænestol med dreiede eller svejede Ben.

3 Oktbr. u. Sværdfegere:

Nr 98. efter forud antagen Tegning at forfærdige en Dolk eller Kaarbe.

v. Tapetserere:

at tegne og beregne Drapperi til et 3rammet Vindue, en Portiere eller deslige og derefter forfærdige et stoppet Stolesæde med Fjedre.

x. Tømrere:

efter forud antagen Tegning at forfærdige et lige Løb Trappe med mindst 4 Trin eller at afbinde et Stillerum, et Tagbinder eller lignende.

y. Uhrmagere:

efter forud antagen Tegning til Gangen i stor Maalestok at udføre en opgiben Del af Værket til et almindeligt Lommeuhr eller til et 8 Dages Taffel- eller Stueuhr med Slagværk.

z. Bogsmæde:

efter forud antagen Tegning at forfærdige en Bogsfjeder eller et Stempelbeslag.

II.

For efternævnte Haandværkere, der have at aflægge Prøve afene i praktiff Færdighed, kan Prøven bestemmes saaledes:

a. Antersmæde:

at forfærdige et Blokkeslag eller et Jernknæ efter Skabelon.

b. Bagere:

at lægge Deig til og bage en Dvn Brød.

c. Bundtmagere:

at forfærdige et almindeligt Ryg og Bugsoer samt en Hue af Pelsværk.

d. Dugmagere:

at væve et Stykke Klæde paa 40 Alen.

e. Feldberedere:

at tilberede et Deger Vædderffind.

- f. Garbere: 3 Oktbr.
at touge 2 Huder og 10 Kalveskind halvt til Vox- og Nr. 98.
halvt til Smurklæder samt at frø et Par Læder.
- g. Grovsmede:
at smede et Sæt Hestefko med tilhørende Søm samt ud-
virke og beslaa en Hest dermed.
- h. Handskemagere:
at forfærdige et Par almindelige Handsker med rund
Søm eller at tilberede Skind til samt skjære et Par
franske Handsker.
- i. Hattemagere:
at forfærdige en Filt- eller Silkehat.
- k. Knapmagere:
at forfærdige et halvt Dufin Silkeknapper og en Spegalknap.
- l. Nagelsmede:
at forfærdige 2 Stykker 2 Tommers, 2 Stykker 3 Tommers
og 2 Stykker 4 Tommers Søm.
- m. Parykmagere:
at krabse Haarene til og opstj en Mandstour.
- n. Pøssementmagere:
at forfærdige en Livrénor, en Gallon eller et blommet
Silkebaand efter opgivet Mønster.
- o. Rebslagere:
at forfærdige en 6 Garns Line 25 Favne lang og af
Vægt 4 Pd., et Kabelgarn 160 Favne langt og af
Vægt 4 Pd., et Hysing med 3 Garn 12 Favne langt
samt en Snor fint Seilgarn 30 Favne lang, alt af
hvidt Garn.
- p. Sadelmagere:
at forfærdige et Ridehovedstøi med overtrukne Spænder
eller et solidt Kjørehovedstøi.
- q. Skomagere:
at forfærdige et Par Støvler eller et Par Sko med op-
stukken Rand.

3 Oktbr. r. Skrædere:

Nr. 98. at sy en almindelig Mandstrække eller Mandstjole.

s. Slagtere:

at nedslagte et Stykke Hornkvæg.

t. Sporemagere:

at forfærdige et Par polerede Sporer.

u. Tobakspindere:

at forfærdige en Kulle smal hollandsk Tobak af Vægt omtrent 40 Pd.

v. Løimagere:

at forfærdige et Stykke fulort Fribet eller tærnet vævet Bomuldstoi, 40 Alen langt, eller lignende Stykke af Linned, saasom Lærred, Dreil, Bolster.

x. Løismede:

at forfærdige et Vimmelskaf med Bor, en Spondstrækker, en Starvøre eller andet Stykke større Værktøi.

y. Bøvere:

at forfærdige et Stykke fulort Bomulds- eller uldent Kjøletoi.

Foranstaaende bringes herved til almindelig Kundskab til Efterretning for og Jagttagelse af alle Vedkommende.

3 Oktbr. **Bekjendtgjørelse indeholdende Regulativ for Af-**
 Nr. 99. **læggesen af Svendepøver i Kjøbstæderne udenfor**
Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet).

Under 30te f. M. har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at approbere følgende Regulativ for Afslæggelsen af Svendepøver i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn:

§ 1. De i Næringsloven af 29de December 1857 § 27 ommeldte Svendepøver aflægges i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn for en Kommission, bestaaende af:

a) et Medlem af Kjøbstadens Magistrat, som denne dertil

udvælger, eller — hvor ingen saadan er — Byfogden 3 Oktbr.
som Formand; Nr. 99.

- b) to af Byraadet for et Tidsrum af 3 Aar udnævnte Medlemmer, af hvilke den ene skal være en theoretisk dannet Mand med Indsigt i Haandværksarbejde, den anden en i Tegning kyndig Mand;
- c) to praktiske Haandværkere, som for de enkelte Haandværksfag eller efter Byraadets nærmere Bestemmelse for forskellige Grupper af beslægtede Fag vælges af de i Kjøbstaden bestaaende Fag-, Industri- og Haandværkerforeninger, eller, forsaavidt der ikke findes saadanne Foreninger, hvilke det omhandlede Valg kan overlades, af Byraadet. Valget gjælder for 1 Aar; enhver i Kjøbstaden bosat Næringsdrivende, der har Borgerkab eller anden Næringsadkomst, er pligtig at modtage Valg; dog er den, der har forestaaet det omhandlede Hverv i mindst 3 Aar, ikke pligtig at modtage Gjenvalg før efter Forløbet af andre 3 Aar.

§ 2. Formanden leder Kommissionens Forretninger og underskriver i dens Navn alle dens Udfærdigelser. Han modtager Anmeldelser fra dem, der attraa at aflægge Prøve, afgjør, om de Anmeldte efter de tilveiebragte Bevidligheder (jfr. § 3) kunne stedes til Prøve, og modtager den Betaling, som skal erlægges af Aspiranterne. Han berammer og tilsliger til Kommissionens Møder og sørger i det Hele for dens Forretningers usforstyrrede og regelmæssige Gang. Hvor Afstemning af Kommissionen finder Sted, gjør hans Stemme i Tilfælde af Stemmelighed Udslaget.

Om hvad der passerer i Kommissionens Møder, føres en korthæftet Protokol, som ved Mødernes Slutning underskrives af Kommissionens tilstedeværende Medlemmer.

§ 3. Proverne skulle regelmæssig afholdes 2 Gange aarlig, nemlig:

3 Oktbr.
Nr. 99.

i April Maaned og
i Oktober Maaned

og ellers saa ofte, som det af Kommissionen findes for-
nødent.

Prøvens Afholdelse bekjendtgjøres mindst 4 Uger forud i
det af de stedlige Blade, som Kommissionen maatte be-
stemme, og angives det da derved tillige, hvor og naar
Aspiranterne skulle indgive deres Anmeldelse.

Ved Anmeldelsen har den Paagjældende at aflevere Vid-
nesbyrd om sin Alder og foregaaende Udbannelse samt en
Erklæring fra den Mester, hos hvem han for Tiden arbej-
der, om at det er denne bekjendt, at Aspiranten ikke tid-
ligere — ialtsald ikke i det sidste Halvaar — har forsøgt
at aflægge Svendeproeve. Kan saadan Erklæring ikke til-
veiebringes, maa Paagjældende aflevere en af ham selv
underskreven Erklæring om, hvorvidt og i bekræftende Fald
hvor og naar han tidligere forgjæves har forsøgt at aflægge
Proeve.

Samtidig med Anmeldelsen erlægges en Kjøbelse af 3
Kroner.

§ 4. Prøven aflægges i nogle Fag saavel i Tegning
som i praktisk Færdighed, i nogle Fag kun i praktisk Fær-
dighed.

Hvilke disse Fag ere, samt hvori Prøven i hvert enkelt
Fag kan bestaa, findes angivet i den nærværende Regulativ
vedføjede Fortegnelse, men Kommissionen kan som gyldig
Svendeproeve bestemme andre Arbejder, naar der ved samme
ikke stilles ringere Fordringer til Aspirantens Dygtighed end
ved de i Fortegnelsen nævnte. Tøvrigt blive Prøverne i
samme Fag, saavidt muligt, at bestemme forskjelligt for hver
enkelt Aspirant, og skal det ialtsald iagttages, at Dpgaverne
fra det ene Halvaar til det andet variere i Størrelse og
Maalestoksforhold.

Naar Noget ønskes at gøre Svendeproeve i et Fag, som

ikke findes nævnt i Fortegnelsen, fastsætter Kommissionen, 3 Oktbr. hvori Proven skal bestaa. **Nr. 99.**

§ 5. Foraauidt Proven bestaar baade i en Tegneprøve og i en praktisk Prøve, aflægges Tegneprøven først. Kommissionen anviser Aspiranterne passende Lokale til denne Prøves Udførelse og drager Omsorg for, at alle Aspiranterne snarest kunne faa Udgang til dens Afleggelse. Kommissionens Formand samler derefter Prøverne og forelægger dem for de øvrige Medlemmer af Kommissionen, der derefter afgjør, om Aspiranterne kunne stedes til den praktiske Prøve.

De fornødne Redskaber til Tegningernes Udførelse, saasom Papir, Bestik, Blyanter osv., medbringe Aspiranterne selv.

§ 6. Den praktiske Prøve udføres saavel af den Aspirant, hvis Tegneprøve antages, som af den, af hvem ingen Tegneprøve fordres, hos en eller anden Haandværker af Faget. Ved Ordningen heraf giver Kommissionen den fornødne Veiledning og kan, saastremt den dertil er istand, anvise Aspiranten Værkstedetsplads, Redskaber og Materialier. Har den ingen Plads at anvise, maa Aspiranten selv sørge for Tilveiebringelsen saavel heraf som af de fornødne Materialier og Redskaber. Er han ude af Stand hertil, skal Kommissionen foranstalte det fornødne paa hans Bekostning. Kommissionen afgjør, hvorvidt det Værksted, som en Aspirant selv har forskaffet sig, er passende, og kan fordrø, at Mesteren paa dette efter Prøvens Fuldførelse afgiver en Erklæring, hvori han paa Ære og Samvittighed bevidner, at der under Udførelsen ikke er tilfaldt Aspiranten nogen som helst Hjælp; dette skal altid ske, naar den vedkommende Mester er Aspirantens Lærermester.

I de Tilfælde, i hvilke Kommissionen, uden derfor at fordrø Erstatning, anviser en Haandværker, hos hvem Proven kan udføres, har Aspiranten ikke noget Krav paa det

3 Oktbr. færdige Arbejde; naar deane derimod selv sørger for Værk-
Nr. 99. stedsplads m. v., eller naar han betaler de dermed forbundne
Omkostninger, beholder han overfor Kommissionen fri Dis-
positioneret over Arbeidet.

§ 7. Prøverne saavel i Tegning som i praktisk Færdig-
hed foregaa under Tilsyn af de i § 1 c nævnte Kommis-
sionsmedlemmer, der navnlig bør paase, at Prøverne ud-
føres af Aspiranterne uden fremmed Hjælp. For begge
Prøvers Udførelse bestemmer Kommissionen en passende
Tid, inden hvilken de skulle være færdige. Den, der ikke
bliver færdig til den fastsatte Tid, anses som den, der ei
har bestaaet Prøven.

§ 8. Naar Tiden for den praktiske Prøves Afleggelse er
udløben, afholder Kommissionen et Møde, hvori Svende-
stykkerne (med tilhørende Tegninger) forevises. Forevisnin-
gen foregaaer, saavidt muligt, i et Lokale paa Raadhuset;
Gjenstande, som ei let kunne flyttes, besigtiges paa Ar-
bejdsstederne. Kommissionen afgjør da, om Prøven kan
antages eller ei.

§ 9. De, hvis Prøver antages, modtage et af Kom-
missionens Formand underskrevet Svendebrev, der udfærdiges
paa dertil ved Indenrigsministeriets Foranstaltning tilveie-
bragte Blanketter og i Henhold til Lov af 19de Februar
1861 § 70 stemples til Tægt 1 Kr.

Svendebrevet skal indeholde en Angivelse af, hvori Prø-
ven har bestaaet; et der ved Prøvens Udførelse lagt en ual-
mindelig Dydighed for Dagen, vil dette være at frem-
hæve.

Forkastes en Prøve, bliver Grunden dertil at meddele
Bedkommende.

§ 10. De Aspiranter, som begynde Prøven uden at
føre den til Ende, eller som — fordi deres Arbejder enten
i Tegning eller i praktisk Færdighed ei antages — ikke be-
slaa Prøven, kunne ikke paany indstille sig til Prøve før

efter et halvt Aars Forløb. Enhver har de Krav paa at 3 Oktbr. erholde den for Udgang til Prøven erlagte Kjendelse til Nr. 99. bage, hvorimod de, der træde tilbage før Prøvens Begyndelse og have anmeldt det, af bemeldte Kjendelse erholde tilbagebetalt 2 Kr. — Den, om hvem det oplyses (ifr. § 3), at han tidligere forgjæves har forsøgt at aflægge Svendepreve andensteds, maa ikke antages til Prøve, forinden et halvt Aar er forløbet fra den Tid, da den forgjæves Prøve fandt Sted.

§ 11. Den Betaling, Aspiranterne erlægge, tilfalder Kjøbstadens Kasse, imod at denne afholder Udgifterne ved Tilveiebringelsen af de fornødne Tegne- og Forevisningslokaler samt ved Tilhjnet med Arbeidernes Udførelse og andre ved Prøvens Afslæggelse foranledigede Foranstaltninger, forsaavidt disse ikke ifølge § 6 skulle bekostes af Aspiranterne selv.

§ 12. Det paaligger Kommissionen inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned til Indenrigsministeriet at indsende en statistisk Beretning om de i det foregaaende Aar aflagte Prøver, affattet efter et af bemeldte Ministerium foreskrevet Skema.

§ 13. Nærværende Regulativ træder i Kraft den 1ste Januar 1885.

Fortegnelse over de i § 4 ommeldte Prøver.

(Ligelydende med den foranstaaende Bekjendtgørelse Nr. 98 vedføjede Fortegnelse).

Naadstue-Plakat. (Ang. Torvehandel og Torveorden i Aalborg.)

Magistraten i Aalborg gjør bitterligt:

At fra den 17de Januar 1885 ophører Forhandlingen af Kjøb, reget og saltet Flæsk og Pølser paa Gammel- og Nytorv som paa andre Torve her i Staden, og i Naadstue-

10 Novbr. Plakat af 10de Marts 1869*) om Torveordenen i Kjøbenhavn foretages følgende Forandringer:

*) Denne Plakat er saaledes lydende:

Magistraten i Kjøbenhavn gjør bitterligt:

At i Medfør af Politivedtægten for Kjøbenhavn af 18de Januar 1869 § 61 har Magistraten fastsat følgende Torveorden for Kjøbenhavn.

§ 1. Paa efternævnte Torve maa Handel finde Sted med de hvert især nævnte Varer:

1. Gammeltorv og Nytorv samt om fornødent tillige Dyrekjøb og endelig Bændekunsten: med fersk, røget og saltet Kjød og Flæsk, levende og slagtede Fjerkreurer, alle Slags Sædevarer (Ug og Bælg), Kartofler, Smør, Ug, Ost og alle andre Produkter af Landbruget, hvis Forhandling er Alle og Enhver tilladt, med Undtagelse af de Varer, som nedenfor nævnes som henviste til andre Torve.

2. Høibroplads og, saavidt samme ikke giver tilstrækkelig Plads, tillige Amagertorv og om fornødent Bændekunsten: med alle Slags Træfrugter, alle Slags Bær, Blomster, Havevæxter og Grøntsager, grønne Træer og Buske, Zuletræer.

3. Halmtorvet: med Hø, Halm og andet Slags Fourage.

4. Kulltorvet og om fornødent tillige Høuserpladsen: med Torv, Brænde, Pindebrænde, Trækul og andet indenlandsk Brændsel saa og Riskeste.

5. Christianshavns Torv: med samtlige under Nr. 1—4 nævnte Gjenstande.

6. Vesterbroes Torv: med samtlige under Nr. 1—4 nævnte Gjenstande.

7. Hestetorvet ved Trommesalen: med Heste, Hornkvæg, Faar, Svin og andre levende Kreaturer (undtagen Fjerkræ).

8. Fisketorvet langs med Kanalen ved Gammelstrand og Høibroplads: med alle Slags Fisk, Sødyr og vilde Fugle, saaledes at Bogne kun maa holde imellem Høibro og henimod Åsflenshuset, medens Siddende tillige kunne tage Plads fra Høibro til Sandkisten.

9. De Personer, hvem det nu er tilladt at drive en rigtig Handel med visse Varer paa Pladsen foran

1. § 1 Post 1 forandres saaledes:

10 Novbr

Gammel- og Nytorv samt om fornødent tillige Dyrkjøb og Vandkunsten: Handel med slagtede Svin,

Læsesistenthuset, beholde indtil videre denne Tilladelse paa samme Vilkaar som hidtil.

§ 2. Udgangen til Torvenes Benyttelse tilstedes kun dem, der fra Landet tillands eller tilvands bringe Varer til Staden, og de af Stadens Indvaanere, som ville forhandle deres egne Frembringelser fra Marker og Haver paa Stadens Grund eller deres egne Tillæg af Dyr eller Fugle.

Paa Hestetorvet tillades det dog ogsaa Stadens egne Indvaanere at falsholde deres egne Kreaturer, omend de have været benyttede paa Stadens Grund. Ligeledes kan Politidirektøren indrømme Undtagelser med Hensyn til Handel med indenlandsk Frugt.

§ 3. Handel tillades saavel fra Bogne eller Trillebøve, naar Varerne ere førte til Torvet paa saadanne, som ved at holde dem tilfals staaende eller siddende.

Foraaavidd og saalænge dertil findes Anledning, kan der til dem, der ønske faste Siddepladser, overlades saadanne ved Springvandet paa Gammeltorv, imod den Betaling og paa de Vilkaar, som nærmere bestemmes, og hvorom Oplysning faaes hos Stadens Økonomiforvalter paa Raad- og Domhuset. De øvrige hidtil indrømmede faste Stader indbrages ved Udløbet af den Tid, for hvilken de ere indrømmede. Det er tilladt paa Bognene at opreise Stilladser, sigtende til at beskytte Varerne imod Veirslaget. Paa Siddepladser maae saadanne Indretninger ikke opreises.

§ 4. Udsalg tillades i Stort og Smaat, som Sælger og Kjøber derom enes.

§ 5. Torvetiden paa samtlige de under Nr. 1 til 8, begge indbefattede, nævnte Torve begynder i Tiden fra 1ste April til 30te September Kl. 6 Morgen, fra 1ste Oktober til 31te Marts Kl. 8 Morgen, og maa ikke vedvare udover Kl. 3 Eftermiddag; dog tillades det, at der paa Gammel- og Nytorv (Nr. 1) Tirsdag og Fredag holdes Torv til Gaslygterne tændes, og ligeledes kan Politiet give Tilladelse til, at de, der paa Heibroplads (Nr. 2) siddende handle med Frugter og andre dertil henviste Gjenstande, fortsætte Handelen indtil Kl. 10 Aften.

10 Novbr. Klæff i Sider, samt Hoveder og Ben af Svin, Alt i fersk Tilstand, slagtede eller levende Hjerkræ, Æg, Smør, hele Øste, Kartofler samt alle Slags Sædevarer (Ur og Bølg).

2. I § 4 tilføjes:

bog for Klæffs og Østes Vedkommende med den i § 1 Post 1 angivne Begrændsning.

3. I § 5 forandres Kl. 8 Morgen til Kl. 7 Morgen, og for Gammel- og Nytorvs Vedkommende sluttet Torvetiden Kl. 2 Eftermiddag.

Disse Bestemmelser træde i Kraft den 17de Januar 1885.

12 Novbr. **Bekjendtgjørelse ang. Indlemmelse af en Del af Nr. 113. Frederiksberg Kommunes Landdistrikt under bemeldte Kommunes Bydistrikt.** (Indenrigsministeriet).

Ifølge derom af Frederiksberg Kommunalbestyrelse gjort Indstilling har Indenrigsministeriet i Henhold til midlertidig Lov om Frederiksberg Kommunes økonomiske Bestyrelse af 29de December 1857 § 9 under Dags Dato meddelt Samtykke til, at Grændsen for bemeldte Kommunes Bydistrikt (iffr. Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse af 1ste November 1864) udvides saaledes, at hele den Del af Kommunen, som ligger øst for en Linie dragen fra den nordre Ende af Gasanvei ad Nordre Gasanvei indtil Godthaabsvei og derfra videre ad en i en Afstand af 60 Alen fra Eiendommen Mariendals vestlige Skjel projekteret Vei over Mariendals

Hver Søgnedag er Torvedag.

§ 6. Naar særegne Omstændigheder gjøre det nødvendigt, kan Politidirektøren ved en midlertidig Bestemmelse enten ganske forbyde Torvehold paa en enkelt Dag eller indskrænke Torvetiden eller henvise til midlertidig Benyttelse af andre Pladser.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Sagtagelse af Alle og Enhver i Forbindelse med Forskrifterne i ovennævnte Politivebtlægts 1ste Udsnit 10de Capitel fra 1ste April 1869 at regne.

Jorder fra Godthaabsveien indtil Grøndalsaaen, indlemmes 12 Novbr. i Bydistriktet, ligesom ogsaa de Grunde, der umiddelbart Nr. 113. tilgrænse disse Beistrækninger mod Vest, blive, forsaavidt de ere bebyggede, at henregne til bemeldte Distrikt.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekjendtgjørelse om en udvidet Anvendelse af den 26 Novbr. ved Indenrigsministeriets Resolution af 4de April Nr. 114. 1864 Post 2 indrømmede Fritagelse for Erlæggelse af Bestuvningsafgift ved Indgaaende af Skibe, der indkomme til Kjøbenhavns Havn formedelst Soffade. (Indenrigsministeriet).

Indenrigsministeriet har under Dags Dato fastsat, at de Skibe, som indkomme formedelst Soffade, ved Ministeriets Resolution af 4de April 1864 Post 2*) indrømmede Fritagelse for at erlægge Bestuvningsafgift ved Indgaaende i Kjøbenhavns Havn, forsaavidt de atter udføre hele den indbragte Ladning, fremtidig ogsaa vil være at bringe til Anvendelse, hvor en Del af vedkommende Havarists Last sælges eller forbliver her, saaledes at der i flige Tilfælde eftergives Skibet Bestuvningsafgiften for Indgaaende af den Del af Ladningen, som gjenudføres af Skibet selv, hvad enten denne Del af Ladningen er forbleven i Skibet eller har været opløst her.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

 1885.

Bekjendtgjørelse om Autorisering af en ny Række 2 Febr.
Nr. 13.

*) Jvfr. Bekjendtgjørelse 31 Marts 1865.

2 Febr. **Prædiketexter.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).
 Nr. 13.

Ved allerhøieste Resolution af 28de f. M. har det behaget Hans Majestæt Kongen at fastsætte:

1) at den af Præstekonventerne i Roskilde, Kjøbenhavn og det sydsøstlige Jylland fremlagte Række af Prædiketexter til Kirkeaarets Søn- og Helligdage (anden Udgave, Kjøbenhavn 1882) med de nedennævnte Forandringer og nærmere Bestemmelser autoriseres til Brug ved Gudstjenesten ved Siden af den i Alterbogen anordnede Textrække, saaledes at der fra 1ste Søndag i Advent 1885 prædikes over den førstnævnte Textrække hele Kirkeaaret igjennem, fra 1ste Søndag i Advent 1886 over de gamle Texter, ligeledes Kirkeaaret igjennem, og saaledes fremdeles velende.

2) I den ovennævnte nye Textrække foretages følgende Forandringer:

- a) Epistlen 5te Søndag efter Paaske forkortes til Rom. 8, 24—28.
- b) Lektie til Kristi Himmelfartsdag Psalme 110 afflutes med 4de Vers.
- c) Lektie til 6te Søndag efter Paaske ombyttes med Rom. 8, 29—39.

3) Præster, der maatte ønske sig fritagne for at prædike over de nye Texter, have for hvert vedkommende Kirkeaares Begyndelse at melde dette gjennem Provsten til Biskoppen.

Skulde Flertallet af en Menigheds Medlemmer udtale sig mod Indførelsen af den nye Textrække, da bortfalder denne for den vedkommende Menighed.

Det skal være de Præster, der isøvrigt prædike over de nye Texter i det vedkommende Kirkeaar, usorment at holde sig til de gamle Texter paa følgende Helligdage: 1ste og 2den Juledag, Nyaarsdag, Fastelavns Søndag, 1ste Søndag

i Fasten, Mariæ Bebudelsesdag, Skjærtorsdag, 1ste Paaske- 2 Febr.
og 1ste Pintsedag. Nr. 13.

4) De gamle Evangelier skulle have Eneret ved Altertjenesten. Hvor der er fuld Messe, benyttes de nye Epistler, naar der prædikes over de nye Evangelier; hvor der ikke er fuld Messe, træde de gamle Evangelier istedetfor de nye Epistler.

Hvilken allerhøieste Resolution herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Lov ang. en forhøiet Ligning til Hjørring Amts 7 Marts.
Skolefond. (Ministeriet for Kirke- og Undervis- Nr. 22.
ningøvsæfnet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Det Beløb, som Skoleraadene ere bemyndigede til at ligne til Skolefondens Udgifter, forhøies for Hjørring Amts Skoleraads Vedkommende til 1 Kr. pr. Td. Hartkorn og det Beløb, som svarer hertil for Kjøbstæderne, saaledes at Bestemmelserne i Lov 2den Juli 1870 §§ 1 og 2 blive anvendelige paa den forhøiede Ligning.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Midlertidig Lov om Anvendelse af de for Fiskeriet 30 Marts.
paa Søterritoriet gjældende Lovbestemmelser. (Inden- Nr. 39.
rigsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende midlertidige Lov:

I Lidsrummet indtil den 1ste Marts 1889 skulle de for Limfjordsfiskeriet fastsatte Regler om Maskernes Størrelse i

30 Marts. de anvendte Garnredskaber ikke være anvendelige paa Fiskeriet
Nr. 39. i de øvrige til Søterritoriet hørende Farvande.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

30 Marts. **Lov ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk
Nr. 40 Kolera's Indførelse.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Justitsministeriet skal være bemyndiget til for Skibe, som ankomme fra udenrigske Steder, fra hvilke Indførsel af asiatisk Kolera kan berygtes, eller som paa Reisen have haft Samkvem med Skibe, kommende fra saadanne Steder, at anordne Karantæne overensstemmende med nedenstaaende Forskrifter.

§ 2. Ethvert Skib, som omfattes af den i Henhold til § 1 udfædte Bekjendtgørelse, skal paa dansk Søterritorium, eller naar det er bestemt til eller agter at anløbe dansk Havn eller dansk Kyst, saasnart det faaer denne i Sigte, heise et grønt eller gult Flag paa Stortoppen og desuden et Flag paa halvt ligeledes paa Stortoppen. Skibet skal vedblive at være betegnet paa denne Maade, indtil der er tilfæet det frit Samkvem med Land af Karantænekommissionen eller Tilshyret (Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførsel i Riget af 2den Juli 1880 § 6, 1ste Stykke).

§ 3. Indtil Tilladelse til frit Samkvem med Land er meddeelt af Karantænekommissionen eller Tilshyret, holdes saadant Skib affondret, og maa fra samme Ingen af de Ombordværende eller noget som helst Gods landsættes, ei heller maa fra Land eller fra andre Fartøier Noget gaa ombord i samme, undtagen forsaavidt det sker i Embeds eller Bestillings Medfør. De, som have været ombord i saadanne Skibe, ere med Hensyn til Desinfektion af Person eller

Guds underkastede de Forskrifter, som Karantænekommissionen eller Tilshynet anordner, og kunne af disse Myndigheder, om fornødent, underkastes den samme Behandling som de med Skibet Ankomne eller indlægges til Jagttagelse i dertil anviste Lokaler.

Til Fyldestgjørelse af den i fornævnte Lov af 2den Juli 1880 § 1 paabudne Anmeldelse og for at meddele de Oplysninger, som udfordres for at afgjøre Skibets videre Behandling, maa Vaad vel afgaa fra Skibet, men den maa ikke landsætte Rogen eller sætte sig i Forbindelse med andre i Havnen værende Fartøier, og enhver Berøring med den skal ske under Jagttagelse af de Forsigtighedsregler, som Karantænekommissionen eller Tilshynet finder fornødne.

§ 4. Fremgaar det af de afgivne Forklaringer, at Skibet ikke har eller paa Reisen har haft Døde eller Syge ombord, der kunne give Anledning til Mistanke om Kolerasmitte, og at Skibet heller ikke har ombord Varer, hvis Indførsel er forbudt i Medfør af Lov af 2den Juli 1880 § 32, maa Samkvem med Land dog ikke tilstedes, før Skibet har været underkastet et Lægeeftersyn, ved hvilket intet Mistænkligt er forefundet, og derhos 10 Dage ere forløbne, uden at noget Sygdomstilfælde er forefaldet, der giver Anledning til Mistanke, siden Skibet sidste Gang havde Forbindelse med mistænklig Havn eller Skib (§ 1).

§ 5. Har Skibet paa Reisen haft, eller har det ved Ankomsten sig ombord eller Syge, der kunne give Anledning til Mistanke om Kolerasmitte, eller opstaa saadanne Sygdomstilfælde under den i forrige Paragraf omhandlede Jagttagelsestid, eller har Skibet Varer ombord, hvis Indførsel er forbudt i Medfør af Lov af 2den Juli 1880 § 32, kan det, hvis det er ankommet til et Sted, hvor der ingen Karantænekommission findes, om fornødent, henvises til et af de Steder, hvor en saadan findes. Karantænekommissionen eller Tilshynet har at drage Omsorg for, at

30 Marts. Eigene føres fraborde og begravet, at de Syge henføres til Nr. 40. de i Lov af 2den Juli 1880 § 9 ommeldte Isolations-Pladser, og at de Varer, hvis Indførel er forbudt, tilintetgøres, forsaavidt Desinficering deraf ikke kan finde Sted ombord i Skibet. Derefter desinficeres Skibet i det Omfang, Karantænekommissionen eller Tilshynet anseer fornødent. De med Skibet ankomne Personer, som ikke lide af Sygdom, maa der ikke tilstedes Udgang til Land, før 10 Dage ere forløbne, efterat Desinficering er foregaaet efter det sidste mistænkelige Sygdomstilfælde.

Karantænekommissionen eller Tilshynet kan dog, naar Skibet i fremmed Land har været underkastet Karantæne, og naar de Gjenstande, hvis Indførel her er forbudt, under denue ere blevene underkastede behørig Desinficering, samt naar Skibet derefter ikke har haft nogen mistænkelig Forbindelse eller noget mistænkeligt Sygdomstilfælde, fritage Skibet for Karantæne, forsaavidt den ubstaaende Karantæne skønnes at fyldestgjøre de i nærværende Lov indeholdte Fordringer.

§ 6. Naar Skibets Fører ved Anmeldelsen erklærer, at der ikkun anløbes for at modtage Kul eller anden til Rejsens Fortsættelse fornøden Forsyning eller Ordre, kan saadan Modtagelse ske paa det af Karantænekommissionen eller Tilshynet anviste Sted, og imod at Skibet underkaster sig det særlige Opsyn, som vedkommende Myndighed efter Omstændighederne finder det fornødent at anordne for at paase, at ingen Forbindelse med Land finder Sted udover den, som behøves for, under Jagttagelse af de Forsigtighedsregler, Karantænekommissionen eller Tilshynet anordner, at modtage de omspurgte Fornødenheder eller Ordre. Skibet afholder selv de Udgifter, som flyde af dette særlige Opsyn.

§ 7. I Strandingstilfælde blive Bestemmelserne i §§ 4 og 5 saavidt muligt at anvende efter Karantænekommissionens eller Politimesterens nærmere Bestemmelse.

§ 8. Denne Lovs §§ 2 og 3 samt 5—7 komme ogsaa 30 Marts. til Anvendelse paa Skibe, der ikke komme fra Steder, med Nr. 40. Hensyn til hvilke Karantæne er sat i Kraft, naar de paa Reisen have haft eller ved Ankomsten hertil befindes at have Syge eller Døde ombord, med Hensyn til hvilke der for Skibets Fører har været eller ved Anmeldelsen i Følge Loven af 2den Juli 1880 § 1 befindes at være Grund til Mistanke om, at Sygdommen er eller var asiatisk Kolera.

§ 9. Bestemmelserne i Lov af 2den Juli 1880 §§ 34, 36, 37 og 39, 2det og 3die Stykke, komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til de i nærværende Lov omhandlede Foranstaltninger. Paa Forlangende af Karantænekommissionen eller Tilsynet er vedkommende Skib pligtigt til Desinficeringen af samme at yde den Arbeidskraft og øvrige Bistand, Skibet formaar.

§ 10. Den Justitsministeriet ved Lov af 2den Juli 1880 § 32 under Nr. 1 tillagte Bemyndigelse til at forbyde Indførsel her i Riget af de i den nævnte Bestemmelse anførte Gjenstande udvides til at gjælde Forbud mod Indførsel af Frugt, Grøntsager og Blomster. Ligeledes skal Justitsministeriet være berettiget til at forbyde Indførsel her i Riget af Sengetøi, Linned og Uldtøi, naar disse Gjenstande ere uvaskede, selv om de henhøre til Personers Reise-gods. Gjenstande af sidstnævnte Art, som findes blandt Reisendes Gods, og som ikke paa Stedet af disse tilbagefindes, blive at opbrænde.

§ 11. Justitsministeren bemyndiges til for saadanne Steder udenfor Søkjøbstæderne, hvor det paa Grund af Skibsfartens større Omfang skønnes fornødent, at træffe Bestemmelse dels om, ved hvilken Læge Eftersynene skulle foretages, dels om, at der skal tilveiebringes Lokaler overensstemmende med Forskrifterne i Loven af 2den Juli 1880 § 9, ifr. § 36.

Derhos kan det ved Anordning fastsættes, at Skibe, der

30 Marts. i Medfør af Færdn. 1ste Februar 1797 § 139 ere pligtige Nr. 40. at anlægge ved de til Forsegling anviste Steder ved Indløbet til Gjorde, sammesteds skulle erhverve Praktika.

§ 12. Ved Anordning kan det bestemmes, at Udgangen til Lands her til Riget kun maa finde Sted ad visse bestemte Veie, samt at Reisende, der til Lands ankomme her til Riget, skulle underkastes Lægeeftersyn. Undersøgelsen sker ved dertil af Justitsministeriet antagne Læger. De Personer, som formodes at lide af asiatisk Kolera, Kolerine eller Diarrhoe, blive at holde tilbage og at underkaste Jagttagelse eller Behandling i isolerede Lokaler, som de ikke maa forlade, uden vedkommende Læges Samtykke. De Udgifter, som medgaa til Indretningen af de i saa Henseende fornødne Lokaler, afholdes af Statskassen, der ogsaa bærer de til de nævnte Personers Behandling og Forpleining medgaaende Udgifter, forsaavidt de Paagjældende ikke selv formaa at udrede dem.

§ 13. For Overtrædelse af de i denne Lov givne Forskrifter eller de i Medfør af samme givne Paabud og for at afgive urigtige eller mangelfulde Oplysninger om de Forhold, af hvilke Skibets eller Personens Behandling afhænger, anses de Paagjældende, forsaavidt ikke højere Straf er foreskildt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25) eller, under særligt formildende Omstændigheder, med Bøder fra 50—1000 Kr. til Statskassen. Naar det skjønnes, at Straffen ikke vil overstige Bøder, er for Overtrædelser af de Bestemmelser, som have Hensyn til ankomende Skibe, Karantænekommissionen og udenfor Kjøbstæderne Politimesteren, samt for andre Overtrædelser vedkommende Politimester berettiget til at modtage den Skyldiges Tilbud om paa Stedet at erlægge en Bøde for at undgaa Tiltale.

§ 14. Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.
Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegrafledninger

30 Marts.

Nr. 42.

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Forsættlig eller ved Mangel paa skyldig Ugtpaa-givenhed foranlediget Brud eller Beskadigelse af et undersøisk Kabel saavel paa som udenfor dansk Soterritorium, hvorved Telegrafforbindelsen helt eller delvis kan blive afbrudt eller forstyrret, medfører Strafsansvar uanset det private Søgmaal til Stadeserstatnings Udredelse.

Denne Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa Brud eller Beskadigelse, naar de Paagjældende, som have forarsaget dem, itkun have handlet i det Siemed at værne om Mennekeliv eller Fartøiers Sikkerhed efter at have taget alle de Forholdsregler, som staa i deres Magt for at undgaa disse Brud eller Beskadigelse.

§ 2. Naar et Skib, der udenfor Soterritorierne er beskæftiget med Istandsættelse af en undersøisk Telegrafledning, fører de Signaler, som ere foreskrevne ved kongelig Anordning, skulle andre Fartøier, som bemærke eller ere i Stand til at bemærke disse Signaler, holde sig i en Afstand af mindst en Kvartmil fra Telegrafskibet. Ligeledes skulle Fiskegarn og andre Fiskeredskaber holdes i samme Afstand; dog skulle Fiskebaade have en Frist af fire og tyve Timer til at rette sig efter den ved de ovennævnte Signaler givne Advarsel, saaledes at der i dette Tidrum ikke maa lægges dem nogen Hindring iveien for deres Bevægelser.

§ 3. Fremdeles skulle Fartøier, der udenfor Soterritorierne bemærke eller ere i Stand til at bemærke de Bøier, som udlægges i Anledning af en undersøisk Telegraflednings Nedlæggelse, dens Brud eller Beskadigelse, holde sig i en Afstand af mindst en Fjerdedel Kvartmil fra disse Bøier.

30 Marts. Fiskegarn og andre Fiskeredskaber skulle holdes i samme Nr. 42. Afstand fra disse Bøier.

§ 4. Saafremt et Skib eller Fartøi har maattet opoffre et Anker, Garn eller andet Fiskeredskab for ikke at beskadige en undersøisk Telegrafledning paa Søterritoriet eller udenfor dette, har Skibets eller Fartøiets Eier Ret til af Kabeleieren at faae Erstatning for den ham derved tilføiede Skade. Denne Ret er dog belinget af, at Redskabets Tab er konstateret ved en saavidt muligt strax derefter optaget Protokol, forsynet med Skibsbesætningens Vidnesbyrd, og af, at Skibsføreren inden 24 Timer efter Skibets eller Fartøiets Ankomst til den første Havn, hvortil det vender tilbage eller søger ind, afgiver sin Forklaring for den vedkommende Myndighed. Denne giver dernæst fornøden Meddelelse om det Passerede til Konsularmyndigheden for det Land, hvor Kabeleieren er hjemmehørende.

§ 5. Eieren af et undersøisk Telegrafkabel, ved hvis Nedlægning eller Istandsættelse paa eller udenfor Søterritoriet der foraarsages Brud eller Beskadigelse paa et andet Kabel, er forpligtet til at yde Eieren af det sidste Kabel Erstatning for Omkostningerne ved den Istandsættelse, som Brudet eller Beskadigelsen nødvendiggjør, uden at eventuelt Anvendelsen af § 1 derved præjudiceres.

§ 6. Dvertrædelser af de Forskrifter, som ere givne i denne Lovs §§ 1—3, medfører Straf af Bøder eller Fængsel.

Sager angaaende deslige Dvertrædelser behandles som offentlige Politisager paa det Sted, hvor Skibet eller de for Dvertrædelserne Sigtede træffes. I Kjøbenhavn behandles de ved Sø- og Handelsretten. Bøderne tilfalde Statskassen.

§ 7. Denne Lov forbliver gjældende i 5 Aar fra den Dag at regne, fra hvilken de kontraherende Regjeringer maatte komme overens om, at den i Paris den 14de Marts

1884 undertegnede internationale Konvention angaaende 30 Marts.
undersøiste Kablers Beskyttelse skal træde i Kraft. Nr. 42.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling 1 April.
indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April Nr. 32.
1885 til 31te Marts 1886 er given. (Kontra-
figneret af samtlige Ministre).

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: At da der ikke inden det nye Finantsaars Begyndelse er tilveiebragt nogen samstemmende Vedtagelse af begge Rigsdagens Afdelinger af et Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1885—86, have Vi fundet det nødvendigt i Genhold til Grundlovens § 25 ved foreløbig Lov at træffe de Foranstaltninger, som det almindelige Vel kræver, for at Statsstyrelsen kan fortsættes usforstyrret. Thi byde og befale Vi, som følger:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter samt til foreløbig at afholde de til Statsstyrelsens forsvarlige Førelse nødvendige Udgifter — deriblandt de Udgifter, som ere vedtagne af begge Rigsdagens Afdelinger ved Finantslovsforslagets sidste Behandling — dog saaledes, at de Hovedsummer og særskilte Poster, der ere opførte paa de af Regjeringen fremsatte Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886, ikke overskrides.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft den 1ste April d. A.
Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov ang. Anvendelsen af den aflagte Jernbane- 1 April.
strækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev. (Inden- Nr. 48.
rigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Rigs-

1 April. dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet Nr. 48. følgende Lov:

Bestemmelsen i Lov om forskellige Jernbaneanlæg paa Sjælland af 24de Mai 1875 § 8 om Afhændelse af den aflagte Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerstev, forsaavidt samme ligger paa Amtets Grund, ophæves.

Hværester alle Vedkommende sig have at rette.

1 April. Lov om Fabrikation, Forhandling og Udførsel af Nr. 47. Kunstsmør. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Enhver, der vil fabrikere, forhandle eller her fra Landet udføre kunstigt Smør, af hvad Sammensætning tænkes kan, er pligtig at lade det færdige Produkt anbringe i Beholdere, som have en fra de sædvanlige Smør-Tustager væsentlig afvigende Form og derhos ere mærkede med Ordet: Margarin. Indenrigsministeren fastsætter Reglerne herfor.

§ 2. Opstaar der Mistanke om, at der enten i vedkommende Fabrikker eller hos Forhandlere eller Exportører af de omhandlede Varer og af Smør forefindes Kunst-Smør, uden at de ovennævnte Forskrifter ere iagttagne, kan Politiet eller Toldopsynet lade foranstalte fornøden Undersøgelse herom. Omkostningerne ved Undersøgelserne udredes af vedkommende Lovovertræder, hvis Mistanken findes begrundet, ellers af det Offentlige.

§ 3. Overtrædelse af foranstaaende Forskrifter straffes med Bøder fra 200—2,000 Rr. samt med Konfiskation af de anholdte Varer.

§ 4. Sager i Anledning af Overtrædelse af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

Bøderne tilfalde i Kjøbenhavn Kommunens Kasse og

udenfor Kjøbenhavn de fattiges Kasse for det Sogn, hvor 1 April. Forseelsen er begaaet. Konfiskationsbeløbet tilfalder ligeledes Nr. 47. nævnte Kasser, dog med Fradrag af Halvdelen, der udbetales til Angiveren, saastremt han gjør Krav herpaa.

§ 5. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Mai 1885 og gjælder til 1ste Mai 1888.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Bekjendtgjørelse ang. Formen for Beholdere for Kunstsmør. (Indenrigsministeriet). 11 April. Nr. 50.

I Genhold til § 1 i Lov af 1ste April d. A. om Fabrication, Forhandling og Udsørsel af Kunstsmør fastsættes herved som gjældende fra den 1ste Mai d. A., til hvilket Tidspunkt den nævnte Lov træder i Kraft, følgende Regler for Formen af de Beholdere, der blive at anvende til samme.

1. Enhver Beholder, hvori det færdige Produkt anbringes, forhandles eller udføres, skal have en oval Form, saaledes at Omkredsen af Beholderen paa et hvilket som helst Sted parallelt med Bunden bliver en Oval (Elipse), hvis Længde mindst er 1½ Gang saa stor som Bredden.
2. Beholderen skal udvendig saavel paa Laaget og Bunden som paa Siderne være forsynet med hosstaaende Mærke i sort Farve, anbragt paa oienfaldende Maade og i fuld Størrelse*).

*) Den fulde Størrelse af Mærket, der her gjengives i formindsket Maalestok, er 6½ Tomme i Længde og 5½ Tomme i Brede; Bogstaverne i Indskriften ere 8 Linier høje.

11 April. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Til-
Nr. 50. søiende, at Exemplarer af Beholdere, der ere indrettede
paa foransførte Maade, ere til Eftersyn i Indenrigsministeriets
Landvæsenkontor.

17 April. Lov om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af
Nr. 56. 12te Mai 1882. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

Lov af 12te Mai 1882 om midlertidige Forandringer i
Lov af 1ste April 1871, indeholdende nogle Bestemmelser
angaaende Jagten og Fredning af visse nyttige Dyr, §§ 11
og 12, forlænges i 3 Aar indtil 12te September 1888, dog
med den Forandring, at Fredningstiden for Ugerhøns og
Færet bliver ens for begge disse Wildtarter, nemlig fra
24de December til 20de September, og Fredningstiden for
Urhaner fra den 24de December til den 15de August.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17 April. Anordning angaaende Bestyrelsen af Statsbanerne.
Nr. 57. (Indenrigsministeriet).

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: I Hen-
hold til § 1 i Lov af 2den Juli 1880 om Statens Over-
tagelse af de det sjællandske Jernbaneselskab tilhørende
Jernbaner med Tilbehør ville Vi allernaadigst have anordnet
som følger:

De nuværende Bestyrelser for de sjællandske og de jydsk-
fynske Statsbaner ophæves fra 1ste Oktober d. A. at regne,
og underlægges fra samme Tidspunkt Driften af alle de
Jernbaner med tilhørende Dampskibs- og Dampfærgeforbin-
delse, hvis Drift er eller maatte blive overtagen af Staten,
en af Vor Indenrigsminister udnævnt og umiddelbart under
ham staaende Generaldirektør.

Vor Indenrigsminister vil have at foranstalte det ifølge 17 April.
Foranstaaende videre Fornødne. Nr. 57.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Foreløbig Lov ang. Forholdsregler for at hindre 5 Mai.
Misbrug af den uindskrænkede Udgang til at anskaffe Nr. 64.
Baaben og øve sig i disses Brug. (Justitsmini-
steriet).**

Vi Christian den Niende osv., G. v.: At da det maa befrygtes, at den hidtil stedfindende uindskrænkede Udgang til at anskaffe Baaben og til at øve sig i disses Brug vil blive misbrugt til at forstyrre eller true den offentlige Orden, have vi fundet det nødvendigt i Henhold til Grundlovens § 25 ved foreløbig Lov at træffe de Foranstaltninger, som ere nødvendige for at hindre saadant. Thi byde og befale vi som følger:

§ 1. Enhver, der vil indføre Baaben eller færdige Dele til saadanne, som skulle forblive i Toldterritoriet, skal, forinden Indklarering deraf kan finde Sted, gjøre Anmeldelse til Politimesteren paa det Sted, hvor Indklareringen ønskes, og nøiagtigt angive Forsendelsens Mærker og Indhold samt give fornøden Forklaring om Baabnernes eller Baabendeleenes Bestemmelse.

Finder Politimesteren intet at erindre imod Indførselen, giver han skriftlig Tilladelse til Indklareringen, der paa-beraabes i Specialangivelsen til Toldvæsenet og vedlægges denne.

Finder Politimesteren derimod, at Indførselen af de ommeldte Baaben eller Baabendele ikke bør tilstedes, underretter han Anmelderen herom med Paalæg om at sørge for, at de ommeldte Baaben eller Baabendele udsendes af Riget inden en vis Frist og under saadanne Forholdsreglers Tagtagelse, som af ham findes betryggende, samt med Tilfjendegivelse af, at forsaavidt dette Paalæg ikke nøiagtigen følges,

5 Mai. Nr. 64. ville de paagjældende Forsendelser blive tagne under Politiets Bevaring. Om denne Afgjørelse bliver Toldvæsenet at underrette, og forsaavidt Varerne ikke udsendes af Riget i Overensstemmelse med Paalæget, blive de paa Politimesterens Rekvifition og imod hans Kvittering at udlevere Politiet til Bevaring.

§ 2. Anskaffelse eller Uddeling af Rifler eller andre Krigsvaaben og Indøvelse i Brugen af slige Vaaben forbydes, forsaavidt saadant ikke sker i Embeds- eller Bestillings Medfør eller ifølge vedkommende Myndigheders Paahbud eller Tilladelse. Overtrædelse heraf straffes med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25) eller Bøder, ikke under 50 Kr., forsaavidt ikke høiere Straf er forskyldt efter Lovgivningens almindelige Regler. De ulovligt anskaffede saavel som de ulovligt til Dvæls benyttede Vaaben konfiskeres til Fordel for Statskassen. Paa Meddelagtighed i eller Forsøg paa Overtrædelse af ovennævnte Forbud komme almindelig borgerlig Straffelovs Grundsætninger til Anvendelse.

§ 3. Den i forrige Paragraf omhandlede Tilladelse meddeles, naar Omstændighederne tale derfor, af Amtmanden, i Kjøbenhavn af Politidirektøren. Den kan til enhver Tid tilbagekaldes.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

22 Mai. Nr. 77. Bekjendtgjørelse ang. borgerlig Vielse for Medlemmer af det katolske-apostoliske Trossamfund. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

§ Anledning af, at vedkommende Øvrigheder have betinget Udgangen for Medlemmer af det katolske-apostoliske Trossamfund (Irvingianerne) til at indgaa Ægteskab for den borgerlige Øvrighed uden kirkelig Vielse i Overensstemmelse med Lov af 13de April 1851 af en udtrykkelig Erklæring om, at de ere udtraadte af Fokkelirken, hvilken

Erklæring de Paagjældende have Betænkclighed ved at af- 22 Mai.
 give, bringes det herved efter Brevverling med Justits- Nr. 77.
 ministeriet til almindelig Kundskab, at det nævnte Tros-
 samsund efter de derom trufne Afgjørelser betragtes som
 staaende udenfor Folkekirken, og at derfor Medlemmerne af
 samme som saadanne med Hensyn til Egtteskabs Indgaaelse
 maa være henvisste til den borgerlige Dyrighed i Overens-
 stemmelse med Lov af 13de April 1851.

Bekjendtgjørelse ang. Stadfæstelse paa en Ved- 28 Aug.
 tægt for Kjøbenhavns Brandforsikkring. (Justits- Nr. 147.
 ministeriet).

Paa Justitsministeriets derom allerunderdanigst neblagte
 Forestilling har det behaget Hs. Majestæt Kongen under
 8de d. M. allernaadigst at stadsætte nedenstaaende, af Repræ-
 sentantskabet for Kjøbenhavns Brandforsikkring for Huse og
 Gaarde vedtagne Vedtægt for bemeldte Brandforsikkring.

Den ved Plakat 8. Juni 1733, Plakat 9. Januar 1769
 og Anordning 17. Juli 1795 anordnede Brandkæse for
 Kjøbenhavn bliver herved nærmere ordnet gjennem nedenfor
 anførte Bestemmelser.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Ovennævnte Brandkæse fører Navn af „Kjøben-
 havns Brandforsikkring.“

§ 2. Brandforsikkringens Omraade er indtil videre den
 Del af Kjøbenhavn og Christianshavn, som ligger indenfor
 Fæstningsværkerne eller paa disse, dog med Undtagelse af
 Nyholm, og, hvor Boldene ere eller blive sløise, ligger
 indenfor den Linie, der følger Boulevarden fra Kalvebod-
 strand, indtil den bøier mod Ost, og derefter fortsættes i
 en Linie, der løber Nord om „Orstedsparken“ og „Botanisk
 Have“, og derefter gaar videre langs med og fortsættes i
 Retning af Stockholmsgade.

28 Aug. § 3. Forsikringen skaar aaben for alle private og offent-
 Nr. 147. lige Bygninger, som, overensstemmende med de til enhver
 Tid gjældende Byggelove, ere forsvarligt indrettede mod
 Brandfare, dog med de i §§ 9—11 anførte Undtagelser og
 Begrænsninger.

De nu i Brandforsikringen allerede indtegnede Bygninger,
 som ikke svare til de nu gjældende Bygningsloves Forordninger,
 skulle dog beholde Ret til at forblive i Forsikringen som
 hidtil.

§ 4. Paa de nedenfor fastsatte Betingelser asurerer
 Brandforsikringen imod ethvert Tab, som tilføies den for-
 sikrede Gjenstand ved

- a. Ildbrand samt Slukning, Nedrivning eller anden For-
 anstaltning for at standse og dæmpe udbrudt Ild, —
 forsaavidt Branden ikke er en umiddelbar Følge af
 Krigsoperationer.
- b. Lynild, Explosion af Gas og Lignende, samt Spræng-
 ning af Dampfjelder i Andenmands Eiendom, selv om
 der ikke deraf opstaar Ildbrand; derimod erstattes ikke
 Skade, der er bevirket ved Sprængning ved Krudt,
 Skydehomuld, Dynamit og deslige, forsaavidt den ikke
 henhører under Lit. a.

I følge særlig Forsikring erstatter Brandforsikringen der-
 hos sine Interessenter den Skade, som ved Sprængning af
 Dampfjelder i den Forsikredes egne Bygninger tilføies de
 forsikrede Gjenstande, dog med Undtagelse af selve Damp-
 fjelderne.

§ 5. Brandforsikringens Interessenter ere gjenfidiigt ansvar-
 lige for de Brandforsikringen paahvilende Forpligtelser, —
 Enhver dog kun med Hede af ham til Assurance i Brandfor-
 sikringen indtegnede Bygninger (§ 6) og i Forhold til
 disses Forsikringsfum —, og i det Hele forpligtede til at
 holde sig Brandforsikringens Vedtægt efterrettelig. Den
 Giere af Bygninger, der ligge indenfor Kjøbenhavns Brand-

forsikrings Omraade, tidligere paahvilende Forpligtelse til 28 Aug. at lade disse Bygninger forsikre i Brandforsikringen er Nr. 147. bortfalden ved Lov 15. Mai 1868 § 44, og den, der vil indtræde i Brandforsikringen, kan efter eget Forgodtbefindende forlange de vurderede Bygninger og faste Gjenstande forsikrede for den fulde Vurderingssum (forfaavidt denne ikke overstiger det i § 11 bestemte Maximum) eller for et nøiagtigt opgivet mindre Beløb, hvilket kan gøres enten pro rata af den fulde Vurderingssum eller saaledes, at bestemte Bygninger og faste Gjenstande undtages fra Forsikringen. Eierens kan lade den Del af Taxationsværdien, som ikke forsikres i Kjøbenhavns Brandforsikring, assurere andetsteds, imod at han uden Ophold giver Brandforsikringen skriftlig Underretning derom.

II. Om Gjenstandene for Forsikring.

- § 6. I Brandforsikringen kan indtegnes til Forsikring:
- alle Arter af private og offentlige Bygninger (if. dog §§ 9 og 10), som ere forsvarligt indrettede mod Brandfare i Overensstemmelse med de til enhver Tid gjældende (if. dog § 3, sidste Stykke) Byggelove og Brandanordninger tilligemed det til almindelige fuldsærbige Bygninger hørende mur- og nagelfaste Tilbehør, samt Vinduer, Døre o. Lign.
 - i Forbindelse med Bygningerne Vands- og Gasindlæg med dertil hørende Indretninger, Barneapparater med eller uden Dampskedel, Kaminer, Fajanceovne, Speilglasruder, Parketgulve, Fliser af Marmor eller af andet Materiale og Lignende, forsaavidt disse Gjenstande ere i fast Forbindelse med Bygningerne, samt desuden alle Slags Hegn af Træ, Sten, Jern, Brøndredskaber, Bolværker, Broer o. desl.
 - Bygninger under Opførelse (§ 20).
- § 7. Tilligemed Bygninger kan efter Eierens Begjæring

28 Aug. som særlig Forsikkring indtegnes saadanne ham tilhørende
 Nr. 147. Gjenstande, som, uden at henhøre til det i § 6 nævnte Til-
 behør, dog som Følge af den Forbindelse, hvori de ere
 satte med vedkommende Bygninger, eller ifølge Bygningernes
 særlige Bestemmelse maa betragtes som knyttede til disse,
 saasom:

- a. Badeapparater, Gastroner, Gaslamper, Lysekroner,
 Taarnuhre, Orgeler, faste Speile, vævede eller lignende
 kostbare Tapeter, Boutiksindretninger o. Lign. Egent-
 lige Kunstværker, som Malerier, Statuer, Basreliefs,
 selv om de maatte være i fast Forbindelse med Byg-
 ningerne, kunne ikke forsikres.
- b. i Fabrikbygninger og Værksteder: Maskiner, Damp-
 kvedler, Inventarium, som er fast eller vanskelig kan
 flyttes.

Direktionen har Ret til, hvor den finder det rigtigt, at
 udelukke visse faste Gjenstande fra denne Forsikkring.

§ 8. Naar der i denne Vedtægt senere nævnes Byg-
 ninger, er, forsaavidt ikke det Modsatte er tilkjendegivet, der-
 under indbefattet Alt, hvad der i Henhold til § 6 er ind-
 tegnet i Brandforsikringen.

§ 9. Brandforsikringen tegner ikke Forsikkring paa Byg-
 ninger, der henhøre til en Eiendom, i hvilken der tilvirkes
 eller som benyttes til Oplagssted for Krudt, Skydeboomuld,
 Dynamit eller lignende Sprængstoffer, eller Fyrværkerisager.
 Benyttes en forsikret Bygning senere til ovennævnte Die-
 med, skal Anmeldelse derom uopholdelig gjøres til Direk-
 tionen, og ophører Brandforsikringens Risiko.

§ 10. Brandforsikringen er berettiget til at nægte at tegne
 nye Forsikkringer, naar disse findes uforenelige med Brandfor-
 sikringens Lær, dog at dennes Direktion, hvis den For-
 sikringsføgende fordrer det, skal indstille Sagen med An-
 givelse af Grunden til Nægtelsen til Justitsministeriets
 Afgjørelse.

§ 11. Paa en Forsikkring maa ikke tegnes et hoiere 28 Aug. Beløb end 400,000 Kr. Dverstiger Vurderingssummen af Nr. 147. selve Bygningerne (§ 6) denne Sum, tegnes Forsikringen deraf pro rata af hele Vurderingssummen, men Eieren er berettiget til at lade den Del af Vurderingssummen, som ikke indtegnes i Brandforsikringen, forsikre andetsteds, imod at han uden Ophold giver Brandforsikringen skriftlig Underretning derom (§ 5).

Naar en Del af en Vurderingssum af over 400,000 Kr. angaar Maskiner og faste Gjenstande (§ 7), og selve Bygningsværdien (§ 6) udgjør mindre end det nævnte Maximum, kan selve Bygningsværdien forsikres fuldt ud, og Resten af Maximumsummen kan da tegnes som Forsikkring pro rata af hele Vurderingssummen af de faste Gjenstande.

§ 12. To eller flere Bygninger, der tilhøre eet Matr.=Nr., kunne indtegnes som ligesaa mange enkelte Forsikringer, naar de ere af Grundmur med brandfrit Tag og afskilte fra hinanden ved en isoleret Vælggenhed med et ubebygget Areal imellem sig af mindst 15 Alens Bredde, eller ved en Brandgarl efter Bygningslovens Forskrifter, dog uden nogen som helst Vabning.

3 Brandmure mellem Bygninger eller Bygningskomplexer uden noget brandfarligt Næringsbrug kan Direktionen dog undtagelsesvis indrømme Tilstedeværelse af Vabninger, der ere lukkede med dobbelte, tæt sluttende, selvslukkende Jerndøre.

§ 13. De Bygninger og Gjenstande, som hos Brandforsikringen ere fuldt forsikrede i Genhold til den optagne Vurderingsforretning og de i denne anførte Beløb, maa ikke samtidig forsikres andetsteds mod Skade af den i § 4 nævnte Art, og de Bygninger og Gjenstande, hvoraf Brandforsikringen kun har overtaget Forsikringen for en Del af Vurderingssummen pro rata af den hele, maa ikke andetsteds forsikres for et Beløb, hvorved den samlede Forsikringssum maatte komme til at overskride Vurderingssummen.

28 Aug. Hvis Nogen handler herimod, er Direktionen berettiget Nr. 147. til at hæve den vedkommende Forsikkring, dog at der gives Panthavere og andre Berettigede (if. Lov 15. Mai 1868 § 44) fornøden Frist til at varetage deres Løb, og i Tilfælde af indtruffen Skade har den Skadelidte fortabt al Ret til Erstatning af Brandforsikringen for den paagjældende Eiendom.

III. Om Indtegning i Brandforsikringen.

§ 14. Indtegning som Interessent i Brandforsikringen kan kun ske af den eller dem, der ved Udkomstdokumenter godtgjør, at være Eier af den Eiendom, hvis Bygninger ønskes forsikrede, eller af den, der fra vedkommende Eier har behørig Fuldmagt til at tegne Forsikkring. Naar en Eiendom tilhører 2 eller flere Interessenter, kan kun Een, som dertil har behørig Fuldmagt, indtegnes som stemmeberettiget Interessent.

§ 15. Enhver, som ønsker en Eiendom vurderet til Indlemmelse eller forandret Indtegning under Brandforsikringen, har at henvende sig til Direktionen med skriftlig Begjæring derom, ledsaget af Maalebrevet, og, naar Direktionen maatte anse det fornødent, en af Stadskonduktøren affattet eller attesteret Situationsplan, der viser Bygningernes Beliggenhed paa Grunden. Direktionen har Indseende med, at Forretningens Udførelse sker snarest muligt efter Begjæringens Modtagelse.

§ 16. Indtegning i Brandforsikringen, saavel som Forandring i en tidligere Indtegning, sker i Genhold til en Vurderingsforretning, der under Kontrol af Regjeringens Tilsynsmand foretages af 2 eller flere af Brandforsikringens Vurderingsmestre.

Vurderingsforretningen udføres i Overensstemmelse med den til enhver Tid gjældende af Justitsministeriet approberede Instrux for Brandforsikringens Vurderingsmestre, og i Gen-

hold til de i det approberede Regulativ indeholdte Burde. 28 Aug. ringstregler, dog at Burderingsmestrene, naar Dimensionerne Nr. 147. og Etagerens Høide i en Bygning, Beskaffenheden af de i samme anvendte Materialier, Bygningernes hele indre eller ydre Udstyr eller andre særegne Omstændigheder gjøre Regulativets Burderingsregler derpaa uanvendelige, skulle fravige Regulativets Bestemmelser, imod at det i Burderingsforretningen nøiagtigt angives, hvorpaa Afvigelsen grunder sig.

§ 17. Ved Værdiansættelsen maa selvfølgelig hverken Byggegrund, Beliggenhed eller Salgsværdi, Rettigheder osv. bringes med i Beregning.

§ 18. Forsaavidt de i § 7 omhandlede Gjenstande ønskes forsikrede i Forbindelse med Bygningerne, skulle de specificeres og vurderes enkeltvis og deres samlede Beløb opføres som Forsikringsværdi.

§ 19. Alle Brandforsikringen vedrørende Burderingsforretninger udføres og affattes af de af Brandforsikringen særlig beskikkede Burderingsmestre under Forpligtelse til edelig Bekræftelse.

§ 20. Bygninger under Opførelse, som ønskes forsikrede, anmeldes og vurderes efter de ovenansførte Regler, dog kun etagevis og med de Ændringer, der følge af Forholdets Beskaffenhed.

§ 21. Naar den afholdte Burderingsforretning er godkjenbt af Cieren, og den af ham begjærede Forsikkring er antaget af Direktionen, indtræder Brandforsikringens Risiko, hvorefter behørig stemplet Police udfærdiges og tilstilles den Forsikrede, som er pligtig at godtgjøre Brandforsikringen dens Udlæg til Stempel.

Enhver, der indtegnes som Interessent i Kjøbenhavns Brandforsikkring, erholder leveret et Exemplar af denne Vedtægt samt den gjældende Tarif og meddeeler for Modtagelsen sin Tilslaaelse. Dette iagttages ogsaa ved Cierfste.

28 Aug. § 22. Honoraret til Burderingsmestrene og Regjerin-
 Nr. 147. gens Tilsynsmand for Optagelse af Burderingsforretning i
 Genhold til § 25, saavel som for Burderingsforretninger
 afholdte i Genhold til denne Vedtægts § 25, hvilket udbetales
 forstubsvis af Brandforsikringen, skal vedkommende Eier refun-
 dere Brandforsikringen samtidigt med at han forsyner den paa-
 gjældende Burderingsforretning med Paategning om, hvorvidt
 han vil have Forsikringen tegnet i Genhold til samme.

IV. Om Forandring ved de indtegnede Forsikringer.

§ 23. Naar Eieren forlanger en Eiendom eller enkelte
 Bygninger deraf eller de deri værende faste Gjenstande (§ 7)
 omburderede, foretages en ny Burdering efter de ovenanførte
 Regler.

§ 24. Naar Bygninger og Gjenstande, som ere forsikrede
 under Brandforsikringen, helt eller delvis ødelægges, ned-
 brydes eller bortflyttes, ophører Brandforsikringens Risiko
 i tilsvarende Omfang fra det Dødsblik, da Ødelæggelsen,
 Nedbrydningen eller Bortflytningen finder Sted. Den til
 den ophørte Forsikring eller Forsikringsdel svarende Præmie
 ophører at løbe, for de paagjældende Bygninger fra den
 11te Juni eller 11te December, og for de paagjældende
 Gjenstande fra den 11te i en Maaned, der falder mindst 14
 Dage efter, at Eieren har gjort Anmeldelsen om Foran-
 ningen. Dog er Eieren pligtig til for de ødelagte eller
 nedbrudte Bygningers Vedkommende at deltage i Brand-
 forsikringens Forpligtelser ligesom udtrædende Interessenter
 (jfr. § 30).

Nedsættelse af Præmie efter en Brandskade finder kun
 Sted, naar Erstatningen udgjør over 500 Kr. (§ 49, tredje
 Stykke).

§ 25. Naar Bygninger nedbrydes og gjenopføres eller
 delvis ombygges, eller der foretages væsentlige Forandringer
 i deres indvendige Dele, bør ny Burdering over Eiendom-
 mens samtlige Bygninger eller en partiel supplerende Bur-

bering over det Nybyggede optages. Forinden saadan Bur= 28 Aug. dering har fundet Sted, og den tilsvarende Forandring i Nr. 147. Forsikkringen tillige er antaget af Direktionen, har den Forsikrede intet Krav paa Erstatning af Brandforsikkringen for den selve det Nybyggede overgaaede Ildbrandskade.

§ 26. Omvurdering skal foretages af de indtegnede Bygninger hvert 10de Aar og af de indtegnede Maskiner og faste Gjenstande hvert 5te Aar, hvilke Tidsfrister regnes fra Datoen af den senest foretagne Hovedvurderingsforretning.

Der skal gives Policen Paategning om Forandringen i Forsikkringssummen.

Disse Omvurderinger, som foretages efter de ovenfor fastsatte Regler, betales af Brandforsikkringens Kasse.

§ 27. Naar en Eiendom deles i flere Matr.-Nr., bliver hver Del særskilt at vurderes efter de almindelige Regler og ny Police at udsærdige, hvorefter den ældre Forsikkring udslettes.

§ 28. Flyttede Gjenstande, der ere indtegnede i Henhold til § 7, fra den Bygning, hvori de ere indtegnede, til en anden Bygning under samme Forsikkring, skal Eieren inden 4 Uger derefter skriftlig anmelde det for Direktionen.

I modsat Fald fortabes Ret til Erstatning for de omflyttede Gjenstande.

§ 29. Gives der nogen Bygning en Indretning eller Anvendelse, der efter Brandforsikkringens Tarif medfører Erlæggelse af Tillægspræmie eller høiere Tillægspræmie, end der hidtil er svaret deraf, skal Eieren skriftlig anmelde Forandringen til Direktionen inden 4 Uger efter, at den er begyndt, og saastremt saadan Anmeldelse forsømmes, bliver Tillægspræmien, der skulde have været betalt for den forløbne Tid, til den næstpaafølgende Termin at tilsvare med det dobbelte Beløb.

Det Stempelgebyr, som efter Lovgivningens skal erlægges paa Grund af Tilføielser paa ældre Policer, betales af vedkommende Eiere.

28 Aug.

V. Om Udtrædelse.

Nr. 147. § 30. Udtrædelse af Brandforsikringen kan finde Sted i Genhold til Lov af 15de Mai 1868 § 44, altsaa saaledes at Udtrædelsen kan ske ved ethvert Assuranceaars Udløb efter 3 Maanedes forudgaaet Opsigelse og imod at Cieren betaler den indtil Udtrædelsen paaløbne Præmie og sin Andel i de indtil Udtrædelsen indløbne Skadeserstatninger, saafremt disses Beløb skulde overstige Brandforsikringens Fond. Forinden nogen Bygning udstettes af Brandforsikringen, maa Cieren tilveiebringe Samtykke dertil fra alle dem, der inden Assuranceaarets Udgang ere indtegnede i Pantebogen som Pantekreditorer, deriblandt ogsaa den eller dem, der ere berettigede til Hæftelsen til Nationalbanken eller den i Stedet for samme udstedte Panteobligation, saavel som fra dem, der isvrigt ved thinglæste Kjøbekontrakter eller andre Overdragelsesdokumenter eller Udlægsforretninger eller deslige have erhvervet Adkomster til Eiendommen, ligesom der om Udsettelsen bør gjøres Paategning paa de udstedte Panteobligationer og fornævnte Adkomstdokumenter.

VI. Om de forsikrede Bygningers Vedligeholdelse.

§ 31. Det paahviler Cieren at holde de forsikrede Bygninger med Tilbehør forsvarlig vedlige. Skjønes det, at forsikrede Bygninger ere saa slet vedligeholdte, at de oien synlig ikke længere svare til deres Forsikringssum, kan Direktionen lade en Omvurdering afholde, hvorefter Forsikringen nedsættes til Bygningernes reducerede Værdi, efter at Pantehaverne og andre Berettigede (§ 13) ere blevne underrettede derom 6 Maaneder iforveien.

§ 32. Kommer Direktionen til Kundskab om, at der ved Bygningernes Indretning eller Brug finder Overtrædelse af Brand- og Bygningsanordningerne Sted, skal derom gjøres Anmeldelse til vedkommende Autoritet, og dersom et af rette Vedkommende givet Tilhold om Rettelse af Mang-

lerne, eller gjort Forbud mod ulovlig Benyttelse af Byg- 28 Aug.
ninger med Tilbehør, ikke efterkommes, kan Eiendommen ud- Nr. 147.
settes af Forsikringen, idet Underretning derom meddeles
Pant haverne og andre Berettigede (§ 13) saa betimeligt, at
de kunne varetage deres Løb.

§ 33. Enhver Interessent i Brandforsikringen er pligtig
at give Direktionen og Vurderingsmændene uhindret Udgang
til at besigtige og omvurdere de under Brandforsikringen
indtegnede Eiendomme.

VII. Om Erstatningers Ansættelse.

§ 34. Vil Eieren af Bygninger, som ere forsikrede i
Brandforsikringen, forlange Erstatning for indtruffen Brand-
skade eller Explosionskade, skal han inden 2 Gange 24
Timer eller i alt Fald snarest mulig, efter at han er kommen
til Kundskab om Branden, gjøre skriftlig Anmeldelse om
denne til Direktionen.

I Mangel af saadan Anmeldelse bliver at afforte i Erstat-
ningen 10 pCt. af Erstatningssummen, dog ikke over
100 Kr.

Sker imidlertid Anmeldelsen saa længe efter Branden
eller under saadanne Forhold, at der er Anledning til at
antage, at der er foregaaet Forandring i den faktiske Til-
stand, som var bevirket ved og var tilstede umiddelbart
efter Branden, paahviler det den Skadelidte at føre Bevis
for, hvorledes Tilstanden da var. Først naar saadant Bevis
paa fyldestgjørende Maade er præsteret, kan Erstatningen
fordres bestemt og udbetalt efter vedtægtsmæssig Dmgang.

Er ingen Anmeldelse sket inden 6 Maanedes efter, at
Skaden er sket, har den Skadelidte mistet ethvert Krav paa
Erstatning.

§ 35. For Brandforsikringen har ladet foretage Vur-
dering af Skaden, maa der ikke bortføres Noget, som har
været indbefattet under Forsikringen. Som der i det Hele
af den Skadelidte ikke maa foretages Noget, som kan være til

28 Aug. Skade for Brandforsikringen, saaledes maa særlig Mure eller Nr. 147. Eign. ikke nedrives uden af Brandvæsenet eller efter dets Ordre.

§ 36. Det paaligger den Skadelidte, saasnart Brandvæsenets Virksomhed er endt, at foranstalte Tomten ryddet, saa vidt som Bestemmelserne i § 35 tillade, for at nøiagtigst mulig Vurdering af Skaden kan finde Sted. Skal dette ikke, er Direktionen berettiget til paa den Brandlidtes Bestofning at foranstalte det i saa Henseende Fornødne.

§ 37. Saasnart Vurdering kan finde Sted, foranstaltes denne uden Ophold af Direktionen ved to eller flere af Brandforsikringens Vurderingsmestre under Direktionens Tilsyn. Saavidt muligt bliver den Skadelidte at tilfige til at overvære Vurderingen, og da med Aftens Barsel.

Vurderingsforretningen bekostes af Brandforsikringen.

Dersom der, efter at Forsikringen er tegnet, ved det Forsikrede er foretaget Forandringer, som ikke ere blevne forsikrede, skule disse ikke medtages under Vurderingen, ibet de skule holdes udenfor Beregningen af Erstatningen.

§ 38. Skaden betragtes som total for de Bygninger, hvis Bygningsdele ere fuldstændig ødelagte, eller hvis tilbageblevne Dele ikke kunne bibeholdes, naar Gjenstandene skule bringes i den forrige Stand.

I andet Fald betragtes Skaden som partiel, selv om Bygningernes Istandsættelse eller Gjenopførelse er forbudt i Lovgivningen.

§ 39. Ved total Skade blive Resterne af de afbrændte Bygninger at vurdere til den Værdi, de til Nybygning eller andet Brug kunne have for den Skadelidte, som er forpligtet til at overtage dem, og Erstatningen ansættes til det fulde Forsikringsbeløb med Fradrag af Resternes Værdi (jfr. dog § 41).

Resterne af Maskiner og andre faste Gjenstande blive ligeledes at vurdere og den udfundne Værdi at fradrage den for disse indtegnede Forsikringssum.

§ 40. Er Skaden partiel, beregnes Erstatningen til 28 Aug. Beløbet af Udgiften ved at bringe Gjenstandene i den tid. Nr. 147. ligere Stand i Overensstemmelse med Specifikationen og Beskrivelsen i den til Grund for Forsikringen liggende Vurderingsforretning (jfr. dog § 41). Dog kan saadan Erstatning i intet Fald ansættes høiere end Gjenstandenes Forsikringssum.

§ 41. Ved pro rata Forsikringer beregnes Erstatningen efter Forholdet mellem Forsikringssummen og den i Vurderingsforretningen opførte Forsikringsværdi. Dette gjælder enten Skaden er total eller partiel.

§ 42. Naar Brandforsikringens Direktion har prøvet og antaget Vurderingsforretningen, skal en bekræftet Gjenpart af denne tilfås den Skadelidte, der da er pligtig til at forelægge Direktionen Panthavernes Samtykke til Erstatningens Udbetaling, ligesom han, forsaavidt Undersøgelse af det Offentlige er foretaget i Anledning af Branden, skal indsende en Udskrift af de til den Hensigt afholdte Forhør.

Panthavernes Samtykke er ikke fornødent, naar Summen ikke overstiger 500 Kr., heller ikke, naar forinden Udbetalingen Skaden er afhjulpen, og den paagjældende Eiendom efter foretagen Vurdering igjen er forsikret for mindst det samme Beløb som før Beskadigelsen.

§ 43. Er der beordret Tiltale mod den Skadelidte, kan han ikke fordrø Erstatningen udbetalt forinden 8 Dage efter, at den endelige Afgjørelse, om der paahviler ham noget Ansvar med Hensyn til den paagjældende Ildebrand, har fundet Sted, og at der derom er givet Direktionen skriftlig Meddelelse, bilagt med fornøden Dokumentation.

§ 44. Den Skadelidtes Ret til Erstatning forbrydes, naar det ved Dom er konstateret, at han med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed har bevirket Branden. Erstatningen forbeholdes imidlertid, saavidt den kan tilstrække, til at holde

28 Aug. Panthavere og andre Berettigede (jfr. § 13) skadesløse, men Nr. 147. Brandforsikfringen har da Regres herfor til den Skadelidte.

§ 45. Dersom Brandforsikfringens Direktion eller den Skadelidte ikke er tilfreds med den af Brandforsikfringens Vurderingsmestere fassatte Skadeserstatning, kan denne bestemmes ved Overtskjon, hvilket kan forlanges af enhver af Parterne. Begjæringen herom skal af den vedkommende Part skriftlig fremsættes inden 4 Uger efter, at Vurderingsforretningen til Bestemmelse af Skadeserstatningen er afholdt. Overtskjønnet bliver paa den for deslige Forretninger sædvanlige Maade at foretage af uvillige af Retten udmeldte Mænd, hvis Antal skal være det dobbelte af det, som har optaget den omstridte Vurderingsforretning, og skulle de inden Retten afhjæmle Overtskjønnsforretningen.

Det ved Overtskjønnet fremkomne Resultat er forbindende og afgjørende for begge Parter uden Refurs til Domstolene. Betaling for Overtskjon udredes af den Part, Skjønnet gaar imod.

VIII. Om Præmien.

§ 46. Enhver Interessent har til rette Forfaldstid at erlægge de til ethvert Tidspunkt fassatte Præmier.

Dersom det i § 60 omtalte Tilfælde, at Brandforsikfringens Reservecfond paa Grund af større Brandskadeerstatninger maatte komme til at udrede Tilskud til Extrafonden, maatte indtræde, er enhver Interessent pligtig til at erlægge den Extrapremie, som da maatte blive bestemt, ligeledes til den normerede Forfaldstid.

§ 47. Præmien erlægges halvaarstvis for hele det sidst forløbne Halvaar i 11te Juni og 11te December Terminer. Det samme gjælder ogsaa med Hensyn til Forhøielse af Præmier som Følge af Omvurdering.

Tilægspræmie (§ 50 og § 54), Inventariepræmier (§ 52) og Explosionspræmier (§ 55) beregnes fra den 11te i den

Maaned, hvori Forsikringerne indtegnes eller forhøies ved 28 Aug. Omvurdering, og betales i den næstpaafølgende 11te Juni Nr. 147. eller 11te December Termin.

§ 48. Præmier, der ikke erlægges i rette Tid, inddrives ved Udpantning overensstemmende med Lov 29de Marts 1873.

Ingen Eiendom maa udsættes af Brandsforsikringen paa Grund af resterende Præmie.

§ 49. Af alle Bygningsforsikringer (§ 6), som indtegnes i Brandsforsikringen, erlægges i de første 33 Aar en ordinær Præmie af 1 pro mille aarlig, hvoraf $\frac{5}{8}$ indgaar under Brandsforsikringens aarlige løbende Indtægter, medens der til Dannelse af en Kapital, hvoraf 4 pCt. er saa stor som 1 pro mille af Forsikringen, aarlig henlægges de tilbageværende $\frac{3}{8}$ pro mille (med $\frac{3}{16}$ pro mille halvjaarlig). Kapitalen tilhører Reservecapitalen.

Erlæggelsen af denne ordinære Præmie bortfalder for de Forsikringsbeløb, hvoraf denne Præmie er svaret uafbrudt i 33 Aar (i 66 halvjaarlige Terminer), i hvilken Tid de til Reservecapitalen henlagte Bidrag med Rente og Rentens Rente ville udgjøre $2\frac{1}{2}$ pCt. af Forsikringssummen. I Stedet for den ordinære Præmie træder da 4 pCt. aarlig Rente af de opsamlende $2\frac{1}{2}$ pCt. af Forsikringssummen, hvilken Rente netop er 1 pro mille aarlig af denne Forsikringssum, og indgaar ligeledes under de løbende aarlige Indtægter.

Naar Brandsforsikringen udreder en Erstatning af over 500 Kr. for Brandskade paa en Eiendom, nedsættes den ældre Forsikring med Erstatningens Beløb, og de nyopsførte Bygninger eller Bygningsdele, som opføres i Stedet for det Ødelagte, blive da efter lovlig Dmgang at indtegne som ny Forsikring fra den i den Anledning afholdte Vurderingsforretningens Datum.

Naar Bygningerne paa en Eiendom, hvoraf der er svaret ordinær Præmie i 33 eller færre Aar, helt eller delvis ned-

28 Aug. rives, kan Præmiefriheden eller Retten til at erhverve en Nr. 147. saadan kun bevares, ved at Præmieforpligtelsen, forsaavidt den før Nedrivningen var tilstede, uafbrudt sydsesgjøres, som om Nedrivningen ikke havde fundet Sted.

Ved Deling eller Sammenlægning af Eiendomme, hvis Bygninger ere indtegnede i Forsikringen, bestemmer Direktionen i hvert enkelt Tilfælde, hvorledes der efter Rimelighed og Billighed forholdes med allerede opnaaet fritagelse for Erlæggelse af den ordinære Præmie for de paagjældende Bygninger eller med disses Anciennetel dertil.

§ 50. Af enhver Bygning (§ 6), der er eller bliver indrettet eller benyttes til saadan Fabriksdrift eller større Næringsbrug, som i den særlige af Justitsministeriet approberede Klassifikations-Tarif er opført som medførende en særegen forsøgt Brandfare, erlægges foruden ovennævnte ordinære Præmie endvidere en Tillægspræmie, som nærmere angives i den ovennævnte Tarif.

Derfor der i en Bygning eller i flere med hinanden forbundne Bygninger er samlet forskellige mindre Næringsbrug af den ovennævnte Art, som i deres Forening maa antages at medføre en lignende større Brandfare som de i det forrige Stykke anførte, saa skal den eller de paagjældende Bygninger kunne belægges med Tillægspræmie.

Om de faktiske Omstændigheder ere saadanne, at Tillægspræmie eller Inventariepræmie (§ 52) bør erlægges, samt hvilken Præmie der i saa Tilfælde skal svares, afgjøres af Brandforsikringens Direktion eller, forsaavidt den Forsikrende derom fremsætter Begjæring, af Direktionen i Forbindelse med det af Repræsentantskabet valgte faste Udvalg, uden Refurs til Domstolene.

§ 51. Naar der paa en Eiendom findes en eller flere Bygninger, som skulle, eller, hvis de vare indtegnede i Brandforsikringen, skulde svare Tillægspræmie efter foregaaende §, bliver denne at erlægge for den hele Forsikring, forsaavidt

Direktionen ikke efter Indstilling af Vurderingsmestrene heri 28 Aug. indbrømmer en Lempelse paa Grund af en tilstrækkelig Isolation mellem den eller de brandfarlige og de almindelige Bygninger. Nr. 147.

§ 52. Naar de i § 7 ommeldte Maskiner og faste Gjenstande begjæres forsikrede i Forbindelse med Bygningerne, erlægges derfor en særegen Præmie, „Inventariepræmie“, hvis Størrelse fastsættes i den i § 50 ommeldte Klassifikations-Tarif.

§ 53. Den i §§ 50 og 52 ommeldte Klassifikations-Tarif revideres, naar denne Vedtægt er stadfæstet, og fremdeles hvert 5te Aar.

§ 54. Udgjør en Forsikkring, der omfatter Bygninger, hvori drives nogen af de i nysnævnte Tarif anførte Næringsveie, mere end 240,000 Kr. indtil 320,000 Kr., skal der erlægges en Forhøielse af 25 pCt. af det samlede Beløb af ordinær og Tillægspræmie for hele Eiendommen, og dersom Forsikkringssummen udgjør over 320,000 Kr. indtil det vedtægtsmæssige Maximum af 400,000 Kr., erlægges en Forhøielse af 50 pCt.

§ 55. For Forsikkring mod Explosions-skade ifølge særlig Begjæring og i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 4, sidste Stykke, betales en Explosionspræmie af 25 pCt. af det samlede Beløb af Præmierne for de Bygninger og faste Gjenstande, som ifølge Eierens Begjæring maatte indtegnes til Forsikkring mod Explosion.

For de i §§ 50—55 omhandlede Tillægspræmier indtræder ingen Præmiefrihed.

IX. Om Reserve- og Ekstrafondene.

§ 56. Reservefonden bestaar af:

- a. Den i Henhold til § 49 opsparede Kapital ved aarlig henlagte Bidrag af $\frac{2}{3}$ af den ordinære Præmie, hvorved i 33 Aar med Rente og Rentens Rente er dannet en

28 Aug. Fond af $2\frac{1}{2}$ pCt. af de 33aarige saakaldte „gamle“
 Nr. 147. Forsikringer. Renten af denne Fonds Formue gaar ind under Brandforsikringens aarlige løbende Indtægter.

- b. Summerne af de i Henshold til samme § 49 aarlig henlagte Bidrag med Rente og Rentens Rente for de Forsikringssummer, der ere yngre end 33 Aar, saakaldte „nye“ Forsikringer. Renten af disse oplagte Summer lægges fremdeles til Kapitalen, indtil denne for vedkommende Forsikring udgjør $2\frac{1}{2}$ pCt., hvorpaa Reglen under Littr. a. kommer til Anvendelse derpaa.

§ 57. Naar en Interessent udtræder af Brandforsikringen, overføres den Del af Reservecapitalen, der vedkommer den paagældende Eiendom, fra Reservecapitalen til Extrafond, § 58.

Paa samme Maade forholdes, naar en Forsikringssum helt eller delvis udgaar som Følge af Brandskade, eller fordi den forlanges udslettet.

§ 58. Extrafondens dannes af Brandforsikringens aarlige Overskud, samt af de Summer, som dertil overføres fra Reservecapitalen i Henshold til §§ 56 og 57. Extrafondens anvendes til at dække den Underbalance, som i uheldige Aar maatte opstaa.

Renten af denne Fonds Formue gaar ind under Brandforsikringens aarlige løbende Indtægter.

§ 59. Reservecapitalens og Extrafondens Midler frugtbargjøres efter Reglerne for Anbringelse af Umyndiges Midler.

Kassereholdningen skal, forsaavidt den ikke af Hensyn til nær forestaaende Udbetalinger behøver at holdes tilbage i Kontanter, anbringes ved Indlaan i en Bank eller Sparekasse eller ved Indkjøb af Stats- eller Kreditforenings Obligationer eller Nationalbankaktier.

§ 60. Derfor Extrafondens ikke skal være tilstrækkelig til at bestride Udredelsen af større Brandskadeerstatninger, skal det Manglende udredes af Reservecapitalen, men erstattes

denne ved en Paaligning af en Extrapremie paa samtlige 28 Aug. Bygningsforsikkringer (§ 6), der vare indtegnede paa det Nr. 147. Tidspunkt, da de Brandskader indtraf, som have medført Reserverfondens Formindskelse, i ligeligt Forhold til Forsikkringssummerne. En saadan Extrapremie skal dog kun opkræves, naar Formindskelsen af Reserverfonden udgjør $\frac{1}{2}$ pro mille eller derover af samtlige Bygningsforsikkringer, og den maa ikke uden Repræsentantskabets Samtykke opkræves med mere end $\frac{1}{2}$ pro mille halvaarlig.

X. Om Gjenforsikkring.

§ 61. Brandforsikkringen er berettiget til at lade en Del af sin Risiko gjenforsikke eller paa anden Maade overføre paa andre, samt til ogsaa at udvide Forsikkringens Omraade ved Overenskomst med andre herbørende Brandforsikkringer med gensidigt Ansvar. I intet af disse Tilfælde forandres Brandforsikkringens og de Forsikredes gjenfaldige Forhold.

XI. Om Regnskabsvæsenet.

§ 62. Brandforsikkringens Regnskabsaar løber fra 1ste Oktober til 30te September. Direktionen skal hver Maaned opgjøre en Oversigt over Brandforsikkringens Indtægter og Udgifter samt de indtrufne Skader i den forløbne Maaned, hvilken Oversigt meddeles det faste Udvalg.

Inden 6 Uger efter hvert Aars 30te September aflægges det aarlige Regnskab og Forklaring over Brandforsikkringens Indtægt og Udgift, dens Status og Risiko m. m., hvilket Regnskab tilstilles en af Repræsentantskabet valgt Revisor til Revision, hvorpaa det forelægges det faste Udvalg til Erklæring, forinden det fremsendes til Repræsentantskabet til Decision.

Et trykt Exemplar af Regnskabet skal tilstilles Justitsministeren og enhver af Brandforsikkringens Interessenter.

28 Aug.

XII. Om Afgjorelse af Tvistigheder.

Nr. 147. § 63. Derfom nogen Interessent tror sig forurettet af Direktionen, kan den Vedkommende derover indgive Klage gennem det faste Udvalg til Repræsentantskabet, som da træffer sin Afgjorelse i den paagjældende Sag. Dog kan vedkommende Klager forlange denne Afgjorelse henvist til Justitsministeriet, eller, naar Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Baatjendelse, til disse.

XIII. Om Bestyrelsen.

§ 64. Kjøbenhavns Brandforsikring bestyres af et Repræsentantskab, med en Underafdeling af dette, benævnet det faste Udvalg, og en Direktion.

§ 65. Repræsentantskabet skal bestaa af halv saa mange Medlemmer, som Forsikringsbeløbet for Bygninger ved Regnskabsaarets Begyndelse omfatter Millioner Kr., dog at Antallet ikke maa være under 100.

§ 66. I Løbet af 6 Uger, efter at det ordentlige Repræsentantmøde (jfr. § 72) er afholdt, foretages Valg af Repræsentanter.

§ 67. Repræsentanterne vælges for 6 Aar, men kunne gjen vælges. Hvert Aar afgaa de Medlemmer, der have haft Sæde i 6 Aar, men i deres Sted vælges saa mange ny Repræsentanter, at Antallet af Repræsentanter derved kommer til at svare til det i § 65 bestemte.

§ 68. Valget sker med simpel Stemmeslæb og ved Hjælp af Stemmesedler, der omsendes til Interessenterne, og som have en saadan Form, at de let kunne sendes tilbage. De ledsages af en Fortegnelse over de Repræsentanter, der fratæde eller ere døde i Aarets Løb, med Forslag fra det faste Udvalg til andre Medlemmer i deres Sted. Naar Stemmeantallet er lige, afgjør Lodtrækning, hvem der er valgt.

§ 69. De, der efter den Valgte have flest Stemmer, 28 Aug. blive Suppleanter og træde til efter Antallet af de paa Nr. 147. dem faldne Stemmer; dog træde de kun til, naar et Medlem ikke modtager et paa ham faldet Valg, men ikke i Aarets Løb.

§ 70. Valgberettiget og valgbar er enhver Interessent, der har Myndighedsalderen, er raadig over sit Bo, og ikke ved Dom er kjendt skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 71. Indsigelser mod Gyldigheden af et Valg afgjøres af det faste Udvalg.

§ 72. I Kalenderaarets sidste Kvartal afholdes det aarlige ordentlige Repræsentantmøde. Paa dette forelægges Regnskabet for det sidst forløbne Regnskabsaar til Kwittering. Forslag til nye Udgiftsposter eller til Forandring i ældre eller andre Forslag forhandles og afgjøres, ligesom Valg foretages, nemlig af

Formand og Næstformand for Tidrummet indtil næste ordentlige Repræsentantmøde;

Medlemmer af det faste Udvalg og tre Suppleanter til dette;

Direktørerne;

en lønnet Revisor og

Medlemmer til Udvalg, der ere besluttede nedsatte.

§ 73. Et overordentligt Repræsentantmøde bliver at afholde, naar dets Afholdelse, med Angivelse af Forhandlingsgjenstande, forlanges enten af Direktionen, eller af det faste Udvalg, eller af 15 Repræsentanter.

§ 74. Et Repræsentantmødes Afholdelse bekjendtgjøres 3 Uger forud i den Berlingske Tidende og Adressavisen. En Dagsorden, der angiver de Sager, der skulle forhandles i Mødet, omdeles iblandt Repræsentanterne 8 Dage, forinden Mødet afholdes. For at en Sag kan finde Afgjørelse paa et Repræsentantmøde, maa den være anmeldt for Formanden

28 Aug. senest 14 Dage, førend dette affholdes. Kun Sager, der Nr. 147. have været anførte paa den omdelte Dagsorden, kunne afgjøres i et Repræsentantmøde. Efterat Dagsordenen er omdelt, ligge Sagerne til Eftersyn for Repræsentanterne paa Brandforsikringens Kontor.

I paatrængende Tilfælde kan dog et Repræsentantmøde sammenkaldes med kortere Barsel, men i saa Tilfælde skal Spørgsmaalet om, hvorvidt den paagældende Sag maa foretages, være at forelægge de Mødende, af hvilke mindst de $\frac{3}{4}$ maa stemme for Sagens Foretagelse.

Saalænge Afstemningen ikke er begyndt, kan ethvert Medlem af Directionen eller af Repræsentantskabet stille Vædringsforslag. Repræsentantskabet kan ogsaa inden Afstemningen henvise en Sag til Udvalgsbehandling, naar der stilles Forslag derom. Forhandlingen om Sagens Realitet standses da, indtil Forslaget om Udvalgsbehandling er afgjort.

Repræsentantskabet kan vedtage, at en Sag skal underkastes to Behandlinger, naar Forslag derom fremsættes, inden Afstemningen er begyndt; den anden Behandling kan foregaa paa et Møde, der er indkaldt ved omdelte Tilfigelses sedler med mindst 4 Dages Barsel, paa hvilket Møde da kun denne Sag afgjøres.

§ 75. Afstemning sker i Reglen ved Haandsoprækning, men, naar Formanden anseer det nødvendigt, eller naar 8 Medlemmer forlange det, sker den ved Stemmesedler. Valg foregaa i Reglen skriftlig ved Stemmesedler. Ved alle Afstemninger gjør Formandens Stemme Udslaget, naar der er lige mange Stemmer paa hver Side.

Ejendelig Stemmesedler er tilstrækkelig undtagen ved Valg af Direktører, Formand, Næstformand og Medlemmer til det faste Udvalg, hvortil behøves over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Opnaaes ved et saadant Valg ikke strax over Halvdelen af Stemmerne, sker der frit Omvalg; opnaaes heller ikke da over Halvdelen af Stemmerne, sker Omvalget

saaledes, at af dem, der have flest Stemmer, tages dobbelt 28 Aug. saa mange, som der skal vælges, og kun paa dem Nr. 147. stemmes der.

Til Repræsentantmøderne have alle Interessenter Udgang, forsaavidt Bladfen tillader det; ligeledes skal der drages Omsorg for særlige Pladser til Bladenes Referenter. Forstyrre Tilhørerne god Orden, kan Formanden ophæve Mødets Offentlighed.

Formanden kan udelukke Sager fra offentlig Behandling (Sager, der svæve for Retten, personlige Spørgsmaal o. Lign.), men, naar et Medlem forlanger det, da skal det sættes under Afstemning, om Udelukkelsen fra offentlig Behandling bør finde Sted. Et Medlem kan ligeledes forlange afstemt over, om en Sag skal foretages for lukkede Døre, naar Formanden ikke har bestemt det.

§ 76. Forhandlingerne styres af Repræsentantskabets Formand, der leder og bestemmer Afstemningerne, og hans Kjendelse er i enhver Henseende afgjørende lige overfor enhver Tilskedeberørende. Alt, hvad der vedkommer Forretningsgangen i Repræsentantskabet, varetages af Formanden; han bærer saaledes Omsorg for, at der er et passende Lokale til Afbenyttelse ved Repræsentantmøderne; han sørger for, at Repræsentanterne i rette Tid og paa rette Maade erholde Tilføjelse til Møderne og andre Meddelelser.

Han paaser, at der føres fornøden Journal over indkomne og afgjorte Sager; han aabner Skrivelser til Repræsentantskabet og expederer Skrivelser fra dette. Til Medhjælp herved og til at fungere som Sekretær ved Repræsentantmøderne kan han benytte en af Kontorets Personale, som Direktionen dertil anviser.

De Udgifter, som Repræsentantskabets Forretningsgang medfører, anvises af Formanden.

Næstformanden træder i Formandens Forsald aldeles i hans Sted.

28 Aug. § 77. I Repræsentantmøderne føres en Protokol over Nr. 147. Alt, hvad der vedtages; efter Forhandlingernes Slutning oplæses det Tilførte, og Protokollen underskrives af Formanden og saa mange af de Tilstedeværende, der ville det. Efter ethvert Repræsentantmøde besørger Formanden en Offentliggjørelse af det, der er ført til Protokollen, ledsaget af et Udtag af de Sager, der have været forhandlede.

§ 78. Det faste Udvalg bestaar af 9 Medlemmer foruden Formanden og Næstformanden. Hvert Aar afgaa de 3 Medlemmer, der have været længst i Udvalget.

Foraaavidt noget Medlem i Aarets Løb udtræder eller døer, indtræder i den Paagjældendes Sted den Suppleant, der er valgt med de fleste Stemmer, og saa fremdeles.

Udvalget samles saa ofte, Direktionen eller Formanden eller 5 af dets Medlemmer anser det nødvendigt. Det kan tage Beslutninger, naar 5 Medlemmer foruden Formanden ere tilstede; det vedtager selv sin Forretningsorden.

§ 79. Pladser, der i Aarets Løb blive ledige i det faste Udvalg, besættes ved næste ordentlige Repræsentantmøde for Resten af den Tid, for hvilken det afgaaede Medlem er valgt.

§ 80. Det faste Udvalg besørger ved Hjælp af den valgte Revisor Aarets Regnskab revideret. Det afgiver sin Erklæring om Forslag, der skulle for Repræsentantskabet. Det kan paa Repræsentantskabets Begne indtrømme Bevillinger, naar disse hver for sig ikke overstige 200 Kr. Det kan paa Repræsentantskabets Begne efter Forslag af Direktionen og i Forbindelse med den endelig afgjøre Tvivlspørgsmaal angaaende Omraadet og Forstaaelsen af Præmielarifens Bestemmelse (§ 50 in fine). Ved de Meddelelser om enhver Brandskade, som Direktionen maanedlig skal give dette Udvalg, har dette Leilighed til at gjøre sig bekendt med disse Sager. Det paaser til forskjellige Tider, om Bogføringen holdes à jour, og om Kassen er i Orden. Dets Samtykke

udkræves med Hensyn til 1) Valg af Brandforsikringens 28 Aug. Forretningsfører, Bogholder, Kasserer og Taxationsmænd, Nr. 147. 2) Fastsættelsen af Reglerne for Frugtbjergjørelsen af Reservefonden og Kassebeholdningen samt midlertidige Laans Optagelse, 3) Afslutning af Gjenforsikring eller lignende Overførelse paa Andre af Brandforsikringens Risiko, forsaavidt saadan Foranstaltning har Hensyn til mere end enkelte Eiendomme.

§ 81. Ethvert af det faste Udvalgs Medlemmer kan efter sit Dødsfald gjenneengaa i Kontoret Brandforsikringens Bøger og samtlige Protokoller.

§ 82. Direktionen bestaar af 3 Medlemmer. De vælges af Repræsentantskabet for et Tidstrum af 6 Aar og kunne gjenvalgtes. Valget er ikke bundet til Interessenter i Brandforsikringen.

2 Aar efter det første Valg af alle 3 Direktører afgaar en af dem, og 4 Aar fra samme Tidspunkt en anden af dem, hvilken Afgang bestemmes ved Lodtrækning.

Vakancer i Aarets Løb besættes ved Konstitution af det faste Udvalg for Tiden indtil det næste ordentlige Repræsentantskabsmøde. Ved dette besættes de ledige Pladser for Resten af den Tid, for hvilken de afgangende Direktører vare valgte.

Kaar en Direktør har Forsald i længere Tid end en Maaned, kan det faste Udvalg konstituere en anden i hans Sted.

§ 83. Direktionen leder med Bistand af en Forretningsfører samtlige Brandforsikringens Unliggende med de i denne Vedtægt angivne Begrændsninger og under Ansvar for Repræsentantskabet.

Med Samtykke af det faste Udvalg ansætter, suspenderer eller afsætter den Forretningsføreren.

§ 84. Direktionen vælger selv sin Formand og holder Møde mindst 1 Gang om Maaneden og desuden, saa ofte Formanden maatte bestemme. Det er overladt Direktionen

28 Aug. selv at vedtage de fornødne reglementariske Bestemmelser for Nr. 147. sin Virksomhed og Forretningernes Fordeling. Saadanne Bestemmelser meddeles det faste Udvalg.

Direktørerne oppebære hver et Honorar af 1,200 Kr. aarligt.

§ 85. Forretningsføreren leder under Direktionens Kontrol og under Ansvar overfor denne den daglige Forretningsgang efter de Regler, som Direktionen foreskriver. Han antager alle Forsikringer, som kun ere ordinær Præmie undergivne, underskriver paa Direktionens Vegne alle Policer med Paraph af Bogholderen, godkjenner alle Skadeserstatninger paa 2,000 Kr. og berunder og anviser disse samt alle de løbende Udgifter ligeledes med Paraph af Bogholderen.

I Tvivlstilfælde forelægger han den paagjældende Sag for Direktionen til Afgjørelse.

Alle Sager, som ere forbeholdte Direktionens Afgjørelse, forberedes af ham ved at forshynes med de fornødne Oplysninger og hans Betænkning, ligesom han i det Hele er pligtig til at forshyne Direktionen med alle til Brandforsikringens Tarv og Fremgang sigtende Oplysninger, som Direktionen maatte ønske.

§ 86. Direktionen antager de Forsikringer og godkjenner de Skadeserstatninger, der ikke ifølge § 85 ere henlagte under Forretningsføreren's Afgjørelse, samt tager i Forbindelse med det faste Udvalg Bestemmelse om og afflutter Gjenforsikring (if. § 80). Dispositioner over Brandforsikringens Aktiver kunne med den i § 85 nævnte Undertagelse kun foretages af Direktionen. Lo Direktøren's Underskrift er forbindende for Brandforsikringen. Kvitteringer for erlagte Præmier underskrives af Brandforsikringens Kassører og Bogholder i Forening.

§ 87. Af Direktionen skal i det mindste dens Formand eller i hans Forsald en af de andre Direktører samt Forret-

ningsføreren være tilstede i Repræsentantmøderne for det at 28 Aug. give Ophøninger til Vejledning under Forhandlingerne. Nr. 147.

Det samme gjælder med Hensyn til det faste Udvalgs Møder, naar ikke Forhandlingsgjenstandene der ere af rent indre Bessaffenhed.

§ 88. Naar denne Vedtægt har erholdt kongelig Sanction, træde dens Bestemmelser i Kraft, efterhaanden som de efter Brandforsikringens Forhold kunne gennemføres.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

**Bekjendtgørelse om Forandring i Indenrigsmini- 21 Oktbr.
steriets Bekjendtgørelse af 26de September 1882 Nr. 211.
aug. Indførel af Heste fra Sverig.**

Den i Indenrigsministeriets Bekjendtgørelse af 26de September 1882 angaaende Indførel af Heste fra Sverig indeholdte Bestemmelse, hvorefter Dyrene skulle være ledsagede

„af et af vedkommende Sælger eller af en anden med Forholdene bekjendt Mand udstedt og af en dertil kompetent Øvrighed eller en dansk Konsul bekræftet Bevis for, at Hesten i de sidste 4 Maaneder har opholdt sig paa Sælgerens Hjemsted, og at der ikke i dette Tidrum har vist sig Snive eller Springorm paa bemeldte Sted eller i en Afstand af to svenske Mil derfra“,

bliwer herved ophævet, hvortilmod det iøvrigt fremdeles har sit Forblivende ved de i ovennævnte Bekjendtgørelse givne Forskrifter.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og Iagttagelse for alle Vedkommende.

**Føreløbig Lov om Oprettelsen af et militært 27 Oktbr.
Gendarmerikorps. (Krigsministeriet). Nr. 215.**

Vi Christian den Niende osv., G. v.: At da det under de stedfindende Forhold kan ventes, at der af de

27 Oktbr. civile Myndigheder vil blive stillet Fordringer om militær Nr. 215. Bistand i større Omfang end Hærens Lær og Hensynet til de Børnepligtiges Uddannelse taaler, have Vi fundet det paatrængende nødvendigt at oprette en til at yde saadan Bistand særlig bestemt Afdeling af Hæren, i hvilket Diemed Vi i Genhold til Grundlovens § 25 hyde og befale som følger:

§ 1. Ved Siden af de i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 § 1 ommeldte Baaben og Korps oprettes som Bestanddel af Hæren indtil videre et Gendarmerikorps med det særlige Formaal i hele Landet at yde de civile Myndigheder Understøttelse til Opretholdelse af den offentlige Sikkerhed, Ro og Orden samt til Haandhævelse af de bestaaende Love og Anordninger.

§ 2. Korpslet staar umiddelbart under Krigsministeren. Det bestaar af Officerer, Underofficerer og Gendarmere.

§ 3. Korpslets Officerspladser besættes af Kongen ved Forsættelse af Officerer af Baabnene. Underofficererne ansættes af Krigsministeren. Gendarmene antages af Korpslets Chef ved Hvervning.

De Officerer og Underofficerer samt med disse Klasser Ligesillede, der ansættes i Gendarmerikorpslet, føres i de Baaben eller Korps, hvortil de henhøre, udover Tallet af de for samme fastsatte Antal Befalingsmænd eller Ligesillede.

§ 4. De nærmere Bestemmelser om Korpslets Ordning, saasom dets Inddeling, Styrke af Befalingsmænd og Ligesillede samt Gendarmere, Antallet af Beredne og Uberedne, Lønningsvilkåarene i Korpslet, dets Indkvartering, Forsyning med Heste, Antagelse, Forfremmelse, Forsættelse og Afstedigelse af Underofficerer og Gendarmere, fastsættes ved Kongelig Resolution.

§ 5. Reglerne for Korpslets Samvirken med de civile

Myndigheder fastsættes af Krigsministeren efter Forhandling 27 Oktbr.
med Justitsministeren. Rt. 215.

§ 6. De ved denne Lov foranledigede Udgifter afholdes af Statskassen.

§ 7. Denne Lov træder i Kraft den Dag, den offentliggøres i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Foreløbig Lov om overordentlige Polititudgifter. 27 Oktbr.
(Justitsministeriet). Rt. 216.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: At da de særlige Forhold for Tiden stille større Krav til Politiet, end de i Medfør af den gjældende Lovgivning til Raadighed staaende Kræfter og Midler tillade at gøre fyldest, og da det ikke findes billigt at paalægge Kommunerne Udgifter i den Anledning, have Vi fundet det paatrængende fornødent i Henhold til Grundlovens § 25 ved foreløbig Lov at skaffe Hjemmel til Afholdelse af de Udgifter, som ville flyde af en Forøgelse af Politiets Kræfter og andre Politiforanstaltninger, som den offentlige Orden maatte gøre fornødne.

Thi byde og befale Vi som følger:

Bor Justitsminister bemyndiges indtil videre til for Statskassens Regning at afholde de Udgifter, som Tilveiebringelsen af overordentlig Politihjælp og andre særlige Politiforanstaltninger til Opretholdelse af den offentlige Orden i eller udenfor Kjøbenhavn maatte udtræve.

Denne Lov træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Foreløbig Lov ang. Tillæg til den almindelige borgerlige Straffelov. (Justitsministeriet). 2 Novbr.
Rt. 224.

Vi Christian den Niende osv., G. v.: Da det under de forhaandenværende Omstændigheder maa anses for

2 Novbr. paatrængende nødvendigt at udfylde den almindelige borger-
 Nr. 224. lige Straffelov med saadanne Bestemmelser, som i andre
 Landes Straffelove ere fundne fornødne til Beskyttelsen af
 den offentlige Ro og Orden, saa ville Vi i Medfør af
 Grundlovens § 25 have befalet som følger:

§ 1. Den, som i Tale eller Skrift, henvendt til Publikum
 i Almindelighed eller til Forsamlinger, raader eller opfordrer
 til at begaa Handlinger, der falde ind under bestaaende
 Straffelove, straffes som for Anstiftelse af saadanne strafbare
 Handlinger eller Forsøg herpaa.

Den, som paa foransførte Maade fremstiller Forbrydelsers
 Begaaelse som fortjenstligt eller bifaldsbærdigt, straffes med
 Fængsel.

§ 2. Den, som offentlig eller privat raader eller opfordrer
 Personer, der henhøre til Hæren eller Flaaden, eller ere ud-
 skrevne til samme, til Ulydighed mod militære Foresattes Befalinger, saavel som den, der raader eller opfordrer Børnepligtige
 til ikke at adlyde Indkaldelsesordre, straffes med Fængsel eller
 under stærpende Omstændigheder med Forbedringshusarbejde.

§ 3. Den, som i Tale eller Skrift, henvendt til Publikum
 i Almindelighed eller til Forsamlinger, eller iøvrigt paa en
 den offentlige Ro og Orden faretruende Maade ophidser
 Klasfer eller Dele af Befolkningen til Had og Forbittelse
 eller til Volds gjerninger imod andre Klasfer eller Dele af
 den, straffes med Fængsel.

§ 4. Den, som offentlig fremsætter eller udbreder opdig-
 tebe eller forvanskede Kjendsgjerninger for derved at gjøre
 Statens Indretninger eller Regjeringens Foranstaltninger
 forhadte eller foragtelige, straffes med Fængsel.

§ 5. Handelen med Waaben er undergivet Politiets Til-
 syn og Kontrol. Overtrædelse af de i saa Henseende af
 det givne Forskrifter straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 6. Denne Lovs Bestemmelser komme kun til Unben-
 delse, forjaaviddt ikke større Straffeanjvar maatte være for-
 skyldt efter Straffelovenes almindelige Regler.

§ 7. De i denne Lov omhandlede Forseelser ere offentlig 2 Novbr.
Paatale undergivne. Nr. 224.

De i § 5 omhandlede Forseelser forfølges som offentlige Politifager.

Er nogen af de i denne Lov omhandlede Forseelser udført ved Pressens Brug, bliver Tiltale at beordre af de almindelige Anklagemyndigheder, uden at Sagen behøver at forelægges Justitsministeriet.

§ 8. Naar der i Genhold til denne Lov skal idømmes Straf af Fængsel, bliver Reglen i Straffelovens § 25 at følge.

Paa Meddelagtighed eller Forsøg paa Overtrædelse af denne Lovs Forskrifter komme almindelig borgerlig Straffelovs Grundfælninger til Anvendelse.

Embedsmænd eller Bestillingsmænd, som straffes efter denne Lov, kunne tillige dømmes til Embeds eller Bestillings Fortabelse og Pensionister til Fortabelse af Pension eller Understøttelse.

§ 9. Denne Lov træder i Kraft 2 Dage, efter at den har været bekendtgjort i Lovtidenden.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

§

5 Decbr. **Naadstue-Plakat.** (Ang. Meddelelse af Næringsadkomster i Genhold til Lov 29 Decbr. 1857 § 58).

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Ved Skrivelse af 23de f. M. har Indenrigsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse affattede Vedtægt i Genhold til Lov af 23de Mai 1873 § 9 angaaende Meddelelse af de i Næringsloven af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringsadkomster i Kjøbenhavn.

Fra den Dag, da nærværende Vedtægt træder i Kraft, meddeles indtil videre i Kjøbenhavn ikke Næringsadkomst paa nogen af de i Næringsloven af 29de December 1857 § 58 omhandlede Næringsveie (Værtshushold, Restauration og Konditori).

Foranstaaende Bestemmelse er dog ikke til Hinder for at erholde et paa nogen af de nævnte Næringsveie lydende Borgerskab eller Næringsbevis, som midlertidig har været deponeret i Magistraten, udleveret til Gjenoptagelse af samme Næringsvei efter de nu gjældende Regler.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende med Tilføiende, at ovennævnte Vedtægt træder i Kraft den 1 Januar 1883.

5 Decbr. **Vedtægt ang. Høkeres Næringsret i Kjøbenhavn.**
(Kjøbenhavns Magistrat),

Den i § 2 af Vedtægten af 12te Juni 1858*) indeholdte Bestemmelse, hvorefter Høkere kunne erholde Ret til Udsænk

*) Denne Vedtægt er saaledes lydende:

Naadstue-Plakat.

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: at Kommunalbestyrelsen i Genhold til Lov om Gaandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 47 og Indenrigsministeriets Skrivelse af 31te f. M. har fastsat følgende Vedtægt for Høkeres Næringsret i Kjøbenhavn.

ning af indenlandsk Øl og Brændevin, ophæves fra indværende Aars Udløb, fra hvilket Tidspunkt den nævnte Ret saaledes ikke mere kan erhverves. 5 Decbr.

De Høkere, som derom allerede have gjort eller inden denne Aars Udgang derom gjøre fornøden Anmeldelse, bevare den nævnte Ret indtil Udløbet af Aaret 1885.

Hvilket herved kundgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

§ 1. Høkerne skulle være berettigede til at forhandle følgende Artikler: Fødevarer af indenlandsk (herunder ikke færøisk, islandsk eller grønlandsk) Produktion af ethvert Slags, undtagen fersk Kjød, saasom: Flesk (fersk, saltet, røget eller syltet), Smør, Fedt, Ost, Mel, Grøn, Urter, Fisk af ethvert Slags og enhver Tilberedning, saltet eller røget Kjød, Kjødsfarce, Fiskefarce, Bolser af ethvert Slags, Rugbrød, Hvedebrød, slagtede Gæs, Vender og Høns, røget Gaasfjød, Kraafer, Smørbrød og tilberedte kolde Spisevarer i Almindelighed, — Alt i saadanne Dvantiteter, som ifølge Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 33 ere Gjenstand for Detailhandel;

Salt i skillingevæis; saltet eller røget udenlandsk Sild i Dødetal; anden saltet, tørret eller røget udenlandsk, færøisk, islandsk eller grønlandsk Fisk i Pundetal; saltet eller røget udenlandsk, færøisk, islandsk eller grønlandsk Kjød i Pundetal; Tjære og Tran i Pottemaal; Lys i Stykketal indtil 12 Stykker ad Gangen; Svovlstykker i enkelte Bundter indtil 12 Bundter ad Gangen; Koste i enhver Dvantitet;

Indenlandsk Øl fra $\frac{1}{2}$ Pot til 1 Lønde ad Gangen, samt aftappet paa Glasfer, være sig hele eller halve; indenlandsk Mjød i enhver Kvantitet.

§ 2. Fremdeles skulle de Høkere, som ei udtrykkelig frasolde Ret dertil, være berettigede til at udfjænke indenlandsk Øl og Brændevin til Fortæring paa Stebet, uden dog at have siddende Gæster eller øve noget Slags Værtshushold, mod at svare den i Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 72 foreskrevne Afgift.

Hvilket herved kundgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

8 Oktbr. **Kongelig Resolution ang. Oprettelsen af et kirkeligt Raad.**

Paa en af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Førefilling har det behaget Hans Majestæt Kongen i Statsraadet allernaadigst at befale:

1) at der oprettes et kirkeligt Raad, bestaaende af Rigets 7 Biskopper med Tiltrædelse af et Medlem af det theologiske og et Medlem af det juridiske Fakultet ved Kjøbenhavns Universitet, der samles aarlig i Kjøbenhavn under Forsæde af Biskoppen over Sjællands Stift, og hvis Opgave skal være:

- a) at overlægge Menighedslivets Stilling, og kirkelige Tilstande og Forhold i de forskjellige Stifter,
- b) til Kirkeministeren at andrage paa saadanne administrative og legislative Forholdsregler, det maatte finde at kunne fremme Menighedslivets og Kirkens Vel,
- c) at afgive Betænkning og Raad angaaende de kirkelige Spørgsmaal, som Kirkeministeren maatte forelægge det.

2) at Kirkeministeren i Reglen har at indhente dette Raads Erklæring, forinden han indstiller til Hans Majestæt Lovforslag til Førelæggelse for Rigsdagen eller almindelige administrative Bestemmelser, vedrørende rent indre kirkelige Forhold, ligesom ogsaa forinden han selv tager Bestemmelse i saadanne Sager i de Tilfælde, hvor det er overladt til ham uden Indstilling til Hans Majestæt at tage endelig Beslutning.

Tilleg.

I følge de i Tidstrummet fra 1ste Januar 1881 til 31te December 1885 udfomne Love og Anordninger m. v. ville følgende Anmærkninger være at tilføie i de tidligere og i nærværende Bind:

2det Bind. — 1785—1813.

- Side 170. Ved §. 11 Novbr. 1791 om Sognefogder § 4 Litra h.:
See L. 27 April 1883 Nr. 115.
— 266. Ved B. og A. 17 Juli 1795 ang. Brandsforsikringen for
Kbhvn.: See B. 28 Aug. 1885 Nr. 147.

3die Bind. — 1814—1833.

- Side 166. Ved Otkroi for Nationalbanken af 4. Juli 1818 § 57:
See B. 30 Septbr. 1881 Nr. 146 og B. 3 Jan. 1882 Nr. 1.

4de Bind. — 1834—1848.

- Side 591. Ved Pl. 13 Oktbr. 1847: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46
om Udgifter ved Sindsfygebæsenet m. m.

5te Bind. — 1849—1859.

- Side 50. Ved Pensionslov 5 Jan. 1851: See L. 14 Juni 1881
Nr. 90 om Udgang til Livrente for Statsrevisorer.
— 57. Ved L. 7 Febr. 1851 om den jydskke Toldgrændses Op-
hævelse § 7: Ophævet ved L. 12 April 1881 Nr. 50 § 4.
— 84. Ved L. 9 April 1851 om Invalidforsørgelse: See L.
18 April 1883 Nr. 106.
— 135. 3 Num. til L. 26 Marts 1852 om Redningsbæsenet § 2
tilføied: L. 17 Marts 1882 Nr. 30, § 1.

- Side 135. I Anm. til samme Lovs § 6 tilføies: L. 17 Marts 1882 Nr. 30, § 2.
- 158. Ved L. 20 Aug. 1853: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindsfygevæsenet m. m.
- 166. Ved Havnereg. 9 Septbr. 1853: See B. 17 Jan. 1884 Nr. 7 om Regl. f. Ordens Overholdelse m. m. paa Kbhvns. Inderred og i Havnen.
- 219. Ved L. 16 Febr. 1856: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindsfygevæsenet m. m.
- 226. Ved L. 8 Marts 1856 om Borger- og Almueffkolevæsenet § 7: See L. 23 April 1881 Nr. 54, L. 30 Marts 1883 Nr. 61 og L. 7 Marts 1885 Nr. 22.
- 282. Ved L. 4 Marts 1857 ang. Redningsvæsenet: See L. 17 Marts 1882 Nr. 30 § 2.
- 319. Ved L. 29 Decbr. 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. § 27: See Bkgj. Nr. 98 og Nr. 99 om Regul. f. Aflæggelse af Svendeprovet i Kjøbenhavn og i de øvrige Kjøbstæder.
- 325. Ved samme Lovs § 55: See Vedtægt 5 Decbr. 1882 ang. Høernes Næringsret i Kjøbenhavn.
- — Ved samme Lovs § 58: See Raadstue-B. 5 Decbr. 1882 indeholdende Vedtægt i Henhold til L. 23 Mai 1873 Nr. 73 § 9.
- 361. Ved L. 29 Decbr. 1857 om Frederiksberg Sogns Bestyrelse § 9: See B. 12 Novbr. 1884 Nr. 113.
- 367. Ved L. 12 Jan. 1858 om Udvidelse af Bygningslov 17 Marts 1856 til en Del af Frederiksberg Sogn, § 1: See A. 20 Juni 1881 Nr. 94.
- 376. Ved L. 24 Febr. 1858 om Invalideforsørgelsen: See L. 18 April 1883 Nr. 106.

6te Bind. — 1860—1864.

- Side 13. Ved Raadstue-B. 26 Oktbr. 1860 ang. Sundhedsvedtægt f. Kbhvn.: See B. 8 Jan. 1883 Nr. 2 og B. 6 Septbr. 1884 Nr. 83.
- 162. Ved L. 2 Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet § 10: See B. 8 Jan. 1883 Nr. 2 og 6 Septbr. 1884 Nr. 83 ang. Indretningen af snevre (russiske) Storstene.
- 213. Ved B. 24 Marts 1862: See B. 26 Juli 1883 Nr. 139 ang. Kassation af Stempelmærker.
- 245. Ved Regul. 6 Aug. 1862 om Svendeprovet i Kjøbenhavn: Bortfalden ved B. 3 Oktbr. 1884 Nr. 98
- 302. Ved L. 11 Febr. 1863 om Omordning af Kjøbenhavns Politi § 8: See Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.

- Side 305. Ved samme Lovs § 17: See Forel. L. 27 Oktbr. 1885 Nr. 216 om overordentlige Polititudgifter.
- 396. Ved L. 4 Juli 1863 om Told- og Skibsafgifterne § 29: Jvfr. L. 12 April 1881 Nr. 50 § 2 og L. 31 Marts 1882 Nr. 38.
- 415. Ved Koloniallov 27 Novbr. 1863: See L. 14 April 1883 Nr. 101.
- 447. Ved L. 31 Marts 1864 ang. Havneafgift i Kjøbenhavn Havn: See B. 11 Mai 1883 Nr. 117.
- 456. Ved L. 5 Aug. 1864 ang. Krigsskat paa Brænderidrift § 4: Ophævet ved L. 12 April 1881 Nr. 50 § 4.
- 457. Ved Forandringer 15 Aug. 1864 i Regul. 6 Aug. 1862 om Svendeprover i Kjøbenhavn: Vortfalden ved B. 3 Oktbr. 1884 Nr. 98.
- 459. Ved Regul. 20 Aug. 1864 om Svendeprover i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn: Vortfalden ved B. 3 Oktbr. 1884 Nr. 99.
- 466. Ved B. 1 Novbr. 1864 ang. Frederiksberg Sogns Bydistrikt: See B. 12 Novbr. 1884 Nr. 113.

7de Bind. — 1865—1869.

- Side 4. Ved L. 24 Febr. 1865 om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Brændevin: Ophævet ved L. 12 April 1881 Nr. 50 § 4.
- 8. Ved B. 31 Marts 1865: See B. 26 Novbr. 1884 Nr. 114. om fritagelse for Bestuwningsafgift i Kjøbenhavns Havn.
- 60. Ved Almindelig borgerlig Straffelov 10 Febr. 1866: See Forel. L. 5 Mai 1885 Nr. 64 om Indskrænkning i Udgangen til at anskaffe Vaaben og øve sig i detses Brug samt Forel. L. 2 Novbr. 1885 Nr. 224 ang. Tillæg til den alm. borgerl. Straffelov.
- 255. Ved L. 21 Juni 1867 ang. Forholdsregler for at undgaa Paaseiling: See A. 29 Novbr. 1881 Nr. 160.
- 311. Ved L. 6 Juli 1867 om Hærens Ordning: See A. 8 Aug. 1881 Nr. 126.
- 328. Ved L. 3 April 1868: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindshyggevæsenet m. m.
- 430. Ved B. 14 Septbr. 1867 ang. Skibsregistreringsdistrikterne: See B. 14 Juni 1882 Nr. 83.
- 517. Ved L. 15 Mai 1868 om Brandvæsenet i Kjøbenhavn § 17: See B. 27 Juli 1882 Nr. 106.
- 519. Ved samme Lovs § 22: See B. 24 Septbr. 1881 Nr. 143.
- 521. Ved samme Lovs § 25: See Raadstue-B. 1 Novbr. 1882.
- 522. Ved samme Lovs § 28: See B. 14 Decbr. 1881 Nr. 168.

- Side 552. Ved L. 26 Mai 1868 om Forvaltningen af Umyndiges Midler § 4 Nr. 1: See B. 14 Juli 1883 Nr. 138 om, at den der nævnte Afgift nedsættes til det Halve.
- 604. Ved Politivedtægt for Kjøbenhavn 18 Jan. 1869: Bortfalden efter Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
- 651. Ved L. 6 Marts 1869 om Værnepligt § 20: See A. 16 Juni 1882 Nr. 87.
- 653. Ved samme Lovs § 25: Ligeledes.

Sde Bind. — 1870 — 1874.

- Side 16. Ved Tillæg 27 April 1870 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: Bortfalden ved Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
- 57. Ved L. 2 Juli 1870 ang. forholdet Ligning til Amternes Skolefond: See L. 23 April 1881 Nr. 54, L. 30 Marts 1883 Nr. 61 og L. 7 Marts 1885 Nr. 22.
- 136. Ved L. 4 Febr. 1871 Nr. 21 om Politiet udenfor Kjøbenhavn § 16: See Forel. L. 27 Oktbr. 1885 Nr. 216 om overordentlige Polititudgifter.
- 167. Ved L. 1 April 1871 Nr. 61 om Jagten: See L. 12 Mai 1882 Nr. 57 og L. 17 April 1885 Nr. 56.
- 181. Ved L. 1 April 1871 Nr. 65 om Stamskutteriet paa Frederiksborg § 8: Forandret ved L. 29 Jan. 1881 Nr. 7.
- 209. Ved A. 5 Aug. 1871 Nr. 124 ang. Undervisningen i de lærde Skoler: See A. 16 Juni 1882 Nr. 86.
- 225. Ved Tillæg 11 Novbr. 1871 Nr. 162 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: Bortfalden ved Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
- 428. Ved L. 21 Marts 1873 Nr. 28 om Brandvæsenet i Kjøbstæderne § 23: See B. 14 Decbr. 1881 Nr. 168.
- 473. Ved L. 3 Mai 1873 Nr. 52 om Beskatningen af indenlandsk Roesukker: See L. 20 Jan. 1882 Nr. 8.
521. Ved L. 23 Mai 1873 Nr. 73 om Tillæg til Ræringsloven, § 9: See Raadshue=B. 5 Decbr. 1882, indeholdende Vedtægt om Udgang til Beværtningsnæring i Kjøbenhavn.
- 545. Ved B. 19 Decbr. 1873 Nr. 159 ang. Overenskomst mellem Danmark og det tydske Rige om Behandlingen af Undersaatter af den ene Part, som paa den anden Parts Territorium blive trængende til Understøttelse m. m.: See B. 24 Septbr. 1881 Nr. 142 og B. 12 Septbr. 1884 Nr. 87.
- 563. Ved B. 10 Jan. 1874 § 2 om brandfarlige Ræringsveie: Se B. 1 Novbr. 1882 Nr. 135.
- 673. Ved B. 1 Decbr. 1874 Nr. 159 om Stempeloven, § 12 Anm., tilføies: B. 12 Juni 1882 Nr. 80.

9de Bind. — 1875—1880.

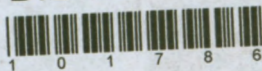
- Side 26. Ved L. 4 Mai 1875 Nr. 45: See L. 7 Mai 1884 Nr. 46 om Udgifter ved Sindsfygevæsenet m. m.
- 46. Ved L. 24 Mai 1875 Nr. 59 § 8: See L. 1 April 1885 Nr. 48 ang. den aflagte Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigerslev.
- 49. Ved B. 13 Aug. 1875 Nr. 90 ang. Fremgangsmaaden ved Hjemsendelse af trængende Personer fra Danmark til Slesvig og Holsten og omvendt: Traadt ud af Kraft ved B. 24 Septbr. 1881 Nr. 142.
- 51. Ved Tillæg 26 Oktbr. 1875 Nr. 113 til Politivedtægt for Kjøbenhavn: See Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
- 66. Ved L. 7 April 1876 Nr. 57 om Fred paa Folketikkens Helligdage § 12: See Politivedtægt for Kjøbenhavn 22 Juni 1883 Nr. 125, § 76.
- 69. Ved L. 16 Juni 1876 Nr. 87 om Hærens Forsyning med Heste og Vogne: See B. 15 Marts 1882 Nr. 29.
- 73. Ved N. 16 Aug. 1876 Nr. 112 om Bedømmelsen af værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed: Bortfalder efter N. 16 Juni 1882 Nr. 87.
- 114. Ved L. 30 Novbr. 1876 Nr. 36 om Invalideforsørgelse §§ 27 og 28: See L. 18 April 1883 Nr. 106.
- 118. Ved Tillæg 14 Decbr. 1876 Nr. 144 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: See Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
- 135. Ved B. 20 Marts 1877 Nr. 26 ang. Fordeling af Heste og Vogne til Hæren, som afskrives ifølge Lov 16 Juni 1876: Bortfalder efter B. 25 Marts 1882 Nr. 29.
- 177. Ved Tillæg 20 Novbr. 1877 Nr. 124 til Politivedtægten for Kjøbenhavn: See Politivedtægt 22 Juni 1883 Nr. 125.
- 251. Ved B. 29 Marts 1879 Nr. 34 om fritagelse for Havnegift i Kjøbenhavns Havn: See B. 23 Marts 1882 Nr. 36.
- 252. Ved B. 29 Marts 1879 Nr. 35 om fritagelse for Afgift for Skibes Passage gennem Knippelsbro: See B. 23 Marts 1882 Nr. 37.
- 257. Ved midlertidig Jagtlov 24 Mai 1879 Nr. 57: See L. 12 Mai 1882 Nr. 57 og L. 17 April 1885 Nr. 56.
- 261. Ved L. 13 Juni 1879 Nr. 73 om Lodsøvesenet: Jvfr. L. 20 Juni 1881 Nr. 93.
- 296. Ved B. 25 Aug. 1879 Nr. 100: Bortfalder efter N. 16 Juni 1882 Nr. 87 om værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed.
- 299. Ved Regul. 25 Aug. 1879 Nr. 101: Bortfalder efter B. 16 Juni 1882 Nr. 88 om værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed.

- Side 340. Ved U. 28 April 1880 Nr. 49 om Forholdsregler for at undgaa Paaseiling, § 10: Bortfalder efter U. 29 Novbr. 1881 Nr. 160.
- 465. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 89, § 2: See U. 17 April 1885 Nr. 57 ang. Beskyrelsen af Statsbanerne.
- 480. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 96 om Beskyttelse for Baresmærker, § 89: See U. 2 Febr. 1881 Nr. 2, U. 7 Juni 1881 Nr. 89 og U. 20 Marts 1883 Nr. 55.
- 481. Ved L. 2 Juli 1880 Nr. 97 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget: See L. 30 Marts 1885 Nr. 40 om yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse.
- 508. Ved L. 25 Juli 1880 Nr. 106 om Tillæg til Lov om Hærens Ordning: See U. 8 Aug. 1881 Nr. 126.
- 527. Ved B. 30 Aug. 1880 Nr. 123: Bortfalder efter U. 16 Juni 1882 Nr. 87 om værnepligtigt Mandskabs Tjenstdygtighed.

10de Bind. — 1881—1885.

- Side 16. Ved L. 18 Marts 1881 Nr. 36 om en Jernbaue til Bogense, § 2: See Lov 30 Marts 1883 Nr. 62.
- 82. Ved L. 25 Mai 1881 Nr. 84 om en Jernbane fra Randers til Hadsund, § 2: Ligeledes.
- 146. Ved B. 24 Septbr. 1881 Nr. 142 om en Tillægs-Overenskomst mellem Danmark og det tydske Rige ang. trængende Undersaatter: See B. 12 Septbr. 1884 Nr. 87.
- 175. Ved midlertidig Jagtlov 12 Mai 1882 Nr. 57: See L. 17 April 1885 Nr. 56.
- 227. Ved B. 26 Septbr. 1882 Nr. 123 ang. Indførsel af Heste fra Sverig: See B. 21 Oktbr. 1885 Nr. 211.
- 236. Ved B. 8 Jan. 1883 Nr. 2: See B. 6 Septbr. 1884 Nr. 83 ang. Indretningen af snevre (russiske) Skorfene i Kirkebygninger paa Landet.
- 254. Ved L. 27 April 1883 Nr. 114: See U. 29 Marts 1884 Nr. 26 ang. Fisseripolitiet i Nordsoen udenfor Søterritoriet.
- 290. Ved Anhang 22 Juni 1883 Nr. 126 til Politivedtægten for Kbhvn, § 6: See Tillæg 31 Marts 1884 Nr. 29 til bemeldte Anhang.
- 376. Ved Forel. L. 12 Septbr. 1884 Nr. 85: See L. 30 Marts 1885 Nr. 40 ang. yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse.

DIS-Danmark

1 0 1 7 8 6